

Wasi Puncuji Ocuji

Handwritten signature or text, possibly "Wm. Smith" or similar, written in cursive script.

Diogenes laertius

De uita & moribus philosophorum

Benedictus brognolus generosis patriciis uenetis Laurétio georgio: Iacoboq;

Ibaduario salutem plurimam dicit.
Imonē ferūt optimi iuuenes cū ex eo Aratus quæsisset quonā pacto
opa Homeri quæ sine mēda eēt cōparare posset: respōdisse si i aliq̄
antiq̄ exēplaria icidisset: nō aut in ea quæ iā ab aliquo fuisset emēda
ta: q; uidelicet aggressi castigare ea uolumia uolētes ipa corrigere de
prauassēt. Hoc nescio an factū sit ut possit dici sup Diogene laertio: quē ut iussi/
stis suscep̄ i recognoscēdū. Nā p uirib; qdē dedi opā ut ad eā itegritatē ipsū reduce
rē q̄ traductus fuit: Sed ad huiuscemodi rē quæ pculdubio ē utilissima: opus ē
etiā tum iudicio quodā non mediocri: qd' ex tenuitate doctrinæ meæ sentio q̄ in
me sit exiguū: tū etiam aīo aliis curis uacuo: ac aliquāto spatio tpsis: quæ ex lectiōi
bus meis & publicis & priuatis aliisq; occupationibus q̄ parce mihi tribuātur ut
ipse taceā uos mihi testes estis: q̄ optime nostis q̄ raro ac difficulter mihi unq̄ def
ocioso esse. Sed utcūq; sit: quod ad me attinuit pro suscepti muneris officio illud
arbitror me cōsecutū esse: ut nō aliter a fratre Ambrosio q̄e græco in latinū eum
uertit: hoc enim maxime quæsitū est: traductus fuerit q̄ magistro Nicolao a me
traditus fuit i primēdus: exceptis tantūmodo epigrāmatibus & uersibus q̄busdā:
quos ab illo prætermisissos cōponēdos curauimus ei; addēdos. Neq; uero facile
uidere potui quonāmodo honeste possem aut munus hoc quod ut suscipere ro
gabatis recusare: aut susceptum q̄ accuratissime liceret nō obire: uel ex cōi officio
quo tenemur oēs si possumus aliquid utilitatis in mediū afferre: cū præsertim ad
studia līræ p̄tineret: quæ laudes plures sunt ac maiores q̄ ut uerbis eas quispiā
q̄tūuis dilertus sit atq; eloquens satis pro dignitate cōplecti possit: si modo is sim
qui ea in re quicq; conferre ualeam. Sed cum his rationibus facile adductus sim
ut morē uobis gererem: illud tamen non dissimulabo: tantæ iocūditati mihi eē:
uidere quæ fuerit uita uniuscuiusq; philosophi: quod diogenes dilucidissime tra
didit: ut uel hac re sola facile potuerim psuaderi ut hunc lib; recognoscerē: nedū
cū hac in re eadē opera & meæ possem & uestræ satisfacere uolūtati: quos p uis
meritis tanti facio quāti quos plurimi. Nisi forte uacantes medicinæ cū legāt ali
quod opus Hippocratis qui primus medēdi præcepta clarissime ferē cōdidisse:
aut Diocli carystii q̄ fama ætateq; secundus extitit: aut alicuius alius eius artis ac
sciētiae magrī: flagrēt cupiditate iterdū ut sciāt quæ fuerit p̄ria eor;: q̄ maiores: &
reliq; quæ ad ipsor; uitā p̄tineāt: Dediti studiis philosophiæ nihil moueant scire
aliquid tale de Platone aut Aristotele aliisue philosophis: quor; aliqd̄ opus legāt: cū
illi corporibus: hi aut aīsq; lōge nobiliores sūt & curādis & excolēdis icubuerit.
Quid q̄ in hoc libro continetur etiam origo philosophiæ: ut auēta fuerit: ut ad
summū pducta: quot partes habeat: & quas: cū sententiis uniuscuiusq; philoso
phi: & factis egregiis: atq; adeo ita ut hæc oīa tanq̄ in pictura pposita tibi liceat in
tueri. Ergo si a Diogene unū horū tantūmodo traditū esset non inuitus perlege
rem: cū hæc oīa sit cōplexus nō libenter legā: Ego uero ipsum etiā libētissime &
legi & lego: ex quo nō modo cognitionē multar; rer; cōsequor quæ mihi sumo
pere placent: uerū etiā copiā exemplor; qualia ex sumis uiris in omni genere sciē

tiæ præstantibus haberi decet. Quod si nō oia probanda sunt quæcunq; tradi-
 derint oēs hi philosophi: mihi tamen iucundū est uidere qui fuerint academici
 q̄ elieses: q̄ italici philosophi & alii: itē qd unusq; senserit: & cur: & ex erroribus
 aliorū uideādis sit ut ueritatē melius percipiā & in ea ualidius etiam aīus cōfirmes.
 Quæ oia etiā aliis q̄cūq; hūc libꝛ accurate p̄legerit nō dubito cū sūma iucūditate
 euētura: cū præsertim mēdæ sublata fuerit & corruptōes: q̄bus plerūq; lectores
 adeo grauit̄ offendunt ut uel eis solis a legēdo p̄sus deterreant: & oia ita sint di-
 sticta ut ad ea itelligēda lecturis nulla difficultas sit futura. Vnū tamē uelī nemini
 occultū eē: etiā in græco quædā eē loca ubi aliqd desit: q̄bus exceptis nihil eē arbi-
 tror qd nō recte sese hēat. Accipietis ergo recognitionē n̄am ea mēte qua uobis
 dat: & ita accipietis ut si nō oībus partibus fuerit absoluta: nō uolūtātē sed facul-
 tatem defuisse existimetis. Valet. Venetiis pridie idus augusti. Mcccclxxv.
 Fratris ambrosii in Diogenis laertii opus ad cosmam medicem epistola.

Oluenti mihi quædā græca uolumina uenit ad manus laertii dioge-
 nis de philosophis plixū opus. Id & si auctori plus ī legēdo studii q̄ in
 scribēdo diligētia fuisse ex ip̄a lectōe dephēderā: q̄a tamē uaria erat hi-
 storia: & plurima cognitu necessaria cōtinere uidebat: latinum facere
 amicis maxime id fieri orātibus statui. Quāq; n. sacris trāsferendis iā-
 pridē studiū oē t̄psq; deuouerā: atq; id religionis īstituto magis consentaneū: ab
 hoc tamē ueluti curriculo modice deflectere ut studiosis morē gererē: haudq̄q;
 rephēnsibile existimaui: imō hoc ipso labore meo fore ut xp̄ianæ pietatis & gra-
 tiæ dignitas magis patefceret: ac p̄ id fides ī deū prōptior ac ardētior surgeret rō
 uerissima suadebat. Quādo. n. iter illos q̄ sapiētia sæcularis fuere p̄cipes: tāta de
 deo rebusq; & diuinis & humanis opinionū cōcertatio est: ut seīuicem destruāt:
 neq; ubi cōsistas reperire possis: maiore p̄fecto alacritate aīus diuinæ dignitatis
 amplectis grām: atq; ad fontē ueritatis accurrēs ueteris squalorē miserat̄ erro-
 ris: & si enī apud illos sparsim p̄babilia quædā & ueritati cōsona īuenire est: mēs
 tamē tāta opinionū uarietate fatigata libētius & gratius ītra cubicula ueritatis se
 recipit: & diuinis libris ac l̄ris hauriēdis maiori deiceps desiderio īhiat: & ip̄a ta-
 mē quæ apud nobiliores quosq; philosophos de deo de cælo corporibusq; cæle-
 stibus: de natura rerū subtil̄ ac uere disputata sunt ueritati xp̄ianæ maxime asti-
 pulat̄. Merebat. n. p̄fecto tā egregia īdagādæ ueritatis itētio opa illa tā acris adeo
 celebre studiū sudoris sui fructu nō usqueq; destitui: deo id p̄mittente ut illoꝝ
 quoq; testimonio fides uera firmamētū ac robur acciperet. Multa in his & dicta
 grauit̄ & facta cōstāter īuenias: ut nō mō ex illoꝝ libris fidē īuolabilis ueritas
 capiat: uerū exēplis quoq; religioni nostræ icitamētū uirtutis accedat: q̄ foedū. n.
 q̄q; plenū dedecoris est si xp̄ianū hoīem & de deo suo p̄dētē: & cui æternæ uitæ
 spes certa sit: uirtuti & cōtinētia dare operā pigeat: cū gētiles uiros & a ueri uultu
 dei ac religione lōge alienos: p̄bitati modestiæ frugalitati cæterisq; id genus ani-
 mi humani ornāmētis ip̄eius studuisse cōperit. Pleraq; exēpla huiusce pene di-
 xeri euāgelice p̄fectioni proxima sunt: ut pudendū uehementer & erubescendū
 sit: si id minus exhibeat christi: q̄ mundi philosophus: plusque in gētili pectore

possit amor gloriæ inanis: q̄ i animo christiano religiosæ pietatis affectus: His atq̄ huiusmodi rōnibus facile mihi psuasū est: ut hoc traducēdi munus nō mō ut iutile nō aspnerer: seu ut noxiū fugerē: sed cōtra penitus: ut cōmodū ac necessariū cōstāter aggrederer. Nēpe si quē forte plus æquo eiusce hoīum admiratio rapiat: eozq̄ gesta n̄ratis philosophiæ præferre seu cōferre & exēplis uelit id qd̄ solū ferme timemus: is leuiter admonēdus erit solidā potius uirtutē: q̄ adumbratā uirtutis imaginē admiret: & nē ipi quos stupet q̄ miserabili iterdū lapsu corruerit ex ipa lectōe docebit. Tibi itaq̄ Cosmæ uir humanissime & xp̄ianæ nobilitatis decus: hoc opus dedicatū fuit: q̄ & auctoritate tua iprimis nos ad illud ipulisti: & gētilis ac n̄ræ philosophiæ pitissimus q̄ta sit utriusq̄ d̄ria & dignoscere facile q̄ & diiudicare osueuisti: Neq̄ id mō: ueq̄ & de labore ip̄e n̄ro iudicabis: Eo. n. libētius de īgeniolo n̄ro ferēdā tibi sn̄iam p̄mitto: quo maturitati grauitatiq̄ iudicii cōiūcta beniuolēria singularis errata n̄ra faciliore donabit uenia: uerecūdiæq̄ cōsulet n̄ræ: quæ sæuierorē cēsurā reformidās eūdē & cēsorē & p̄ronū h̄re cupit. Sane quoniā uersus plurimos & diuersos tū alienos tū suos auctor iterferit: quod abhorrere uidef a grauitate historiæ: illos traducere cōsulto omisi: ita tamen ut nihil deesse ex sensu necessario sim passus. Simul & rauca uox prolixam cationē ad quam nequaq̄ suffecisset declinauit: ne risum moueret audiētibus. Plura quidem inserta sunt parum pudice: tum dicta tum facta & quæ pudorem exagitet: sed illa quoq̄ non omitti & lex interpretandi & uera suasit ratio. Sed satis ista superius. Tu si qua superflua æstimaueris iure tuo resecabis. Vale.

Tabula secundum ordinem librorum.

Libro primo	Xenophon	Crantor	Hipparchia	Melissus
Thales	Aeschines	Arcefilaus	Menippus	Zenocleates
De septē sapiētibus	Aristippus	Bion	Menedemus	Leucippus
Solon	Theodorus	Lacides	Libro VII.	Democritus
Chylo	Phædon	Carneades	Zeno	Protagoras
Pittacus	Euclides	Clytomachus	Cleantes	Diogenes apol/
Bias	Stilpo	Libro V.	Chrisippus	Ioniates
Cleobolus	Crito	Aristoteles	Libro VIII.	Anasarchus
Periander	Simo	Theophrastus	Pithagoras	Pyrrho
Anacharsis	Glauco	Strato	Empedocles	Timon
Myson	Simmias	Lycon	Epicharmus	Libro X.
Epimenides	Cebes	Demetrius	Architas	Epicurrus
Pherecydes	Menedemus	Heraclides	Alcmæon	
Libro II.	Libro III.	Libro VI.	Hippasus	Explicit tabula.
Anaximáder	Plato	Antisthenes	Philolaus	
Anaximenes	Libro III.	Diogenes	Eudoxus	
Anaxagoras	Speusippus	Mominus	Libro IX.	
Archelaus	Xenocrates	Onesicritus	Heraclitus	
Socrates	Polemo	Crates	Xenophanes	
	Crates	Metrocles	Parmenides	

Liber Primus

Laertii Diogenis uitae & sententiae eorum qui in philosophia probati fuerunt.

Philosophiam a barbaris initia sumpsisse plerique autumant. Namque apud Persas claruisse Magos: Babiloniis siue assyriis eius rei principes fuisse Chaldaeos: Gymnosophistas Indis. Celtis seu Gallis Druidas & qui Semnothei appellabantur: qui ut ait Aristoteles in Magico & Sotion in uigesimo tertio successionis libro: quod diuini humanique iuris peritissimi: ac praeterea religioni maxime dediti fuerunt: Semnothei quoque appellati sunt: Phoenice insuper fuisse Ochum & thracia Zamolxim: Libycumque Atlatem. Ad haec Egyptii Nili filium fuisse Vulcanum: eumque ipsum philosophiae aperuisse principia. Porro ipsius rei Antistites Sacerdotes ac prophetas appellari solitos. Ab hoc autem

ad Alexandrum Macedonum regem fluxisse annos quadraginta & octo milia octingentos sexagintatres. Quo toto tempore solis defectus contigisse trecentos septuagintatres: Lunae autem octingentos trigintaduos. Enimvero a Magis quoque principem fuisse Zoroastrem Persen memoriae proditum est: Hermodorus quidem Platonius in libro de disciplinis usque ad excidium Troiae annos quinquaginta milia computat: Xanthus uero Lydius a Zoroastre usque ad Xerxis transitum sexcentos enumerat annos: Post eum autem magos plurimos sibi inuicem successisse Hostanas: Astropsychos: Gobryas atque pazartas: donec ab Alexandro euersum est Persarum regnum. Sed hi profecto dum nesciunt graeco recte facta inuentaque Barbaris applicant. Ab iis nepe non solum philosophia: uerum id ipsum quoque hominum genus initio manauit. Denique Musaeo Athenae: Thaebe Linus inclytus sunt. Horum alterum Eumolpi filium asserunt primum deorum generationem tradidisse: sphaeramque inuenisse: & ex uno fieri atque in id ipsum resoluere omnia dixisse. Hunc Phaleris obisse diem ibique sepultum esse: inscriptumque ipsius tumulo Epigramma & genus illius & locum in quo sepultus fuerit testari.

Eumolpi exanimem musaeum terra Phalerum

Continet hoc tumulo pignora cara patris.

Porro musaei pater Eumolpidis apud athenienses cognomen dedit. Linum uero Mercurio: Musaeque Urania genitum affirmant: scripsisse autem mundi generationem: Solis item & Lunae cursus: animaliumque ac fructuum generationes notauisse. Denique in primo statim uersu operis sui initia regum altius repetens cuncta simul nata memorauit. Quae secutus Anaxagoras: & ipse simul facta omnia asseruit: eaque mente accedente composita. Linum autem in Euboea occubuisse sagitta ab Apolline transfixum: Thaebe quoque ex urania musa progenitum: ipsumque itidem eius tumulo incisum elogium indicio est.

Candida purpureis redimitae tempora fertis

Thaebanum uraniae continet urna linum.

Ita philosophia non a Barbaris sed a Graecis initium habuit: cuius & ipsum nomen Barbaram omnino refugit appellationem. Qui autem illius inuentionem Barbaris assignant: Orpheum quoque Thracia in medium adducunt philosophum fuisse & esse antiquissimum

aſſeuerantes. Equidem is qui de diis talia cōmentatus eſt: an philoſophus appel-
landus ſit neſcio. Videant certe qui ita uolunt quo ſit cēſendus nomine: qui diis
cūcta hominū uitia: & quæ raro a turpibus q̄buſq; flagicioſiſq; hoībus gerūtur:
impingit. Hūc autē a mulieribus diſcerptū perſiſſe fama eſt. Cæterū ex eo epigrā-
mate quod in dio Macedonia inſculptum eſt fulmine interſiſſe cognoſcitur: &
illic ſepultus a muſis aſſeritur.

Orphea candenti tranſfixum fulmine tracem:

Cum curua aonides hic poſuere lyra.

Exponūt etiā mores & iſtituta ſingulorū: qui Barbaros aiunt philoſophiæ prin-
cipes fuiſſe: Gymnoſophiſtas ac Druidas obſcure ac per ſentētias philoſophari:
colendos deos: nihil mali faciēdū: & exercendā fortitudinē. Priores illos mortis
quoq; eſſe cōtemptores Clitarchus aſſerit in duodecimo libro: Chaldaeos circa
Aſtronomiæ rationes prædictioneſq; occupari: Magos deorū inſiſtere cultui: &
præces illis ac uota & ſacrificia quaſi ſoli ab iis exaudiant offerre: de deorū ſubſtā-
tia & generatione diſſerere: quos itē ignē: terrā: & aquā eē: ſigna ſtatuaſq; repræ-
hēdere: & eorū in primis qui mares eſſe deos ac ſcēminas dicunt errores impro-
bare: de iuſtitia uerba facere: iniquūq; arbitrari atq; impiū igni ſepelire. Iuſtū ma-
tri ac filiæ miſceri: ut in uigeſimo tertio libro ait Sotion. Diuinationē præterea
prædictionēq; exercere: ſibi deos apparere aſſerentes: plenū eē dæmonibus aera
qui tenuiter ac ueluti ex euaporatione acutiſſimū luminibus influant: exte-
riorē cultū & aurī uſū interdicerē. Hiſ autē uestis candida: lectus humus: eſca olus:
caſeus panisq; cibarius eſt. Arūdine pro baculo utunt: cuius itē in ſūmitate præ-
fixum caſeū ori applicātes mandūt. Magicæ illos diuinationis ignaros Ariſtote-
les ait in libro quē iſcripſit imagicū & Dinon in quinto hitoriæ libro: qui Zozo-
aſtrem quoq; ex interpretatione noiſ ſui aſtorū aſſerit fuiſſe cultorē. Hoc ipſū
& Hermodorus tradit. ægyptiis uero antiquiores eē Magos Ariſtoteles auctor eſt
in primo de philoſophia libro: duoq; iuxta illos eſſe principia: bonū dæmonē &
malū dæmonē. Alter ex hiſ Iouē & Horomaſdē: alter Plutonē & Arimaniū di-
ci: quod Hermippus quoq; in primo de Magis ait. Eudoxus quoq; i periodō: &
Theopōpus octauo Philippicorū li. Qui & reuicturos hoīes iuxta magorū ſentē-
tiā dicit imortaleſq; futuros: & quæ ſūt oīa illorū precationibus durare. Iſta Eu-
demus quoq; Rhodius tradit. Porro Hecataeus deos quoq; ſecundū illū eſſe ge-
nitos ait. Clearchus uero Solēſis in libro de diſciplina Gymnoſophiſtas a Magis
fluxiſſe aſſeuerat. Pleriq; & iudæos horū eſſe nepotes tradūt. Herodotū præterea
in ius uocant: mendaciiq; arguūt: qui Magorū hitoriā ſcripſere. Neq; n. iacula in
ſolē itorſiſſe Xerxē: ut ille ait: nec cōpedes mari imiſiſſe: q̄ hi a Magis dii ſunt tra-
diti. Signa tamē & ſtatuaſ ex diſciplina a uita hunc merito deſeſſe. ægyptiorū au-
tē huiuſmodi philoſophiā de diis ac pro iuſtitia dixere. Materiā principiū fuiſſe
reg: ex ea deiceps quattuor elementa diſcreta perfectāq; cum plures animantes.
Solem ac Lunam deos eſſe. Alterumq; Oſirim: alterā Iſim appellatos. Figurate il-
los loqui per cāthaz: & Draconē: Accipitrem aliaq; animalia: Manethus auctor

Primus

est in naturaliū epitoma: & Hecataeus in primo de ægyptiorū philosophia libro Statuas insuper & phana fabricari: q̄ ignorent effigiem dei: mūdum genitū: mortalēq; & ad sphaeræ similitudinē rotundū. Stellas ignē esse: quarum tēperata cōmixtione cuncta super terrā nasci. Lunam deficere cum in terræ icidit umbram. Animam & perdurare & immigrare. Pluiias ex aeris cōuersionibus fieri. Ista & huiusmodi illos de re natura differere Hecataeus & Aristagoras tradūt. De iustitia quoque leges cōstituere: quas ad mercuriū referunt. Vtiles quasque & usui hoīum accōmodatas animantes diuino honore profecuti sunt. Asserunt & ipsi Geometriā: Astrologiā: & Arithmeticam se primos inuenisse. De inuentiōe tāte rei hactenus. Philosophiā uero pythagoras primū appellauit: seque philosophū cum Sicyone alloqueretur leontē Sicyomorū Tyrānū siue Phlasiōrū ut ait Heraclides Ponticus in libro quē iscripserat περὶ τῆς αἰτίας: Nullū enim hominū sed solū deum esse sapientē. Antea ergo sophia. i. sapientia dicta: quæ nunc philosophia dicitur: & qui hanc profitebantur sophi. i. sapientes appellati. Quicūque ad summā animi uirtutē excreuerāt: hos nūc honestiore uocabulo auctore Pythagora philosophos hoc est sapientiæ studiosos appellamus. Ipsi tamen sapiētes. Sophistæ itidem sunt dicti. Neque hi solū: uerū poetæ quoque Sophistarū appellatione honorantur. Deniq; cratinus in archilocho Homē & Hesiodū admirans ita illos uocat. Sapientes autē illi habiti sunt: Thales: Solon: Periāder: Cleobolus Chilon: Bias: Pittacus. His annumerāt plerique Anacharsim Schythā: Mysonē Chineum: Pherecydē Syrū: Epimenidēque Cretensem. Addūt alii Pisistratum Tyrānū: & hi qdē sapiētes dicti. Enim uero philosophiæ duo fuere principia: unū quod ab Anaximandro: alterū quod a Pythagora fluxit. Anaximandri Thales præceptor fuit: Pythagoræ uero Pherecides. Appellatumque est id philosophiæ genus Ionicū: quod Thales ex Ionia fuerit. Milesius quippe Anaximandrum instituit. Hoc autē Italicū: quod illius auctor Pythagoras in Italia ut plurimū philosophatus sit. Desinit autē Ionica quidem in Clitomachū Chrysippum & Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thaleti successit Anaximander: Anaximandro Anaximenes: Anaximeni Anaxagoras: Anaxagoræ Archelaus: ei uero Socrates: qui prior ethicem iuexit. Hunc uero tum Socratici reliqui: tum in primis Plato: qui ueterem Academiam instituit. Platoni Speusippus: & Xenocrates: ei Polemo: Polemoni Crantor & Crates: Cui Arcesilaus qui mediam induxit Academiam: Ei Lacydes qui nouam Academiam inuenit. Lacydi Carneades: eique Clitomachus: atque in hunc modum in Clitomachum desit. Sic autem in Chrysippum: Socrati successit Antisthenes: Antistheni Diogenes Cynicus: ei uero Crates Thebanus: Crati Zeno Cittieus: Zenoni Cleantes: cui Chrysippus. In Theophrastum uero sic desit. Platoni succedit Aristoteles: Aristoteli uero Theophrastus: & hūc quidem in modum Ionica philosophia desinit. Porro Italicæ hæc series fuit. Pherecydi Pythagoras: Pythagoræ Telauges filius successit. Ei Xenophanes cui Parmenides: huic Zeno Eleates: Leucippus: Zenoni: Democritusque Leucippo: Democrito complures. Sed inter reliquos

reliquos Nausiphanes: Naucidesq; celebrantur. Eis uero suo ordine successit Epicurus. Philosophi autem generaliter in duo genera distribuuntur: alteri ex his dogmatici sunt dicti: quicumque de rebus ueluti comprehensibilibus differunt. Alteri ephectici qui assensum continent & de rebus ita disputant: quasi comprehendere non possint. Ex his plerique ingenii sui monumenta reliquerunt. Alii nihil penitus scripsere. His ut quidam uolunt: Socrates annumeratur: Stilpon: item Philippus: Menedemus: Pyrrho: Theodorus: Carneades: Bryson: Pythagoras: etiam secundum quosdam Aristochius: praeter epistolas paucas. Alii sunt qui singula tantum opuscula scripserunt: Melissus parmenides & Anaxagoras. Multa scripsit Zeno: plura Xenophanes: plura Democritus: Aristoteles plura: Epicurus plura: Chrysippus plura. Philosophorum alii a Ciuitatibus sunt appellati ut Elienses: Megarenses: Eretrici: & Cyrenaici. Quidam a locis: ut Academici: Stoici. Ab euentibus alii: ut peripatetici. Nonnulli a probris: ut Cynici. Alii ab affectibus: ut Eudæmonici. Quidam ab elationis fastu ut quosdam Philalethes: id est ueritatis studiosos: siue Electicos: & analogeticos uocant. Sunt item qui a praceptoribus sunt dicti: ut Socratici & Epicurei. Atque alii quidem quae de natura rerum scripsere Physici. Alii quia circa mores potius se occuparunt Ethici. Caetera differendo dialectici uocati sunt: hi scilicet qui uerborum ac rationum acumine impugnant. Diuiditur autem philosophia in partes tres: Physicam: Ethicam & Dialecticam. Physicæ proprium est de mundo: & de his quae sunt in eo differere. Ethicæ uero de uita moribusque tractare. Porro Dialecticæ ambage partium afferre rationes. Sola usque ad Archilaum physica uiguit. A Socrate ut dictum est Ethica initium sumpsit: & a Zenone Eleate Dialectica. Ethicæ uero pars in sectas decem scinditur: Academicam: Cyrenaicam: Eliacam: Megaricam: Cynicam: Eretricam: Dialecticam: Peripateticam: Stoicam: & Epicuream. Veteris Academiae princeps fuit Plato: mediae Arcesilaus: nouae Lacydes: Cyrenaicæ Aristippus Cyræneus: Eliacæ Phædon Eliensis: Megaricæ Euclides Megarensis: Cynicæ Antisthenes Atheniensis: Eretricæ Menedemus Eretriensis: Dialecticæ Clitomachus Calcedonensis: Peripateticæ Aristoteles Stagiritis: Stoicæ Zeno Cittius. Porro Epicurea ab auctore ipso appellata est. Caeterum Ippobotus in libro de sectis: nouem ait fuisse sectas atque instituta: ex his Megaricam primo loco constituit: secundam Eretricam: tertio Cyrenaicam: quarto Epicuream: quinto Anniceriam: sexto Theodoriam: septimo Zenoniam eandemque Stoicam: Octauo Academicam ueterem Nono Peripateticam. Cynicæ autem & Eliacæ atque Dialecticæ nullam mentionem facit. Ea uero quae Pyrrhonia dicitur propter obscuritatem a plurimis repudiatur. Hanc ipsam tamen plerique secundum aliquid sectam esse dicunt: secundum aliquid negant. Eam denique sectam dici aiunt: quae rationem aliquam iuxta id quod apparet & in promptu est sequitur aut sequi uideat. Secundum quod & Scepticem non incongrue sectam appellabimus. Verum si sectam intelligimus appellationem ex his dogmatibus constantem quae sibiipsis consentiant: non iam appellabitur secta: neque enim dogmata siue decreta habet. Ista de philosophiae incunabulis: partibus: partibus: sectisque breuiter diximus. Quamquam & ante paululum Eclectica quaedam secta a Potamone Alexandrino iuecta est. Qui de singulis sectis quaeque sibi placere selegit. Visum autem illi est: ut in institutione sua fateatur: multiplex esse ueritatis examen: Alterum scilicet a quo iudicium fiat

Primus

hoc est principale. Alter per quod idest solertissima itimaque imaginem. Initiaque regum oium materiaque & qualitate effectioneque ac locum ex quo scilicet & a quo & ubi & in quo. Finem uero ad quem cuncta referantur uitam esse ait omni uirtute perfectam: non absque corporis naturalibus externisque bonis. Sed iam de uiris ipsis cuiusmodi fuerint: dicendum: ac primum de thalete.

Thales Milesius.

Thales itaque: ut Herodotus: Duris: ac Democritus aiunt: pre Examyo matre cleobulina ex Thelidage familia: qui phoenicum nobilissimi a Cadmo & Agenore originem ducunt: Platone quoque teste natus: primusque sapiens uocatus est: quo tpe Damasius Athenis princeps erat: sub quo septem quoque sapientes appellati sunt. Demetrius Phalereus in descriptione principum meminit. Miletia autem ciuis inscriptus est. Profectus cum Nelaeo ex phoenice: cum ille patrio solo excidisset: siue ut pluribus uisum est: idigena Milesius & claro genere fuit. Post reipu. negotia sese ad contemplanda regum naturam transtulit. Sane iuxta quosdam nullum ingenii sui monumentum dereliquit. Nam quae in eum referunt nautica astrologia phoenici famam esse prohibent. Callimachus iuuetorem fuisse minoris urbs: ac notasse illius stellas tradit: qua phoenices nauigant sic dicens uersibus iambicis. Plaustrum notasse dictus est minores

Stellas: quibus suum tenent tyrii cursum.

Secundum quosdam duo sola conscripsit: de conuersione scilicet ex aequinoctio: caetera facilia esse ad percipiendum arbitratus. Putant plerique primum Astrologiae secreta rimatum: Solis defectus conuersionesque praedixisse: ut ait Eudemus in ea quam de Astrologia scripsit historia. Quocirca Xenophanem & Herodotum illum maxime fuisse miratos. Id ipsum autem Heraclitus Democritusque testantur. Sunt qui illum immortales animos primum dixisse asseuerent: ex quibus est Choerillus poeta: Primus & solis cursum a conuersione in conuersionem reppererit. Solisque magnitudini Lunarem orbem comparatum septingentesimam & uicesimam illius partem esse: prior ut quibusdam placet: dixit: primus etiam mensis ultimam triacada idest trigesimalam uocauit: De natura quoque prior ipse disseruit: inanimatis etiam animas illum inesse putauisse Aristoteles & Hippias auctores sunt conuincientem id ex magnete lapide & succino. Ab aegyptiis uero percepta Geometriae disciplina primum descripsisse circuli triangulum rectis lateribus: & imolasse bouem refert Pamphila: Alii Pythagoram dicunt ut apollodorus supputator. Porro quae callimachus ait: Euphorbum phrygem inuenisse scalena & trigona: quaeque ad lineae speculationem pertinent ea iste auxit atque propagauit. Constat illum & reipublicae commodis optime consuluisse. Nam cum sotos milesios Croesus habere oraret: obstitit ille. Eaque res postmodum Cyro uictoria potito salus ciuitatis fuit. Solitariae enim ac priuatae uitae adamasse tradit Heraclides. Quidam uxorem duxisse filiumque Cidistum procreasse. Alii Caelibem pseuerasse: sororisque filium sibi adoptasse ferunt: & cum rogaretur cur filios non procrearet: quod filiorum amorem non teneretur: respondisse. Virgati matri ut se matrimonii uinculis astringeret: Adhuc in tepestiuum esse dixit. Emensa fere iuuenta cum sibi illa acrius insisteret: iam inquit in tepestiuum est. Scribit autem Hieronymus rhodius in secundo commentariorum cum cum

uellet ostendere q̄ sit facile ditari præcognita futura ubertate conduxisse olearia: pecuniasque innumeras sibi cōparasse. Principiū oīum aquā esse dixit: & animatū mūdū ac dæmonibus plenū. Anni tpa illorūque uicissitudines priorē iuenisse ferūt: eūq̄i trecētos sexagitaq̄ dies diuisisse. Nullo præceptore usus ē: nisi inq̄tū ægyptiis sacerdotibus eo p̄fectus familiariter ihæsit. Porro Hieronymus mēsu ēē Pyramides umbrā asseruādo memoriæ tradidit: q̄do nobis æqua magnitudi ne sūt. thrasybulo quoq̄ milesioq̄ Tyrāno: ut ait Minyes cōiūxit: Quæ uero de tripode a piscatoribus inuēto sapiētibusque a plebe milesioq̄ dedicato mēorāf: manifesta sūt. Aiūt. n. Ionicos adolescētes quosdā a piscatoribus milesiis: iactū rætis emisse: capto: deīde ex educto tripode orta cōtētio nō ante sedata ē: q̄ delphos a milesiis missū respōsumque a Deo est illius esse debere q̄ oēs sapiētia excelleret. De tripode ex phœbo quæris milesia proles.

Huic tripodem addico cuius sapientia prima.

Datur ergo Thaleti: thalesq̄ illū alii dat: & rursus alius alii: donec ad solonē uētū est. Qui deū primū eē sapiētia asserēs illū delphos misit. Ista callimachus in iābis aliter tradit accepta scilicet a Leādrio milesio: bathyclē enim quēpiā arcadē phialā reliq̄sse: atque mādasse dari sapienti primo: datāque thaleti ac p̄ orbē rursū Thaleti: quam ille apollini didymæo misit: sic dicens secūdum callimachum.

Plæbem Regenti me thales nileo dat.

Clarum bis hoc qui iam secutus est donum.

Pedestris autē oīo sic se habet thales exāmyi filius Milesius Apollini Delphinio græcoq̄ præmiū bis nactus. Qui autē circūtulerat phialā bathyclis filius Therion uocabat: ut eleusis ait i libro de Achille: & Alexo: Myndus i nono fabulosoz. Eudoxus autē cnidius Euāthesq̄ milesius aiūt Croesū amicū quēdā aureū poculū a rege accepisse: ut illud sapiētissimo græcoq̄ daret: p̄sūq̄ thaleti ddisse: puenisseq̄ ad Chilonē. Ei uero cū a pythio quæreret: q̄snā esset se sapiētior: respōsū eē mysonē de quo suo loco dicemus. Hunc Eudoxus p̄ Cleobulo: Plato p̄ Periādri ponit. De ipso hæc respondit Apollo.

Te magis eē cano curis illustribus aptū: Aetheū quēdā generatū chene mysonē. Qui autē pythiū rogauerat: anacharsis fuit. Dædachus Platonius & Clearchus phialā a Croeso ad Pittacū missā atq̄ ita i urbē circūlatā ferūt. Andro uero in tripode argiuos ait uirtutis præmiū sapiētissimo græcoq̄ Tripoda cōstituisse: eūq̄ Aristodemū spartiatā fuisse iudicatū: quē itē cōcessisse Chiloni meminit aristodemus. Alcæus quoq̄ asserēs dictū illud apd̄ spartiatas celebre: pecuniæ uir: paup̄ uero nemo bonus ē. Pleriq̄ a Periādri ad Thrasybulū milesiorū tyrānū onustā nauē missā referūt. Ea uero cū circa eoz̄ mare naufragiū fecisset: inuētū post a piscatoribus tripodē: q̄ ea uehebat. Phanodicus circa mare atticū reptū: atq̄ in urbē dlatū scribit: scāq̄ cōtentōe ex d̄creto publico Biāti missū: cām suo loco dicemus cū de biāte dicēdū erit. Alii a uulcāo fabre factū tradūt: ac p̄ mūere Pelopi a dō datū: cū ille uxore duceret: demū ad Menelaū puenisse: raptūq̄ cū Helena ab Alexandro in eoz̄ mare fuisse iactatū: alacæna rixaz̄ cām fore asserēte. Post lapsū t̄pis cū qdā illic lebedii rætis iactū mercati eēnt: tripodā quoq̄ fuisse cōphēsū: & cū exor

Primus

tò cū piscatoribꝫ iurgio coū ascēdissēt: nihilqꝫ p̄ficerēt: miletū q̄ erat metropolis
eā rē detulerūt. Missi a milesiis legati q̄ eā rē p̄ponerēt: īfecto negotio reuersi sūt. Mi
lesii ut se cōtēpti uiderūt: aduersus coos armis decernere p̄gūt: plurimiqꝫ hīc īde
cadētibus: diuino oraculo respōsū ē: sapiētissimo dādū tripodā. Mox in Thaletē
utrāqꝫ p̄tes cōsēlere. Hūc ille postmodū didymæo deuouit apollini. Cois itaqꝫ re
spōsū nō ante geturā cōtētionē q̄ aureū tripodā uulcani opus ī mare iactatū ex ur
be educerēt & ad eius uiri domū ferrēt: q̄ præsētia & præterita & futura noscet.
Non prius ionii metropesque a marte recedent:

Quam tripas auratus: pelagus quē iecit in altum.

Mulciber: ex urbe emissus concedat ad ædes

Mox hominis: cuius sit præsētia noscere promptum

Quæ sint quæ fuerint quæ mox uentura trahantur.

Milesiis ut supra iā diximus respōsum uiro illi dādū q̄ sapiētia primus eēt oīum.
sed de his hactenus. Hermippus autē in uitis in hūc refert: qd̄ a quibusdā de Socra
te dicit̄. Aiebat. n. inqt: triū maxime rerū cāgras se fortunæ agere. Primo q̄ ho
mo nō bælua: deīde q̄ uir nō mulier: tertio q̄ græcus natus eēt nō barbarus. Fer
tur cū domo exiret inspiciendorū siderū cā: in subiectā scrobē icidisse: petulanti
que probro dictū ab anu domestica: Quarōne. o. Thales q̄ ī cælis sūt cōprehēsu
rū te arbitraris: q̄ ea quæ sūt āte oculos uidere nō uales? Astronomiæ sane fuisse
studiosissimū & Timō sciuit: q̄ illū ī filis eius rei laudat. Porro q̄ ab eo scripta sūt ad
ducētos uersus p̄tigere lobō Argiū auctor ē: īscriptosqꝫ imagini ip̄ius uersus:
Hunc quæ nutriuit milesia terra thaletem

Consilio primum prodidit astrologum.

Mileti in ionia nutritum: Astrologumque fuisse: & esse antiquissimum sapien
tia testari. Quæ uero ipsius celebrentur ista esse.

Non multa uerba signa sunt bonæ mentis.

Quiddam legas tu qui sapis sequi clarum.

Solues enim uirum loquacium linguam.

Nō multa uerba prudētis animi īdiciū sūt. Vnū aliqd sapiens diuina: unū q̄ppia
præclax̄ elige: solues enī loq̄ciū īfinitos sermones uiroḡ. Ferunt̄ eius & istæ sētē
tiæ: antiq̄ssimū eoḡ quæ sūt oīum deus: īgenitū enī: pulcherrimū mūdus: a deo
enī scūs est: maximū locus: capit. n. oīa: uelocissimū mēs: nā p̄ uniuersa discurret:
fortissimū necessitas: cūcta. n. supat: sapientissimū t̄ps: iuenit nāque oīa. Nihil ait
mortē a uita differre. Tu uero ait q̄spiā: q̄re nō moreris? Quia nihil inqt differt.
Sciscitāti cuidā qd̄ prius factū eēt nox an dies? nox ait una prius die. Interrogatus
lateret ne deos hō male operās? ne cogitās qd̄ē inqt. Percōtāti adultero an iura
ret se mīme adulterasse? nō est ait piuriū adulterio deterius. Interrogatus qd̄nā
eēt difficile? se inqt ip̄m nosce. Quid cōtra facile? aliis moneri dixit: qd̄ suauissimū?
frui inquit: quid deus? quod īnitio & fine caret: quid difficile uidisset? Tyran
nū inquit senem. Quo pacto aduersæ fortunæ ictus quispiam ferat facillime?
si inimicos ait uideat deterius affectos: quomodo optime ac iustissime uiue
mus? si quæ in alijs reprehendimus: ait ipsi non faciamus: quisnam foelix sit?

Liber

qui corpore inquit sanus: fortuna locuples: animoq; non ignauus aut imperitus ē. Amicorū præsentium & absentium æque memores debere esse ait. Non componere faciē: sed bonarū artium studiis animū excolere præclarū esse. Noli inquit ditari nequiter: neq; te in ius uocet sermo contra cōiunctos tibi ac socios dictus. Quæcūq; ait stipēdia parentibus intuleris: eadē ipse a filiis expecta. Nilū ait excrefcere quando etesiæ quæ contrariæ sunt undas repellunt. Ortum primo anno trigessimæqntæ olympiadis Thalē Apollodorus i chronicis tradit: mortuūq; ætatis anno lxxviii. siue ut Socrates ait nonagesimo. Quinquagesima quippe & octaua olympiade esse defunctū. Cræsi uero fuisse tpiibus: cui & pollicitus sit alyn fluuiū sine ponte traicere auersis undis. Fuisse & alios qnq; huius nominis uiros Demetrius magnus in æquiuocis fatetur: Primū rhetorē calantinianū: Secundū pictorē sicyoniū: Megalophyen tertiū: eūq; antiquissimū ferme hesiodi: homeri: lycurgi: tpiibus: Quartū cuius meminit Duris in libro de pictura: Quintū iuniore & obscurū: cuius & Dionysius in criticis mentionē facit. Sapiēs igit Thales obiit cū certamen gymniciū spectaret: æstu scilicet ac siti: & infirmitate fatigatus iam uetulus: in cuius laudes extant Epigrammata.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona thaletem:

Traxisti e stadiis Iuppiter ælie.

Hunc laudo cælum proprius q; duxeris ultra,

Nō poterat terris astra uidere senex.

Nempe hic exiguus tumulus: sed sydera scandit

Gloria: sunt cuius hæc monumenta thalæ.

Huius illud est: nosce te ipsum. Quod antisthenes in successiōibus ait fuisse phemonoes: Idq; sibi usurpasse Chilonem.

De septem sapientibus.

Hoc i loco generatim iporū faciēda mētio est: quæ nā fuerit de illis iter ueteres & q̄ta discordia. Damon Cyrenæus cū de philosophis scriberet: oēs i simulat & septem in primis. Anaximenes aut oēs ait poeticæ magis fuisse studiosos. Dicæarchus neq; sapiētes neq; philosophos fuisse eos asserit: sed sensatos plane uiros: legūq; latores. Archetimus syracusanus illoꝝ cū cypselo cōgressū scripsit: cui se quoq; interfuisse ait. Euphorus apud Cræsum præter unum thalē cōgressos tradit. Aiūt autē quidā & in panionio & corintho & delphis eos cōuenisse: illorūq; sentētias ponūt: que nā cuius sit exponētes ut illud: lacædemonius fuit Chilo sapiens: qui hæc ait: nihil nimis. Tpi cūcta adsunt bona. Magna & de illoꝝ numero discordia est. Leādrius enim pro Cleobulo & Mysone: Leophātū gorsuada lebediū siue ephesiū i serit. Epimenidēq; cretensem. Plato autē in protagora Mysone pro periandro: ephorus pro mysone ponit Anacharsim. Alii Pythagorā adiiciūt. Porro Dicæarchus quatuor nobis cōsensu omniū sapiētes tradit thalē: Biantē: Pittacū atq; Solonē: tum sex alios noiat quorū ex numero tres eligit. Aristodemū scilicet: Pamphilū: Chilonē lacædemoniū: Cleobulū: Anacharsim & periandrū. Addūt quidā Acusilaū Cabam siue Scaabrā Argiū. Hermippus aut in libro de sapiētibus decem & septem fuisse tradit:

Primus

quorum ex numero septem alii aliter eligant: sic autem illos computat: primo loco ponit Solonem: tū Thalem: Pittacum: Biantem: Chilonem: Cleobulū: Periandrum: Anacharsim: Acusilaū: Epimenidē: Leophantū: Pherecydē: Aristodemum: Pythagorā: Lasum charmātidae seu Sisybrini: siue ut Aristoxenus tradit chabrini filium: Hermioneū: Anaxagoram. Enimvero hippobotus in descriptione philosophorum hāc illoꝝ seriē exponit: primo Orpheū: deinde linū: tū Solonē: Periandrū: Anacharsim: Cleobulum: Mysonē: Thalē: Biantē: Pittacū: Epicharmū: & extrēo loco Pythagorā: Ferunt & istae Thaletis epistolae. Thales pherecydi. Audio te primū Ioniū d̄ diuinis rebus apud græcos palā differere parare. Verū iustiore fortasse sentētia iter amicos ea quæ scripseris leges: q̄ passim q̄buscūq; permittes nullo illis emolumento futura. Equidem si tibi gratū cognouero: uolo conscius eorū quæ scribis esse: ac si qdē iubes ad te mature proficiscar: neq; enim adeo amētes ac stolidi sumus ego & Solon Atheniensis: ut cum nauigio cretam petierimus: uisendi gratia: ægyptūq; itidē penetrauerimus: ut istic sacerdotibus & astronomis cōgrederemur: ad te nō pari studio nauigaturi simus. Veniet enim & Solon ipse si annuas. Nanq; tu loci illius amore detentus raro in Ioniam transis: neq; peregrinorum hominū desiderio tangeris. Verum uni tantum ut spero scribendi negotio incūbis. At nos qui nihil scribimus: græciam asiamq; pagramus. Vale. Thales Solōi. Athenis si excedas: mileti ut equidem reor cōmodissime habitare poteris: ē enim uestra colonia: patierisq; dirum nihil. q̄ si & apud Mileseos execraris tyrannidē: æque enim ubique tyrānos infestos habes: At cū amicis nobiscum scilicet uiuere erit iucundissimū. Scripsit ad te Bias ut prienam proficiscaris. Eam tu urbem si gratius inhabitaueris: & ipsi eo ad te aduolabimus. Vale.

Solon Salaminius.

Nolon Execestidae filius Salaminius primū quidem ipsam sisachtheā iuexit atheniensibus: sic autem appellabatur corporum possessionūque redemptio. plurimi quippe per summam inopiam fœneratoribus corpora sua exponebant: ac super his fœnerabantur. Cum igitur septem sibi talenta ex patrimonii sui iure deberentur: ea prior indulgit: ac re liberos idem facere exemplo suo puocauit. Eaque lex sisachthea appellata ē: hoc illi id quod minime obscurum est: foelix iniciū faustūque fuit ad ceteras condendas leges: quas enumerare longissimū esset: minimeque necessariū cum illae tabulis æreis incisae sunt. Est autem id ipius factum uel celeberrimum cum de proprietate salaminæ ipsius patriæ inter athenienses & megarenses ferme usque ad interitum armis dimicatum esset: multisque cladibus acceptis: capitale apud athenienses esse cœpisset si quis legem de uindicanda in sula ferre auderet. Sollicitus Solon ne uel tacendoparum Reipu. consulere: uel consulendo sibi noceret: subitam sibi dementiam simulat: cuius uenia non dicturus modo prohibita: sed & facturus erat. Deformis habitu more uæcordium in publicum euolat: factoque concursu hominum: quo magis consilium dissimulet: in solitis sibi uersibus.

Mutata patria pholegandrius aut sicinities

Tunc ego dicebar: Atticus ante fui.

Certe hominum rumor subito uoligaret ad aures:

Atticus hic hominum quis fugitur salamis.

Ad salamina graue expulsuri dedecus imus.

Et conferturi summimus arma manus.

Per præconē suadere populo cæpit quod uetabas. Oïumq; ita aïos cœpit: ut ad uersus megarēses bellum extēplo decernerent: in sulaq; deuictis hostibus atheniensium fieret. Persuasit Atheniēsis in thracia quoq; sibi uendicare chersonesum: ac ne magis uiq; iure Salaminam possidere uiderētur: effossis qbusdam tumulis cadauera ad orientem solem conuersa: qui atheniensibus sepeliendi mos erat: ostendit sepulchra item ipsa ad orientē posita: in sculptaq; ipsis paganorum noia: quod quidē ppriū Atheniensium fuit. Aiunt pleriq; illū exinde Homeri scripsisse cathalogum ab eo loco: ubi aiacē ex salamina duodeci duxisse naues ait.

Bissenis salamine aiac cum nauibus ibat

Cecropidum quo castra loco posuere phalanges.

Ex eo iam tēpore plæbis in se animos ita conuerterat: ut sibi illum oēs percipere regnare cuperent: Eis uero ille in tantum affuit: ut acquiesceret: ut auctore Solocrate pifistratum quoq; ppinquū suum: cū sibi tyrannidem parare intelligeret: quantū in se fuit phibuerit: nam euocata cōtione pfectus in publicū lorica armatus & clypeo pifistrati insidias & improbos conatus aperuit. Neq; id solum: uerum & iuuare paratū ac pro libertate sese pugnaturum asseuerauit: Viri inquit Athenienses aliis quidem sapientior: aliis uero fortior sum. Sapientior enim illis sum: q pifistratū istū non animaduertunt: fortiorq; his qui sciūt illum quidem: sed metu reticent. Senatus uero q; studerent pifistrato: insanire illum pclamabat: At ille meā inquit insaniā ciuibus breui tempus ostendet q pifistratidæ essent: cum ueritas in lucem uenerit. Elegi autē ipsius de tyrānide pifistrati sunt hi.

Vis niuis & pelagi tempestas nube creatur.

Horrendū excutiunt sydera clara sonum.

Et cecidere uiris persæpe potentibus urbes.

Seruiuit soli nescia plebs domino.

Iam uero pifistrato rerum potito minime obtēperans: ante curiam arma deposuit dicens illud: O patria tibi equidem uerbo & opere auxiliatus sum: i ægyptū nauigauit: atq; inde cyprium pfectus: postremo ad cræsum peruenit: a quo interrogatus quis nam sibi scelix uideretur: Telus inqt atheniensis & cleobis: & Bitto & cætera quæ sunt in ore omnium. Aiunt quidā Cræsum cū se exquisitissime oïum ornamentorum genere composuisset: sublimiq; in folio sederet: interrogasse eum an pulchrius unq; spectaculū uiderit: illūq; dixisse gallos gallinacos: fasanos: atq; pauones. Naturali enim eos flore & incredibili speciositate uestiri. A cræso deinde in Ciliciā pfectus urbem condidit: atq; ex suo nomine Solos appellauit: in qua paucos atheniensium statuit: qui tractu temporis cū patriā:

Primus

uocem corrupissent: solæcizare dicti sunt: & appellabantur hi quidem Solenses qui Cyprii uero Solii. Cum uero pisistratū in Tyrannide perseuerare didicisset: ista atheniensibus scripsit. Si quidem p̄ uestrā uacordiam dira toleratis: nihil in hac parte diis acceptum referatis: ipsi enim horum uobis causa estis: q̄ pignora: ut duram seruitutem pateremini dedistis. Vestrum uero unusquisq̄ uulpis uestigiis icedit: Omnibus aut̄ una leuis & stolidus mens est. Quippe uiri linguā sermonēq̄ uariū & plenū astutia & fallacia attēditis: regē exitū cōsiderare nescitis. Tristia commissæ luitis si præmia noxæ:

Non uos in superos concitet ira deos.

Nanq̄ uiros auxit uestri custodia quondam

Subdita qui nobis sub iuga colla premunt.

Nam qui uis uestrum sequitur uestigia ulpis.

Mens stulta est uobis omnibus atq̄ leuis:

Linguam & enim aspicitis hominum diuersaq̄ uerba:

Quod faciunt sed non cernere uultis opus.

Hec ille. pisistratus aut̄ cum illius fugam didicisset: sic ad eum scripsit:

Pisistratus Soloni salutem.

Neq̄ solus græcorū tyrānidē arripui: neq̄ mihi rem alienam usurpauī. Quippe genus a Cecrope duco: id enī mihi meo iure uēdico qd̄ athenienses olim cū iureiurando firmassent: codro illiusq̄ genti præbituros: postmodū abstulerant. Ceterum in deos: uel in hoīes nihil alias pecco. Leges quas ipse atheniēsis dediti: seruari atq̄ secundum eas uiuere iubeo. Et quidē melius seruatur q̄ possēt: si multitudinis īperio res ageret. p̄mitto enim neminē iniuriam inferre: ac Tyrannus ego præter dignitatem & honorē nihil a plæbe differo: solis eis stipendiis cōtētus quæ iis quoq̄ qui ante me regnarunt debebantur. Deniq̄ atheniēsiū singuli decimas frugum suarum separatim non in usus nostros consumendas: nerum sacrificiis publicis cōmodisq̄ cōmunibus: & si quando bellum cōtra nos emerferit in sumptus deputandas. Tibi eq̄dem nihil succenseo q̄ mentem meam consiliūque detexeris: quippe id potius beniuolentia Ciuitatis q̄ mei odio detexisti: ac præterea q̄ ignorares cuiusmodi ego Rex futurus essem: qui iusti rectique tenax abs te factū scio: id enim si didicisses æquo aīo & conatus meos forte tolerasses: & te fugæ haudquaquam commisisses. Redi igitur domum plena fide mihi & iniurato credens nihil ingrātū passurum a pisistrato Solonē. Nosti enim neminem etiā ex inimicorū numero mali quippiā a me perpeffum. Denique si placuerit frui nostra amicitia: īter primos eris. Nihil enim in te fraudis infidelitatisque conspicio. q̄ si aliter habitare athenis nolueris: pro arbitrio tuo id facies: tātū ne nostri gratia patria excideris: Vale. Hæc Pisistratus. Solon aut̄ humanæ uitæ terminū. lxx. annos esse ait. Videtur autē id præclare statuisse si quis parentes nō euutrierit: is ignobilis & obscurus esto: similiter & qui patrimonii uersuram fecerit: is itē sectatum ocīū oībus accusare uolentibus obnoxius esto. Porro Lysias in oratione quam cōtra Niciā scripsit: Draconē asserit eam scripsisse legē: Solonemque tulisse: eū item q̄ neq̄tie

ac flagitiis insignis esset tribunali publicisq; suggestis arcendum statuit. Athletarum quoq; præmia castigata moderatione correxit: & ei quidem qui in olympia uicisset quingentas dragmas: qui uero in isthmia ei dari centum constituit: eademq; ratione in certaminibus cæteris. Esse enim incongruum huiusmodi honores modum desiderare: solummodo eos qui in præliis occubissent premiis esse illustrandos: quorum filios publice nutriendos erudiendosq; præcepit. Quo sane animati singuli fortiter ac strenue in bellis dimicabant: sic polyzelus: sic cynægirus: sic callimachus: sic omnes qui in Marathonis expeditione pugnauerunt: sic præterea Armodius: Aristogiton: Miltiades: innumerabilesq; alii. Hi uero dum exercentur nimium præciosi sumptuosiq; athletæ: Et dum uincunt reipsum detrimento sunt: & contra patriam magis quam aduersus prouocatores coronantur: ac iuxta Euripidem cum senuerint pallis consumptis perit trama. Id preuidens Solon eos modice accepit. Præclare & illud statuit: curatorem cum pupillorum matre non inhabitare: cauitq; ne is fieret curator: ad quem post pupillorum obitum substantia spectaret. Illud item non licere anulario: uenditi anuli seruare sigillum: & qui alteri unum oculum eruerit ei ambos erui debere: & que non posuisti: ne tollas. si quis secus faxit capitale esto. principem si ebrius deprehensus esset morte multandum. Homeripœmata ut ordine resarcirentur scripsit: ut esset uersuum sensuumq; consequentia. Magis ergo Solon quam Pisistratus homerum illustrauit: ut in quanto Megaricorum dieuchidas ait. Primus autem trigesima die mensis ενήν κείνῃ Νεοχὴν appellauit: nouemq; principum numerum ad sententias dicendas prior instituit ut Apollodorus in secundo de legislatoribus refert. Seditio autem inter urbanos agrestesq; ac maritimos exorta: neutrarum se partium fecit. Aiebat sermonem esse effigiem operis: Regem: qui esset fortissimus uiribus. leges aranearum telis dicebat esse simillimas, illis quippe si quid leue & imbecillum incidere: inuolui ab eis atq; contegi. Si quid maius aut grauius perire ac perire. Sermonem quidem silentio: silentium uero tempore signari dicebat. Qui apud tyrannos possent: eos calculis quibus in componendis rationibus utimur comparare consueuerat. ut enim illi interdum maiorem numerum interdum minorem significant: ita & Tyrannos horum quorum put libitum fuerit: aliquando illustre & inclutum: aliquando obscurum habere & ignobilem. Interrogatus cuius rei gratia contra parricidam legem non tulisset: quod desperasset ait hoc scelus: quo pacto item homines minime humana iura uiolarent: si sic doleant & afficiantur qui iniuriis non laceffunt: ut qui laceffuntur: satietatem ex diuitiis nasci: & ex satietate contumelias gigni. Athenienses uero ut dies secundum lunæ cursum agerent monuit. Thespim tragœdias docere prohibuit: inutilem eas falsiloquentiam uocans: ubi ergo seipsum Pisistratus consternauit: inde ait ista pullularunt. Sunt autem eius monita quibus consilere solebat hominibus: ut ait Apollodorus in libro de philosophorum sectis: huiusmodi uirtutem atq; probitatem iuramento fideliolem cense: mentiri noli: præclara studiose meditare: amicos cito noli acquirere: Quos autem acquisieris reprobare caue. Tunc rege cum primum didiceris regi: consule non quæ suauissima: sed quæ sunt optima: animum ac rationem ducere sequere. Noli malis congregari, deos honora: pa-

Primus

rentes reuerere, Fertur & mimnermum increpasse cum scripserit, lx, annum fa-
talem esse: monuisseq; ut octogesimum scriberet.

Sexdenos possunt annos deprendere fata,

Et morbi curæ sint procul atq; graues

At mihi si quisq; sit par hunc tolle: tuiq;

Si dixi similem sit procul inuidia,

Affereq; huc uicos huc te iuuet edere cantus:

Octoginta annos prendere fata queunt.

Sunt item quæ metro celebrantur eius præcepta in hunc sensum.

Ne forte qui tegant quod intus habebunt:

Dum uoce te loquuntur ac tenent blanda

Odiū, memento singulos probe serues

Ne lingua duplex ex atra sonet mente.

Caute singulos obserua: ne forte odiū i corde tegāt dū blāda & arridēti facie te al-
loquunt. Duplexq; illis līgua atra ex mēte sonet. Cōstat eū scripsisse leges: concio-
nes quoq; & in se ipsum monita elegia. De Salamina item atheniensiumq; repu-
ad quinq; mlia uersuum lambos quoq; & Epodos. Porro ipsius imagini in hūc
sensum Epigramma scriptum est.

Quæ dudum rabidas medorum propulit iras:

Legiferum Solona pulchra tenet Salamis.

Floruit maxime circa q̄dragesimā & sextā olympiadē: cuius tertio anno princeps

Atheniensiu fuit: ut ait Socrates: quo etiā tpe leges eis dedit. Obiit aut in cypro

ætatis suæ āno octogesimo: hoc suis mādās ut Salaminā eius ossa trāsserrēt: atq;

i cinerē soluta p puiciā disseminarēt: quocirca & cratinus i deterioribus ipm ita

loquentē facit: habito hāc isulā: ut qdē fama est hominū seminatus per oēm aia

cis urbē. Extat de illo & nīm epigrāma in epigrāmatū libro: ubi & de sapiētibus

omnibus & doctrina præstantibus uiris omni genere metrorum loquor.

Cypria defunctum cremauit flamma solonem.

Sed dispersa agris ossa tenet Salamis.

Pulchre uexerunt animam super æthera currus.

Hic leges curas condidit ante leues.

Aiūt & hāc ipius fuisse snīam. Nihil nimis: ipm q; refert dioscorides i cōmētariis

cū lachrymare ac lugeret defūctū filiū: dicereturq; sibi a quodā at nihil pficis:

respōdisse at pp hoc ipm illachrymor qa nihil pficio: ferūt & istæ illius epistolæ.

Solon periandro.

Scribis tibi plurimos insidiari. At tu si qdē oēs e medio tuleris ne sic q/

dē pficies: insidiabit. n. tibi qspiā ex his & quos minime suspectos hēs:

partī sibi qdē metuēs: partī te rephēdēs q; oīa formides nihilq; nō me

tuas: partī itē ciuitati gratificari cupiēs. Effet ergo optimū abstiere Ty

rannide: ut causas omnis metus euaderes. q; si tyrannidi insistendum censes cō-

pares necesse est tibi externas uires: & peregrina auxilia urbanis uiribus maiora

ut iam tibi nullus infestus sit: & tu neminem extorrem agas. Vale.

Solon epimenidi.

Neq; leges meæ profecto Atheniensibus profuturæ multū erant: neq; tu eis antiquatis ciuitati ulli fuisti emolumēto. Deus enim ac latores legum nō soli iuuare ciuitates possunt: sed q; multitudinē agunt ī quācūq; sniam uolūt. Hi enim si recte rem administrēt: deus ac leges utiles sūt: sin aut male: nihil profunt: neq; sane meæ leges ac iura quæ scripsi quicq; pfuerunt: sed qui illas transgressi sunt magna reip. iuexere detrimenta: q; pisistrato ne tyrannidem inuaderet nō obstiterunt: neq; uero futura prædicenti mihi fides habebat. Illeq; fidelior estimabatur atheniensibus blandiens q; ego uera proloquens. Positis igitur armis pro curia his quidē qui pisistratum gestire tyrannidē nō animaduenterunt: sapientiores: eis uero qui libertatem reip. asserere metuerent fortiores esse me dixi. Qui tamē Solonis uesaniā reprehendebant. tandē ita patriam cōtestatus excessi. O patria hic quidem Solon tibi opem ferre & facto & dicto promptus & paratus est. Cæterę hisce & īsanire uideor: itaq; te deserta pficiscor solus ex oībus pisistrati inimicus. Isti quippe illi & fauere & obsequi parati sunt. Nosti enim pfecto hoīem amice quāto ille astu: quo ingenio: qua arte tyrannidem inuaserit: nam cepit qdem blande plæbē illicere: deinde sibi etiā uulnera inflixit: ac pgressus in publicū: eaq; se ab hostibus accepisse uociferans orabat q; dringentos robustissimos iuuenes sibi custodes darēt. At illi me quidē reluctante & reclamante uiros præbuerunt. Erant aut hi armati ualidis fustib; his itaq; stipatus statū reip. euertit: dūq; illi spe īani pauperes ne sub mercede seruiret se liberare studēt: oēs una sub iugū missi sūt: uniq; seruiūt pisistrato.

Solon pisistrato.

Credo equidē nihil me abs te passurum mali: nā ante tyrānidē tibi amicus eram: ne nūc quidē magis infensus q; alius quilibet Atheniensium: qui tyrannidem nō ament. siue aut unius īperio regi: siue publice rem administrari illis utilius sit: ex sua quisq; snia statuatur. Certe tyrānoꝝ te oīum eē præstantissimū fateor. Athenas aut redire mihi utile nō esse cognosco: ne quis me iuste reprehēdat: si qui Atheniensibus dudū rem publicam ex æquo administrādā tradiderā: præsensq; oblatam mihi tyrānidē sponte declinauerā: modo rediens factū tuū subita pænitetia pbare uidear.

Solon Croeso.

Amplector mirifice tuam ī nos beniuolentiā: & p deos īmortales nī si apud me iam pridē statuissem ibi sedē habere: ubi resp. sit libera: mallē apud te ī tuo regno uitā: q; athenis ducere: uiolēter tyrānidē exercēte pisistrato. ueꝝ gratius illic ex īstituto nō uiuimus: ubi sūt oībus æq; & cōmunia iura. ueniā tame ad te: ut tuo uel hospitio tātisp fruam.

Chilo lacedæmonius.

Chilo lacedæmonius patre Damageto fuit. Hic scripsit elegiā uersus ferme ad ducentos. dicebat aut futuroꝝ p uidentia rōne comprehendī posse p uirtute uiri. Indignāti fratri q; Ephorus ipse non fieret cū ille fuisset: ego inq; pati iniurias scio: nō tu: fuit aut Epho

Primus

rus circa quinquagesimā & quintā olympiadem. Porro pamphila circa sextā ait: Primūq; ephorū fuisse sub euthydemo auctore Socrate: primūq; instituisse ut ephori regibus adiungerentur. Satyrus lycurgū dixit. Hic ut herodotus i primo historiæ libro refert: Hippocrati in olympia sacrificanti cū feruere absq; ignis adminiculo lebetes cepissent: cōsuluit aut p̄sistere celibē: uel si duxisset uxorem dimitteret: filiosq; necaret. fert & æsopū interrogasse qdnā faceret iuppiter: illūq; respōdisse excelsa hūiliat: & humilia extollit. Rogatus quo differūt periti ab i/ peritis: bona iqt spe. qd sit difficile: arcana inqt reticere: & ociū recte disponere: i iuriasq; tolerare posse. præcipiebat & hæc: linguā semp qdē sed in conuiuio præserti cōtinēdā: pximo nō maledicendū: alioquī audituros quæ nos mœrore cōficiant. Nemini intērandas minas: eē enī muliebre: prōptius ad amicoꝝ aduersos casus q̄ ad secūdos successus accurrendū: uxore humilē apparatu modico ducendā: mortuo nō maledicēdū: honorandā senectutē: obseruandū seipsū: dānū potius q̄ turpe lucꝝ eligendū: id qppe semel tantū angere hoc semp: elato secundis rebus nō arridendū. fortē mansuetū esse oportere: ut pximi nō tā metuant: q̄ reuereant. Discendū domui suæ rite præeē: linguā præire aīo nō pmittēdā: supandā iracundiā: diuinationē nō execrādā: impossibilia nō appetēda: i uia nō festinandū: inter loquēdū nō agitandā manū: esse enī uæcordiū: obtēperandū legibus: q̄rem adamandā: iter cæteras eius snias hæc maxime placuit q̄ dixerat lapideis cotib; auꝝ examiari: & dare aptū sui documētū. Auro aut bonoꝝ maloꝝq; hoīum mentē cuiusmodi sit cōprobari: Aiūt illū cū iā eēt uetulus dixisse sibi nihil eē cōsciū in tota uita ingrate fecisse: una tamē re se modice moueri: q̄ cū semel inter amicos illi iudicandū eēt: neq; contra ius agere aliqd uellet: psuasit amico iudiciū a se puocare: ut sic utrunq; legem scilicet amicūq; seruaret. maxima gloria præcipue apud grecos fuit q̄ de Cytheris insula laconia prædixerit. Nā cū illius naturā situmq; didicisset: utinā inqt hæc nūq; fuisset: aut certe simul ac uisa ē submersa esset: præclare sane ac rite præuidit. Demaratus enim lacedæmone fugiēs Xerxi cōsuluerat in ea insula naues cōtinere: & p̄fecto i ditionē hostiū uenisset græcia si id regi psuasisset. Postmodū uero Nicias bello pelopēnesia co euersa i insula: præsidiū illic atheniēs iū statuit lacedæmoniosq; multis cladibus afflixit. erat in loquēdo breuis: atq; ob eam rē Aristagoras milesius hūc loquēdi morē Chiloniū appellat. Senuerat iā circa quinquagesimā & primā olympiadē quo tpe uigebat Aesopus orator. Obiit aut ut Hermippus ait pisæ: amplexus atque osculatus filiū q̄ i olympia fuisset coronatus. Defunctū asserunt in modica lætitia: & sem i becilitate. Ipsique oēs qui ad celebritatē cōuenerant honorificētissime iusta persoluerūt: Est & in hūc nostrum epigramma.

Phosfore reddat polux tibi gratia: q̄ fert

Chilonis natus tēpora cincta pugil.

Serta uidens nati genitor si gaudia sumat.

Nō mihi sic talis mors odiosa forer.

Ipius itē imagini i scriptū elogiū primū ex septē sapiētib; claruisse sapia testatur.

Eius ē ea sniola: spōsiōi nō dēē iacturā: Breuis quoque epistola ipius fert hmōi.

Chilo periandro salutem.

Vbes uti militia uacem: extorrisq; agam: quasi tu in tuto futurus sis: atqui ego monarchæ uiro nec sua tuta esse puto: foelicemq; eū tyrannū cēseo cui in sua domo absq; sāguine cōtigerit mori.

Pittacus mithylenæus.

Pittacus mithylenæus hyrradio patre quem Thraca fuisse duris auctor est: hic una cū Alcæi fratribus Melanchrum lesbi tyrannū p̄fligauit: Et cū de agri Achillitidis possessione inter Athenienses & mithylenæos armis decerneretur: Imperator ip̄e exercitus cū phrynone atheniensium duce q̄ & pancratiastes & olympionices fuerat lingulari certamine pugnare instituit. Ræte igitur clypeo tegēs phrynonem eo dum nō cauet inuoluit: ipsoq; perempto agrum seruauit. postmodum uero athenienses disceptasse cum mithylenæis de possessione agri: ipsumq; a Periandro controuersia iudice atheniēsis adiudicatū tradit Apollodorus in Chronicis. tunc igitur pittacum in summo honore mithylenenses habuere: eiq; principatū tradiderunt: quem ille cum decem ānis tenuisset & remp. præclaris ordinibus constituisset: seipsum sponte magistratu abdicauit. Decem inde alios superuixit annos: agrumque sibi a mithylenæis traditum sacrauit: qui nūc pittacus dicitur. Porro sofocrates partem ipsius abscidisse: dimidiūque plus toto dixisse testatur. Sed & cræso pecunias ad se mittente suscipere noluit duplo plura q̄ uellet se habere contestans. Defuncto enim fratre sine liberis hæreditatem ad se pertinere. Pamphila aut̄ i secūdo cōmentarior̄ tyrrhæū refert ipsius filium cū sederet i tōstrina cum is: iniecta securi ab ærario fuisse necatum. A cumanis uero uictū homicidā ad pittacū missum: atque ab eo pœna fuisse absolutū dicente cū rem cognouisset indulgentiam pœnitētie esse præferēdam. Heraclitus aut̄ Alcæum asserit habuisse captiuum: liberūque dimisisse: ueniāque supplicio meliorem dixisse. ebrios cum peccarent duplici incōmodo afficiendos per leges statuit ut cauerent temulentiam: abūdat quippe uino isula. Ferunt̄ eius istæ sententiæ. Perdifficile est bonum esse: cuius uersiculi & simonides meminit. Plato item i p̄tagora: necessitati nec deos reluctari: principatum uiros declarare. Interrogatus aliquādo qd esset optimū: quod ip̄sentiarum inq̄t occurrit bene agere. A cræso itē rogatus quod nā eēt maximū ip̄eriū: ligni inq̄t uarii legē. s. signās. Dicebat autem & uictorias sine sanguine acq̄ri: Phocaico itē dicenti quærendū eēt studiosū ac frugi uirum: etiā si ualde inq̄t quæsieris nō inuenies. Percūtantibus quid nā eēt gratificū: tēpus ait: quid obscur̄: futuroꝝ euentus iquit: quid fidele: terra: quid cōtra infidum: mare iquit. Dicebat prudentiū uirorū eēt: prius q̄ aduersa cōtingāt: puidere ne ueniant: fortiū uero cū illa cōtigerint: æquo animo ferre. Quod iquit facere intēdis noli prædicare: nā si facere nequeris: rideberis. infelicitatē nemini ip̄ropaueris: ne iuste querimoniam pateas. Depositū cū accepis: redde. Amico noli maledicere: ne inimico qdē: pietatē colas: frugi esto: pudicitiam ama: ueritati stude: fidē: peritiā: dexteritatē: sodalitiū diligētiaque custodi. Quæ uero cecinit: maxime probant̄: Hæc sūt sūpto arcu & iaculis sagittiferaque pha

retra ipetendū hoīem nequaquā: Nā fidū nihil lingua loqui præualet: dū cordi duplex alte īsedit sensus. fecit itē ad sexcentos elegios uersus & carptim de legibus ad ciues. floruit maxime circa. xlii. olympiadē: mortuus est aut sub Aristomene tertio anno. li. Olympiadis: cū uixisset annos plusq̄. lxx. senio cōfectus: sepultūq̄ in lesbo mausoleo ipsius inscriptum epigramma signat.

Condidit hoc tumulo lachrymis te pittace lesbos

Sacra suis: obitu languida facta tuo.

Est eius illa sentētiola: tempus nosce. fuit & alter pittacus legifer: cuius & fauorinius ī primo cōmentarioḡ: & demetrius in æquiuocis meminit: q̄ & minor appellatus est. Fertur aut sapiens ille cū ab atarnete adulescente cōpel leref: ut mōneret utra sibi ducenda esset uxor: duas quippe se expetere: alterā quidē opibus sibi & genere parem: alterā utraq̄ in re excellentē: bacillo senū ad miniculo elato admonuisse: pgeret ad triuiū ciuitatis: quo ludendi causa pueri cōueniunt: eosq̄ cōsuleret qd facto opus eēt: sequereturq̄ illoḡ monita. Sicq̄ factū esse: Adulescētēq̄ illum puerorum uocibus admonitū æqualem sibi duxisse. id factū callimachus ī epigrammatibus uenustissime scribit.

Hospes atarnites rogitauit pitracon olim:

Sic mytileneum hyrradioq̄ satum.

Magne senex geminæ cupiunt mihi nubere: quarum

Et genere atq̄ opibus cōuenit una mihi.

Altera præcellit: quid præstat consule: dicq̄:

Utra ex his potius sit capienda mihi.

Hic baculum tollens sic tela senilia dixit.

Consilium pueri quod petis expedient:

Quis celer in gyrum iactatus uerbere turbo

Affiduo latis uertitur in triuiis.

I: sequere illorum monitus. sic fatur ut ille

Scitatur. referunt: tu tibi sume parem.

Quæ postq̄ audiuit monitis puerilibus hærens:

A magnis hospes abstinuit thalamis.

Atq̄ parē paruas lætus traduxit ī ædes.

Sic dion æqualem si sapias ipse cape.

Dionēq̄ iridē admonet facere: parē. s. eligere: uidef autem ex affectu ista dixisse.

Quippe nobiliorem ipse duxerat Draconis. s. penthili filii sororē quæ illi imo dice supba erat. Hūc alcæus Sarpodē & sarapū uocat q̄ latos pedes traheret: che ropadē aut q̄ uulnera in pedibus hēret: quæ chærades appellant. gabricū q̄ frustra itumesceret: physconē uero & gastronē q̄ pigui esset aq̄liculo: zophodorpiden quoq̄ q̄ obtusā haberet oculosq̄ aciē. Agaiyrtū uero q̄ obtrectatoribus pareret & sordidus eēt. Huic exercitiū fuit molēdi tritici: ut Clearchus philosopho testaf. ē aut eius breuis epistola hmōi: Pittacus Croeso. Iubes me ī Lydiā uenire īspectaturq̄ opes tuas. Ego & si illas minime aspexi: nihil ambigo Alyattis filium regū oīum eē opulētissimū auroq̄ referētissimū: neque uero āplius q̄c̄ habituri

sumus: si sardis ad te accesserimus. Auro. n. ipsi non indigemus contenti modico
uitæ stipendio: quātū satis sit mihi & amicis. Veniā tamē ut tibi phumano & hospi/
tali uiro familiaris efficiar. Vale. Bias prienæus.

Blāti prienæo p̄r fuit Teutamus: hūc Satyrus septē reliqs prætulit: fu
isse opulētū plæriq; autumāt. Duris aduenā fuisse testat. Phanodi/
cus uero captiuas eū puellas redimisse messenias: sibiq; in filias nu/
trisse: ac postmodū adiectis dotibus messenā parētibus illas remisit
se. Breui post tpe iuēto ut diximus a piscatorib; aureo tripode: cui
erat inscriptū sapiētī: Satyrus qdē puellas: alii uero ex qbus phanodicus ē: illar; pa
trē i cōtionē uenisse ait: Biātēq; expositis quæ i se egisset appellasse sapiētē: sicq; tri
poda ad eū missū: eo cōspecto dixisse biātē Apollinē eē sapiētē: neq; illū admisisse:
alii thebis herculi sacrasse referūt q; eēt prienæ thebanor; colonia phanodico id/
ipm asserēte. Ferē cū ab Alyatte priene ipius p̄ria obsideret: Biātē ex industria du/
os saginasse mulos: eosq; i castra ipulisse: eis cōspectis obstupuisse regem: q; bruta
quoq; aīalia largas obsessor; copias præferrēt: ac de soluēda obsidione cogitatem
explorādi grā nūciū i urbē dimisisse: Biātē cōsilio regis explorato magnos arenæ
aceruos tritico opuisse hoīq; ostēdisse: eo agnito regē cū prienētib; pacē p̄cussis
se: ex cōtinēti regē Biāti ut ad se p̄geret mādasse: illūq; dixisse: eqdē rex cæpas ede/
re æque ac flere iubeo. Ferē & i causis orādīs sūmus atq; acutissimus fuisse. Bonā
tamē i ptē dicēdi uim exercere solitū: Idq; d̄modicū aleriū significasse: cū diceret:
Oratori prienæā cām esse imitādā Hipponactēq; silr; q; dū laudare quēpiā sūmæ
itēgritatis uellet: eū biātē priēse ait cās egisse præstātius. Morit & ipē i hūc modū.
cām p̄ amico dixerat iā uetulus: & cū a dicēdi labore quēuisset: caput i sinibus ne/
potis filii. s. filia fessus reclinauit. Cū uero aduersarius itē porasset: iudicesq; sentē
tiam pro eo dixissent qui causæ suæ Biantem habuerat patronum: soluto iudi/
cio: Nepotis in gremio efflauisse animam compertus est: ipsumque magnifice se
peliuit Ciuitas: atque eius laudes tumulo inscripsit.

Petra prienæum tegit hic commissa biantem:

Ornamentum ingens qui fuit ionis.

Est & nostrum.

Petra bianta tegit stygias pyllenius undas:

Quem duxit niueum tempora canicie.

Perpetuam noctem pueri dormiuit in ulnis:

Dixerat ut socii credita iura sibi.

Scripsit at de Ionia ad duo milia uersus: quo. s. mō foelix eē posset. placuerūt eius
istæ iprimis sniæ: Ciuib; placere oībus stude: habet. n. id multū græ: Cōtra ue
ro fastus ac supbia semp nocuit: & illud corpore qdē eē ualidū naturæ munus ē.
Porro quæ utilia sint p̄riæ dicere animi ac prudētia p̄priū: pecuniar; aut copiā
plurimis etiā forte obuēnisse: i foelicē dicebat q; ferre neqret i foelicitatē: Morbūq;
aīæ ipossibilia amare & appetere: & aliena icōmoda non meminisse. i terrogatus
qd nā eēt difficile: ferre inqt fortiter mutationē i deterius reg; nauigabat cū ipiis
aliquādo: & cū tota tēpestare nauis q̄teret fluctibus: illiq; deos iuocarēt: filete in

Primus

quit ne uos hinc illi nauigare sentiāt. p̄cuntanti ip̄io homini quid pietas? nihil re
spōdit: cūq; ille silētii cām sciscitaref: q̄a inqt de rebus nihil ad te p̄tinētibus quæ/
ris. rogatus qd eēt dulce hoībus? spes ait. Malle se iter inimicos: q̄ inter amicos iu
dicare dicebat: Quippe ex amicis altere p̄rsus futuz inimicū: ex inimicis aut al
tere amicū. forte iterrogatus qdnā faciēs hō delectaref? lucrās inqt. dicebat uitæ
t̄ps ita metiēdū: q̄si & diu & pagz uicturi simus: ita amādū q̄si odio simus habitu
ri: malos. n. eē: quā plurimos. Sic aut. cōsulebat: Quodcūq; agere īstituis: cūctabū/
dus ac deliberabūdus arripe: Cætere in eo quod elegeris firmiter p̄siste. noli cito
loqui: est. n. īsanīæ iudiciū. prudētiā dilige. De diis ita ut sunt loquere. Indignū ho
minē diuitiaz gratia laudare noli: persuadēs accipe non cogēs. Quodcūq; boni
egeris ad Deos refer. uaticū tibi ab adolescētia ad senectutē sapiētiā compara: ea
quippe sola est certa ueraq; possessio. meminit Biātis ut diximus etiā Hipponax:
& īgratus Heraclitus ipsum præcipue cōmēdat his uerbis. priene oppidū Biātē
tulit Teutami filiū: cuius ē opinio illustrior q̄ cæteroz: Et prienæi facellū ipsi de/
dicarūt: qd̄ teutoniū dicit. eius ē snīa plures mali sūt. Cleobulus.

Leobulus Euagoræ filius ex lindo siue ut duris auctor est ex caria
fuit: eius genus plæriq; ad herculē referūt: Corporis uiribus ac spē
fuisse īsignē: ægyptūq; p̄cipiēdæ philosophiæ grā petiisse tradunt.
Natāq; illi filiā Cleobulinā hexametroz enigmatū uatē: Cuius &
Cratinus meminit in eiusdē noīs poemate plurali īscribēs nume/
ro: sed & mineruæ phanū a danao cōstruētū illum īstaurasse aiūt.

Scriptit at̄ carmina obscuraq; snīas ad tria milia uersuū. Midæ quoq; mausoleo
īscriptū Epigrāma ab eo factū: nō defunt qui sentiāt ærea sum uirgo & cætera.

Aenea uirgo midæ celebri sum nixa sepulchro.

Alluit unda fluens & plurima germinat arbos.

Phœbus at exoriens & splendida luna refulget.

Flumina labuntur placidæ de montibus undæ

Littora commiscent: defleto hic marmore multum

Fulcta: midam moneo qui præterit esse sepultum.

Innituntur autem Simonidis testimonio: qui uituperare uidetur cur tantas lau
des in eius statuam tanto uerborum strepitu congefserit: ut eā indeficientibus
omnibus uernis floribus: solisque flammis: & auræ lunæ & æquoreis undis cō
parauerit: ipsumque Cleobulum aperte fatuum appellabat.

Quis lindium cleobulon efferret laudans?

Fluminibus & uernis rosis obicientem

Flammæque solis aureæque lunæ

Marisque uorticibus columnas & robur.

Infra sunt quoniam cuncta cælestes diuos.

Lapides enim mortalium manus frangunt.

Hoc nempe consilium uiri est parum sani.

Vnde constat Homeri illud non esse: qui multis annis Midā præcessit ut aiunt.

Fertur in commentariis pamphilæ ipsius huiusmodi enigma.

Liber

Est unus genitor: nati bona pignora bis sex.

Triginta cuius natae: sed dispare forma.

Hæ niuæ aspectu: nigræque coloribus illæ:

Atque immortales omnes moriuntur ad unam.

Vnus pater est. isq; duodecim filios habet. eorū singulis. xxx. sunt filia: pulchra specie & uaria: alia nāq; sunt cādidæ: alia nigræ: imortales uero sūt: & moriunt oēs: est aut annus. Sunt & istæ ex sententiis illius celebres peritia in hoibus maiori ex parte dominaf: & multitudo uerborū. Sed tps sufficet: sentire atq; sapere illustre aliqd & iclytū stude inanis. Et ingratus ne sis: filias nuptui locari oportere ætate uirgines: sed prudētia & sensu mulieres: docēs per id uirgines quoq; erudiēdas eē: dicebat amicos beneficiis fouēdos ut amiciores sint. inimicos aut amicos faciēdos. Cauēdā. n. uituperationē amicorū: insidiasq; inimicorū fugiēdas. Illud itē anteq; domo q; exeat: quid acturus sit apud se ptractet. Rursus cum redierit: quid egerit recogitet: cōsulebatq; corpus rite exercēdū: audiēdi magis q; loquēdi studiosum esse oportere: itentū studiū potius q; iperitū: linguā habere laudabilē: p̄priū uirtutis esse alienū a uitio: iniustitiā fugere: ciuitati ea cōsulēda quæ sunt optima: uoluptatē frenādā: uinū nihil agēdū: erudiēdos liberos: inimicitias soluēdas cū muliere neq; blādiciis agēdū: neq; p̄sentibus extraneis iurgandū. Illud q; uecordiā: istud uesaniā significare. famulū uino hilarē nō puniendū: uideri enim id demētis esse: uxorē sibi parē eligēdā. Nā si clariorē te duxeris iquit: affines dominos habebis: iurgātibus non insultādū: inimicos quippe ex ea irrisione fieri: dū secūda fortuna arridet superbire noli: aduersa perstreperente noli frangi: fortunæ mutationes fortiter perferre disce. obiit senex annorū. lxx. eiusq; laudes tumulo inscriptū epigrāma cōtinet. Scripsit & ipse breuē epistolā Soloni sic. Cleobulus Soloni. Amici qdē tibi sūt p̄multi: singulisq; domus est: ueq; ego Soloni cōmodissimā fore ad inhabitādū lindū cēieo ciuitatem. s. liberā. Estq; insula maritima ubi si morari uolueris nihil a p̄sistrato mali formidabis: atq; ad te amici undiq; cōfluunt. Vale.

Periander.

Periandro corinthio cypselus pater fuit: ex heraclidæ gente: uxorem aut lysidē duxit: quā ipse Melissam appellabat. Proclei epidaurensium Tyrāni: & Euristheneæ Aristocratis filia: sororisque Aristodemi filia: qui ut ait Heraclides pōticus in libro de p̄cipatu totius ferme Arcadiæ dominabant: duosque ex ea filios genuit Cypselum scilicet & lycophronē: alterq; ex his iuniore prudentē: maiore natu stolidum. post aliquantū tēporis accensus ira missam sub gradibus p̄gnantē coniugem calcibus percussit ac necauit: peliū obtēperando calumniis: quas tamen postmodū igne cremauit: puerūque lycophrona matri ploratu iusta soluentem abdicauit: atque in corcyram agi p̄cepit. iam uero uicinus senio illum ut ei Tyrannidem per manus daret: ad se arcessiri iussit. Eius explorato consilio cercyres iuuenem iteremerunt: hoc ille comperto furiis succensus eorū liberos ad alyattem abscedēdos misit: Cum aut nauis appropiquasset Samo: iunoni uota facientes a Samiis seruati sunt: quod ille ubi didicit: mœrore confectus excessit e ui

Primus

ta annos natus ferme. lxxx. Socrates eū ante Crœsum obisse diem asserit. lx. & uno annis ante quadragesimam & nonam olympiadem. Hūc herodotus in primo historiarum Thraſybuli milesiorum Tyranni hospite fuisse ait. Aristippus autem in primo de antiquis delitiis libro hæc de illo refert: matrem eius crateā illius amore feruentem & clam congregi solitam: illo non inuito tantoque flagitio acquiescente: quod ubi agnitum est: dolens se fuisse deprehensum: grauius iam ciuibus instabat. Porro Ephorus in historia uouisse illum tradit: si olympia quadriga uicisset: auream statuam deo sacraturum: uictoria uero potitum & auri inopem quadā celebritate populari mulieribus procedentibus ornatis: mūdum ademisse muliebrem atque ita donarium misisse asserunt. illū cum sepulchrum suum ignorari uellet: tale quippiam molitum: duobus iuuenibus uiam quandam ostendisse: ac iussisse noctu per illam incederent: eumque qui prior occurisset inuenerit ac sepeliret: postque illos quattuor alios misisse: qui eos necarent ac sepulturæ traderent. Rursus contra eos misisse plures: itidemque ut facerent imperasse: sicque ipsum primis obuium occisum esse: enim uero Corinthii Cenotaphium illius uersibus illustrarunt.

Et sophia & nummis periandrum terra corinthus

Præstantem attæo continet Alma sinu.

Nostrum quoque in illum epigramma est.

Ne tibi iam doleat si non optata sequaris.

Omnibus at gaude quæ tribuere dei.

Mœstitia stygias periander cessit ad umbras

Quod non perfecit impia uota dolens.

Huius illud est: nihil pecuniarum gratia agendum. Oportere enim modo qui honestus sit nō lucrari: scripsit & ὑποθηκῶν ad duo milia uersuū Dicebat his qui tuto regnare uellent: summa ope nitendū ut beniuolentia non armis stiparetur. Rogatus aliquādo cur in tyrānide persisteret: quia inquit & spōte & inuitū cedere æque periculosum est. Dixit & hæc: bona quies est: ac piculosa temeritas: turpe lucrū: popularis dominatus tyrānide præstantior est: uoluptates corruptibiles sunt: honores imortales. Inter secundas res esto moderatus: iter aduersas prudēs: amicis & foelicibus & ifoelicibus eūdē te præbe. Quotcūque pollicitus fueris serua: iter loquēdū caue ne secreta pronuncies: nō peccātes modo: ueg & peccare gestietes puni. Primus hic armatis circūseptus icessit: magistratūque ad tyrannidē trāstulit: neque in urbe degere uolētes permittebat: ut ephorus & Aristoteles tradunt. fuit autē circa trigessimam octauam olympiadem: exercuitque tyrannidem annos quadraginta. Porro Sotion atque Heraclides & Pamphilia in quinto commentariorum duos aiunt fuisse periandros: Tyrannum alterum: alterum uero sapientem: eumque ampraciotem: hoc ipsum neanthes quoque Cyzicenus ait: patruelles sibi inuicem fuisse: & quidem Aristoteles Corinthium asserit fuisse sapientem: Plato negat: ipsius & hoc est. exercitatio totum ualet. uoluit & isthmū quoque perfodere: feruntur duæ istius epistolæ huiusmodi.

Periander Sapientibus.

g

Rates multas ago Pythio apollini qꝫ in unum coactos epistolæ meæ repperūt: ipsæqꝫ Corihū ut confido pducent: expecto itaqꝫ uos: certe ipsi uidebit sꝫ maxie populariter cōgrediar. Sicut igitꝫ āno præterito Sardis i lydiā uenistis: ita nūc oro ne pigeat ad me quoqꝫ proficisci Corinthi Tyrannū. Videbūt enī uos & grate qꝫdem Corinthii

periandri domū adeuntes.

Periander procleo.

Obis quidē nō ex snia fuit uxoris scelus: tu autꝫ spōte filio iurato si qꝫ egeris iniuriosus es. Aut igitur imanitatē in filiū cōpescce: aut ego illi opem ferā: nā & ipse satis diu pœnas dedit.

Thrasylbulus Periādꝛo.

Ræconi quidē tuo nihil dissimulaui: sed ipsū i segetē iducēs eminentiores spicas bacillo feriēs decutiebā subsequēte illo: tibiqꝫ si interroueris referet quicqꝫ uel uiderit uel audierit a me: & tu ergo sic facito: Si qꝫdē tyrānidem tuto tenere cupis atqꝫ i ea roborari: Ciuitatis pricipes tolle: siue illi amici: siue inimici uideantꝫ: qꝫppe tyranno amici quoqꝫ sæpe suspecti sunt.

Anacharsis.

Nacharsis Scytha Gnuri quidem filius: Caduidi uero scytharꝫ regis frater: matre græca fuit: quam obrē duarꝫ quoqꝫ liguarꝫ peritus erat scripsit autꝫ & de scytharꝫ legibꝫ: & de his quæ apud græcos legitima & solēnia sunt ad castigatiōē ac uiliōē uictū: itemqꝫ de re bellica ad nonigentos uersus. Præstitit prouerbii occasiōē eo qꝫ esset audax &

constās in dicēdo: ut qꝫ eius constātiām imitaretꝫ: scythicū dicendi genus dicereꝫ imitatus: Eū Socrates athēas cōcessisse qꝫdragelima & septima olympiade sub Eucrate pricipē tradidit. Porro Hermippus Solonis iuisse domū: & cuidā ex familia iussisse nūciaret ei anacharsim adesse pꝫ foribus: ut illius conspectu & hospitio si fieri posset fruereꝫ: puerꝫ itus hæc nūciasse soloni: eiusqꝫ iussu hæc illi renūciasse: i ppriis regionibus hospites fieri: Ad hæc introgressū dixisse Anacharsin: mō se esse i patria: atqꝫ ad se ptinere hospites facere: eam uiri dexteritatē admiratū Solonē continuo illū admississe & arctissimis amicitiaē uinculis sibi deuixisse. Post aliquātulū tꝫpis regressum i scytbiā cum patrias leges imutare uellet: græcasqꝫ toto adnīsu nitereꝫ iducere: in uenationis studiis a fratre sagitta pꝫcussū interisse: dicentē sermonis & disciplinaē gratia se ex græcia seruatū: pꝫ inuidiā in domo & patria perisse. Quidā græco ritu sacrificantē occisum tradūt. Est & nostrum in illum epigramma:

Suadebat Scythicas errans anacharsis in oras

Moribus hoc omnes uiuere cæcropidum.

Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem

Hūc imortales traxit arundo deos.

Huius illud dictū memoratꝫ: uitē uuas tris ferre: primā uoluptatis: secūdā ebrietatis: tertiā mœroris. Mirari se dixit quomō apud græcos artifices certaret: iudicaretqꝫ qꝫ opifices nō eēt. Rogatus quo pacto qꝫ abstemius fieret: si turpes inqꝫt ebriosqꝫ motus sibi ante oculos ponat. Mirari itē dicebat qꝫ sit quāobrē græci

Primus

aduersus eos: q̄ iniuriis laceffu nt legē ferētes: athletas cū se iuicē feriūt honorāt. Cū didicisset q̄ tuor digitos nauis eē crassitudinē: tātū inqt̄ morti p̄p̄i qui sunt q̄ nauigāt. Oleū uasaniae pharmacū dixit: q̄ eo iuncti athletæ cōtra se iuicē magis īsaniant. Quō inqt̄ q̄ mētiri uetant: ī cauponū tabernis apte mentiunt. Admira ri dixit cur græci initio conuiuii paruis calicibus uterēt: ubi t̄ero saturati essent maiorib; poculis biberēt. Inscribit̄ aut̄ ipsius imaginib; līgua uētre pudēdis cōtinēdū ē. rogatus an ī scythia sint tibiæ: ne uites qdē iqt̄. p̄contāti quānā eēt secu rior nauis: ea iqt̄ quæ in portū uenerit. Istud quoq; se apud græcos mirabile ui disse referebat: q̄ fumū ī montib; relinquerēt: ligna ī urbē conueherēt. īterrogā ti utq; plures sint uiui q̄ mortui? nauigātes iqt̄ utra ī pte cōstituis. exprobrāti si bi attico q̄ scythia eēt: at mihi qdē ait p̄bro ē p̄ria: sed p̄riæ tu. rogatus qd̄nā esset hoīb; bonū ac malū: līguā iqt̄. Melius aiebat ē amicū unum egregiū q̄ gregarios multos possidere. For̄ ad fallendū iuicē atq; ad dādas auaritiæ manus destina tū locū dicebat. Ab adolescēte cōuiuia passus cōtumeliā: Adolescēs inqt̄: si modo cū iuuenis es uinū nō feres. quādo senueris aquā feres. Inuenit ut quidā uolūt ad uitæ usū anchorā: & figuli rotā. Scripsit & hāc epistolā. Anacharsis Croeso.

Go lydoꝝ rex ī græciā adueni: græcoꝝ mores & studia & instituta p̄ cepturus. Auro aut̄ nihil egeo: satisq; mihi ē ad scythas reuerti melio rē atq; doctiorē. Pergā tamē ad te Sardis: plurimi faciēs tibi familia rem & amicum fieri.

Myson.

Myso Strymonis filius: ut ait Soficrates cheneus genere Hermippo au ctore tradit̄ a uico cetaoico siue laconico sic dictus: numerat̄ q; inter septē sapiētes. Aiūt eius patrē tyrannū fuisse. ferē a quodā pythiā cū ibi Anacharside quæreret̄ q̄snā se eēt sapiētior: respondisse ut d̄ Chi lone prædiximus ī Thaletis uita cetaū quēdā mysonē cheneū se sa pientiorē eē hoc illū oraculo sollicitatū ī uicū puenisse: eūq; reppisse astate stiuā aratro aptantē: ac dixisse: Atqui o Myson nō aratro uacandi nūc t̄ps ē: illumq; re spōdisse satis tempestiuū ad illud parandū. Alii oraculū illud nō cetaum: sed ete um dixisse autumant: inquiruntq; quid sit eteus: parmenides quidē pagū eē la conicæ unde fuerit Myson. Soficrates aut̄ in successionibus patre eteū: m̄re che neum fuisse tradit. Euthyphron heraclidis pontici filius cretēs easserit: eē enim cretæ oppidū etean. anaxilaus arcadē tradit: meminit ipsius & hipponax dicens & myso quē uiroꝝ oīum sapiētissimū Apollo prædicauit. Aristoxenus ī uaria historia hūcab Apemāti & Timōis morib; nō multū abfuisse testis ē: exosos q̄ pe habuisse mortales: deniq; deprehensū lacedæmone solū ī solitudīe ridere: cū ab eo rogaret̄ q̄ subito se dephēderat: cur nemīe præsentē rideret: at ob hoc ip̄m rideo dixisse. ex hoc hītū ignobilē q̄ nō ex urbe: sed ex uico eoq; obscuro natus eēt: obque eā ignobilitatē quæ ipsius sūt a plerisque Pisistrato Tyrāno applicari: Aristoxenus itē auctor ē præter Platonē phūm. Meminit q̄ppe illius ī ptogora illū p̄ piādro cōstituēs. Dicebat aut̄ nō ex uerbis res: sed ex rebus uerba eē inq̄rē da: neque p̄pter uerba res perfici: sed rez̄ grā uerba cōsumari. Defunctus ē autē ætatis anno, lxxvii.

Epimenides.

Pimenides ut ait Theopompus: aliique complures preem habuit Phæstium: alii Dosiadé: alii Agesarchū tradunt. Cretensis genere: gnosco uico oriūsus effigiē imutasse phibeē. Missus enī aliquādo a patre ut ouē rure deferret: meridiano tēpore diuertit ex itinere: atq; in spelūca ubi se iactarat: quinquagita & septē annos ppetuo sopore acceuit. Dehinc somno excitatus quæsiuit ouē: putabat se enī pagē obdormisse: quā cū nō iuenisset: ī agrū reuertit. Cū uero rex oīum faciē immutatā cerneret: agrūque ī alterius ius cōcessisse: stupore attonitus: & cūctabundus rediit ī oppidū: ibi cū domū suā uellet ingredi: quisnā eēt interrogatus: uixque agnitus a iuniorē fratre iā uetulo oēm ex illo didicit rei ueritatē. Porro illius fama p graciā uolante deo eēt carissimus existimatus ē. Vnde & Athenienses cū aliquādo peste laborarēt: responso a Pythia accepto urbē expiari oportere: Niciā niterati filiū misere epimenidēque ex creta aduocarunt: profectus aut olympiade xxvii. iustrauit urbē pestēque repressit hoc mō. Sūpsit oues nigro & candido uelere: duxitque in ariū pagū: atque inde quo uellent abire pmisit: his qui illas seqbantur mandās ubi cūque illæ accubuisent: singulas mactare propicio deo: atque ī hūc modū geuit lues. Ex eo iā hodieque p atheniensū pagos aras sine nomine iueniri certū ē: In eius quæ tūc facta est expiationis memoriā. Alii causā dixisse pestis celoniū scelus: liberationēque signasse: atque iō mortuos duos adolescētes cratinū & lysinniū: sicque cladē quieuisse. Athenienses ea pnicie liberi Talentū sibi decernūt: & nauim quæ illū ī cretā reueheret: uerū ille pecunia repudiata amicitia & societate Atheniēsiū & gnossioꝝ ipetrauit: reuersusque domum paruo post tempore migravit ex uita: ætatis suæ anno cētesimo quinquagesimo septimo: ut ait phasgo ī libro de lōgæuis: sicut aut Cretēses tradūt ducentesimo nonagesimo nono: sicut uero Xenophanes Colophonius audisse se dixit cētesimo quinquagesimo q̄rto. Scripsit aut curretū & Corybantū generationē & theogoniā ad quaque milia uersuū. Argus quoque ædificationē & Iasonis in colchos nauigationē ad sex milia & quingentos uersus. Scripsit & carpti de sacrificiis & ciuilitate cretensū: ac præterea de Minoe & Rhadamātho ad quatuor milia uersuū. Cōstruxit & apud Athenienses phanū uerendoz deoz ut ait Lobon argiuus ī libro de poetis. ferē ē primus domus atque agros expiasse: delubraq; fabricasse. Sūt q̄ illū nō obdormisse: sed ad tps excessisse asseuerēt itētū. s. radicibus cædēdis. Extat ipsius ad Solonē cōditorē legū epistola ciuilitatē cōtinēs: quā mios cretēsi bō tradidit. Sed demetrius magnesiū ī libro de poetis: ac scriptorib; æquocis: epistolā ut recētē neque cretēsi: sed attica locutiōe: ipsaque nō satis antiq̄ scriptā arguere nitit: sit illa sane recēs ut uult ipse: ego & aliā ipsius epistolā reppi ī hunc modū.

Epimenides Soloni.

Onside o amice: si. n. uel seruire assuetis uel nō bene iſtitutis Atheniensibus pſistratus immineret: imperium pfecto diuturnū habuisset. Cæterum uiros haud sane malos aut ignauos seruire cōpulis: sed eos qui iudicii Solonis memores tabescūt: neque sub tyrānide diutius eēt tolerabunt. Vex & si pſistratus ciuitatem occu

Primus

parit: non tamen ad illius liberis imperium spero deducendum. Est enim per difficile hominibus liberis præclarisq; institutis legibus sub seruitute durare. Tu autem noli quaeso uagus agi: sed in cretam uenire ad nos matura: ubi tyrannus nullus cuiq; molestus est, aperta uia est. Aderunt certe plurimi illi infesti: tibi amicissimi: nulla ergo ratio est: cur aliquid molestiae pati pertimescas. hic est textus epistolae. Quidam Demetrio auctore tradunt accipere solitum a nymphis cibum: eumq; intra bouis unguam conditum seruare: paulatimq; inde sumere: nullaq; exinde egestione indigere: neq; uisum unquam edere. meminit huius & Timæus in secunda. Sunt item qui dicant cretenses illi sacrificia offerre: quasi deo. Aiunt & præsciendi fuisse peritissimum. Deniq; cum apud Athenienses munichiam uidisset: ignorare eos dixisse quatarum cladium causa locus ille futurus esset: quod si scirent detibus illum discerpturos. hæc autem prædixit multis ante temporibus, fertur & primus esse seæacum dixisse: lacedæmonisq; prædixisse captiuitatem quam passuri erant ab archadibus: ac seipsum reuiuiscere sæpe simulasse. theopompus autem in mirabilibus refert epimenidis cum nympharum templum exedificaret uocem e caelo lapsam non nymphis: sed ioui dedicandum. Cretensibus item prænuñciasse belli exitum: quod inter archades & lacedæmonios agebatur: eum quem prædiximus: quo in bello deferti ab Orchomeniis lacedæmonii in ius hostium concessere: senuisse illum intra tot dies: quot obdormisset annos. Non desunt qui asseuerent: & hoc enim theopompus ait hunc a cretensibus curetem appellari solitum. Myronianus in similibus auctor est: corpus eius penes se lacedæmonii obseruant respõso quodam admoniti ut refert Sosibius laco, fuerunt alii duo epimæides genealogiae scilicet asfertor: & tertius qui dorice rhodi historiam scripsit.

Pherecydes.

Pherecydes Badis filius syrus ut in successione alexander tradit: Pit taci auditor fuit. Eum Theopompus asserit primum omnium de natura & de diis graecis scripsisse. plurima de illo & stupenda memorant. De ambulante enim secus littus psamiu: cum intuitus fuisset nauem plenis uelis currentem: post paulum mergendam prædixisse: sicq; ut dixerat se inspectante contigisse. Haustam rursus aquam ex puteo cum biberet: post diem tertium terræmotum futurum prædicasse: atq; ita factum esse. cum denuo Messanam ascendisset in olympiam per illo hospiti consuluisse: cum tota familia inde migrare maturaret: neglexisse illum: messanamq; paulo post captam ab hostibus fuisse. lacedæmonii solitum dicere neq; aurum neq; argentiū honorandum ut Theopompus in mirabilibus scribit. præcepisse hoc sibi in somnis Herculem: quem & eadem nocte, regibus pherecydi ut optemperarent iussisse. sunt qui Pythagoræ ista applicent. Tradit Hermippus illum: cum inter ephesios atq; magnesios uigeret bellum: cuperetq; ephesios uincere. quendam ex prætereuntibus interrogasse: unde esset: & cum se ille ephesiu dixisset: adiecisse. Trahe me per crura & in agro magnesio pone: ciuibusq; tuis adnuncia ut parta uictoria me in eo loco sepeliant: adiecitq; se esse pherecyde. hæc ubi ille ciuibus renunciauit magna eos uictoriae incessit spes. Postridie uero commisso prælio magnesios fundunt: uictoresq; pherecyden ex uita

migrasse cōperiūt: quē etiā sepeliētes magnifice honorauerūt. Quidā pfectū delphos e mōte Corycio seipm deiecisse aiūt: deliq; sepultū eē. Alii a pediculis cōsūptum obisse diē tradunt. Aristoxenus uero cū de pythagora eiusq; familiaribus scriberet: refert illū cū a pythagora q̄ uisitādi grā aduenerat: ut sese h̄ret iterrogatus eēt: digitū imisisse p̄ ianuā ac dixisse ap̄te īspice. ea postmodū dictio apud studiosos: deteriorē in partem semp accipit. Qui autē ea melioribus in rebus utunt: peccāt: dicebatq; deos mēsā thyoton uocare. Porro Andron ephestius duos tradit fuisse pherecydes syros: Astrologū alter: alter Theologū Badis filium: cuius pythagoras studiosus fuerit. Eratosthenes unū tantūmō syz: alter Atheniēsem genealogū fuisse asserit. seruat hactenus pherecydis syri quem scripsit libellus de regz p̄ncipio: cuius initiū iest: iuppiter q̄dem atq; tps & tellus erāt semp: terrenæ aut nomē fuit terræ: postq̄ ip̄i iuppiter præmiū dedit: seruat & heliotropiū ī syra īsula. Refert aut duris ī secūdo sacroz īscriptū eius tumulo epigramma illustre.

In me finitur sapientia tota: quid autem

Si plus pythagoræ nostro dicas: quia primus

Græcorum in populis non mentior ista locutus.

Ion autem chius de ipso ait.

Hic uelut ornatus uirtutibus atq; pudore:

Et dulcem uitam non habet exanimis.

Sic iam pythagoræ sapientia summa. uirorum

Cunctorum mentes uidit & edidicit.

Est & nostrum sic se habens

Carmine pherecratio.

Insignis pherecydes

Syros quem parit olim:

Turpes in pedicillos

Permutasse priorem

Formam dicitur: atq;

Magnetum in regionem

Se iussisse trahi: quo

Inferret generosis

Poenas ciuibus audax

Ingentes. ephesi nam

Oraclum fuerat quod

Solus nouerat ipse

Mandans hoc moriturus:

Cedens sic apud illos.

Verum est hoc igitur: uir

Si uiuens sapiensq;

Quædam est utilitas: ac

Certe quādo nihilq; ē. Aliorūq; ī eū ferunt epigrāmata. Fuit autē circa. lvi. olym

piadē: Est eius quoq; ad thaletē huiusmodi epistola.

Pherecydes Thaleti.

Secundus

BEne moriaris: cū tibi fatalis dies supuenerit: morbus me iuaferat cū tuas accepi lras: pediculis operiebar totus & rigore angebar febris. Mādaui itaq; qbusdā ex familiaribus ut cū me sepelierint: ad te pferāt quæ scripsi. Tu aut si qdē ea pbaueris cū sapiētibus reliqs ita legēda demū trades: sin aut iprobaueris nolite edere: mihi certe nec dū satis placebāt. Est ibi qdē nō certa rex fides: neq; n. id recipi neq; qd sit ueq; me scire p fessus sū: forte quādā de theologia reseraui: cætera itelligere oportet: oīa qppe significo potius: q̄ apio. Morbo aut diebus singulis iualescente: neq; medicorū quēpiā: neq; amicorū penitus admitto. Cæterū assistētibus p foribus & itrogātibus quo ī statu sim: digito p hostii claustra dimisso: q̄ sim lāgore fatigatus ostēdi: admonuiq; ut postridie cōueniāt ad solēnes pherecydis inferias. Vale. Atq; hi sunt qdē appellati sapiētes: qbus pleriq; pistratū etiā tyrānū aggregāt. Veniendum uero iam ad philosophos ac primo inchoādum ab Ionica philosophia cuius principem thaletem fuisse memorauimus Anaximandri præceptorem.

Laerti Diogenis Liber secundus.

ANaximādro milesio Praxiades Pī fuit. huius ē illd. pīcipiū & elemētū imēsū hoc & ifinitū eē nō tamē definiēs aera & aquā: aut aliud qppiā: & partes qdē eius imutari: totū uero imutabile durare: medio loco terrā cētri istar cōstitutā globosāq; eē & rotūdā: lunā falso lucere lumine splēdorēq; a sole mutuari: Solēq; terræ æqre magnitudinē & eē purissimum ignē. Primus at γωμονα iuenit ipsumq; lacedæmone ī loco captādæ umbræ idoneo statuit: quo. s. utait Phauorinus ī oīmoda historia cōuersiones solis & aqnoctia notaret: horoscopia quoq; fabricatus ē: ac primus terræ marisq; circuitus dīscripsit: & sphaerā ī sup cōstruxit. Quænā uera sibi uisa sint sūmatī put memoriæ occurrit exposuit Apollodorus Atheniēsis: q illū & ī chrōicis ait scdo āno. lvi. olympiadis ānū egisse ætatis. lxxiii. ac paulopost obisse diē: floruisse aut maxie sub Polycrate Samiorū Tyrāno: aiūt eū canētē a pueris irrisū: eoq; cōperto dixisse canēdū ergo puerorū cā modulatius. Fuit & alius Anaximāder historicus & ipse milesius Ionicus scriptor.

Anaximenes.

ANaximenes Eurystrati filius milesius Anaximādrī auditor fuit. Qui dā & Parmenidē audisse asserit. Hic iitiū dixit aera & ifinitū: moueri sidera nō supra terrā: sed circa terrā: usus ē aut Ionica locutōe simplici & mīme fucata. lxxiii. olympiade natū eē: atq; eo āno quo sardis capta sit obisse diē Apollodorus tradit. Fuerunt & alii duo lāpsaceni ipius noīs: orator unus: alter historicus q oratoris nepos Alexādrī gesta dīscripsit. Extat philosophi Anaxamenes epistola: huiusmodi. Anaxamenes Pythagoræ. Thales ab ætatis flore ad senectutem per studia uirtutis humanitatisque peruectus inclita morte defungitur. Is cum ut consueuerat una cum ancillula sidera inspecturus atrio domus matutinus exisset: imemor ut sese loci situs haberet: dū æthera securus explorat in subiectam foueam cecidit: Milesii siderū obseruatoris hūc finē tradūt.

Liber

Cæteræ nos liberique nostri tanti uiri iugiter meminimus: atque in illius maxime doctrina accrescimus: initiūque sermonis nostri Thaletē semper instituimus: itēque alia. Anaximenes Pythagoræ. Cōsultus nobis egisti ut quietus uiueres: qui ex Samo Crotonē cōmigrasti: nepe, n. æacidæ aliisque ifesti sunt: milesiisque tyrāni dominantur. Medorū itē rex nobis acriter iminet: nisi uelimus esse tributarii: at cōsiliū nō fuerit Ionas pro libertate oīum cū medis dimicare. Nā si bellū aduersus illos ieamus nulla nobis spes salutis est. Quonā igit animo possit Anaximenes cæli secreta rimari: cui iugis aut mortis aut seruitutis incūbit metus? Atque tu Crotoniatis atque italis cæteris in amore ac studio es: pergūtque ad te & ex Sicilia studiosi quique.

Anaxagoras.

Anaxagoras hegesibulo siue eubulo præ Clazomenius anaximenes fuit imprimis studiosus. Primus hic materiæ quā hylē appellat mētē adiecit in principio operis sui sic scribēs: oīa simulerāt: deinde accessit mens eaque composuit: quōbrem & mens siue animus dicitur. Timon hoc ipsum de anaxagora fatetur: in sillis dixisse scilicet mentem cōfusis primo rebus accessisse omniaque compegisse simulatque ordinasse.

Fertur anaxagoras mentem fortissimus heros

Ipsi mens quoniam coniungens omnia moxque

Vna compegit ueteri pugnancia lite.

Hic nō mō generis gloria & opibus: uerū animi quoque magnitudine clarissimus fuit. Quippe cū cūctū p̄rimoniū suis spōte cōcessit: nā cū ab eis iſimulareſ negligētia: quod ergo inquit: nō ne uos ista curatis? Demū ab eis p̄fectus ad speculādā regē naturā se cōtulit rei & p̄. & priuate oīno negligēs: adeo ut cuidā se ita compellati nulla ne tibi p̄riæ cura est? dixerit mihi uero p̄riæ cura & quodē summa est: digitū in cælū itendēs. Ferē in xerxis trāsitu annū ætatis uigesimalū egisse uixisseque annos lxii. Apollodorus in chronicis floruisse eum septuagesima olympiade: septuagesimæque octauæ primo āno defecisse refert. Philosophari Athenis ceperat sub Callia. xx. ætatis anno ut Demetrius phalerius in descriptōe p̄cipum refert: ubi & xxx. annos cōmoratū tradūt. Dicebat Solē candēs ferē esse: ac penitus ignitū: & pelopōneso maiorē. Alii hoc ad Tatalū referūt: lunā habitacula in se h̄re & colles & ualles: initia regē similitudines h̄re partiū. Vt enim ex minutissimis arenis aurum cōstet: ita & ex paruis similiū partiū corporibus hoc totū esse cōpositū: mētēque initiū motus: & grauiā corpora iſeriorē locū ut terrā: leuia superiorē optinuisse: ut ignē: mediū aeri atque humori distributū. Ita enim & super terræ latitudinē mare subsistere humoribus a sole in uaporē cōuersis. Sidera principio quidem turbato: & cōfuso motu ferri solita. Ita secūdū terræ uerticē eū qui semper apparet polū fuisse: postmodū uero iſclinationē accepisse: lacteū orbē reflexū esse solaris luminis nō iſtermicatibus Astris: cometas erratiū stellæque esse cōuentū flāmas ex se emittētū: eosque qui σσιϋ & ηρησ dicūtur ueluti scintillas ab aere uibrari: uētos fieri cū aer a sole tenuat: tonitrus nubiū esse collisionē: coruscationē cōfricationē itidē nubiū: terræ motus successionē aeris in terrā. Animātes primo ex humore & calore terraque manasse: postmodū ex iuicē natas esse: mares a dextris:

Secundus

foeminaſq; a ſiniſtris. Aiūt illū prædixiſſe eū qui circa ægis fluuios cōtigit lapidis lapſū: quē ex ſole caſuſq; dixerit: eaſq; rōne i ductū Euripidē ipſius diſcipulū: ſolē in phaethōte aureā glebā appellāſſe. Profectū quoq; in olympiā ſereno & lucēte Cælo ſediſſe pellicea idutū ueste: quaſi breui eruptura pluuia: ſicq; cōtigifſe. p̄cōtan/ ti an lampsaceni mōtes mare eſſent aliquādo futuri: dixiſſe ferūt: ita ſane niſi t̄ps defecerit. Rogatus cuius rei cauſa natus eſſet: & iſpiciēdi iquit cæli & ſolis & lu/ næ: Dicēti cui dā Athenieſibus priuatus es: non ego illis ait: ſed illi me, cū uidiſſet mauſoli ſepulchrū: monumētū inq; præcioſū & lapidibus ornatū diuitiarū ima/ go eſt. idignāti homini ac moleſte ferenti: q; in alieno ſolo moreretur: bono inq; eſto animo: Idē. n. undiq; in iſternū deſcenſus eſt. uideſ aūt ut fauorinus in oīmo/ da hiſtoria teſtaſt: Primus homeri poema de uirtute & iuſtitia cōpoſitū eē dixiſ/ ſe: multūq; metrodoſq; lampsaceni familiarē ſuū ad eā opinionē contuliſſe. Quē in/ his etiā quæ ad naturæ hiſtoriā attinēt cōſtat poetæ fuiſſe i primis ſtudioſū. Pri/ mus aūt Anaxagoras etiā libꝝ ab ſe ſcriptū edidit. enī uero ſub p̄ricipe dimylo ce/ cidifſe de cælo lapidē: Anaxagorāq; tū dixiſſe cælū omne ex lapidibus eſſe cōpoſi/ tū: ac uehemēti circuitu cōſtare: alias continuo ſūma ui i petus lapſuſq; Silenus in/ primo hiſtoriarū auctor eſt: uaria de huius dānatiōe referunt. Nā in ſucceſſione/ philoſophorū tradit Sotion a cleone i pietatis accuſatū: q; ſolē cādētē dixerit lami/ nā ac penitus ignitā. Deſenſum aūt a pericle diſcipulo qnq; talētis mulctatū: exi/ liorūq; dānatū fuiſſe. Porro ſatyruſ in uitis a Thucydide accuſatū qui cōtraria peri/ cli in reipublicæ adminiſtratōe ſentiret: neq; i pietatis modo: ueꝝ & p̄ditōis ab/ ſentēq; morti addictū: & cū illi renunciata eſſet & dānatio ſua & filiorū mors: ad/ alterū dixiſſe iā pridē aduerſū illos atq; ſe ex æquo naturā tuliſſe ſniam: ad alterū/ ſciebā me genuiſſe mortales. Alii hoc ad Solonē referūt: alii ad Xenophontē. Hūc/ aūt manibus etiā p̄priis ſepeliſſe liberos Demetrius phalereus in libro de ſene/ ctute teſtaſt. Hermippus in uitis carcere incluſū addictūq; morti tradidit. Pericle/ uero p̄cōtatū an illius uitā in aliquo criminareſ: cū nullū ei crimē i p̄igi cōperifſet/ dixiſſe atqui ego diſcipulus iſtius ſum. Nolite igit iniq; calūniis i ducti illū p̄dere: ueꝝ/ mihi potius obtēperate libereq; abire p̄mittete: ſicq; factū eē. Hāc tamē illū/ iniuriā ægre tuliſſe: ac ſpōte i de diſceſſiſſe. Verū enim Hieronymus in ſecūdo cō/ mētariorū Pericle aſſerit illū adduxiſſe in iudiciū: i certis greſſibus nutatē: & præ/ nimia ægritudine cōfectū macie miſericordiāq; iudicū: potius q; q; innocens fue/ rit i uētus: relaxatū eſſe: tamē uaria de ipſius dānatiōe i ter auctores minime ob/ ſcuros habet opinio: nec de fueſſe qui exiſtimarent illū democrito i feſtū fuiſſe: q; ab/ illo minime fueſſe deſenſus. lāpſacū poſtea p̄fectus illic diē ſuū obiit: ubi rogā/ tibus eum principibus ciuitatis nun quid fieri mandaret: iuſſiſſe ferunt ut pueri/ quotannis quo mēſe defeciſſet: ludere permitterētur: ſeruariq; haētenuſ eam cō/ ſuetudinē. Deſuncto igitur lampsaceni honorifice iuſta perſoluerūt: eiſq; tu/ mulum epigramate illuſtrauerunt. Fuere tres & alii eodē nomine in quorū nul/ lo fueſſe omnia. Verū Primus quidē orator de iſocratis diſciplina ueniens. Statu/ arius alius: cuius meminit Antigonus. Tertius grāmaticus zenodoti diſcipulus.

Archelaus,

Archelaus Atheniensis siue milesius patrem habuit Apollodorus: siue ut quidam scripsere: Mydonē: Anaxagoræque discipulus: & Socratis magister fuit. Primus hic ex Ionia physicā philosophiā Athenas iuexit: & appellatus est physicus quod in eū philosophia desierit naturalis: Socrate ethicen introducente: quod ne hic quidē ethicæ rudis fuisse uideatur: namque de legibus philosophatus est: & de honesto & æquo. Porro Socrates quod hæc ab illo sumpta propagauerit iuenisse putatus est. Duas eē generatōis cās assererat: calidum & frigidū: aīalia de limo nata: iustūque & turpe nō natura constare: sed lege: hac autē rōne nitebatur liquētē calore aquā ubi ignis inflāmat ardoribus terrā efficere: ubi uero circūfluit: aerē gignere: atque ideo illā quidē ab aere: hūc autē ab ignis leui facilique motu cōtineri: gigni uero aīalia ex terræ calore: quæ limū lacti simillimū ad escā emanauerit: sic & hoīes natos: primusque uocē aera percussū definiuit: mare in cōcauis per humū ueluti collatū cōsistere dixit: maximūque sideris solē: & omne hoc infinitū appellauit. Fuerūt & tres alii eiusdem nominis: primus Chorographus: qui oēm ab alexandro pagratā terrā descripsit: alius quod quæ naturæ sūt propria uersu perdidit: tertius orator quod & artē oratoriā scripsit. Socrates.

Socrates sophronisco prae lapidario: matre phænareta obstetrice natus: sicut & plato in theæteto meminit: Atheniēsis patria: pago alopecensis fuit. nō defuerūt qui illū iuuisse euripidē existimauerūt. Vnde mæstolochus ait phrygibus nouo euripidis poemati & socratē ligna misstrasse. Euripidis recens phryges est fabula

Sarmenta cui supponit & socrates prudens.

Ac rursus Euripides socratis ut socii & adiutoris meminit.

Tumores socratis noueras ligatores

Et callias: tu grauis & sentis sic magnum.

Mihi licet: Socrates enim certe caula.

Aristophanes quoque hoc ipsum in nephelis tradit: hunc asserēs euripidem fuisse qui Tragœdias scripserit eloquentiæ sapientiæque plenissimas.

Sapientiæ Euripides agens tragœdias

Plenissimas hic est celebresque multum.

Cum igitur Anaxagoræ secundū quosdam auditor fuisset & damonis ut Alexander in successione ait: post eius dānationē ad Archelaum se physicū cōtulit: cuius & pædica fuisse scribit Aristoxenus. Porro duris seruisse illum ait & sculpsisse lapides: opusque illius esse gratias: quæ sunt in arce uestitas plerique asserūt: unde illum & timonē in sillis & sculptorem lapidum dixerit: & græcorum uatem prætere rea uassrum & oratorem uarium subatticūque simulatorem appellarit.

Lege loquens uasser rhetor lapidumque politor

Græcorum uatesque subatticus & simulator

Deriuauit ab his monstrans certissima uerba

Erat quippe in oratoria sicut etiā idomeneus refert præptus atque acer: sed eū tyrāni. xxx. dicēdi artē ut ait Xenophon: docere uetuerūt. Carpiſ & ab Aristophane: ut qui deteriorē rōnē meliorē faceret. primus quippe ut fauorinus in oimoda scri

Secundus

bit historia: cum Aeschine discipulo oratoriae campos aperuit. Idomeneo idipsum in libris quos de Socraticis scripsit asserente: primusque de uitae ratione disseruit: ac primus philosophorum damnatus moritur. Ait autem Aristoxenus Spinthari filius pecunias illum ex ministerio suo ad necessarium uictum congregare solitum. Caeterum critonem eum ab emendicanda quottidiana stipe atque ab officinae subduxisse ministerio gratiam animi ipsius admiratum: eique se in disciplinam dedisse Demetrius Bizantius auctor est. Animaduertens autem naturalis speculationis fructum nullum esse: eamque ad officia uitae nihil esse necessariam iuexit primus ethicem: deque illa & in officinis & in publico quottidie philosophans: ea potius inquirenda hortabatur: quae mores instruerent: & quorum usus nobis domi esset necessarius. Illic enim Homeri testimonio bonum nobis malumque nasci. Saepe uero inter loquendum agente id orationis uahementia iactare digitos solebat: & crines uellere: ita ut a plerisque rideretur: habereturque despectui: quae tamen omnia ferebat aequo animo. Vnde & cum fuisset a quodam calce percussus: admirantibus illius tolerantiam dixit: quid enim si me asinus calce impetisset num illi diem dixissem? Haec demetrius. Peregrinatione uero illi opus non fuit quem admodum plurimis: nisi in quantum militauit: sed semper eodem in loco manens: contentus cum familiaribus ac studiosis disputabat: nitebaturque summo ingenii acumine non tam illos ex sententia refellere: quam ipse quid uerum esset inuenire. Fertur cum eurypides ei legendum Heracliti opusculum dedisset: rogaretque quid sibi uideretur dixisse: ea quidem quae intellexi fortia sunt: puto item & quae non intellexi: uerum delio id narratore aliquo indiget. Cura illi decens fuit corporae exercitationis: eratque praecleari habitus. Denique in amphipolim armatam militiam secutus est: atque praelio commisso circa delum lapsum equo xenophontem apprehendit atque seruauit. Confugientibus atheniensibus caeteris ipse lento passu abibat: saepe clam retrospiciens & ulcisci obseruans si quis ense ipsos inuadere tentasset. Militauit & in potidea per mare. Nam pedibus minime licebat obsistente bello: quo tempore nocte tota in uno habitu permansisse tradunt. Et cum in ea expeditione fortissime pugnasset ac uicisset: uictoriam alcibiadi sponte concessisse: quem a Socrate amatum Aristippus in quarto de antiquis delitiis testatur: Ion autem chius iuuenem cum archelao samum infamo peregrinatum uenisse tradit. Aristoteles & pythonem profectum ait. Isthmum quoque Fauorinus in primo commentariorum adisse refert. Erat autem constantis animi inuicteque sententiae: & imprimis popularis dominationis studiosus: quod cum ex aliis constat: tum ex eo maxime quod iubentibus qui cum Critia erant nobilibus: leontem Salaminium illustrem & opulentum uirum ad se deduci perimendum haudquam cessit. solusque aduersus .x. potentissimos duces sententias ferre ausus est: & cum libere quo uellet abire e carcere liceret noluit: & plorantes saeuere increpauit: pulcherrimosque sermones illos uinctus persecutus est. Frugi item erat & continens. Refert Pamphila in septimo commentariorum cum alcibiades grandem illi aream ad construendam domum largiretur dixisse: an uero si calciamentis mihi opus esset: corium dares ut calceos mihi ipse conficerem: atqui ridiculus essem si acci-

Liber

perem. Sæpe cū eorum quæ publice uendebant multitudinē intueret: secū ista uoluebat: q̄ multis ipse nō egeo: ac semp̄ habebat in ore iambos illos: quibus argentū & purpura & cætera id genus tragædis potius q̄ usui uitæ necessaria docent. Tarchelaū præterea Macedonē & scopā Crānonium: Eurylochūq; Lariseū aspernatus est alto aīo: cū neq; ab eis missas pecunias accepit: neq; ad eos ipse p̄ficisci uoluit. Adeo aut̄ parce ac tēperate uixit ut cū Athenas lues sæpenumero uastaret: solus ipse nūq; ægrotauerit. duas illum uxores duxisse: priorem Xantippen ex qua Lāproclē genuerat: secūdam Myrtonē Aristidis illius iusti filiā quam & sine dote acceperit: quæq; sibi sophrōiscū menexenūq; peperit Aristoteles auctor ē. Alii Myrtonē prius duxisse: plerique utraq; simul habuisse tradūt: ex quibus & Satyrus ē & Hieronymus Rhodius. quippe Athenienses cū Bellis ac lucibus exhaustā ciuitatē reparare sobolemq; propagare uellent decreuisse referunt: uti urbanā quidē unā uxorem ciues ducerent: liceret aut̄ & ex altera p̄creare liberos: Idque tū & Socratē fecisse. magna uero mentis altitudine carpentes se atque obiurgātes cōtēnebat. In facilitate quoque uictus maxime gloriabatur: mercedēque a nullo exigebat. Dicebat aut̄ qui suauissime comederet eum minime obsonio egere: & qui cū uoluptate biberet: eū quod præsens nō sit poculum nō quærere nec expectare: eūque diis maxime propinquū: qui minimis egeat. Hoc si quis uelit a Comicis doceri poterit: Qui p̄fecto illū dum uituperare quærunt laudāt. Aristophanes denique sic illū agit: O preclare sapientiæ amator homo q̄ iuste Athenis beatus alibique uiuis: sic memores & curis plenus iestque animo erūna: neque fatigaris aut stās aut sedens: sed ne alges quidē multū dolēs: neque prædere cupis uinoque & edacitate abstines: aliisq; ihonestis. porroque Amepfias palliatū illū inducēs sic ait. Socrates paucorū optime uiorū multorūque uanissime & ipse ad nos pergis: patiensque es: unde tibi palliū hybernū: hoc icōmodum per coriarii cōtingit malignitatē. Hic tamen si esuriens assentari nūq; passus es: Cæterum ipsius rei q̄ semper inimicus fuerit: utque magno & alto animo scēdam istam adulationē præteruectus sit: Aristophanes itidē accedat testis in hāc sententiam elatus fastu uias teris oculoque innuis & discalciatus pergis: pluraque toleras atque iter nos uultus grauitatē ac reuerentiā seruas. Cūque hoc uitæ instituto degeret: interdum tamē ipsi congruens uenustiore habitu amiciebat: ut in Platonis symposio ad agathonē pergens: æqua illi & hortandi & dehortandi facultas fuit. Denique theætētū cū de disciplina differeret: ut ait Plato: mirifice imutatū diuinūque ferme remisit. Eutyphrona qui patri diē dixerat: quædam de iustitia & pietate loquens ab instituto reuocauit. Lysidē aut̄ hortatio maxime moralē fecerat. Erat enī illi ingenium ad eliciendos ex rebus sermones accōmodatū. Lamproclē item filiū ī matrem imitem ac ferum: ut ait Xenophon: suadendo ad reuerentiā: reduxit. Glauconē præterea Platonis fratrem ad rem publicā accedere uolētē: p̄posito retraxit: q̄ is rudis eēt ignarusque rerum. Itē ut refert Xenophon: Charmidē econtra quia eēt maxie idoneus: ad capeffendam icitauit. Iphicrati quoque duci animos adiecit: cū ostendisset ei gallos gallinaceos Cariū midæ corā callia pēnis ac rostro dimicantes: ipsumque glauconides

Secundus

ciuitati acquirere optabat: non secus ac fasiantum auem aut pauonem. Dicebat aut facile cuius esse quæq; habet mira proloqui: Amicos aut quot possideat nominare difficilimum: tantâ in eis obseruâdis iesse negligentia. Euclidé uero cū uideret forensiū causæq; imprimis studiosū: O iquit Euclide Sophistis quidē uti poteris: nō aut hominibus. Inutile enim arbitrabat ac turpe hisce dare operā: sicut & Plato in euthydeno testat. Dederat illi charmides domesticos pueros: ut ab eis domū deduceretur: sed noluit ille suscipere. Sunt qui dicāt illū Alcibiadis eximiā formā aspernatū. uacationē ut possessionū oīum pulcherrimā laudabat: & in ea iucundissime acquiescebat: ut in symposio testatur Xenophon. Dicebat & unicū esse bonū sciam: malū econtra unicū iſcitiā: opes atq; nobilitatē non solū nihil in se habere honestatis: ueq; & malū omne ex eis oboriri. Deniq; cū dixisset ei quidam Antisthenē matre esse threicia: Tu ne iquit arbitrararis ex duobus atheniensibus adeo insignē uirg; natū? Phædonē quoq; captiuitatis necessitate quæstui turpi expositū critoni redimendū præcepit: spectatūq; philosophū fecit: sed & fidibus canere didicit: quādo illi opportunū fuit: minime i probū seu pudendū dicens: quod quisq; nesciat: discere. Sæpius itē saltabat eam exercitationē plurimū ad tuendā bonā ualitudinē cōducere existimās: sicuti & Xenophon in symposio testatur. Asserebat & dæmoniū sibi futura præsignare: ac bene icipere paruū nō esse: sed maximū: & scire se nihil præter hoc ipsum quid nesciret: eos itē qui præcocia multi emerēt desperare aiebat se ad maturitatis tempus peruēturos. Rogatus aliquādo quæ nā sit iuuenis uirtus: nihil nimis iquit: geometriæ eousq; dandam operā monebat: quoad quisq; possit terrā mēsurā accipere & dare. Euripide uero de uirtute ita differēte: ut diceret præclaræ esse temere hāc dimittere: surgens egressus est ridiculū esse dicēs mācipiū si non iueniat: dignū iquisitione iudicare: uirtutē uero passim perire permittere. Interrogatus utq; melius esset uxorem ducere nec ne? utrūuis horū iquit egeris pœnitētia iCESSet. admirari dicebat cur hi qui lapidea signa sculperēt summa ope niterent: ut lapis homini q̄ similis euadat: se ipsos curare negligenter ne similes lapidibus & uideantur: & sint. Hortabat & iuuenes: se iugiter in speculo i tuerent: ut si quidē formosi essent: digni ea specie fierēt: sin aut deformes eam deformitatē eruditione ptegerent. Cū uocasset ad coenā diuites: & xantippē modici puderet apparatus: bono iquit esto animo: Nā si quidē modesti erūt frugi mēsa haudquāq; aspernabunt: sin aut itēperates nulla nobis de hisce cura erit. Aiebat alios hoīes uiuere ut ederēt: se ideo edere ut uiueret. Ad hęc uulgus ignobile & i peritā amplectentē plebē idē ferme facere dicebat: ac si quis singulos nūmos reprobareret: cōgestū ex hisce cumulū ut pbabilē susciperet. Cum sibi dixisset Aeschies: pauper sum & aliud habeo nihil: me ipm aut tibi do: an uero tu iquit nō animaduertis q̄ mibi maxima tradis. Indignati cuidam cur despiceretur: cum summa rege. xxx. sibi arripuissent: ergo ne iquit pœnitet te. Referēti q̄ illum Atheniēses mori decreuissent: & natura illos iquit. Hoc alii ad anaxagorā referūt: dicēte sibi uxore iniuste morieris: an tu iquit iuste malles? cū in somnis quendā sibi ista dicentē audisset: Tertia tephthie tempestas læta locabit: Ait ad Aeschinem post diem tertiū se moriturū: qua die

cicutā bibiturus erat. Apollodorus ei palliū præciosum obtulit ut in illo more
 ref: & ille quid inqt: num palliū meū uiuenti congruū fuit: Vita functo nō cōue
 niet: nūciantī sibi quendā se maledictis īcessere: bene ait loqui non didicit. Cum
 disruptam pallii sui partem uertisset Antisthenes & īspectandā oībus dedisset:
 aspicio īquit p scissurā pallii tuam uanitatē: Dicenti cuidā nō ne tibi ille maledi
 cit: nō inqt: mihi enim ista nō adsunt. Dicebat expedire se ipsum ex industria co
 micis exponere. Nā si quidem ea dixerit quæ ī nobis corrigenda sint emēdabūt:
 Sin alias nihil ad nos. Xanthippe cum in eū prius conuicia & maledicta iaculata
 eēt: Postmodū uero & sordidis aq̄s pfudisset: nō ne īquit dicebā Xanthippē to
 nantē quādoq̄ pluiturā. dicenti Alcibiadi nō eē tolerabilē xanthippem adeo mo
 rosā: Atqui ait ego ita hisce iā pridē assuetus sū: ac si iugiter sonū trochleaz̄ hau
 riā: an uero tu nō toleras clamore p̄strepentes anseres. Illo dicēte at mihi oua pul
 losq̄ pariūt: & mihi ait xātippe filios gignit. Cū palliū illa sibi in platea sustulisset
 monerentq̄ familiares iniuriā manu conferta ulciscere: Præclare inqt ut nobis
 corrixantibus quisq̄ uestz̄ acclamare p̄gat Eia Socrates Eia xanthippe. asperio
 ris īgenii uxori ita cōgrediendū monebat: ut equis animosis equites: Cæterz̄ si
 cut illis cū hosce subegerint: reliqui facile cedūt: ita & mihi post xanthippes usū:
 reliquoz̄ mortaliū facilis toleratio obuenerit. Ista & huiusmodi gerēs quottidie
 & dicens: pythiæ testimonio laudatus ē: quæ chærephonti id oraculū edidit: qđ
 in oīum ore ē: quo. s. mortaliū oīum Socrates sapiētissimus prædicare: ex quo
 magna ī illum inuidia conflata ē: præterea q̄ q̄ eos qui se ipsos magnificarent &
 æstimaret quati stolidos & īsensatos arguisset: eoz̄ ex numero anytus ē: sicut in
 menone plato ait: is enī a Socrate rideri se nō ferēs: primū quidē aristophanē ad
 uersus illū iuexit atq̄ ī eius maledicta puocauit. Postmodū uero melitū etiam
 induxit: ut illi crimē īpietatis adolescentiūq̄ corruptiones obiiceret. Et melitus
 quidē ad iudices illū accusauit: Inīam uero Polyeuctus dixit: ut ait Fauorinus in
 oīmoda historia: orōnem Polycrates sophista scripsit: ut Hermippus refert siue
 ut quidā uolūt anytus: præparauit aut oīa Lycon orator. porro Antisthenes in
 philosophoz̄ successionibz̄: & ī apologia Plato tris illū accusasse tradūt: Anytū
 Lyconē ac Melitū: Anytū quidē opificū ciuiliūq̄ partes tuentē: Lyconē oratorū
 Melitū uero poetarum q̄ eos oīs carperet Socrates. Fauorinus ī priō cōmētari
 oz̄ uerā nō eē Polycratis ī Socratem orationem tradit: quod ī ea facta sit mētio
 muroz̄ a Conone īstauratoz̄: id uero factū constat sexto anno post mortē So
 cratis: sic aut se habet. Enim uero causæ ipsius cōiuratio hoc mō gesta ē. Seruat
 enim hætenus īquit fauorinus ī metro. Accusauit melitus meliti filius pittheus
 Socratē Sophronisci filiū alopecēsem de hisce criminibus: iura uiolat Socrates:
 quos ex maiorz̄ īstituto suscepit Ciuitas deos eē nō æstimās. Alia uero noua dæ
 monia īducēs. Cōtra ius & fas iuuenes corrūpit: pœna illi mors. Phūs uero cum
 sibi lysias quā p se scripserat apologiā recitasset: bona īquit & præclara ē orō ly
 sia: mihi tamen minus congruit. Erat enim illa plurimū iudicialis: q̄ ut phō con
 uenire uideret. Percōtanti lysiaē cur si bona eēt nō sibi congrueret orō: non ne inqt
 & idumenta & calciamenta speciosa eē possent: neq̄ tamē mihi conuenire? Cū

Secundus

uero iudicium agere: ascendisse platonem in suggestum refert iustus tiberiensis in stema, ac dixisse: minor natu cum sim uiri athenienses his omnibus quae tribunal ascenderunt: interpellatumque a iudicibus reclamantibus descende. Danatus igitur est iudicum ducentis. lxxx. & una sententiis. Tractantibusque inter se iudicibus: quid illum potius conueniret pati an pendere: uiginti & quinque dragmas soluturum se dixit: quod eubulides certum esse pollicitum dixerit. Verum tumultuantibus iudicibus: eorum inquit gratia quae a me gesta sunt: censeo me in prytaneo publice alii. Tum illi adiectis aliis. lxxx. sententiis morte illum damnant: & continuo coniectus in uincula post paucos dies uenenum bibit: multa prius de immortalitate animorum: ac praecleara differens: quae in phaedone Plato digessit. paena quoque illum scripsisse plerique autumant: cuius est initium: Delie apollo saluae: simulque Diana pueri gloriosi. porro Dionysodorus paena illius non esse memorat. fecit & aesopiam fabulam non multum compositae: cuius initium est: Aesopus haec retulit & caetera: atque in hunc modum Socrates excessit e uita. Atheniensibus eius facti tantum poenitentiae incessit mox: ut palaestras & gymnasia clauderent & alios quidem exilio: Melitum uero morte danarent. socratem aerea imagine publice honorauerunt: quam a lysippo perfectam in urbis celeberrimo loco statuerunt. Anytum ipsa die reuertentem Heraclidae exterminarunt: passi sunt haec athenienses non modo in socrate: uerum & in aliis uiris illustribus permultis. Namque ut ait Heraclides homerum ueluti insanientem dragmis. l. mulctarunt: tyrtaeumque mentis impotem dixerunt: & astydamantem primum ex ludo aeschyli sapientissimum aerea imagine honorauerunt: Eis Euripides quoque id exprobrat in Palamede in uocantque musam insectatos clamans. Enim uero philochorus Euripidem ante Socratem obiisse tradit. Nascitur Socrates ut ait Apollodorus in chronicis sub apsephi one septuagesimae & septime olympiadis anno quarto Thargeliadis mensis sexta: quo die lustrant Athenienses Ciuitatem Dianaque nata Delii tradunt. moritur primo anno nonagesimae quintae olympiadis. lxx. etatis anno. eadem ferme Demetrius Phalerius ait. Sunt qui sexagenarium obiisse referant: uterque uero Socrates & Euripides Anaxagorae auditores fuere. Porro Euripides primo anno. lxx. olympiadis sub calliade ortus est: Videtur autem mihi socrates & de naturalibus differuisse: quando quidem & de prouidentia plerumque disputat: ut Xenophon ait: & certe cum de moralibus tantummodo uerba eum fecisse asseueret. Sed & plato in Apologia mentionem Anaxagorae faciens aliorumque physicorum: quae Socrates negat: de his dicere ipse comprobatur: & quidem cum sua omnia socrati semper attribuat. Refert Aristoteles magum quendam ex Syria profectum Athenas Socratem pluribus in rebus reprehendisse: uiolentamque illum mortem futuram praedixisse.

Est nostrum in illum epigramma istius modi.

Nunc bibe: nam uere sapientem dixit Apollo.

Socrates illustris & deus est sophia.

Ciuius gratis data sunt tibi dira uenena.

Ast illi hauserunt protinus ore tuo.

Bibe nunc illustris Socrates: Cecinit nam uere sapientemque dixit deus: at deus sapientia. Nam ue

nenū qdē a ciuibꝫ igratis accepisti: sed id illi tuo ore ebiberūt. Fuit eis ut refert Ari-
stoteles ī tertio d̄ poetica: cū Antiocho lēnio & Antiphōte cōtētio quēadmodū &
Pythagoræ cū Cydōe & Onata: uiuētīqꝫ Homero cū Sagari: uita fūcto cū Xeno-
phāe memorato colophōio: Hesiodo itē uiuētī cū cercope: defūcto cū xenophāe
memorato: Pindaro cū Amphimene coo: thaleti cū Pherecyde: Biantīqꝫ cū Saly-
ro Prienæo: Pittaco cum Antimenide: & alceo Anaxagoræ cū Sosibio: Simoni
deqꝫ cum Timocreonte. Sed enim ex his qui successere socrati appellanturqꝫ so-
cratici: nobilissimi sunt plato: Xenophō & Antisthenes: Ex his uero qui decem
dicūtur: clarissimi fuerunt quatuor Aeschines: Phædō: Euclides: & Aristippus:
primo igif̄ dicendū de Xenophonte: deinceps de Aristhene inter Cynicos: tū de
socraticis: atqꝫ ita demū de platone qꝫ & decē sectarū princeps est: primāqꝫ acade-
miā ipse cōstituit. Hic ergo successiōis ē modus. fuit & alius socrates historicus
qꝫ argos diligenter descripsit: alius item peripateticus Bithynus atqꝫ alius poeta
epigrāmatū: & alius Couus qui deorū preces inuocacionesqꝫ conscripsit.

Xenophon.

Enophō Grylli filius atheniensis: pago archieus fuit. Erat autē uere
cundus: & ultra q̄ dici possit speciosus. Aiunt eū cū Socratem ī angī-
porto quodam habuisset obuium: Porrecto ab eo baculo transire
phibitum: p̄cōctanti uero ubi nam uenirent quæ humanis usibꝫ
accōmodata sunt: singula: cū ille respondisset: rursus ubi nam bo-
ni ac p̄bi hoīes fierent rogare perrexit. Ad hæc hærente illo dixisse ei Socratem:
sequere igif̄ & disce: ex eo socratis auditor factus primus oīum quæ dicebātur
notis excepta in publicū ædidi cōmentaria inscribēs: primusqꝫ philosophorum
scripsit historiā. Hūc adamasse cliniā Aristippus in quarto de antiqꝫ delitiis me-
minit atqꝫ ad eū hæc dixisse. Nam nūc ego cliniam gratius intueor: q̄ cætera oīa
quæ sunt inter homines speciosa & quæ sunt dulcia hoībus: cecusqꝫ mallem ad
cætera fieri dū unici cliniæ cōspectu fuerer. Angor noctu & ī sōnis qꝫ illū non ui-
deo: diei ac soli gratias ingentes ago qꝫ cliniæ mihi faciem reuelant. In Cyri ami-
citiā hoc mō uenit: erat illi familiaris qdam p̄xenus noīe: Boetius genere: disci-
pulus Gorgiæ leontini cyroqꝫ cognitus & carus: is apud Cyrum Sardis mora-
batur. Scripsit autē Xenophōti æpistolam athenas accersēs illum & Cyro amicum
fieri suadens: hanc ille Socrati ostēdit: consiliūqꝫ flagitabat. Eum ille delphos mi-
sit: in ea re dei consilio usus. Paruit Xenophon: p̄fectusqꝫ ad eū: rogat nō perge-
re ad Cyrū debeat nec ne: sed quo pacto ire: qua in re Socrates illū & si modice ī-
simulabat: p̄ficisci tamē monuit. ubi autē ad cyrū uenerat: ita se illi insinuauit: ut
nō minus illi amicus carusqꝫ fuerit q̄ p̄xenus: & alia quidē oīa quæ ī ascensu Cy-
ri ac descensu cōtingere nobis ipse diligentissime tradidit. Inimicitias autē aduer-
sus Menonē pharsaliū grauissimas exercuit: qꝫ fuerat ascensus tempore Peregrini
militis ductor: cui iter cætera maledicta & illud obiecit maioribus illo se usum
amasiis. Apollōidi itē cuidā exprobrauit: p̄foratis eē eū auribus dicens: post ascē-
sū uero & pōticas clades fœderaqꝫ a Seutho odrysoꝫ rege uiolata: se in asiā con-
tulit ad Agesilaū lacedæmonioꝫ regē: Ciriqꝫ milites illi sub mercede præstitit:

Secundus

ac se illi penitus deuouit: amicissim usq; fuit. Quo tēpore q; laconicas partes tu
 eri uideret: exilio dānatus ab atheniensibus ē. pfectus deide ephesum dimidiū
 auri quod secū tulerat Megabyzo Dyanae sacerdoti seruandū tradit quoad re/
 uerteret: Sin autem statuā ex eo cōfectam deo consecrare iubet. ex dimidio reli/
 quo donaria ī Delphos misit: inde cum Agesilao in grāciam ad bellum contra
 thebanos pfectus ē lacedaemoniis cōmeatum illi supeditantibus. Hinc iā omis/
 so Agesilao in agge helea scilluntem uenit ab urbe paruo spacio disseparatum.
 Sequebatur aut illum & Muliercula Philesia noie: ut refert Demetrius magne/
 sius: & duo liberi Gryllus ac Diodorus ut ait Demarchus ī libro de repudio ad
 uersus Xenophontem: qui etiā gemini uocati sunt. Adueniēte uero Megabyzo
 sub occasione publicae festiuitatis receptis pecuniis praediū emit & deae cōsecre/
 uit: qđ amnis iterfluit Selenus ephesino fluuio aequiuocus. Hinc iā uenatiōib;
 istabat: amicis cōuiuia faciens historiasq; conscribēs. Refert Demarchus lacedae/
 monios illi domū agrūq; dedisse. Philopidā praeterea Spartiatam aiunt ad eum
 illuc dono misisse Mācipia ex dardāia captiua abducta: ipsumq; arbitrio suo il/
 la disposuisse quo tēpore helienses ī scillūta cū exercitu profectos lacedaemoniis
 remorātibus agrum cepisse. Tum uero Xenophōtis liberi cum paucis seruis clā
 se subducentes in lepraū concessere. Xenophon quoq; ipse in elim primo: post/
 modū in lepraum ad filios uenit: atq; inde cum illis Corinthū pfectus illic po/
 stea domiciliū habuit. Interea cū decreuissent athenienses afflictis lacedaemoni/
 orum rebus opitulari: filios athenas militaturos p lacedaemoniis mittit: apud
 Spartanos q; ppe istituti fuerāt ut refert Diocles ī uitis philosophorū: ex ea pugna
 diodorus nullo praclaro facinore illustris euasit: eiq; filius ex fratris noie fuit
 Porro gryllus iter equites fortissime dimicans: erat aut ea pugna circa mantiniā
 honesta morte defungit magro eqtū Cephisodoro: & Impatore exercitus Age/
 silao: ut ait Ephorus in quinto & uicesimo historiae libro: ī ea dimicatiōe epa/
 minondas thebanorū dux cecidit. Fert Xenophō coronatus sacrificasse: & cum
 filiū corruisse didicisset: coronā deposuisse: ubi uero acriter pugnantem oppetif
 se cōperit: eā rursus capiti iposuisse. Sūt qui illū ne lacrymatū qđē dicāt solumq;
 dixisse: sciebā me gēuisse mortalē. Refert Aristoteles Grylli laudes: & epitaphia
 tūc innumeros scripsisse: partim ut eius uirtus celebris fieret: partī itē ut pri gra/
 tificarent. Socratē itē Grylli laudes cōscripsisse Hermippus testis est in libro de
 uita Theoprasti. Timon eū ut solet: carpit. Hæc uita Xenophontis fuit. florebat
 maxime q̄rto āno nonagesimæ & q̄rte olympiadis: ascenditq; cū Cyro sub pri
 cipe Xenæneto āno uno āte Socratis mortē. Obiit aut ut ait Stesiclides atheniē
 sis ī descriptōe principū & olympionicū āno primo centesime q̄nte olympiadis
 sub prícipe callide mede sub quo & Philippus Amyntæ filius macedonius re/
 gnabat. Obiit corīthi ut ait Demetrius magnesijs: ad maturā iam puctus sene
 ctutē: uir pfecto cū ī cæteris prestās & bonus: tū equorū uenationisq; ac discipli/
 nae militaris ī primis studiosus: ut ex libris suis itelligi dat. Religiosus praeterea
 & sacrificiis itētus: ex eoq; fibras diiudicā doctus & Socratē ad unguē imitatus.
 Scripsit aut q̄dragita libros: alijs aliter eos diuidētibus ascensū Cyri cuius p sin

gulos libros: non autem totius operis prohemium fecit: Cyri instructionem: cyri pædiã: græcas res & cômētaria symposiũq; & œconomicũ: & de equestri: & de uenatõe. Hirppachiũ præterea & Socratis Apologiã & de seminibus. Hieronem quoq; siue Tyrãnicũ: Agesilaũq; & Atheniẽsiũ ac lacedæmonioꝝ ciuilitatẽ: quã nõ esse Xenophõtis demetrius Magnesiũ testat. fert & Thucydidis libros eate/ nus latetes cũ subducere posset: ipse prior in eius uiri gloriã in lucẽ dedisse. Appel labat aut musa attica: pro dulcedine eloquii & incredibili facilitate. Quocirca & se inuicem ipse ac Plato emulabantur: ut suo loco cum ad Platonem uenerimus dicemus. Sunt autem & in hunc nobis epigrammata sic se habentia.

Non solum ad perfas Xenophontem ascendere cyrrus

Fecit: at ille iouis si quis agat repetit

Namq; suæ ostendens doctrinæ dogmata græca,

Socrati atq; bonum quam meminit sophia,

Aliud ut mortuus est.

Cecropis & cranei Xenophon si ciuibus actus

In exilium es: amici gratia cyrri

Hospitis excepit: sed te studiosa corinthus.

Sic placeat illic & manere nouisti.

Inueni alibi claruisse illũ circa octogesimã & nonã olympiadẽ una cũ Socraticis cæteris. Istrus aut asserit illũ ex decreto eubuli exulasse: eiusdẽq; postea snia redisse. Septẽ uero fuere Xenophõtes: primus hic ipse: secũdus Atheniẽsis pythostrati illius frater: q; theseidos poema cõposuit: q; iter cætera Epaminõdæ quoq; uitã cõ scripsit: ac Pelopidæ: tertius Cous medicus: q; rtusq; Hãnibalis historiã scripsit: q; n rus q; pdigia fabulosa cômētus ẽ: sextus parius sculptor egregius: septimus anti/ quæ comoediæ poeta.

Aeschines.

Aeschines charini lucanicas uedẽtis siue ut uolũt lysamæ filius Atheni ensis a puero miræ Indolis: laborũq; patiẽtissimus fuit. Quocirca & a Socrate nunq; discessit: atq; ideo Socrates de illo dicere solebat: solus nos honorare nouit Aeschines. Hũc Idomeneus tradit in carcere fu/ gã Socrati suadere tẽtasse: non Critonẽ: uerũ Platonẽ cũ amicior esset

Aristippo Critoni uerba illa accõmodasse. uocatur in ius Aeschines: & iprimis amenedemo eretriẽse: quod Socratis noie dialogos cõplures iuexerit: quos a xan/ thippe se accepisse memorabat: ex qbus illi sunt qui uocant acephali nimiũ flacci di nec Socraticã robustitatẽ aut copiã præ se feretes: eos tamẽ Aeschinis non esse peristratus ephesius asserit. Sed & plures ex septenario illo numero perseus refert pasiphõtis eretrici eẽ: atq; ab eo aeschinis insertos libris. Antisthenes quoq; paruũ Cyzæ: & minorẽ Hercule: & Alcibiadẽ cæterozq; libros ab eo fuisse compilatos. Sũt aut Aeschinis dialogi qui socraticũ exprimũt morẽ septẽ isti: primus Milcia/ des: ideo quodãmodo ibecilior est: deĩde callias: tũ Axiochus: Aspasia: alcibiades Telauges: & Rinon. aiũt ipm iopia adactũ uenisse in Sicilia ad dionysium: atq; a Platone despectũ ab Aristippo fuisse illi cõmẽdatũ: ibiq; platis dialogis quibusdã accepisse munera: demũ Athenas reuertisse: ibiq; minime philosophari ausum

Secundus

Quilic Platonis & Aristippi esset clarissimum nomen: auditores sibi sub merce/
 de qua siuiffe: deinde in defensionē in nocētium se ad scribēdas orōnes iudiciales cō/
 uertisse: atq; ideo Timonē de illo dixisse referūt: q; in psuadēdo potēs fuerit. Aiūt
 illi dixisse Socratē cū præmeret iopia ut a seipso usuras exigeret sibi subducendo
 cibaria. Huius dialogos Aristippus etiā suspectos habuit. Deniq; dū eos Megaris
 legeret reprehēdisse ferūt: ac dixisse unde tibi ista latro: refert Polycritus medesi/
 us in primo de dionysio uixisse illū cū Tyrāno iugiter quoad tyrānide exciderit:
 & usq; ad Dionis in Syracusas reditū: cū illo afferēs & Carcinū comicū fuisse. ferē
 & eius ad dionysiu epistola. Erat autē i arte oratoria maxime exercitatus ut ex ea
 oratione quā pro defensione p̄ris Phæacis magistri Militū scripsit: & ex eo q; gor/
 giā leontinū imitatus est maxime cōstat. Scripsit autē & lysias orationē cōtra illū:
 quā iscripsit de calūnia. Ex quibus profecto liquet oratorē præcipuū fuisse: erat
 ei & familiaris quidā Aristoteles noīe cognomēto mythus. Panætius oīum So/
 craticorū ueros eē dialogos cēset: Platonis: Xenophōtis: Antisthenis: Aeschinis:
 de phædonis tantū & euclidis ambigit: cæteros dānat. octo autē fuerūt hoc noīe:
 primus hic ipse: scđus q; artē oratoriā scripsit: tertius orator Demosthenis æmu/
 lus: q̄rtus Arcadia p̄fectus Socratisq; discipulus: q̄ntus Mitylenæus: quē & flagel/
 lū oratorū uocabāt: sextus neapolitanus Academicus philosophus melādii rho/
 dii discipulus idēq; p̄dica: septimus milesius ciuilis scriptor: octauus statuarius,
Aristippus.

V

 Aristippus genere Cyrenaicus fuit: p̄fectū uero Athēas Socratis fa/
 ma p̄citū Aeschines tradidit. Is ut ait phāias pipateticus etesius pri/
 mus Socraticorū mercedē exegit: & quæstu phātus ē: magrōq; pe/
 cunias mittebat. cui cū aliquādo .xx. minas misisset: ille eas cōtinuo
 remilit afferēs deū id sibi nō p̄mittere. Displicebat id q; ppe socrati: Xenophō quo
 q; aduersus eū ifesto fuit aīo. Quocirca & libz contra uoluptatē i Aristippū scri/
 psit assertorē uoluptatis: eāq; Socrati disputationē assignauit. Theodorus quoq;
 i libro de sectis illū cōuitiis agit: & Plato i libro de aīa sicut i aliis memorauimus.
 Erat autē ei īgeniū facile: & cōgruere loco tpi p̄sonæ nouerat: oēm q; cōueniētia si/
 mulare rōnē. Quāobrē & dionysio plus cæteris p̄baba: q; ad oē qd̄ emergeret
 bene affectus instructusq; uideret. Nā ut p̄cipiebat præfetiū uoluptatē: ita ut ab/
 sētibus fruere nō laborabat. Vnde & diogenes ipm regiū appellabat canē: eūq; ti/
 mon ut nimis delicatū acriter mordet. aiūt illū aliquando iussisse p̄dicē qnq̄gita
 drachmis emi: Tātū luxuriæ grauiter ferēte quodā respōdisse: Tu istā obolo non
 emerēs: & cū annuisset ille: mihi uero iqt qnq̄gita drachmæ tātū ualēt. Tres for/
 mosas meretrices ei i cōspectū dari aliquādo dionysius iussit: eūq; quā ex illis uel/
 let eligere: Tū ille tres simul abduxit: dicēs neq; pariditūtū fuisse q; unā p̄tulerit
 cæteris. Eas igif ad uestibulū usq; deduxit ac dimisit: adeo erat & i ligēdo & icē/
 tēnēdo facilis: lōq; stratonē siue ut alii uolūt Platonē ad eū dixisse tradūt: Tibi so/
 li & chlamydē & p̄nū ferre datū ē. cōsputus a dionysio modice tulit: eā iūriā cū
 qdā ægre ferret: piscatores iqt ut gobiū rapiāt: mari patiūt asp̄gi: & ego ut balenū
 accipiā: nō patiar excreatōe resp̄gi. Prætereūtē quādoq; Diogenes olera abluens

obiurgauit & dixit: Ista tu si parare tibi didicisses: Tyrannorum aulas non adeo foedus assentator adires. Tu uero ait ille: si quidē conuersari cum hominibus scires: olera profecto nō lauisses. Interrogatus quidnā sibi ex philosophiæ studiis quæfisset: Possē inquit oībus fidēter loqui. Cum p̄bro sibi dareſ q̄ præciose & exquisitissime uiueret: si uituperādū ait hoc esset: in celebritatibus deorū profecto nō fieret. Rogatus aliquādo quid habēt amplius philosophi: si omnes inquit leges intereāt similiter uiuemus. Percontanti dionysio cuius rei gratia philosophi diuitū limina terūt: philosophorū uero diuites nō ita: q̄ illi inquit sciūt quibus idigēt: isti nesciūt. Interrogatus quo differāt docti ab idoctis: quo inquit domiti equi ab idomitis. Ingressus aliquādo meretricis cellulā: cū erubesceret quidā ex his qui cū eo erāt adulescētibus: nō inquit ingredi sed egredi nō posse turpe est. Cum a quodā sibi p̄positū esset Enigma & ut solueret ip̄ortune ab eo ip̄so qui p̄posuerat requireſ: quid inquit Ostolide uis ut soluā: quod etiā iuolutū nobis negotia præbet? Melius esse dicebat medicū euadere q̄ ip̄eritū. Illic enim pecuniis: hic humanitate idiget. Cū aliquādo cōuitiis ageretur abibat: isēctatore uero prosequēte ac dicēte cur fugis? quoniā inquit maledicēdi tu potestātē habes: ego nō audiēdi. Indignāti quidā ac dicenti cur philosophos cerneret semper obsidere diuitū fores: & medici inquit languentiū ianuas frequētant. Non tamen ideo quispiā ifirmari mallet q̄ mederi. Corīthū nauigabat aliquādo & cum tēpestāte iactaretur turbari cæperat: in ea perturbatione quidam isultanti ac dicenti: Nos ip̄eriti non metuimus: uos philosophi cur trepidatis? non enim inquit de eadē aut simili anima utrisq̄ nostrum cura & metus icumbit. glorianti quidā quod multa didicisset: ait sicuti non hi qui plurima comedunt & exercētur melius ualēt q̄ qui sumūt necessaria: ita non qui plurima: sed qui utilia legerunt studiosi habendi sunt & eruditi. oratori qui causam pro se dixerat & uicerat: sciscitanti quid te adiuuit Socrates? hoc inquit ut oratio quā pro me & de me habuisti: uera sit? Aretam filiam præclaris monitis instituebat docens esse nimietatis contēptricē. Rogatus a quodā quonā melior euasurus esset filius si erudiretur: & si nulla inquit alia in re cæte uel in theatronon sedebit lapis super lapide. cum sibi quidam commendasset filium: quingentas postulauit Dragmas: cui ille cū diceret tanti emere mancipiū ualeo: E me inquit & habebis duo. Pecuniam se ab amicis accipere dicebat: non ut ip̄se uteretur sed ut scirent illi quas ad res pecunis uti conueniat. Probro illi semel obiicientibus cur in causa propria conduxerit rhetorem: atqui inquit & cocum dum cœnam facio conduco. cogente aliquādo dionysio ut aliquid ex philosophia loqueretur: ridiculū ait est: si quidē me ut loquar interrogas & quādo loqui oporteat ip̄se me doces. Ad hæc idignatus dionysius extremū oīum fecit accumbere. Sed ille illustrem inquit hūc locum fieri & apparere uoluisti. Gloriabatur quidam ac sibi applaudebat de natandi peritia: ad quem ille non erubescis inquit in his quæ delphinis propria sunt gloriari. Interrogatus quid differat sapiens ab insipiente: mitte ait ambos nudos ad incognitos & disces. Exultanti quidam q̄ multum bibens non inebriaretur: hoc inquit etiā mulus facit. Ad eum qui q̄ meretrici cohabitaret arguebat: Dic age inquit nunquid differat eam domū accipere q̄ mul

Secundus

ti aliquādo inhabitauerint: aut quam nemo: Negate illo quid inquit: Num differre putas ea nauis ferri in qua innumeri saepe nauigauerit siue in qua nullus? Minime inquit ille: nū ergo inquit differt: utrimulieri cogrediare ei ne quæ multis fuerit exposita: an ei quæ nullis? Culpatus cur ex Socratis disciplina ueniens pecuniā acciperet: & merito inquit: Nā Socrates cū sibi plærique mitteret triticū: & uinū: paucis i suos usus reseruatis: remittebat reliqua: habuit qppe ille penurias Atheniēsiū principes: Ego aut Eutychedē emptitiū seruum. Vtebatur & Laide meretrice ut refert Sotion in secundo successionum libro: qua ex re cum fugillares a plurimis habere se Laidē respondit non a Laide se haberi: Nam continere se a uoluptatibus neque eis manus dare præclare eē: non earum sibi usum interdiceret. Exprobrantem sibi lautiores & delicatos cibos hac ratione compefcuit: tu inqt ista tribus obolis non emeris? Fatēte illo: nō tam igitur iquit ego uoluptati studeo q̄ tu auaritie. ostendebat ei simus dionysii quæstor magnifice instructas aedes & pauimēta præciosa: Erat autem phryx: tū ille sputa quāmaxime potuit ei in faciē cōiecit: Indignante illo nō habui inqt opportuniorem locum. Charondæ siue ut quidam uolunt phædoni interroganti quisnam eēt unguentis delibitus: ego iquit iſœlix & me iſœlicior Persarū rex. Cæterum uide ne ut cæteræ animantes p̄pterea nihil sui iuris amittunt: sic nec homo quidē. Mali uero male pereant Cynædi: qui unguenta præciosa nobis exprobrāt. Platone magnifici illum apparatus & præciose suppellectilis iſimulāte: Num ait bonus tibi dionysius uidetur? fatente illo: atqui uiuit inquit ille quam ego magnificentius. Nullo igitur impedimento ē ad bene uiuendum lautior uictus. Interrogatus quomō Socrates obisset diem? utinam inquit sic ego. Intrauit ad illum aliquando Sophista Polyzenus intuitusque mulieres compositas & magnifice instructum cōuiuium accusare luxum eiusmodi cæpit: Continuit se ille modice. ac demum potes ne inquit hodie nobiscum esse? Et cū ille annuisset? cur ergo iquit quereris? nēpe. n. certum ē te nō delicatiorē mensam accusare sed sumptū. Gestabat eius famulus i itinere pecuniam: & cū premeretur onere: effunde ait quod nimis ē: & fer ea quæ præuales. testatur id Bion cū aliquādo nauigaret didicissetque nauē eē pyriticam: acceptum aurum numerabat: deinde quasi imprudēti & iuito lapsum e manibus iactauit in mare: ingemuitque grauiter. Sunt q̄ illum & hæc dixisse memorent: melius est ut hæc ab Aristippo: q̄ aristippus p̄pter ista pereat. Interroganti dionysio ad qd uenisset? ut iquit quæ habeo i partiar: quæ non hēo accipiā. Alii sic eū respondisse referunt. quando sapiā egebam Adii Socratē: nūc pecuniarum egens ad te ueni. Arguebat maxime hoies q̄ i auctiōibus qdem uasā iſpicerent: uitam uero ne qcq̄ probarēt. hoc alii diogenis fuisse uolunt. Iusserat aliquando dionysius i conuiuio ut singuli i ueste purpurea saltarent: id Plato renuit dicens non posse i duere scēmieam uestem. Sūptā uero Aristippus se i duit. & cū saltare iciperet: proprie prompteque dixit: Et inter bacchanalia pudicus nō corrumpitur: Orabat aliquando pro amico dionysium & cū repelleretur ad pedes eius corruit: id factum cum argueret quispiam non ego inquit in culpa sum: sed dionysius qui aures habet i pedibus. morabatur in

fia: & cū ab Artapherne satrapa fuisset cōprehensus: interrogatus a quodam an
 ibi cōfideret: quasi uero inquit O stulte magis unq̄ fidēs fuerim q̄ mō sum. Allo
 cuturus Arthaphernē eos q̄ liberalibus ībuti disciplinis phiam neglexissent Pe
 nelopes aiebat procis eē simillimos: illos enim & Melātho & polydoram & ancil
 las alias cūcta q̄ potius habere q̄ dominæ suæ nuptias sperare potuisse. Simile q̄
 dam & aristo dixisse fert. Vlyxem quippe cū descēdisset ī infernū mortuos fere
 uidisse oēs: allocutūq̄ eē: Reginam uero ipsam ne uidere q̄dem potuisse. Aristip
 pus uero rogatus quænam iuuenes oporteat discere: ea inqt quæ uiris usui futu
 ra sunt. Exprobranti cuidā cur a Socrate ad dionysium se cōtulisset: atqui īquit
 ad Socratem disciplinæ indigēs p̄fectus sum: Ad dyonysium aut̄ pecūiæ egenus
 ueni. Multas iam pecunias consecuto cū diceret Socrates unde tibi tam multa: Il
 le inqt unde & tibi pauca. Dicēte sibi scorto ex te cōcipio: Nō inqt hoc magis no
 sti: q̄ si p̄ spinas dēsissimas p̄gens dicere posses ista me pupugit. Causante quodā
 cur filiū quasi non ex se natū piiceret: An uero īquit ignoramus & pituitam &
 pediculos ex nobis gigni: quæ tamē uelut inutilia q̄longissime piicimus. Cum a
 dionysio pecuniā ipse: Plato libꝝ accepisset: Insimulante se quodam ego inqt pe
 cuniis idigeo: Plato libris. p̄contāti cuius rei grā se dionysius argueret: eius ait cu
 ius illū arguūt cæteri. postulabat pecuniam a dionysio: & ille dixisti inqt nō ege
 re sapientem. Da īquit ille & postea de his quæramus: & cū dedisset: uides ne ait
 me nō indigere. Dicēte ad eum Dionysio qui. n. ad tyrannū p̄ficiscit̄ illius est ser
 uus quū liber fuerit. Nō ē inqt seruus si liber uenit: hoc diocles fert de uita phi
 losophoz̄ libro. Alii Platonem id dixisse tradūt. Iratus Aeschini nō multo post
 redibimus ait ī gratiā: neq̄ delirare desistemus. Nū expectabis quoad quispiam
 de nobis scurra loquat̄ ad Calicē? Et ille grato inqt aīo: Memēto ergo ait Aristip
 pus q̄ ad te cū maior essem natu prior accessi: Et Aeschines recte īquit p̄ Iuno
 nem dixisti: nā me multo p̄fecto melior es: ego enī inimiciā: Tu amicitia pri
 ceptus fuisti: Et ista quidē de illo referūt. Fuerūt aut̄ aristippi quatuor: primus iste
 de quo nobis sermo ē: Secūdus q̄ Arcadiæ historiā scripsit: Tertius qui q̄ a ma
 tre doctus eēt Metrodidactos dictus est prioris nepos filia. s. filius Quartus ex
 noua Academia p̄fectus: Huius aut̄ Cyrenaici philosophi libri isti memorant̄
 tres historiæ lybicæ libri ad dionysium missi: Dialogi. xxv. Alii quidē attica: Alii
 uero dorica locutione scripti. Sunt aut̄ hi Artabazus ad naufragos: ad fugitiuos:
 ad pauperē: ad laidē: ad poꝝ: ad laidē: Itē de speculo Hermias. in somniū ad eum
 q̄ præerat poculo. philomelus ad domesticos: ad icrepantes cur uetustū uinum
 scorta q̄ possideret. Ad uituparātes q̄ magnifice instrueret mēsam. Epistola ad
 Aretē filiā: ad eū qui seipsum exercebat in olympia īterrogatio: alia īterrogatio
 thria necessitas ad dionysium: alia de imagine: alia de dionysii filia ad eū qui ar
 bitrabat̄ se cōtēptui & ignominie haberi: ad eū qui cōsulere moliebat̄. Pleriq̄ il
 lum & diatribaz̄ sex libros explicuisse asserunt. Alii penitus scripsisse negāt: ex
 q̄bus ē Sosicrates rhodius. Porro & Sotion īsecūdo & panætius hæc illū scripsif
 se referunt uidelicet de disciplina de uirtute exhortatorius artabazus naufragii
 fugitui diatribaz̄ libri. vi. necessitatum libri tres ad laidē. ad poꝝ. ad socratē de

Secundus

fortuna. Finē uero declarauit lenē motū ad sensum emanantē: Age uero quoniā ipsius uitam descripsimus: Nunc eos qui ab illo fluxere Cyrenaicos suo ordine psequamur: Ex his alii quidem hegesiacos annicerios alii: alii Theodorios se ipsos appellauere. Sed & illos nihilominus qui a phedone manarunt: ex quibus Eretricos nobilissimos dixere. Sic autē illorum seriē recēseamus. Aristippum audiuit aretæ filia & æthiops Ptholomæus & Cyrenæus antipater. Aretæ uero auditor fuit Aristippus metrodidactos cognominatus. eius uero Theodorus prius Atheos deinde theos appellatus ē. Antipatrū Epitimesdes Cyræneus audiuit. eius paræbates auditor fuit: paræbates Hegesias qui pisithanatos ē dictus & aniceris: a quo plato redēptus ē. At enī qui Aristippi instituta seruauere: & ab illo Cyrenaici sunt appellati hisce opinionibus utunt. Duas perturbationes ponūt dolorem & uoluptatē: uoluptatē lenē motū: dolorem uero asperum motum appellantes: nihil differre a uoluptate uoluntatē: neq; plus altera mulcere alteram: atq; illā quidē cūctas animantes adsciscere: hūc autē aspernari. Voluptatem autē corporis intelligunt: quā & finem eē dicunt: ut et Panætius ī libro de sectis tradit: nō eam quæ ī statu sit: & doloris priuatione cōsistit: & ueluti a turbatione oī quietem agit: quam suscepit Epicurus finemq; constituit. Videtur autē eis finis a beata uita differre: finē quippe eē particularem uoluptatem: beatā autē uitā siue scēlicitatē uoluptatū particularium constare cōuentu: quibus & præteritæ connumerantur & futuræ: Particularē quoq; uoluptatē ppter se eligendam: scēlicitatem uero nō propter se ipsam: sed ppter particulares uoluptates expetendam. Testimonio nobis eē finem habendā uoluptatē: q; a pueris hāc nobis natura cōciliauerit et absq; iudicio rationis: & cū illa fruimur: nihil amplius inquirimus q; nihil æque ad dolorem naturaliter fugimus: uoluptatem præterea bonum eē et si a turpissimis pueniat rebus: ut ait Hippobotus ī libro de sectis. Et si enī foeda sit actio: uoluptatem tamē per se ipsam eligendā eē bonūque existimandā. Porro illa doloris amotio quam tuetur epicurus eis non uidef uoluptas eē: neq; priuatio uoluptatis dolor: utraq; enim eē in motu cōstituta: cū nō sit motus doloris uoluptatisq; priuatio. Quippe doloris illa uacatio ueluti dormiētis status ē: posse quosdam aiunt uoluptatem minime appetere p animi persionem nō tamē oēs animi uoluptates ac dolores ī corporeis uoluptatibus & doloribus fieri. Quippe q̄libet simplici ex patriæ pspitate siue priuata scēlicitate gaudium gigni. Immo ne ex memoria quidē seu expectatione bonorū uoluptatē pfici dicunt quod placet epicuro. Nā tpe motū animi effluere: ne solo qdē uisu uel auditu uoluptates cōstare posse: quādo & eos qui lamēta imitant: grate ac libenter audimus: ueras autem lamentationes īgrate atque iniocunde. Porro priuationem huiusmodi aut uoluptatis aut doloris medios status appellabant: Longe tamen eē præstantiores corporum q̄ animorum uoluptates: deterioresq; corporis q̄ animi angores: quocirca & his peccantes magis cruciari. Durius quippe dolere: latari uero familiarius & gratius arbitrabantur: Quo circa & maior illis erat corporis cura q̄ animi: Vnde cum inde quoque constet eligendam uoluptatem: pleraque tamen quæ sunt efficientia quarundam uoluptatū cum

sint molesta sæpe aduersari: ut difficillima eis uideat̃ uoluptatum cōgeries: quæ
 brām uitā efficere nō possit. placet aut̃ eis neq; sapientē semp̃ in uoluptate uiuere
 neq; rursus insipientē semp̃ in dolore: ueq; maiore ex parte sicutrunq; affici. Satis
 aut̃ esse siq; uel per unā icidentē uoluptatē suauiter afficiat̃: prudentiā qdē bonū
 eē asserūt: nō aut̃ ppter se ipsam appetēdā: sed eorū grā quæ nobis ex illa pueniūt:
 amicū necessitatis causa amplectēdū. Nā & corporis partes q̃ diu adsūt adamari:
 uirtutes q̃sdā stultis & cōes esse: corporis exercitationē cōferre ad uirtutē capeſſē
 dā: sapientē nunq̃ iuidia tētandū: neq; cupiditati neq; supstitōi nunq̃ cessurū. Ista
 .n. ex iani opinione contigere: metu tamē & dolore pulsandū. Id q̃ppe naturalī fi
 eri: diuitias præterea uoluptates efficere: neq; per se appetēdas: pturbatōes itē cō
 prehēdi posse dicebāt: nō aut̃ etiā ex q̃bus fiūt. Naturaliū rez̃ inq̃sitionē omitte
 bāt: q̃ cōprehēdi nō posse manifeste colligerēt. Logicē ppter sūmū eius usū attige
 bāt. Enim uero meleagri snia est in secūdo de opinionibus: & clitomachi i primo
 de sectis eos & physicā & dialecticā æque aspernari: posse. n. & apte dicere: ac ex
 tra supstitutionē esse: mortisq; metū effugere: qui rōnē bonorū malorūq; didicerit.
 Nihilq; natura iustū esse aut honestū uel turpe: sed cōsuetudine ac lege. Vir tamē
 bonus nihil agit neqter ob iminētia dāna: opinionēsq; ifaustas euitādas: esse aut̃
 sapientē ppositū eis ad pfectū qui uel in philosophia uel i cæteris bonis & hone
 stis artibus nō satis pmouerūt. Aiūt & dolore afficialiū alio magis: sensusq; non
 semp̃ uera renūciare. Verū enim hi qui dicunt̃ hegesiāci eādē sane de uoluptate ac
 dolore seruauere sniam. præterea neq; grām esse aliqd: neq; amicitia: neq; bene
 ficētia: q̃ ista nō per se ipsa appetamus: sed usus ac necessitatis grā: ac ppter eos: q̃
 si sint: illa nec subsistere qdē. esse aut̃ ipossibile accumulate contingere btām uitā.
 Corpus q̃ppe morbis multis passionibusq; obsideri: aiām uero corpori cōpati: &
 una turbari. cōplura itē quæ speremus a fortuna ipediri. ppter ista igif̃ atq; hu
 iusmodi btām uitā nō posse subsistere. Vitā præterea ac mortē eligēdā. natura itē
 suaue atque insuaue nihil opinabant̃: cæterū ppter rez̃ uel raritatē uel nouitatē
 uel satietatē lætari alios: alios angī: diuitias uel paupertatē nihil ad uoluptatis uale
 re rōnē: neque. n. aliter ea uoluptate diuites q̃ pauperes affici. Seruitutē æque at
 que libertatē nobilitatē atque ignobilitatē gloriā uel ignominiā nihil differre ad
 uoluptatis modū: atque insipienti qdē expedire si uiuat. Id uero sapienti idifferēs esse.
 Sapientē sui ipsius grā cūcta facturū: Aliū q̃ppe neminē æque ac se dignū arbitra
 ri: quālibet. n. igētia uideat̃ ab eo cōsecutus: nō tamē eorū quæ ipse præstiterit: me
 rita æq̃re. Tollebāt & sensus: ut qui certā nō iferrēt motionē: qui irrōnabilī age
 re cūcta uiderent̃: eorū peccata ueniā dicebāt pmereri: neque. n. spōte peccare sed
 aliq̃ pturbatōe coactos. Nō odio quēq; habiturū sed potius eruditurū. Sapiētē. nō
 adeo in bonorū electionē ihæsūrū ut in malorū fuga finē cōstituēdo: ut neque in
 labore neque in dolore uiuaf̃. Id q̃ppe illis esse partū qui circa efficiētia uoluptatū
 neutriā i partē iclinatores sunt. Porro annicerii i cæteris ab istis nō dissentiūt: Re
 liquūt aut̃ amicitia i uita & grām: honorēque aduersus parētes & pro p̃ria præ
 claz̃ aliquod facinus. Quocirca quis molestias sapiēs ac negocia subeat: nihilomi
 nus beate uicturū & si minimū uoluptatis illi suppetierit: Amicique sc̃licitatem

Secundus

non per se appetendam: neque enim proximi patere sensul: neque enim satis esse in
 rōnem momenti ut confidere possimus: & multorum opinione celsiores euadere
 oportere: denuo bene cōsuescere: propter iolitā & isitā nobis affectionē uiciosam
 amicū non ppter usum ac necessitatē solūmodo suscipiendū q̄ profecto si desint
 nō erit ille aduersandus: Verū etiā propter isitā beniuolentiā: cuius gratia dolores
 quoque eē subeūdos: quis. n. sinē i uoluptate cōstituāt angāturq; si illa priuari cōti
 gat: spōte tamē sustinēdos dolores uolūt p̄ sūmo i amicū studio affcūq; singulari
 Theodori.

Qui autē Theodori sunt appellati a Theodoro quē prædiximus tra
 xere cognomen: eiusque decretis usi sunt. porro Theodorus ipse oēs
 de diis opiniones sustulit. Denique librū ipsius de diis iscriptū offen
 dimus nō cōtēnendū: ex quo & Epicurū cōplura sumpsisse asserūt.
 Audiuit autē anniceridē dionysiūq; dialecticū ut ait Antisthenes in philosophorū
 successionibus. Finē opinatus est gaudiū & mœrorē: Alterū cōstare prudētia: al
 terū uero imprudentia: bonā esse prudentiā atq; iusticiā: mala uero cōtrarios habi
 tus: media uoluptatē & dolorē. Sustulit & amicitiam q̄ ea neque isipientibus adsit
 neque sapientibus: in illis enim sublato usu amicitia quoque euanesceat: Sapiētes ue
 ro cum sibi ipsis sufficiant amicis nō idigere. probabile dicebat prudentē uigē nō
 se ipsum pro patria periculis exponere: neque enim pro isipientiū cōmodis amit
 tendā esse prudentiā: esseque patriā mundū: furto quoque & adulterio & sacrilegio
 cum tēpestiuū erit datūq; munus sapientē: Nihil quippe horū turpe per naturā
 esse: sed auferatur de hisce uulgaris opinio quæ & stultorū imperitorūq; plebecula
 cōflata est sapientē publicæ absque ullo depræhēnsionis rubore scortis cōgressurū:
 Agebatque istiusmodi argutiis: nonne mulier litteris istructa utilis erit: quia lit
 rerata est: assentiebat: & puer itidē & adolescēs utilis erit: quia litteraturā callet.
 Ita sane: Et mulier igitur utilis est quia pulchra erit: Et puer & adolescēs utilis p̄fecto
 erit: quia formosus est: Cōcedebat. Et puer igitur & adolescēs pulcher ad hoc erit p̄se
 cto utilis ad quod formosus natus est: Assentiebat. est autē utilis ut ei congregia
 mur: Quibus cōcessis iserebat: Si quis itaque utat̄ eiusmodi cōgressione: quādo id
 utile est nō peccabit: Neque igitur si utat̄ pulchritudine dū id utile est peccat. His
 igitur atque huiusmodi interrogatiūculis auditores capiebat. Videat autē idcirco ap
 pellatus deus q̄ cū illū stilpo percōtatus esset: putas ne theodore te id esse quod
 diceris: atque ille fateret̄: Deus ergo iquit es: id cū ille grate accepisset: Subridens
 ait atqui O fatue ea ratione & cornicē te esse fatereris: & alia huiusmodi inume
 ra. Cum assideret aliquando Theodorus Euryclidi hierophātæ: Dic mihi ait Eu
 ryclides qui nam sunt qui circa mysteria ipii sunt: cum respōdisset ille: eos eiusce
 criminis reos teneri: qui ea nec dum initiatis aperirēt: & tu ergo iquit ipius es: q̄
 ista nōdū initiatis pandis. Pagē autē absuit: qn periclitaret̄: ille abduci in auriūpa
 gū nisi eū Demetrius phalereus eruisset. Ambicrates uero i libro de uiris illustri
 bus ait illū dānatū uenenūq; bibisse. Cū uero apud Ptolemæū lagi filiū moraret̄
 Legatus aliquādo ad Lysimachū ab illo missus est: magna uero fiducia utenti ait
 Lysimachus. Dic mihi Theodore non ne tu Athenis excidisti: Et ille iquit: Nam

me Atheniensium Ciuitas ferre non ualens: non secus ac femele dionysium expulit, rursus dicenti Lysimacho: Caue ne ulterius ad nos proficiscare: non inquit reuertar nisi me mittat Ptolemæus. Aderat mythus lysimachi dispensator: is cum diceret uideris non solum deos uerum & reges ignorare: quo pacto illos ignoro: quandoquæ te diis inimicum puto. fertur cum aliquando corynthum uenisset: magna discipulorum turba comitatus: & metrocles cynicus scandicas siluestre olus abluens ei diceret: at o sophista nequaquam multis discipulis egeres si olera dilueres: dixisse & tu si cum hominibus conuersari didicisses: profecto istis oleribus non uterere. Simile quidam ut suo loco diximus de diogene & Aristippo memorat. huiusmodi theodori fuisse uitam ac doctrinam conperimus. Demum uero cyrenæ profectus apud marium cum grandi honore diutius uixit: ubi cum primum eiicerentur: non ilepidum quiddam dixisse fertur. Male inquit facitis uiri Cyrenaici: quod me ex libyæ gratiam exulem agitis. Fuerunt autem theodori uiginti: Primus Samius rhœci filius qui consuluit carbones fundamētis ephesini templi subiici. Nam cum humidus esset locus carbones ait ommissa ligni natura soliditatem accepisse humori inuolabilem: Secundus Cyrenaicus geometra: cuius & Plato auditor fuit: Tertius hic ipse philosophus: Quartus cuius fertur libellus de uocis exercitatione: Quintus qui de legislatoribus scripsit: a terpadro initium sumens: Sextus stoicus: Septimus qui romanas res conscripsit: Octauus syracusanus qui de re militari scripsit. Nonus Bizantius in causis ciuilibus clarus: Decimus similiter cuius & Aristoteles in oratorum epitoniæ mentionem facit: Undecimus Thebanus sculptor: Duodecimus pictor: cuius & polemo meminit: Tertius decimus Atheniensis pictor: de quo menodotus scribit: Quartus decimus ephesius pictor cuius theophaes in libro de pictura meminit: Quintus decimus epigramatum poeta: Sextus decimus diu de poetis scripsit: Septimus decimus medicus Athenei discipulus: Octauus decimus Chius philosophus stoicus: Nonus decimus milesius & ipse philosophus Stoicus: Vicesimus tragædiæ scriptor.

Phædon.

PHædon eliæsis nobili ex familia cum patria una comprehensus coactus est intra cellulam infamem se quaestui addicere. Adiecto tamen ostiolo Socratis contubernio magistroque fruebatur: quoad ipsum alcybiades seu crito socrate monente redimeret: ex eo iam liberaliter philosophabatur. hunc Hieronymus in libro de assensu retinendo seruum fuisse asseuerat. Scripsit autem dialogos de quibus nihil dubitabat Zopyrum & Simonem: De nicia controuersia est: Medum quem æschinis esse plerique tradunt: Alii uero polymeni: Anthimachum siue senes & de hoc ambigunt: Scythicos sermones etiam quidam æschinis esse asseuerant. Successor autem eius fuit plistanus eliensis: & ab eo tertius menedemus eretricus Aselepiadesque phliasius a stilpone diriuantes atque ad hos usque eliaci sunt appellati: A menedæo autem eretriaci de quo postea dicemus: idcirco quod & ipse sectæ princeps atque auctor fuerit.

Euclides.

Euclides a megaris oppido quod Isthmo adiacet siue iuxta quosdam gelous: ut in successione tradit alexander pmenidis libroque imprimis studiosus fuit. Ab eo megarici denotati sunt qui postea eristici postre-

Secundus

mo dialectici dicti sunt. s. quos ita prius dionysius cartaginensis idcirco appella-
uit: q̄ interrogando ac respōdēdo sermones librosq; cōponerent. Ad hūc ait Her-
modorus post Socratis mortē uenisse Platonē ac phōs reliquos metu atrocita-
tis tyrānoꝝ cōpulsos. hic bonū eē unū definiuit multis noibus celebre: Aliquā-
do enī hoc dici prudētia: quandoq; deū: alias mentē appellari: & huiusmodi cæ-
tera. Quæ bono aduersa uiderent̄ sustulit: ea ne eē qdē dicēs: utebaturq; p̄batio-
nibus: nō his quæ p̄ assūptiones: sed quæ p̄ conclusiones fiunt. Disputationē itē
quæ fit p̄ similitudinē sustulit dicens illā sane aut ex similibus cōsistere aut ex dis-
similibus: & si ex similibus cōsistit: circa ipsa potius: q̄ quibus sunt similia uersa-
ri oīonem debere: Sin aut ex dissimilibus superuacaneā eē cōparationē. idcirco
igif̄ & timon illū una cū cæteris Socraticis mordet nullius sibi hoḡ curā eē di-
cens nō phædonis: nō alterius cuiuspiam: neq; euclidis q̄ megarensibus cōtētio-
nis rabiē iuexit. Dialogos aut̄ cōscripsit sex lampriam: æschinē: phœnicem: Cri-
tonem Alcybiadem: Amatorium. Porro ex euclidis successione est & ebulides
milesius qui & plurimos in dialectica modos rōnesq; interrogandi tradidit mē-
tientem. s. & delitelcentē & electram & inuolutum & soritē & corneam caluū
& istum non defuit ex comicis qui carperet.

Ebulides contumeliosus corneam

Interrogans falsis ianibus uerbis:

Inter & rhetores recessit hic uersans:

Demosthenis rhouistomilitram habens.

Videtur demosthenes hunc audiuisse: & cum. p̄. litteram p̄nunciare uix posset:
emendasse iugi exercitio. Neq; item obscurum est ebulidem aduersus Aristo-
telem inimico animo fuisse: eumq; in plurimis reprehendisse: inter cæteros ue-
ro qui ex ebulidis ludo manauerant: Alexinus eliensis fuit uir acer & conten-
tionis uiribus ac neruis clarus: unde & elenxinus cognominatus ē. Maxime aut̄
zenoni infestus erat. Hunc ait hermippus ex elide in olympū p̄fectū ibiq; philo-
sophatū. Discipulis aut̄ rogantibus cur illic moraretur dixisse: uelle sectam isti-
tuere: quā olympiacam uocatum iri. Illos uero cum rerum omnium penuria &
præterea īsalubri loco affligerentur ab eo recessisse: iamq; alexinū solum ac de-
sertum uno tantum famulo comite ibi remoratum: postea dum nataret in al-
pheo flumine arundinis acumine punctum uita excessisse: & ē in ipsū nostrum
epigrāma ita se habens.

Non erat igitur inanis illa fabula.

Miser pedem quidam natans q̄ transfixit.

Clauo grauis. n. uir anaalpheum

Fixus calamo obiit Alexinus transiens.

Scrīpsit non solum aduersum zenonem uerum & alios complures libros & ad
ephorum historicum. Ex ebulidis disciplina & euphantus fuit olympius qui
temporis sui conscripsit historiam. Scrīpsit: & tragœdias plurimas quibus in
certaminibus maxime probatus fuit: & præceptor antigoni regis ad quem leti-
am librum de regno scrīpsit. perutilem atque laudatissimum: uitam uero se-

ne tute finiuit: fuerunt & alii complures auditores ebulidis: inter quos & apol-
lonius cronus & diodorus: amenii filius iaseus & ipse cognominatus cronus: de
quo & callimachus in epigramatibus in hunc sensum loquitur. Ipse hic parietes ita
inscribebat Cronus est sapiens: erat & iste dialecticus: primusque iuenisse a quibus-
dam existimatus est inuolutum & corneum differendi genus. Hic apud ptolomae-
um Soterem comorans cum a Stilpone sermones quosdam dialecticos interro-
gatus extemplo nequisset exoluere: a rege increpitus cronusque in iurgio uocatus co-
uiuuium deseruit: egressusque libere de ea propositione conscripsit: uitamque maerore fi-
niuit: est in ipsum nostrum epigramma in hunc modum.

Crone diodore quis dolore daemonum

Te corripuit in tartarum ut te ieceris.

Stilponis haud soluens enigmaticos uersus:

Cronus es repertus extra, p. & k. certe.

Fluxit & ab Euclide Ichthyas metalli filius uir illustris: ad quem Diogenes Cy-
nicus dialogum scripsit. Clinomachus item thurius qui primus de prologis & pre-
dicamentis & caeteris huiusmodi scripsit: & Stilpo megarensis clarissimus phi-
losophus de quo nunc dicendum est.

Stilpo megarensis.

Stilpo megarensis eius oppidi quod in graecia est audiuit quosdam ex Eu-
clidis familia. Alii ipsius euclidis auditorem tradunt: Thrasymachi eti-
am corinthii illius qui ichthyae familiaris erat: ut ait heraclides. In tan-
tum uero & in uentione & eloquentia & sapientia praecessit alios: ut parum
absuerit quin omnis graecia in illum intenta in Megara transisse diceretur.

De eo philippus megaricus ita ferme retulit a Theophrasto quod metrodorus
illum speculationis studiosum & timagoram geloum auulsit: Ab aristotele autem
Cyrenaico clitarchum & simmam: Porro a dialecticis praenonum quoddem ab Aristide:
diphilum autem bosporianum euphanti & myrmecem exaeneti filium: qui ad se
arguendum uenerat utrosque sui studiosos habuit. Praeter hos itaque phrasidemum
peripateticum physicumque peritissimum ad se adtraxit: alcimumque oratorem omnium
qui in graecia tum florebant in arte oratoria eminentissimum. Cratem qui in super-
plures alios in sua retia induxit: phoenicemque zenonem in suum auditorium subdu-
ctum aliis cum caeteris admisit. Erat praeterea maxime ciuilis: ac praeter uxorem
quam duxerat: nicarete etiam pellice utebatur: ut honetor ait: si licetque pagam pudicam ge-
nuit: quam duxit Simmias Syracusanus necessarius suus. Haec dum lasciuus ui-
ueret: Stilponique a quodam renunciatum esset eam sibi probro esse: non inquit ista ma-
iori mihi probro est quam ego illi ornamento. suscepit hunc honorifice ut aiunt & pro-
lemæus Soter cum megara ipsius urbem uictor obtinuisset: ac tradita sibi pecunia
oraret ut in aegyptum secum nauigaret: Tum ille pecuniam modicum suscepit eamque pro-
fectionem renuens in aeginam contendit: quoad ille remearet. Demetrius quoque an-
tigoni filius: cum cepisset megara domum illi reseruari cunctamque direptam substanti-
am restitui curauit. Vbi cum ea quae amiserat ut in scriptis sibi traderet moneret:
nihil ille suum se perdidisse respondit: quippe doctrinam & eruditionem sibi ade-

Secundus

misse neminē: reliquāq; sibi esse & eloquentiā & disciplinā: atq; illū erga morta-
 les beneficiētiae admonuit tāta orōnis ui: ut rex illius iam studiosus p̄sus audi-
 ditor fieret. Aiunt illū ita quēdam de phidiā minerua cōpellasse. Num inq; Mi-
 nerua iouis filia deus ē: cū uero annuisset ille dixisse: at ista nō iouis sed phidiā ē:
 cōcedebat: Nō ergo īquit ipsa dea ē. Qua ex re cū ī aurium pagū pertractus fuis-
 set: nihil inficiatū referūt: imo recte se locutum asseruisse. Nō enim deū esse sed
 deam: deos quippe mares eē. Areopagitas tamē nihilo placatiores factos iussisse
 cōtinuo ipsum urbe excedere: quo etiam tempore theodog; cognomento deū
 iurgio dixisse. Vnde hoc nouerat Stilpo? Num amota palla ipsius īspexerat? erat
 iste p̄fecto audacissimus: ueq; Stilpo uir cōpositissimus & maxime facetus: De-
 niq; cū rogasset illum crates an dii p̄cationibus ac diuinis honoribus gaude-
 ant: noli me inquit o fatue in uia de hisce rogare: sed solum rogare ac seorsū: hoc
 ipsum & Bionē interrogatū an sint dii dixisse tradunt: ne turbam a me auertas
 execrabilis senex? Fuit Stilponi īgenium simplex: neq; ulla simulatiōe fucatum:
 ita ut īperite quoq; cōcioni se accōmodare nullo negotio posset. Crate deniq; cy-
 nico semel ad id quod fuerat interrogatus nō respōdēte sed crepitū uētris emit-
 tente: sciebā īquit te oīa potius q̄ quā deceret locutur. Caricā illi aliquādo inter-
 rogatiūculāq; proposuerat. Eam uero ille statim comedit: & cū diceret illi stilpo
 hercules caricā perdidi: nō solū inquit caricā: sed & īterrogatiūculam: cuius hęc
 ara fuit. Rursus cū uidisset hyeme cratem adustum o crates inq; uideris mihi no-
 uo īdigere pallio ueste. s. & animo: ad hanc eius uocem rubore suffusum ita ī il-
 lum lusisse cratē: At qui ego stilponē megaris uidi grauitē angī: Vbi tiphœi uete-
 res dixere cubile: hic ille se iuuenū magna glomerante corona: litibus intētus uir-
 tutis tradidit umbrā. ferē athenis hoīum ita ī se studia uertisse: ut ex officinis ad
 eū confluere uisendū. Vbi cū sibi quidā diceret: admirant te o stilpo ueluti be-
 luā: minime īquit ille sed uelut hoīem ueq;. Cæter; cū eēt disputator acerrimus
 species quoq; tollebat: dicebatq; qui hoīem diceret neminem eē: neq; enim hūc
 aut hūc dicere. Quid enim hūc magis q̄ hunc? nō igit hunc. rursusq; olus quod
 ostendit nō ē: olus enī ante mille annos fuit: nō ē igit hoc olus. Ferē cū crati col-
 loqueret iter loquēdū festinaffe pisces emere: cū eum ille retinere uellet: ac dice-
 ret sermonē relinquis: minime inquit: sed sermonē habeo & te derelinquo. Ser-
 mo q̄ppe manet: piscis aut uenūdabit nisi festinauero. ferunt ipsius dialogi no-
 uem nō satis gratiā habētes: Moschus Aristippus siue Callias Ptolemæus Chæ-
 recrates Metrocles Anaximenes Epigenes ad filiam suā. Aristoteles. huius audi-
 torem fuisse Zenonem stoicog; p̄cipem Heraclides refert: Senē uero defecis-
 se: Hermippus testis ē hausto prius mero ut citius moreret. reprehensus ē a So-
 philo comico ī comædia quæ īscribitur gamos: est aut in hunc Stilponem me-
 garensem nostrum epigramma.

Cognoscis aut forsitan senectutem.

Postea iugum sustulit inexpugnabile

Morbis: sed uinū inuenit mali currus

Magis bonum aurigam potus enim agitauit.

Crito Atheniensis.

Crito Atheniensis unus oīum maxime eximio quodā amore Socrati affectus ē atq; eius ita curā egit ut nūq; aliqd ex his que sunt ad usum necessaria sibi deesse pateret: ipsius quoq; liberi Socratis auditores fuere Critobolus Hermogenes Ctesippus Epigenes. Crito igit dialogos decē & septem scripsit qui uno continēt codice ita inscriptos nō bonos fieri discendo: qd sit plus habere: Quid sit idoneū siue ciuile: de honesto: de deo: Quid sit male facere: de fertilitate: de lege: de arte: de cōgressu de sapia: protagoras siue ciuilis: de lris: de poetica: de honesto: de discēdo: de sciēdo siue de scia: Quid sit scire.

Simon atheniensis.

Simon Atheniēsis coriarius: quotiens ad eius officinam perrexisset Socrates atq; differeret oīa quæ meminisse poterat notabat. Unde & ipsius dialogos scyticos appellāt: q; iter huiusmodi opifices sint habiti. Sunt aut numero triginta tres q uno itidē codice cōprehendūtur: de diis: de bono: de honesto: quid sit pulchre: & hōestū: de iusto duo: de uirtute q; doceri nō possit: de fortitudine siue uirilite tres: de lege: de popularitate: de honore: de pœsi: de bona passione: de amore: de philosophia: de scia: de musica: de pœsi: quid sit pulchre: de disciplina: de disserendo: de iudicio: de eo quod ē: de numero: de diligētia: de operādo: de auaro: de iactantia: de honesto: alii aut de cōsulendo: de rōne siue de aptitudine: de maleficiētia. Fertur hic primus oīum socraticos sermones differuisse. Cum aut pericles polliceret si ad se pgeret: cuncta illi se necessaria exhibitur: fidutiā iquit uēdere consilii nō fuerit. fuit & alius Simon q scripsit artē rhetoricā: alius itē medicus Seleuci & uicanoris necessarius atq; alius quidā sculptor.

Glaucō Atheniensis.

Glaucon Atheniēsis nouem itidē i codice uno scripsit dialogos Phedylum: Euripidem: Amyntichū: Euthiam: Lysithedē: Aristophanem: Cephalū: Anaxiphemū: Menexenū. ferunt eius & alii. xxxii. sed sui non sunt.

Simmias Thebanus.

Simmias Thebanus fuit: & huius ferūtur dialogi. xxiii. uno codice inclusi: de sapia: de rōcinatione: de musica: de uersibus: de fortitudine: de philosophia: de ueritate: de lris: de doctrina: de arte: de regimie: de decoro: qd eligendū qd ue fugiēdū sit: de amico: de scia: de aia: de beneuiuēdo: de possibili: de pecūis: de uita: qd sit honestū: de diligētia: de amore.

Cebes Thebanus.

Cebes & ipse Thebanus scripsit dialogos tris q inscribūtur pinax: septima: phrynicus.

Menedemus.

Menedemus phænodis ex ludo Clisthenisq; ex familia Theopropidage filius fuit uiri iane nobilis: sed architecti ac paupis: Alii tabernaculog; sutorē fuisse tradūt: & utraq; didicisse menedemū. Quocirca cū scripsisset decretū quoddā reprehēsū ab alexinio quodam quod, si nō cōueniret sapiēti neq; tabernaculū neq; decretū scribere

Secundus

Missus aut ab eretrienſibus i megara preſidio futurus cōtendit ad platonem in academiā inq; illius retia nō iuitus icidit deſeruitq; militiam: Cæteræ aſclepiadē phliaſio ad ſe illū p̄trahēte megaris apud Stilponē fuit: eiufq; ambo auditores fuere: idē nauigantes elidē Anchypilo & moſcho phædonis diſcipulis congreſſi ſunt: atq; hætenus ut ſupra cū de phedone loqueremur dictū ē: heliaci appella-
bant. Poſtmodū uero ab eius patria de quo nūc ſermo ē eretrici uocati ſunt. Cō-
ſtat menedemū honeſtate ac grauitate fuiſſe celebrē: q̄ ex re cratē quoq; ſic in il-
lum iocatū: phliaſiūq; aſclepiadē taurumq; eretriū. Timō itē elato ſupercilio cū
dicturus aſſurgeret fuiſſe illū notat. Adeo aut ea grauitate iſignis fuit ut cū eury-
lochus chaſſandreus ab antigono accerſeret una cū cleippide cizicēo aduleſcen-
te abnuerit. Metuere. n. ne id menedemns perſentiat: Erat. n. ſūmæ & in obiur-
gādo grauitatis atque p̄cipuæ auctoritatis. Denique cū adoleſcēs in illum motu
temerario ferret: dixit qdē nihil: cæteræ ſumpta feſtuca pingebat i pauimēto tra-
iecti figurā: dū iterim ſpectantibus oībus aduleſcens inſigni contumelia notari
ſe itelligens abſceſſit. Hierocles i piræo ſub amphiarao illū obtūdebat & cū plu-
rima de eretriæ loqueret excidio: nihil aliud locutus ē: ſed ſolummodo rogauit
ad quid eū antigonus traicit. Audacter exulanti adultero ignoras iquit nō mo-
do braſicæ ſuccū ineſſe iocūdum ſed & raphano: clamanti aduleſcentulo & uo-
ciferanti uide iquit an aliquid retro dum neſcis habeas. Conſultanti antigono
an luxurioſum adiret cōuiuiū: hoc illi ſolū renūciari iuſſit: Memento regis te eē
filiū. fatuo quodā ſibi minime neceſſariū dicente it̄rogauit an uillam haberet:
& cū ille multa ſe hēre prædia dixiſſet: p̄ge iquit & illoꝝ curā gere: ne & illa negli-
genter curādo p̄dere contingat & amittere ſimplicē urbanitatē: Sciſcitāti cuidā
an uxor eſſet dūcēda ſapiēti: num ego iquit tibi ſapiens uideor? Et cū annuiſſet
ille: at ego ait duxi. Dicēte quodā cōplura eē bona: percōtari illoꝝ numeꝝ p̄git:
& an putet plura eē q̄centum. Sæpius dolebat q̄ luxurioſa cōuiuia magnificūq;
apparatū nequiret aſſerre. uocatus uero ſemel ad cœnā intuenſque lautiffimis
cibis diuitē mēſam nihil locutus ē: ſed tacitus eā luxuriā coarguit dū ſolas oleas
i cibū ſumpſit: huius denique ſeueritatis cauſa pagæ abſuit quin i cipro apud ni-
careōtē periclitaret̄ cum Aſclepiade ſocio: nā cum eos rex ad mēſtruā celebra-
tem euocaſſet ſicut & philoſophos cæteros: Menedemū dixiſſe ferūt. Si quidē
honeſta ē huiſmodi uiroꝝ cōgregatio: quottidie ſunt feſta celebranda: ſin alias:
ſupflue quoque modo celebrāſ. Ad hæc tyrānus cū ita occuriſſet hanc diē ha-
bere ſe celebrem ut negotiis omiſſis philoſophis congredi liceret: ille Seuerius
adhuc in ſnīa perſtitit: oſtendēs ex ſacrificio oportere omne tēpus: philoſophos
audire. Quid plura niſi a tibicine admoniti ac melo muſico cōuenti fuiſſent: for-
ſitā periſſent. Vnde cū in nauī iactarent̄ fluctibus Aſclepiadē dixiſſe ferūt. Tibi-
cinis peritā modulationem ſe ipſos ſeruafſe: Menedemi uero confidentiam per-
didiffē. Erat aut ut fertur & ſimplici i docendo apparatu: neque i ſchola ullū cir-
ca illū ut fieri ſolet ordinē uidiffes. Nō ſubſellia erant per gyꝝ diſpoſita: non ali-
ud quippiam: ſed ut ſingulis aut ſedere aut ſtare aut ambulare libitum erat in-
cum continuo tranſibat habitum. Alias tamē gloriæ auidum ignominiaque

notari metuentem fuisse tradunt. Adeo ut cum prius Architecto suam ipse atque asclepiades nauaret operam: & ille super tecta lutum ferre cerneretur nudus is si quem aspiceret praetereunte occultaretur. Postea uero quam ad rempublicam accessit: ita erat anxius atque sollicitus ut cum aliquando thura poneret: extra thurribulum miserit. Circumsteterat illum crates aliquando: quod ciuilia negotia subisset probro illi dabat. Tum ille quibusdam praecipit ut ductum carceri includeret. Ille nihilominus praetereunte obseruabat: respiciensque agamemnonium & hegesipolim uocabat. erat autem clam & in superstitione pronior. Denique manducauerat aliquando per ignorantiam in taberna meritoria piectas carnes cum asclepiade: id cum animaduertisset nausea palloribusque turbabatur: donec illum asclepiades seuerius obiurgans non carnes diceret eiusce mutatiois causam esse: sed praesumptam de illis fatuam opinionem. alias magnanimus fuit uir & plane liberalis. Corporis in eo iam senis habitus & status durabat: qui erat in iuuenae athletae istar firmus ualidus atque adustus. Species ei pinguis & attrita fuit mediocrisque proceritas ut ex ea constat imagine quae eretria in ueteri stadio haecenus cernitur. Est enim ueluti ex industria ita sculpta ut cunctam fere nuditatem corporis praeferat. Erat praeterea in suscipiendis amicis omni officio deditus: & quia parum salubris erat eretria: conuiuia saepe inter poetas musicosque celebrabat. Amabat Aratum & Lycophronem Tragicum poetam Antagoramque Rhodiium: sed maxime omnium studebat Homero: Deinde etiam Lyricis. deiceps Sophocli: atque Achaeo inter Satyros ueluti secundas partes: aeschylo autem primas semper dabat. Unde & aduersus eos qui contra in re publica sentiret: ita ferebat. capis ergo & ab infirmis celer: aquilamque breui testudo uincit. Haec autem aethaei sunt ex omphale Satyrica. peccat igitur qui illum nihil praeter euripidis medeam legisse dicunt. quam inter sicyonii neophronis poemata legunt. Magistros Platonem & Xenocratem praetereaque parabat in cyrenaicum aspernabatur. Stilponem solum admirabat: de quo dum aliquando interrogaret nihil aliud dixit: nisi liberalis est. erat illi ingenium uarium & callidum atque in componendo ita orationem accommodabat: ut neque quo uellet emergere prospiceretur: atque ideo illi difficile occurreret. Versabat omnia infinitaque orationis copiam fundebat. Accerrimus item in contentionibus erat: ut in successibus tradit antisthenes: atque huiusmodi rogatiunculis compellare solebat. Alterum quam alterum est alterum: ita sane: alterum est autem prodesse: quod bonum: concedebatur: non igitur prodesse bonum est. Tollebat & proloquia negantia: affirmantia uero ponebat simpliciaque. Ex his maxime probans quae simplicia non sunt auferebat ea & coniuncta & complexa dicens. Scribit Heraclides decretis quidem eum fuisse platonicum: dialecticem autem eum fuisse aspernatum. Denique sciscitanti se alexino an adhuc patri cedere desisset atque illum dixisse: neque cedi: neque desui. addente illo oportere ambiguitatem solui ita uel non dicendo: ridiculum inquit est uestras leges sequi cum liceat in portis reluctari & contra ascendere. Cum Bion diu uos studiose ac diligenter insisteretur: mortuos illum iugulare dixit: Alio rursus dicente maximum esse bonum omnibus quae quisque cupiat frui: multo inquit maius est ea solum quae deceat: cupere. Refert antigonus carystius eum nihil scripsisse neque composuisse: ita ne dogma quodlibet asserere. Porro in quaestionibus inquit ita pugnaverat: ut non prius discederet: quam in eius oculis ardentis spiritus indicia deprehenderentur. Verum enim

Secundus

cum in uerbis esset huiusmodi: factis tamen erat placidissimus. Denique cum alexino plurimum illuderet & obiurgaret grauius: fouit tamen illum beneficiis. Nam ipse coniugem ex delphis chalcidem usque deduxit itineris furta latrociniaque metuendum. amicitias pie sancteque tuebatur: ut ex ea qua illi cum asclepiade fuit coniunctio constat: qua profecto adeo insignis erat: ut nihil a pyladis distaret beniuolentia. Verum maior natu erat asclepiades ita ut poeta ipse: menedemus histrio diceretur. Fertur archepolis tria milia illis designasse & cum orta esset amica contentio quis secundo loco acciperet neutrum accepisse. Uxores quoque ambos duxisse fama est: menedemum matrem: Asclepiadem filiam: & cum defuncta esset uxor asclepiadis: menedemum accepisse coniugem: illumque quod reipsum praesertim aliam duxisse nobilem & locupletem: nihilominus quonia communis eis erat domus rei familiaris administrationem priori uxori permisisse: Igitur asclepiades ante illum uita excessit eretria iam longaeuus: cum una diu memorabili beniuolentiae suauitate uixissent. Fertur post aliquantum temporis cum asclepiadis amasius ad conuiuium uenisset: arcerentque illum ianuis adulescentes: menedemum iussisse introduci: ac dixisse Asclepiades etiam sepultus ei ianuam aperit, erant autem qui ambos fouerant Hipponicus macedo & agetor lamieus. Ex his alter utriusque triginta minas largitus: hipponicus uero menedemo duo milia drachmarum in filiarum dotem. Duxerat autem ut ait Heraclides ex oropia uxores tres. Porro conuiuia in hunc modum faciebat: prius ipse cum duobus aut tribus praedebat dum dies in uesperam uergeret: Tum uero uocabat quispiam eos qui aduenerant & ipsos iam conatos. Itaque si qui citius uenissent: percontabantur exeuntes quid esset appositum: ac recens id esset nec ne: & si quidem uel olusculum uel falsiusculum quidpiam audissent: recedebant: Sin uero carnes: ingrediebantur. Lectulis aestate psithos: hyeme uerue cum pelles superponebant. Porro puluinar sibi afferri oportebat. poculum quod circum agebatur cotula maius non erat. Bellaria illis fabae ac lupini: Interdum uero & pyra uel mala punica & huiusmodi cum matura tum praecocia saepe & caricae. Ea omnia memorat Lycophron in Satyra quam inscripsit menedemum: philosophi conscribens laudes: quorum quaedam huiusmodi quoque sunt.

Circundatur paruus calix ad mensuram.

Vt ex breui conuiuio sic est ipsis

Modesta studiosis eragma sermo audendi.

Primo igitur conceptui haberi cepit: canisque ab eretriensibus ac delirus appellari. Post modum uero in summa administratione omnium fuit: adeo ut ciuitatis quoque gubernacula sibi traderent: legationibusque crebris & Ptolemeum & Lysimachum: praetereaque ad demetrium functus ubique honoratus est: Cumque illi ciuitas ducta quotannis talenta persolueret quinquaginta remisit: apud quem accusatus quod quasi traderet Ptolemaeo ciuitatem se per epistolam purgauit. cuius hoc initium est. Menedemus demetrio regi salutem. Audio tibi de nobis plurima fuisse narrata. per eam illum admoneo cauere unum ex his qui sibi essent infensi: deschylum nomine: Constat illum ad demetrium pro oropos grauissime legatione functum: ut Euphantus quoque in historiis meminit Erateius in primis studiosus antigonus: seque ipsius discipulum esse praedicabat: & cum barbaros fudisset circa Lysimachiam decretum ei scripsit simplex atque ab

Assentatione alienum: Cuius initium est. Duces & cōsiliū primores dixerūt: quoniam Antigonus Rex praelio domitis barbaris aduenit in Eliā: eiq; prospere cū/eta succedūt uisū est senatui ac plebi. Horū igitur gratia & præterea propter sūmā cum illo amicitia quod illi ciuitatē proderet: suspectus habitus insimulāte se aristodemo clam exiit atq; oropi moratus est in amphiaraisano: Ibi cum perissent aurei calices ut hermippus ait Cōmuni boetiorū decreto loco migrare iussus est: Inde profectus mærens & patriā clanculo īgressus uxore ac filias sumens se ad antigonū contulit: ibiq; uitā mœrore terminauit. Refert heraclides his omnino cōtraria: Nam illū senatus p̄cipē eretriā a tyrannis sæpe liberasse: demetrii uiribus fretum. Non igitur antigono prodidisse ciuitatē sed falsam subisse calūniā. Profectumq; ad antigonū cū ut patriā e seruitute eriperet: illū iducere non posset septē dies totos cibo abstinuisse atq; ex animi dolore uita excessisse. Similia huic & antigonus carystius refert. Soli aut̄ perseo īexorabile idixit bellum. Haud enim obscurū erat antigonū cum menedemi gratia eretriensibus rempu. uoluisset restituere ab eo fuisse prohibitum. Quocirca in conuiuio menedemus in illum acriter inuectus inter cætera sic ait: Atqui iste quidem philosophus est: sed uir omnium qui sunt aut fuerūt uel futuri sunt: profecto nequissimus. Moritur autem ut eraclides ait: septuagesimum & quartum agens ætatis annum.

In eius autem laudem nos quoque ita scripsimus.

Audita menedeme tua mihi mors ut sponte

Mortuus es in septem diebus nihil edens.

Operatus opus post heretricum tamen mollem.

Puillaminitas properauit profecto.

Et hi quidem socratici & qui ab eis sunt. Trāseundum autem est ad platonē qui incæpit academiam & ad eos qui ab ipso sunt quot fuerunt eloquentes.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum liber tertius.

Plato.

Lato aristone patre & matre perictiōa: siue potona Atheniēsis natus ē. Mater a Solone genus duxit: Solonis q̄ppe frater dropides critiā genuit: cuius filius calæschrus critiæ q̄ unus fuit ex triginta: glauconisq; pater extitit: ab eo charmides & pictōe geniti sunt: atq; ex ea & Aristone plato sextus a Solone nascit̄. Porro solō ad neleū & neptunū genus refert: Aristonē quoq; p̄rem a Codro melāthi filio originē ducere tradūt: q̄ a neptuno itidē sanguinē trahere trasilo teste memorant̄. Eni uero speusippus in libro q̄ platonis de cœna īscribit̄: & clearchus ī laudatōe platonis & anaxides ī secūda de philosophis libro asserūt athēis celebre eē aristonē pictōe cū eēt speciosissima cōgredi conatū eē. Verū fuisse illius conatus irritos: uidisseq; in sōnis apollinē: atq; ab eo uisū mūdā a iugali copula quoad pareret uxorem seruasse. Nascit̄ autē plato: ut Apollodorus testat̄ in

Tertius

chronicis: octogesima octaua olympiade thargilionis septima: qua. s. die natum apollinē delii autumāt. Moris aut ut Hermippus tradit: primo anno centesimæ octauæ olympiadis in nuptiis discubēs: octogesimū & primū ætatis agens annū. Neāthes octogita quattuor annorū defecisse scribit. Est igitur Isocrate minor natus annis sex: Ille quippe sub Lysimacho: plato sub amynio ē ortus: sub quo & Pericles diē obiit. Erat aut pago collyteus ut refert antileo in secūdo de tpibus. natus est secūdū quosdā in ægina in phidiadis domo eius qui thaletis filius fuit: ut fauorinus ait in oīmōda historia: p̄re ipsius cū cæteris misso ut agrū sortiret: Athenasque reuerso quādo a lacædemoniis qui æginēsis opē tulerāt expulsi sūt: ludos quoq; magnificos athenis adhibuit dicitur sumptus suppeditate: ut ait athenodorus in octauo de abulationū libro. Frēs hūit adimāthū & glauconē: sororēq; portonā: de qua speusippus nascit: lrasq; apud dionysiū didicit: cuius & in anterastis meminit: Exercitatusq; est apud aristonē argiuū palæstritā: a quo & plato p̄ egregio corporis hītu cognominatus est. Cū prius Ariscodes ex auinoie uocatus eēt: ut in successione tradit Alexāder. Sūt qui ob orōnis ubertatē & mirā latitudinē sic appellatū putēt: siue q; ampla fuerit frōte ut neāthes scribit. Nec desūt qui ī isthmo palæstra se exercuisse uelit: sicut & dicæarchus in primo de uitis. picturæ quoq; fuisse studiosū ac poemata scripsisse primo qdē dithyrābos: deinde melos & tragœdias. Vox illi gracilis fuit ut ait timotheus Athēiēsis ī libro de uitis. Ferē & socrates uidisse per sōniū oloris pullū sibi ī gremio plumescere: q; cōtinuo exortis p̄nis expāsis alis in altū aduolās suauissimos cātus ediderit: Postridie cū plato sibi a p̄re cōmēdatus eēt hūc cygnū quē uiderat dixisse. Philosophari cœperat primitus in academia: idē se in ortū qui iuxta colonū est cōtulit: ut Alexāder in successione scripsit heraclitū adducēs testē. Demū cū tragicū certamē eēt initurus ante dionysiacū theatrū audito socrate igni poemata exussit dicēs: Hic uulcane plato tua idiget ope. hīc annū uicesimū ætatis agēs socratē audiuit. Illo decedēte cratilo heracliti discipulo & hermogeni parmenidis philosophiā tuētī aurē ac cōmodauit. Deīde cū eēt annorū duo de trigita ut ait hermodorus megara se ad euclidē cū aliis socraticis cōtulit. Hīc cyrenē p̄fectus theodorū mathematicū audiuit: atq; idē in italiā ad pythagoreos philolaū atque eurytū cōcessit: Ab his se in ægyptū ad p̄phetas sacerdotesque recepit: quo & euripidē aiunt una secū p̄fectū eē: atque ibi morbo cōprehensū a sacerdotibus marina curatōe fuisse absolutū: q; ex re postmodum dixerit inundat mare cuncta uiuorum mala. Sed iuxta homerum ægyptios mortales oēs medicos esse. Decreuerat Plato magis etiam cōgredi: uerū propter asiæ bella proposito desistit. Regressus uero Athenas ī academia cōmorabatur. Est aut locus ī suburbano nemorosus: a quodam heroe academo noīe sic appellatus: sicut & eupolis in astrateutis memorat dicens umbrosis incurfibus academi dei. Sed & timon in platonē loquēs p̄cipē illū fuisse asserit & suauitate orationis & copia oīum qui academiæ icolerent florea rura. Antea enim per e scribebat ecademia. philosophus isocrate amico utebatur. Enim uero praxiphanes quādā cōscripsit iter eos habitā de poetis scholā: cū in rure platonis hospitio frueretur isocrates. Ter illū militasse Aristoxenus auctor est primo in ta

nagram: secūdo ī corinthū: tertio in delū ubi & uictoria potitus sit. Miscuit heracliteorū pythagoreorūq; ac socraticorū rōnes: atq; in his quæ sensibus subiacent heracliti partes tuebatur. Porro in his quæ ad intelligentiā ptinent pythagore acquiescebat: in rebus aut̄ ciuilibus socratē suum maxime amplectebat: atq; ita in unū corpus triplicē philosophiæ cōpegit rōnem. Aiunt quidā ex quibus satyrus ē dioni illum scripsisse in siciliam uti tres libros pythagoreos sibi emeret a philolao centū minis. Erat enim satis abūdans pecuniis acceptis a dionysio plus q̄ octoginta talētis: Sicut enim honetor scribit in libro cuius ē titulus: an pecuniosum oporteat eē sapientē: Multū sibi epicharmus cōtulit comicus: cuius & plurima cōpilauit: ut Alcimus in eis libris quos ad amyntā scripsit quatuor numero meminit. Eorū in primo ita loquit̄: Cōstat aut̄ & platonē cōplura sibi de epicharmi libris assumere. Id ita inspiciendū ē. sensibile asserit plato quod aut ī qualitate aut ī q̄titate nunq̄ psistat: sed diffluat semp̄ atq; īmutet̄: Veluti si numerū ex quibuslibet tuleris: Ea neq; æqualia neq; aliqua neq; q̄ta neq; q̄lia erūt. Porro ista sūt quorū semp̄ generatio ē: nūq̄ uero substātia. Intelligibile illud cui nihil uel accedit uel decedit. Hoc aut̄ sempiternorū natura ē: quam similit̄ atq; eandē semper eē cōtingit. Atq; epicharmus de sensibilibus atq; ītelligibilibus in hāc sniam expresse loquit̄. addit præterea alcimus. Aiūt aut̄ & ista sapiētes aiām alia quidē sentire p̄ corpus puta uidēdo atq; audiēdo: alia uero ipsā p̄ se ipsam aiā aduertere nullo corporis officio utentē. Quocirca eorū quæ sūt alia sensibus p̄cipi: alia ītelligentiæ rōne cōpræhendi. Eorū gratia plato quoq; oportere dicebat eos qui curperēt rerū initia colligere: ipsas primū spēs: quas ideas uocat secūdum se ipsas distribuere: puta similitudinē & monadem & multitudinē atq; magnitudinē statūq; & motū: Secūdo ipsum p̄ se ipsum honestum ac bonū atq; iustū atq; huiusmodi cætera subiicere: Tertio cōspicere quæque sunt adinuicē ideæ: puta sciam aut magnitudinē siue dominationē simul: & illud cogitare: ea quæ sūt apud nos ex illoꝝ participatione eis æqui uoca fieri. Exempli causa iusta eē quæq; iusto cōmunicāt: honesta quæ honesto: Est aut̄ unaquæq; spēs æterna: ac præterea ītelligentia oī pturbatiōe uacua. Quocirca & ideas ī natura uelut exēplaria dixit subsistere: Alia his eē similia quæque maxima ad istarū similitudinē consistent. Epicharmus igitur de bono atque ideis ita differit. Ergo ne tibiæ cātus res aliq̄ ē? Ita sane. hō igit̄ ipse cantus ē: nihil minus age uideamus. Tibicē aliq̄s homo ne tibi uidetur nec ne? homo p̄fecto. Nōne igitur idē tibi uideēt de bono? aliud esse bonū aliud rem? siquidem secūdum se ipsum quisque illud didicerit iam bonus efficiet̄: quēadmodum qui tibi arum cantū didicerit tibicē: qui saltare saltator: qui complecti complexor merito dicitur: atque in hunc modum de cæteris qui ea didicerit: non ars ipsa sed artifex uocatur. Plato in opinione de ideis ait: Siquidem est memoria ideas in his quæ sunt existere: q̄ memoria quietæ cuiusque rei ac manentis sit. Manere autem præter ideas nihil: quo enim inquit modo seruarentur animantes nisi & ideā attigissent: & præterea naturalem mentē accepissēt. Meminerūt autem similitudinis & pabuli cuiusmodi illis ē optime calentes q̄ sit animalibus omnibus insita similitudinis intelligentia: Quocirca &

Tertius

quæ sūt eiusdē generis sētiūt. Porro Epicharmus ita ferme ait: Sapia nō ī uno tā
 tum cōsistit: sed quæ uiuunt oīa notione quoq; habent: & enim gallina si aduer
 tere uolueris: nō parit uiuentes pullos: sed oua prius icubat & calorem animat.
 Hæc autē sapia ut sese habet natura nouit sola: Ab ea quippe eruditur: ac rursus
 nihil pfecto mixe si ita loquar: & placere eas sibi & mutuo foueri ac uideri præ
 clara. Nā & canis cani uidet eē pulcherrimum: & boui bos: & asinus asino: susq;
 item sui uidetur uenustate præstare. Ista & huiusmodi quatuor libris compin
 git Alcimus admonens quātum emolumentum Plato ex epicharmo sibi cōsciue
 rit. Quod at neq; Epicharmus ipse hoc ignorauerit ex iis cōiicere licet quæ præ
 sagiens ac ueluti diuinans fore imitatore[m] sui sic fere locutus ē: ut autē ego puto
 imo p comperto habeo meaq; adhuc erit memoria reꝝ meorūq; sermonū: eis
 q; quispiā acceptis metro soluto quo nūc cōstant coloreq; adiecto purpurā uenu
 state uerborū cōponet: inuictusq; ipse alios facile superabit. Videt plato sophro
 nis quoq; mimographi libros antea neglectos primus Athenas inuexisse gestūq;
 ex eis acq; sisse: quos itē sub eius capite fuisse repertos. Ter autē nauigauit in siciliā:
 primo quidē ut īsulā crateresq; uideret: quo & tēpore dionysius hermocratis fi
 lius tyrānus ipulit ut secū loqueretur: ubi cū ille de tyrānide differeret dicēs nō
 id præstare: quod sibi soli esset utile: nisi uirtute & excelleret: offēsum tyrānum
 atq; iratū dixisse aiunt: Verba tua ociosorū senū sunt: & ille & tua inq; tyrānidem
 sapiūt. Ad hæc indignatum tyrānum primo qdem necare illū uoluisse: deinde
 uero a dione & aristomene exoratum id minime fecisse: ueꝝ pollidi Lacedæmo
 nio q; per id temporis legatus ad se uenerat eum tradidisse ut uenūdaret. Eum
 ille ī æginam adductum uēdidit. Quo tēpore charmander charmandridis fili
 us eū mortis reū esse accusauit: iuxta promulgatam enim apud eos legem capi
 tale erat: si quis Atheniensium eam insulam adisset: atq; ipse eam legem tulerat:
 ut fauorinus memorat in oīmoda historia: Ceterū cū a quodam fuisset allega
 tum disciplinæ grā philosophū eo ascendisse: absolutū dimiserūt. Afferunt pleriq;
 q; illū & ī cōcione adductū: ubi cū obseruaret nihil penitus locutū fuisse: prom
 pto quidē aīo quicq; contigeret excipere paratū: Illos eum minime qdem occi
 dendū sed solūmodo uendendū captiuorū more decreuisse. Aderat forte anni
 ceris cyrenaicus: Is eum uiginti minis siue ut alii uolūt triginta redemit: remisit
 que Athenas ad amicos. Illi extemplo pecuniam anniceridi restituendam cura
 uerūt. Sed hanc ille oīno accipere noluit: afferēs nō eos solos dignos eē quibus
 Plato curæ eēt. Alii dionē eam misisse pecuniam dicūt: illūq; eā nulla rōne admi
 sisse. Sed hortulū quoque in academia sibi cōparasse: pollidē uero a chabria su
 peratū: & postmodū ī elice fuisse submersum. fama ē dæmonio sibi nūciāte ista
 illū philosophi gratia ppeti: ut & fauorinus ī primo cōmentariorum meminit:
 nō tamē quieuit dionysius: ueꝝ cū didicisset quæ illi cōtigissent: scripsit plato
 ni orās ne ī se maledicta ītorqueret: Ad quem ille scripsit: nō sibi tantū superesse
 ocii ut dionysii meminisset. Secūdo pfectus est ad iuniorē dionysiu[m] postulans
 terrā atque homines: qui iuxta cōstitutam ab eo rempub. uiuerēt. Id ille q; pol
 licitus implere detrectauit: nec absuit secūdum quosdam suspicio illum magno

sui periculo dioni & theotæ persuadere tentasse: illoꝝq; erexisse animos ad liberandã isulã. Quo tpe Archytas Pythagoreus scripta ad dionysiu epistola purgavit illũ a suspitione: atq; ereptũ Athenas remisit. Est aut epistola huiusmodi: Archytas dionysio salutẽ. Misimus oẽs platonis necessarii Lamiscũ & Photidã uigẽ illũ abs te recepturi iure antiquæ nostræ amicitia. Recte igitur feceris si memineris quãto a nobis studio efflagitasti platonis ad te aduẽtũ: nos aut illũ uenire hortaremur: factuꝝ te spondentes oĩa: illũq; libere accedere & abire permissuꝝ. Memor esto igitur quãti illius aduẽtũ feceris: utq; illo in tẽpore plus cæteris amaues: q; si qua orta similtas est: humanius te agere cõuenit illũq; nobis restituere illæsum. Hæc enim faciẽs iustitiã coles: nobisq; gratificaberis. Tertio accessit dionẽ recõciliaturus dionysio: sed cũ id optinere nequiuisset i secto negocio ad priam rediit. Vbi ad rẽpub. accedere quidẽ noluit: quis maxime ciuilis esset: ut ex his cõstat quæ scripsit. Ratio aut cur abstinerit a publicis negotiis illa imprimis fuit: quod plebs aliis senioribus assuefecerat. Refert pãphila in. xxv. cõmẽtariõꝝ arcadas ac Thebanos cõdita ciuitate honeste magnitudinis rogasse illũ ut eã rẽpub. i strueret: quos cũ ille didicisset æqualitatẽ sectari nolle: pfectũ non esse. Fertur & chabriã ducẽ reũ mortis secutus cũ id ciuiũ nemo tẽtare uoluisset: quãdo & arcẽ cũ chabria ascẽdenti crobilus sycophãta cõuiciatus dixit alteri opẽ laturus accedis: quasi uero nescias & tibi deberi socratis uenenũ: Ad quẽ ille: & quãdo pro patria militabã pericula pertuli: & modo amici gratia ne desim officio perlibenter me piculis expono. Primus hic ut Fauorinus ait in octauo oĩmodæ historiæ dialogos itroduxit: primusq; inq; sitiois modũ per resolutionẽ leodãti thasio iduxit: & primus i philosophia noĩauit antipodas & elemẽtũ & dialecticã & poemata & prælõgũ in numero: Extremõꝝq; planã supficiẽ ac dei puidetiã. Primusq; philosophõꝝ orõni Lysiaẽ cephalii filii cõtradixit ipsã ad uerbũ exponẽs i phædro: primusq; grãmaticæ uim speculatus est. Cũq; primus oĩbus fere q ante se fuerãt cõtradixit: quæri solet: cur democriti mẽtionẽ non fecerit. Refert anthes cyzicenus hũc cũ in olympia aliquãdo descẽdisset græcoꝝ i se oĩum ora cõuertisse: quo etiã tpe dioni cõgressũ aduersus dionysiu bellare i struẽti. Porro in primo cõmẽtariõꝝ fauorini ferẽ Mithridatẽ persarũ regẽ platonis statuã in academia locasse ita i scriptã. Mithridates rohdobati filius ples musis imaginẽ platonis dicauit silanionis opus. Tradit heraclides iuuenẽ platonẽ adeo fuisse uerecũdũ: adeo cõpositũ ut nunq; ridere nisi modice depræhensus sit. Cũ tamen esset eiusmodi: ne sic quidem comicõꝝ conuicia effugit. Theopõpus deniq; in autochare sic ait: Vnũ enim est nullũ: duo autẽ uix unũ est: ut ait plato. Anaxandrides quoq; in theseo: quãdo stulticias uorabat sicut plato: sed timon ita illũ agit quoad effinxit plato fucata miracula callens Alexis meropidi tẽpestiua uenis: ut ego ambigens supra infraq; deambulans: uelut plato sapiens nihil iueni: cruraq; defatigor: & in ancylione. Dicit de quibus nescis æque ac plato currẽs: noscesq; Lytrũ atq; cepe. Amphicrati atqui bonũ quodcũq; tandẽ est quo tu fruiturus es. huius causa minus noui equidẽ mi domine q illud platonis bonũ: Attende ergo endeximide q sane plato nihil nosti nisi moerere tantũ uelut cochlea elato se uere supercilio. Cra

Tertius

tinus in pseudypo bolimeo. homo es constat: & habes animam iuxta platonem. ignoro equidem habere tamen arbitror. Alexis olympodoro. Corpus quidem meum mortale siccum est: immortale uero ad aerem extulit hæc non platonis schola: Idem in parasito: & cum platone seorsum delirat. Irridet eum & anaxilas in botrili/one & circe & diuitibus. Aristippus autem in quarto de antiquis delitiis asserit eum adolescentem quendam asterem nomine: cum quo & astrologiæ uacauerit: amasse dionem etiam quem prædiximus. alii phedrum quoque adamasse referunt amorisque illius indicio esse epigrammata in illos ab ipso ut ait composita inspiciam.

O utinam cælum fierem dum sydera cernis

Stella mea: ut multo lumine te aspicerem.

Item aliud. iam dudum sydus lucebas uiuentibus matutinum.

Nunc hesperus fulges uita functus mortuis.

Iam dudum uiuis fulgebas lucifer: at nunc

Defunctus luces hesperus exanimis.

In dionem uero lachrymas quidem hecubæ atque iliadibus mulieribus. fata dudum genitis dedere: at tibi dion post gestas præclaras res dæmones effusas sustulere spes. iaces ecce in patria spaciola carissimus ciuibus. O meum in te animum qui excitasti dion hoc illius tumulo inscriptum: syracusis tradunt Alexim. in super amasse fertur & phædrum ut prædictum est: Inque illos itidem eius constare epigramma.

Nunc quoniam nihil est quoquo se uerterit omnis.

Solum quod pulcher uisus alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras? flereque cogis.

Posterius phædrum non ita perdidimus.

Archæanassa quoque colophonia usum esse: quam ex eius constat epigrammate fuisse meretricem.

Archæanassa iacet meretrix colophonis in ore.

Illius ægotæ sedit acerbus amor.

O miseri duxit quos fors inimica uagantes.

In tam crudelem lumina ferre rogam.

Agathonem itidem uenustæ formæ mulierem & in eam quoque lasciuia illius feruntur epigrammata.

Suauia dans agathoni animam ipse in labra tenebam.

Aegra at enim properans tanquam abitura fuit.

Malo ego te ferio cape si sum gratus amator.

Et me participem uirginitatis habe.

Sin fieri dubiras hoc ipsum mente reuolue:

Suscipiens formæ quam breue tempus inest.

Malum ego: me mittit qui te succenditur unus.

Annue xanthippe linoquit utrunque decor.

Aiunt & illud in eretrienses sagena comprehensos epigramma ipsius esse.

Eubee nunc gens sed eramus erethrica: fusi

Condimur a nostri nos regione procul.

Aliaque nonnulla.

Pieridas cypris cyprim ue corasia amorem

Concelebrat uobis: ast ego cinctus ero.

Ad uenerem pulchram musæ ioca tolle præcamur.

Aliger heu nobis non uolat iste puer.

Deposuit laqueos: aurum uir nactus: at aurum

Non nactus laqueis tristia colla ligat.

At uero molon hostili aduersus illū animo nō id ait esse mirādū: si dionysius corinthi: sed si plato esset in sicilia. Videf & Xenophon haudquaquam grata & amica in illū fuisse uolūtate: deniq; ueluti cōtentionis studio similia scripsere Symposiū: Socratis defensionē: cōmētaria moralia: Ad hæc ille de repub. hic Cyri scripsit iſtā: quā in suis legibus plato fictā dixit: neque enim eiusmodi fuisse cyg. Tū ambo cū Socratē semp habeāt in ore: nusq; repies sui iuicē fecisse mētione. Semel tātū Xenophon Platonis meminit in tertio cōmētariog. Fertur & Antisthenes cū eog quæ scripserat qdā recitare uellet orasse illū ut adesset recitāti. Et cū roganti cuiusmodi id esset: libri eius titulū explicuisset de eo. s. quod non sit cōtradidere: Tu ergo iquit de hoc ipso quō scribis: & cū doceret contra suā uenire sniam: scripsit aduersus platonē dialogū sathonē illū iſcribēs. Ex eo iā alienis animis in se iurte fuere. Aiūt socratē cū platonis Lysidē audisset recitari proh dii imortales dixisse q; multa de me mētif adolescēs. Scripsit qppe nō pauca uir ille quæ socrates nō dixit. Fuit illi & aduersus aristippū haud obscura similtas. Deniq; in libro de aia illū iſsimulat: Cur abfuerit moriēti socrati: cū in ægina uicino. s. atticæ loco per idtpis moratus sit. Erat illi cū æschine quoque ut ferē socratis auditore cōtentio. eū qppe cū dionysio se facile iſinuaret egēsque rez oium ad eū pfectus esset: a platone despectū: atque ab aristippo fuisse cōmēdatū. Porro sermones quos critonē fecit in carcere loquētem cū socrati cōsuleret fugā: Aeschinis fuisse tradit idomeus: Illi uero a platone tū huius odio tū grā ipsius attributos. Sui uero nusq; librog suog Plato mētione fecisse dephēdis præterq; i libro de imortalitate aioz & i socratis defensione idque tenuiter. Enim uero stili ipsius genus iter poema & pſam oronē mediū ait Aristoteles fluere. Hūc solū platoni affedis quodā loco fauorinus ait: Cū librū de aia recitaret: reliquos oēs surrexisse. Plerique autumāt philippū opuntiū ipsius leges eatenus in cæra trāscripsisse: huius & epinonida eē aiunt. Euphorion ac panætius initiū librog de repub. sæpius iuētū iuersum atq; imutatū dixere. eā ipsius rep. aristoxenus totā ferme in ptagoræ cōtradictōibus asserit scriptā. phædrū primo illū scripsisse fama est. Habet qppe quæstio illa: nō nihil iuuenile. Porro dicæarchus totū id scribēdi genus: ut graue ac molestū carpit. Platonē tradūt cū uidisset quēdā aleis ludētē arguisse & cū ille q; me in paruis rephēdis diceret respōdisse: At est cōsuetudo nō modica. Rogatus an ipsius monumēta sicuti superiorog futura essent: Primū inqt congrere oportet nomen: Tū plurima suppeditabūt. Ingresso aliquādo Xenochratice de inqt hūc puez. Nam ipse q; iratus sim nequeo. Cuidam itē seruog delinquentiam iquit uerberibus

Tertius

te concidiffem nisi iratus essem. Cum equo in sedisset continuo descendit, dicens uereri ne equi ferocitate raperetur, ebriis cōsulere solitus erat ut in spæculo studiose intuerent: eiusmodi statim a sceditate discessuros, potare usq; ad ebrietatē nusq; decere monebat præterq; in diebus festis idultoris uini dei. Sōnus itē immodicus illi displicebat. In legibus deniq; ait: Dormiēs aut nemo illius prætii est, ueritatē auditu suauiorē oībus quæ dicerentur. Alii uera loqui iucundius oībus dixisse putant, sic aut & de ueritate dixit in legibus: præclare quiddam est ueritas o hospes atq; durable: Verū id persuadere non facile uidetur. Optabat īsuper memoriā sui uel in amicis uel in libris relinqui. Locis & ipse utebatur plurimū. Moritur eo quo diximus modo tertio decimo philippi regis anno: & fauorinus ī tertio cōmentariog; refert: a quo & icrepitū fuisse illū theopōpus auctor est. Mironianus in similibus ait philonē meminisse prouerbii de platonis pediculis: quasi sic ille defecerit: Sepultusq; est ī academia ubi plurimū tēpus philosophatus fuerat. Vnde & quæ ab eo fluxit secta academica ē appellata. Corpus eius elatū honorifice & ab his qui eo cōuenerāt conditū. Eiusmodi fuit ipsius testamentum. hæc legauit plato atq; disposuit hephæstiadeū fundū cui ab aquilone uicina uia est quæ ducit a tēplo cephisiadū: ab austro heraclæū hephæstiadū: ab ortu solis archestratus phrearius: ab occasu philippus chalidensis. Hunc aut nemini licitū sic aut uēdere aut cōmutare: sed sit adimāti filii: Enerisiadūq; fundū quem emi a Calimacho cui ab aquilone uicinus est Eurymedō: Myrrhinusius ab austro: ab occasu cephissus. Argēti minas tres: argenteā phialam appendentē dragmas centum sexagintaquinq;: Cymbium ponderis dragmag; quadragintaquinq;: Anulū aureū: & iaurē aureū: utraq; dragmas quattuor: & tris obolos pendētia Euclides Latomus mihi debet minas tres: Dianam dimitto liberam: famulos reliquo tychonem hyctā apollinidē & dionysium, supellectilē & uasa scripta quoq; habet exemplar demetrius. Nulli aut quicq; debeo. Curatores erunt sosthenes, speusippus, demetrius, hegas, eurimedon, callimachus atque trasippus: hoc testamenti ipsiusexemplar. Sepulchrum eius compluribus illustre epigrammatibus.

Mortales cunctos excedens moribus æquis:

Diuis aristocles hoc iacet in tumulo,

Si sophiæ quisq; præconia magna secutus:

Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest. & aliud.

Occulit hic corpus diuini terra platonis:

At superas sedes spiritus ipse tenet.

Aristone sati procul hunc diuina uidentem:

Longe habitans seruat uir bonus atque colit. & aliud.

Quid monumenta super uolucrum tegina uolasti,

Tu mihi dic superum quam ue tuare domum?

Astra petens animæ sum clara platonis imago.

Progenitum terra corpus at actis habet. est & nostrum.

En animas hominum quonam curasset apollo:

Lustrasset si non oppida græca plato.

Liber

Corporibus medicans huic & æpidaurius ægris

Filius, ut sapiens & animæque plato,

Occidit ut titan epydaurion: atque platonem

Protulit: hunc animæ: corporis hunc medicum,

Coniugia at separans petiit quam condidit urbem,

Inque solo magni ponitur inde iouis.

Discipuli fuere Speusippus atheniēsis: Xenocrates chalcedonius: Aristoteles stagirites: Philippus opūtius: Hestius perithius: dion Syracusanus: Amyclus Heracleotes, Erastus & coriscus scepsii, Timolaus cyzicenus: Eueon lapsacenus: Pithon: & Heraclides ænii: Hippothales & calippus atheniēses: demetrius amphipolites: heraclides ponticus: & cōplures alii: Cum his & mulieres duæ Lasthaniamātinea & Axiothea phlasiā: quæ ut dicæarchus auctor est uirili utebant ueste. Theophrastū item illius fuisse auditorē quidā referūt & hyperidē oratorē: chlamæleon & lycurgū ait polemo & demosthenē scribit ipsius fuisse studiosū. Sabinus item inefistratū thasiū ī quarto de medicatione libro: & est id quidē oīno uerisimile: Verū enim uero cum platonis īprimis studiosa sis: Idq; haud sane iniuria philosophiq; summi dogma peculiari quodā amore ac studio præcæteris idagare pergas: operæ præciū existimaui & sermonū illius naturā & dialogorū ordinē & persuasionis aut iductionis uim p uiribus ueluti per elemēta capitulaq; digerere: uti ne quæ de illius uita collegimus: dogmata quoq; siue decreta desiderentur: alias quippe iuxta puerbiū noctuā athenas: si ea quæ per species distribuunt enarrare cōmiserimus. Dialogos itaq; primū Zenonē eleatē scripsisse ferūt. Aristoteles in primo de poetis Alexamenū styreum siue teium sicut & fauorinus in cōmētariis tradit. Ceterū Plato meo quidē iudicio id genus expoliuit eatenus rude atq; perfecit. Ita non solū ornata & expolita orationis: ueq; & ipsius iuentōis dignissime sibi primatū uendicat. Est autē dialogus ex īterrogatione & responsione cōpositus de ea re quæ uel philosophiā uel reipublicæ partes attigat: cū decēti & congrua expressione personarū quæ assumuntur: accurataq; cōpositione uerborū. Dialectica est disputandi ars per quā aliquid aut pbamus aut iprobamus ex īterrogatione itidē: & responsione differentū. Enim uero platonice orationis geminus stilus est uterq; summus: Alter ex his īstituit atque imbuit appellatur ὑψηλτικος: id est ītroductiuus: alter in īquirēdo uersatur. dicif ὑψηλτικος. indagatiuus scilicet primus ille in duo distinguitur genera: alterq; in speculatione consistit: alterq; in actione: primū in naturale ac rōnale: secundū in mortale ac ciuile diuiditur. Porro secūdus ille æque in duas species scinditur: prima quæ exercet uocaturq; gymnastica. secunda in ceraminibus est & agonistica dicif gymnastica itidē bipartita diuisio est: altera uelut icunabula exercitationis fouet: uocaturq; Maeutica: altera iam suis uiribus nitif tentatq; quid possit: & Pirastica dicitur: Agonistica itē est bipartita distinctio: alia demonstrationi inseruit: & Endictica uocat: alia uertit orationē & Anatreptica dicif: Neq; sane nos fugit plerofq; platonis dialogos aliter ac nos distiguerē. Dicūt ex his alios dramaticos: quod quasi poema uideantur imitari: Alios quod narrationi īseruiant diegematicos:

Tertius

mixtos alios appellant. Sed ea sane distinctio dialogorum scænarum quæ philosophorum scholæ uidetur accommodatior. Sunt ex his quidam physicæ tuentes partem ut Timæus: Logicæ ut politicus: cratylus: parmenides: & sophista. Sunt qui moralæ asserunt: ut apologia: criton: phædon: phedrus: symposiū: menexenus: clitophon: epistolæ: philebus: hipparchus & ansterastræ: ciuilem respublica: leges: minos: epinomis & antlaticus. Mæuticam astruunt alcibiades duo: theages: lysis: laches: pirasticam: menon: carmides theaterus: endicticam: pythagoras. Anatrepticam euthydemus: hippia duo: gorgias. De dialogo quid nam sit: & quæ nam sint eius differentiae hactenus. Quonia uero infinita contentio est aliis dicentibus ipsum dogmata inferre: aliis negantibus: age de his quoque uideamus. Dogmatistæ propriū est dogma asserere: sicut & legiferi leges instituire. Porro dogmata siue decreta indifferenter uocantur: & quæ opinamur & opinio ipsa. Quod opinamur propositio est. Opinio autem suspicatio ipsa siue opinatio. Plato igitur quæ preceperat ea exponit: quæ uero sunt falsa coarguit. De rebus incertis assensionem retinet: atque de his quidem quæ ipse opinatur quatuor inducit personas differentes socratem: timæum: atheniensem hospitem: peregrinum Eleatē: Sunt autem peregrini non ut quidam opinantur plato & parmenides: sed figmenta sine nomine sunt. Denique socratis atque timæi uerba dum loquitur decreta infert plato: Qui mendacii coarguantur inducit thrasymachum callicle: Polum: gorgiam: protagorā: hippia: atque euthydemum: & huiusmodi cæteros: at uero cum probationibus & argumenti conclusionibus locus est: plurimum utitur inductione: eaque non unica sed biptita. Est. n. inductio oratio ex ueris quibusdam simile sibi ueræ proprie colligens atque inferens: Eius sunt species duæ quæ ex contrario fit: & quæ ex consequenti. Quæ igitur ex contrario fit eiusmodi est: ut interrogati circa omnem responsionem contrariam inferat: Ut exempli causa pater meus aut alius est quam pater tuus aut idem. Si igitur alius est pater meus quam pater tuus: cum sit alius quam pater non erit pater. Si idem est quam pater meus: idem existens qui pater meus: meus erit pater. & rursus si animal homo est lapis aut lignum erit: Non est autem lapis aut lignum. Animal quippe est: & ex se ipso mouetur: animal igitur est. Si autem animal est animal uero & canis & bos erit: & homo animal & canis & bos. hac igitur inductionis specie quæ per aduersationem fit: ubi rixæ locus est utitur Plato non ad asserendum dogma sed ad refellendum quod falsum fuisset obiectum: Est & alia ipsius species quæ per consequens & ea duplex: altera quidem id quod in parte quaeritur per id quod est in parte demonstrat: altera quod uniuersaliter per id quod in parte est probat: prior illa oratorum: sequens dialecticorum est. Quærit in primo an iste occiderit. Argumentum est eo tempore reptum esse cæde cruentum: est autem ut diximus oratorum ea species. Quippe rhetoricæ uis & officium est circa particularia: non circa uniuersalia uersari. Quærit. n. non de iure ipso ueræ de particularibus iustis. Reliquæ uero dialecticorum: probat quippe uniuersum per partes: puta quaerit an sit immortalis anima: & an ex mortuis uiuentes sint quæ in libro de anima probat per uniuersale quoddam: quod contraria ex contrariis fiant. Idque ipsum uniuersale ex quibusdam particularibus conficitur: ut puta somnus ex uigilia: itemque maius ex minore & e contra. Hac autem specie utebatur ad asserenda quæ percepisset. Nam ut olim in tragœdia prius quidem chorus solus agebat. Postmodum uero thespis unum iuēit histrionem: ut chorus interdum reqüesceret. Secundum postea. Eschylus

Liber

adiecit & tertiū sophodes. Atq; in hunc modū tragœdia cōsummata ē: ita & philosophiæ rō dudū circa unā tantū physicæ spēm uertebat: Accessit socrates & solitarie eatenus philosophiæ adiecit ethicē. Tertiā plato dialecticē addidit: & cōsumato philosophiæ operi extremā manū & culmē apposuit. Thrasyllus autē asserit illum iuxta tragicū q̄driloquiū dialogos suos edidisse. Tragœdi quippe quattuor poematibus certabant dionysiis: Leneis: Panathenæis chytris. Erat at̄ quartū poema satyricū: porro quattuor poemata quadriloquia appellabāt. Sunt igitur oēs eius dialogi de qbus nihil ambigitur quinquaginta sex: resp. in decem diuidit̄ libros: quam & apud ptagoram totam ferme inueniri i cōtradictionibus tradit fauorinus i secūdo oīmōdæ historiæ: Leges in. xii. diuidunt̄. Sūt aut̄ huiusmodi q̄driloquia nouem numero legibus uno uolumine: & reip. libris i uno itidē iclusis: Primū igit̄ quadriloquiū ponit quod cōem hypothēsīn habere uideat̄: ostēdere qdē uolēs cuiusmodi eē debeat uita philosophi: dupliciq; in libris singulis i scriptione utit̄: Altera ex noīe: ex re altera iposita, huius quadriloqi quæ prima ē i capite ponit̄ eutyphrō siue de sanctitate siue iusticia. Est aut̄ ipse dialogus tērtius. hūc seqtur socratis defensio. moralis. Tertio loco crito siue de eo quod agēdum ē: moralis. Quarto phædon siue de aīa: moralis: In secūdo præponit̄ cratylus siue de rectitudine noīum: logicæ partes agēs. theætetus siue de disciplina. tērtius. Sophista siue de eo quod ē: Logicus: politicus siue de regno. logicus. In distributione tertia ponit̄ primo loco Parmenides siue de idæis: logicus. Secundo philebus siue de uoluptate. moralis. Tum symposium siue de bono. moralis. Postremo phædrus siue de amore: moralis. In quarto præponitur alcibiades primus siue de hominis natura. u. αἰεὺτικος de obstetricia. Alcibiades secundus siue de oratione obstetricius. hippercus siue de lucri studio: moralis. Quintæ prefertur in capite theages siue de philosophia obstetricius. ac deinceps charmides siue de frugalitate tentatiuus. Laches siue de fortitudine: obstetricius. Lysis siue de amicitia. obstetricius. Sextæ princeps est Euthydemus siue contentiosus anatrepticus. Tum ptagoras seu sophistæ: endicticus. Gorgias siue de rhetorica anatrepticus. Menon siue de uirtute. tērtius. Septimæ præponūtur hippia duo: de honesto prior: sequēs de mēdacio ambo exhortatiuus. Ion siue de ilia de. tentatiuus. Menexenus siue epitaphius moralis. Octauæ primū sibi locū uendicat clitophon siue i ductiuus. moralis. tū respub. siue de iure ciuili. Timæus siue de natura. physicus. critias attractiuus seu antlaticus. moralis. Nonæ presidet minos siue de lege: ciuilis: Leges siue de ferēda lege: ciuilis. Epinomis siue nocturnus cōuentus siue philosophus: ciuilis: epistolæ tredecim morales quibus præponebat. εὐδίαγειν. Epicurus autē εὐπρόσπειν. Cleō uero χαίρειν. Ex his una est ad aristodemū: ad archytā duæ. ad dionysium quatuor: ad hermiam & erastū & coriscū una: ad leodamantē una: ad pdicā una: ad dionis necessarios duæ. Est aut̄ huiusmodi iuxta thrasyllum librorū illius distinctio: Cui pleriq; accedūt. Alii aut̄ ex qbus & aristophāes grāmaticus ē i triloqiā eius dialogos ita distribuunt: primā ponūt cui præsit resp. timæus: critias: Secūdam cui sophista politicus cratylus: In tertia leges statuūt: minoem: & epinomida: In q̄rta theætetū: euthy

Tertius

phrona: defensione: In quita phædoné: critoné: epistolas. Cætera singula & sine ordine ponūt. Incipiūt quidā ut prædiximus a rep. Alii a maiore alcibiade: plerique aut a theage: Alii ab eutyphrone: nōnulli a clitophōte: Quidam a timeo: alii a phædro. Sūt itē q̄ a theaeteto incipiant. Sūt itē q̄ a defensione: Ex his aut dialogis q̄ platonī inscribūtur: hi sine ulla cōtrouersia adulteri sunt: Midō siue hippostrophus: erixias siue erasistratus: alcyon: acephelus siue sisyphus: axiochus: phæaces demodocus: chelidō. Septima epimenides. ex his alcyon leōtis cuiusdā esse fert: ut fauorinus ī q̄nto cōmentariōꝝ refert. Enī uero noībus utī uariis: uti ne illius opa impitis & rudibus cōspicua sint: pprie tamē sapiām eē arbitrat̄ eaz̄ rez̄ quæ itelligentia cōprehendūtur: & itelligibiles dicuntur & quæ uere sunt: sciam quā de deo ait aīamq̄ a corpore disiūctā. Proprie uero sapiām & philosophiā uocat appetitionē quādā ac desiderii diuinæ sapiētix. Cōiter apud ipsum sapiā dicit̄ et oīs peritiā. Vt cū uerbi gr̄a: Sapiētē uocat artificē: Vtī & eisdē sæpe nominibus ī significandis uariis rebus. deniq̄ apud illū: etiam p̄ simplici ponit̄ sicut & apud euripidē. Vtī eo plato quandoq̄ & p̄ pulchro & honesto: aliquando p̄ paruo. Sæpe uero & uariis noībus utī ī eadē significatione. Nāq̄ idēā & specie noīat & genus & exēplar & initiū & causam. Vtī & cōtrariis uocibus ut idē significant. Deniq̄ sensibile & quod ē & quod nō ē dicit̄ esse qdē p̄pter generationem: nō eē aut̄ p̄pter assiduā mutatioē. Idēam itidē appellat quod neq̄ mouet̄ neq̄ manet & idē & unū & multa. Idē uero & ī plurimis facere solitus ē. Est aut̄ libror̄ eius triplex expositio: Primo enī docere oportet eoz̄ quæ dicūtur unū quodq̄ qd sit. Deinde cuiusq̄ rei gr̄a dictū sit: Vt̄ ex p̄cipali intētione an uero ī similitudinis parte siue ad dogmatū assertionē siue ad refellendū cōtra differentē. Tertio uero an recte dictū sit. Ver̄ enī quoniam ipsius libris & notæ quædam apponunt̄: Age de his quoq̄ pauca loquamur. X lra ad dictiones ac figuras assumit̄: p̄fusq̄ ad platonīcā consuetudinē x dupliciter ad dogmata opinionē q̄. x. p̄ctis undiq̄ illustre ad electiores quasq̄ snias ornatuq̄ uerbor̄ apponit̄. Duabus ex p̄tibus p̄cto apposito ad quorūdam emēdationes adhibet̄. x. obelus tū p̄ctus ad iania quæq̄ & uilia iugulanda præponit̄. Antifigma. xi. cū punctis ad usus duplices scripturæq̄ trāslationes adhibet̄ Ceraunium. xi. ad philosophiæ institutionē assumit̄. Asteriscus ad cōuenientiā dogmatū. obelus ad improbationē. Sūt igit̄ huiusmodi notæ: hicq̄ libror̄ numerus ut antigonus & carystius ī libro quem nup̄ de xenone edidit̄ refert. Ea si quis dignoscere ante uoluisset mercedē his q̄ docerēt pendebat. Quæ illi uisa sunt eiusmodi fuere: īmortalem eē aīam: & de corporibus ad corpa p̄petuis uicibus migrare: eiusq̄ initiū cōstare numeris: Corpis p̄cipiū geometriæ itē cōstare rōne: Diffiniēbat eā idēā esse penitus remoti spūs se ipsā mouentē & motū præstātē corpori & eē triptitā: Rationalē ipsius partē sitā ī capite: irascibilē in corde: cōcupiscibilē ī umblico & iectore cōsistere. Cōtinere itē ex medio semp̄ corpus p̄ gyꝝ atq̄ ex elemētis cōstare: diuisāq̄ secūdū harmoniæ iterualla duos orbes efficere iūctos. Ex his iteriorē circulū ī sex alios scindi: septē reliquos circulos facere. Eūq̄ iuxta diametꝝ ad leuā itrisecus hēre sedē: Alter̄ uero secūdū latus ad dexterā. lōq̄ ipm obtiere q̄

sit unicus. Alterz quippe iterius in pluri esse diuisum: atq; hunc ipsius: illos alteri
 us eē dicēs: hāc qdē animi: illā uero uniuersi eē motionē erratiūq; syderz motus.
 Cū aut ita se habeat ea que ex medio sit scissio sibi ad extrema cōgruēs atq; cōiun
 cta nosse quæq; sunt atq; aptare eo q; in se ipsa per harmoniā elementa habeat: &
 opinionē qdē fieri secūdū alterius circulū se subrigētē: sciam uero secūdū aliū q
 sit eiusdē. duo oīno esse rez p̄cipia Deū atq; materiā. Illū & mentē & cām appel
 lauit. Esse aut materiā iformē & ifinitā: ex ea cōcretōes fieri: eā cū aliquādo teme
 re & inordinate moueret: a deo in locū unū coactā q; ordinē temeritati p̄stare
 cōsuerit. Porro huiusmodi eēntiā in q̄ttuor elemēta cōuersam ignē aquā aerē ter
 rā. Ex his mūdū ipm & quæq; in eo sunt nasci: solā terrā ait imutabilē cām eē pu
 tans figuraz ipsius ex qbus constet d̄riam. Alioz qppe figuras eiusdē generis di
 cit. Cōposita enim oīa ex uno oblōgo triāgulo. Terræ uero ppriā eē figurā. Ignis
 deniq; elementū esse pyramidē: aeris quod octaedrū dicit: aquæ icosaedrū: terræ
 aut cubū. Quocirca neq; terrā in ista mutari neq; in terrā ista cōuerti. Nō aut suis
 locis discreta esse singula: q; circūferētia cōstrigens & ad mediū cogēs parua cōpo
 nit: Ea q; quæ maiora discernit: Atq; ideo cū ipēs mutēt & loca mutare. Mundū
 unū esse genitū. nā & sensibilis est adeo cōditus. Aiatūq; esse: q; p̄stātius regat
 quod aiatū est q̄ si careret aīa: Huiusmodiq; opificiū supremæ causæ subiectum:
 unū q; cōditū fuisse: nō ifinitū q; etiam exēplar ad quod creatus fuerit unicū sit.
 Esse aut ad sphæræ similitudinē rōtundū: quod cōditoris ea quoq; figura sit. Illū
 qppe cæteras cōtinere animātes: hunc aut oīum figuras. læuē itidē & absq; ullo p
 gyz istrumēto q; huiusmodi nullus sibi usus sit. Immortalem præterea durare
 mundū eo q; non dissoluat in deū: Ac totius generatōis cām esse deū q; summū
 bonū ipse sit auctorq; bonoz: porro cæli generatōis auctore ipm deū. Eius qppe
 quod sit in rebus cōditis pulcherrimū eū esse cōditore: quē itelligibiliū oīum cō
 stet esse p̄stātissimū. Itaq; quoniā huiusmodi deus est: cælū uero p̄stātissimo
 illi simile est: quoniā pulcherrimū cernit: nulli cræaturæ erit simile sed deo soli.
 Cōstare uero mundū ex igne aqua aere & terra. Ex igne qdē ut uisibilis sit: ex ter
 ra ut solidus: ex aqua & aere ut p̄portōe nō uacet. nā q; solidoz uis duobus maxi
 me mediis p̄portōe sumit: ut unū fiat hoc totū. Ex oībus aut ut p̄fectum atq;
 imortale sit: Tēpusq; sempiterni imaginē fuisse: idq; semp manere. Cæli aut mo
 tum tps esse: Noctē quippe ac diē & mēsem & huiusmodi cætera esse tps partes.
 Idcirco absq; mundi natura nō cōstare tps: Simul enim atq; cōditus fuerit & tps
 illi affuisse. Porro ad tps generationē & solē & lunā & errantia facta: Ut uero ho
 raz manifestus & certus esset numerus: animātesque numeri nō eēt exortes ac
 cēdissē solis radios deū: lunā supra eminentē terre circulum ferri: solē pp̄quius
 huic orbi affigi: in superioribus uaga sydera ferri: esse p̄sus aiatū: qā sit aiatō motui
 deuictū & alligatū: ut aut p̄ficere hic mundus eētque similis itelligibili animāti
 alioz quoque aīaliū cōditā eē naturā. Quoniā igit ille habebat: cælū quoque ut
 h̄ret opepratiū fuisse. Deos ergo esse ut plurimū igneos Esse aut & reliq; genera
 aiantū tria uolatile: aq̄tile: terrestre. Terrā esse antiq̄ssimā oīum q; essent in cælo
 deoz fuisse aut cōditā ut diei noctisque tēpora & uices uariaret: eā cum media sit

Tertius

circa medium moueri: quoniam uero causæ inquit duæ sunt alia quidem con-
 stantiâ ac firmitatē esse: alia uero necessaria ex causa creata dicēdū. Sunt aut̄ ista aer
 ignis humus humor: quæ qdē nō exacte erāt elemēta sed ad p̄cipiēdū apta. Hæc
 aut̄ ex triāgulis cōstare cōpositis atque in ipsos dissolui: esse aut̄ ipsorū elemēta &
 porrectū triāgulū & æqlateꝝ. Initia igit̄ & causas rez esse duo quæ prædiximus:
 quorū exēplar esse deū ac materiā. Id uero i forme esse necessario sicut & alia per-
 ceptioni accōmodata. Horū aut̄ causam ex necessitate esse: quippe perceptis quo-
 dāmodo idæis essentias gignere ac p̄ potētia dissimilitudinē moueri: motuque
 suo quæ mouent̄ ex ea ecōtra mouere. Porro ista qdē primo inrōnabili & iordi-
 nato motu agitari: ac ubi spēs exhiberi cœpta debitū ordinē & modū ex deo ac-
 cepisse. Causas, n. & ante cæli creationē duas fuisse. Tertiā uero generationē: eas ta-
 mē obscuras uestigiaque dūtaxat & icōpositas: & eis itidē p̄fecto mūdo accessis-
 se ordinē: ex oībus uero quæ subsisterēt corporibus factū eē cælū opinat̄: & deū
 sicut & materiā icorporalē esse. Sic enim & corruptōe & p̄turbatione nulla oīno
 tēptari idæas ut prædiximus causas q̄sdā atque p̄cipia ponit ut huiusmodi sint
 quæ natura cōsistūt q̄lia & ipsa sunt. Enimuero de bonis ac malis ita differebat.
 finē esse deo similē fieri. Virtutē sufficere qdē ad bene beateque uiuēdū. cæterū i-
 strumētis idigere corporis bonis: robore: sanitate: itegritate sensuū: & cæteris id
 genus: exterioribus itidē puta opibus: claritudine: gloria & huiusmodi cæteris:
 ea & si nō affuerit nihilominus tamē beatum fore sapiētē. Accessurū itē ad repu-
 uxore ducturū: legesque positas non præuaricaturū. Laturū isup̄ p̄riæ suæ q̄tū po-
 tuerit cōmodas leges: Idque nisi p̄ summā plebis d̄riam operā suā reipu. iudicari
 iutilē fore. Arbitrat̄ & deos humana cernere atque curare & dæmones esse: no-
 tionēque honesti primus declarauit: quæ a laudabili & rōnabili utilique & deco-
 ro & cōgruo nō discerneret. ea oīa id qd̄ p̄ naturā sit cōsequēs ac p̄ cōfesso hēat̄ at-
 rigere. Differuit de rōne & rectitudine noīum: atque adeo rite respōdēdi & iter-
 rogādi sciam prior ip̄e cōstituit & affati usus. Porro i dialogis diuinā quoque iu-
 stitiā legē arbitratus ē: ut ad recte operādū potētius p̄suaderet: ne post mortē re-
 cte poenas i probi luerēt. Quocirca eū plerique fabulosum putauere q̄ eiusmodi
 narratiōes iterdū suis scriptis interserit: ut p̄ obscurū modum q̄ ista post mortē
 sic se habeāt admōiti mortales iura uiolare p̄timeścāt: atq̄ i hūc modū ille opina-
 tus ē istaq̄ ei placuere. Distribuebat autē ut ait Aristoteles humana bona tripl̄r:
 alia q̄ppe i aīa: alia i corpe: alia extrīsecus cōstare asseuerās: puta iustitiā prudētiā
 fortitudinē frugalitatē & cætera id genus in aīo ponebat: pulchritudinē & ha-
 bitū præclaræ sanitatē & fortitudinē i corpe: amicos aut̄ & p̄riæ foelicitatē atque
 diuitias inter exteriora numerabat. Bonorū igitur tria eē genera alia i aīa: alia in
 corpore: alia extrīsecus. Tres itē eē amiciciæ spēs naturalē aliā: aliā socialē: atque
 aliā hospitalē. naturalē qua parentes naturæ istīctū liberis afficiunt̄: cognatique
 alterutꝝ diligunt: Eā uero in cæteras quoque aīantes eē diffusā. Socialē siue so-
 dalitiā quā sine ullo cōsanguinitatis uicūlo sola consuetudo conciliat: cuiusmo-
 di Piladis & Orestis fuisse memoratur: Hospitalē qua ex cōmendatione uel litte-
 ris hospitibus iungimur. Addunt plerique quarto loco & amatoriā ciuilitatē

identidem in species quinque distinxit: aliam popularem: aliam quam optimates agant, tertiã quã diffundat in paucos, regiã quartã: quintã tyrãnicã. Popularem rēpub. in eis esse ciuitatibus in quibus ad imperiũ multitudinis agit res: eiusque nutu magistratus eligunt: & pro illius arbitrio ponunt leges: Aristocraticã ubi neque diuites neque pauperes neque nobilitate uel gloria illustres dominant: uerũ soli qui sunt in ciuitate optimi rem administrant. Oligarchiã quãdo a censibus magistratus eligunt, sunt enim pauciores pauperibus. Regnũ bifariã scindi: Aliud enim secundũ legẽ: Aliud secundũ genus esse: secundũ legẽ consistere Carthaginensium regnũ: Annale quippe esse: Lacedæmoniõrum uero macedonũ secundũ genus: habent, n. regni stirpẽ aliq. Tyrãnidẽ dici cum impulsus & uis adacti ciues iugũ dominationis uiolenter admittunt, iustitiã subinde tria esse genera: aliud circa deos: aliud circa hoies: aliud circa defunctos uersari: Nam & qui sacrificia secundũ leges faciunt: sacrarumque rerum curã habent: religiosi circa deos ac pii sunt. Qui uero mutua depositaque restituunt iusti erga hoies sunt: qui autem uita functis iusta persoluunt tertiã illã iustitiã partẽ exequuntur. Disciplinã similiter tris esse species. Aliã quidẽ in actione consistere & practicen dici: Aliã ex operis effectu consistere & appellari effectricẽ. Tertiã speculationi studere & theoreticen uocari: & ædiũ quidẽ nauiumque structurã ad effectricẽ illã pertinere: Videre quippe in promptu est, opus cõsumatũ. Ciuitatẽ uero & tibiãque cantus pulsusque citharã & huiusmodi cætera practice subesse. Neque, n. cõsumato actu quippiã remanet quod oculis subiectum sit. Cæterum in ipso actu uis ois est. Itaque alius tibiis alius fidibus canit: alius rēp. gerit. Porro geometria & harmonia & astrologia sub intelligentiã cadunt & speculationi tantũmodo inserviunt: Neque enim uel agunt uel efficiunt quicquid. Sed geometra quidẽ sollerter ut sese habet adinuicẽ lineã: harmoniacus phthongos: idest sonos rone diiudicat: astrologus sydera cõtemplat atque cælũ. Medicinã itẽ quinque species esse, aliã quippe dici medicabilem quã morbis medicamentis potione subueniat: aliã chirurgicã quã sectione & uisione curet: tertiã quã sola uictus rone & ordine arceat ægritudines: appellarique diæticen: quartã quã ex celeri discretionẽ morborum succurrat ægris: uocarique νοσθὺν ὠμονικὴν, i. morborum rone mentẽ: quintã adiutricẽ dici quod strenuo auxilio doloribus continuo liberet. Legis itẽ geminã esse distributionẽ: alterã scriptã: inscriptã alterã, priorẽ illã esse ciuilem: quã uero inscriptã uocatur eam a natura & usu proficisci: puta nudũ in foris pergere: Feminẽaque uti ueste nulla scripta lege prohibetur, sola id inscriptã: naturalisque uetat lex. Orationẽ quinary diuisione distinguere. Esse enim eius aliud genus: quo utuntur in concionibus hi qui administrant rēpub. idque ciuile appellari: Aliud quo utuntur oratores demonstrationi inseruientes: dum uel laudant uel uituperant uel accusant quẽpiã. Esse uero id genus oratoriũ. Tertiũ quo priuati inuicẽ colloquuntur dicique priuatũ. Quartũ quo breui rogantes atque respondentes interrogantibus utuntur: uocarique id genus dialecticum. Quinto quo artifices dum de sua arte differunt: loquuntur appellarique id artificiosum. Musica tris esse diuisiones, ex his aliã uoce sola consistere, ut cantũ: aliam uoce simul & manu: ut cum neruorum pulsibus oris modulatione concinimus, tertiã solis manibus perfici: ut cum silente oris organo cytharã percutimus. Nobilitatẽ quattuor in

Tertius

species diuidi: Quippe quiclaris bonis iustisque maioribus fuerint exorti eos no-
 biles pfecto esse: quorum item parētes potentes ac p̄cipes fuere: eos itidē nobiles
 dici. Tertio deiceps loco uocari nobiles quorum sint aui fama & opinione celebres:
 quā uerbi gratia uel ex bellicis rebus p̄clare gestis uel ex certaminū coronis re-
 portauerint. quartū esse nobilitatis genus idque p̄stantissimum: cum quis per se
 animi ingenuitate & magnitudine excellit. Hūc enim p̄fecto ueraciter appellari
 nobilē: cui nō aliena: sed sua uirtus ad nobilitatē opituletur. Pulchritudinē itē in
 tria genera distigui: aliā quippe esse laudabilē: ut formosam faciē: aliam quoque
 usui deseruire: ut instrumentū & domū: ea quippe p̄terq̄ speciosa sunt: usibus
 nostris accōmodata sunt. tertiā legibus studiisque constare: eaque humanā uitā
 cōmodis maxime cōsulere. Animā tres itidē partes esse: aliā enim rōnalē: aliā cō-
 cupiscibilē: irascibilē tertiā. rōnalē sedē esse cōsili cogitationis & huiusmodi reli-
 quorum: concupiscibilē esse appetēdi cibi uel cōgressus & similiū causam: irascibilē
 uero cōfidētiae uoluptatis doloris & iracūdiā auctorē esse. Perfectā cōsumatā
 que uirtutis esse species quattuor: primā prudētia: secundā iustitiā: fortitudinē ter-
 tiā: quartā tēperatiā. Ex his prudentiā recte agēdoꝝ causam esse: iustitiā uero iter
 cōsortia & humanā uitā cōmercia nō uiolādi iuris auctorē. Fortitudinē autē ne
 iter pericula & terrores a iustitiā tenore deuiemus efficere. porro tēperantiam
 nos ad frenādas cōcupiscētias: ut a nulla uoluptate subigamur honesteque uiua-
 mus sua nobis lege p̄scribere. Principatus itē quinariā esse distributionē. Aliū
 quippe esse legitimū: naturalē aliū: aliū secundū cōsuetudinē: quartū secundū ge-
 nus: q̄ntū uiolentū. Denique magistratus ciuitatū si eligant a ciuibus secundū le-
 gē p̄cipant. per naturā uero mares ubique gentiū nō modo iter hoies uerū in-
 ter animantes quoque foeminis p̄sunt. ex consuetudine uero & p̄dagogi pu-
 eris. & magistri discipulis ip̄erāt. per genus autē Lacedaemonū reges dominant.
 fluxit enim a gēte aliqua apud eos regnū. Eodē modo & apud macedones reges
 ip̄erāt. q̄ppe & illic regnū ex genere institutū est: porro qui coactis ac per summam
 uim ip̄ulsis ciuibus iuitis regnāt huiusmodi per uim dominant. hāc quariā p̄-
 cipatus distributio. Oratoriā sex species tradit. Nā quotiens iusserit orator bellū
 arripere & auxiliū contra aliquē ferre: id genus uocat adhortatio. Cū uero gētē
 agere neque bellare neque opē ferre monuerit: appellat ea spēs dehortatio. Ter-
 tia subīde spēs cū qs se a quolibet iniuriis affectū & cōplura icōmoda p̄pessū do-
 cuerit: eiuismodi uero uocatur accusatio. Quarta species defensio dicitur: cum
 scilicet is qui accusat se neque uiolasse ius neque aliud quicq̄ temere & nequiter
 egisse p̄barit. Quinta deiceps spēs: cū qs bene & cōmode dixerit: honestūque ac
 bonū p̄dicauerit eaque laus siue laudatio dicit. Sexta deīde cū turpe ac malū
 docuerit: & hac uituperatio pōt appellari. Recte dicere in quattuor scindit: pri-
 mū enim quid dicere oportet obseruādū monet: secundo q̄ multa dicere: tertio
 ad quos: quarto quādo sit dicendum. ea igitur oportet dicere quae utilia futura
 sint & dicēti & auditoribus. Modū etiam seruare in dicendo conuenit: ut neque
 nimis multa neque pauciora q̄ satis est dicant: adhibenda & personarū rō: ut si q̄-
 dem ad peccantes seniores dicendū sit: Verba illi aetati cōgrua loq̄mur: sin uero

Libet

ad iuniores uerba faciēda sint: maiore auctoritate utamur i dicēdo. Tps itē dicēdi obseruādum: ut neq; prius neq; posterius: q̄ rō exigit dicat: Alioqn pfecto uitium nō effugiet: q̄ secus faxit. Beneficētia q̄drifariā ipso auctore diuidit: Aut. n. pecuniis: aut corpib;: aut disciplinis: aut uerbis beneficiū praestari. Ac pecuniis q̄ dē beneficiū cōstat: cū qs egenos ut inopia liberent pecuniis iuuat. Corpibus res tāta agit: cū se mutuo fouent hoies & ab iniuria cādētūq; petulantia manu iuicē uēdicāt. Porro q̄ disciplinis liberalib; ibuūt uel medicinæ arte subueniūt uel bōi aliqd docēt: tertio illo beneficētiaē genere utunt. At cū in iudiciū q̄spiā igressus p amico dixerit: eūq; ui orōnis adiuuerit: hic beneficētiaē munus uerbis expleuit. Finē itidē rez̄ q̄driptitū docet: Quippe res aut secūdū leges finē accipiunt: ut cū decretū aliquod lege firmat & iplet: aut secūdū naturā finis rebus accedit. Nāq; & dies & annus & āni tpa naturali lege decedūt. Aut secūdū artē finis obuēit. Architectus arte cōsumat aedificium: & nauū fabricator arte itidē pficit nauē: aut fortuito finis cōtingit: ut cū secus ac putabamus & praeter opinionē aliqd accidit. Aut igif legitimus ē rez̄ finis: aut naturalis: aut arte cōstat: aut forte. Potentiā idē tidē q̄tuor i spēs diuidit. aliā qppe eē q̄ cogitare aīo & opinari possumus: aliam q̄ corpe ualemus & pgere & accipe & dare & cætera id genus: tertiā qua uel pecuniæ copia uel multitudine militū potētes dicunt: Vnde & magna potētia polle re dī rex: quartā potētiaē distributionē: qua & facere ac pati bene & male possumus. Nā & ifirmari & erudiri & cōualescere ualemus & huiusmodi oīa: Primā itaq; potētiaē spēm cōstare aīo: secundam corpore: tertiā exercitu atq; pecuniis: quartā i faciendo atq; patiēdo. Humanitatē itidē triplicē inducit: aliā qppe p salutationē fieri: ut cū forte obuū quēlibet humaniter quis salutat: & dextrā porrigēs comiter excipit: Aliā eē eius spēm: cū i casus uarios erūnasq; iactato qs opem clemēter i pendit: Tertiū eius genus quo cœnas & cōuiuia iter se hoies celebrāt. Aut igif salutatiōis officio aut ope & auxilio: aut cōuiuio frequētiq; cōgressu cōstare humanitatē. Foelicitatē quiquepartitā diffinit. Primā eius partē bene cōsulere: Secundā sensibus & bona ualitudine corporis uigere: Tertiā i rebus gerendis fortunatū eē: Quartā gloria & claritudine apud hoies excellere: Quātam pecuniis rebusq; cæteris ad oēs usus hūanitatē affluere. Primū illud ex eruditione multarūq; rez̄ peritia & expimēto cōtingere: sequēs ex corporis mēbris accidere: ut si qs uidet oculis: audit auribus: narium praeterea & oris sensu uiget & itegritate mēbroz̄: quæ sensuū istrumēta sunt: Tertiū inde puenire: si quis quod agere intēdit ita ægerit: ut decet sapiētē & strēnuū uix: quartū illud. s. gloriae celebritatē ex opiniōe bonitatis emanare: Postremū rez̄ affluentia ē: cū cui ad uitæ usus ita suppeditat pecuniarū copia: ut & amicos fouere beneficio & large ac liberaliter cūcta necessaria submīstrare ualeat. Porro cui hæc suppetāt oīa eū pfecte foelicē ac beatū eē. Artes trifariā diuidit: primā i effectione ferri & metalloz̄ materiaq; cādēda cōstituit: q̄ ista q̄si præpet: Secundā ex his cōficiat aliqd: puta ex ferro ærarius arma fabricat: ex lignis faber tibias & lyras facit. Tertiā i usu eaz̄ rez̄ est. qppe eq̄stris frenis utit: armis bellica: musica tibis & lyra. Bonū i q̄tuor genera diuidit: Priō bonū dicimus habere uirtutē: Secūdo uirtutē ipsā & iusticiā dicimus

Tertius

bonū: Tertio cibos & cōmodā exercitacionē ac medicamēta: Quarto demū loco bonū dicimus tibiā & cātū histrionicā atque poetā. Eorū quæ sunt quædā dicimus mala: bona alia: alia neutra. Ex his mala eē quæ semp nocere possunt ut est iudicii rōnisq; priuatio: demētia: iniquitas & huiusmodi cætera: Bona quæ his cōtraria sūt: Media quæ neutrā ptē tuēt: deābulatio: sessio cibique pceptio: quæ oīno neque pdesse possūt neque obesse: ea uero neque bona eē neque mala. Optima legū moderatio ī tria diuidit: Primo si sint leges præclaræ & optimæ: Secūdo si ciues eas leges quæ ita latæ fuerunt oī studio obseruēt: Tertio si iuxta cōsuetudīes ac studia quorūlibet positis legibus bene respub. administrēt. Est igitur prima pars eiusce moderationis: ut sint leges optimæ: Secūda ut ītra illas maneat: Tertia ut præclaris cōsuetudinibus studiisque uiuāt. Cōtraria huic laudabili legū moderationi iniquitas ī tria itidē scīdit: aliud ex his ē si sint leges pessimæ peregrinisque & ciuib; noxiæ. Aliud si his quæ sunt: minime obtēpet. Tertio si nulla oīno sit lex. Cōtraria trifariā ita diuidunt: puta bona malis cōtraria dicimus: ut ius iniustitiæ: sapiām īsapiētia & huiusmodi cætera. Mala aut malis cōtraria sunt: ut pdigalitas auaritiæ & iniusta pœna iniustæ īpunitati & cætera id genus mala malis cōtraria sunt. Porro leuia grauib;: tardis uelocia: & nigra candidis: ut alteris neutra. Cōtrariorū igitur partim ut bona malis cōtraria sunt: partim ut mala malis: partim ut neutra alteris media cōtraria dicunt. Bonorū tria sūt genera: alia enī ex his hēri: alia participari: alia subsistere: priā illa sūt quæ eē possunt: ut ē iustitia & sanitas: sequētia quæ hēri qdē nequnt: eorū tamē eē participes possumus puta bonū ipsum hēre possibile nō est: neque tamē ē īpossibile illius participatione frui. Substantialia uero quæ neque participationē admittūt: neque hēre possibile ē: sed eē oportet: ut pbū eē & iustū eē bonū ē. ea uero neque hēre neque participare licet sed sufficere ut probum eē & iustū eē. Et hæc bonorū ē distributio. Consilium itidē tripartitum ē. Aliud q̄ppe a præterito. Aliud a futuro. Aliud a presēti tpe sumit. præteritum tps exēpla suppeditat: dū attēdit qd cur quæque gēs passa sit ut caueamus: aut qd prudēter ægerit: ut imitemur: ut pote qd passisint Lacedæmonii dū cōfidunt. Præsēs rē ipsā quæ ī manib; ē: cōsiderare admōet: puta debiles muros: hoīes timidos: annonæ caritatē & cætera hmōi. Futurū p̄pice/re suadet: uti ne qd fiat temere: hēndā bonæ opiniōis rōnē: ut non eē uiolandas suspicionibus legationes: ne grā gloriā honestatis amittat. Vox ī duo diuidit. est enī aiata alia: alia inaiata. Aiata qdē aiantium: Inanimata uero sonorū atque crepituū. Porro aiata bifariā scīdit: Est enī altera lrata: altera illiterāta: Litterata ut hoīum: illiterata ut aiālium. Eorū quæ sunt alia diuidua: alia indiuidua dicimus. Diuiduorū uero alia sunt similium partium: alia dissimilium. Atque īdiuidua quidē sūt quæque diuisionē nō admittūt: & simplicia sunt: neque ex aliquo cōposita: ut monadē: punctū ac sonū: īdiuidue dicimus: Diuidua quæque sunt ex aliquo composita: ut syllabæ & cōsonatiæ & animantes & aqua & aurum. Similiū partiū sunt quæ ex similibus componūtur: neq; totū a parte nisi multitudine differt: puta aqua atque aurū & cætera huiusmodi. Dissimiliū partiū dicimus quæque ex dissimilibus cōstant: ut ē domus & huiusmodi cætera: Eorum

Liber

quæ sunt alia per se: alia uero ad aliqd dicuntur. Et ea quidē p se dicimus: quæ nul-
la interpretatione ut intelligantur idigēt. Eiusmodi sunt hō: equus & aīalia reliqua:
nihil enī horū interpretatione idiget. Ea uero ad aliud dicuntur: que interpretatione
quadam egēt: tūc ē maius aliquo & aliquo celerius & melius & huiusmodi reli-
qua. Nāque & maius minore maius est: & celerius aliquo ē celerius: & in hunc
modum cætera: Ita & priora diuidebat secūdū Aristotelē. Fuit autē & alius Plato
philosophus Rhodius panætii discipulus: ut ait seleucus grāmaticus in primo
de philosophia libro: & alius peripateticus de aristotelis ludo: & alius praxipha-
nis discipulus: & alius poeta prisca comœdiæ.

Laertii Diogenis. Liber quartus.

Speusippus Atheniensis.

Væ de platone dicēda erāt p uiribus diximus: qd
de eo uiro singuli sēsissent studiose i unū corpus
colligentes. Successit autē ei Speusippus euryme-
dontis filius Atheniensis: Pago myrrhinusius &
platonis ex sorore natus. Octo autē annos scholæ
platonice magister fuit: a ceterisima octaua olym-
piade initiū sumēs: Gratiarūq; signa in schola col-
locauit: quæ fuit a platone i academia cōstructa.
pstitit atē i tra platōis dogmata: & si moribus eius-
modi nō fuit. Nāque & iracūdus erat: & uolupta-
tibus dederat manus. Denique aiūt illū ira cōcita-
tū: Catuliū i puteū iecisse: uoluptateque delinitū
i macedoniā ad cassādrī nuptias pfectū eē. Ferē &
platonis discipulas lastheniā mātinīacā: & axiotheā phliasiā ipm quoque audiuis-
se. Quo ē tpe dionysius ita ad illū mordaciter scribēs ait: & ex arcade discipula
tua phiam discerere possumus. Et plato quidē gratis sua limia terētes docebat:
Tu uero tributa exigis: & a uolētibus ac nolētibus accipis. Primus hic: ut ait diodo-
rus i priō cōmētariō: i disciplinis qd eēt cōe uestigauit: Easque q̄tū fieri poterat
sibi iuicē iūxit atq; fœderauit. Prius itē quæ ab Isocrate dicebāt arcana edidit: ut
cæneus r̄fert: ac prius quo pacto ex gracilioribus lignis capacia & i uētrē tumētia
uascula fierēt iuēit. Cū uero iā paralyti corpus illi oē resolutū ferme eēt: accersito
Xenocrate orauit ut sibi i docēdo succederet. Aiūt illū cū uehiculo ferret i Aca-
demiā: obuiū habuisse diogenē: & cū illi salue dixisset: Hoc ab eo respōsū accepit
se: At tu neq; salue: q̄ eiusmōi cū sis uiuere susties. Demū uero mæroī ipulsū: cū
iā senio cōfectus eēt mortē sibi spōte cōsciuisse. Porro Plutarchus i uita Syllæ ac
lysādrī pediculis effervescentibus illū interisse ait. Erat enī corpe fragili ut ait Tio-
theus i libro de uitis. hic ad diuitē amatē deformē mulierē ait: Quid tibi istac
opus ē: ego tibi decē talentis formosiorē iueniam. Reliq; autē complura cō-
mentaria & dialogos plurimos: iter quos & aristippus cyrenæus est: de diuiti-
is unū: de uoluptate unū: de iusticia unū: de philosophia unū: de amicitia unū:
de diis unum: philosophus unū: ad Cephalum unum: cephalus unum: Clino

Q uartus

machus siue Lysias unū: Ciuis unū: de aia unum: Cōmentariorū ad Gyllū unū: Aristippus unū: Repræhensio artiū unum. Ὑπομνηματικοὶ Dialogi artificiales unū: Dialogi eorū regū quæ sunt ī quaq; re similes decē: Diuisiones & argumenta ad similia: De generibus & speciebus exēplariorū: ad Amartyrum: Platonis laudes: Epistolæ ad Dionem Dionysium Philippū: de legis sanctiōe: Mathæmaticus mādrobulus: Lysias: diffinitiones. Cōmentariorū ordines: uersus plurimos: Ad hūc Symonides scribit hystorias in quibus Dionis ac Bionis gesta signauerat: Eius libros Aristotelem tribus talētis emisse Fauorinus in secūdo cōmentariorū auctōr ē. Fuit & alter Speusippus medicus Erophileus Alexandrinus.

Xenocrates Chalcedonius.

x Xenocrates Agathenoris filius chalcedonius a primis ferme annis Platonis auditor fuit: Eiq; in Siciliam p̄ficiscenti comes itineris adhæsit. Erat aut̄ hābes ingenio ac tardus: adeo ut cū illū Plato Aristoteli conferret: alterū freno: alterū diceret egerē calcaribus. Illudq; cui equo: quē asinū iungo: alioquin se uero semp ac serio habitu & ore perdurabat: ita ut sæpe ad illū Plato diceret Xenocrates gratiis sacra fac. Vixit aut̄ ut plurimū in academia. Si quando uero ad urbē p̄fecturus eēt: turbas oīs tumultuosorū ac impudicorū eius obseruare transitū solitas tradūt eius inq̄tandi gratia phryaen deniq; nobile scortum illum aliquando tētauisse: cū uidelicet a quibusdam dedita opera insectaretur ab eo ītra ædiculā admissam humanitatis causa: Cūq; solus illic & unicus lectulus eēt oranti lectuli ipsius partē cōcessisse. Demū cum multane quicq; orasset infecto opere p̄fectam eē: ac dixisse p̄contantibus se non a uiro sed a statua exire. Quidā uero discipulos Laidē illi iniecisse in lectulū tradunt: Illūq; adeo fuisse continentem ut cū se ad libidinē icitari præsensisset: & secare & urere uerenda sæpe patere. Tanta uero illius uerbis fides habebatur: ut cum iniurati nullius testimoniū admitteret: huic soli remiserint Atheniēses iusiurādū. Erat præterea maxime frugi ita ut cū illi Alexāder magnam pecuniā summā misisset: sublatis solum tribus milibus atticis reliquū remiserit dicēs illi opus esse pluribus: qui plures enutriet. Ab antipatro quoq; sibi missam pecuniam nō suscepisse mironianus ī similibus testat̄. Corona quoq; aurea donatū premio. s. ī modo dice potationis ab his qui se continebāt apud Dionysiu: cū īde esset p̄fectus: eam ante Mercuriū deposuisse: ubi floreas etiam coronas pōere solitus erat. Missum illū cū cæteris legatū ad Philippū fama ē: Ac reliquos qdē donis emollitos & cōuiuia celebrasse & cū illo sæpe in colloquiū uenisse: eū uero horū neutrum fecisse: Neq; enī illū ideo Philippus admiserat. Quo circa & Athenas reuersos legatos dixisse: Frustra Xenocratē secū iuisse: & cū illi parata iam eēt multa cōperto ex illo ut sese res h̄ret: monēte tūc maxime reipub. curā hēndā: Quippe philippum cæteros donis corrupisse: se uero nulla rōne iclinare ad iuū cōsēsum posse puidisse. Ea ex re duplici honore honestatū asserunt. Philippū quoq; postmodū dixisse solū Xenocratē ex oībus qui ad se uenerant legatis munera spreuisse. Ad antipatrū quoq; legatōe fūctus ut qui ex Atheniēsisibus ī bello Lamiaco capti fuerant redderet: ab eo iuitatus ad coenā: hisce ad illū metro uerbis usus est.

Quis prius o circe: premerent si corda pudores:

Inter uina piger posset recubare dapesq;

Quā sotios ex oī ereptos clade uideret.

Quibus doceret non se prius conuiuio exurrecturę: q̄ quod petebat ipetrasset:
Amicosq; ac ciues absolutos uideret: eius hanc dexteritatem ille perlibenter am-
plexus oēs continuo absoluit ac remisit. Cū aliquando passer accipitri futurus
præda se ī eius sinū recepisset: operuit ac fouit dicēs nō oportere supplicē pdere.
Cū a Bione obiurgaret: nō tibi inqt respōdebo equidē: Nā neq; tragœdia comœ-
diā cū ab eo lacelit respōsione dignat. Ad eū qui neq; musica: neq; geometria ne-
q; astronomia īstructus ludū suū frequentare cupiebat: pge inqt: ad miniculis. n.
philosophiæ cares. Alii sic dixisse ferūt: Apud me enī uellus nō mollit. Cū plato-
ni Dionysius diceret caput tibi quispiā tollet: aderat hic & suū ostendens nullus
inquit id prius q̄ istud abscidet. Aiūt Antipatro Athenas pfecto & se salutanti nō
antea respōdisse: q̄ cœptam finiret orōnem. Porro gloriæ & fastus ī primis cōtē-
ptor fuit: ac sæpe iterdiu meditationi īseruiebat: atq; unam silentio distribuebat
horam. Scripsit aut plurima: admonitionesq; & uersus. Ea fere ista sunt: de natu-
ra libros sex: de philosophia sex: de uitiis unū: arcadē unū: de optimo unū: de pue-
ro unū: de cōtinētia unum: de utili unū: de libero unū: de morte unū: de uolūta-
rio unū: de amicitia duos: de scribēdo unū: de memoria unū: de modestia unū:
de cōtrario duo: de fœlicitate duo: de mēdacio unū: Calliclem unū: de prudētia
duo: Oeconōicū unū: de frugalitate unū: de uiribus legis unū: de rep. unū: De san-
ctitate unū: q̄ uirtus tradi possit unū: de eo quod ē unū: de fato unū: d̄ pturbatio-
nibus unū: de uitis unū: de cōcordia unū: de discipulis duo: de iusticia unū: de uir-
tute duo: de speciebus unū: de uoluptate duo: de aīa duo: de scīa unū: politicum
unū: de uita unum: de fortitudine unū: de uno unum: de ideis unū: de arte unū:
de diis duo: de aīa duo: de scīa unum: ciuilē unum: de scientificis unū: de philoso-
phia unum: de permenide unū: archædemus siue de iustitia unū: de bono unū:
de his quæ circa mentē sunt octo: Solutio eorū quæ accidūt orōni unū: De phyfi-
ce uel de his quæ de physicæ rōne audiūtur sex: capitula unū: de generibus & spe-
cibus unū: Pythagorica unū: Solutiones duo: diuisiones octo: positionū libros
xxxiii. de rōne differendi libros. xiiii. post hæc libros. xy. & alios. xvi. de discipulis
eorū quæ circa distinctionē uersari possunt libros nouē: eorū quæ circa mentem
sunt alios libros. iiii. eorū quæ circa disciplinas uersant libros sex: De his quæ cir-
ca mentē libros duos: alios de geometris libros quicq; Cōmentariorū unū: Con-
tariorū unū: de numeris unū: numerorū speculatio unū: de interuallis unum: de
his quæ ī astrologia uersant libros sex: & elemēta: Ad alexandrū: d̄ regno libros
q̄tuor: ad Arybā: ad ephæstionē: de geometria duo: uersus. iiii. ducētī triginta no-
uem. Eū tamē: cū rātus ac talis eēt: Atheniēses aliquando uēdiderūt ut eo mō in
exilio positus frāgeret: eū demetrius phalerius emit & utriq; succurrit. Xenocra-
ti enī libertatē restituit: Atheniensibus uero īposita illi uiro ab urbe trāsmigra-
tione fatiffecit. hoc ait myronianus amastriacus in primo historicorū similium
capitulorū: Successit aut Speusippo scholāq; tenuit anno. xxy. Docere aut coepe

Quartus

rat sub Lyfimacho centesimæ decimæ olympiadis anno secundo. Moritur noctu cū in sartaginē forte offendisset ætatis annū octogesimū secundū nos: De eo sic diximus.

Vas ubi Xenocrates nō cautus iniuit ahenum:

Sæuaq; sub ppria uulnera fronte tulit:

Altius o clamans animam spirauit in auras.

Heu heu uir magnis omnibus aptus erat.

Fuerunt & alii quīq; eiusdem noīs: prior antiquissimus huius philosophi ciuis ac ppinquus. fert̄ eius oīo quæ inscribitur arfinoetica de Arfinoe defuncta: alius philosophus Elegiæ scriptor nō satis probatus. Ita enim se habet res ut poetæ quidam si p̄sa oratione scribere uelint efficiant. Qui uero pedestri oratione scribere consueuerūt: si poetiæ sibi partes uindicare uelint nō consequant̄. Id ex eo liquet quod alteræ naturæ: artis alteræ opus est: Alius Statuarius fuit: Postremus Aristoxeno teste odas conscripsit. Polemo Atheniēsis.

Polemo Phlostrati filius Atheniensis: Pago Oetheus oriūdu: cū eēt adolescens: adeo ipudicus ac lubricus fuit: ut pecunias circumferret quo paratior eēt & instructior ad uoluptates iplendas: eas itidem in uuis & angiportis occuleret. In academia quoq; iuxta colūnam quamdam reperta ē pecunia ab eo illic in usus similes recondita. Aliquando uero ex condito cū sodalibus ebrius & coronatus Xenocratis irrupit scholam: Quo ille nihil aduersus eam quam ceperat orationem ardentius quoque profecutus est. Erat autem sermo de pudicitia: ea illius oratione sensim impurus adolescens se ipsum collegit: atque ita ut industria & studio cæteros uinceret: eiq; i schola regenda succederet: cētesima sextadecima olympiade docere inchoans. Refert Antigonus carystius in uitis patrē eius fuisse primarium ciuitatis: equosq; iugales nutrire solitū: Fugisseq; iudiciū polemonē ab uxore nequitiaē insimulatum: q; adulescentibus congregeretur. Tantam uero inter ipsa philosophandi principia oris atq; habitus assumpsisse cōstantiam ut idem semper permaneret uocemq; nunq; immutaret. Quibus ex rebus crantorem quoq; sui i primis studiosum fecit. Deniq; a cane laceffitus dum surā morſu discerperet ne expalluit quidem: tumultuq; in ciuitate excitato perconctatus quidnam contigisset imobilis pstitit. In theatris quoq; nulla miseratiōe mouebat̄. Nicostrato enim qui cognominabatur Clytēestra poetæ quiddam sibi craticq; recitāte illoq; in affectū cōmiserationis translato: hic ita perseuerauit: ac si non audiuisset. Eiusmodi autem profecto fuit qualem describit Melanthius pictor in libris de pictura: ait enim oportere contumaciam quandam atque duritiā operibus & moribus ex æquo moderari. Polemo autem dicebat oportere in rebus exerceri: non in dialecticis: speculationibus uti ne breuem quandam artem sorbentes atque meditates: dum in rogationibus admirationi habentur affectu sibiipsis repugnarent. Erat igit̄ urbanus adiūcta seuera cōstātia: Idq; fugiebat quod de Euripide scribit Aristophanes acidū eū atq; asperū uocās: Neq; uero sedēs dicebat cū rogaret̄: sed ambulās. Itaq; ppter summum p̄bitatis studium i ciuitate honorabatur maxime

post deambulationem quiescebat in hortulo iuxta quæ discipuli constructis breuibus tuguriis ppe scholâ exhedrâq; habitabât. Videf aut Polemo Xenocratē in cūctis æmulatus: eū q; amasse Aristippus in q̄rto de antiquis delitiis refert. semp deniq; illius inocētiâ & siccitatē Polemo in ore habebat: iduerat illius quoq; grauitatē ueluti doricus qdā in musica modus. erat autē & sophoclis in primis studiosus atq; in illis maxime locis ubi iuxta comicū canis qdā molossicus secū una poemata fecisse uidebatur: & ubi iuxta phrynicum non elatus aut turbidus sed mitis incedit atque placidus. Dicebat igitur Homerum quidem epicum esse Sopholem: Homerum uero sophoclem tragicum. Obiit iam uetulus ex phthisi: reliquitque opuscula plurima: nostrumque est de eo carmen.

Non audis hominum tristem polemona dolorem

Teximus: hic morbi quem posuere graues.

Non polemon saxo tegitur: sed inane cadauer

Hoc ad clara uolans astra reliquit humum.

Crates Atheniensis.

Rates Atheniensis p̄re Antigene ortus pago thriasius fuit auditor simul amatorq; Polemonis illiusq; successor scholæ. ita uero sibi p̄suere iuicē ut nō mō uiuētes eadē sint studia secuti: ueq; ad ultimā fere respirationē alterutq; similes fuerit: & mortui eodē sepulchro sint cōditi. Vnde & antagoras ambos uersu laudauit in hāc sniam.

Hoc tumulo cratē ac polemonē cōditos fatere qui trās is o hospes uiros cōsensu aiorq; præcipuos: quorū diuino ex ore doctrina manauit sacra: uitæq; mundicies Sapiētiae adiūcta ueris certisque psuadēs dogmatibus ornauit sæculū. hic & Arcesilaū cū ad eos a Theophrasto diuerteret dixisse ferūt: illos deos eē aliquos aut aurei sæculi reliqas. Erant enim igenio minime uulgari aut multitudinis fauoribus dedito: Sed quod de Dionysodoro tibicine fert: illis cōuenientissime aptari p̄t: quē aliquādo dixisse tradūt & exultatē atque gloriatē quod nihil ex suis pulsibus neque intrieris neque ad fontē unq; audiuiisset: sicut Ismenii. Coenare apud Cratorē solitū refert Antigonus cōcorditer ambobus Arcesilao etiā adiecto uiuētibus. habitasse itē Arcesilaū una & Cratorē Polemonēque una cum Crate & Lyside quodā ex ciuibus. Erat autē inqt amator ut prædictū est: Polemonis qdē Crates: Cratoris aut Arcesilaus. moriēs aut Crates ut apollodorus in tertio cronicoꝝ ait libros reliqt alios qdē philosophicos: De comoedia alios: Orones itē populares alias & de legatiōibus alias. habuit & discipulos sane memorabiles: hore ex numero fuit Arcesilaus auditor suus de quo in cōsequētibus dicemus: & Biō itē horistenites ac postremo theodorus: a quo secta theodorica denominata est: de quo itē suo loco dicemus. Decē uero fuerūt Crates: Primus antiquæ comoediæ poeta. Secūdus orator trallianus de Isocratis familia. Tertius uallog; effossor qui cū alexād̄ro militauit. Quartus cynicus de quo postea dicemus. Quintus philosophus peripateticus. Sextus academicus quem prædiximus. Septimus malotes grammaticus. Octauus qui geometrica scripsit. Nonus poeta epigrammatū. Decimus transensis academicus philosophus.

Quartus

Crantor solensis.

Rator solensis cum apud suos hunc in gloria concessit athenas: ibique Xenocratis auditor Polemonisque socius in discedo fuit. Reliquit autem commentaria ad xxx. versuum milia: Ex eis quaedam Arcesilao non desunt quae applicent. Fere cum interrogatus esset cuius rei gratia ita se Polemoni addidisset: respondisse: quia illo nunquam neque acutius neque grauius audisset loquentem. Is cum infirmatus esset in asclepianum secessit: ibique deambulabat: continuo ad eum illuc undique confluxere discipuli existimantes illum non morbi causa: sed quia ibi scholam uellet instituire eo concessisse. Aderat tamen illic & Arcesilaus uolens ab illo se ad Polemonem conferre quam amatore suo: sicuti cum ad Arcesilaum uenerimus dicemus: quia ex re non solum nihil successit. sed ipse quoque cum sanus factus esset se ad audiendum polemonem contulit: atque inde multum illi & gloriae & laudis accessit. Fere & substantiam Arcesilao reliquisse talentorum duodecim: Et cum ab eo rogaretur ubi nam sepeliri uellet: dixisse terram in caris uisceribus abscondi placet. Poemata quoque scripsisse dicitur: eaque signata a nullo in Mineruae fano in patrio solo condidisse. Theatetus quoque poeta illum laudans & uiris & musis fuisse in primis gratum canit: atque sub ipsam senectutem cum defecisset: humo conditum: illic tranquillo aeuo frui.

Tarda senecta tulit haud ultra uiuere crantor.

Complacuit musis complacuitque uiris.

Exanimem sed terra uirum tu suscipe sacrum.

Sit placidusque illic ut quoque uiuus erat.

Admirabatur Crantor praeteris Homerum & Euripidem dicentes: oppositum esse & industriae plenum proprietate seruata tragice simul & misericorditer scribere: praeferebatque uersiculum ex Bellerophonte. Hei mihi quid ita mortales passi sumus. Antagoram quoque poetam ferunt ut Crantoris ferri huiusmodi: Crantoris item in laudem uersus referri in Antagoram fama.

O mihi mens esset celebrem: quae iusserat olim

Progeniem diuum: canerem nam carmine curas

Nunc aeternorum: natos quot in aequore lati

Oceani regina erebi nox edidit alto:

Cypridis & terra genitos: sortemque malignam

Ventorum. sed deinde uirum bona: duplicis atque

Nostra tuum canerent naturae carmina corpus.

Erat autem & nominibus fingendis acer. Tragcedum denique dixit infractam habere uocem: & cortice plenam: & Theophrasti quaestiones ostreis conscriptas esse.

Laudatur eius maxime liber quem de luctu edidit. Obiit ante polemonem & Crantem: aquae intercutis morbo. Est & nostrum epigramma in hanc sententiam.

Inundauit & te crantor pessimus morbus.

Et sic descendisti in magnum plutonis abyssum

Et tu qui illic nunc gaudes.

Sermonum uidua stetit tuorum autem

Academia: & soli patria tua.

Arcesilaus Seuthi siue scythi filius sicut Apollodorus in tertio chronico ait: pitanaeus ex æolide primus mediã iuexit Academiã negationes cõtinẽs ppter sermonũ cõtrarietates: Primusq; in utrãq; differe re partẽ aggressus est. idq; orõnis genus quod Plato tradiderat: p iterrogationẽ ac respõsionẽ ex umbra i certamẽ ac puluerẽ prior eduxit. Crãtori uero in hũc modũ cõgressus est. Quartus erat ex fratribus: qui illi duo erãt ex eodẽ p̃re duoq; eadẽ ex m̃re generati. Ex his alter qui eodẽ ex p̃re maior natu erat Py lades: qui uero ex m̃re Mœreas dicebat: q; eius curator erat. Audiuit itaq; p̃ri pio qdẽ Autolycũ mathematicũ ciuẽ suũ ante q̃ p̃ficiscereẽ athenas: qui cum sar dis quoq; prexit. Deĩde Xanthũ atheniẽsem quoq; musicũ: post quẽ Theophra sti auditor fuit. Tum demũ in academiã se ad Crantorem cõtulit. Mœreas enim quẽ prædiximus frater illũ ad oratoriã ediscẽdã hortabat: sed illũ philosophiã iã amor cæperat. Eo amore flagrantẽ Crãtor amator suus Euripidis ex Androme da uersiculo p̃cõtari p̃git. Num grãs habebis: si te seruarim uirgo? cui ille sequen tia respõdit. Duc age me hospes: & ancillã aut coniugẽ ut uoles habe. Ex hoc iam pariter ambo morabantur. Aegre tulisse Theophrastum aiunt illius recessum: ac dixisse. Quam ingeniosus promptusq; adolescens e schola discessit. Nãq; cum esset in dicendo grauissimus: atque in scribendo satis exercitatus: poeticã quoq; operam dedit. Feruntur eius epigrammata in Attalum.

Pergamus haud armis sed equis quoq; clara per orbem

Dicitur a pisa quam coluere dei.

Ex Ioue si fas est mortali dicere mentem

Rursus erit multo concelebrata magis.

Atq; Menodorum Eudami filium unum ex condiscipulis amantem.

Hinc distat phrygia est longe sacra hinc thyatera

O Menodore tua patria cadauada.

Aequalesq; uiã ducunt acheronta nephandum

Virorum ut acer undiq; permensurat.

Hoc tibi sed tumultum accurata condidit arte

Eudemus omnibus qui tibi amicior.

Amplectebat Homerũ maxime ex oĩbus: cuius adeo studiosus erat: ut semp ante somnũ eius aliqd legeret. Mane quoq; cũ surgeret dicens se ad amasiũ pergere: ne ab eo legendo ipediret. Pindarũ quoq; dicebat esse iprimis idoneũ iplere uocẽ: uerborũq; ac noĩum copiã præbere. Stilũ etiã ionicũ expressit cũ esset iunior. Hip põnici itẽ geometrã auditor fuit: in quẽ cũ esset alias hebes & obtusus: & hiscẽs: artis tamẽ itelligẽtia ualeret: iocatus est dicẽs hianti sibi geometriã in os aduola uisse: eũ etiã dementẽ aliquãdo effectũ domi secũ habuit: atq; tã diu illius curam egit: quoad reddereẽ sensui. Crate aut uita functo scholã tenuit: cedẽte sibi socra tide quodã. Nullũ uero libũ scripsisse ferũt: q; æque de oĩbus retineret assẽsum. Alii dephẽsum dũ quãdã emẽdaret tradũt: eos tamẽ ipsos alii nõ edidisse: alii flã mis tradidisse aiunt. In honore summo Platonem habuit: librosq; illius studio

Quartus

se lectitabat. Sūt qui Pyrrhonem quoq; imitatum asseuerent. Dialecticæ quoq; fuit nō imperitus: eretricorūq; sermones ac rōnes calluit. Vnde & de illo ab Aristotone dicebat. Ante Plato: retro Pyrrho: mediusq; Diodorus. Timon etiā de illo sic locutus est. habēs nāq; Menedemū plūbū ī sinibus ponet: seu Pyrrhonē penitus carneū: siue Diodog. Erat autē plogis abūde utens & cōstrictus atque in locutōe ambiguus. Ac præterea obiurgator cōfidēs multum atque audax: quod Timon quoque signauit: qui illius increpando uehementiam uno uersiculo expressit. Oblitus nescis iuuenum dum cuncta reprendis.

Vnde & adolescēte quodā audacius q̄ par erat: loquēte: nullus nē inqt hunc talo excipiet. Cū retulisset ad eū qdā uitiose cōcludens: nō uideri altero atq; maius: ne decē inquit digitorū lōgītudo senorū longitudine. Emone quodā chio cū esset deformis formosum se arbitrāte ac iugiter chlamidē præciosam iduēte: ac rogāte num illi sapiēs amaturus uideret ait utrū. neq; enim si ita q̄spiā fuerit pulcher ut tu: neque si ita speciose induat ut tu. Cum uero ab ipudico ita ageret cui forte īfensa erat eius grauitas: licet ne te rogare o uenerāda an silere: sit ait. Quid mihi o mulier aspera nec cōsueta loqueris? Verbofo cuidā ignauo oia sua pturbanti: iprobe inqt & ipudice loqui seruoꝝ filii cōsueuerūt. Loquaci itidem se obtūdētī nimio uerboꝝ strepitu: graui inqt nutrice caruisti. Quibusdā uero nihil respondebat. Fœneratore quodā ac dicendi studioso quiddā se ignorare dicente: Latent enim inquit & uentorū transitus auem: nisi cū adsit fœtus. Sūpta sunt autē ista ex Enomao Sophoclis. Alexinū quēdam dialecticū Alexini quædā cōmode ac pro merito enarrare non ualentē: quid Philoxenus aduersus lateritios operarios egisset admonuit. Ille enim cū hos carmē suū male cātantes offendisset: lateres illoꝝ cōculcare cœpit ac dicere. Vos mea corrūpitis: ego uestra dissipabo. Ferebat grauius si q̄s ītempestiue disciplinas liberales arripuisset. Naturaliter autem quodāmodo in differendo utebatur hoc uerbo arbitror equidem: & non assentietur istis ille eum ex nomine appellans: idque discipulorum quoque plurimi imitabantur: neque id solum uerū & rhetoricen eius omnēque dicendi modum ac figuram in se nitebantur exprimere. erat autē illi inuentionis præcipua foelicitas. Rite item ac facile occurrere obiectis: orationisque ambitum ad id quod erat propositū referre: atque omni se tēpori accōmodare mirifice callebat. Magna illi præterea ultra omnes ceteros erat persuadendi quæ uellet acrimonia. Quibus ex rebus factum est: ut ad eum audiendū confluerēt plurimi: & quidē cum illius īmodico acumine offenderentur. Quod tamen illi ipsi æquo animo ac libenter tolerabant. erat enim uir bonus ualde: suosque auditores bona spe plenos emittebat. erat illi summa facilitas ī cōmunicandis rebus suis: atque ad ferēda beneficia prōptus occurrebat: latere quoque grām omni studio quærebat: fastū eiusmodi maxime exhorrēs. Denique īgressus aliquādo ad Ctesibium ægrotum uidensque inopia reꝝ angustari: plenū nūmis sacculū clam eius puluio subiecit. Quo ille inuento Arcesilai inquit hic ludus est. Sed & alias mille ad eum solidos misit: Archiā uero arcadē eumeni cōmendans ut magna dignitate frueretur effecit. Liberalis quoque admodū fuit: ipsāque liberalitatē suam argēteis in-

Liber

primis uasis præferebat: atque cum Archecratis & Callicratis apparatu contendens: aurea quoque uasa in studio habuit: plurimisque ea subministrabat: quibus & conuiuia & cænas faciebant. Accepit ab eo quædam ad suscipiendos amicos argentea uasa. cum uero is egenus esset non repetiit. Aiunt alii de industria hæc illum uicinia dedisse: & cum ea ille redderet: quia pauper erat: illi largitum fuisse. Erat quidem illi & in pitane substantia ex qua sibi Pylades frater suppeditabat ad uitæ usus. Sed & Eumenes Philetæri filius ipsum largissimis frequentibusque illustrabat donis. Quocirca & huic soli præter cæteros studebat reges. Cum autem Antigono plerique obsequerentur: illiusque domum salutandi causa frequentaretur: ipse quiete agebat nolens in illius notitiam incidere. Hieroclis item amicitias imprimis fruebatur: quæ munychiam possidebat & piræum. Itaque diebus festis semper descendere ad eum consueuerat: & cum ab eo quoque ut Antigonus salutatum pergeret induceretur non accevit: sed ad usque illius ianuas profectus retro rediit. Post naualem uero antigoni pugnam plurimis illum aduentibus epistolasque pro consolatione scribentibus tacuit ipse. Attamen pro propria legatione ad Antigonus in demetriadem functus absque effectu rediit. Omne igitur tempus uixit in academia: reipublicæ negotia fugiens & consilia dånans. Interdum & athenis in piræo morabatur ex tempore dicens. Hierocle enim ut diximus utebatur familiariter: unde & a plerisque carpebatur. Magnificentia præterea excellens: quod enim rectius dici potest quam alter Aristippus. Cænas cum similibus sæpe celebrabat: ipseque ad illos proficiscebatur. Theodote item ac Philete eliesibus scortis palam congregiebat: detrahentibus autem Aristippi instituta recensebat. Adolescentibus item maxime studebat: eratque in amore prius. Unde illum Aristonchius stoichus corruptorem iuuenum disertumque impudicum & temerarium appellans accusabat. Namque & Demetrium cum is Cyrenem nauigasset: amasse plurimum dicitur: & Myrleanum leocharem: de quo & ad comessantes dixisse se quidem aperire uelle: illum autem prohibere. Hunc amabant & Demochares lachetis & Pythocles beselii filius. Quos ille cum deprehendisset: cedere se tolerando dixit. Præterea carpebant eum & obiurgabant ii quos diximus: ut uulgo addictum gloriæque studiosum. Maxime autem illum apud Hieronymum peripateticum uexabant: cum amicos cogeret ad natalem diem Alcyonei Antigoni filii: qua die pecunias plurimas in sumptibus quotidianis mittebat Antigonus. Vbi cum deuitaret iter pocula differere: Aridelo proponenti sibi quiddam quod speculatione indigeret: orationemque ut super illo differeret: dixisse fertur. At hoc ipsum in primis philosophiæ proprium est: cuiusque rei tempus scire. In id autem quod turbæ addictus culpabatur: & Timonem itidem suo ut solet cursu coarguit. Cum tamen esset eiusmodi: ita moderatus & fastus fugiens erat: ut discipulos moneret & alios audire: & cum adolescens quidam chius ex ludo suo Hieronymi quem prædiximus scholam plus sibi placere significasset: ipse manu apprehensum ad illum duxit: philosophoque commendauit admonens seruare ordinis ac disciplinæ grauitatem. Perlepidum & hoc illius dictum memorat. Percotanti enim cur ex disciplinis aliis plerique ad sectam epicuream transiret: ex epicureis uero nullus se ad cæteras conferret: ait: quia ex uiris quidem galli sunt: ex gallis uiri nunquam. Cum uero iam esset morti proximus: sua omnia Pyladi fratri legauit: quæ is illum chium claram moerem atque inde athenas deduxerat. Nunquam uero aut uxorem duxit aut filios genuit. Tria testamenta conscripsit. Ex his unum

Quartus

eretriæ penes Amphicritum deposuit: secundum athenis apud quendam ex amicis: Tertium domum ad Thaumasiã quendam necessarium suum misit orans ut illud seruaret: ad quem ita etiam scripsit. Arcesilaus Thaumasiæ salutem. Testamenta mea Diogeni tradidi ad te perferenda. Quia enim sæpius ægrotō: & corpe non rite ualeo: testamentum conficere placuit: ut si quid cōtingat inopinatum: sine tua iniuria proficiscar ex uita: qui unus ex omnibus maxime me affectu persecutus es: fidissimus autem omnium qui hic sunt cum mihi semper fueris: diligenter ea seruare stude: tum propter ætatem: tum propter necessitudinem. Cura igitur memor quantum tuæ fidei committam: ut quod apud te totum deponam quantum in te est: id moliri: ut negocia mea honeste disposita sint. Posita sunt autem ista athenis apud quendam ex amicis: & eretriæ penes Amphicritum: Obiit ut Hermippus ait: cum merum immodice hausisset: ac per id offendisset septuagesimo & quinto ætatis anno: susceptusque est ab atheniensibus ut nemo alius.

Quid uini tantum dic Arcesilae bibisti:

Extra sis mentem lapsus ut ipse tuam?

Non tam te miseror quam mortuus: at quia musas

Tu potus nimio læseris e calice.

Fuerunt & tres alii arcesilai: primus poeta priscae comœdiæ: secundus elegiæ poeta: tertius sculptor: in quem & Simonides hoc scripsit epigramma. Signum hoc diuinae est: Ducentae enim merces eius dragmæ: Artifex elaborauit Palladis manibus Dignus Arcesilaus Aristodici filius. Predictus autem philosophus ut ait Apollodorus in chronicis floruit maxime circa centesimam & uigesimam Olympiadem.

Bion Boristhenites.

Bion genere quidem boristhenites fuit. Quibus uero sit ortus parentibus: & quibus ex rebus ad philosophiam se contulerit: ipse Antigono aperuit. Cum enim ille sciscitaretur quisnam: unde: ubi illius esset patria atque parentes: sentiens se uituperatum esse apud regem atque ideo sic locutum ad illum ait. Pater quidem meus libertus fuit cubito se tergens. Significabat autem illum succidia & lardum uedere. Boristhenites genere non habens faciem: sed in facie scripturam acerbissimi domini: mater autem quam huiusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio quid in rem publicam committens cum tota domo uenundatus est. Me adulescentulum haud ignauum uel ingratum orator quidam emit. Is moriens mihi omnia reliquit. Ego tabulas ipsius exurens cunctasque conscindens athenas concessi: ibique philosophatus sum. Hoc mihi genus est: ista progenies: ista habui quae de me diceret. Desinant igitur Perseus ac philonides ea historiae tradere: me autem ex me ipso intueri: & erat sane Bion alias uersatili ingenio: & sophista callidus: puerque circa philosophiam se exercere uolentibus occasionem praebuerat. In quibusdam uero lenis &lympidus fastuque perfrui ualens. Complura autem reliquit commentaria: sed & sententias utiles & graues: ut illud. Cum sibi probro dare: quod adolescens non sibi uendicasset. non enim inquit possibile est mollem caseum hamo attrahere. Interrogatus aliquando quisnam anxietate maiore detinetur? Ille inquit qui se maxime cupit esse foelicem &

quietū. Rogatus an ducēda esset uxor? referē enī & ad hūc istud: si quidē ait tur-
 pē duxeris: poenā hēbis: sin aut formosam cōis erit. Senectutē malorū oīum por-
 tum asserebat: siquidem ad ipsam cūcta confugere: gloriam annorū eē matrem:
 pulchritudinē alienū bonū: diuitias neruos rez. Ad eū q̄ fundos suos uorauerat:
 Terra inqt Amphiarauā absorbuit: sed terrā tu. Magnū aiebat malū eē ferre non
 posse m alū. Arguebat eos q̄ hoīes quasi sine sensu eēt exurerent: eosq̄ ueluti sē
 su præditos adurerent. Dicebat aut iugiter optabilius eē speciem alteri largiri su-
 am: q̄ alienam petulanter ābire. Corpore quippe atq̄ aīo lædi q̄ id fecisset. Sed &
 Socratē in ius uocabat dicēs. Nā siquidē alcibiade uti potuit & abstinuit: inanis
 fuit: sin uero nō ualuit: nihil magnū fecit. Facile eē dicebat ad ifernū uiam: clau-
 sis enī oculis illuc iri. Alcibiadē culpans dicebat illū dum eēt adulescens uiros ab
 uxoribus: iuuenē uero uxores a uiris abduxisse. Rhodi atheniensibus ad orato-
 riam se exercētibus philosophiā ipse docebat. Causante quodam cur ita faceret.
 Frumenta inqt attuli: & ordeū uendo. Dicebat eos qui essent ī inferno magis p-
 fecto cruciandos: si ītegrīs q̄ si pforatis uasis aquas ferrent. Orate se uerboſo quo-
 dā ut sibi opē ferret: satis īquit tibi faciā: si q̄ precent p te ad me miseris: ipse quo-
 que nō ueneris. Nauigans cū pessimis hoībus in latrones icidit. Dicentibus illis
 pibimus si agnoscamur: at ego īquit nisi agnoscamur. elationem eē asserebat p-
 fectus īpedimentum. Ad diuitē auarū non inqt hic substantiā possidet: sed ab ea
 ipse possidet. Tenaces itaq̄ aiebat opū ut suarū hīe curā: uerū ex eis ut ex aliēis ni-
 hil cape utilitatis. Fortitudine inquit cū sumus iuuenes utimur: at cū senescere ī-
 cipimus prudentia uigemus. Tantū uero prudentiā a uirtutibus cæteris differre
 asserebat: q̄ntū uisū ab aliis sē sibus. Aiebat nō eē exprobrandā senectutē quippe
 ad quā oēs puenire cupimus. Inuido cuidā subtristi nescio īqt utrū tibi malū: an
 alteri bonū cōtigerit. Impietatē pessimā eē dicebat cōtubernalem fiducia: in ser-
 uitutē enī uirū redigit: quātū libet ille ore audax ac liber sit. Amicos q̄lescūq̄ sint
 oportere seruari: ne uideamur uel malis uti: uel deuitare bonos. Is in principio
 quidē academiæ īstituta aspernabatur: quo tēpore Cratis auditor erat: deinde Cy-
 nicū elegit īstitutū sūpto pallio & pera. Nā quid illū aliud ad eā animi constantiā
 traduxit. Demū uero se ad theodoria trāstulit: Theodori athei auditorium fre-
 quātans: q̄ oī orōnis genere uti solebat ī dicēdo. Post hūc uero Theophrastū peri-
 pateticū audiuit. Erat aut & spectaculorū studiosus: risumq̄ mouere auditoribz
 maxime pitus grauibz noībz aduersum res utens. Quia uero orōnem suam
 oī dicēdi genere tēperauerat: aiunt Eratosthenē dixisse de illo. Primus oīum Bi-
 on philosophiā uario orōnis flore uestiuit. Erat illi itē & faciendis uersibus īge-
 niū præcipue accomodatū. Eius sunt illa. O pater archyta & cætera. Sed oīno &
 musicā & geometriā p ludo habuit. Apparatus quoq̄ magnifici ac preciosi erat
 studiosus: atq̄ ideo ex urbe ī urbē sæpe migrabat. Sæpe sibi ex arte moliebatur.
 Rhodi deniq̄ nautis psuasit ut sūpta scholari ueste se sequerent. cūq̄ his īgressus
 gymnasiū cōspicius fuit. consueuit & adoleſcētes sibi adoptare: ut eis & ad uolu-
 ptatē abuterent: & ab eorū beniuolentia ptegerent. Sed & sui uehementer amās fu-
 it: semperq̄ illud sibi ī ore erat: amicorū cūcta coīa sunt. Idcirco & nemo illius

Quartus

discipulus inscribitur: cum tot habuerit sui auditores. Quosdam uero ad impudentiam prouexit. Vnde & Butio unus ex familiaribus suis aliquando ad Menedemum dixisse fertur. Equidem o Menedeme noctu Bioni coniungor: nihilque indignum mihi passus uideor. Multa etiam scelestius cogredientibus colloquebar. Hoc autem ex impii Theodori disciplina hauserat. Postremo incidens in malam ualitudinem: ut dixerunt qui erant ex chalcide: illic enim & uitam finiuit: ligaturas suscipere inductus est: & poenitentiam agere super his quae peccarat in deum. Eorum uero inopia quibus infirmorum cura erat dire cruciatus est quoad Antigonus duos illi famulos misit. secutusque est eum in sella ut fauorinus tradit in omni moda historia: sed hic quoque uita excessit. Illi nos ita accusati sumus. Bionaboristhenitem refert scythica tellus dixisse: audimus deos qui uere nihil sint. Ac siquidem id dogma tueri perstiterisset merito dicendus esset sensisse ut uisum esset: & si male uisum esset: tamen at nunc longo morbo tabescens ac mori pertimescens qui deos non esse dixerat: fanumque non uiderat: mortalibus quique illudebat uiris dum diis immolareret: non modo gratis super ararum ac mensarum nidore deorum hostiis admouit nares: nec modo peccauit dixit: uetera diluite: sed & anui collum facile porrexit excantandum brachiaque ligaturis persuasus deuinxit: rhamnūque & lauri ramum ianuae imposuit: cuncta pro peti magis quam mori paratus. Stultus qui mercede cupiit deum redimere: quasi tunc dii essent: cum illos Bionae stimare uellet. Ergo nequicquam sentiens cum lebus erat carbo totus tendensque manum ita ferme ait. Salue inquit Pluto salue. Decem uero Biones fuere. Primus qui pherecydi syro contemporaneus fuit: cuius duo feruntur libri: est autem proconnesius. Secundus syracusanus qui artes rhetoricas conscripsit. Tertius hic ipse. Quartus ex Democriti familia & mathematicus Abderites qui attice scripsit & ionice. Hic prior esse dixit regiones quasdam ubi esset sex mensium nox & totidem dies. Quintus solensis qui conscripsit aethiopica. Sextus rhetoricus cuius feruntur libri nouem musarum inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus Milesius sculptor: cuius & Polemo meminit. Nonus poeta tragicus ex his qui tarsici dicuntur. Decimus itidem sculptor clazomenius siue chius: cuius & hipponax meminit.

Lacydescyrenæus.

Acydes Alexandri filius cyrenæus nouae academiae princeps Arcefilaique successor fuit: uir eximiae seueritatis: habuitque instituti sui non paucos aemulos. Fuit ab adolescentia summe studiosus: & pauper quidem: sed gratus admodum: atque in sermone iocundus. Aiunt eum & circa rem familiarem dulcissime se habuisse: cum ex penu promere quicquam uoluisset obsignato aditu rursus annulum per foramen intro iaciebat: ut nihil inde ex reconditis rebus tolleretur. Id cum animaduertissent famuli resignabant quae signata erant: & quae uoluissent inde tollebant: ac deinde annulum in porticum per rimam immitebant. Idque cum saepe facerent nunquam deprehendi potuerunt. Lacydes igitur academiae scholam habebat in orto: quem Attalus rex fieri curauerat: lacydiūque ab ipso appellatus est: solusque ex omni memoria iuuenis phocensibus Telecli & Euandro scholam tradidit. Porro.

Euandro successit Helgesinus pergamenus: a quo Carneades. Lepidum uero illud ad Lacydē referē. Attalo. n. deniq; illum ad se accersente dixisse ferē imagines pcul esse ituedas. Sero aut geometriæ dāti operā ait quispiā certe ne nūc tps certe ne nūc quidē? Obiit aut cū scholā regere cœpisset: quarto anno centesimæ trigemæ quartæ olympiadis uiginti & sex annis in scholæ regimie consūptis. Mortuus ē aut ex paly si quā ex imodica potatōe icurrerat: & nos de illo ita cecinimus
Fama tui Lacyde nota est q; & ipse lieum

Exceptum stygias traxeris usque domos.

Planum est q; Bacchus penetrat cum corpora multus

Soluit ea: idcirco nil fatus est bromius.

Carneades.

Arneades Epicomi siue ut Alexāder in successionibus tradit Philocomi filius cyrenæus: hic stoicor; & Chrysippilibris diligētissime plectis eis modice reluctabat: adeoq; id uerecūde faciebat: ut id sæpius diceret: nisi Chrysippus eēt: nō essem ego. Fuit aut uehemēter studiosus: porro physicæ minus curā habuit: ethicæ se magis deuouit. Quocirca & cæsariē & ungues nutriebat præcipua itentione studiōq;. Adeo aut in philosophia uiguit: tātūq; sibi in ea neruor; cōparauit: ut oratores quoq; i ipsiis scholis ad eū audiēdū pgerēt. Erat aut illi & uox maxima & præcipue sonora: adeo ut gymnasii princeps ad illū mitteret: ac ne ita clamaret admoneret. Ad quē ille. Da uocis modū inqt. Et ille sapiētissime sane cōgrueq; respondit. Modū enim habes ait auditores. Acriter aut iuehebat atq; in quæstionibus erat isuperabilis. Cœnas aut ob causas prædictas iam declinabat. Hic aliquādo cū Mentor bithynus discipulus atq; auditor suus pellicē suā adamaret: ut Fauorinus refert in oimoda historia: iter dicēdū ita in illū iocatus est. Versat hic senex qdā ianis futilis Mentori corpore atq; uoce simillimus: eū hac schola abdicari placet. At ille cōtinuo exurgēs itulit hæc illi dixere: cōcite isti surrexerūt. Durius aut uidef circa finē uersatus esse cū sæpius diceret quæ cōstituit natura & cōpegit ea & dissoluet. Cū aut didicisset Antipatrum ueneno hausto defunctū & ipse icitatus est ad audēdū cōtra mortē: aitq; suis. Date igit & mihi. Qui cū dicerent qd? ait mulsū. Defuncto aut illo defectionē lunæ factā aiūt: ut cōpati sibi uideri possit. Pulcherimū post solē sydus refert Apollodorus in chronicis humanis eū excessisse rebus olympiadis cētesimæ sexagesimæ secūdæ anno q̄rto: cū uixisset annos octoginta qnq;. Ferunt eius epistolæ ad Ariathem cappadociæ regem. Reliqua ipsius conscripsere discipuli: ipse enim nihil reliquit. est autem & in hunc nostrum epigramma logadico & archabuleo metro.

Quid me carneade: quid me musa uis arguere?

Indocilis qui nihil uidit quod metuerat mori.

Quando & phthificum olim habens pessimum morbum

Noluit solutionem habere: sed audiens q; uenenum

Antipatrus bibens extinctus est: date igitur

Inquit aliquid & mihi bibere.

Quintus

Quid tamen? quid date mulsam ualdeque
Habuit prompta hæc natura continens me:
Et dissoluerur iam: & hic quidem nihil minus
Cessit sub terram: dicebat autem plura
Mala lucra habentem ire ad Plutonium.
Fert ei lumina calligine offendi solita: ipso nihil aduertente: iubereque solitum puero
lucernam accedere: quâ ille cum intulisset: ac diceret attuli: respondere consueisse lege igitur.
Huiusce alii complures fuere discipuli: sed excelluit omnibus Clitomachus: de quo
etiam subsequenter dicendum. Fuit & alius Carneades elegiæ poeta pagæ præbatus.

Clitomachus.

Clitomachus carthaginensis patriaque lingua Asdrubal appellabatur: in
qua etiam apud suos philosophari consueuerat. Athenas autem contendit
quadraginta annos natus: audiuitque Carneadem. Eius ille industriam ani-
maduertens litteras doceri fecit: ac studiose inuit uixit. Ad tantum autem
peritiæ puerctus est: ut ultra quadraginta uolumina scripserit successeritque Carneadi:
cuius etiam dicta maxime illustrauit litteris. Versatus est autem in tribus maxime
sectis: academicorum scilicet peripateticorum atque stoicorum. Porro academicos ita fer-
re laceffit Timon neque academicorum latiloquentiam inutilis. Hactenus de academi-
cis: qui a Platone fluxere diximus: ueniendum iam ad peripateticos: & eos a Plato-
ne uenientes: quorum fuit princeps Aristoteles: & primo de ipso dicendum.

Laertii Diogenis liber quintus.

Aristoteles.

Aristoteles nicomachi Phæstiadisque filius stagirites
fuit. Porro Nicomachus a Nicomacho Macaonis
filio Aesculapiique nepote originem duxit: ut Hermip-
pus in eo libro quem de Aristotele scripsit tradit: erat
que carus imprimis Amyntæ macedonum regi medici-
ne & amicitiae gratia. Hic inter omnes Platonis discipulos
maxime excelluit: uoceque gracili ut Timotheus
atheniensis in libro de uitis refert: & exilibus cruri-
bus paruisque oculis fuit: ueste insigni & annulis ac to-
sura utens. Natus est autem illi & filius Nicomachus ex
Herpyliæ pellice: ut Timotheus ait. Recessit a Platone dum adhuc supuieret.
Vnde dixisse illum tradunt. Aristoteles in nos recalcitrauit non secus atque in mem-
puli geniti. Refert Hermippus in uitis cum atheniensem suum legatus ad Philippum profectus
esset Aristoteles: academicæ scholæ præfectum fuisse Xenocratem. Cum uero reuersus
esset: scholamque sub alio uidisset: elegisse in lycio peripatetum: illicque usque ad uictionem de-
ambulando cum discipulis philosophari solitum: atque ideoperipateticum appellatum esse.
Alii idcirco sic uocatum asserunt. quod ex ægritudine conualescens ac deambulanti Alexandro
assistens quædam differere soleret. Vbi uero iam plures esse cœperat: sedes docebat
dicens turpe esse reticere: Xenocratem uero loquimittere. ad propositam quæstionem di-
scipulos una exercebat simul & oratoriam docens. Deinde ad Hermiam eunuchum

profectus est Atarnensium tyrānum: quem alii quidem pædicā ipsius fuisse tradunt. Alii uero sibi affinitate iūctū: tradita ei filia siue nepte: ut refert Demetrius magnesijs in libris de poetis ac scriptoribus æquocis: qui & Eubuli seruum Hermiā fuisse ait bithyniū genere: quē & dominū iuū enecasse. Porro Aristippus in primo de antiq̄s delicijs libro Aristotelē ait Hermiæ pellicē adamasse: quā ille cū sibi pmisisset: duxisse eā & gaudio elatū imolasse mulieri: ut atheniēses Eleusinae Cereri Hermiæq̄: pæana sc̄t̄p̄sisse qui εϑ Δον hoc est itus scriptus est. Hic iam in macedonia apud Philippū uixisse: Atq̄ ab eo Alexandrū filiū erudiēdū accepisse: petisseq̄ istaurari solū patriū a Philippo uersū. Id ubi ipetrasset dedisse illis leges. In schola quoq̄ leges tulit imitādo Xenocratē: ut decēdialē pr̄cipē facerēt. Vbi uero Alexādro istituēdo satis uisus est nauasse operā: eūq̄ sibi deuixisse: cōmēdato illi cognato Callisthene Olynthio athenas concessit. Eū audacius q̄ par erat alloquentē regē & minime illi obsequētē ab ipso increpitū asserūt: uersu admonēte: nī talia loq̄ desisteret: mature pituz̄. quod & factū est. Nāq̄ Hermolao in Alexādrū ifidiarū socius fuisse dephēsus cauea ferrea circūduci pædore atq̄ squallore oblitus leoni postremo obiectus est: sicq̄ excessit e uita. Enimuero Aristoteles athenas p̄fectus: cū illic tredecim annis docuisset: clā in chalcidē concessit: q̄ ab Eurimedōte hierophāta impietatis accusatus eēt: siue ut Fauorinus ait in oīmōda historia a Demophilo: q̄ hymnū ī eū quē prædiximus Hermiā scripserit: Epigrāma q̄ statuæ quæ in delphis est nouū iciderit. Improbe peremit Persa sagittarius.

Rex persæ flexis transmittere spicula docti

Arcubus: ast ausus ius uiolare sacrum:

Perdidit hunc astu diro certamine uictor

Vsus fallacis credulitate uiri.

Hic uero ut ait Eumolus ī q̄nto historiaz̄ aconitū bibens mortuus ē septuagesimo ætatis anno. Idē uero refert ip̄m Platoni trigēta annoz̄ se ī disciplinā dedisse: sed profecto fallitur. Namque septimo decimo ætatis anno Platonem audire cœpit. Est autem hymnus huiusmodi. Virtus laboriosa mortalibus uitæ profecto præclara & cætera.

Virtus difficilis maximus & labor

Humano generi nobilis: optima

Tu uenatio uitæ

Es mortalibus omnibus.

Nam propter speciem tuam uirgo mori

Nimirum celebris casus & inclyta

Est in græcia: & altis

Se præstare laboribus.

Talem tu iacis in pectora nobilem

Fructum: perpetuo tempore qui manet.

Auro tu melior: tu es somno & genitoribus.

Lædæ cum pueris amphitrionides

Causa uirgo tui tristia duraque

Q u i n t u s

Passi: multa tulerunt
 Gestis dum tribuunt opus.
 Et desideris eacides tui
 Ajaxque in stygias incolumis domos
 Descendere tyranni
 Exorabilis haud quidem
 Formæ causa tuæ uirgoque atarnai
 Phœbeo miserum lumine filium
 Priuauit carmine certe
 Quo semper celebrabitur
 Ipsum mnemosine progenitæ canens
 Sacræ pierides laudibus & Iouem
 Augent quæ quoque xenion
 Cordis firmaque præmia.

Primâ hunc oronē iudicialē pro seipso scripsisse: cū huius criminis argueret. Fa-
 uorinus in oimoda historia auctor est ac dixisse athenis pygæ super pyro ficum q̄
 super fico senescere. Ait aut Apollodorus in chronicis natū illū anno primo no-
 nagesimæ nonæ olimpiadis: perrexisseque ad Platonem septimo decimo ætatis
 anno: annosque uiginti apud eum fuisse commoratum. Tum uero uenisse mity-
 lenen principe Eubulo quarto anno centesimæ octauæ Olympiadis. Verum Pla-
 tone primo anno functo uita sub Theophilo profectum esse ad Hermiam: man-
 sisseque annos tres: sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secūdo an-
 no centesimæ nonæ Olympiadis Alexandro quintum decimum iam annū æta-
 tis agente: Athenas uero concessisse secundo anno centesime undecime Olimpi-
 adis: atq; in lycio tredecim annos docuisse: ac demum perrexisse chalcidem ter-
 tio anno centesimæ quartæ decimæ Olympiadis: morboque perisse: cum esset
 annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenes in calabris
 defunctus sit sub Philocle. Fertur autem ob Calisthenis insidias in Alexandrum
 infensum fuisse regi: illumque ad eum contristandum Anaximenem extulisse:
 ac misisse Xenocrati dona. Obiurgauit eum epigrâmate Theocritus chius: ut ait
 Ambrion in libro de Theocriti uita: in hunc sensum. Hermiæ eunuchi simul at-
 que eubuli serui Mausoleum struxit uanus Aristoteles. Timō quoque sic illum
 agit. Neque Aristoteles uaniloquiis miserandis. Hæc uita philosophi fuit. Cæte-
 rum nos ipsius quoque testamenta legimus in hunc ferme modum. Bene qui-
 dem ac rite erit. Quod si quid contigerit: ita legauit Aristoteles. Curatorem qui-
 dem omnium & per omnia iussit esse antipatrum. Quoad uero Nicanor adole-
 scat: curatores ac tutores instituit Aristomenem. Timarchum. Hipparchū. Clio-
 telem & Theophrastū si uoluerit: ac si possibile fuerit: filioꝝ & Herpylidis reꝝq;
 omnium. Cumque puella fuerit matura uiro tradi illam Nicanori. Sin uero pu-
 ellæ quippiam contigerit: quod absit: uitaque prius q̄ connubio iungatur: siue
 etiam postquā nupserit ante q̄ filios procreet: excesserit: Nicanor dominus esto:
 ut & de puero & de cæteris digne nobis ac se disponat. Curet autem Nicanor

& de puella & de puero Nicomacho: nihil ut illis desit: patris ac fratris una in plens munus. Quod si Nicanori quidpiã cõtigerit: quod absit: siue priusq̃ puellã duxerit: siue postq̃ duxerit: nundũ filiis natis: quæ quidẽ ille istituerit ea rata funto. Sin autẽ uoluerit & Thophrastus puellæ curã hẽat. Sin alias curatores habito cũ Antipatro cõsilio: & de puella & de puero disponãt: ut eis uidebit̃ optimũ. Curam autẽ habeãt tutores & Nicanoris mei & Herpylidis memores: nãq; erga me studiosa plurimũ fuit cæterorũq; oĩum: & si uix accipe uoluerit curẽt: ne idigne nobis locetur. Deniq; illi præter ea quæ antea acceperat de nãra substantia talentũ argenti tresq; si uoluerit famulas & ancillã quã hẽt & pyreũ pueg. At si quidẽ in chalcide hĩtare uoluerit: hospitiũ quod penes ortũ ẽ: sin autẽ i stagiris paternã domũ. Vtrũ uero horũ maluerit: studeãt pcuratores domũ ita necessaria supellectile iustruere: ut & sibi honeste & Herpylidi sufficienter istructa uideat̃. Curæ sit autẽ Nicanori & Mirmecẽ pueg nõ indigne nobis ad suos referri cũ eius quas cepimus facultatibus. Sit autẽ & Ambracida libera: cũq; puella uiro tradẽt: quĩ gentas illi dragmas ancillãq; quam habeat dari iubeo. Sed & thalæ præter ancillam quã hẽt emptã dragmis mille: & ancillulam. Simo quoq; absq; priore pecunia in pueg aliũ siue pueg emi siue pecuniã dari. Tachonẽ eẽ libeg cũ puella nupserit. Philonẽq; & Olympiũ eiusq; filiolũ. Porro eorũ q; mihi famulant̃ puerorũ nullũ uenire uolo: sed hæredes eis uti. Cũ uero adulti erunt p merito dimitti liberos uolo. Curent itẽ ut consumẽt quæ Grillioni sunt traditæ exsculpendæ imagines. Vbi uero pfectæ erũt: suis i ponant̃ locis. Nicanoris quoq; ac p xeni quã sculpedã cogitabã matrisq; Nicanoris. Arimnesti uero quæ pfecta ẽ suo statuat loco: ut sit ipsius monumẽtũ: quia sine liberis defunctus ẽ. Matris quoq; nãre Cererem i nemea locet aut ubicũq; uidebitur. Vbi uero tumultũ fecerit: ibi & Pythiadis sublata ossia cõdat: sicut ipsa præcepit sistat: & seruari nicanoris uotũ quod p illo uouimus aialia lapidea cubitorũ quattuor Ioui seruatori ac Mineruæ seruatrici i stagiris. Hæc testamentorũ ipsius series fuit. Ferẽ autẽ ollas plurimas reptas eẽ Lyconẽq; dicere illũ i pelui calentis olei lauari solitũ oleũq; uenũdare. Quidã utrem calentis olei stomacho illũ i ponere cõsueuisse tradũt: & cũ se ad quiescendum cõponeret: æreã spæram tenere i manu patella subiecta eo cõsilio: ut cũ dormientis manu excussa spæra in subditũ æreũ uas incidisset sono illius excitus exurgeret. Eius eẽ præclaras istas snias legimus. Interrogatus quidnã mendaces lucrarẽtur: ut cũ uera inquit dixerint: non illis credat̃. Cũ sibi probro daref: q; neq; homini misericorditer tulisset opẽ: non inquit mores miseratus sum: sed hominem. Amicis ac discipulis iugiter ista consueuerat dicere ubicunq; moraretur. Aspectus quidem a continenti aere lumen accipit: animus autem a disciplinis liberalibus. Sæpenumero cum in athenienses inueheretur aiebat illos frumenta & leges iuenisse: uerũ frumentis quidem uti: non autem legibus. Studiõq; liberaliũ amaras radices: fructus autem dulces eẽ asserebat. Rogatus qnam cito cõsenesceret: g ratia inquit. Quid sit spes: uigilantis ait insomniũ. Diogene sibi caricam dante cogitans nisi accipet usum eẽ meditatũ sumens Diogenem usum ait cum carica usum perdidisse. Rursus ab eo porrectam accipiens atque pue

Q u i n t u s

rili more in sublime eleuās cū dixisset magnus Diogenes eā illi reddidit. Tria dicebat pueris esse necessaria: ingenium: exercitationem: disciplinā. Audierat aliquādo se a quodā maledictis eē laceffitū: Tū ille absentē iquit etiā uerberet. Dicebat pulchritudine plus q̄ epistolas oēs ualere ad cōmendationē. Plerique Diogenem ita statuisse asserunt: ipsum autē donū formæ dixisse: Socratē uero modici tēporis tyrānidem: Platonē naturæ priuilegiū: Theophrastū tacitā deceptionē: Theocritū uero eburneū detrimentū: Carneadē regnū solitariū. Rogatus quo differrent docti ab idoctis: quo iquit uiuētes a mortuis. Eruditionē dicebat inter prospera eē ornamentū: inter aduersa refugiū. Parētes qui liberos erudiendos curassēt lōge honorabiliōres eē his qui solū genuissent: hos enī uiuendi tātum: illos etiā bene beateq; uiuēdi auctores eē. Gloriāti cuidā q; magnæ eēt urbis ciuis: noli iquit hoc attendere: sed an dignus sis magna & illustri patria inspice. Rogatus qd sit amicus: una iquit aīa in duobus corporibus hitans. Hominū plerosq; dicebat ita eē pcos ac si semp uicturos: alios tā pdigos ac si continuo morituros. Percontanti cur honesta forma præstātibus diutius cōgredimur: cæci iqt huiusce interrogatio ē. Rogatus qd ex philosophia lucratus fuisset: hoc iquit ut iniussus ea faciā: quæ pleriq; per legū metū operant. Interrogatus quo pacto discipuli egregie p̄ficerent: Si excellētiores ait p̄sequētes tardiores nō attendant. Loquaci homini cū illū iprobe probris multis obtudisset dicenti: num te satis obtudi? Hercules inqt nō tibi aīum intēdi. Causanti cur stipē nō bono hoī dedisset. Ferē enim sic nō inqt hoī dedi sed humanitati. Rogatus erga amicos quales eē debeamus: quales iquit eos erga nos esse optamus. Iustitiam dicebat uirtutē animi cuique secundum merita distribuentem. Disciplinam optimū eē dicebat uaticū ad senectutē. Refert fauorinus in secundo cōmentariō illum crebro dicere solitū: o amici amicus nemo: & ista quidem ad illū referunt. Cōscripsit autē & complura uolumina: quæ ut summa ingenii illius uis ac præcipua circa oē orationis genus exercitatio clarius eluceat: subnectenda necessario existimaui. De iustitia libros quattuor. De poetis tres. De philosophia tres. Politici duo. De rhetorica gryllus unum. Nerithus unum. Sophista unum. Menexenus unū. Amatorius unum. Symposium unum. De diuitiis unum. Exhortatiōum unum. de anima unum. De orōne unum. De nobilitate unum. De uoluptate unū. Alexāder siue de colonis unum. De regno unum. De doctrina unum. De bono tres. De Platonis legibus tres. De republica duos. De œconomicis unū. De amicitia unum. Quid sit pati siue passū esse unū. De disciplinis unū. De his quæ in contentionē cadūt duos. Solutiones eorū quæ in contentionem ueniunt quattuor. Diuisiones sophisticæ quattuor. De cōtrariis unum. De speciebus & generibus unum. de propriis unum. Cōmētariō epicherematicorū tres. Propositiones de uirtute tres. Obiectiones unum. De his quæ tot modis dicunt siue secundum p̄positum quinque. De elementis tres. de scia unum. de perturbationibus iræ unum. Moralium quattuor. de principio unum. Diuisiones. xvii. diuisibilium unum. de interrogatiōe & respōsione duo. de motu unum. Propositiones unū. Propositiones contētiosæ quattuor. Syllogismi unum. Priōrū analyticorū nouem. Po

Liber

sterioꝝ analyticorū maiore duo. De quaestionibus ad disciplinā p̄tinētibꝫ octo.
 de meliore unū. de idæa unū. Termini topicorꝫ septē. Syllogismorꝫ duo. Syllogi-
 sticorꝫ & diffinitiones unū. De elegibili & accidēti unum. Ante locos unū. Topi-
 corꝫ ad diffinitiones duo. Perturbationū unum. Diuisibilibꝫ unū. Mathemati-
 cus unū. Diffinitiones tredecim. Epicherematū duo. de uoluptate unū. Proposi-
 tionū unum. de uoluntario unū. de pulchro unū. Quaestiones epicherematicæ
 xxv. Quaestiones de amicitia duo. Quaestiones de aia unū. Polyticorꝫ duo. Poli-
 ticæ auditionis sicut Theophrasti octo. de iustis duo. Artiū collectio duo. Artis
 rhetoricæ duo. Ars unū. Alia ars duo. Methodicū unum. Ars Theodecti collecti-
 onis unum. Artis poeticæ libros duos. Enthymemata rhetorica. de magnitudi-
 ne unū. Enthymematū diuisiones unū. De dictiōe duo. de cōsilio unū. Collectio-
 nis duo. de natura tres. Physicon unū. de Archytæ philosophia tres. de Speusip-
 pi Xenocratiscꝫ philosophia unū. Ex Timæi Archyteꝫ disciplinis sumpta unū.
 Aduersus Melissi dicta unū. Aduersus Alcmaeonis dicta unū. Ad pythagoricos
 unū. Aduersus Gorgiā unū. Aduersus Xenocratis opa unū. Aduersus Zenonis
 scita unū. de pythagoricis unū. de aialibus nouē. Anatomorꝫ octo: Electio anato-
 morꝫ unum. De cōpositis animalibus unū. de fabulosis aialibus unum. de nō gi-
 gnēdo unū. de plantis duo: Physiognomicō unū. Medicinalia duos. de monade
 unū: Signa tēpestatū unū. Astronomicō unū: Speculatiuus perspectiuus unum:
 de motu unum: de musica unū: Memoriale unū: Homericaꝫ ambiguitatū sex.
 Poetica unū: Naturalium secūdam elementa triginta octo: Inspectorꝫ p̄bleuma-
 tum duos. Liberalium disciplinarꝫ duos. Mechanicus unum: Probleumatū ex
 Democrito sex: de lapide unum: Parabolæ unum: Inordīata. xii. Exposita per ge-
 nus. xiiii. Iura unum. Olympionicæ unum: Pythionicæ musices unum: Pythi-
 cus unū: Pythionicorꝫ argumenta unum. Dionysia uictoriae unum: de tragoedi-
 is unū: Doctrinae unum: Prouerbia unum: Lex cōmendationis unum: Legū q̄t-
 tuor: Prædicamentorum unū: de interpretatione unum: Resp. urbium. clviii.
 Scorsumꝫ ad Philippū de populari paucorumꝫ & optimatum & tyrānorum
 dominatu: Epistolæ ad Philippum selymbriorꝫ: Epistolæ ad Alexandrum q̄ttu-
 or: Ad Antipatrum nouē: Ad Métorem unum. Ad aristonem unū: ad Olympia-
 dē unū: ad Ephæstionem unum. Ad Themistagoram unū: ad Philoxenū unū:
 ad Democritū uersus quorꝫ initium ē: Sancte deū: Elegiæ quorꝫ ē initium: For-
 mosæ m̄ris filia: Fiūt uersus oēs. ccccxl. cclxx. Hec librorꝫ illius series: hic nume-
 rus ē: in quibus qd agat summam exponendum ē. Duplicem eē philosophiæ
 rōnem: alteram uersari circa actus: appellariꝫ practicē. alterā ī intelligentia & spe-
 culatione consistere: & theoreticē dici. Ad actionem pertinere ethicen & politi-
 cen: q̄ ī parte tum de publica: tū de familiari re agi. Ad intelligentiam physicē lo-
 gicēque referri. Porro logicē instrumentū eē exactissimum eius cum geminā de-
 stinationem p̄positūque subiecisset: uerisimile. s. ac uerꝫ ad utraqꝫ duarꝫ maxi-
 me rerum uiribus nitit: Nāque ad uerissimile seu p̄babile oratoria & dialectica.
 Ad uerum aut analytica & philosophia usus est: nihil oīno omittens eorū: quæ
 uel ad iuentionem uel ad iudicium uel etiā ad usum pertinerent. Enimvero ad

Q uintus

inuentionis adminicula atque ad eas res quæ speculationi & arti iſeruiunt pro-
 positionum multitudinē tradidit: ex quibus quæſtiones pbabiliū epicherema-
 tum elicere affatī licet. Porro ad iudicandum analytica priora & posteriora con-
 ſcripſit: prioribus aſſūptionum iudicia pmittens: posterioribus collectionis exa-
 men tradens. Cæterum ad iudicandum ea quæ ſub certamē cadunt: quæque in
 interrogatione uerſant: & cōtentione ſophiſticoꝝ argumentorꝝ: atque ſyllogiſ-
 mis atque his ſimilibus. Veritatis uero iudicium eazꝝ quidē quæ ſecūdū phan-
 taſiam ſunt actionum ſenſum diffiniuit. Moralium uero ubi de re publica ac do-
 meſtica ubi de legibus agitur mētem. Finem aut unum expoſuit uirtutis uſum
 in uita pfecta. Fœlicitatē ait plenitudinem ex tribus maxime bonis conſtantem:
 eis. ſ. quæ in animo ſunt: quæ & priora uiribus appellat: eis quæ ad corpus atti-
 nent: ut ſunt bona ualitudo: fortitudo: pulchritudo: cæteraque his ſimilia ſecū-
 do ī loco habitis: atque his quæ extrinſecus ueniunt diuitiis. ſ. nobilitate & clari-
 tudine atque in hunc modū cæteris quibus tertiū locum aſſignauit. Virtutē ad
 beatam uitā ſibi minime ſufficere dixit: qꝛppe corporalibus bonis exterioribus
 que idigere: miſerū atque inſœlicē fore ſapientē ſiue doloribus afficiatur: ſiue ī-
 opia: & cæteris huiuſmodi incōmodis prematur. Vitiū aut ad miſeriam atque ī
 fœlicē uitā ſufficere quantūlibet corporis affluat bonis. Virtutes ait non ſe inui-
 cem ſequi: fieri enī poſſe ut prudens quiſpiam ac iuſtus idēque intēperans atque
 incontinens ſit. Sapientem quidē nō perturbationibus penitus uacare ueꝝ per-
 turbari modice dixit: Amicitia æquitatem eſſe diffiniuit reciproca beniuolen-
 tia. eius tres ſpecies eſſe tradidit. Eſſe quippe alia cognatiōis: amatoriā aliam: ter-
 tiamque hoſpitalē. Amorē nō modo congreſſionis uerum & philoſophiæ eſſe:
 amaturum quoque ſapientē: atque accēſurum ad rempu. ducturumque uxo-
 rem & cum rege una uicturꝝ: tribuſque generibus uitæ conſtitutis: primo quod
 in ſpeculatione: ſequenti quod in actū: & tertio quod in uoluptate conſiſtit. Spe-
 culatiuum genus ſemper prætulit. Liberales diſciplinæ ad apprehenſionem uir-
 tutis multū conferre ſenſit. In deſcriptione rezꝝ naturalium præter cæteros ra-
 tionē maxime ſecutus ē: adeo ut minimaꝝ quarūque rezꝝ reddiderit cās: unde
 & naturaliū cōmentarioꝝ cōplura ſcripſit uolumina. Deū ſicut & Plato ī corpo-
 ralem diffiniuit: eiꝝque puidentiā ad cæleſtia uſque ptigere: ipſum uero im-
 mobilē eē. Porro terrēa oīa ad cæleſtiū cōgruētā ordinēque diſpōit. Præter ele-
 mēta iſta qꝛttuor: eē & qꝛtū aliud: ex quo cæleſtia cōſiſtāt: eiꝝque motū qꝛppe or-
 bicularē eē uariū. Aīam itē ī corpeā: primāque eē ē telechiā: Corpis nēpe naturalis
 & orgāici potētia uitā hēntis. Eſt at ea iuxta illū duplex. Entelechiā uero appellat
 cuiꝝ ſit ſpēs quædā ī corporea. Altera ex his qꝛde ſcđm potētiā: ut ē Mercurius ī
 cæra īformis qꝛde ſed idōeus ad picipiēda lineamēta: ſicut itē ī aere ſtatua. Scđm
 uero hītum entelechia dicitꝝ conſūmataꝝ ac pfectæ Mercurii ſtatuaꝝ. Natura liſ
 aut corpis dixit: nā ſunt corpora alia qꝛde manu & arte elaborata: ut ſunt quæ ab
 artificibus fiūt: puta turris atque nauis. Alia uero ſic a natura pdeūt ut arbores:
 & aīaliū corpa. Porro orgāici dixit: hoc ē ad aliqd pati & cōditi: ut ē ad uidendū
 oculus: auris que ad audiendū. Virtute autem uitam habentis utputa in ſe ipſo.

Virtute autem uel potentia minus est quam secundum actionem. Secundum actionem autem ut uigilans habet animam dicitur. Secundum habitum autem ut dormiens. Ut igitur & hic intelligat adiecit potentia plurima & alia de plurimis in hunc modum philosophatus est: quæ plerumque esset numerare. Cunctis enim in rebus summo studio atque industria fuit: in ueteribusque incredibili copia uiguit: ut ex his quæ supra annotauimus ipsius uoluminibus constat: quæ ad quadringentorum numerum fere ueniunt: de quibus, si nihil ambigat. Nam sunt & alia complura quæ ipsius inscribuntur uolumina atque sententiarum. Verum, non octo fuere Aristoteles. Primus hic ipse. Secundus qui athenis reipublice administrauit cuius etiam iudiciales leguntur plenæ gratia & eleganti orationes. Tertius qui in iliadæ Homeri scripsit. Quartus siculus orator qui ad panegyricum Isocracis rescripsit. Quintus qui cognominatus est Mythus Aeschini socratici necessarius. Sextus cyrenaius qui de poetica scripsit. Septimus pedotriba cuius meminit Aristoxenus in Platonis uita: Octauus grammaticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmis ars legitur. Huius autem Stagiritæ philosophi complures quidem fuere discipuli. Sed omnibus maxime excelluit Theophrastus: de quo modo dicendum est.

Theophrastus eresius.

Theophrastus melati eresius ut Athenodorus in octauo deambulationum ait Fulionis filius: primo quod in patria leucippi ciuis sui auditor fuit. Inde cum Platonem audisset: se ad Aristotelem contulit. Eo item in chalcidæ profecto illi in scholæ regimine successit: Olympiade, cxxxiii. Fere ipsius quoque seruus Popylus nomine philosophus fuisse: ut refert Maronius in primo similitudinum historicorum capitulorum. Fuit autem Theophrastus uir summæ prudentiæ studiique singularis: atque ut scribit Paphila in xxxii. commentariorum libro: Menandrum ipse comicum instituit. Erat item beneficus imprimis & maxime affabilis: eum Cassander suscepit: Ptolomeusque ad illum misit. Adeo autem atheniensibus acceptus fuit: ut cum illum Agnonides impietatis accusare ausus esset: patre abfuerit: quoniam ipse ob eam rem criminem ipsum in se retorqueret. Pergebant ad illum audiendum discipuli ad duomilia. Hic in epistola ad Phaniam peripateticum inter cetera de iudicio quoque ista locutus est. Nondum, non frequenteriam celebrare: uerum ne concessum quod facilem cuiusmodi quæpiam accipere uult. Porro recitationes emendationis auctores sunt. Differre autem cuncta atque negligere non iam ferunt ætates. In ea epistola scholasticum nominat. Cum tamen esset huiusmodi secessit ad modicum & ipse & philosophationes reliquit. Quippe Sophocles Amphiclidæ filius legem tulerat uti ne quis philosophorum præesset scholæ nisi id senatus ac plebs decreuisset. Qui secus faceret capitale esset. Verum sequenti anno denuo reuersi sunt: cum a Phillone Sophocli dies dictus esset. Quo tempore atheniensibus ea lege abrogata Sophoclem talentis quinque mulctarunt: decreueruntque philosophis reditum: ut & Theophrastus remaneret: scholæque ut antea regeret. Eum cum antea Tyrtamo illi nomen esset: ob diuinam elocutionem Aristoteles Theophrastum appellauit. Cuius & filium Nicomachum magister licet amauit: ut Aristippus in quarto de antiquis deliciis meminit. Fertur Aristoteles de Theophrasto & Calisthene idem quod de se & Xenocrate Plato ut prædiximus dixerat dixisse: quod hic scilicet per excellenti acumine ingenii cuncta facillime assequeretur & expone

ret. Ille contra tardus & obtusus esset ingenio: hunc freno illum egere calcaribus
 Dicit & priuatim ortū post Aristotelis discessum possedisse: Demetrio Phalero
 familiari suo in hoc sibi cooperāte. Nobiles sunt & huius sunt illæ sententiæ: Citi-
 us credendū dicebat īferni equo q̄ uerbo incōposito. Ad illū qui in cōuiuio peni-
 tus tacebat: si qdē ingt īperitus es prudēter facis: sin uero peritus stolide. Habebat
 & illud semp ī ore Sūptus præciosissimus tps est. Obiit senex ætatis anno. lxxxv.
 cum modice a labore quieuisset: in quem etiam est nostrum epigramma.

Non arcum frangi sapientis posse remissum

Vana hæc nullius uerba fuere uiri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore uixit.

Corpora sed postq̄ fessa remisit obit.

Aiūt illū cum rogare a discipulis num quippiā illis mādare uellet dixisse: nihil
 quidē quod īperaret se habere nisi q̄ multa dulcia gloriæ obtētū uita mentitur.
 Nos uero cū uiuere icipimus tūc morimur: nihil enim est ianius amore gloriæ:
 sed este scēlices uerbūq̄ istud aut omittite: grādīs enim labor est: aut illi itendite:
 magna. n. īde gloria puenit. Porro uitæ uanitas amplior q̄ utilitas est. Verū mihi
 quidē nō iam qd agendū sit: cōsulere suppetit: uos aut qd faciendū erit delibera-
 bitis. Ista dicentē exhalasse aiām tradūt. Eū uero ut fama est: atheniēses pedibus
 oēs psecuti publice honorauerūt. Refert Fauorinus illū iam uetulū lectica circū
 ferri solitū idq̄ dicere hermippū: eūq̄ id ex Arcesilai pitanei historia sūpsisse īter
 ea uerba quæ ad Lacydē cyrenēsem habuit. Reliq̄t aut & ipse ingenii sui cōplura
 monumēta: & ipa aut dignissima sū arbitratus quæ adnotarē. Sūt aut ista: prioz
 analyticoz tres: posterioz analyticoz septē. de solutione syllogismoꝝ unū. Ana-
 lyticoꝝ epitome unū. Deductoꝝ locoꝝ duo. Speculationis eoz quæ circa con-
 tentiosam orationē uersant. de sensibus unū. Ad anaxagorā unum. de anaxagora
 unū. de anaximene unū. de archelao unū. de salenitro aluminis unū. de his quæ
 durant in lapides duo. de īdiuisibilibus lineis unum. Auditionis duo. de uentis
 unū. Virtutū differētīæ unū. de regno unū. de regis instituto unū. de uitis tres. de
 senectute unū. de democriti astrologia unū. de his quæ in sublimi fiunt unū. de
 imaginibus unū. de succis cute & carnibus unū. de diacosmo unum. de homini-
 bus unū. Dictoꝝ diogenis collectio unū. Diffinitionū tres. Amatorius unū. Ali-
 us de amore unū. de scēlitate unū. de speciebus duo. de caducis unū. de afflatōe
 dei unum. de empedocle unū. de epicherematibus. xviii. Controuersiaz tres. de
 uolūtario unū. Abbreviatio reipu. Platonis duo. de diuersitate animalium uocis
 eiusdē generis unū. de his quæ subito apparēt unū. de his quæ morsui & uulne-
 ri patent unū. de animalibus quæq̄ iuidere dicūtur unū. de his quæ in sicco mo-
 rantur unū. de his quæ colores imutāt unū. de his quæ latibula & fossas faciunt
 unū. de animalibus septē. de uoluptate sicut Aristoteles unū. Alius de uoluptate
 unū. Quæstiones. xxiiii. de calido & frigido unū. de uertigine & obtenebratione
 unū. de sudore unū. de affirmatione & negatione unum. Calisthene siue de luctu
 unū. de laboribus unū. de motu tres. de lapidibus unū. de pestilētiis unū. de exa-
 minatione unū. Megaricus unū. de atra bile unū. de metallis duo. de melle unū.

de metrodori collectis de æreis duo, de ebrietate unum, Legum secundum elementa, xxiiii, Legum epitome, x, Ad diffinitiones unum, de odoribus unum, de uino & oleo primarum propositionum, xviii, Legiferorū tres, Politicon sex, Politicon ad tempora quattuor, Ciuiliū consuetudinū quattuor: de optima re, unum, Problematum collectionis quinque, de prouerbis unum, de concretionibus & liquefactionibus unum, de igne duo, de spiritibus unum, de paralyti unum, de suffocatione unum, de amentia unum, de passionibus unum, de notis unum, Sophismatum duo, de syllogismorum solutione unum, Topicorū duo, de cruciatu duo, de pilis unum, de tyrannide unum, de aqua tres, de somno & insomniis unum, de amicitia tres, de liberalitate duo, de natura tres, de naturalibus, xviii, de naturalium abbreviatione duo, Naturalium octo, Aduersus phisicos unum, de naturalibus historiis decem, Naturalium causarum octo, de humoribus quinque, de mendacio uoluptatis unum, de anima quæstio una, de idubitata fide unum, De simplicibus dubitationibus unum, Harmonicon unum, de uirtute unum, Occasiones siue contradictiones unum, de negatione unum, de sententiâ unum, de gelio unum, Alias de ridiculo unum, Meridianorū duo, Diuisiones duæ, de differentiis unum, de iniuriis unum, de laude unum, de peritiâ unum, Epistolagū tres, de fortuitis animalibus unum, de selectione unum, Laudes deorū unum, de solemnitatibus unum, de foelicitate unum, De enthymematibus unum, de inuentis duo, Scholarum moralium unum, Morales figuræ unum, de tumultu unum, de historia unum, de iudicio syllogismorum unum, de mari unum, de assentatione unum, Ad Cassandrum de regno unum, de comoedia unum, de meteoris unum, de dictione unum, Verborum collectio unum, Solutiones unum, de musica tres, Naturalium opinionum, xvii, Naturaliū epitome unum, de gratia unum, Morales figuræ unum, de falso & uero unum, Historia eorum quæ de deo dicuntur sex, de diis tres, de mensuris unum, Megacles unum, de legibus unum, de iniquis legibus unum, Xenocraticorum collectæ unum, Confabulationis unum, de iuramento unum, Oratoria præcepta unum, de diuitiis unum, de poetica unum, Problemata ciuilia naturalia amatoria moralia unum, Prouerbiorū unum, Problematum collectio unum, de problematibus naturalibus unum, de exemplari unum, de propositione & narratione unum, de poetica alias unum, de sapientibus unum, de cōsilio unum, de soloecismis unum, de arte oratoria unum, de artibus oratoriis species septem, de simulationibus unum, Commentariorum aristotelicorum siue theophrasticorum septem, Historicorum geometricorum quattuor, Epitome Aristotelis, de animalibus sex, de diis epicherematū duo, Quæstiones tres, de regno duo, de causis unum, de democrito unum, de calumnia unum, de generatione unum, de animalium prudētia & more unum, de motu duo, de uisu quattuor, Ad terminos duo, de eo quod est dari unum, de maiore & minore unum, de musicis unum, de diuina foelicitate unum, Ad eos qui erant ex academia unum, Exhortatorius unum, Quo pacto ciuitates optime inhabitentur unum, Commentaria unum, de riuo qui erat in sicilia unum, de concessis unum, Qui sint modi sciendi unum, de falso tres, Anteropica unum, Ad Eschylum unum.

Q uintus

Astrologicae historiae sex. Arithmeticarum historiarum de augmento unum. Acharus unum. de iudicialibus orationibus unum. Epistolae ad Asticreontem Phaniam & Nicanorem. de pietate unum. Euiadis unum. de temporibus duo. de suis orationibus unum. de liberis educandis unum. Alius differens de eadem re unum. de disciplina siue de uirtutibus siue frugalitate unum. Exhortatorius unum: de numeris unum. Diffinitiones de dictione syllogismorum unum. de caelo unum. Politici duo. de natura unum. de fructibus & de animalibus: quae fiunt uersus. ccxxxii. dccccl. Tanta ab hoc uolumina elaborata sunt. Legi autem & ipsius testamentum in haec uerba. Bene quidem ac rite ualebimus: caeterum & si quid secus contigerit ista dispono. Domesticae omne suppellectile Melanti & Pancreonti Leontis filiis trado. Porro ex his quae ab Hipparcho suppeditata sunt: ista mihi fieri uolo: quae circa scholam sunt atque spectacula perfici: uel si quid circa ea in melius possit ornari. Dehinc Aristotelis imaginem eo in templo collocari: ac donaria reliqua quaeque antea in templo erant. Deinde porticum quae secundum scholam erat exaedificari priore non deteriore: tabulasque in quibus orbis situs est in inferiore porticu reponi: aram quoque construere ita ut neque profectio neque honestas desideret. Volo autem & Nicomachi imaginem aequali perfici. Opus quidem Praxiteli iniunctum est. Reliqua uero impendia ab eo fieri. Statui autem illam iubeo ubicumque illis uisum fuerit quibus cura erit rerum caeterarum: quique testamento inscripti sunt. Ac de templo quidem ac donariis in hunc modum statuo: Fundum uero quem Stagirius habemus Callio lego: librosque omnis Neleo. Hortum autem & deambulationem aedesque omnes horto adiacentes amicis lego: quique uoluerint in eo una uacare litteris: atque simul philosophari: quandoquidem possibile non est hominibus omnibus semper adesse: ea tamen lege ut neque illum alienent: neque ut proprium quisque possideat: sed ueluti sacrum quiddam coiter ab omnibus possideant: quique se iuicem amice ac familiariter utantur sicuti congruum ac iustum est. Sint autem qui illo coiter utantur Hipparchus Neleus Crato Callinus Demotimus Demaratus Callisthenes Melantes Pancreon & Nicippus: licere autem si philosophari uelit & Aristoteli Midiae Pythiadisque filio horumque esse participem. Ipsiusque curam diligentissime habere maiores natu: ut quam maxime ad philosophiam instituantur: nosque sepelire in horti parte quae eis maxime uidebitur: nihil superfluum circa funus tumulumue faciendo. Vt autem dictum est post ea quae circa nos contigerint: cum fanum & monumentum & hortum & ambulatorium reparata & resecta erunt: una & Pompilum hunc qui illum habitat ea curare uolo: aliarumque rerum quam prius curam habere illiusque commodis prospicere qui ista habent. Pompilo autem threptae dudum liberis qui magno nobis usui fuerunt: si quid antea a nobis praestitum est: & quaeque illi acquisierunt: & quae nunc illis ab Hipparcho dari constitui dragmas duo milia tuto ac firmiter haec illis possidenda censeo: sicut & ipsis Melantae & Pancreonti saepius dixi: cunctaque mihi annuerunt. Do autem illis & somatalem & ancillam: ex pueris autem Molonem quidem & Cimonem & Parmeontem iam nunc liberos dimitto. Manem uero & Calliam cum annos quattuor in horto perseverauerint cooperantes: & sine peccato iuueti fuerint: liberos dimitti iubeo. Domesticae uero suppellectilis cum Pompilo quantum uisum fuerit auctoribus sufficere datum fuerit: quod reliquum erit uenire Demotimo cariona do: donacemque neleo.

Eubouū uenūdari placet. Dabit aut̄ Hipperchus Callino dragmas tria milia. Melanti uero & Pancreonti nisi Hipparchū intueremur & antea nobis fuisse peruti-
 lé: & nunc in suis rebus magnū pertulisse naufragiū: mandaremus p̄fecto ea cū
 Melanto & Pácreonte pagere. Quoniam uero nō illi facile fore aiaduerti cū illis
 una exeq: cōmodiusq; illis eē: arbitratus sū si qd ab Hippcho cōstitutū acceperit.
 Dabit aut̄ Hipperchus Melanto & Pancreonti utriq; talentū: daturus & curato-
 ribus ad ea quæ in testamento scripta sunt sumptus necessarios suis
 quosq; temporibus. Quæ cū impleuerit oīa absolutus erit ac liber a debito oī &
 oībusquæ contraxerat mecū instrumentis. q; si quid meo nomine Hippercho
 in chalcide puenit emolumenti: hoc totum eius erit. Curatores aut̄ earū rerum
 quæ testamento inscriptæ sunt: hi erunt. Hipparchus Neleus Strato Callinus
 Demotimus Calisthenes Ctesarchus. Porro testamenti exēplaria Theophrasti
 annulo signata apud Begeſiam condita sunt. Hipparchi testes Calippus Pellane-
 us Philomelus Euonymus Lysander Hybæus Philon Alopecensis. Testamen-
 tum alteq; accepit Olympiodorus. Testes idem fuere. Alterum accepit Adiman-
 tus. Tulit autem Androſthenes filius. Testes Aimnestus Cleobuli filius Lysistra-
 tus Phidonis Thasius Strato Arcesilai lampſacenus. Theſippus theſippia figulis.
 Dioscorides Dionisii epitephisius. Hæc series testamentorū illius fuit. Sūt qui di-
 cant Erasistratū medicū huius fuisse auditorem: & fortasse uerum est. Successit
 aut̄ illius scholæ Straton.

Strato lampſacenus.

Strato Arcesilai filius lampſacenus cuius in testamento mentionem fa-
 cit Theophrastus: uir eloquentissimus fuit. Physicus aut̄ idcirco ap-
 pelatus ē q; in ea speculatione præ cæteris diligentissime uersatus sit.
 Fuit aut̄ & præceptor ptolomæi philadelphi: a quo talentis. lxxx. do-
 tum aiunt. Enim uero scholam regere icēpit ut Apollodorus i chro-
 nicis refert Olympiade. cxxiii. eaq; annos duos de uigintitenuit. Feruntur eius de
 regno libri tres: de iustitia tres: de bono tres: de diis tres: de magistratibus tres si-
 ue duos: de uitis unum: de foelicitate unum: de regia philosophia: de fortitudie:
 de inani: de cælo: de spiritu: de natura humana: de generatione animalium: de cō-
 cubitu: de somno: de insomniis: de uisu: de sensu: de uoluptate: de coloribus: de
 morbis: de iudiciis: de uirib;: de metallicis machinis: de fame: de obtemperatio-
 nibus: de leui & graui: de afflacione: de tēpore: de cibo & icremēto: de aīalibus d̄
 quibus dubitat̄: de fabulosis aīalibus: de causis: ambiguoq; solutio: locoq; prin-
 cipia: de accidēti: de termino uel diffinitiōe. Quid sit magis & minus: de iniusto:
 de priore & posteriore: Inuentorum elenchi duo: de cōmentariis ambigif: epi-
 stolæ quæ ē initium Strato Arsinoe salutē. ccccl. Hunc aiunt adeo fuisse tenuē:
 ut sine sensu moreret̄: in quē hoc scripsimus epigramma.

Corpus erat tenuis si non oracla fuissent:

Stratonem dico: genuit quem lampſacus olim:

Semper & in morbos cū decertaret inertes

Mortuus est latitans: mortem nec sensit acerbam.

Fuerunt autem Stratones octo. Primus Isocratis auditor. Secundus hic ipse. Tertius medicus Erasistrati discipulus: siue ut quidam aiunt alumnus. Quartus historicus Philippi & Persei qui aduersus romanos pugnauerunt gestorum scriptor. Sextus poeta epigramatum. Septimus antiquus medicus: ut ait Aristoteles. Octauus pipreticus qui uixit alexandriae. Porro physici istius ferunt testamenta in hunc modum. Ista si quid patiar dispono. Ea quidem quae domui sunt Lapyrioni & Arcesilao reliquo omnia. Porro ex pecunia quam athenis habeo: primum quidem curatores iuxta & quae post funus fieri solenne est diligenter curabunt: nihil neque superflue neque inliberaliter agentes. Erunt autem testamenti curatores Olympicus. Aristides. Mnesigenes. Hippocrates. Epicrates. Gorgylus. Diocles. Lycō Athanes. Scholam quidem Lyconi reliquo. Namque alii sunt uel seniores uel occupati. Recte autem faciet reliqui: si hoc ipsum suo iudicio firmauerint. Libros illi omnes praeterquam quos ipsi scripsimus reliquo: uasa etiam omnia conuiuii stramentaque & calices. Dent autem Epicrati curatores dragmas quingentas & unum ex pueris quemcumque Arcesilaus iudicabit. Primum quidem Lapyrion & Arcesilaus pacta tollant: quae per Hiræo Daippus statuit: nihilque debeat neque Lapyrioni neque Lapyrionis haeredibus: Sed liber sit ab omni chirographo. Dentque sibi curatores dragmas quingentas: & ex pueris unum quemcumque probauerit Arcesilaus: ut is qui nobiscum multum laborauit: magnoque nobis usui fuit: habeat unde uiuere honeste possit. Diophantum praeterea dimitto liberum & Dioclem & Abum. Simiam autem Arcesilao reddo: Sed & Dromonem liberum reliquo. Vbi uero Arcesilaus aduenerit computet Hiræus cum Olympico & Epicrate caeterisque curatoribus funeris aliorumque solenniū sumptus. Quod autem pecuniae reliquum erit: accipiat Arcesilaus ab Olympico nihil ei molestus existens per tempora & annos. Tollat autem & pacta Arcesilaus quae composuit Strato cum Olympico: & Aminia condita penes Philocratem Tisameni filium. Monumentum uero faciat: ut uidebitur Arcesilao & Olympico & Lyconi. Atque hic quidem ut ferunt testamenti illius textus fuit: sicut ipsum collegit Aristolpseus necessarius. Caeterum Strato ipse sicut & supra declaratum est: uir insignis & maxime amplectendus fuit in omni orationis genere uersatus: sed physicae maxime studiis excellens: quod genus & antiquius est & multorum praecleara ingenia exercuit. Successit huic Lycon.

Lycon troadenensis.

LYcon Astyanactis filius troadenensis uir eloquens educandis institutisque pueris maxime idoneus fuit. Aiebat enim adiungi necessario pueris pudorem & laudis studium uelut equis calcar atque frenum. Porro ipsius elocutio & interpretationis copia hinc apparet. Ait enim in uirginem pauperem hoc modo. Graue onus est patri puella praedotis inopia excurrens in flore aetatis. Unde & Antigonum de illo hoc dixisse ferunt: possibile non est sua uolentiam mali atque gratiam aliorum transferri: sed in ipso homine ueluti in arbore singula quae dicerent oportere inspicere. Caeterum quia in dicendo erat suauissimus: in circo quidam et ipsius nominis gratiam laudem adiciebant: ut esset Glycon: quod dulcedinem sonat. Porro in describendo dissimilis erat sibi. In hos uero qui quonia dum tempus esset non didicerant poenitentiam macerabant idque reuocare cupiebant: in hunc mo-

dū iocabatur. Dicebat itaque quærentes: poenitentiamque uanam ostendentes uoto impossibile se ipsos arguere. Qui autem uellent: merito aiebat excidisse ratione: ueluti distorta regula naturam recti examinantes: seu faciem perturbata aqua uel speculo uerso: & ad forenses quidem coronas complures perficisci: uerum ad olympicam aut paucos aut neminem. Sæpe atheniensibus consulens magno illis emolumento fuit. Erat uero mundissimus habitu: adeo ut uestitum incredibilem mollicie ac nitore uteretur: ut Hermippus refert: sed exercitatissimus ac robusto corpore effectus est: omnemque athletarum habitum præfererebat cum auctore Antigono carystio antea fractiori & graciliori esset corpore. Quocirca & in patria luctatus fert more patrio: atque pilæ ludo exercuisse. Erat autem Attalo & Eumeni in primis carus atque inter paucos amicissimus: quæ & illum sæpenumero regia magnificentia donabant. Tætavit & Antiochus illum habere apud se: sed spe sua destitutus est. Adeo autem inimicus erat Hieronymo peripatetico: ut solus anniuersario die ad illum non perficisceret: de quo in Arcesilai uita diximus. Porro scholæ principatum tenuit annos. xliiii. Cum illum sibi successorem in testamento Strato reliquisset: olympiade. cxxvii. Páthoedi quoque dialectici auditor fuit. Obiit autem annos natus, lxxiiii, fessus podagræ morbo: in quem nostrum est epigramma.

Prætereunda mihi non sunt & fata Lyconis:

Fecerat infirmum quem ualitudo pedes.

Namque pede alterius semper cum nixus adiret:

Tam longam miror nocte uolasse uiam.

Fuerunt & alii Lycones. Primus pythagoricus. Secundus hic ipse. Tertius uersificator. Quartus epigramatum poeta. huius quoque philosophi testamentum huiusce repimus. Ista eadem dispono de rebus meis. Siquidem hunc morbum ferre nequiuero: ea quæ domi sunt omnia Astyanacti & Lyconi fratribus do: atque ex his opportune reddendum censeo: quæque athenis possedi a quouis sumpta siue exacta & quæque in funere cæterisque solennibus impensa fuerint. Quæ uero in urbe & ægia habeo: Lyconi præcipue do: quæ is nomen ferat nostræ: mecumque diutissime atque gratissime sit commoratus: sicut dignum erat: quippe qui filii tenebat locum. Porro peripatum amicis ac necessariis linquo Bulloni Callino Aristoni Amphioi Lycōi Pithoni Aristomacho Heraclio Lycomedi Lyconi fratrueli. Præficient autem ipsi quæcumque permansuræ in schola maximeque utile futuræ existimauerint: eis uero consentiant & reliqui familiares: & mei & loci gratia. Cæteræ funus & adustio curæ erit Buloni & Callino & amicis cæteris: uti ne illiberalis neu superflua sit. Eas uero quæ mihi erant in ægina partes post discessum meum diuidat Lycon adulescentibus in usum olei ut ex eo & mei & eius quæ me honorauerit: congrua memoria sit: statuamque nostram oret eo loco ubi conuenienter stare eam prospexerit. Cooperetur una autem & Diophantus & Heraclides Demetrii filius. Ex his autem quæ in urbe sunt: reddat Lycon omnibus quæ prædixi præsens post ipsius discessum: sequantur autem Bulō & Callinus: & quæcumque in funere ac solennibus cæteris impensa fuerint: Tollatque ea ex his rebus domesticis quæ ambobus cõiter a me relicta sunt. Honoret item & medicos Pasithemum & Midiam dignos profecto magno & honore & præcio ob summam in me diligentiam &

artē. Lego & Callino filio patheras duas: uxoriq̄ illius gēmas bullas tapetasq̄
 alterū uillosum: alterū purū: & pistroma & duo puluinaria quæ sūt ex omnibus
 quæ reliq̄ sunt optima: & quantū ad honoris rationem: ne istoz̄ quidē obliuī ui
 deamur. De his aut̄ q̄ mihi seruiērūt: sic statuo. Demetrio quidē iā diu libero. re/
 dēptionis præciū remitto: & quinque minas do: & palliū & tunicā: ut q̄ mecum
 diu & multū laborauit: honeste uitā degere possit. Critoni aut̄ chalcedonensi si/
 militer redēptionis præcia relaxo: & minas quattuor itē dari iubeo. Micrūque li/
 bez̄ dimitto: eum Lyco nutriat: & annos sex ab hoc tpe deinceps erudiat. Cha/
 retē similiter dimitto libez̄: nutriatque illū Lycon: duasque illi minas do: & li/
 bros meos relictos: eos uero q̄ necdū editi sunt Callino ut illos edat diligēter do.
 Sed & syro libero minas q̄tuor lego: & menodorā do: & si quid mihi debet re/
 laxo. Hilaræ itē quinque minas & tapetē uillosum & duos puluinos & peristro/
 ma & lectū quēcūque uoluerit. Liberā itē dimitto Micri mattē & Noemonem
 & Dionē & Theonē & Euphranorē & Hermiā & Agathonē ubi biennii tēpus
 impleuerit dimitti libez̄ iubeo: & lecticarios: Ophelionē quoque & possidonium
 cū annos quattuor pegerit: itidem liberari uolo. Demetrio præterea & Tritoni
 & Syro singulis lectū & stragulā uestē ex residuis relinquo ut Lyconi cōuenire ui/
 debit. Ista illis erunt ex me qui p̄fecto ostenderūt q̄ sollicite sibi cōmissa pegerit.
 De sepultura uero uidebit Lycon siue me hic siue domi sepelire maluerit. Certo
 enī mihi p̄suasū est illū quid cōueniat honestūque sit: nil segnius cernere q̄ nos.
 Cū uero disposuerit & impleuerit hæc oīa: rata sit illi eoz̄ quæ hic sunt oīum lar/
 gitio. Testes Callinus Hermioneus Aristō Chius Euphronius Paeaniēsis. Adeo
 aut̄ sapienter ille gessit oīa quæque p̄tinent ad eruditionē & studia humanitatis
 ut ad testamēta quoque sua nihilominus diligētiā prudētiāque pertenderit: ita
 ut in ea quoque parte sit studiose imitandus. Demetrius phalereus.

Demetrius Phāostrati filius phalereus auditor qdē fuit Theophrasti.
 Cæterū cū apud atheniēses cōcionaret: urbi præ fuit ānos decē: æreis/
 que statuis honoratus ē trecētis sexagita: quaz̄ plures eq̄stres erāt &
 ī curribz̄ seu bigis stabāt sūmoque studio ferme itra. ccc dies. cōsuma/
 tæ erāt. Cœpisse aut̄ rēpu. administrare quo tpe Harpalus Alexandrū fu/
 giēs athenas uenit: Demetrius Magnesiū ī æquocis testat. Diu at̄ atq̄ præclare
 rem administrauit. Nanque & redditibus & ædificiis ciuitatem auxit: q̄ qui/
 dē cū genere satis illustris nō eēt: Erat enī ut Favorinus ī priō cōmentari. & ait:
 ex canōis familia: uez̄ urbanæ ac nobili lamiaæ amicæ: ut idē ait ī priō: cōgredie/
 bat: Sed & a Cleone sese p̄pessū eē ī secūdo tradit. Porro Didymus in symposiis
 ip̄m & Charito blepharō & Lāpetonē a meretrice q̄dā appellatū ait: Ferē cū ale/
 xādriæ amisisset oculos: a serapi illos rursus recepisse. Quocirca & pæanas qui/
 nūcusque canūt fecisse. Veꝛū cū apud atheniēses clarissimū eēt: sic quoque & ip̄e
 ab ea quæ cuncta consumit inuidia tentatus est. Quippe insidias passus a qui/
 busdam mortis sententiam absens excepit. Non tamen eius corpore potiri sūt:
 uerum ipsius deiicientes imagines erugine ex industria scœdatas alias quidem
 uendiderunt: alias summerferunt: aliasque in frustra conciderunt. Quippe

& hoc fertur. Vna autem sola in arce seruata est. Fecisse autem hoc athenienses Demetrio iubente rege Fauorinus auctor est in oimoda historia. Sed & imperii ipsius idicia ut Fauorinus idem ait uiolarunt. Enimvero Hermippus eum tradit post Casandri necem Antigoni metu se ad Ptolameum soterem contulisse: multumque illic temporis moratum iter caetera consuluisse regi: filiis quos ex Euridice susceperat impartiri regnum: illo non obtentente. sed ei quem ex Beronice genuerat diadema tradente: ab hoc ipso post patris mortem fuisse asseruatum in puicia quoad aliquid de illo statuisset. Hic iam ille maestior uixit: ac ueluti dormitans ab aspide manu morsus ex uita migravit sepultusque est in busirite regione prope diospolim. Ei quoque nos fecimus epigramma.

Ore uenena ferens Demetrium abstulit aspis:

Luminibus cuius lux tenebrosa micat.

Porro Heraclides in epitome successionum sotionis Ptolameum ait Philadelpho concedere uoluisse regnum: illumque prohibuisse dicendo: si alteri dederis: ipse non habebis. Cum uero accusaret athenis menander comicus: Ferret quippe & hoc: patre abfuit quoniam capitis exciperet sententiam: ob aliud nihil nisi quod amicus huius esset. Purgauit autem eum Telesphorus Demetrii gener. Verum enim librorum multitudine ac uersuum numero omnes ferme sui temporis peripateticos transcendit doctissimus atque pitissimus omnium. Sunt autem ipsius monumenta partim historica: partim politica: de poetis alia: alia rhetorica: cotionum ac legationum sed & orationum aesopiisque collectiones & complura alia. Sunt autem de legibus atheniensium libri quatuor: de ciuibus atheniensibus duo: de ducendo populo duo, de re publica duo, de legibus unum, de rhetorica duo, de re militari duo, de iliade duo, de odyssaea quattuor, Ptolameus unum, Amatorius unum, Phaedondas unum, Maedon unum, Clæon unum, Socrates unum, Aristomachus unum, Artaxerxes unum, Homericus unum, Aristides unum, Aristomachus unum, Exhortatorius unum, Pro re publica unum, de decenniali tempore unum, de Ionibus unum, de legatione unum, de fide unum, de gratia unum, de fortuna unum, de magnificentia unum, de legibus unum, de nuptiis unum, de trabe unum, de pace unum, de studiis unum, de tempore unum, Dionysius unum, Chalcidicus unum, Atheniensium incursum unum, de antiphane unum, Prohæmius historicum unum, Epistolæ unum, Cōcio iurata unum, de senectute unum, Iura unum, Aesopiisque unum, de usu unum. Porro stilus ipse philosophicus oratorio robore uiribusque permixtus. Hic ubi comperit athenienses imagines suas eueruisse: At inquit uirtute illi non euerterunt: cuius gratia illas erexerant. Aiebat non esse paruū aut negligendum membrum supercilia: posse enim uitam omnem obscurare. Non modo diuitias cæcas assererat: uerum & illarum auctorem fortunam. Quatumque in bello posset ferre: tantum in re publica, eloquentiam ualere. Cum uidisset aliquando iuuenem luxuriosum: ecce inquit quadrata statua habes syrma: uentrem: pudenda: barbam. Hominum fastu turgidorum aiebat circūcidi oportere altitudinem sensumque relinquere. Iuuenes assererat oportere domi quodammodo parentes: in itineribus autem occurrentes: in solitudine uero se ipsos reuereri. Amicos dicebat secundis in rebus adesse aduocatos: in calamitatibus autem sua sponte atque iuocatos. Fuerunt autem Demetrii memorabiles uiginti. Primus calcedonius orator thrasymacho antiquior. Secundus hic ipse. Tertius byzantius peripateticus. Quartus qui cognominatus est graphicus, i. scriptorius: apertus atque ad differendum faci

Quintus

lis: idēq; ipse pictor. Quintus aspendius Apollonii solensis discipulus. Sextus Calantianus qui de asia & europa scripsit libros uiginti. Septimus bizantius qui. xiii. libris gallogę ex europa in asiā trāsitū: & octo aliis Antiochi & Ptolæmei gesta: libyęq; sub ipsis administrationē cōscripsit. Octauus sophista qui moratus alexandrię artes oratorias scripsit. Nonus adremetinus grāmaticus Ixion appellatus q; Iunonē in aliquo iniuriis affecisse uideret. Decimus cyrenęus grāmaticus cognomento stānus uir sane memorabilis. Undecimus scepsius uir diues ac nobilis ac imprimis studiosus. Hic etiā Metrodogę ciuē pmouit. Duodecimus grāmaticus erythręus ciuis scriptus in mmo. Tredecimus bythinus Diphylī stoici filius discipulusq; Panætii Rhodii. Quatuordecimus orator smyrnęus: atq; isti qdem plā orōne scripserūt. Poetę autē hi. Primus qui comediā scripsit. Secundus epicus poeta: cuius illa sola habentur quę aduersus inuidos scripsit.

Concupit exanimem quoq; uiuum spreuerat olim

Dat tumulus lites & simulachra uiris.

Tertius ex tharso satyricus. Quartus iambicus amarus uir. Quintus sculptor: cuius Polemo meminit. Sextus erithręus uariis scriptor qui historicos & oratorios conscripsit libros.

Heraclides ponticus.

Heraclides Euthyphronis filius heracleotes expōto uir diues athenas cōcessit: ibiq; primū qdē Speusippo se ī disciplinā: dedit: pythagoreorū q; auditor fuit: Platonēq; imitari studēs: postremo ut Sotion ī successione ait: Aristotelē audiuit. Hic mollioris uestis usum habuit: tumētiq; fuit corpore: adeo ut illū attici nō iam ponticū: sed pōpicū uocarēt. Porro incessu mitis erat & uerēdus. Feruntur ingenii illius monumenta præclara atq; optima: Dialogi: quorū morales de iustitia tres: unūq; de tēperantia: de pietate ac fortitudine: cōmuniterq; de uirtute unū. de foelicitate unū. de principio unū. de legibus unū. deq; similibus de nominibus unū. Pacta unū. Inuitus amatorius & Clinias unū. Naturales uero de mēte: de anima: seorsumq; de anima: & de natura & imaginibus seu simulacris. Aduersus Democritū de cœlis unū. De his quę sunt apud inferos: de uitis duo. de causis morborū unū. de bono unū. Aduersus Zenonē. i. aduersus Metronē unū. Grāmatici uero de Homeri. & Hesiodi ætate duo. de Archiloco & homero duo. Musici uero de his quę sunt apud Euripi dē & Sophoclē reperiunt duo. de musica duo. Solutionū homericarū duo. Theorematicus unū. de tribus tragœdiis unū. Figurę unū. de poetica & poetis unum. de cōiectura unū. de præscientia πρoοπτικων unū. Heracliti expōnes q̄ttuor: In Democritū expōnes unū. Solutionū quę in cōtētionē ueniunt duo. Prologum unū. de spēbus unū. Solutiōes unū. Monita ad Dionysiu unū. Rhetorici duo. de oratoris officio siue ptagoras. Historici de pythagoreis & de iuētis. Ex his alia qdē comice finxit: sicuti de uoluptate & de pudicitia. Alia tragice: sicuti de his quę sunt apud iferos & de pietate & de potestate. Obseruat autē sæpenumero & mediocritatē in dicēdo quādā: ueluti philosophis & ducibus ciuibusc; iuris adiucē loquētibus. Extāt illius scripta & de geometria & de dialectica. Est autē ī omni

genere orationis uariis & dictione distinctus: maximamq; habet capiendi animos atq; oblectandi uim. Sūt qui asserāt illū & priam a tyrāno liberasse: eo scilicet necato: Vt ait Demetrius magnesijs ī homonymis qui de illo tale aliquid tradit Nutrisse eum a iuuentute draconē: & cū iam moriturus esset: iussisse cuidā ex necessariis ut eius corpus occuleret: draconēq; supponeret lectulo: ut putaretur ad deos migrasse: factūq; est ut ille mādauerat. Interea cū Heraclidē efferrent ciues: atq; laudibus psequerent: audito clamore draco ex uestibus pdiit: pturbauitq; plurimos. Postmodū uero aperta sunt omnia: uisusq; est Heraclides: non qualis putari uoluit: sed qualis erat. Est & in hunc nostrum epigramma.

Clarus Heraclide uoluisti uiuere fama

Omibus extinctus q; draco uiuus eras.

Es male mentitus: fallens fuit aspera serpens

Bellua: non sapiens tu fera capta iaces.

Hæc hippobotus quoq; ait. Cæterz Hermippus heracleotas tradit cū fames uastaret puinciā icōmodi absolutionē ex pythia quæsisse. Porro heraclidē theoros & quā memorauimus pythiam quoq; corrupisse pecuniis: ut dicerēt tūc demū eos leuādos icōmodis: si & uiuū heraclidē Euthyphronis filiū aurea corona honorarēt: & uita functū ut heroem uenerarent. At ubi oraculū delatū est: nihil illos qui hanc scenā finxerant inde esse lucratos. Cōtinuo enim coronatū in theatro heraclidē stupidum amentēq; factū esse: theoros uero deuolutos iterisse: pythiamq; ipsa hora cum ascēdisset in aditū draconis morsu cōtinuo eflasse aiām: Atq; ista quidē de ipsius sine. Tradit aut Aristoxenus musicus illū tragœdias etiā scripsisse thespidisq; illas prænotasse titulo. Climaeleon quoque ait illum sua furatū de homero & hesiodo scripsisse. Autodorus quoq; epicureus illū arguit eis cōtradicens quæ ille de iustitia scripsit. Insuper & Dionysius metathemenus aut spintarus ut quidā uolunt parthenopæum scribens Sophocli īscripsit. Ille ita credens in aliquo suoq; opere eius testimoniis ueluti sophoclis utitur. Id sentiens illo negante & non credente misit ex exēplari uidendos uersus: & ita se per omnia habebat. Amabat aut iste Dionysium. Verz ille neq; ita fidem accōmodans forte aiebat: & casu fieri posse: ut ita se haberet. rursus ad illū scripsit Dionysius: & hæc profecto comperies senex. Simia non capitur laqueo: capitur quidem: postq; tēpus capitur: & ad hæc heraclides litteras ignorat: nec de eo erubescit. Fuerūt aut quatuordecim heraclides. Primus hic ipse. Secūdus cōciuis huius qui pyrrichas nugasque composuit. Tertius cumanus qui persica quinq; libris absoluit. Quartus cumanus orator qui artes rhetoricas scripsit. Quintus callicianus siue alexādrinus qui ex libris successionem explicauit: orationemque lembeuticam: Vnde & lembus uocabatur. Sextus alexandrinus persicarū proprietatum scriptor. Septimus dialecticus bargyleites qui contra epicurum scribit. Octauus medicus icēsius. Nonus medicus tarentinus empericus. Decimus poeticus qui præcepta conscripsit. Vndecimus sculptor phocensis. Duodecimus argutus epigrammatū poeta. Tredecimus magnesijs qui scripsit mitridatica. Quatuordecimus qui conscripsit de astrologia.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum liber sextus.

Antisthenes antisthenis atheniensis.

Antisthenes Antisthenis filius atheniensis fuit. Dicebatur autem non esse indigena. Quod cum sibi probro daretur: dixisse fertur: & deum mater phrygia est: uidebatur enim illius mater ex thracia. Vnde cum in tanagrensi pugna fortiter egisset: auctor fuit socrati ut diceret ex duobus atheniensibus ita fortem nunquam natum esse. Ipse quoque atheniensibus quod indigenae essent gloriatis exprobrans dicebat: illos cocleis nihilo nobiliores. Hic initio quidem Gorgiam audiuit oratorem. Vnde & in dialogis oratorum

dicendi genus exprimit: maximeque in ueritate & in exhortando. Hermippus autem ait illum in celebritate Isthmia uituperare ac laudibus efferre solitum athenienses thebanos & lacedaemonios: deinde id uitasse intuentem plurimos ex urbibus confluere. Postmodum Socrati sese addixit: in tantumque cum illo profecit: ut moneret discipulos ut sui sub Socrate essent condiscipuli: Commoransque in pyreo quotidie. xl. stadiis emensis audiebat Socratem: a quo & tolerantiam addiscens tranquillitatisque illius imitator effectus: cynicam prior sectam inchoauit: princepsque in ea fuit. Quodque labor bonum esset: magni Herculis ac Cyri exemplo suadebat: id a graecis: hoc a barbaris mutuans. Primusque diffiniuit sermonem: dicens. Sermo est qui quid quidque sit aut fuerit exprimit. Dicebatque iugiter insaniam potius quam uoluptate corripiar: & illud oportet eiusmodi prosequere mulieribus quae gratias habeant. Poticus autem adulescenti cum se illi in disciplinam dare uellet: rogaretque quam re sibi opus esset: Libro inquit nouo & stilo nouo nouaque tabella: animus. s. significans. Interrogatus cuiusmodi uxorem duceret. Si inquit formosam duxeris comem habiturus es: si deformem poenam. Cum audisset Platonem aliquando sibi maledicere. Regium inquit est male audire cum benefeceris. Cum aliquando orpheicis mysteriis iniciaretur diceretque sacerdos eiusmodi initiatos bonis plurimis apud inferos perfrui cur igitur ait ipse non moreris? Probro sibi dabatur aliquando quod non esset ex duobus liberis genitus. Neque inquit ex duobus luctatoribus: & tamen luctator sum. Interrogatus cur paucos haberet discipulos: quod inquit argentea illos uirga eiicio. Rogatus item cur in discipulos acriter inueheretur: & medici inquit in languidos. Cum uidisset aliquando fugientem moechum. O inquit infelix quantum periculi uno obolo uitare potuisti. Praestare dicebat ut hecaton ait: necessitate urgente in coruos quam assentatores incidere. Illos quippe mortuos: istos uiuentes deuorare. Rogatus quidnam apud homines esset beatius. Felicem inquit mori. Familiari quodam apud se deplorante quod perdidisset commentaria: oportebat inquit ista animo potius quam chartis inscribere. Sicuti rubigo ferrum: ita inuidiam iuidos consumere aiebat. Eos qui cuperent immortales esse: oportere dicebat pie uiuere ac iuste. Ciuitates tunc iterire ait cum bonos discernere nequeunt a malis. Cum aliquando a malis laudaretur: magna inquit anxietudine maceror: ne for

te mali quidpiā feceri. Fratres qui eēt cōcordes cōiūctum oī pariete dixit eē fortiorē. Ea dicebat panda uiatīca quæ cū naufrago simul enatarēt. Probro sibi datur aliquādo q̄ cōgredere malis: at medici iquit iter infirmos uersantur neque tamē febricitant. Absurdum eē dicebat triticū purgare lolio: bellūque inuili milite: rem uero pub. inuidis nō exhaurire. Rogatus quidnā ex philosophia lucratus eēt: mecū ait colloqui posse. Cuidā sibi ī conuiuio dicēti: cane: tu mihi iquit tibias infla. Diogeni tunicā petenti: palliū explicare iussit. Interrogatus quā eēt disciplina magis necessaria: mala inqt dediscere. Eos hortabat qui maledictis incesserentur tolerare magis q̄ si lapidibus se quispiā ageret. Platonē īsimulabat ut fastu turgidū. Cū ergo fieret pōpa īspiciens hinnietem frementēque equū ad Platonē cōuersus: tu iquit iudicio meo præclarus fuisses equus. Venerat aliquando ad eū mala ualitudine affectū: & cū uas cerneret ubi Plato uomuerat: cholen inquit hic uideo: fastū uero nō uideo. Atheniensibus cōsulebat asinos ut equos decernerent: quod cū illi irrationabile dicerent: at inquit duces apud uos fiunt: qui nihil didicerunt: solūque designati sunt. Dicēti sibi cuidam: multi te laudāt: quid enī ait mali feci. Cū palliū discissam ptē cōuersam ī cōspectū dedisset: intuitus Socrates uideo inquit p palliū tuā uanitatē. Interrogatus a quodā ut ait Pharias ī libro de socraticis: quidnā faciendo bonus & honestus euaderet. Si mala iquit quæ habes a scientibus didiceris eē fugienda. Cuidam delicias laudanti: inimici ait delicate uiuāt. Adolescēti qui se fictori suo cōformabat: dic ait si uocem æs accipet: quanam ī re gloriare: illo dicente ī pulchritudine: nō iquit erubescis q̄ cū inanimis gloriaris? Pontico adolescēte pollicente illū sibi fore curæ: si nauis applicaret qua salsa uehebantur: sumpto illo & uase nouo abiit ad eam quæ farinā uenūdabat & onerās pficiscebat: Illa uero preciū petente: hic inquit adolescens dabit: si falsoꝝ ipsius nauis applicauerit. Ipse & Anyto exiliꝝ & Melito mortis auctor fuisse uidet: Nāque pōticis iuuenibus ob Socratis gloriam adueniētibus congressus eos ad Anytum abduxit dicens illū moribus sapientiorē eē q̄ Socratem: qua ex re īdignatos circūstantes efugasse illū. Sicubi uero ornatā offēdidisset mulierem ad domū illius proficiscebatur: iubebatque uirū eius equū pferre & arma ut siquidē hęc illi eēt: deliciis uacare sineret: his enī ulcisci: sin alias cultū illū amoueret. Quæ autem illi placuere ista sunt. Docibile eē uirtutē: Eosdem esse nobiles ac uirtutis studiosos. Sufficere uirtutem ad beatam uitam nullo indigentem nisi socraticis uiribus. Virtutem quoque operum esse neque uerbis plurimis neque disciplinis indigentem: sapientēque sibi ipsi sufficere. Sua quippe eē quæ aliorum sunt omnia. Gloriæ priuationē bonū eē labori simile. sapientē nō secundum cōstitutat leges uicturum: sed iuxta uirtutis normā: ducturūque uxore pcreandoz liberoz cā: formosissimisque cōgressurum mulieribus atque amatuz. Solum quippe scire sapientē quā sit amanda. Inscribit illi Diocles & ista. Sapiēti enī pegrinū aut nouum nihil: neque īdignus ē qui ametur uir bonus. Studiosi amici sunt facere q̄ aiosi una & iusti sūt. Virtutē arma eē quæ tolli nō possint. Prestat cum paucis bonis aduersus malos oēs: q̄ cum multis malis aduersus paucos pugnare. Sollicite obseruare inimicos: primi enim

Sextus

peccata sentiūt. Iustū uirg pluris faciendū q̄ p̄pinquū. Viri ac mulieris uirtus eadem. Bona pulchra: mala eē turpia. Iniqua oīa aliena puta atq; peregrina. Muge tutissimum prudentiam eē: neq; enī decidere neq; p̄di. Mœnia struenda in nostris īuiolabilibus cogitationibus. Disserebat aut̄ in gymnasio q̄ cynosarges appellatur non longe a ianuis. Vnde quidam cynicam sectā appellatam uolūt: ipse q; cognoīabat Haplocyon: ac primus palliū ut ait Diocles duplicauit: ipsoq; solo utebat: baculūq; sumpsit ac perā. Primus aut̄ & Neanthes tradit simplicis quoq; pallii usum habuisse. Porro Socrates ī successionū tertio Diodorū aspendium: & barbā dimisisse: & baculo & pera usum eē ait. Hunc solū ex oībus Socraticis Theopōpus laudat dicēs fuisse acutissimū & ex suauitate colloqui quēlibet capere ac traducere quo uellet. Liquet id aut̄ ex libris suis: atq; ex illo Xenophōtis symposio: uideturq; & uirilis secte stoicæ princeps fuisse. Quocirca & Athenæus poeta epigramatū sic de illis ait. O stoicæ rerū piti: o qui præclara dogmata sacris paginis iposuisit uirtutem unicū animæ bonū. Hæc enī sola uiroꝝ & uitam liberauit & urbes. Carnis aut̄ amicā uoluptatē finē uiris alijs una memoriæ pegit eiliæ: Hic & Diogeni tranquillitatis: & Crati continentia: & Zenoni tollerantia dux & auct̄or fuit ipse q̄ ciuitati fundamenta subiecit: Enī uero Xenophō sua uissimū in colloquio fuisse ait: atq; in rebus alijs continentissimū. Ferunt & ipsi us scripta tomi decem. Primus in quo de dictiōe siue de figuris. Ajax siue aiacis oratio. Vlyxes siue de ulyxe. Orestis defensio. de causidicis. Isographe siue desias siue Isocrates. Aduersus Isocratis. αμαρτυρον. In secūdo tomo de aīalium natura. de procreatione filioꝝ: siue de nuptiis: siue amatorius: de sophistis. φουσιογυωνονικος. Exhortatorius primus: secūdus: tertius: de Theognide. v. Tomus tertius. In quo de bono. de iustitia. de fortitudine. de lege: siue de repu. de lege: siue honesto & iusto. de libertate & seruitute. de fide & curatore. de interrogatiōe. de uictoria. œconomicus. In quarto tomo Cyrus. Hercules maior: siue de fortitudine. In quīto tomo Cyrus: siue de regno aspasia. In sexto tomo ueritas. de differendo. αντιλογικος. Sathon de contradictione. iii. de locutiōe. In septimo tomo de disciplina: siue de noibus. v. de moriendo. de uita & morte. de his quæ sūt apud īferos. de usu nominū: siue cōtentiosus. de īterrogatione & responsione. de opinione & scīa quattuor. de natura duo. Interrogatio de natura duo. Opiniōes: siue cētentiosus. de adiscēdo p̄blemata. In octauo tomo de musica. de expositioribus. de Homero: de iniustitia & impietate. de Calchante. de exploratore. de uoluptate. In nono tomo de odyssæa. de uirga Mineruæ: siue de Telemacho. de Helena & Penelope. de Proteo: cyclops: siue de Vlyxe. de uini uīu: siue de ebrietate: siue de cyclope. de Circe. de Amphiarao. de Vlixæ & Penelope. de cane. In dēcimo tomo Hercules: siue Midas. Hercules: siue de prudentia: siue de fortitudine. Dominus: siue amans. Dominus: siue exploratores. Menexenus siue de imperio. Alcybiades. Archelaus siue de regno. Atque ista quidem scripsit. Timō autem ob multitudinem eorū quæ scripsit īcrepans illū īgeniosum nugatorem eum dixit Obiit morbo quo tempore Diogenes ingressus ad illū dixit. Num amico opus est? Aliquādo item intrauerat siccam habens ad quem ille cum diceret: quis me

Liber

doloribus absoluet: Ille ostensa sicca hæc inquit: & ille doloribus dixi nō uita: ui
debat enim ferme mollius præferre morbum præ amore uite.
Est tibi uita canis mordaci natus in ore:

Non tamen ut rabido pectora dente petas.
Phthisicus extinctus: forsan quis dicere posset:

Conuenit ad stygium flumen habere ducē.
Fuerūt aut & alii Antisthenes tres. Vnus de schola Heracliti. Alius ephesius. Ter
tius rhodius quidā historicus. Quoniā uero eos q ab Aristippo fluxere ac phæ/
done transegimus: age nunc illos qui ab Antisthene uenerūt: cynicos ac stoicos
hoc ordine adiiciamus.

Diogenes.

Diogenes Icesii mēfarii filius synopeus fuit: fugisse illū cū pater eius
publice mensam haberet ac falso pecuniam signaret. Diocles au/
ctore. Porro Eubulides ī libro de Diogene diogenem ipsum hoc
fecisse ait: atq; cū patre una pulsum fuisse. Ipse quoque ī pordalo
de se ipso ait falso signare monetam. Quidā uero eū cū curator ef/
fectus esset psuasum ab opificibus aiūt uenisse delphos atq; delū
in priam Apollis: pcontatūq; eē an id ageret quod ei suaderet: quod cū sibi pmis/
sum eēt de ciuili moneta æs adulterasse: deprehensūq; ut quidā uolunt: exilio dā/
natum eē: ut aut alii putant: metu pterritū sponte patriā liqisse. Sunt q dicant illū
a præ acceptā pecuniā adulterasse: atque illū quidē in carcere diem obisse: hūc at/
effugisse: pfectumq; delphos sciscitatum eē non utrū pecuniā falso signaret: ueq;
qd faciens clarissimus futurus eēt: atq; ita hoc oraculū cepisse. Cū uero athenas
cōcessisset: conuenit Antisthenē. Eū ille cū repelleret: quippe ex cōstituto suo ne/
minē recipiebat: uicit pseuerantia sua. Illo siquidē aliquādo intētante baculū: su/
biecto capite: cæde inqt. Non enim ita durū baculū reperies: q me abs te q̄diu ali/
quid dixeris arcere possit. Hic iā auditor illius factus ē ac ueluti pfugus ex patria
se ad uictū simplicē cōtulit: conspecto ut Theophrastus ait in megarico mure dis/
currēte: qui neq; cubiculū inq̄reret: neq; tenebras reuereret: neq; aliquid eorum
quæ ad uescendū idonea uiderent appeteret: unde & casus suos cōsolatus ē. Palli/
um ut quidā uolūt: primus duplicem in usu habuit: ob necessariū usum: utq; il/
lo se dormiens obuolueret: perāq; tulit ī qua & cibos ferebat: oīq; ad oīa utebat
loco & prandens & dormiens & loquens. Quocirca & athenienses aiebat iouis
porticū ostendēs sibi cōdidisse habitaculū. Ac baculo quidē primū innitebat: cū
infirmus esset: deinceps aut eū semper ferebat: non quidē in urbe: sed iter agens:
ipsumq; ac perā ut refert Athenodorus atheniensium princeps & Polyuētus rhe/
tor & Lysanias æschrionis filius. Cum aut ad quendā scripsisset ut sibi paret cel/
lulā: & ille tardius id exequeret: doliū quod ī metroo erat p domo habuit: sicut
& ipse in epistolis scribit: atq; æstate qdē sese ī feruida arena uolutabat: hieme ue/
ro statuas niue pfusas cōplectebat: oī ex pte seipsum ad laboz tolerantiam exer/
tens. Acer itē erat in despiciendis aliis. Vnde & Euclidis scholā alludēs ad nomē
cholē idest bilē appellabat: & Platonis auditoriū cōsumptionē: & Dionisiaca cer/
tamina magna miracula stultorū dicebat: oratoresq; turbæ ministros. Dicebat

Sextus

aut cum intueretur iuua gubernatores medicos atque philosophos: aialium omnium
 sapientissimum hominem esse. Cum autem inspiceret somniorum interpretes coniectores uar-
 tes uel huiusmodi caeteros: uel qui gloriae aut diuitiis addicti essent: tunc demum
 nihil se ianuis existimare hominem aiebat: arbitrari se in uita saepius pandum uerbum
 quam laqueum. Intuitus aliquando Platonem in conuiuio magnifico: gustante oleas: quod in-
 quit sapiens uir in sicilia huiusmodi mensarum gratia profectus appositis modo non
 frueris? Et ille at Hercules inquit Diogenes & illic oleis & reliquis eiusmodi pluribus
 uescebar. Et ille quod inquit syracusas nauigare oportebat: an tunc attica oleas non
 ferebat? Fauorinus in omnimoda historia Aristippum hoc dixisse tradit: aliasque
 caricas comedens obuiauit illi dixitque: licet tibi degustare: qui cum acceptas edisset:
 degustare dixi: non deuorare. Calcans ipsius aliquando stratum presentibus Diony-
 sii amicis quos ille inuitarat dixit. Calco Platonis inane studium: ad quem Plato:
 quanto inquit o Diogenes fastu tumes: dum superbia te calcare putas. Alii Diogenem
 hoc dixisse ferunt. Calco Platonis fastum: illumque respondisse: at fastu alio Diogenes.
 Porro Sotion in quarto refert hoc illi dixisse Platonem cynicum. Vinum aliquan-
 do postularat ab eo Diogenes atque caricas. At ille lagenam integram misit. Ad quem
 diogenes inquit: si quidem rogatus fueris duo & duo quot sunt: respondes uiginti:
 ita neque secundum ea quae posceris das: neque ad quae rogaris respondes: obiurga-
 bat autem illum ut uerbosum. Interrogatus ubinam graeciae uiros uidisset bonos: ui-
 ros quidem ait nusquam: sed lacedaemone pueros uidi. Cum serio quandoque loquere-
 tur: nemoque sibi intendere: sese ad sonum musicum contulit. Congregatis autem ad
 se plurimis exprobrauit ut quod ad inepta studiose concurrerent: ad ea uero quae gra-
 uia essent & utilia negligenter conuenirent. Dicebatque de foliando & calcitrando cer-
 tare homines: ut autem boni & probi fierent curare neminem. Grammaticos admirabat quod
 cum Vlyxis mala requirerent: sua ignorarent. Musicos itidem in ius uocabat: quod cum
 lyrae cordas congrue aptarent: animi mores inconcinos haberent. Sed & mathe-
 maticos carpebat: quod sole & luna & sidera intuentes: quae ante pedes essent negocia
 negligerent. Oratores etiam agebat quod studerent iusta dicere: non autem & facere. Cu-
 pidos quoque quod pecuniam uituparent: ac summe diligerent. Reprehendebat eos qui iustos
 quod pecunias continerent laudabant: pecuniosos autem imitari satagebant. Stoma-
 chabatur eis qui pro bona ualitudine sacra facerent: inter sacrificia contra sani-
 tatem coenarent. Seruos admirabatur qui cum edaces homines cernerent: nihil
 diriperent ciborum. Laudabat qui uxores ducturi fuissent & non ducerent: & qui
 nauigaturi non nauigarent: qui accessuri ad reipublicam, minime accederent: & qui pu-
 ros hituri in delitiis se continerent: & qui se componerent ad conuiuendum re-
 gibus: neque tamen accederent. Dicebat manus ad amicos non complicatis digitis
 extendi oportere. Refert Hermippus in uenditione Diogenis: quod captus ac uendi-
 tus: cum rogaretur quid sciret agere responderit: scire se uiris imperare: atque ad pra-
 conem praedica inquit quisnam sibi dominum emere uult. Sedere prohibitus nihil inquit
 refert: nam & pisces quomolibet iaceant emi. Mirari dicebat cum ollam quidem ac op-
 culum non sine tactu ac tinitu emamus: solo in homine emendo aspectu contineri sumus.

Liber

Dicebat Xeniadæ emptori suo: ipsum sibi quâuis esset seruus obtemperare oportere. Nâ & medicus & gubernator si seruus sit: utiq; sibi pareat. Eusebulus uero in libro qui inscribitur Diogenis uenditio ita filios Xeniadæ instituisse ait post disciplinas reliquas equitare: arcus intendere: fundas rotare atq; iaculari. Deinde in palestra nō pmittebat pedrotiæ eos in morē athletæ exercere: sed id roboris tantū & bonæ ualitudinis grā. Tenebant uero pueri poetæ ac scriptoræ aliorū ipsiusq; Diogenis plura memoriter: oēm q; illis doctrinæ rōnē ut facile memoria teneretur: breuiter collectā insinuabat. Domi quoq; ministrare docebat cibo leui ac uili cōtentos & aqua: Tōderi ad cutē faciebat: incōpositosq; deducebat ac sine tunicis & calceis tacitos ac se tantū in uia ituentes. Educebatq; eos & ad uenationes. Ecōtra illi Diogenis curā habebāt: parētibusq; cōmēdabāt. Senuisse ipm apud Xenia dē idē ipse auctor est: ac uita functū a filiis eius fuisse sepultū. Vbi pcontāte Xenia de quō se sepeliri mallet: in faciē inq;: Illo cām iterrōgāte: quoniā iquit post modicū inferiora cōuertēda sunt. Dixit aut hoc: q; macedones iam obtinerēt: atq; ex humilibus sublimes fierēt. Cū se q; spīā in domū magnifico instructā apparatu idu xisset: & spueret uetaret: posteaq; excreauit: in illius faciē spūta cōiecit: deteriorē locū ubi spueret se nō iuenisse dicēs: alii Aristippo id applicāt. Cū clamasset aliquādo heus hoīes: cōuenissentq; plurimi: uirga illos agebat dicēs: hoīes nō purgamēta uocauī. Ait hoc hecato in primo de usu. Alexādrū dixisse ferūt: q; nisi alexander esset Diogenē se esse uoluisset. Debiles dicebat nō surdos aut cæcos sed iperitos uel qui perā nō haberēt. Ingressus aliquādo semitonso capite cōuiuū iuuenū plagas retulit. Postea noīa illoꝝ qui se ceciderāt inscribēs circuibat ea præferens. Ita illis uicē cōtumeliæ reddidit: dū rephēdēdos & obiurgādos oībus exposuit. Dicebat se canē esse laudabiliū: sed laudatorū neminē secū ad uenādū exire præsumere. Dicēte quodā uiros se in pythia uincere: uiros equidē inq;: sed tu mācipia. Cū diceret sibi senex es: iam q; scē a labore. quid enim ait si in stadio currerē: ad finē oporteret cursum remittere: & nō magis intēdere. Vocatus ad cōnā affuturū se negauit: neq; enim sibi priore die grām decreuisse. Nudis pedibus calcabat niuē: & alia quæ prædicta sunt: crudas itē carnes edere conatus est: sed in eo nō pstitit. Offendit aliquādo Demosthenē oratorē in diuersorio prandentē. Illo aut cedēte: tāto inq; magis in diuersorio futurus es. Peregrinis aliquādo Demosthenē uidere cupiētibus mediū itendēs digitū: hic ait uobis est atheniensū orator. Panē eiiciēte quodā & resumere erubescēte: corripere illū uolens: urcei collū per figuli trahebat officinā. Imitari se dicebat chori magistros. Illos enim tonū excedere: ut reliqui cōgruū tonū arriperent. Plurimos aiebat insanire præter digitū. Si quis igif mediū digitū ptēdēs p;gat: insanire uidebit: sin aut indicē nō ita. Quæ sunt præciosissima ea minimo uenire & ecōtra: Deniq; statuam tribus milibus emi: farina uero choenicē duobus æreis. Ei qui se emerat Xenaidæ dixit: Age ut quod præcipitur facias: dicente illo super flumina p;gunt fontes: At si medicum ait æger emisses: nō illi obtēpasses: sed diceres super flumina p;meant fontes. Volebat quispiā apud se philosophari: cui ille p; nā dedit: ac seq; se iussit. Vt aut ille præuerecundia abiecto quod ferebat abscessit: post aliquantulum; temporis: occur

Sextus

rens illi ridēs ait. Tuam & meam amicitiam perna dissoluit. Enimuero Diocles eam rem ita describit. Dixerat illi quidā iube nobis Diogenes: At ille ei abducto casei frustū ferendū dedit: illo renuēte: meā inquit ac tuā amicitia modicū casei rupit. Intuitus aliquādo puerꝫ concaua bibentē manu: cotylā pera pductā abiecit dicēs: puer me uilitate superauit: proiecit & catinū eodē studio cum uidisset puerꝫ uasculo perfracto concauo pane lenticulā suscipientē. Ratiocinabat aut in hunc modū. Omnia deoꝝ sunt: diis aut amici sapiētes sunt. Sūt aut amicoꝝ cū cta cōmunia: omnia igif sapiētū sunt. Inspexerat mulierē inhonestius diis pcedentē. Eius igif superstitionē auferre uolens: ut Zoilus pergæus ait: accurrit dicens. Non uereris mulier ne forte stante post tergū deo: cuncta enim plena ipso sunt: inhoneste te habeas. Asclepio percussorē sacrauit qui pcumbentes in faciē accurrēs cōtereret. Solebat enim dicere iprecationes tragicas sibi occurrissē esse enim sine domo: sine ciuitate: priuatū patria: pauperē: pallantē: uitā in dies habentem. Aiebat se obiicere fortunæ quidē cōfidētiā: naturā legi: perturbationi rōnē. Ad solem sedenti sibi assistēs Alexāder ait: pete a me quod uis: at ille noli inquit mihi umbrā facere. Legerat quidē diutissime: cūq; ad finem libri nihil ultra scriptū esse ostēderet: bono iquit este animo uiri terrā itueor. Ratiocināti cuidā & cōcludenti illū habere cornua manu frontē palpans: equidē iquit illa nō uideo. Similiter & dicēte sibi quodā non esse motū: exurgens ambulabat. Ad eum qui de cælestibus differebat: quando iquit de cælo uenisti? Spadone quodā stolido domui suæ iscribēte nihil igrediat malū: dominus ait domus ubinā ingrediet? Vnguēto iungens pedes dixit: a capite quidē in aerē ascēdere unguentū: sed a pedibus in olfatū ire. Rogātibus atheniēsis ut iniciaret: atq; dicētibus nū apud iferos hi qui iniciati sunt: præsidēt? perridiculū est iquit si quidem Agesilaus & Epaminondas in cæno degent: uiles aut quiq; initiati in beatorꝫ isulis erūt. Muribus ad ipsius mēsam subrepētibus: ecce iquit & Diogenes parasitos nutrit. Platone canē ipm appellāte: sanē iquit: nā equidē ad uenditores remeauit. E balneis exiēs percōtanti an multi hoies lauarēt negauit: adiiciētinum turba multa? cōfessus est. Platone ita diffiniēte: homo est animal bipes sine pēnis: cū placeret ista eius diffinitio: nudatū pēnis ac pluma gallū gallinaciū in eius inuexit scholā dicens: hic Platonis homo est: unde adiectū est diffinitioni latis unguibus. Interrogāti quanā hora prædere oporteret: si diues inquit est quādo uult: si pauper cum pōt. Apud megarēses intuitus oues pellibus tectas: illoꝝ aut filios nudos ait: præstat megarēsis arietē esse q̄ filiū. Ad eū qui se trabe cōcusserat: ac postmodū dicebat caue: num iquit iteꝫ me ferire uis? Aiebat oratores quidem plebis ministros: coronas aut gloriæ bullas. Lucernā iterdiu accēdēs: hoīem aiebat quæro. Stabat aliquādo manātibus pfusus undis: his uero qui circūstabāt illū miserantibus: Plato nā & is aderat: si uultis iquit illū miserari habite: gloriæ illius cupiditatē isinuās. Colaphū a quopiā accipiēs hercules iquit cuiusmodi me latebat res q̄ operto pergerē capite. Midia quoq; ipm colaphis agēte ac dicēte tria milia tibi in mēsa posita sunt: postridie sumpto pugilū cæstu cæsoq; illi dixit tria milia tibi in mēsa sunt posita. Lysia pharmacopola sciscitāte an deos esse crederet: quō

inquit non credo qui te diis inimicum puto. Alii Theodog hoc dixisse ferunt. Quendam intuitus se undis respergentē ait. O infelix an ignoras quoniā ut grāmatice peccatis: ita respergens minime eriperis: ita nec uitæ criminibus euades liber. Culpabat maxime si qui fortunā causarentur: dicens homines quæ sibi bona uiderentur: non quæ re uera bona essent postulare: eis uero qui sequerentur somnia dicebat: ea quidē quæ agitis ni in somnis quidē ut corrigatis cogitare uultis: que uero dormiētes cernitis ea curiose disqritis. In olympia buccinante præcone: Dioxippus uiros uincit: hic ait mācipia: sed ego uiros. Amabatur autē & ab atheniēsis. Deniq; adolescētī cum dolium illius cōtriuisset: plagas intulerunt illiq; aliud dederunt. Refert Dionysius stoicus illum post chæroniam deprehensum abductum esse ad Philippum a quo quid esset interrogatus: explorator inquit insatiabilis auiditatis tuæ: ex quo admirationi habitus liber dimissus ē. Miserat aliquādo Alexāder epistolā athenas ad Antipatrū per athliam quendam. aderat Diogenes atq; ad uocabulū alludēs quippe athlios infelix dicit. Athlias inquit per athlium ad athlium. perdica cōmināte nisi ad se pergeret illū se occisur: nihil inquit magnum facies. Nam & cantharus & phalangium id facerent. Illud ut potius intentaret monebat: quod si & absq; se uiueret: fœliciter uicturus esset. clamabat autē sæpius dicens hominū uitam facilē a diis dari: uerū occultari illam quærentibus multum unguenta & his similia. Vnde & ei qui a famulo calciabat nondum ait beatus es: nisi te etiam abstergat. hoc autē erit si mancus fueris. Cum uidisset aliquando magistratus qui hieromnemonēs dicebantur: quendā ex ærario phialā furatū adducētes: magni inquit fures paruū ducunt. Intuens aliquādo adulescentem lapides in crucem iacentē: euge inquit: scopo enim potieris. Circūstantibus se adulescentibus atq; dicētibus cauebimus ne mordeas nos: bono inquit estote animo filioli: canis betas minime māducat. Gloriantī cuidā q; leonis pelle tegere: desine inquit uirtutis stramēta confundere. Beatus dicebatur Callisthenes q; magnificis ab Alexādro apparatus exciperetur. At ille infelix inquit est qui tum prædet ac cœnat cum Alexādro uidetur. Cū pecuniis egeret eas se ab amicis repetere non petere dicebat. Quandoq; in foro manibus operans utinam aiebat liceret sic perficato uentre non esurire. Adulescentē intuitus cum satrapis ad cœnam abeuntem: abductum ad suos reuocauit: obseruariq; iussit. Cōposito adulescenti quidpiā roganti non antea se dixit responsurū q; aperte exploraret uir ne esset an mulier. Plaudētī lasciuus in balneo adulescenti: quāto inquit melius: tanto deterius. Inter cœnam dum ossa illi quidā ut canis iactabant: at ille propius accedens iuxta illos mingebat ut canis. Oratores atq; omnes in dicendo gloriam quærentes ter homines pro eo quod est ter infœlices appellabat. Diuitē indoctū quem aureo uellere dicebat. Cum uidisset luxuriosi cuiuspiam domui inscriptū uenalis: sciebā inquit quia uini crapula obsessā facile dominū euomeres. Causanti adulescenti perturbantium se multitudinem: desiste inquit & tu perturbationis indicia proferre. Ingressus sordidum balneum qui hic se lauant ait ubi lauantur. Cum rudem pingueq; citharœdū omnes causarentur: solus ipse laudabat. Rogatus q; obrem: ait q; talis cum sit: cithara se non latrociniis exerceret. Citharœdum

Sextus

qui semper ab auditoribus deserebatur ita salutabat Salve galle: illo autem dicente cur ita: quia inquit canens omnes excitas. Cū adulescentē plurimi inspicerēt: ille sinum lupinis complens se incuruabat: multitudine in eum cōuersa mirari se dixit quomodo illo dimisso se intuerentur. Dicente sibi quodam ualde superstitioso uno ictu caput tibi perfringam: at ego inquit a sinistris adstans te tremere faciam. Hegesia se deprecante ut sibi librorum aliquid exponeret: uanus inquit es hegesia: qui caricas quidem non scriptas eligis: sed ueras: uera autem exercitatione neglecta te ad scriptam confers. Ei qui sibi exilium exprobrabat: at huius inquit miser causa philosophatus sum. Alio rursus dicente sinopei te exilii arguunt: & ego illos inquit moræ. Intuitus aliquando olympionicem oues pascentem quā cito inquit ab olimpiis ad nemea te contulisti. Rogatus cuius rei gratia athletæ insensibiles sunt: quia inquit suillis ac bubulis carnibus instructi sunt. Petebat aliquando statuam: rogatus cur hoc faceret: ut me inquit non potiri assuefaciam: Cum postularet quempiam: quippe & hoc primum agebat propter inopiam: dicebat si quidem & alii dedisti & mihi da: si uero nemini a me incipe. Interrogatus aliquando a tyranno cuiusmodi ære præstaret statuam sculperere: quo inquit Harmodius & Aristogiton fusi sunt. Rogatus quomodo Dionysius amicis uteretur: ut uasculis ait: dum plena euacuat: & abiicit uacua. Inscripterat quidam domui suæ uxore nuper ducta. Iouis filius Callinicus hercules hic habitat: nihil ingrediatur mali: inscripsit ipse: post bellum societas. Cupiditatem arcem omnium malorum dixit. Luxuriosum intuitus oleas in diuersorio edentem: si sic prandisses ait: non ita cœnares. Bonos uiros effigies deorum esse: amorem uacantium occupationem. Rogatus quidnam esset in uita miserum: senex ait egens. Quænam perniciosissime morderet bellua: ex feris inquit obtrectator: ex mitioribus autem adulator. Intuitus aliquando centauros duos pessime pictos ait: quis horum deterior est? Sermonem ad gratiam instructum melleum esse laqueum dixit. Ventrem uite carybdim appellabat. Audiens Didymonem mæchum fuisse comprehensum: dignus est inquit ex ipso nomine suspendi. Rogatus cur pallens esset aurum: quia multos habet insidiatores. Mulierem in lectica intuens non secundum feram ait esse caueam. Fugitiuum seruū ad puteum sedentem uidens caue inquit adulescens ne incidas. Cernens uestimentorum furem in balneis: num inquit ad unguentum: an uero ad aliud nestimentum? Cum uidisset aliquando mulieres ex oliuæ arbore pendere suffocatas: utinam inquit arbores cæteræ fructum huiusmodi tulissent. Intuitus sepulchrorū uiolatorē: quid hic ait tibi uis optime: aut quæ prædari paras defunctorū uirorum. Rogatus num seruulum aut ancillam haberet: negauit. dicenti si ergo mortē obieris: quænam te ad sepulchrū efferet: qui domo igit indiget. Cum aī aduerte-
 ret formosū adulescētē passū & sine custodia obdormiētē manu pulsās excitauit dicēs: ΠΗΤΙΣ ΣΟΙ ΕΥΔΟΥΤΙ ΜΕΤΑΦΡΕΝΩΕΥΔΟΥ ΠΗΞΗ. Ne quis tibi gescētī pilū ī renibus figat. ad eū quæ preciosa parabat obsonia cito inquit morieris fili. Platone de ideis differente et nominante mensaliratem & cyathitatem. Equidem inquit o Pla-

to mensam & cyathū uideo: mensalitatē uero cyathitatēq; non uideo. Et ille recte iquit: quibus enī cyathus mensaq; conspicit oculos habes: quo autē mensalitas & cyathitas intelligit aīum non habes. Interroganti cuidam qualis sibi uideretur Socrates: furens respondit. Rogatus a quodā quo tpe ducēda sit uxor: iuuenibus inqt nondū: senibus uero nunquā. Interrogatus quidnam uellet ut colaphū acciperet: galeam inqt. Adolescentem intuens se cōponentē si quidem iqt ad uiros frustra: sin autē ad mulieres neqter. Videns adolescentulū rubore pfusū: cōfide ait fili: huiusmodi est uirtutis color. Cum duos aliquando audisset legis pitos: ambos dānauit dicens: alterq; quidem furatū eē: alterum uero non perisse. Rogatus cuiusmodi uinū libentius biberet: alienum inqt. Dicente sibi quodam plures te irrident: at ego inqt nō irrideor. Dicenti malū eē uiuere: non inqt uiuere malū ē: sed male uiuere. Consulentibus ut fugitiuum requireret seruū: ridiculum iquit ē si manes absq; Diogene uiuat: Diogenes absque mane nō possit. Prādebat oleas: iuectam uero iter prandendū placentā piecit dicens: o hospes hinc cito pficiscere. Rogatus qualis eēt canis: esuriens iquit blādus: satiatus uero molossicus. Hos p̄multi laudāt: neq; tamē ob laborem audēt cū eis una ad uenationē egredi: ita ne mihi quidē ob dolorē metū congregi atq; una uiuere. Rogatus an sapientes placētis uescerent: oībus iquit sicut & homīes cæteri. Interrogatus cur mēdicis ipenderent: nō autē philosophis: quia claudi inqt ac cæci fieri potius q̄ philosophos euadere sperant. poscebat quiddā a cupido: tardāte illo: ad cibum iquit hōte postulo: non ad sepulchrū. Exprobrantem sibi cur aliquando falso pecuniā signasset: tēpus inqt fuit cū talis erā qualis tu mō: qualis autē ego modo sū nunq̄ tu eris. Alteri sibi idē exprobranti: nāq; inqt emingebā tū celerius: sed modo nō. Myndum p̄fectus cū uideret magnificas portas & urbē modicā: uiri iqt myndi portas claudite ne urbs uestra egrediat. Cū uidisset aliquādo hoīem in purpuræ furto deprehensum: Accepit tē inqt purpureus obitus fataq; maligna. Cratero deprecāte ad se illū pficisci: at malo inquit sal athenis lingere: q̄ penes te frui magnifice istructa mentia. Anaximenē cōueniēs pingui aq̄liculo rhetorem: imptire iquit & nobis pauperibus uētrē: quippe & ipse leuigaberis: & nobis emolumento eris. Differente illo aliquādo p̄nam prætendens auditores in se cōuertit. Indignante illo: disputationem iquit Anaximenis oboli præciū dissoluit. Cū sibi p̄bro dare q̄ in foro manducaret: i foro enī ait esurio. Quidā & illud huius eē aiūt: q̄ intuitus illum Plato lauante olera: accedens silenter illi dixerit: Si Dyonyfio obsecutus eēs: olera p̄fecto nō lauisses: illūq; ad aurem item respondisse. Et tu si lauares olera: Dionysio nō esses obsecutus. Dicenti cuidā cōplures te irrident: & illos iquit forte asini: sed nō illi asinos curāt subdidit ille: neq; ego illos respondit. Conspecto adolescentulo philosophāte: Heia iquit amatores corporis ad aīæ pulchritudinē traducis. Admirante quodā ea quæ in famothracia sunt donaria: longe ait plura eēt: si & qui seruati non sunt: ea deuouissent. Alii Diogoræ medo hoc assignant. Formoso adolescenti ad cōuiuium eūti deterior inquit remeabis: illo redeūte & postridie sibi dicente: & perrexi: & deterior effectus nō suū deterior ipuit quo. Postulabat ab Eurytio difficile quiddam: illo

Sextus

dicēte si mihi psuaseris: equidē inqt si psuadere possim: suasissem utiq; ut te suffocares. Reuertebat ex lacedæmone athenas: i terrogatus quo & unde: a uiris iquit ad mulieres. Rediens ab olympiis cū rogaret an multa ibi turba fuerit: turba iqt multa: sed hoies pauci. Luxuriosos dicebat similes ficibus quæ p præcipitia nascunt: quæ fructus hō nō gustat: corui aut & uultures comedunt. Phryne scortum uenerē aureā delphis obtulit: eā ille ita iscripfit. Ex græcoꝝ intēperantia. Alexandro quādoq; illi assistente ac dicente sibi. Ego sum Alexander magnus rex: at ego ait sum Diogenes canis. Rogatus quid nā faciēs canis uocaretur: q; eis iquit blādiōr qui dant: i eos uero qui nō dant oblatro: malos aut mordeo. Ex ficu quadā poma legebat: custode dicēte huic ante paucos dies hō suspensus ē: ego inqt illā purgabo. Olympionicen ituens in scortū frequēter itēdentē: en iquit aries martius a puella uulgari p collū captus abducit. Formosa scorta letali mulso similia dicebat. Prandēti i platea q; circūstabant iugiter dicebant: canis canis. At ille uos ait canes estis: qui prandētem circūstetistis. Cū duo molles se ipsi subducerent: nolite iquit uereri: canis betā nō comedit. De puero stuprato unde eēt rogatus tegeates iquit. Cū uidisset ignauū luctatorē medicinā pfitentē: quid hoc iquit: num ut eos q; te aliquādo uicerunt: nūc ipse deiicias? Cū scorti filium i turbas iactantē lapides cerneret: caue ait ne patrē ferias. Puero ostentanti sibi gladium quē ab amatore accepat: gladius iquit pulcher est: sed capulus fædus. Laudantibus quibusdam eum qui sibi erogauerat: me aut nō laudatis qui accipere merui. Cum a quodā palliū exigeref: si quid ait donasti habeo: sin aut eguisti utor. Subornato quodā dicēte sibi aux; habet i pallio: ita sane inqt: idcirco illo obuolutus obdormio. Rogatus qd ex philosophia lucratus fuisset: etsi nihil aliud inqt uel hoc ipsum q; ad oēm fortunā præparatus sū. Interrogatus unde eēt: mundanus ait. Sacrificantibus qbusdam ut filium accipient: ut iquit bonū accipiat nō imolatis. Cū stipem aliquādo posceret ait egrotanti: alios expolia: sed ab Hectore contine manus. Scorta dicebat regū eē reginas: petere enim quodcūque eis uideret. Atheniēsibus Alexandrum libere patrē decernētibus: & me iquit serapin facite. Exprobranti sibi q; loca imunda introiret: & sol iquit i secessibus abit: neq; ignat. In fano coenās iter panes sordidos appositos sublato abiecit dicēs: in sacre nihil oportere sordidū ingredi. Dicēte sibi quodā cur nihil sciens philosopharef: etsi iquit philosophiam simulo hoc ipsum philosophari est. Laudabat puer ad illum adductus q; ingenio excelleret: essetq; optimis moribus: quid ergo iqt me indiget? Qui recta dicerent nec facerent eos cytharæ similes aiebat: & hanc enī nihil audire neq; sentire. Theatrū ingrediebat ex aduerso ex euntium. Rogatus cur ita faceret: hoc ait in omni uita facere studeo. Videns aliquando adolescentulū effœiari: nō pudet ait deterius q; naturam ipsam de te ipso statuere: Illa enim te uig; fecit: tu te cogis mulierem fieri. Intuens isipientem aptare psalterium: non erubescis iquit qui sonos ligno aptes: animum ad uitā non componas. Dicenti sibi cuidam idoneus ad philosophiam non sum: quid ergo inquit uiuis si ut bene uiuas nulla tibi cura est? Contēnente quodam patrē: non pudet ait istum contēnere: qui tibi ut magnum sapias est auctor. Videns decoge

adolescentē indecētē loquētē: nō erubescis ait ex ēburneā uāgīnā p̄ sūbēū edux-
 cens gladium. Cū probro sibi daret q̄ in caupona biberet: & in tonstrina tonde-
 or iquit. Exprobrabat sibi q̄ ab Antipatro accepisset palliolū: tū ille reiicienda i-
 quit nō sunt praeclara deū munera. Pulsante se quodam trabe: ac dicēte caue: uir-
 ga illū cādens ait caue. Supplicante quodā meretrici: quid ait uis miser q̄ prae-
 iter frustrari. Vnguētis delibuto uide ait ne fragrantia capitis factorem uitae prae-
 ster. Seruos q̄dē dominis: malos autē cupiditatibus seruire dicebat. Rogatus cur
 mancipia andropoda sint appellata: quia pedes iquit habēt uiroꝝ: animum au-
 tem quem tu modo habes qui hoc interrogas. A luxurioso petebat minā: a quo-
 dum rogaretur cur ab aliis obolum: ab se peteret minā: quia inq̄t ab aliis oībus
 denuo me accepturum spero: abs te uero an rursus accepturus sūm in deorum
 gremio situm est. Cum exprobraretur cur Platone non petente ipse peteret: & il-
 le iquit petit: sed p̄pius admoto capite ne discant alii. Sagittarium ituitus ignauū
 iuxta scopon consedit dicens ne forte me feriat: Eos q̄ ad uoluptatem aspicerent
 falli ac frustrari dixit. Interrogatus an mala eēt mors: quoniam iquit modo ma-
 la: quā praeentem nō sentimus. Alexandro stante atq̄ interrogante num me ti-
 mes: q̄d enim iquit es bonum an malū? dicente bonum: q̄s ergo ait bonum ti-
 met? Disciplinam iuuenibus quidem sobrietatē: senioribus solatiū: pauperibus
 diuitias: diuitibus ornatum eē dixit. Didymoni moechno curanti aliquando pu-
 ellae oculum uide inquit ne uirginis oculum curans puellam corrupas. Dicente
 quodam amicos illi insidiari: & quid ait agere oportet: si amicis & inimicis aequē
 utendum erit? Rogatus quid eē i hominibus optimum: fiducia iquit. Ingressus
 aliquādo scholā cū uideret musas multas paucosq̄ discipulos: cū diis iquit ma-
 gister multos hēs discipulos. Solebat autē omnia ante oīum oculos facere & quae
 ad cererē & quae ad uenerē p̄tinent: atq̄ huiusmodi cōclusiunculis utebatur. Si
 prandere nihil mali est: neque i foro prādere malum ē: nō est autē malum prāde-
 re: nec in foro quidem prādere malum est. Cumq̄ ante ora oīum iugiter opera-
 res: utinam liceret aiebat perfricato uentre a fame conuiescere. Referuntur in
 eum & alia quae cū sint multa p̄lixum eēt & oīa p̄sequi. Dicebat autem duplicē
 eē exercitationē: alterā enim eē animi: alteram corporis: hanc. s. secūdam quam
 in exercitio perpetuae quae fiunt fantasiae praestāt ad uirtutis opera quaedam ad-
 minicula. Porro alteram sine altera esse imperfectam: nihilominus bona habitudi-
 ne & robore iter ea quae competunt dinumeratis: quippe quae ueluti circa cor-
 pus ita & circa aiām sint. Adiciebatque argumentum quod ad uirtutem facile
 exercitio p̄ficiat. Cernere enim se in artibus mechanicis & aliis opifices ex cōsue-
 tudine operis non minimam operandi celeritatem fuisse consecutos. Athletas
 item & tibicines utrosq̄ eminere plurimum quāto maiore studio & labore uer-
 sati iugiter fuerunt. Atq̄ ita istos si quidem exercitationem ad animum transtu-
 lissent: nequaquā inutiliter aut imperfecte laborarent. Nihil dicebat in uita oīno absq̄
 exercitatione p̄fici: eam uero oīa exuperare posse. Cum igitur repudiatis inutili-
 bus laboribus naturales inseq̄ ac uiuere beate debeamus: per summam demen-
 tiam infaelices sumus. Nāque ipsius quoq̄ contēptus uoluptatis si nos assuefece-

rimus: iocū dissimulans si t. & sicut hi q̄ cōsueuerunt uoluptuose uiuere: moleste in de se auelli patiuntur: ita q̄ se aliter exercitati sunt: gratissime ipsas contēnunt uoluptates. Talia docebat atq; in actū p̄ducebat uere consuetudines antiquas: mōnetas uero resculpens: nihilq; minus naturalibus q̄ legitimis deferens: eandem uitæ formā quā Hercules se uiuere affirmās nihil libertati praeferens: oīaque sapientum esse dicens: eiusmodi rationibus quas supra allegauimus utens. Oīa iniquiens deorū sunt. Amici autem sunt sapientibus dii. Sunt autem amicorum cūcta coīa: oīa igitur sapientiū sunt. Ac de lege q̄ sine ipsa geri remp. possibile nō sit. Nā sine ciuitate nihil eē utile: urbs uero ciuitas ē: lex uero absque ciuitate ad nihilum utilis: est igitur urbana lex. Nobilitatem uero & gloriam & huiusmodi cetera ridebat: dicens maliciæ esse uelamenta: Solamq; rectā esse rēpu. quæ esset habenda in honore. Dicebat & uxores cōmunes esse oportere: nuptias nihil appellans: Sed qui suaderet ei quam induxisset congregari: communesq; iccirco filios fieri. Nihil eē iniquum ducens ex templo quidpiā accipere: aut aliquod gustare aīalium: ne iniustum quidem esse humanis uesci carnibus: idq; ex aliarū gentium consuetudine liquere: atq; hac recta ratione omnia in oībus & per oīa esse dicens. Namq; & in pane carnes esse: & in olere panem: cum panis & corpora reliqua in omnibus per occultos quosdam meatus ac tumores ingerantur: atque una euaporent. Sicut in thieste manifestum est: siquidem ipsius sunt tragœdiæ & non æginitæ ipsius familiaris siue Pasiphontis duciam: quem scribit Fauiorinus in omnimoda historia post obitum eius scripsisse. Musica uero & geometriæ & astrologiæ ceterorumque similium fuisse negligentem ueluti inutilem & quæ minime essent necessaria. Fuit autem promptissimus ad obuiandum his quæ dicerentur: ut ex superioribus liquet. Venditionēque sui fortissime pertulit. Nam cum in æginam nauigaret: atque piratis fuisset comprehensus: quorum princeps erat Scirpalus: cretāque deductus uenditus esset: precōne interrogante qd̄ sciret facere respondit: scire se hoībus dominari. Cum repēte aspexit corinthū quendam hitu ingenuo prætereuntem Xeniadem quē prædiximus hunc digito denotans: huic inq̄t me uende: hic enim domino indiget. Emit igitur illū Xenia des corinthumque secum adducens: & filiis præceptorē dedit: & omni domui præfecit. Is uero ita se gessit in omnibus: ut superstes ille diceret: bonus dæmon domum meam introiuit. Refert cleomenes i libro qui pedagogus inscribit: necessarios suos illū redimere uoluisse: illum uero eos fatuos dixisse. Neque enim leones seruos eē nutrientiū: sed ecōuerso illos seruire leonibus. Nam serui timere ē: feras uero hoībus terrori esse. Erat aut̄ uiro mirabilis persuadendi uis: adeo ut quenlibet oratione facile caperet. Fertur denique Onesicratus quidam æginensis athenas misisse alterum ex duobus liberis suis Androsthēnem nomine eumque cum audisset Diogenem illic perstitisse: misisse itidem quem prædixeramus Philiscum qui erat maior natu: ipsumque similiter detentum fuisse. Tertius uero ipse aduenisse: atque una cum filiis philosophatus esse: tanta Diogenis sermonibus suauitas inerat. Audiuit ipsum & Phocion qui cognominatus est bonus: & Stilpo megarensis: & complures alii

ciuiles uiri. Fertur nonagita ferme annorū obisse diē. Porro de ipsius morte uaria habetur opinio. Sunt enī qui dicāt illū cum bouis pedem crudū comedisset bilem incurrisse: atq; ex ea fuisse defunctum: Alii uero cōtinuisse spiritū: atq; ita expirasse: ex quibus ē Cercidas megalopolita siue cretēsis in meliambis sic.

Quidem finit non ante sinopeus ille
Gerens bacillum duplicis uestis lator,
Pascens in æthere dentibus labra admouens,
Et spiritum mordens qui obiit erat uere
Iouis Diogenes stirps: canisq; cælestis.

Alii dicunt cū polipū canibus ptiri uoluisset: morsum in cruris neruo accepisse: ac ex eo defunctum esse: ipsius tamen necessarii ut in successione ait Antisthenes: id potius approbant q; spiritum cōtinēdo animā exhalauerit. Degebat enī ī cranio: id autem erat gymnasium ante corinthum. Cū uero ex more familiares sui aduenissent, pallioq; obuolutumprehenderēt: non illum dormire arbitratī: erat q; minime sōnolentus: sed ex instituto suo durare peruigil consuetus reuellato pallio animam eflasse iuenerūt: suspicatiq; sūt illum hoc fecisse desiderio migrandi ex uita. Hinc ut aiunt inter eos quis eū sepeliret oborta seditio ferre ad cōserendas eos pduxit manus. Adueniētibus autē patribus illorū atq; primatibus ita sedata discordia sepultum esse tradūt iuxta portā que ī isthmū fert. Erigētes autē super illius tumulū columnā: canē desuper ex lapide pario sculpsērūt. Postmodū & ipsius ciues æreis illum statuis honorarunt ita inscribentes. Senescet tēpore qdem hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria non obolefcet oibus sæculis. Nam uitæ gloria mortales illustrasti: facilēq; uiuēdi uia prætulisti. Est idē de eo tale epigramma carmine proceleumatico

Diogenes age loquere rogo ego quæ te mors
Excepit in acherontis domum: canis acerbitas mordicus.

Aiunt qdā illū dum moreret mādasse ī sepultū proiici cadauer: ut omnes bestiaē participes ipsius essent: siue in foueam superiecto modico puluere iniicerēt. Alii autem in elissum se imitti uoluisse tradunt: ut esset fratribus utilis. Demetrius autē ī æqui uocis ait eadem die Alexādrū babiloniaē: Diogenēq; corīthi uita fūctos esse. Erat autē senex Olympiade. cxiii. Feruntur eius ista uolumina. Dialogi capitulorū. Ichthyas: cornix: pardus: plebs: atheniēsiū respu. ars moralis: de diuitiis: amatorius: Theodorus: Hypsias. Aristarchus: de morte. Epistolæ. Tragœdiæ. vii. Helēa: Thyestes: Hercules: Achilles: Medea: Chrysippus. Oedippus. Porro socrates in primo successiōnū: & satyrus in quarto de uitis nihil esse Diogenis affirmant. Tragœdiolas autē ait satyrus Philisci æginēsis eē diogenis discipuli. Sotion autē ī septimo hæc sola diogenis esse ait: De uirtute. de bono. Amatorium pauperē. Tholomæum. Pardum. Cassandrum. Cephalionē. Philiscū. Aristarchum. Sisyphum. Canymedē. de usu. Epistolæ. Fuerunt autē quique diogenes. Primus apolloniates physicus. Eius autem scriptorum istud initium fuit. Quodcūq; dicere aggrediētī operæ precium esse uiderur iniriū irrefragabile ponere. Secūdus sicyonius qui pelopōnesiaca scripsit: Tertius hic ipse. Quartus stoi

cus ex seleucia: appellatus est autē babilonius ob uicinītatē. Quintus tarsensis
 q̄ de quæstionibus poeticis scripsit: quas etiā soluere nitit̄. Hūc uero philosophū
 Athenodorus ī q̄nto de abulationū ait q̄ ungi solitus sit: lucidū semp̄ eē uisum.
 Mominus syracusanus.

Mominus syracusanus Diogenis quidē discipulus: famulus uero men-
 sarii cuiusdam corinthii fuit: ut Socrates trad̄t. Ad eū Xenīades qui
 diogenē emerat: frequens pergebat: uirtutēq̄ ipsius operum atq̄ ī di-
 cēdo uini prædicans. Mominum in uiri pellexit amorem. Ille enī cō-
 tinuo simulata uesania abiicere moneram omnēq̄ mensar̄ pecuniam cœpit: do-
 nec a domino repudiatus cōtinuo se ad Diogenem contulit. Assecutus ē autem
 & Cratē cynicum sapius cæterosq̄ id genus studiosē consecutus. Qua ex re fa-
 ctum est ut eum dominus suus adhuc magis insanire putarit. Fuit autē uir elo-
 quens & doctus: adeo ut Menāder comicus ipsius mentionem fecerit in quadā
 comœdia sic de eo dicens: Mominus uir quidā fuit oiphilo sapiēs ignobilis mo-
 dico qui peram gessit: peras ergo tres: Sed & imaginis uerbo edixit simile nihil
 ei esse p̄ louē quod dictū est: nosce te ipsum: neq̄ his quæ sunt in laude: sed super
 hæc oīa mendicus ille & sordidus. Nam quod reliquū est omne fastum esse ait.
 Adeo uero grauis tantaq̄ cōstātia fuit: ut cōtempta gloria solam ueritatem ap-
 peteret. Scripsit at̄ ludrica sētētis feriis pmixta: de appetitōibus duo: & exhorta-
 torium.

Onesicritus.

Onesicritū alii quidē æginensem tradūt. Porro Demetrius magne-
 sius astipalensem fuisse ait: & hic ex Diogenis ludo p̄batissimus.
 Videf̄ autē quiddam habere simile cū Xenophōte. Ille quippe cum
 Cyro: hic cū Alexādro militauit. Ille cyri p̄adian: hic alexātri scri-
 psit initia. Ille cyri: hic alexātri p̄legitur laudes. Est at̄ & stilus utri-
 usq̄ simillimus: nisi inquātum q̄ transcribitur secūdū ab exēplari est. Fuit & Me-
 nander diogenis discipulus cognomento. Drymus homeri admirator: & Hege-
 læus sinopæus Cloeos cognominatus: & Philiscus æginensis quem prediximus.
 Crates thebanus

Crates Ascondii filius thebanus ipse quoq̄ inter sapiētissimos Dio-
 genis discipulos fuit. Cæterū Hippobotus non Diogenis ipsū fuis-
 se discipulū ait: sed bryronis achiui ista ferūtur ludicra. Pera quedā
 ciuitas est in medio nigro typho pulchra & p̄guis circumfusa nihil
 habens: ad quam nemo uir nauigat: neq̄ qui stultus parasitusq̄ sit
 neq̄ auidus meretricis: obscenisq̄ exultans operibus: sed animū atq̄ alia fert &
 ficus & panes: de quibus iuicē non certāt: neq̄ sumūt arma pecuniæ aut gloriæ
 gratia. Est & Ephemeris hæc habens illa uulgarissima. Apponit coquo minas
 decē: medico dragmam: assentatori talenta quique: consiliario fumum: meretri-
 ci talentum: philosopho triobolum. Vocabatur autē & thyrepa noctes q̄ ī oēm
 ingrederetur domū: & corripere. Est eius & illud: hæc habeo quæ didici: & quæ
 q̄ curauī: atq̄ me diuæ docuerunt munera musæ: q̄q̄ ex philosophia fuisset ad-
 reptus lupinorum chænicen: & nullius rei curā. Fertur eius & illud. Amorem se

dat fames: sin minus tēpus: eis uero si uti nō uales: laqueus. Floruit maxime cir-
ca cētesimā & tertiādecimam olympiadē. Hunc ait Antisthenes ī successionibus
cū ī tragœdia quadam cerneret Telephum sportulā tenentem aliasq; opulentū:
ad cynicā philosophiam prexisset: illumq; patrimonio uendito: erat quippe uir
nobilis: cum aggregasset plus q̄ ducēra talēta: ciuibus ea dimisisset: adeoq; constan-
ter philosophatū esse: ut & Philemon comicus ipsius mētione[m] fecerit: Ait nē-
pe æstate quippe habuit palliū crassum ut se cōtineret: hieme autē pānum. Re-
fert aut Diocles persuasisse sibi Diogenē ut peculium dimitteret: ac si quid pecu-
niæ haberet iactaret ī mare. Atq; Cratis quidem domus ab Alexādro: hippchiæ
uero a Philippo: Quosdā ex pp̄iqs ad se ueniētes atq; auertere ab īstituto molie-
tes sæpenūero baculo persequebat cōstās q; pdurabat. Porro Demetrius magne-
sius ait deposuisse illū pecuniā ad trapezitam: ea cōdictione ut si quidem filii idio-
tæ eēt: eam illis redderet: sin autē philosophi: plebi distribueret: nihilo quippe
egere philosophos: Erathostenes autē refert: cū ex hippchia de q̄ dicemus: natus
sibi esset filius Pasicles noīe: eum iā adultum ad ancillæ adduxisse domum ac di-
xisse: hoc ei paternum esse matrimonium. Cæterum mœchorū exilia & cædes
tragicorū esse præmiū: eos uero qui scortis cōgrederentur comicorū: quippe ex
luxu & ebrietate insaniam gigni. Huius frater Pasicles fuit Euclidis discipulus:
eius facetum quidpiā fauorinus in secūdo cōmentariorum refert. Ait enim pro
quodam deprecans gymnasii principem eius ilia tetigit. illo indignante: quid enī
ait nōne & ista tua sūt. sicut & genua? Dicebatq; possibile nō eē iueniri qui lapsus
non sit: sed ueluti in malo punico granum etiam aliquod putridum esse. Cum
Nicodromū cytharœdū irritasset: cæsus ī faciē est. Cartulam itaq; iponens frōti
īscripsit. Nicodromus fecit. Scorta ex īdustria īsectabat maledictis: una & se ipsū
exercēs ad pferenda cōuicia. Demetrio phalereo qui sibi panes ac uinū miserat ex
probrabat dicēs: utinam & fōtes panes ferrēt. Cōstat igitur aquā bibisse. Ab athe-
niensibus ciuilibus iuris peritis arguebatur cur sindone amicciretur: qbus ille Theo-
phrastum inquit ostēdam uobis opertū sindone: non credētibus iduxit illos in
tōstrinā ubi ille tondebatur: ostēdit q; lino coopertū. Cū thebis a p̄cipe gymna-
sii flagris cæsus eēt: siue secūdū alios corīthi ab Eutycrate: ac pede traheret: ride-
bat dicēs: Me pede diuino extendens protrahe uelo. Diocles autem pertractū eū
a Menedemo eretriēsi testatur: Nam cū esset decorus & Asclepiadi phlasiō usui
esse uideretur: tetigit Crates illius coxas dicēs itus Asclepiades: qua ex re īdigna-
tū Menedemū traxisse illū: idq; eū dixisse. Zeno uero cittieus ī libris de usu pellē
ouis quoq; īsuisse palliū refert: ut eēt īformior. erat autem & facie turpis: & cū
se exerceret ridebatur. Solebat autē sublatis manibus dicere confide Crates pro
oculis & corpore reliquo. Hos autē uidebis irrifores iamiam ex morbo contra-
hi te beatum dicere: se autē ociositatis arguere. Dicebat autē tam diu philosophā-
dum esse quoad uideantur duces nobiles esse asinarii. Desertos dicebat qui cum
assentatoribus essent: non secus ac uituli cum īter lupos sunt: neq; enim cum il-
lis propinquos: neq; cum his esse: sed insidiatores. Cum aut sētiret se morti pro-
ximū: īspiciebat seipsū dicens: perge iam amice perge ad īferni sedes statu ob seni-

Sextus

um curue. Erat quippe ex senectute curuatus: Alexandro rogante num uellet restitui: ac refici patriam suam: quid ait opus est: rursus enim fortassis Alexander eam alius diruet. Habere se patriam contemptum gloriae & paupertatem fortuna nunquam casura bona: diogenisque ciuem esse inuidiae insidias non metuetis. Meminit ipsius & Menander in geminis dicens. Mecum enim ambulabis pallio amicta: sicuti cum Crate cynico quandoque coniunx: & filiam tradebat illis ut ipse ait: probationi triginta iductis diebus discipuli eius.

Metrocles:

Metrocles Hipparchiae frater cum prius audiret Theophrastum peripatheticum a deo corruptus erat: ut cum saepe inter differendum crepitum uentris emitteret: praeter angore animi domi inclusus moraretur continere uolens: Hoc agnito Crates ingressus est ad eum consolaturus: ac lupinis ex industria uoratis persuasit quidem illi primum uerbis nihil mali fecisse: fore quippe prodigium si non & secundum naturam flatum emitteret. Tum uero & ipse in huiusmodi crepitum erumpens illum ex similitudine operis erexit. Hic ipsius iam auditor fuit: euasitque uir in philosophia eminens: Hic libros suos ut ait Hecaton in primo usum combussit dicens. Sunt ista somniorum phantasmata ueluti deliramenta. Sunt qui Theophrasti commentaria quae ex illius ore percepat: combussisse ferant: ac dixisse. Vulcane celer age: nihil hic tui indiget thetis. Res docebat partem emi pecunia ut domum: partim tempore & diligentia ut disciplinas liberales: diuitias nocere nisi quae eis digne utatur. Obiit senex a seipso suffocatus. Porro discipuli eius fuere Theombrotus atque Cleomenes. Theombroti auditor fuit Demetrius alexandrinus: Cleomenis autem Timarchus alexandrinus & Echeclus ephesus: quae & ipse Theombrotum audiuit: a quo Menedemus: de quo postea dicemus. Fuit inter illos in signis & Menippus sinopeus. Incidit autem in illorum retia Metroclis quoque soror Hipparchia.

Hipparchia

Hipparchia Metroclis soror: erant autem maronite ambo. Amabatur ro & Cratis uitam atque uerba: neque ulla omnino procorum excellentia potuit auelli: non opibus: non nobilitate: non pulchritudine: sed haec omnia sibi Crates erat: parentibusque minebatur seipsam nisi huic traderetur necaturam. Cum igitur Crates a parentibus puellae rogaretur: uti ab hoc illam proposito auerteret: Postquam agit omnia nec persuasit: exurgens omnia sua suppellectile ante illius oculos exposita: hic ait spiritus: haec eius possessio est: ad ad haec libera. Neque enim esse nostri consors poteris: nisi eadem studia attigeris. Elegit continuo puella: sumptoque illius habitu una cum uiro circuibat: & congregiebat in apto: atque ad coenas proficiscebatur. Quo tempore & ad lysimachum ad conuiuium uenerunt: ubi & Theodorus impiu coarguit sophisma huiusmodi obiiciens. Quod facies Theodorus iniuste agere non diceres: id Hipparchia si faciat: facere iniuste non diceres. Theodorus autem seipsum ferrens iniuste non agit: ne Hipparchia quidem Theodorum caedens iniuste agit. Tum ille ad id quidem mime respondit: sed illius pallium traxit. Sed neque territa neque perturbata Hipparchia ut mulier est: Verum & dicente sibi illo. haec est quae textrini reliquit radios. Sum equidem inquit theodore: sed num tibi male est me ipsa stantuisse uideor: si tempus quod in textrio consumptura eram disciplinae potius impedire. Haec & alia innumera de philosophate foemina dicuntur: Fertur & Cratis epistolarum liber in

Liber

quibus præclare philosophatur. Stilus ipse sæpe Platoni similis uidetur. Scripsit & tragœdias altissimo philosophiæ stilo: quale illud est: Non una patriæ mihi turris non una tecta: sed terræ omnis & ciuitas & domus parata nobis: modo uiuere detur. Obiit uetulus: atque in boetia sepultus est.

Menippus phœnix.

m Enippus & ipse cynicus patria quidē phœnix: cōditiōe seruus fuit: ut ait Achaicus in ethicis. Diocles autem dominū ipsius & pōticū fuisse: batonemque uocatum tradit. Cū uero præ cupiditate importunius peteret: thebanus fieri ualuit. Edidit quē dignū memoria nihil. Porro ipsius libri multo risu referti sunt: non secus atque Meleagri qui tempore suo fuit. Refert Hermippus diurnum sceneratorem fuisse: uocatumque Hemerodanistē. Nāq; nautica usura scenerari conarique ut pecunias complures cogeret: Tandem insidias perpeffum oībus priuatum eē: ac præ mœrore laqueo sibi uitā extorsisse. Et nos lusimus in ipsum.

Est canis in creta quanuis sit patria phœnix

Tristia qui tota scenera luce dabat

Istum nouisti sed uos fortasse Menippum

Nam canis hic solū nomine notus erat.

Omnibus hic nocuit thebis ut fossa fuisset

Penderet laqueis si bene nota canis.

Quidam eius libros nō ipsius eē sed Dionysii & Zophiri colophonioꝝ tradūt: qui iocādi causa conscribentes ei ut disponere idoneo dederunt. Fuerunt autē Menippi sex. Primus qui de lydis scripsit: Xantūque breuiauit. Secūdus hic ipse. Tertius stratonicus sophista. Quartus sculptor. Quītus & sextus pictores: utrosque memorat apollodorus. Cynici autem uolumina tredecim sunt. Neniæ: testamenta: epistolæ cōpositæ ex deorum persona ad physicos & mathematicos grāmaticosque: & epicuri foetus: & eas: quæ ab ipsis religiose coluntur imagines: & alia.

Menedemus.

m Emedemus Coloti lapsaceni discipulus fuit. Hic ut ait Hippobolus intantū pdigiosæ supstitiōis uenerat ut sumpto hitu furiaē circūiret: dicēs speculatore se ex inferno uenisse peccatiū: ut iterato descēdens hæc ibi dæmonibus renūciaret quæ uidiſſet. Vestis hæc erat pulla tunica talaris: astricta pūiceo balteo: pilleus arcadicus capiti ipositus hēns itexta elemēta. xii. cothurni tragici: barba plixa: uirga i manu fraxiæa. Atq; istæ quæ uitæ sūt singuli cuiusq; cynicoꝝ. Subiiciēda nūc & quæ cōmuniter illis uisa sūt: siquē & sectam hāc philosophiæ eē iudicamus: nō ut quā uolūt cōstatiā uitæ. Placet ergo illis rōnalē naturalēq; philosophiā tolli oportere ab Aristone chio nō discedētibus: moraliq; soli itendi: quāq; pleriq; Socrati: hoc Diocles Diogeni iscribit: hūc asserēs dixisse inquirendum quid nobis boni mali que domi sit. Repudiant & disciplinas liberales: Denique neque discendas litteras dixit Antisthenes ne frugi effecti peruerterentur alienis. Tollunt & geometriam & musicam: & cætera id genus. Nempe enim & Diogenes cuidam

Septimus

ostendenti sibi horoscopium: utile sane iuentum ait ne priuemur cæna: ad eū uero qui musicam sibi præferebat ait: Nam uirorum sententiis bene se habent urbes atque domus non cantibus nec pulsibus. Placet eis & finem eē secūdum uirtutem uiuere: ut Antisthenes ait in Hercule: similiter ut stoicis. Nam societas quædam est inter has duas sectas: unde & cynisum dixere breuem uiam: atq; ita uixit & Zeno cittiæus. Placet item eis simplex & parabilis uictus: quippe qui sobriis cibariis utunt & solis palliis: diuitias gloriam nobilitatemq; contēnunt. Itaq; plerūque herbis & aqua tantū frigida utunt: operimentisq; fortuitis & doliis: sicuti Diogenes: qui dicebat deoꝝ eē pprium nihil indigere: eoꝝ uero qui diis essent similes minimis egere. Virtutem dicunt esse docibilem: ut i herculem ait Antisthenes: esseq; minime reiiciendū: sed studiose colendum: ac sine peccato sapientem & simili amicū. fortunæ quoq; nihil permittendū. Quæ uero inter uirtutem & uitia sunt æque: ut Aristochius indifferentia appellant: & isti quidem cynici fuere. Veniendum iam ad stoicos: quorum princeps fuit Zeno Cratis discipulus.

Diogenis Laertii de uitis philosophorum Liber septimus.

Heno Cittiaeus.

Eno Mnasiæ siue Demei filius cittiæus ex cypro græca ciuitate phœnicibus frequenter accolis: collo fuit in alteram partem inclinatio: ut refert Timotheus atheniēsis in libro de uitis. Apollonius aut tyrius gracili corpore statu procero & atra cute fuisse illū auctor ē. Vnde illum quidam ut Chrysippus i quito puerbioꝝ ait: ægyptium palmitē dixit. Crura habuit turgida & imbecilla & ifirma. Idcirco & Perseus in cōmentariis cōiualibus ipsum refert cōplures cœnas declinasse. Vescebat perlibenter ficibus recentibus atq; ad solē passis: Auditorq;

ut dictum ē Cratis fuit. Deinde Stilponem etiā audisse & Xenocratem decēnio perpetuo non desunt qui affirmant: sicuti Timotheus in dione: Polemonis itidem frequentasse auditorium. Porro Hecaton & Apollonius tyrius in primo de Zenone libro scribit: cū oraculū cōsulisset: quo pacto uiuere optime posset respōdisse deū: si mortuis colore concors eēt. Quod ille cū intellexisset: se ad legendos antiquorum libros magno contulisse studio. Denique Cratis hoc modo familiaritate usus est. Purpuram ex phœnice mercatus aduectans ad piræū naufragium fecit. Ea iactura subtristior factus athenas ascendit annos triginta natus: seditq; penes librorum uenditorem. Legente autem illo secundum Xenophontis commentarioꝝ delectatus ille & iā lætior sciscitari pergit: ubinam eiusmodi uiri morarentur. Opportune tunc prætereunte Crate: digito illum bibliopola ostendēs hūc inquit sequere. Ex eo iam cratis auditor erat. Alias quidem aptissimus ad philosophiam: ueꝝ uerecūdiōꝝ q̄ ut se ad impudentiam cynicam conferre posset. Id ubi animaduertit Crates: curare etiam in hoc illum studens ollam lenticula refertam dedit: ut per ceramicum ferret. Cum autem

videret pudescere illū atq; uerecūdari: baculo ic̄tā pfregit ollā. Illo fugiente & lenticula p̄ crura defluente: quid īquit fugis puniceolū: nihil mali passus es. Aliquādiu igit̄ audiuit Cratem: quo tēpore cum scripsisset de repub. quidā iocantes aiebant ī cauda canis illū scripsisse. Præterea scripsit & ista. De uita secūdum naturā. de appetitu: siue de hoīs natura. de perturbatiōibus: uel de uitiis. de officio. de lege. de græca peritia. de aspectu. de toto. de signis: siue d̄ notis: Pythagorica uniuersalia. de dictionibus. Problematū homericorū. v. de poetica auditione. Est ipsius item & ars & solutiones & argumenta. ii. cōmētaria Cratis moralia. Atq; isti quidē libri eius sunt. Postremo discessit: & quos prædiximus audiuit ad uiginti annos: ubi & illū dixisse ferunt. Tunc secūdis uentis nauigauit quando naufragium feci. Alii sub Crate hoc dixisse aiūt: Quam bene fortuna fecit: quæ nos philosophiæ applicauit. Alii dū athenis diuersaret̄ audito naufragio dixisse illū ferūt: Recte sane ægit fortuna quæ nos ad philosophiam īpulit. Quidam deposito athenis onere sic demū ad philosophiam fuisse conuersum. Vertens igit̄ se ad porticum uariā quæ & pesiana c̄ta appellabat̄: ex uaria & multæ scientiæ pictura polygnoti orationē formabat uolens & locū illū stabilē facere: nullisq; seditiōibus ultra uiolabilē. Nāq; ad mille quadringentos triginta ciues ibi fuerāt necati. Eo igit̄ ad illū audiendū discipuli iā cōfluebant: atq; ideo stoici uocati sunt etiam qui ab ipso antea zenonii appellabāt̄: ut epicurus ī epistolis ait. Sigdem & ante illū stoici q̄ ī illa morabant̄: poetæ dicti erāt: ut ait Eratosthenes ī octauo de antiqua comœdia: a qbus multū incremētū ea appellatio accepit. Enim uero sūmo in honore apud athenienses habebat̄ Zeno: adeo ut urbis ac moeniū apud illū c̄taues deponerent: coronaq; aurea & ærea imagine honorarent. Hoc aut̄ & ciues ipsius fecisse ferunt magno sibi ornamento fore uiri imaginem existimantes. Amplectebant̄ illū & sydonii cittiæi. Suscipiebat illū & Antigonus: & si quādo athenas cōtendisset: auditor eius erat: multūq; orabat ut se ad eū cōferret. Id ille quidē facere reuuit. Cæterū Perseum unū ex familiaribus misit Demetrii filiū genere cittiæū: q̄que olympiade. cxxx. florebat: Zenone iā sene. Est aut̄ hic textus æpistolæ Antigoni: ut refert Apollonius tyrius in his quæ de Zenone scripsit.

Rex Antigonus Zenoni philosopho salutem.

Fo fortuna me quidē & gloria uitā tuam anteire existimo. Cæterū disciplinis studiisque liberalibus & p̄fecta fælicitate quam tute possides: longe abs te præcellis sentio. Quocirca te orare statui uti ad me p̄ficiscaris: id mihi p̄suadens te preces meas minime irritas fieri passurū. Tu igit̄ modis oībus enitere ut tuo cōtubernio fruamur: hoc p̄ certo hēns: te nō mei tantū: sed oīum simul macedonū eruditorē fore. Nāq; macedōiæ regē erudit: atque ad uirtutē ībuit: eū & subditos quosque īstruere ad fortitudinē & p̄bitatē certū ē. Nam cuiusmodi fuerit dux: tales ut plurimum subditos fieri necesse est. Vale. Ad hæc Zeno ita respōdit

Zeno Antigono regi salutem.

Amplector tuū maxime discendi studium: q̄ ueram: utilem atque necessariam: nō popularē: & quæ ad p̄uertendos mores tēdit: eru-

Septimus

ditionē apprehēdere instituis. Qui enim philosophiæ amore ac studio tenetur: declinatque celebrē illā & uulgarem uoluptatem: quæ quorundam adulescentulorū aīos escēiat: eū nō natura mō nobilitatē tueri: uerū quidē uirtutis quoq; instituto manifestū est. Porro liberali ac nobili ingenio si adiiciat modica exercitatio: neque desit præceptoris copia: mature ad p̄fectā uirtutis euadit frugē. Egedem nisi senectus mihi obsisteret: sum enī octogenarius: corpusque præterea inualidū: ipse ad te p̄gerem: ut iubes. quia uero id nō datur: quosdam ex contubernaliis meis ad te mitto: qui aī bonis me minime inferiores sunt: & corporis etiā cōmodis exuperant. His si tu studiosē cōgrediare: nihil quod ad ueram p̄tinet beatitudinem desiderabis. Vale. Misit aut̄ perseum quē prædiximus thebanūque Philonidam. Vtriusque horū Epicurus mētionem facit ī epistola ad Aristobulū fratrem: cōgressosque Antigono memorat. Placuit atheniēsiū quoque de illo decretū: quoniam ē memorabile subnectere. Est aut̄ huiusmodi decretum. Arrenida principe ac amādis tribus quinto magistratu memaeterionis decima magistratus tertiadecima præsidētū concio rata decreuit Hippiocratistotelis Xypeteō & cæteri primarii. Thraso thrasonis filius anacliticus dixit. Quoniam Zeno Mnasei filius cittiæus cōplures annos ī ciuitate philosophē uersatus ē: atque ī omnibus uir bonus eē perstitit: ac iuuenes qui ad illum disciplinæ causa conuenerunt ad uirtutem & frugalitatē exhortando: ad ea quæ sunt optima incendit: uitam suam uerbis ac doctrinæ suæ consentaneā exēplar omnibus proponens: bona fortuna uisum est plebi laudare Zenonem Mnasei filiū cittiæum & aurea corona coronare secundum legem uirtutis ac tēpantia gratia: prætereaque construere illi sepulturam in ceramico. Publicæ coronæ autem faciendæ exædificandique tumuli plebem iam quinque uiros ex atheniensibus eligere qui curam habeant. Decretumque hoc scribam Plebis inscribere columnis duabus: licereque sibi alteram in academia: alteram ī lycio ponere. Sumptus uero columnarum distribuere eum qui negociis præest. Ut omnes intelligāt atheniensium plebem bonos uiros & uiuos & defunctos honorare. Ad huiusmodi autem structuram electi sunt Thraso anaciticus: Philocles piræus: Phædrus anaphlystius: Melon acharneus & Micythus sypalleteus. hoc exemplar decreti fuit. Refert autem Antigonus carystius ipsum se non negare cittiæum. Nam cum unus eorum e numero fuerit atque in columna descriptus sit: qui ad lacri structuram contulere in statua Zenonis philosophi: ut etiam cittiæus adiuiceretur orauit. Cum uero fecisset aliquando uasculo cauum operculum: circumferebat pecuniam: ut Crates præceptor promptum haberet ac paratum necessarium uictum. Aiunt illum plusquam mille talenta habuisse cum uenit in græciam: eaque nautice foenerari solutum. Edebatque modice panem: & mel: & suauis uini paululum bibebat. Pueris semel fere aut bis usus est: & ancillula quadam ne sexum odisse uideretur. Eandem quoque domum ipse: & perseus una habuit. Is cum aliquando tibicinam mulierem ad eum induxisset: ab se raptam ad perseum abduxit: eratque ad illū aditus facilis: neque ipse difficile quoq; uellet circūducebat̄ adeo ut sæpe apud eū Antigonus cænaret rex: atq; ad

Aristoclen cytharœdum ad conuiuium cum illo una pergeret. Sensim tamē id euitasse traditur: ac declinasse ne nimis esset popularis: adeo ut in sūmo gradu cōsideret: deuitās uel alteram pturbationis partem: neq; uero cū pluribus q̄ duobus uel tribus ābulabat. Quibusdā uero ut Cleāthes ait in libro de ære iubebat æs dare circūstantes: uti ne sibi molesti essent. Pluribusq; circūstātibus ostēdens in porticu in sūmo lignēā aræ circūferentiam: hec ait aliquādo in medio erat exposita: q̄a uero impedimēto erat: seorsum posita ē: & uos igitur uosmet ex medio tollentes minus molestiarum nobis adibebitis. Demochare autē Lachetis filio salutante illum ac dicente si qd opus hēret: dicturū se ac scripturum Antigono præbituro oīa: indignatus cōtra illi congressus nō est. Fertur autem post Zenonis mortem Antigonom dixisse: quale spectaculum perdidisti. Vnde & atheniēsis per Thraasonem legatum ut in ceramico illi sepulturā facerēt petiit. Interrogatus autē cur illū adeo admiraret: quia iquit cū illia me multa & magna sæpe data sint: nunq̄ emollitus est: neq; humilis apparuit. Erat autē & ad iquirēdū solers: subtilisq; in oībus ac diligens ī differendo. Vnde & Timon in sillis ait. Et phoenicē uidi auiculā in adūbrato fastu cunctoz̄ auidā. Fluebat autē eius sensim semē: mentēq; cælo habuit minorē. Diligēter autē & accurate cū Philone dialectico se exercebat: atq; una uacabat. Vnde nō minori admirationi apud iuniorē Zenonē est habitus q̄ Diodorus præceptor eius. Erāt cū ipso & nudi qdā & sordidi hoīes ut ait Timon: ubi paupēz̄ cōgessit nubē qui oīum erāt egentissimi leuissimiq; ciuiū uiri. Enim uero gestus ipsius subtristior grauisq; & acer fuit. Vnde & rugabat frōtē & ora contrahebat. Vili præterea ualde apparatu erat: & q̄ barbaricā tenuitatē redoleret: idq; sub prætextu frugalitatis faciebat. Si quē obiurgasset: circūcise id ac breuiter: neq; nimiū: sed ueluti ex longi quo faciebat: ut exēpli grā de eo qui se nimio studio cōponeret aliquādo ait. Cū enī ille uehiculū quoddā lēte segniterq; trāscēderet: merito inqt̄ suspēctū habet lutū: neq; n. se in illo ueluti in speculo itueri pōt. Cū uero cynicus q̄spiā oleū se in uasculo non hēre diceret: atq; ab eo postularēt: se minime datuz̄ asseuerauit: ab euntem uero animaduertere iussit: uter esset ipudētior. Amatorie autē chremonidæ affectus ipso & Cleāthe assidētibus surrexit: cūq; admiraret̄ cleāthes ait & medicos optimos audio dicētes: præclaz̄ esse ad tumores quosq; remediū quietē. Duobus in cōuiuio iuxta se recūbentibus cum is qui sibi adiacebat inferiorem socium pulsaret pede: ipse hunc pulsauit genu: Conuerso illi qd ergo ait illū abs te pati arbitraris qui sub te est? Ad eum q̄ pueros amabat: neq; magistros habere sensum ait si sēper inter pueros uersentur: neque illos. Dicebat autem eruditorum sermones & imperfectos alexandrinæ pecuniæ esse similes. Nā gratos quidem oculis ac pictos monetæ istar: nihilo tamē idcirco esse meliores. Eos uero qui secus eēnt: tetradrachmis atticis assimilabat: temere qdem ac rustice icisis: sed qui pictā orōnē superare possint. Aristone autē discipulo non satis uaniter multa: quædam etiam temere audaciterq; differente: possibile non esset inquit ita dicere: nisi ebrius te genuisset pater. Vnde ipsum etiam loquacē appellabat. Breuis ipse in loq̄ndo & circūcissus. Edaci cuiq; nihil obsonioz̄ sotiis itercōuiuādū reliquēti apposi

Septimus

sum ingentē piscem sustulit: solusq; comedere aggressus est. Cū ille in eum intue-
retur: quid ergo ait socios quotidie tolerare arbitraris: si tu meam edacitatē fer-
re non uales? Adolescētem instantius q̄ per ætatem conueniret: quiddam inquit
rentē admoto speculo iussit inspicere. rogauit deinde num sibi uideretur ei faciei
cōgruere tales quæstiones. Dicēte sibi quodā Antisthenis sibi cōplura minime
placere adducto in mediū Sophoclis testimonio: rogauit num sibi bona quædā
etiam habere uideat. Illo se nescire dicente: non piget inquit si quid ab Antisthene
male dictū sit: hoc indagare & memoriter tenere: si quid uero boni negligere ne-
q; meminisse uelle? Cuidā breuia esse philosophorū dicta asserenti: uera inquit
loqueris: oportet nepe si fieri possit breues esse illorū & syllabas. Dicēte sibi quo-
dam de Polemone q; alia pponeret: & alia loqueretur: substomachās quāti enī
inquit faciebat quæ dabant. Operepreciū eē dicebat eū q; disputaret ī morē histri-
onū uoce uiribusq; magnū esse: os tamen aperire nō immodice: quod ii faciunt
qui plurima loquūtur quidē: sed ea bene dicere non possūt: his qui bene dicerēt
locū minie relinquendū ueluti præclaris opificibus ad dispiciendū: Cōtra uero
auditorem sic eis que dicūtur intentū eē oportere ut nō uacet illi ad notas faciē-
das. Adolescēti loq̄ciori aures inquit tuæ ī linguā confluxere. Formoso cuidam
dicenti non uideri sibi amaturū sapientē: nihil ait uobis formosis esset īfoelicius
Dicebat & philosophorū plurimos multis in rebus esse insipientes: in puis for-
tuitisq; imperitos. Adiciebatq; Caphesii illud qui cū aiaduerneret quendam ex
discipulis inflatū atq; turgidū percutiens dixit: non si magnus fueris: bonus eris:
sed si bonus magnus. Adolescēte quodā audacius loquēte: dicere inquit non po-
sum adolescēs quæ occurrunt mihi. Rhodio cuidam formoso atq; diuiti: alias
uero nihil idoneo cū uellet aperire ad philosophiam aditum primo quidē super-
gradus concisos sedere illū fecit: ut chlamidē fœdaret: postmodū uero in paupe-
rū locū introduxit: ut inter pannos eorū uersaret: postremo recessit adolescens.
Nihil fastu eē indecentius dicebat: idq; cū in cæteris: tum in iuuenibus maxime.
Monebat non circa uoces & uocabula memoriam sed circa itelligentiam mētē
exercere oportere. Vti ne ueluti lixaturā quandā assumamus. Conuenire maxi-
me iuuenibus dicebat in oībus uti summa honestate: habitu: incessu: amictu: ha-
bebatq; sēper ī ore Euripidis de napeo uersus: q; opes quidem illi fuerint: sed opi-
bus elatus non inceserit: neq; plus fastus habuerit q̄ egens uir. Dicebat ad perce-
ptionem disciplinarū nihil esse alienius poetica nulliusq; nos rei maiorem īopiā
perpeti q̄ temporis. Interrogatus quis esset amicus: alter inquit ego. Seruum in
furto uia iunt deprehensum uerberabat: cum q; ille diceret: fatale mihi erat fura-
ri: & cædi inquit: Pulchritudinē dixit uocis florem esse: alii uero pulchritudinis
uocē. Cum familiarium cuiusdā paruulū liuentē apexisset: uideo inquit ad illū
tui furoris uestigia. Cuidā unguentis delibuto quis ait mulierem olet? Dionysio
cuidam quærenti cur se solum non corrigeret: quia inquit tibi minus credo. In-
epta plurima loquēti adulescētulo idcirco inquit aures habemus duas & os unū
ut plura audiamus: loquamur pauca. In conuiuio tacitus sedebat: percontanti
causam: nūtia inquit regi adesse quendam qui tacere sciat. Qui autē interrogabat

legati a Ptoſomæo aduenerāt: & diſcere cupiebāt quid de illo regi nunciarent. In-
 terrogatus quonam eēt animo aduerſus maledicta: dixit ueluti ſi legatus abiq;
 reſponſo remittatur. Refert Apollonius tyrius q; cum Crates eum per pallium
 a ſtilpone retraheret: dixerit o Crates aptiſſima philoſophorum capturaē quæ
 fit per aures: perſuadens igitur trahe: quod ſi per uim egeris: corpus quidē apud
 te ſed animus apud ſtilponē erit. Verſatū illum & cum diodoro Hippobotus au-
 ctor eſt: penes quē & dialecticæ ſtudiū. Iam uero proficiēs atq; prouectus Polemo
 nis frequētabat auditoriū calcādi faſtus cauſa. Deniq; illum dixiſſe ferunt. Non
 latet nos Zeno te per orti ianuas irripere furariq; dogmata: eaq; phœnicum tibi
 more circūdare. Fertur cum dialecticus ſibi ſeptē ſpecies dialectices ἐπιζῶν Τι. i
 ſermone demonſtraſſet: iſterrogaffe quidnam ſibi mercedis dari uellet: poſcētū
 q; centū ducentos dediſſe: tanto diſcendi amore tenebatur. Aiunt illum primū
 κοσμηκῶν. i. officium uocaſſe librūq; de illo ſcripſiſſe. Heſiodi item uerſus mutare
 ſolitū in hāc ſententiam. Optimus ille quidē qui paret rite docenti. Clarus & ille
 quidē eſt qui ipſe cuncta diſciſcit. Præſtantiorē enim eum eſſe qui bene quod di-
 citur audire poſſit atq; eo uti: q̄ qui per ſeipſum omnia aſſequitur: huic enī ſolā
 adēſſe intelligētiam: qui uero obtēperet inēſſe præterea & actum. Rogatus cur
 ſeuerus cū eſſet: in conuiuio tamen hilareſceret: & lupini ait cum ſint amari: per-
 fuſi tamen aqua dulceſcunt. Porro Hecaton ſcribit in. ii. chriarum eiſmodi con-
 ſortia non libenter admittere ſolitū: ac dicere melius eſſe pedibus q̄ lingua labi:
 bene paulatī fieri non tamē parē eē. hoc alii Socratis dicunt. Eratautem patien-
 tiſſimus & ſimpliciſſimi uictus: crudisq; tantū cibis utebatur & tenui pallio: ita ut
 de illo diceretur: q; eū neque ſæua hiems: nec gelidus imber: nō dura uis morbi
 domuerit: neq; torridus ſol: non ut his quæ uulgo placent rapereſ ſed ſtudiis al-
 tis: quibus ſolis intentus uigilaret die noctuq;. Comici tamen imprudentes hūc
 dum uiruperant laudant. Nāq; Philemon ſic comoedia philoſophis ait panis ca-
 ricæ obſonio: & potui aqua philoſophiæ nouum hoc inuexit genus. Eſuriē do-
 cet: & diſcipulos capit. Alii Poſidippum putant. Iam uero ferme & in puerbium
 tranſiit: dicebatur deniq; in ipſo philoſopho cōtinentior zenone: Sed & poſidip-
 pus in tranſlatis itaq; diebus decē Zenone continentius. Re enim uera oēs tran-
 ſcēdebat ea ſpecie & honeſtate magnaq; ſœlicitate. Quippe nonageſimo octauo
 ætatis ſuæ anno uita exceſſit incolumis atq; integer ac ſine morbo. Perſæus au-
 tē in ſcholis moralibus ſeptuaginta duorum annorum migratſe tradit ex uita.
 Athenas quippe conceſſiſſe ætatis āno. xxii. Quinquaginta uero & octo ānos ſcho-
 læ præſuiſſe Apollonius auctor eſt. Sic autē obiit. Cum abiret e ſchola offendit
 digitūque pfregit. Manu uero terram feriēs dixit illud ex niobe uenio: quid me
 uocas: continuoq; ſe ſtrangulans interiit. Athenienſes autem illum in ceramico
 ſpelierunt: decretisq; ut prædiximus honorauerunt: uirtutis illi teſtimonium
 reddentes. Diximus quē admodum mortuus ē Zeno: & nos i pametro hoc mō.
 Citticus hic patriæ Zeno gratus adiuuit olimpū.

Non ope feſſa ſua pelion oſſa tulit.

Herculis & numerum certamina dura ſubiuit.

Septimus

In cælum iuenit dulce modestus iter.
Et Antipatrus sidonius sic fecit.
Citticus extinctus Zeno: longa ætate solutum
Fama refert: alii sed periisse fame.
Alter q̄ terram feriens: quid me petis? ultro
Vado ego: sunt hæc de funere nota suo.
Zenodotus stoicus Zenonis discipulus aliud sic fecit.
Tu Zeno diuitiis uoluisti uiuere spretis:
Quod tibi sat essent tempora crura gerens
Pugnasti ingenio: inuenisti mascula uerba:
Et tibi libertas dulcis amica fuit.
Si phœnix patria est Cadmo quo grecia seruat
Scripturam tabulam quæso quid inuidiæ.
Communiter autem de omnibus stoicis Athenæus epigrammatum scriptor
sic dixit.
Stoicidæ menti solum æui fertis honestum.
O q̄ dogma bonum uestra tabella tenet.
Hoc etenim solum uita est seruata uirorum.
Mœnia & hostilia tuta fuere manu.
Meta uiris aliis dulcis sit passio carnis
Vna uiris dixit filia mnemosines.
Refert dmetrius magnesius i æquocis Mnaseâ huius patrē sepe q̄ppe mercatorē
athēas aduētātē cōplures socraticos libros Zenōi adhuc puero ide aduexisse. Iā
q̄ tūc i p̄ria philosophiæ d̄siderio flagratē athēas p̄rexisse: Craticq̄ cōgressū eē. Vi
des at̄ iqt & ipe circa negatōes erratiū finē statuisse. Sed & p̄ capparī fert̄ d̄ierasse
sicuti & Socrates p̄ canē. Quidā tamē ex q̄bus ē Cassius sceptius i pluris zenonē
accusat. Priō qdē cur disciplias liberales iutiles denūciat i p̄icipio suæ reip. Secū
do cur inimicos & hostes & seruos & aliēos sibi iuicē dicat oēs q̄ p̄bitati nō stu
deāt & p̄entes filioꝝ & fr̄es fratꝝ & p̄p̄i quos p̄p̄i quosꝝ. Rursusq̄ i repu. cōmē
dat ciues & amicos & p̄p̄i quos ac liberos solos eē q̄ sint studiosi. Stoicis itaque
p̄entes ac liberi inimici sūt: nō. n. sūt sapiētes: uxoresq̄ cōes itidē i repu. statuat: ac
secūdam ducētos neque sacra neque iudicia neque gymnasia i urbibus cōstrui
p̄mittat: atq̄ ita de moneta scribat. Nummū uero neq̄ cōmutandi gratia neq̄
peregrinationis cā parari arbitrandū est: eandēque uestem uiros ac mulieres in
dui p̄cipiat nullamq̄ corporis nudare partem. Porro hanc eius esse rempu. &
Chrysippus in libro de repu. scribit. de amatoriis item disseruit in principio li
bri qui inscribitur ars amatoria. Similia idētidem scribit i diatribis. Huiusmo
di quædam sunt apud Cassium: itēque apud Hesiodum rhetorē p̄gamēnū q̄ ē
abscissa ex libris quæ male sentirēt accidērent stoici tradit ab Athenodoro stoi
co custode bibliotecæ p̄gameneæ: deidē re iserta eē deprehēso ac piclitate Athe
nodoro. hætenus de his. Fuerunt autem octo Zenones. Primus elates de quo
dicemus. Secundus hic ipse. Tertius rhodius qui locorum scripsit historiam.

Quartus historicus q̄ Pyrrhi in italia gesta cōscripsit: epitomēq; romanarū & carthaginēsiū regū. Quintus Chrysippi discipulus: qui libros quidē scripsit ppau-
 cos: sed cōplures discipulos reliq̄t. Sextus medicus herophileus intelligētia ac-
 mine potius q̄ scriptura mirabilis. Septimus grāmaticus cuius iter cætera etiam
 epigramata ferunt. Octauus sidonius genere philosophus epicureus sēlu & elo-
 cutione clarus atq; aptus. Zenonis uero discipuli fuere q̄plures: hi tamē nobilio-
 res Perseus Demetrii filius cittiēus. Hunc alii qdē necessariū: alii uero famulū il-
 lius tradūt: unūq; ex his q̄ ad scribendos libros missi sibi ab Antigono fuerant:
 cuius & filii alcyonei nutritor fuerit. Eius igit̄ experimentū cū aliquādo capere
 Antigonus uellet: falso sibi nūciari fecit prædia sua ab hostibus fuisse direpta: &
 cū tristior effectus eēt: uides inq̄t diuitias nō eē idifferētes. Ferunt̄ eius ista uolu-
 mina. De regno laconica respu. de nuptiis. de impietate Thyestes: de amoribus. Ex
 hortatorii λιότριβων χρείων. iiii. Cōmentaria ī platonis leges. vii. Aristo milia-
 des chius q̄ αλιαφορίων idifferētiam iuexit. Herillus calcedonius q̄ finē dixit eē
 sciām. Dionysius q̄ in uoluptatē trāstulit: Nā ob uehementem lippitudinem p̄-
 guit iā dolo rē dicere idifferentem. Fuit aut̄ Heracleotes. phaerus bosphoranus.
 Cleanthes phanii filius asius q̄ illi ī scholæ successit regimine. Hūc ille cereis du-
 rioribus tabulis cōpare solebat: quæ uix quidē & cū difficultate scribūt: sed quæ
 inscripta fuerint seruāt diutius. Porro sphaerus post Zenonis mortē Cleanthis
 item auditor fuit: dicemusq; de illo cū ad Cleāthem uenerimus. Erant aut̄ & isti
 discipuli Zenonis: ut Hippobotus ait: Athenodorus solensis Philonides theba-
 nus Calippus corinthius Possidonius alexandrinus Zeno sidonius. Cōiter uero
 de dogmatibus stoicis oībus in Zenonis uita mihi dicendū putauī: q̄ is eius se-
 cte auctor fuerit. Sunt qdē eius & quos prædiximus libri ī q̄bus ita locutus est
 ut stoicorū nemo. Porro dogmata siue decreta sunt ista cōiter. Dicemus autem
 summatim: ut in aliis consueuimus facere. Triptitam eē dicunt philosophiæ ra-
 tionē: aliā quippe physicen: ethicē aliam: tertiam logicen dici. Sic aut̄ primus di-
 uisit Zeno cittiēus in libro de oratione. Chrysippusq; ī primo de oratione: atq;
 ī primo physicorū: Apollodorus item ephilus ī primo introductionū ad dogma-
 ta: Eudroniusq; in morali iustitutione: Diogenesq; babylonius possidonius. Has
 uero ptes apollodorus qdē locos uocat: Chrysippus uero atq; Eudronius spe-
 cies: alii genera. Eni uero philosophiam aīanti similem dicunt: ossibus ac neruis
 logicen: carnibus ethicen: animæ physicen assimilātes. Siue rursus ouo: eē q̄ppe
 oui supficiem logicen: sequētia ethicen: intima & penitus abstrusa physicen: seu
 agro frugifero: quippe circūiectā sepē logicē: fructū ethicen: humum siue arbo-
 res physicen. Siue ciuitati muris optimis septæ rōnabiliterq; administratæ.
 Neutrā uero ptem præferri alteri: sicut quidam eorū mixtas arbitrant̄: easq; cō-
 fuse ac pmixte tradūt. Alii uero logicen primā: secundam physicen: tertiam ethicē
 statuūt. Ex quibus est Zeno ī libro de orōne & chrysippus & archidemus & eu-
 dronius. Ptolemacensis uero Diogenes ab ethicis ichoat. Apollodorus aut̄ ethi-
 cā secundo in loco cōstituit. Porro Panætius & Possidonius a physicis initia sur-
 mūt: ut phanius iquit possidonii necessarius in principio possidonii q̄ de scholis

Septimus

tionem ut est audit uidet loquitur. Supina uero sunt que cum particula passiva
 construuntur: ut est audior uideor. Neutra sunt quæ neutro se habent modo: ut
 est sapere ambulare. Reciproca in agendo & patiando uero sunt quæ in supinis
 supina non sunt. Sunt autem actiones cuiusmodi est tondetur se enim qui ton-
 detur complectitur. Obliqui uero casus sunt genitiuus: datiuus: accusatiuus: ab-
 latiuus. Enunciatiu uero id est quod aut uerum aut falsum est: aut perfecta res ne-
 gans quātū ī seip̄a: ut chrysippus ī dialecticis diffōibus dixit. Enūciatū ē aut negās
 aut affirmās q̄tum in seip̄o puta dies est plato ambulat. Appellatum autē ē græce
 ὀφισμὸς quod affirmet uel neget: nam qui dicit dies est: uidetur affirmare diē eē:
 si enim dies sit uerum est quod proponitur enunciatiuum: si uero non: falsū. Dif-
 fert autem enunciatiuum & interrogatio & percontatio & imperatiuum & iurās
 & substātiuum & appellatiuū & enunciatio similem. Enunciatiuum quippe ē qd̄
 dicentes edicimus: id autem uerū aut falsum est. Interrogatio res est perfecta q̄-
 dem sicut enunciatiuum: sed quæ responsionē requirat: ut est an dies est: hoc neq̄
 uerum neq̄ falsum est. Itaq̄ dum dicimus dies est enunciatiuum est: dum uero
 dicimus putas dies est: interrogatio. Percontatio uero res ē ad quam signāter re-
 spondere non possumus ita sicut in interrogatione: sed dicere in hoc loco habi-
 tat. Imperatiuum autē res est quam dicentes imperamus: ut est illud: ad Inachi
 fluenta uade. Iurans est res quam si dicat quispiā profecto: ut illud ē apud home-
 rum ἄτρηθῆ κῦδισε ἀνοξ̄ ὀνδρῶν ὄγα μευ ὄν. Est autē simile pronūciato id
 quod enūciantī prolationem habens ex quadam parte pleonasmus seu uitium
 extra genus enunciatorum cadit: ut illud: pulcherque thalamus quam priami-
 dibus similis bubulcus. Est & ambigua res quædam ab enunciato differens: quā
 si dicat quispiam ambigat. Ergo ne simile aliquid est dolor atque uita. Neque
 enim ueræ neque falsæ sunt interrogationes & percōtatiōes & his similia. Cum
 pronunciata aut uera sint aut falsa. Enūciatorum alia simplicia sunt: alia nō sim-
 plicia: ut ait chrysippus & archedemus & athenodorus & atipater & crinis. Sim-
 plicia quidem sunt quæ constant ex enūciato non ambiguo: uel ex enunciatis ue-
 luti dies est. Nō simplicia at̄ sūt quæ cōstāt ex enūciato ābiguo: uel ex enūciatis: ex
 enūciato qd̄ ē ābiguo ueluti si dies ē: ex enūciatis uero si dies ē lux ē. In simplicibus
 uero pronūciatis est & enunciatiuū & negatiuū & priuatiuum & predicatiuū &
 infinitum. In his autem quæ simplicia non sunt: est connexum & solutum & im-
 plicitum & disiūctū & causale & quod explicat id quod maius ē: quodq̄ id qd̄
 minus est: & pronūciati ut puta non dies est. Est autem huius species quæ super-
 enunciatiua dicitur: ea uero est enunciatiui enunciatiuū: ut non dies est: ponit at̄
 dies est: Negatiuū nero est quod cōstat ex negatiua particula & predicato: ut puta
 nullus amat: nullus ambulat. Priuatiuum uero genus est ex priuāte particula &
 enunciato consistens secundū uim: ut ihumanus est hic. Prædicatiuum autē est
 quod constat ex recto casu & prædicato: ut hic ambulat. Indiffinitum ē quod ex
 indiffinita particula: siue ex indiffinitis particulis constat: ut qui ambulat ille mo-
 uetur. Porro non simpliciuū enunciatorum cōiunctū quidem est: ut Chrysippus
 in dialecticis & Diogenes in arte dialecticæ tradunt; quod constat per si coniu-

ctionem coniunctiuam. Pollicetur autem ista coniunctio secundum sequi post
 primū: ut si dies est lux est. Adiunctū uero est ut Crinis ait in arte dialectica: enū-
 ciatū quod a cōiunctione quoniā depēdet incipiens a p̄nunciato & in enunciatū
 desinens: puta quoniā dies est lux est. Spōdet aut cōiunctio ista secundū itē sequi
 post primū: primūq; subsistere. Cōplexū uero enunciatum est quod cōplexiuis
 quibusdā cōiunctionibus constat: ut & dies est & lux est. Disiunctū aut est quod
 siue cōiunctio disiuncta disiungit: ut siue dies est siue nox est. Denunciat aut ista
 cōiunctio altere enunciatū falsum esse. Causale aut est enunciatū quod per quia
 cōnectitur: puta quia dies est lux est. Quasi enim causa est secundū primū. Decla-
 rans aut magis quod dicitur enunciatū est quod cōstruitur per eam cōiunctionē
 quæ magis declarat & media enunciatore ponit ut magis dies est q̄ nox est. De-
 clarans uero minus pronunciatū est superiori contrariū: ut minus dies est q̄ nox
 est. Præterea enūciata illa secundū ueritatē & mēdaciū sibi iuicē opposita sunt:
 quorū altere negat ab altero: ut dies est: & dies nō est. Cōiunctū ergo uerū est cui-
 ius oppositū principali itentioni dicētis resistit: puta si dies est lux est. Hoc uerū est
 nā non lux quod dicitur oppositū desinenti repugnat ei quod dicitur dies est. Cō-
 iunctū aut falsum est cuius oppositū antecedenti non reluctatur: ut si dies est: dion
 ambulat: nā non dion ambulat non repugnat ei quod dicitur dies est. Adiunctū
 aut uerū est quod a uero ichoans in consequēs desinit puta quoniā dies est: sol est
 supra terrā. Falsum autem a falso incipit: aut non in cōsequens desinit: ut quoniā
 am nox est: dion ambulat: si dicatur id de die. Causale autē uerum est quod a ue-
 ro incipēs in cōsequens desinit: non tamen habet desinenti initium cōsequens
 puta quia dies est lux est. Ei enim quod dicitur dies est: sequitur necessario lux ē
 sed quod dicimus lux ē: non sequitur dies ē. Causale uero falsū est quod siue a fal-
 so incipit: siue non: i consequēs desinit: aut habet initiū desinēti non respondens:
 ut quia nox est dion ambulat: Probabile pronunciatū est quod ad consensionē
 inducit: ut si quid aliqua peperit: eius illa mater est. Est autem id falsum: neq; nā
 auis oui est mater. Præterea sunt alia possibilis: alia impossibilia: alia itē necessa-
 ria alia non necessaria. Possibile quidem est quod p̄bat uerum esse his quæ sunt
 exterius nō aduersantibus ne uerum sit: ut uiuit Diocles. Impossibile autem est
 quod uerum esse probari non potest: ut terra uolat: Necessarium est quod cum
 uerū sit falsum esse non pōt: siue potest quidē: sed quæ extrinsecus sunt falsum esse
 cōtradiciūt: ut uirtus utilis est. Nō necessariū aut est quod & uerū est: & falsum ta-
 men esse pōt: si exteriora nō repugnēt: ut ambulat Socrates. Rōnabile p̄nunciatū
 est: quod plures ut uerū sit occasiones habet: ut uiuemus cras. Sūt itē aliæ p̄nun-
 ciatorū differētiæ: ipsorūq; ex iuicem in falsa & cōuersa icidētiæ: de quibus latius
 dicemus. Oratio est ut crinis ait quæ constat ex maxima uel maximis & assum-
 ptione & cōclusionē. Est aut huiusmodi. si dies est: lux est, dies aut est: conclusio
 lux ergo est. Nā maxima est: si dies est lux est: dies aut est assumptio: cōclusio lux
 ergo est. Modus aut est quasi orōnis figura huiusmodi. si primus & secūsus: atq;
 primus est: est ergo secūsus. Logotropos aut est quod ex utrisq; cōponit: ut si ui-
 uit plato: spirat plato: atqui primum est: ergo & secundum. Inuectum est autem

Septimus

id genus ne in prolixioribus uerborum structuris necesse esset assumptionem longam conclusionemque dicere: sed tantummodo inferre: primum autem est: ergo & secundum. Orationum uero alia quidem conclusionem admittunt: alia non recipiunt. Non recipiunt quibus oppositum conclusionis reluctatur maximamque connexioni: cuiusmodi est hoc: si dies est lux est: dies autem est: ambulat ergo socrates. Quae uero conclusionem admittunt partim quidem aequiuoce id genus conclusiue: partim syllogistice. Syllogistice quidem sunt quae siue absque demonstratione sunt: siue ad eas quae sunt huiusmodi adducunt secundum aliquam uel aliquas positiones: sunt autem huiusmodi: si ambulat dion: mouet ergo dion. Conclusiuae autem sunt specialiter quae colligunt non syllogistice: ut falsum est: dies est & nox est: dies autem est: non ergo nox est. Praeter syllogismos autem sunt quae probabiliter quidem syllogisticis adiacent: non autem concludunt: ut si equus est dion: animal est dion: non ergo animal est dion. Orationum item alia uerae sunt alia falsa. Verae quidem sunt quae ex ueris colligunt: ut si uirtus prodest: uitium nocet. Falsa autem sunt quae falsum aliquid in assumptionibus habent siue non concludunt: ut si dies est lux est: dies autem est: uiuit ergo dion. Sunt quoque possibile orationes & impossibiles: necessariaeque & non necessariae. Sunt etiam quae demonstratione non egeant ἀποδεικτικαί dicuntur. Alia quidem apud alios. Caeterum apud Chrysippum quinque ex quibus omnis oratio textitur: accipiunturque in concludentibus & syllogismis & in tropicis. Prima est huiusmodi in qua omnis oratio textitur: & ex coniuncto antecedente a quo inchoat coniunctum quidpiam & desinens infert: ut si primus secundus: atqui primus: ergo secundus. Secunda est quae per coniunctum & oppositum consequentis oppositam habet antecedentis conclusionem: ut si dies est: lux est: atqui nox est: non ergo dies est. Fit enim assumptio ex opposito consequenti: conclusioque ex opposito antecedenti. Tertia demonstratiua est: quae per negantem complexionem & unum aliquod eorum quae in complexione sunt: infert oppositum reliqui: ut illud: non est mortuus plato & uiuit plato: atqui mortuus est plato: non ergo uiuit plato. Quarta est quae per disiunctum & unum eorum quae sunt in disiuncto oppositam habet conclusionem reliqui: ut siue primum siue secundum: atqui primum est: non est ergo secundum. Quinta est in qua omnis oratio construitur ex disiuncto & uno opposito eorum quae in disiuncto sunt: infertque reliquum: ut siue dies est siue nox est: non est autem nox: dies ergo est. Nam in uero uerum sequitur secundum stoicos ut dies est: lux est. In falso falsum: ut nox est falso tenebrae sunt: & in falso uerum: ut uolare terram esse terram. Vero tamen falsum non infertur. Nam dum dicimus esse terram: non sequitur ut uolet terra. Sunt item ambiguae quaedam orationes obscurae ac latentes & soritae & ceratides & utides. Est autem obscura & inuoluta oratio huiusmodi. Non duo quidem pauca sunt: non etiam tria: non autem ista quidem: non autem & quattuor: atque ita usque decem: duo autem pauca sunt: & decem igitur. Si autem est oratio coniunctiua ex infinito & finito constans: assumptionem uero & conclusionem habens: ut si quis est hic: non est ille rhodi: Ac huiusmodi sunt in logicis stoici: ut maxime asserat dialecticum solum esse sapientem. Omnis enim res per eam quae in sermonibus est:

speculationē cerni quæ ad naturam p̄tinent: & quæ ad mores logicæ egere ad
 miniculo. Quid dicere oportet de rectitudine nominū: quo pacto statuerūt le-
 ges i operibus non possem dicere. Porro cū duæ sint consuetudines quæ uirtuti
 subiciunt: alia quædem quid quodq; entium sit inspiciat: alia uero quæ uocet: atq; i hūc
 modū de rōnali philosophiæ p̄te differunt. Enim uero moralē philosophiæ p̄tē
 i subiectos diuidūt locos: uidelicet de appetitione: de bonis & malis: de p̄turba-
 tionibus: de uirtute: de fine: deq; prima æstimatione: & de actibus ac de officiis:
 de adhortationibus & hortationibus. In hūc autē modū subdistingūt Chrysi-
 pus archedemus Zeno tarsensis Apollodorus Diogenes Antipater & Possidōi-
 us. Nā cittius Zeno & cleantes ut antiquores simplicius ita tractarunt. At hi &
 rōnalem naturalēq; philosophiæ p̄tem diuiserūt. Primā autē hanc aiantis appe-
 titiōne fuisse dicūt seipsum tuendi atq; seruandi: natura sibi ipsum ab initio ita
 cōciliante: ut chrysippus ait i primo de finibus: primū p̄prium cuiq; aiantis dicēs
 sui ipsius fuisse cōmendationē huiusq; notionē. Neq; enī fas erat aial ipsum: uel
 ab se alienū fieri: uel oīo id fieri: uel nō sibi maxime p̄pinquū fieri. Restat ut di-
 camus hanc ipsum sibi maxima cōcordia & caritate deuixisse. Ita enī & noxia p̄-
 pellit: & quæ ad sui cōstantiā sunt utilia suscipit. Quod autē dicūt quidā primam
 appetitiōne aiantibus ad uoluptatē fieri falsum p̄fecto ē. Accessiōne enim dicūt
 si quid sit uoluptatem eē: cū ipsam p̄ se natura inq̄sierit: & quæ cōmēdationi suæ
 sunt accomodata p̄cepit: quæ ad modū exhilarescūt aialia uirescūtq; arbores. Ni-
 hilq; aiunt differt natura i arboribus & aialibus quādo de illis absq; motu uolū-
 tatis ac sensu disponit: & in nobis quædā eadem rōne fiunt. Cū uero ex sup̄fluo
 appetitio aiantibus accesserit: qua utentes pagant quæ sua sunt: i eis quidem na-
 turali cōstantia appetitiōne illam disponi. Cæterū cū rōnalibus p̄fectiore p̄æce-
 pto data sit rō secūdū eā uiuere. s. recte fieri his quæ secundum naturam sunt ea-
 qppe artifex accidit moderatrixq; appetitiōnis. Quocirca primus Zeno in libro
 de natura hoīs finē ait cōsentanee secūdum naturam uiuere. Id autē est secūdum
 uirtutem uiuere. Ad eam quippe natura nos duci. Similiter & Cleanthes i libro
 de uoluptate: & Possidonius & Hecato in libro de finibus. Rursus secūdum uir-
 tutem uiuere idem est quod secūdum p̄tiam eorū quæ secūdum naturam acci-
 dūt uiuere: ut chrysippus i primo de finibus ait. Partes enī naturæ uniuersi sūt
 naturæ nostræ. Idcirco finis efficiē cōsentanee secūdum naturam uiuere secūdū
 suam oīumq; naturam: nihil eorū faciendo quæ a cōi lege p̄hibent: quæ ē recta
 ratio in omnes permeans: eademq; in ioue hoc principe gubernatiōis omnium
 quæcūque sunt existente. Esse autem hoc ipsum scēlicis hominis uirtutē & cō-
 piam uitæ: cum omnia geruntur secūdum concordiam cuiusque genii p̄ uolun-
 tate gubernatoris omnium. Diogenes igitur finem diffinite dixit rationi rite ob-
 temperare in eis eligēdis quæ secūdum naturam sunt: Archedemus autē nihil of-
 ficiōrum omittendo uiuere. Naturam autē chrysippus quidem eā cui cōsentanee
 oporteat uiuere: & cōm intelligit & p̄prie humanitatis. At uero Cleanthes cō-
 munē tātūmō naturā suscipit: quā seq̄ oporteat nō ēt particularē uirtutē que affe-
 ctiōne esse cōsentientē: & ipsam p̄pter seipsam eē uirtutem: non ob metum ali-

Septimus

inscribit. Cæteꝝ cleantes sex philosophiæ ptes ait: dialecticâ: oratoriâ: morâlê:
 ciuilê: naturalem theologicâ. Alii has ptis nō rōnis ueꝝ philosophiæ ipsius tra/
 dunt: ut zeno tarsensis. At logicam partē in binas disciplinas diuidi plerique au/
 tumant: rhetoricam atque dialecticâ. Quidam uero & indiffinitâ spēm quæ de
 regulis ē atque iudiciis. Alii diffinitam ipsam diuidūt: nam de regulis atque iudi/
 ciis partem assumunt ad inueniendam ueritatem. in ipsa enim phantasiæ diffe/
 rentias dirigūt. Eandē itidē diffinitiuam ad agnitiōē ueritatis qꝛꝛ p notiores
 res accipiunt. Porro rhetoricen quæ ars ē bene dicendi circa orationē ad persua/
 dendū idoneam. Dialecticâ uero recte differendi sciam circa orationem quæ i
 interrogatione & responsione consistit: uersari dicūt. Quocirca ipsam ita diffiniūt
 sciam ueri falsique & neutrius: ac rhetoricē quidem ipsam triptitam eē dicunt:
 aliam quippe deliberatiuam: aliam iudicialē: tertiâ demonstratiuâ. Diuidi autē i
 inuentionem & elocutionem dispositionē & actionem: Orationem autē rheto/
 ricam i exordiū & narrationē & cōsutationē & epilogū: Cæteꝝ dialecticam diui/
 di in figurâ eorꝝ quæ significant: & uocis locū: & locū quidem eorꝝ quæ signifi/
 cant diuidi in figurâ eorꝝ quæ que fingūtur: atque eis quæ subsistūt: ex iis enūcia/
 tionibus atque ex se pfectis & prædicamentis & similibus rectis que atque supi/
 nis generibus atque spēbus: similiter & ex orationibus ex modis atque syllogis/
 mis. ex eis item quæ præter uocem & res sunt sophismatibus: ut sunt sermōes
 falsi atque ueri & negantes soritasque & his similes deficientes & ambigui & cō/
 cludentes & obscuri cornuti & utides nihil iportantes metētes. Esse autē dialecti/
 cæ locū pprium quē prædiximus de uoce ipsa: in quo ostenditur littera uox &
 quædam orationis ptes. ac de soloecismo & barbarismo & poematibus & am/
 phiboliis: & de cāora uoce & de musica & de terminis secundum quosdam diui/
 sionibusque & dictionibus. Aiunt autē utilissimam eē syllogismorꝝ intelligentiâ
 ac subtilitatē: qꝛꝛ demonstratiuum ostendere: idque multū ad emendationem
 dogmatū cōferre: ordinēque & memoriâ doctū assumptum iudicare: eē autē
 hanc orationem & ad cogendum & ad concludendum idoneam: porro syllo/
 gismum orationem ratiocinantē ex his cōstare demonstrationem orationem eē
 per ea quæ magis cōprehendunt id quā minus cōprehenditur de oībus colligē/
 tem: phantasiam uero i pressam in aīo noīs figuram pprie trāslatio figuris quæ i
 cæra p anulum fiūt. Veꝝ phantasiâ aliâ eē cōprehendere: aliâ uero cōprehende/
 re nō posse: cōprehēdere quidē eā quam reꝝ eē iudicium dicūt: quæ fiat ab exi/
 stēte secundū ipsū existens in signi tā atque i pressā altius: nō cōprehendi uero eā
 quæ aut nō ab existente aut ab existēte qdē non aut secundū ipsū existēs pficisca/
 tur. Ipsam uero dialecticâ esse necessariâ: uirtutem que i specie uirtutes continem/
 tem ἀπρὸ πτωσίων. sciam. s. qua docemur quando consentire oporteat: & qm
 do retinere consensum. Porro ἀνεῖκα ἰοτήτα. orationē ad id quod decet: ne in
 ptinenti argumento cedamus itidem ἀνελε γξία. quā dicunt uim esse oratōis
 ne ab ipsa in contrarium abducamur: quam autem appellant. ἀμαρτοῖο τήτα
 habitum esse aduersus futile argumentum: intellectum ad rectam rationem re/
 ferentem: Ipsamque scientiam dicunt aut certam comprehensionem siue ha/

bitum in intellectum susceptione nihil a rōne deuiātem. Cæteræ absq; dialecticæ speculatione sapientem in orōne sine lapsu nō futuræ. Quippe ex illa dinosci uegæ atq; falsum pbabileq; & quod ambigūe dicat̄ itelligi. Ea remota fas non eē rite i/terrogare atq; respondere: sed ptingere eā quæ i negationibus est temeritatē: ad ea etiam quæ fiunt adeo ut in absurditatem ac uanitatē uertant̄ qui phantasias minime exercitatas habent. Neq; aliter acutum & ingeniosum cautumq; oīo in dicendo & fore & uisum iri sapientē. Eiusdē enī eē recte & loqui recteq; cogitare: eiusdēq; ad ea quæ pponant̄ differere: & ad ea quæ i/terrogant̄ respōdere: quæ sint oīa uiri dialecticæ piti. Hæc igif i eis quæ rōne colligunt̄ summatī illis uisa sunt: atq; ut etiā picularia nō omittamus: & ista quæ secūdum illos ad institutiōnis artē tendunt adiiciamus: q̄ ipsa ad uerbū diocles magnesius i excursiōe philosophorū ponit dicens ita. Placet stoicis orationē de intellectu ac sensu præponere in ordine ueluti iudiciū quoddam quo rege ueritas noscitur secūdū genus phātasia ē: & secūdum quod oratio de cōsensione & comprehensione & intelligētia præcedens. Cætera nō absq; phantasia constant: ea qppe præcidit. Deinde mens cuius officium sit enūciare quod a phātasia patit̄ exprimit uerbo. Differt aut̄ phātasia a phantasmate: phantasma enī uisum animi ē cuiusmodi i somniis fit: phātasia uero est formæ in aīo i/pressio. i. imitatio: sicut Chrysippus i. xii. cōmendat. neq; enī suscipiendū ē formationē huiusmodi eē ueluti sigilli formam. Nam possibile nō est figuras plurimas eodem i loco simul fieri. Intelligit̄ aut̄ phantasia ea eē quæ ab existente secūdum existens i/pressa formata atq; insignita ē: qualis pfecto nō fieret a non existente. Enim uero phantasiarū iuxta illos aliæ sensibiles sūt: aliæ non. Sensibiles quidē quæ per sensus siue sensum accipiunt̄. Non sensibiles aut̄ illæ sunt quæ picipiunt̄ animo ueluti incorporaliū rege. & eorū quæ rōne tantum accipiunt̄. Porro sensibiles ab his quæ existūt cū cessione & cōsensione fiunt. Sunt aut̄ phantasiarū etiam euidentia quæ ab existētibus rebus quomodo libet fiunt. Præterea phantasiarū aliæ sunt rōnales: aliæ irracionales: rōnales quidē rōnālium animalium: irracionales irrationalium sunt. Rōnales igif intelligentia sunt: irracionales nomen hæctenus nō hēnt. Et aliæ quidem artificiales sunt: aliæ aut̄ in artem nō cadūt: aliter quidem ab artifice spectatur imago: aliter ab artis i/perito. At uero sensus secūdum stoicos dicitur spiritus a picipali ad sēsum ptingens & quæ per illos fit cōprehensio: sensuūq; ipsorū opificiū secundum quod pleriq; fiunt debiles: Actioque ipsa sensus appellatur. Cæteræ cōprehensio secūdum illos fit sēsu quidem: ut albi & nigri lenis & asperi. Rōne uero eorū quæ ex demōstratione colligunt̄: puta deos esse: eosq; humanis rebus puidere. Nam quæ itelligunt̄ p̄tim p̄ incidentiam: partim per similitudinem: alia p rōem: alia p compositionem: quædam per contrarietatem itellecta & animaduersa sūt: Per incidentiam quidem sensibilia itellecta sunt: per similitudinem uero quæ ab adiacente aliqua re: ut socrates ex imagine: per rōnem autem ex incremento quidem ut titius ac cyclops: ex detrimento autem ut pygmæus. Sed ad cētrum terræ ex pportione intellectum est a minoribus orbibus. Per translationem uero

ut in pectore oculi: per cōpositionem autem hippocentaurus intelligitur: & per aduersationem mors. Nonnulla item per transitionem intelliguntur: ut quæ dicta sunt & locus. Naturaliter autem iustum quidpiam & bonum noscitur & per priuationem ut mancus. Hec sunt quæ illi de phantasia & sensu & intelligentia tradunt decreta. Astruunt ueritatis eē iudiciū cōprehensibilem phantasiā: eā .s. quæ ab existente proficiscitur: ut Chrysippus in .xii. physicorū tradit: & Antipater & Apollodorus. Nam boethus quidam complura iudicia reliquit mentem sensum appetitionem & sciām. Sed enim Chrysippus ab illo dissentiens in primo de oratione iudicium dicit eē sensum & anticipationem. Est autem anticipatio naturalis intelligentia earum rerum quæ uniuersaliter sunt. Alii uero quidam ex antiquioribus stoicis rectam rōnem iudicium tradunt: ut Possidonius ait in libro de iudicio. Verum enim dialecticæ speculationis concorditer uidetur plurimis incipienda a uocis loco disputatio. Est autem uox aer ictus siue auditus sensibilis proprium ut ait Diogenes babilonius in arte quam de uoce scripsit. Animalis quidem uox est aer ex impetu percussus: hominis autem uox est articulata uox: & quæ ex mente proficiscitur: ut ait Diogenes: quæ a .xiiii. ætatis anno consumatur. Sed & corpus est uox secundum stoicos: ut ait Archademus in libro de uoce: & diogenes & antipater & chrysippus in .ii. naturalium. Omne enim quod facit aliquid corpus est: facit autem uox quæ a loquentibus ad auditores pertendit. Dictio autem secundum stoicos ut diogenes ait: uox litterata ē: ut dies est. Oratio autem uox significatiua quæ ex mente proficiscitur. Loquutio est dictio expressa iuxta gentium uarietatem: ut græce. ἡ λέξις: latine dies: Dictionis uero elementa .xxiiii. litteræ sunt apud græcos. Dicitur autem littera tripliciter elementum scilicet figura & nomen: puta .a. Porro quinque sunt uocalia elementa. .s. a. e. i. o. u. Mutæ sex. b. c. d. g. p. t. Differt autem uox a dictione. Nam uox quidem & sonus est: fit enim dictio nihil significans: ut blytiri: non sic autem oratio. Differunt item dicere ac pronunciare. Nam proferuntur uoces: dicuntur autem res quæ dici possunt. Orationis uero quinque sunt partes. ut ait Diogenes in libro de uoce: Chrysippusque: nomē: appellatio: uerbū: coniunctio: articulus. Antipater medium adiecit in libris de dictione & de his quæ dicuntur. Est autem appellatio secundum Diogenem pars orationis significans communem qualitatem: ut puta homo equus. Nomen uero est pars orationis significans propriam qualitatem ut puta diogenes socrates: Verbum est pars orationis significans incompositum prædicatum ut diogenes: uel sicut quidam uolūt elementum orationis sine casu significans aliquid cōstructum de aliquo uel aliquibus ut lego scribo. Coniunctio autem pars orationis est sine casu connectēs orationis partes. Porro articulus elementum est orationis casuale distinguens nominum genera & numeros: ut hic homo hæ arbores. Virtutes orationis quæ sunt græcitas. euidencia. breuitas. decentia. cōpositio. Est igitur græcitas recta secundum artem locutio uulgarē cōsuetudinē penitus repudiāns. Euidencia ē dictio nota mentis iterpres qua id quod intelligimus aperte loquimur. Breuitas est

dictio ipsa tantū quæ sunt necessaria cōtinēs ad significationē rei quā mofimur. Decentia dictio est cuiq; rei pprie accōmodata. Cōpositio dictio est qua rusticitas in dicēdo deuitatur. Porro ex uitiis barbarismus dictio est præter consuetudinem scælicium græcorū. Soleocismus autem est oratio incongrue constructa. Poema item est ut ait Possidonius in ea itroductione quam de dictione scripsit. Dictio numerosa seu metrica siue aptissime iuncta atq; operosæ oratiōis speciē excedēs: ut maxima tellus & Iouis æther. Poesis autē significatiuum est poema diuinarū humanarūq; rerum imitationē complectens. Diffinitio est ut ait Antipater ī primo de diffinitionibus oratio per solutionē perficiēdo enūciata: siue ut Crisippus ait in libro de diffinitionibus assignatio. Descriptio autē oratio est figurate ad res inducens: siue diffinitio diffinitionis uim simplicius & ligdius exprimēs. Genus est pluriū ac manentiū notionū cōceptio: ut cū dico aial: hoc. n. cūcta per spēs cōprehendit aīalia: Intelligētia est phantasma mētis neq; aliqd existens neq; aliqd faciens: sed ueluti aliquid existēs: & ueluti aliquid faciēs: utputa cū cogitatur equus etiā nō præsens. Species est quæ sub genere cōtinet: sicuti sub animalis nomine cōtinetur homo. Est autē maxime generalis quæ cū sit genus: genus nō habet. Est propria maxime quæ cū sit species non hēt speciem: sicuti Socrates. Est autem generis diuisio scissio in cōtinentes species: puta animalium sūt alia rationalia: alia irrationalia. Contraria diuisio est generis in speciem scissio per cōtrariū: uelut per negationē: ut entiū quædā sunt bona: quædā uero non bona. Subdiuisio est diuisio sub diuisione: ut illud existentiū alia bona sunt alia nō bona: eorū autem quæ bona non sūt: alia mala sūt: alia idifferentia. Partitio autē est generis in locos ordinatio: ut Crinis ait: puta bonorū alia qdem circa animū: alia circa corpus sūt. Amphibologia dictio est duas aut plures res significās per orationē ac proprie & secūdum eandē cōsuetudinē: utplura simul in eadem dictiōe capiantur: ueluti cū dicimus αὐλητρίσ̄ cecidit: significatur enim eadē uoce nūc aliquid tale: aula ter cecidit: & nūc tale: tibicia cecidit: incertū .n. est de muliere an de domo dicamus. Dialectica est ut ait Possidonius uerorū falso rūq; neutrorūq; scia. Versat̄ at ipsa: ut Chrysippus ait circa significantia & significata. Hæc igitur atq; huiusmodi stoici de speculatione uocis disserunt. Porro ī loco q de rebus significatis ē cōstruitur oratio de his q dici possunt & perfectis enunciatis ac sillogismis: itēq; de deficientibus & prædicamentis rectisq; ac supinis. Aiūt autē illud dici posse qd scdm rōnalē subsistat phātafiā. Eorum uero alia dicūt esse perfecta: alia deficientia: ac deficientia qdem sunt quæ iperfectā habent enūciatiōem: ut cū dicimus scribit: queritur enim quis. Perfecta uero sunt quæ plenā habent enūciationē: ueluti cū dicimus. Socrates scribit. Itaq; deficientibus qdē prædicamenta: pfectis uero enūciata: syllogismi: interrogatōes respōsiōesq; applicantur. Est at̄ p̄dicatū quod de aliquo enūciat̄ aut res de aliquo aliqbusue cōposita: ut Apollodorus ait: siue dicendum deficient constructum recto casu ad enūciati generationē. Prædicatorū autē alia qdē sūt accidentia ut nauigare p scopulos: atq; alia quidē prædicata recta sūt: alia supina: alia neutra. Recta quidem sunt quæ coustruuntur cum aliquo ex casibus obliquis ad prædicati genera

Septimus

quem aut spē aut aliquid eorū quæ sunt exterius: in q̄ ipsa cōstitutā eē beatā uitā. Quippe cū sit aīe insita ad cōsensionē totius uitæ. Perueriti aut̄ rōnale aīal plerūq̄ exterioribus negociis inductū & quasi rōnaliter persuasum: aliquādo aut̄ ob præsentiū instructionem. Natura enim occasiōes dat minime peruersas. Est aut̄ uirtus alia q̄dem cōiter oībus perfectio quædam ueluti statuæ: alia inuisibilis ueluti sanitas: & alia speculatiua uel itelligibilis ut est prudentia. Ait enim: Hecato ī primo de uirtutibus scīam quidem & speculatiuas quæ ex speculationibus cōstantiam habeant: uirtutes tueri: ut prudentiam atque iustitiam. Speculatione autem uacantes eas quæ ita ferme p̄ extensionē inspiciātur: ut illæ quæ ex speculationibus cōstant: ueluti sanitatē & robustitatem. Quippe & insipientiam quæ ī speculationis parte est sequi cōtingit ac p̄ferri sanitatem non secus ac fornicis structuræ robur accedere, appellant̄ aut̄ αρεωφῆτοι, quia cōsensiones non habent: sed accedunt: & circa ignauos sunt ut sanitas & uires. Argumētum uero quod substantialis uirtutis sit: ait possidonius in primo moralis oratiōis q̄ in p̄fectu fuerint Socrates Diogenes & Antisthenes. Esse aut̄ & uitiū subsistēs quia uirtuti opponat̄. Docibilem uero eē uirtutem & chrysippus in primo de fine dixit: & cleantes & possidonius ī exhortationibus: & Hecato: q̄ aut̄ docibilis sit ex eo cōstat q̄ boni ex malis fiant. Panætius quidē duas posuit uirtutes: cōtēplatiuam & actiuam. Alii tres: rōnalem: naturalem: & moralē. Quatuor possidonius: plures cleantes chrysippus & antipater. Nēpe enim Apolophanes unā dicit uirtutem prudētiam. Porro uirtutum alias quidem primas: alias uero eis subiectas: primas quidem ac ueluti principes prudentiam fortitudinem iusticiam tēperantiam: harū aut̄ ī specie magnanimitatem continētiam tolerantiam: ingenium consilium. Ac prudentiam quidem scīam eē bonorū ac malorū ac mediōrū, iusticiam uero scīam eorum quæ eligenda sunt: quæq̄ fugienda: quæq̄ sunt media. Cæterū magnanimitatem scīam quæ habitum faciat cælsiore m oībus quæ cōtingere possint æqualiter bonorū ac malorū. Continentiam uero affectionem iuiolabilem recte rōnis: siue habitum uoluptatibus insupabile. Porro tolerantiam scīam siue bābitum earum rerū quibus insistendum sit: uel nō atque mediā. Ingenium aut̄ hītum celerem officii iuentorem. Consilium uero scīam inspiciendi quænam & quo pacto gerentes utiliter operemur. Cōsentaneum est aut̄ uitiorum quoque alia prima: alia his esse subiecta. Puta īprudētiam. formidinē, iniusticiam, intēperantiam: incontinentiāque & hebitudinē & pessimum consilium his esse subiecta. Esse autem earū rerū ignorantiam uitiū: quæ scīa uirtus sit. Bonum uero cōiter quidem id esse quod sit utile: proprie uero siue idem: siue ab utilitate nō alienum. Quocirca ipsam quoque uirtutem & p̄iceps ipsius bonum ita tripliciter dici: cuiusmodi sit bonum: ex quo contigit ueluti uirtutis actum. A quo aut̄ ueluti studiosū uirtutis p̄ticipē. Aliter ita p̄prie diffiniūt bonū quod sit p̄fectū secūdū naturā rōnalis uel q̄si rōalis. Huiusmodi uero eē uirtutē: ut q̄ p̄ticipent sui actus uirtutis ac p̄bos eē. Accessiōes uero ipsius gaudium eē & lætitiā & similia. Eodem modo & in malis aliud quidem eē īprudentiā, formidinē, iniusticiam & his similia: quæ aut̄ p̄ticipent ui-

ciosos eē actus & malos hoies: hōz eē accessiones mōerōrē & angorem & cæte-
 ra i hūc modum. Præterea bona alia eē circa aīum: alia extrinsecus: alia neq; cir-
 ca aīum neq; extra: & ea qdem quæ sint circa aīum uirtutes eē: uirtutisq; actio-
 nes. Quæ uero extrinsecus: sunt: nobilem hēre patriam & amicū carū atq; pbū.
 Harūq; rez comitē fœlicitatē: quæ uero neq; extrinsecus neq; i aīo sunt: quenz
 ipsum sibi ipsi eē bonū ac fœlicē. Rursus aut mala prim eē circa aīum ipsa. s. uitia
 actusq; uitiosos: prim extrinsecus ut stultam hēre patriā & stolidū amicū: & quæ
 ista consequunt infœlicitatē: prim neq; extrinsecus eē neq; circa aīum: ut ipsum
 sibi ipsi eē malū atq; infœlicē. Itēq; bona alia uersari circa fines: & dici finalia: alia
 in effectu cōsistere: & dici efficientia: alia utrūq; simul eē: amicū quidē & quæ ab
 ipso nobis pueniunt cōmoda efficiētia eē bona. Porro confidentiam & magni-
 tudinem aī & libertatem & oblectationē & lætitiā & trāq; lītātē oēm q; uirtu-
 tis actum finis i parte eē: eūdem uero utrūq; simul esse. Nam ex eo qdem q; per-
 ficiūt fœlicitatem effectiua sunt bona: ex eo uero q; illam ueluti ptes ipsius iplēt
 ad finē pntent. Pari rōne malorū quoque alia eē finalia: alia effectiua: alia in utrū-
 que modū se hēntia. Inimicū nēpe & quæ ab ipso exoriunt incōmoda effectiua
 eē. Stupiditatē aut & humilitatē & seruitutē & molestiam & mōerorem ac tri-
 sticiam oēm q; actū maliciæ ad finem pntent. Ea uero se utroque mō hēnt. Nā
 & ex eo quod i ferunt infœlicitatē effectiua sunt: & ex eo q; eā utpote ipsius partes
 iplēt ad finē pntent. Præterea bonoz aī alia hitus sunt: alia affectiōes: alia neu-
 trū. Affectiōes qdē uirtutes sunt: hitus aut studia. Porro actiones neque hitus
 neque affectiōes sunt. Communiter aut bona sunt mixta: ut, fœcunditas, plis &
 quieta senectus. Simplex uero bonum est scientia: ac semper quidem præsen-
 tia bona uirtutes: non semper autem: ut gaudium deambulatio. Bonum autē
 omne cōducens & opportunū & cōmodū & utile & aptū & pulchz & iuuans
 & optabile & iustū eē. Cōferens qdē q; ea cōferat qbus cōtingentibus emolumē-
 tū capimus: opportunū quod ea quæ oportet contineat cōmodū quod ad id ac-
 cōmodatū sit ut excedat emolumēto extrinsecus cōtracta cōmercia. Utile quod
 usum præstet utilitatis. Aptū uero quod laudabilē conuenientiam opetur. Pul-
 chz quod uenustū sui usum præbeat. Iuuās quod tale sit ut iuuare possit. Opta-
 bile quod eiusmodi sit ut optōe præposita merito id eligamus. Iustū uero quod
 iuri ac legi cōcordet efficiatque societates. Honestū aut quod sit pfectū dicūt bo-
 num quod oēs a natura quesitos hēat numeros: sitque pfecte moderatū. Eius q;
 tuor spēs tradunt: iusticiā fortitudinē tēpantiā & sciām. Porro his honestas
 actiones cōsumari. Eadē itidē rōne turpe quod est in spēs qtuor scindunt i iniu-
 sticiā formidinē intēperantiā & isipientiā. Dicit aut honestum unice quidē
 quod possessores sui laudabiles facit: bonū dignum laude: aliter aut bene & apte
 ad opus suū natū esse: aliter uero quod ornat cū dicimus solum sapiētē bonū ho-
 nestūque esse. Dicunt aut qd honestū sit id solum esse bonū: ut hecato in primo
 de bonis ait: & chrysippus i libro de honesto. Id aut eē uirtutem & quod sit uir-
 tutis pnceps cui æq; le illud ē bonū oē quod sit id honestū eē: honestūque ac bo-
 nū tātundē ualere. Id aut huic simile ē. Nā quia bonū ē honestū ē: est aut hone-

Septimus

ſtū bonū ergo ē: putāt & oīa bona eē pia: bonūque oē ſummōpe eſſe appetendū: idque nec augmentū ſuſcipe nec detrimentū. Eorū autē que ſunt aiunt alia bōa: mala alia: alia neutra: bona q̄dem uirtutes eē prudentiā iuſtitiam fortitudinem tēpantiā & cætera id genus. Mala uero his oppoſita uitia imprudentiam iniuſticiam & cætera. Neutra uero quæ neque p̄ſunt neque obſunt ut ē uita, ſanitas, pulchritudo, uoluptas, robuſtitas, opes, gloria, nobilitas: & q̄ his oppoſita ſūt mors, egritudo, dolor, turpitudine, infirmitas, iopia, obſcuritas atque ignobilitas & his ſimilia: ut ait hecato ī ſeptimo de fine: & apollodorus in ethice & chryſippus. Nō enī eē iſta bona: ſed īdifferentia p̄ ſpēm p̄ducta: ſicut, n. caloris p̄priū ē calefacere: nō refrigerare: ita & boni p̄priū p̄deſſe & nō nocere. Nō autē magis p̄ſunt q̄ noceāt opes atque ſanitas. Quo autē bene uti & male poſſumus: id bonū nō ē: diuitiis autē & ſanitate bene & male uti poſſumus. Nō eſt igit̄ bonū opulentia & ſanitas. Poſſidonius tamen iſta quoque bona eē dixit. Sed neque uoluptatem bonū dicūt: & hecato in nono de bonis: & chryſippus in libris de uoluptate. Eſſe enim & fædas uoluptates: nihil uero fædū eē bonū. Prodeſſe autē ē mouere aut habere ſecūdū uirtutē. Cōtra uero nocere ē mouere aut hēre ſecūdū uitiū. Duobus at̄ modis dici īdifferentia. Vno qdē ea quæ neq; ad ſœlicitatē neque ad iſœlicitatē cōferunt: ut ſunt diuitiæ ſanitas uires gloria & cætera id genus. Nā & ſine his poſſibile ē ſœlicē eē. cū earū uſus uel rectus ſœlicitatis uel prauus iſœlicitatis auctor ſit. Aliter autē dicuntur īdifferentia quæ neque appetitū neque occaſionē mouēt: ut eſt uel pes in capite hēre capillos uel impes: uel extendere uel cōtrahere digitū. Priora, n. q̄ diximus īdifferentia nō ita ſe hēnt. Illa q̄ppe & appetitū & occaſionē mouent. Idcirco alia quidē ex eis eligunt̄: cū cætera æqua rōne uel eligenda ſint uel fugiēda. Porro īdifferentiū alia qdē p̄ducta ſunt: q̄ προη γμεναι dicunt: Alia abducta quæ αποπροη γμεναι uocant. p̄ducta quidē q̄ hēant exiſtimationē: ſequentia uero q̄ exiſtimationē careāt. Exiſtimationē uero aliā qdē cōferre aliqd̄ ad cōſentaneā uitā: q̄ circa oē bonū eſt. Aliam uero mediā quādā uim aut uſum cōferre ad eā uitā q̄ ſit ſecūdum naturam: cuiusmodi dicere poſſumus opes atque ſanitatē ſi qd̄ afferāt ad naturalem uitā. Aliā uero eē nunq̄ ſapientē ſed cauere. Cupiditati uoluptatem contrariam dicūt quæ ſit appetitio rōnabilis: quē admodū igitur ſub prioribus pturbationibus quædā adiungunt̄: ita & ſub primis affectionibus. Nāque uolūtati adiungi beniuolentiam, placiditatē, lenitatē, dilectionē. Cautioni autē uerecundiā, caſtitatē & cætera id genus. Gaudio iocunditatem læticiam æquanimitatē. Aiūt autē & ſapientē ſemper getū eſſe: ac pturbationibus uacuū. Eſſe itē & aliū ſine paſſione malū, ſ. quod tantūde ualeat ac ſi dicaſſet durus & ad uirtutis actiones immobilis. Faſtu itidē uacare ſapiētē: q̄ppe tantidē honorem & gloriam exiſtiare q̄ti dedecus & ignominiā eē: & p̄ditū quēlibet ſine faſtu. Quippe qui æque mouent̄ ad decus & ad ignominiā. Seueros itē aiūt eſſe ſapiētes oēs: q̄ neque ipſi loquant̄ ad uoluptatē: neque ab aliis ad uoluptatē dicta admittāt: eē autē & alios ſeueros: q̄ ad rōnem acrioris uini ſeueri dicant̄: quo ad medicamenta potius q̄ ad p̄portionē utunt̄. Siceros item eē ſapientes obſeruarique & cauere ſolicite ne quid de ſe melius q̄ ſit cōmendare putentur ſuco

seu arte aliqua mala occultante: & bona quæ insunt appere faciente ac circūcide-
 re uocis oēm fictionē: esse itidē specie a negotiis remotos. Cauere. n. ne quid præ-
 ter officium faciāt: ac uinum quidem bibere: non aut inebriari. Nunq̄ itē sanita-
 te mentis excidere. Incidere tamen aliquando in phantasias monstruosas ppter
 atræ bilis redūdantiam: siue ob delirationem non quidē deuiatōe rōnis: uerū ex
 imbecillitate naturæ. Neq̄ dolore capiendū sapientē q̄ is ægritudo sit animi rō-
 ne aduersate cōtractio. sic apollodorus ait in moralibus: diuinos quoq̄ esse: q̄ i
 seipsis quasi habeāt deum. Malū uero & ipiū sine deo esse: quod duplici rōne ac-
 cipitur: siue q̄ deo contrarius dicatur: siue q̄ aspernetur deum. Id tamen malis
 oibus non cōuenire. Pios aut & religiosos esse sapientes: peritos. n. esse diuini iur-
 ris omnes. Porro pietatem scientiā esse diuini cultus: diis itē eos sacrificia factu-
 ros castosq̄ futuros: Quippe ea quæ in deos admittūtur peccata detestari: diisq̄
 caros ac gratos fore: q̄ iactiq̄ iusti q̄ i rebus diuinis sint. solos uero sacerdotes eē
 sapiētes: consulere quippe ac decernere uero cum errore fiūt: ut mutilare seipsū
 substantiamq̄ proiicere eadē rōne & de his quæ præter officium sunt. Præterea
 officiorū alia quidē semper efficiēda sunt: alia uero non semper: & semp̄ sane ut
 est iterrogare atq̄ respōdere & ambulare & eius generis omnia. Eadem & in his
 quæ sunt præter officiū ratio est. Est etiam in mediis officiū aliquod: ut est pue-
 ros obtēperare pedagogis. Aiunt autem animam octo in pres esse diuisam. Esse
 autē has illius partis quinq̄ sensus uocalēq̄ particulam & cogitabilem: quæ est
 ipsa mens & generandi uim. Enim uero ex falsis accedere mentis peruersionem
 ex eaq̄ complures pullulare perturbationes atq̄ incōstantiæ causas. Est autem
 secundū zenonē ipsa perturbatio irrōnabilis ac præter naturam animi motus
 siue appetitio abundans. Porro perturbationū supremarum ut ait hecato in se-
 cundo de perturbationibus: ac zeno in eo quem scripsit itidem de perturbationi-
 bus libro: quatuor esse genera: dolorem metū concupiscentiam uoluptatem.
 Putant autē perturbationes: iudicia esse: ut chrysippus in libro de perturbationi-
 bus ait. Quippe auariciam opinionem esse inherentem de pecunia q̄ honesta
 sit: ebrietatemq̄ itidem & intemperantiam & cætera similia. Ac dolorem qui-
 dem irracionabilē animi contractionē esse. Eius autē species misericordiam: iui-
 diam: æmulationem: zelotypiā: angorem: conturbationem. tristitiam. mœrore
 confusionem. Misericordiam igitur egritudinem esse ex alterius miseria iūria.
 laborantis. Inuidiam uero dolorem esse in alienis bonis: æmulationem dolorē
 esse ex eo q̄ alius eo potiatur quod quisq̄ cupierit. Zelotypiam ægritudinem
 esse ex eo uenientem q̄ adsit alteri quod ipse quisq̄ habeat. Angorem uero egrit-
 tudinē eē præmentē: Cōturbationē ægritudinē eē angustantē difficultatēq̄ præ-
 stantem. Tristitiā ægritudinē permanentē altius insitam animo atq̄ crescentem.
 Mœrorem ægritudinē laboriosam. Confusionē ægritudinem esse irracionabilē
 mordentē & præsentia cōspici phibentē. Timorem autē eē metū impendētis ma-
 li. Porro ad timorem & ista referant: metū pigriciam pudorem terrore tumul-
 tum anxietatē. Esse autē metū timorē trepidationem facientem. Pudorē metū
 esse ignominia. Pigriciā metum futurilaboris. Terrorem metum ex inueta rei

Septimus

immagine proficiscentem. Tumultum metum esse cum adhæſione uocis. Concupiscentiã uero irrationabilẽ esse appetitũ cui & ista subiciant. Indigentia, odiũ, contentio, ira, amor, iracundia, excandescencia. Est aut̃ indigentia cupiditas quãdam cũ eo non potimur quod cupimus: ac ueluti a re ip̃a separata frustra uero ad illã nitẽs. Odiũ uero est cupiditas qua male cuipiã optamus cum profectu aliquo & incremento. Contentio cupiditas quãdã est ab electione profecta. Ira libido puniendi eius est qui læsisse uideatur iniuria. Amor aut̃ est concupiscentia quãdã in præstanti ingenio uiros non cadens: est enim insidiatrix industriã & studii peraper tam ac se igerentẽ pulchritudinẽ. Iracundia est ira iueterata & plena odii ulciscendi tempus obseruans: quod hisce uerbis ostenditur. Porro excandescencia est iranascens & modico existens. Cæterũ uoluptas est irrationabilis eius rei appetitus quã uideatur expetenda. Eius partes sunt delectatio, gaudiũ, in malis oblectatio, effusio. Est aut̃ delectatio uoluptas suauitate auditus animũ deliniens. Insultatio aut̃ uoluptas in malis alienis. Oblectatio quãdã est inductio animiq; inclinatio ad uoluptatẽ emolliẽs. Effusio uero uirtutis dissolutio est atq; remissio. Sicut aut̃ in corpore sunt ægrotationes quãdã ueluti podagrã & articulorũ dolores: ita & in animo gloriã appetitio imodica & mulierositas & cætera eiusdẽ generis. Est aut̃ ægrotatio morbus cũ imbecillitate. Morbus autẽ opinatio uehemẽs eius rei quã uideatur expetẽda: & sicut in corpore casu gignuntur egritudines quas κατὰ τὰ ἄρρωστα γκὰι διαρροια dicunt puta bilis & pituita: ita & in aĩo sunt quãdam procliuitates ut inuidentiã, contentiones ac similia. Esse autem & bonas affectiones aiunt tres, gaudiũ, cautionẽ, uoluntatem: esse uero gaudiũ placidũ & cõstans contrarium dolori: rõnabilem q; uoluptatem. Cautionẽ uero malorũ declinationẽ cũ rõne timori cõtrariam quã est declinatio sine rõne. Nam metuere existentiã probati uicissitudinẽ quancũq; statuerit pitus rerum ut uerbi gratia cõmutare cũ hordeo triticũ. Esse igitur producta quã & existimationẽ habent: ut in eis qdẽ quã ad aĩum pertinent ingenium, artem, profectũ & his similia. In corporalibus aut̃ uitam, sanitatẽ, robur, bonam habitudinẽ, integritatẽ, pulchritudinẽ. In eis uero quã sũt exterius diuitias, gloriã, nobilitatẽ & his similia. Cõtraria aut̃ superioribus in his qdẽ quã ad aĩum pertinent obtusionẽ hebitudinẽ iertiam & his similia. Porro in corporalibus mortem, morbum, imbecillitatem, malam habitudinẽ, debilitatem, turpitudinẽ & his similia. In exterioribus aut̃ paupertatem, obscuritatem, ignobilitatem & cetera in hunc modũ. Neq; uero producta sunt neq; non producta: quã neutro se habent mō. Præterea productorũ alia qdẽ per se ipsa pducta sũt, alia uero propter alia, alia & ppter seipsa & ppter alia, per seipsa quidem ut ingenium, pfectus & similia: per alia uero ut diuitiã: nobilitas & cætera id genus, ob seipsa uero & alia, ut ualentia uiuacitas sensuũ incolumitas, per seipsa quidem quia per naturam sũt: per alia uero quia non modico usui sunt: eodem se modo habet abductũ cõtraria rõne. Officiũ autẽ id esse dicunt: quod cur factũ sit p̃babilis ratio reddi p̃t, pertingere autem id ad arbores etiam & animantes. Notari nãq; & in his officia. Cæterũ & a zenone primo το καὶ δὴ κοινόν ita appellatum officium ex eo qd p̃ quosdam ueniat appellatiõẽ súpta

Liber

esse autem id actionem quandam naturalibus apparatus propria. Nam ex his quæ secundum appetitum geruntur: alia quædam esse officia: alia præter officium. Ea uero officia intelligenda quæ ratio facienda suaserit: ut parentes honorate: fratresque ac priam tueri: amicos parare: illisque adesse. Præter officium sunt quæ ratio fugienda suggererit: ut est parentes negligere: fratres omittere curam: amicis non consentire: priamque asp nari: & cætera in hunc modum: quæque autem ratio fieri neque uetat: ea neque officium esse: neque præterofficium: ut est festucam tollere: tenere stilum: urceum & cætera id genus. Atque alia quædam officia esse absque errore: alia cum errore. Sine errore quædam ut se sensusque tueri & similia. Quæ de sacrificiis: temporum instructionibus: lustrationibusque cæteris quæ sunt diis gratissima. Colendos item parentes ac fratres post deos monet. autem autem affectum & indulgentiam in filios ipsos esse naturale malisque iesse negat. Peccata item paria existimat: ut chrysippus ait in quarto naturalium questionum pleusque & zeno. Nam si uerum uero maius non est: nec falsum falso maius erit: ita nec fraus fraude: nec peccato peccatum. Nam & qui centum stadiis abest a canopo & qui uno: æque in canopo non sunt. Itaque & qui minus peccat & qui amplius: æque in recto opere non sunt. Heraclides tamen tarientis antipatri tarselis necessarius: atque athenodorus in paria peccata dicunt. Accessusque item sapientem ad reprobum. nisi quod impediatur: ut chrysippus in primo de uitis ait. namque & uitia propulsaturus: & ad uirtutem excitaturus ciues suos. Vxorem item ducturus procreandorum liberorum causa: ut zeno ait in reprobis. Sapientem præterea non opinaturus. id est. mendacio non accessurus neque assensurus cuique: cynicamque sectam amplexurus: esse. non. illam ualidam ac celerem ad uirtutem uiam: ut apollodorus in moralibus fatetur. Gustaturus insuper humanas carnes si ita casu obuenerit. Solumque sapientem esse liberum: malos autem seruos: esse. non. libertatem potestatem operandi qua stulti & mali omnino careant: esse autem & seruitutem aliam quæ in subiectione consistat: & tertiam quæ in conditione ac subiectione sit: cui opponitur dominatio & ipsa mala. Non modo autem liberos esse sapientes uerum & reges. Cum sit regnum imperium nemini obnoxium: quod de sapientibus solis asserit: ut chrysippus ait in libro quod zeno proprie sit usus nominibus. Statuere. non. ait oportere principem de bonis ac malis: hæc autem malorum scire neminem. Similiter ad magistratus & iudicia & oratoriam solos illos idoneos neminemque malorum. Esse item idem & in peccata incidere non possunt: esseque in nocuos: nam neque aliis nocere neque sibi: misericordesque non esse: neque ueniam alicui habere: neque. non. præuaricatos constitutos a lege cruciatus: nam cedere misericordiamque & mansuetudo ipsa nulla uestigia aduersus cruciatus simulatione benignitatis: neque illos arbitrari duriores. Sapientem nihil eorum admirari quæ uideantur mirabilia & insperata ut charonia fluxusque maris ac reflexus & fontes calentium aquarum atque ignium euaporationes. Enim uero neque solitarius inquit sapiens uiuet. Est enim socialis per naturam atque actione gaudet: exercitationemque suscipiet firmam ac roborandi corporis causa: orabitque inquit sapiens ac uota faciet bona a diis postulas: ut possidonius in primo de officiis: & hecato in tertio de paradoxis ait. Dicuntque item amicitiam solos inter bonos quos sibi inuicem studiorum similitudo conciliet: posse consistere. Porro amicitiam ipsam societatem quadam esse dicunt omnium quæ sunt ad uitam necessaria: cum amicis ut nobis ipsis utamur: obque id amicum eligendum pronuntiant: amicorumque multitudinem inter expetenda ponunt: inter malos consistere non posse amicitiam: cum nemine stultorum esse litum

Septimus

gandum: omnesque stultos insanire: neque enim prudentes esse: uerum per insaniam
æquale stultitiam omnia gerere. Sapientem omnibus benefacere sicuti & ismeniam dicimus tri-
biis omnibus bene cecinisse. Sapientem quoque esse omnia. Quippe perfectam illi potestatem a
lege præstitam. Ceterum malorum ac stultorum quaedam esse quemadmodum & iniquorum ali-
ter quidem ciuitatis: aliter utentium dicimus. Virtutes sibi inuicem ita esse connexas: ut qui
unam habuerit omnes habeat: esse quippe illarum cões speculatioes ut chrysippus in primo
de uirtutibus & Apollodorus in physice secundum antiquum morem: & hecato in ter-
tio de uirtutibus aiunt: qui. n. pibus sit ea dispicere & agere quæ sint agenda: quæ
uero facienda sint ea & eligenda esse & sustinenda & distribuenda & perseveranda. Se-
quuntur autem prudentiam quaedam consiliorum maturitas & intelligentia: temperantiam uero or-
dinis constantia & ornatus. Iustitiam autem æquitas & gratitudo: fortitudinemque constantia
atque ualentia. Placet autem eis nullum inter uirtutem & uitium esse medium. Peripateticis ecõ-
tra inter uirtutem & uitium perfectum facientibus: quemadmodum. n. lignum aut distortum aut
rectum oportere esse aiunt: ita iustum uel iniustum: neque uero iustius neque iniustius: at in
cæteris similiter. At uirtutem chrysippus quidem amitti posse: clearches uero non pos-
se ait: ille posse amitti per ebrietatem & atrabilem: ille non posse ob firmas ac stabiles
comprehensiones: ipsam uero esse eligendam. Erubescimus denique in his quæ male agimus:
adeo quod sit honestum id solum scimus esse bonum: ipsamque sibi sufficere ad bene bea-
teque uiuendum: ut ait zeno & chrysippus in libro de uirtutibus: & hecato in secundo
de bonis. Si. n. inquit magnitudo animi sola sufficit: qua omnibus fastigio mentis tran-
scendamur: ipsa que pars uirtutis est. Profecto & uirtus sola sufficit ad beatam uitam: ea
quoque contentes quæ molesta uidentur. Panætius tamen & possidonius uirtutem mi-
nime sufficere dicunt. Verum opus est bona ualitudine & affluentia rerum & robore. Pla-
cet item eis uirtute semper uti: sicuti clearches ait. Amitti. n. non potest: semperque perfectio ai-
uteque sapiens. Natura quoque ius non positioe constare: sicuti & legem & rectam rationem: ut
chrysippus in libro de honesto ait. Videatur autem eis ne dissonantiam quædam a philosophia
discedere. Hac enim ratione prius defecturam omnem uitam quam defuturam philosophiam: ut
possidonius in exhortationibus ait. Liberales quoque disciplinas esse magno usus
sapienti chrysippus auctor est. Placet item illis nullum nobis ad animantes cæteras ius
esse: ob naturam dissimilitudinem: ut chrysippus in primo de iustitia: & possidonius
in primo de officiis tradunt. Amatorem quoque sapientem eos iuuenes qui præsefer-
rat spem. idolis: ingeniumque ad uirtutem aptissimum: ut zeno in libro de repu. & chry-
sippus in libro de uitis primo: & apollodorus in libro de moralibus aiunt. Amo-
rem uero adminiculum beneficentiam propter apparentem uenustatem: neque congressus
est uerum amicitiam. Neque enim thrasonidem & quidem cum haberet in potestate ama-
tam: abstinuisset ab ea: ne odiret. Esse igitur amorem amicitiam nodum: ut chrysippus
in libro de amore ait: neque esse eum in uitio. pulchritudinem item uirtutis esse
florem: & cum triplex uitæ genus sit: speculatiuum: actiuum: & rationale: tertium istud
eligendum dicunt. Quippe effectum a natura rationale animal ad speculationem
& actionem. Rationabiliterque aiunt sapientem seipsum educturum ex uita &
patriæ & amicorum causa: siue inter acerrimos doloris aculeos: siue membro-
rum mutilationes: aut incurabiles morbos illi occumbendum sit. Placet item illis uxores

quoque cōes eē oportere apud sapientes: ut quilibet illi congregiat: quæ sibi prior occurrerit: ut ait zeno in repu. & chrysippus in libro itē de repu. diogene itidem cynico ac platone huius cōitatis auctoribus. Oēs enim patrum instar æqua caritate diligemus: tolleturque adulterii suspicio & zelotypia. Eam uero repu. esse optimam quæ sit mixta ex regno & populari dominatu optimatūque potentia: atque in moralibus quidem decretis huiusmodi sunt: pluraque huiusmodi tradūt non improbabili rōne subnixi. Verum ista summam ac ueluti per capitula & elementa tetigisse sufficiat. Cæteræ physicam rōnem diuidūt in locū de corporibus & de principis & elementis & diis & finibus & loco & inani. Et ista quidem per species diuidunt. generaliter autē in locos tres: de mūdo: de elementis: tertiumque de causis. De mundo locū in duas distingui partes dicunt. Vna enim consideratione in ipsius ascisci societatem & mathematicos: per quā de fixis uagisque syderibus disputant: puta si sol tantus sit: quantus uideatur: & lunæ itidem quanta sit magnitudo: & de ortu occasuque syderum: atque cæteris huiusmodi quæstionibus. Alteram eius considerationem eē quæ solis congruat physicis: quasi quæ sit illius substantia quaeritur: ac de sole utrum genitus an ingenitus sit: & utrum aëatus sit an uero inanissimus: corruptibilis ne an incorruptus: & prudentia agatur: nec ne: ac in hunc modum de reliquis. Causalem quoque rōnem & ipsam eē bipartitam. Eius alterā speculationem medicorum eē cōmunem quæstionem: qua inquirūt de principali animæ: & de his que fiunt in animo & de seminibus atque eius generis cæteris. Reliquum uero mathematicos quoque sibi usurpare: quomodo scilicet uidemus: & quæ sit causa perspicacis phantasiæ: qua rōne cōstent nubes tonitruaque & irides & arcus & cometæ & his similia. Videtur autem illis duo eē reges omnium principia: faciens uidelicet ac patiens: quod igitur patitur sine qualitate eē substantiam materiam: quod autē faciat uerbū deū esse: quod in ipsa sit. Hūc enim quippe septernum per ipsam oēm singula creare. Ponit autē hoc decretum Zeno cittiensis in libro de essentia: Cleanthes quoque in libro de atomis: & Chrysippus in primo physicorum in fine: Archedemus quoque in libro de elementis: & Possidonius in secundo naturalis rōnis. Differre autem aiunt principia & elementa: nam illa quidem ingenita eē & corrumpi non posse: elementa uero per igneam euaporationem corrūpi: sed & incorporea eē principia: & ipsa informia: hæc uero formata. Corpus autē appellat Apollodorus in physica: quod secetur in tria in longitudinem latitudinem & altitudinem. Id autem & solidum corpus appellat. Porro superficies eē corporis finis: siue corpus longitudinem solam habens ac latitudinem sed carens altitudine. Hanc autē Possidonius in quinto de celæstibus & secundum intelligentiam & secundum substantiam reliquit. Linea planicie finis est siue longitudo absque latitudine: siue corpus solam habens longitudinem. Punctus autē est lineæ finis notaque minima. Vnū quoque deū eē: ipsumque & mentem & fatum & Iouem multisque aliis appellari nomibus. Principio igitur illum cū eēt apud se substantiā oēm per aerem in aquam cōuertisse: & quemadmodum in foetu semen continetur: ita & hanc ferendi rōnem in humore talem residisse: materia ad operandum aptissime parata ex qua cætera post hæc gignerent. Tū

Septimus

genuisse primū elementa quatuor: ignē aquam aerem terrā. Differit ista zeno i libro de uniuerso: Chrysippusq; in primo physicor; & Archedemus in quodā de elementis. Est aut elementum ex quo primo pdeūt quæ fiunt & in quod extremū soluuntur. Esse aut quatuor elementa simul infectam seu incōpositā substantiam materiā. Esse aut ignem calidū: aquam humidam: aerem frigidū: terramq; aridam. Nō solum sed etiam adhuc in aere inesse eandem partem. Sūmo igitur i loco ignem eē: quem æthera dici oportet. In quo primū immobiliū astro- rum orbē eē natū. Deinde errantiū, post hunc aera. Tum aquam. Extremū aut oīum terram: quam mediā oīum eē. Mundū uero tripliciter dicūt ipsumq; de- um: quem ex oī substantia dicunt ppriam qualitatem: qui & incorruptibilis & ingenitus sit opifex tanti operis cōponendi: ut quot annis orbes suos pagat sol i se ipsum oēm substantiam cōsumēs ac eam rursus ex se ipso gignens: ipsumque ornatū cæli mundū eē dicūt. Tertiū qui sit ex utrisq; cōpositus: & est mūdus p- prie qualitas uniuersor; substantiæ: siue ut ait Possidonius in metheoricis præ- ceptis: qui constat ex cælo & terra & terrenis cælestibusq; naturis: siue qui con- stat ex diis & hoībus eisq; rebus quæ hor; grā conditæ sunt. Cælū aut est extre- ma circūferentia in qua diuinū oē fixum ac locatum ē. Mundum quoq; regi ac disponi secūdam mentē ac prouidentiam: ut Chrysippus ait in qnto de prouidē- tia: & Possidonius in terriodecimo de diis: mente per omnes illius ptes pertigē- te: sicut & in nostra aīa cōrigit: sed p alias magis: p alias minus: Per alias eni ueluti habitus recessit ut per ossa ac neruos: per alias ueluti mens ut per principale. Sic igit & mūdum totū qui animal est & aīatus ac rōnalis habere principale su- um æthera: ut ait Antipater tyrius in octauo de mūdo. Chrysippus aut in primo de prouidentia & Possidonius in libro de diis: cælum aiunt principale eē mūdi. Cleantes uero solē: Chrysippus aut rursus a se dissidens in eodē purissimum di- xit ac liquidissimū æthera: quem etiā primū asserunt eē deum sensibilibiter ueluti infusum esse per aëria omnia: cunctasq; animantes & arbores: per terrā autem ipsam secūdam habitū. Vnū eē mundum & hunc finitum rotūda globosaq; fi- gura. Nanq; ad motum eē huiusmodi orbem aptissimū: ut ait Possidonius i qn- to de rōne physica: & Antipater in libris de mundo. Extra ipsum aut circūfusū eē uacuum imensum: quod sit incorporeū. Incorporeum autem id eē quod a corporibus contineri queat: nō aut contineat. Porro nihil in mūdo esse uacū: sed inter se mirabili eē unitate deuinctum. Id enim cogere cælestium ad terrenā concordiam & cōgruentiam. De uacuo aut differit Chrysippus in libro de iani & in primo naturaliū artiū & Apolliphanes in physica: Apollidorusq; & possi- donius i secūdo rōnis naturalis. Esse aut incorporea ista similia. Tēpusq; præte- rea esse incorporeū: quod interuallū sit mūdani motus, huic præteritum quidē eē infinitū ac futurum: præsens aut finitum. Placet autem eis corruptibilem eē mundū: quippe genitum eor; rōne quæ per sensus intelliguntur. Cuius & ptes sunt corruptibiles & totum. Partes aut mundi corruptibiles sunt. In se, n. inuicē mutant: Est igit corruptibilis mundus: ac quicquid mutari in deterius pōt cor- ruptibile ē: & mūdus aut huic mutationi & corruptioni obnoxius est. Nāque &

ficcatur & in humorem soluit. Mūdū uero fieri cū ex igne substantia paerē uer-
 sa in humorem fuerit. Deinde crassior ipsius pars effecta fuerit: terra porro subti-
 lior in aerem cesserit: Eadēq; magis ac magis extenuata in igne euaserit. Tum ex
 his permixtis exortas eē aiantes: & arbores & alia genera mūdāne creaturæ. De
 generatione igit & corruptione mundi & Zeno in libro qui de toto inscribit di-
 sputat: & Chrysippus in primo physicorū: & possidonius ī primo de mūdo: Cle-
 anthesq; & antipater in decimo de mūdo. Porro Panætius corruptibilem asserit
 mundum. q; aut sit aīal mundus & rōnale & aīatum: & iutelligibile & Chrysi-
 ppus in primo de puidencia differit & Apollodorus ī physica & possidonius. Sic
 aut animal quod sit substantia animata sensibilis. Animal. n. eo quod nō sit ani-
 mal prāstantius ē: Nihil aut mūdo prāstantius ē. Est ergo aīal mundus. Porro
 aīatum eē inde manifestum ē: q; aīa nostra inde ueluti auulsa sit: Boethus aut ait
 nō eē aīal mūdū. Vnum aut eē & zeno in libro de toto: & Chrysippus & Apol-
 lodorus ī naturalibus & Possidonius in primo naturalis rōnis tradunt: omne
 autem dicit ut ait Apollodorus Mundusq; & secūdum alterū modū id quod ex
 mundo & exteriorē uacuo constat. Mundus igitur finitus ē. Sed inane illud infi-
 nitum. Cæterum Sydera illa quidē quæ fixa sunt cum cælo toto una circūfer-
 ri. Errantia aut suis motibus agi. Porro Solem obliquum iter peragere per signi-
 ferum orbem: Lunamq; similiter nunc plenam eē: nunc cornibus fulgere: Esse
 autem Solem quidē purissimū ignem: ut ait possidonius ī decimosextimo de
 cælestibus. Ac terræ molem sua magnitudine uincere: ut idem ait in decimosex-
 to naturalis rōnis. Esse item orbicularem ad mundi rationem idem ipse auctor
 ē. Ignem ergo eē quod oīa ignis peragat munera: maiorem aut terre globo quod
 oīs ab illo illustret. Neq; ipsa modo sed ē cælum. Id & quod Terra coni instar
 umbram faciat maiorem eē significat. Oībus autem ex partibus cerni ppter ma-
 gnitudinem. Lunam uero plus hēre de terra quippe quæ illi propior est. Nutri-
 ri aut hæc ignea & astra cætera. Solem quidē ex mari magno quod sit intellē-
 ctualis uapor. Lunam uero ex potabilibus undis quod sit permixta aeri: ac uici-
 na terræ ut possidonius in sexto de rōne naturæ ait: ex terra cætera. Putāt & syde-
 ra globosa eē & immobilem terram. Lunāque proprio carere lumine: Sed id a so-
 le mutuari. Deficere aut solē quidē cū ante illū ex ea pte qua terras respicit se ap-
 posuerit luna: ut in libro de toto scribit Zeno. Apparet. n. quando ex concursio-
 ne mutua illum occulit: rursūque restituit. Notatur id maxime per uas æreū
 patens in quo sit aqua: lunam uero cū in terræ iciderit umbram: quocirca tunc
 solum hoc defectu laborare cum plena fuerit. Et quidē cum p diametrum so-
 li mensibus singulis obiecta sit. Nam cum obliquo motu contra solem mouea-
 tur. Latitudine differt: cum uel ad australem uel ad septentrionalem uergit pla-
 gam: cū tamen illius latitudo ad solis & eam quæ media interiacer latitudinem
 uenerit. Deinde fuerit emensa solem: tunc deficit. Mouetur autē eius latitudo p
 ea quæ media sūt in chelis & scorpio & ariete & thauo: ut ait Possidonius. Deū
 uero esse aīal immortale: rōnale: pfectum siue intellectuale: beatū: a malo om-
 ni remotissimū: puidencia sua mundum & quæ sūt in mundo disponens oīs

Septimus

non tamen inesse illi humanae formae lineameta. Caeterum esse quidem opificem im-
 mensi huius operis: sicuti & patrem omnium. Ceterum autem & ipsius partem: quae per omnia
 penetret: eaque multis appellari nominibus iuxta proprietates suas. Namque iouem dici quod
 omnes iuuat: eumque graece, Δία appellari: quod per ipsum sint omnia. Eundem Ζηνά
 uocari: quod uita omnium sit auctor. αἰθέρα autem quod in aethere distentum sit principa-
 le eius ipsum. ἠέρα uero quod in aere. ἠφαίρον, quod in artificiali igne. καὶ ποσει-
 δωνά quoque quod in humore. Λήμνητραν que quod in terra. Similiter & ap-
 pellationes alias probabiliter quadam ratione interpretati sunt de diuina substantia. Ze-
 no ait mundum totum atque caelum. Chrysippus quoque in primo de diis: & Possido-
 nius in primo de diis: & Antipater in septimo de mundo: aeriā ipsius substantiā tra-
 dunt. Boethus autem in libro de natura dei substantiā fixorum siderum dixit: natu-
 ram uero aliquando quidem exponit quae continet mundum. Aliquando uero quae
 germinare humum facit: nascique super terram omnia. Est autem natura habitus ex seipso
 motum accipiens iuxta seminalē rationalem: efficiensque & continens quaeque ex ipso sunt
 statutis diffinitisque temporibus: eaque faciens a quibus discreta per naturam est.
 Hanc autem & uoluptati praeferre commodum: quod ex hominis constat opificio. Fa-
 to autem fieri omnia Chrysippus in libris de fato: & possidonius in secundo de fato: &
 Zeno: Boethus quoque in primo de fato tradunt. Est autem fatum connexa rerum
 series siue ratio per quam mundus administratur. Diuinationem item omnem aiunt
 subsistere: siue etiam esse prouidentiam. Ipsamque per ascensum quosdam ar-
 tem diffiniunt: ut ait Zeno & Chrysippus in secundo de diuinatione: Atheno-
 dorusque & possidonius in duodecimo de ratione naturae: & in quinto de diui-
 natione. Panætius autem hanc non subsistere dixit. Enim uero rerum omnium sub-
 stantiam primam materiam dicunt: ut & chrysippus in primo rerum naturalium
 & Zeno. Est autem materia ex qua quodlibet fit. Appellaturque dupliciter
 materia scilicet atque substantia siue illa omnium siue rerum singularum. Ac
 ueluti particularium causa. Ac omnium quidem materia neque maior neque
 minor efficitur. Est autem alia eorum quae in parte sunt. Corpus autem esse sub-
 stantiam diffiniunt: idque finitum ut antipater ait in secundo de substantia: &
 apollodorus in physica. passibilisque est ut idem ait. Nam si esset immutabilis
 nulla ratione quae fiunt ex ea fieri possent. Hinc & illius sectio in infinitum
 tenditur: quam infinitum chrysippus ait. Nihil enim infinitum est: in quod se-
 ctio cadit. Verum finita est. Concretiones item fieri per totum: ut Chrysippus
 in tertio naturalium ait: & non per circumscriptionem & appositionem: quippe
 uini modicum pelago iniectum aliquamdiu dorso se aequoris intendens oblu-
 etabitur: postmodum defluet atque una corrumperetur. Quosdam item esse
 daemones dicunt: quibus insit hominum miseratio: inspectores humanarum
 rerum: heroes quoque solutas corporibus sapientum animas. Porro ex his quae
 manant ab aere: hyemem quidem esse aiunt aerem super terram algidum ob solis in ante-
 riora processum. Verum autem temperiem aeris quando suo ad nos cursu sol agit. Aestatem
 uero eminentem terrae aerem confortum: & calefactum solis ad septentrionem cursu. Autum-

quoque fieri recursum solis a nobis ad ea loca a quibus fluunt. ceterum eiusmodi repestatum gignenda auctore esse sole nubes euaporate. Irim uero reflexos esse ab humidis nubibus radios: siue ut ait Possidonius in caelestibus declaratio scissurae solis siue lunae in nube rosida concava atque continua ad imaginationem ueluti in speculo conspicans magni orbis circumferentiam. Cometas autem & pogonias & faculas ignes esse subsistentes quando crassior aer ad aetherea loca peruenit. Iubar autem repetitini ignis incendiium quod cito per aerem fert. Longitudinisque phantasia insinuat. Pluuia uero conuersionem ex nubibus in aquam cum siue ex terra siue ex mari uel solis sursum elatus humor effectu caruerit. Ea uero congelata pruinam dicitur. Gradinem uero concretam nubem a uento comminutam. Niuem autem humorem ex concreta excussum nube: ut ait Possidonius in octauo de ratione naturae. Coruscationem accensionem nubium quae a uento illidantur atque rumpuntur: ut Zeno ait in libro de toto. Tonitruum uero fragorem esse: qui ex nubium collisione perficitur. Fulmen autem incensionem ualidam uehementi cum impetu terris irruentem: cum inuicem uel uentorum colliduntur nubes atque prurunt. Alii conuersionem ignei ac flammantis aeris uolenter delapsam. Typhonem uero fulmen uolentem magna uel spiritus demissum: siue fumantem spiritum rupta nube dilapsum: praeter nubem igni circumfusam cum flatu in terram concava siue conclusa & coartata spiritu in terram: ut ait in octauo Possidonius. Esse autem illius plura genera. scilicet terrae motus: hiatus: illuuias ebullitiones. Placet autem eis & ordinem ita se habere: Terram mediam centri rationem obtinere: postquam globosam aquam & ipsam idem habere centrum cum terra. Ita in aqua terram esse. Postquam aqua rotunda aerem sphaeram istam. Esse autem in caelo circulos quinque. Ex his primum septentrionalis qui semper appareat. Secundum tropicum aestiuum. Tertium aequinoctiale. Quartum hyemale tropicum. Quintum antarcticum qui non appareat. Dicunt autem paralleli: quia non in se inuicem conueniunt. Describunt tamen circa idem centrum. Porro Zodiacus idest signifer circulus obliquus est: quippe parallelos lustrans. Quinque autem sunt Zonae super terram. Prima australis super arcticum circulum rigore frigoris inhabitabilis. Secunda temperata. Tertia nimia uel aestus inhabitabilis: quae torrida dicitur. Quarta temperata. Quinta septentrionalis itidem frigore inhabitabilis. Opinantur item naturam ignem esse artificialem suo itinere ad generationem tendere idest spiritum ignis spem artificum praeferentem. Animam uero sensibilem eamque esse nobis insitum & ingenitum spiritum. ideo & corpus esse ac durare post mortem: esse tamen obnoxium corruptioni. Ceterum mundi animam esse incorruptibilem cuius partes sint animantium animae. Zeno autem cirtius & antipater in libris de anima: & Possidonius animam spiritum calidum dicunt. Hoc enim spirare nos atque ab ipso moueri. Cleanthes quidem omnes perdurare quas hic spiritus candor attigerit. Chrysippus solas sapientium perpetuat animas: partes autem animae octo esse dicunt: quinque sensus & quae nobis insunt seminales rationes: uocalemque & rationale partem. uidere autem cum id quod iter uisum subiectumque lumen est in conuentionem tenditur spem: ut Chrysippus in secundo naturalium ait. Apollodorusque equidem aeris illam partem quae conuentionem speciem habet prope uisum: Basin uero prope id quod cernitur fieri: quasi igitur per uirgam intento aere quod uideatur renunciari. Porro audire cum is qui medius inter loquentem & audientem est: aer uerberatur orbiculariter. Deinde agitated auribus influit: quemadmodum

Septimus

& cisternæ aqua per orbem iniecto agitur lapide. Somnum uero fieri cum uis sensibilis circa principale soluitur nostrum. Causas uero perturbationum reddunt eas: quæ circa spiritum fiunt conversiones. Semen autem esse dicunt: quod eiusmodi genere potest a quibus quoque ipsum discretum sit. Porro hominis semine quod emit tit homo una cum humido animæ commisceri partibus pro commixtione maioris rationis. Id autem chrysippus in secundo naturalium ait spiritum esse secundum substantiam: idque ex iactis in humum seminibus constare: quæ cum antiquata fuerint non iam nascuntur: quod scilicet spirauerit illorum uirtus. Atque ex omnibus corporis partibus defluere id ait sphaerus. Omnes ergo gignere corporis partes. Porro femina semen infœcundum esse aiunt: ibecillumque ac modicum: & aqueum ut sphaerus ait: Principale uero potissimam ac propriam esse animæ partem: in qua phantasia appetitusque gignatur: atque unde sermo emittatur. Id autem in corde esse: sed enim ista secundum illos de rebus naturalibus quantum sufficere ad presentis operis compendium arbitrati sumus hæcenus sunt dicta. Quænam uero sint in quibus illorum sententiæ differant breuiter adnotandum. Aristochius phalanthusque cognomino siren finem esse dicunt ad aliquid inter uirtutes ac uitia indifferenter uiuere nullam quolibet modicam uarietatem relinquendo: sed æque se in omnibus habendo. Esse autem sapientem præclaro histrioni similem qui siue thesitarum siue agamemnonis personam fingat: utrumque decetissimo gestu imitatur. Naturalem item ac rationalem locum sustulit: dicens alium quidem esse supra nos: alium nihil ad nos. Solam autem quæ mores instituat partem ad nos pertinere. Similes autem esse orationes dialecticas dicebat araneæ telis: quæ & si quid artificiosum indicare uideantur iuuiles sunt. Virtutes quoque neque plurimas inuexit: ut zeno: neque unam quæ multis appellatur nominibus: ut megarici. Sed & id quoque quod ad aliquid habere dicitur. In hunc autem modum philosophas atque in synosarge differens ferme obtinuit: ut sectæ propriæ iuuentor diceretur. Milciades denique & diphylus aristoni appellabantur. Erat autem illi magna persuadendi uis: plebique se maxime accommodabat. Unde & de illo Timon ait: Et si quis aristonis de stirpe populum attraheret. Congressus autem polemoni ut diocles ait Magnesium. Cum zeno longum incurrisset morbum sententia decessit: maxime autem stoico dogmati ille intendit animum quo dicunt sapientem esse opinabilem. Cui præus reluctatos geminos fratres induxit: ut alter ex his illi depositum daret. Alter deinde reciperet atque ita hærentem coarguit. Exercebat autem aduersus arcesilaum inimicitias. Unde cum uidisset thaurum monstruosum maricem habentem me miserum inquit. Datum est Arcesilao epichirema aduersus euentiam. Academico cuidam quæquam se comprehendere negati: Ergo ne inquit hunc iuxta te sedentem non uides? Negate illo quis ergo te inquit excecauit: quis ipsa lumina abstulit? Feruntur eius ista uolumina. Exhortationum libri duo: de zenonis dogmatibus dialogi: de scholis sex: de sapientiae exercitatione septem. Amatoriarum exercitationes: commentaria: deiani gloria commentaria quædecim: commentarii tres: de usu undecim: aduersus oratores: aduersus alexim rescripta: aduersus dialecticos tres. Ad cleatham epistolarum libri quattuor. Panætius autem & sofocrates solas epistolas ipsius esse dicunt: Cætera pipatetici aristonis. Hunc fama est cum caluus esset æstus solis excepisse capite: atque ita uita functum esse: iusimus autem & in ipsum hoc modo.

Quid dum senex esses ariston & caluus
 Soli caput summum dedisti coquendum:
 Quærens calorem nempe plusq̄ oporteret
 Ditem neque uolens reperisti frigidum.
Fuit autem & alius aristo iulietes peripateticus: alius item musicus atheniensis.
Quartus tragicus poeta. Quintus alexensis qui artes oratorias scripsit. Sextus alexandrinus peripateticus. Herillus autem Chalcedoniensis finem sciētiam dixit: quod est semper uiuere: cuncta referendo ad uiuendum cum scientia: ne in ignorantiam deiiciamur. Esse autem scientiam habitum in phantasiarum acceptatione non uerbis explicabilem. Aliquando dicebat nullum esse finem. Sed secundū casus uarios & res immutari ipsum: ut si idem æs & alexandri fiat statua & socra- tis. Differre autem finem & eam quā dicit ὑποτέλιδα idest fini subiectam. Hæc enim & eos qui sapientes non sunt conspiciari: illum neminem nisi solum sapien- tem. quæ autem inter uirtutem & uitium sint indifferentia. Sunt eius libri bre- ues quidem sed succi ac sensus pleni: continentque contradictiones aduersus Ze- nonem. Fertur eum puerum complures adamasse quos zeno cum uellet auerte- re tonderi coegit herillum: illosq̄ ab eo auertit. Sunt autem eius libri de exercita- tione: de perturbationibus: de opinatione: Legifer ὠκίεϋτικός antipheron magi- ster: parans: dirigens: mercurius: medea: dialogi quæstionum moralium. Diony- sius uero finem dixit uoluptatem. Eum in oculorum dolorem icidisse: eo enim cruciatus acriter dolorem dicere noluit indifferentem. Erat autem diophāto pa- tre natus: & ciuitate heraclia: atque ut ait Diocles: primo quidē audiuit heraclii- dem ciuem suum. Deinde alexinum: postremo Zenonem. pricipio quidem stu- diosus admodum omnigenis se poematibus addixerat. Aratū tamen carius am- plectabatur: quem & imitari satagebat. Demū cum discessisset a zenone sese ad cyrenaicos contulit: ac palam iustra ingrediebatur. Cæteraq̄ sub omnium gere- bat oculis quæ ad uoluptatem pertinerent. Cumque ad octogesimum uitæ an- num peruenisset: inedia consumptus interiit. Feruntur autem eius libri: de seda- tione perturbationum duo: de exercitatione duo: de uoluptate quattuor: de di- uitis & gratia & cruciatu: de hominum usu: de foelicitate: de antiquis legibus: de his quæ laudantur: de barbaricis consuetudinibus. Et isti quidem a stoicis decre- tis deuiauerunt. Successit autem zenoni cleanthes de quo dicendum nunc est.

Cleanthes.

Cleanthes Phanii filius Assius: ut antisthenes ait in successioneibus: pri- mum quidem pugil fuit: profectus autem athenas cum drachmis quattuor: ut quidam aiunt: congressusq̄ zenoni studiosissime phi- losophatus est: inq̄ eisdem decretis perstitit. Memoriae proditum est ipsum laboriosissimum fuisse: adeo ut inopia cogente se merce- narium faceret ac noctu quidem in hortis hauriret aquas. Interdiu autem ope- ram studiis liberalibus daret: ut & phreantes idest exhauriens puteos appellare- ur. Aiūt illum cum pertra tus esset ad iudicium redditurus rationē: Vnde adeo obustus ac tam boni habitus uiueret: hortulano apud quem id muneris imple

Septimus

bat: ac muliere penes quam farinas pinsabat testibus uictus sui usum absolutum esse. Areopagitasque admiratos decem illi minas dari cœuisse: zenonem autem accipere illum uetuisse. Aiunt autem & antigonum sibi tria milia dedisse. Itē cum ad spectaculum quoddam puberes duceret uenti flatu pene denudatum esse ac sine tunica apparuisse. Qua ex re plausu exceptum atque ab atheniensibus fuisse honoratum: ut ait demetrius magnesijs in æqui uocis, admirationi igitur ob eā quoque rem habitus est. Aiunt antigonum auditorem illius cum rogaret cuius rei gratia hauriret: audisse num solum haurio: nunquid non effodio & rigo & cætera facio philosophiæ causa: Nempe enim & Zeno illū ad id exercebat: iubebatque obolum sibi ex labore afferre. Coactam aliquādo stipem in medium familiarū intulit dicens: Cleanthes quidem cleanthem alium posset nutrire si uellet. Qui uero unde nutriantur assatim habent ab alijs quærunt quæ sunt ad usum uitæ necessaria & quidem remissius philosophantes. Ea igitur ex causa secundus hercules cleanthes dicebatur. Erat illi quidem eximium studium: cæterum ingenium obtusum atque tardissimum: eam tamen tarditatem ingenii labore studio ac diligentia uincebat. Vnde & de ipso sic Timon ait. Quis est iste aries uirorum qui circuit orbem uerborum parcus & cætera. Cūque a condiscipulis obiurgaretur tolerabat: & cum diceretur asinus non abnuebat dicens solum se ferre posse zenonis sarcinā: & cum aliquando probro sibi daretur quod esset timidus: At ideo inquit parum pecco. Suam uero inopiam diuitum opibus præferens dicebat dū illi pila ludunt: ego duram infructuosamque humum exerceo. Sæpe cum foderet seipsum increpabat. Quem audiens aristoteles: quem inquit obiurgas? Et ille ridens senem inquit canum quidem sed excordem & amentem. Cum diceret quidam arcesilaū uitæ officia negligere: quiesce inquit neque uituperes. Ille enim & si uerbis officium tollit: operibus tamen commendat. Ad quem arcesilaus nō inquit adulationes admitto. & cleāthes. At equidem ait tibi adulator: qui dixi alia te facere: alia dicere. Rogante quodam quidnam filio crebro ingerere deberet: illud ait electre file file tenue uestigium. Lacone quodam dicente laborem esse bonum gestiens ait sanguine præclaro es dulcis nate. Dicit autem Ecato in usibus: eum cum adolescens quidam formosus dixisset si pulsans uentrem uentrizat nū & pulsans coxas coxizet: dixisse habeas tu adolescens coxizationes: uoces proportionales: proportionales res omnino non significant. Adolescenti cuidam differens an sentiret rogauit: annuete illo cur inquit ego te sentire non sentio? Sositheo poeta in theatro coram se dicente quos cleanthis insania uastat: eodem uultu & habitu perstitit. Qua ex re permoti auditores huic applaudentes sositheum abiecerunt. Agenti penitentiam quod illum hoc maledicto incessisset respondit dicens, indecens esse liberum patrem atque herculem a poetis illudi: nec irasci: se autē leui maledicto indignari. dicebat peripateticos idē ferme pati quod lyrae quæ cū bene sonet: seipsas tamen nō audiunt. Fertur cum diceret secundum Zenonē ex specie comprehendere posse mores: adolescentes quosdam scurras adduxisse ad illū libidinosū rusticum callis duratum: & illum ut de more eius sententiam ferret rogasse: illum cum aliquandiu hæssisset iussisse abire hominem: Vt uero

abire coepit gestu illum agnosces hēo illū inqt cleantes. mollis est. Cuidā soli se cum loquenti homini inquit loqueris nō malo. exprobrāte sibi quodam senectutem & ego inquit abire uolo. Cū uero me sanū oīa expte considero scribentē q̄ ac legētem rursus maneo. Aiunt illū quæ a zenone audierat testæ boumque ossibus inscribere solitum: cū pecuniis careret quibus chartas emere posset. hoc uite instituto clarus obtinuit ut zenoni succederet. Et quidē cū plures essent illius mēorabiles discipuli zenonis. Reliquit autē pulcherrimos libros de tempore: & physiologia. zenonis. ii. eracliti expositionum libri quatuor: de sēsu: de arte: aduersus Democritum: aduersus aristarchum: aduersus herillum: de appetitione ii. antiquitatū: de diis: de gigantibus: de hymenæo: de poeta: de officio. iii. de consilio: de gratia: exhortatorius: de uirtutibus: ars amatoria: de honore: de gloria: de ingenio: de gorgipo: de inuidētia: de amore: de libertate: politicus: de cōsilio: de legibus: de iudicando: de instituto: de oratione. iii. de fine: de hōestis: de actibus: de scientia: de regno: de amicitia: de symposiis: quod eadem sit uirtus uiri & scēminæ: quod sapiens sophista: de usu duo. Διοτριβών. de uoluptate: de propriis ambiguis: de dialectica: de modis: de prædicamentis. Hæc ab illo scripta sūt. Moritur autē hoc modo. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis autē interdicitibus biduum toto cibo abstinuit atque in tantum cōualuit ut medici illi omnes consuetā permitterent. Ea illum licentia minime usū fuisse: sed & contra sine cibo p̄stitisse dicentem iter iā sibi cōfectum eē: atque ita inedia consumptū exhalasse animam. Cum ut quidam uoluit zenonis æquasset ānos audissetque illum annos. xyiii. iulimus & nos ad hunc sic.

Laudo cleanthen: sed magis laudo ditem.

Non est enim passus senem cum uidisset.

Post hac remissionem habere cum tantum hausisset in mortalibus uitæ tēpus ut prædixissimus post zenonē audiuit & sphærus bosporanus qui cū in liberalibus studiis multū p̄fecisset alexādriā ad ptolemæū philopatera se contulit. Orto autē sermone aliquādo de opinatione sapientis: Sphæroque illum negāte opinari: uolēs illū rex arguere mala punica cærea iussit appōi. Sphæro autē decepto exclamauit rex fallaci illum dicens cōsensisse phantasiæ. Ad quē sphærus p̄mp̄te ac parate sic respondēs ait cōsensisse se nō esse ea mala punica: sed probabile eē mala punica eē. Differre autē cōprehensibilem phātasiam a probabili. Mnesistrato se accusanti cur ptolemæū nō dixit regem esse. At inquit eiusmodi cum sit regem quoque esse ptolemæum dico. Scripsit autē ista uolumina: de mūdo duo: de elementis seminis: de fortuna: de minimis aduersus atomos: & simulacra: de sensibus: de heracliti. y. diatribis: de morali instituto: de officio: de appetitione: de perturbationibus duo: de regno: de lacōica re. p. de lyurgo & socrate tres: de lege: de diuinatiōe: dialogos amatorios: de eretriacis philosophis: de similibus: de diffinitionibus: de habitu: de his quibus contradicitur. iii. de oratione: de diuitiis: de gloria: de morte: artis dialecticæ. ii. de prædicamentis: de amphiboloiis: Epistolas.

Chrysippus.

Chrisippus appolonii filius solēsis siue tarsensis: ut alexander ī sue-
 cessionibus ait: discipulus cleāthis fuit, prius hic lōga exercitatione
 emēsa Zenonis siue cleāthis: ut diocles & plurimi tradūt: auditor
 fuit: a quo adhuc uiuēte recessit: nec in philosophia mediocris: su-
 it uir ingeniosus ac acutissimus in oī genere oīsonis adeo ut ī ple-
 risque dissentiret a Zenone atque a cleanthe ipso: cui sæpenume-
 ro dicebat solius se dogmatum doctrinæ indigere. Nam probationes se reptuge.
 Quotiens uero aduersus illum differēdo egisset: penitentia tanta ducebatur: ut
 crebro diceret: Equidem alias uir sum fortunatus preterq̄ in cleāthē: In hoc fœ-
 lix nō sū. Adeo aut̄ in dialectica īsignis fuit: tātæque apud oēs gloriæ ut plerique
 dicerent si apud deos uisus eēt dialecticæ: non futurā aliā q̄ chrysippeam. Cæterez
 cum eēt rex fœcūdissimus nō usque adeo dictione clarus fuit: laborisque patien-
 tissimus ultra omnes fuit: quod ex eius uoluminibus cōstat: quæ sūt numero se-
 ptingenta quinque. Ea uero tam multa conscripsit: quod de eadem re sæpe scribe-
 re aggredereetur: omneq; quod incideret mandaret litteris: ac sæpe emendaret
 magnaue testimonioꝝ nube uteretur. Adeo uero id in consuetudine habuit:
 ut cum in quibusdam opusculis euripidis medeam totam inseruisset: & quidā
 habens librum in manibus interrogaret: quid nam id esset: Chrysippi iquit me-
 dea ē. Apollodorus quoque atheniensis in collectione dogmatū cū uellet asse-
 re: quæ epicurus uiribus suis fretus cōscripsisset absque cuiuspiam adminiculo:
 essentq; icōpabiliter plura q̄ chrysippi opa: sic ad uerbū dixit. Nā si quis tollat de
 chrysippi libris quæq; aliena sunt apposita: uacua illi charta relinquetur. Ita fer-
 me apollodorus. cæterez anus quædā quæ illi assidebat: auctore diocle: dicebat
 quingentos illū uersus quotidie scribere solitum. Hecato aut̄ uenisse eū ad phi-
 losophiam dixit: cū illius patrimonium in regiū usum inuectū eēt. Erat autē im-
 becillo tenuique corpusculo: ut ex eius imagine: quæ in ceramico ē: uidere licet
 quæ ferme p̄ximo equite occulitur. Quocirca illū carneades chrysippum uoca-
 bat. Et cū p̄bro daretur: cur apud aristonē cū plurimis nō se exerceret. Equidem
 inquit si inter plurimos intēderem: nunq̄ philosopharer. Ad dialecticum Clean-
 thi iminentē eique callidas cōclusiunculas tendētē: Desine iquit grandem natu-
 a grauibus rebus abducere. Nobis autem iunioribus ista proponere. Rursus illū
 quidam seorsum nescio quid quærens modeste alloquebatur. Vbi uero cōspe-
 xit accedentē turbam: contendere cœperat: ad quem ille: Hei mihi frater obtu-
 tus perturbatur tuus. Sed cito pone rabiem recteque senti. In potationibus au-
 tem agebat quietem crura tātum agitans: ita ut ancilla diceret chrysippi sola in-
 ebriari crura. Adeo aut̄ alta de se sētiebat ut cū rogaret a quodā cui cōmēdaret si-
 liū dixerit mihi: Nā si quēpiā mihi excellere putarē: ipse apud eū philosopharer:
 unde de ip̄o dictū eē aiunt. solus sapit: cæteri umbre agitant. Et nisi Chrysippus
 fuisset porticus nō eēt. Tādē uero arcesilao & lacide: ut Sotion in. viii. ait: ī aca-
 demia adueniētibus se ad philosophādum cōiunxit. Quā ob cām & cōtra con-
 suetudinē & p̄ ip̄a differuit & de magnitudinibus ac multitudinibus academi-
 coḡ argumētis utēs. Hūc in cātandi ludo philosophātē hermippus ait: a disci-

pulis ad sacrificiū uocatū fuisse: ibiq; cū oblatū dulce mēz haurisset angustiis spi-
ritus fatigari cōpisse atq; ita demū quīta die defūctū eē: cū septuagita & tres uixis-
set ānos: olympiade ut ait apollodorus ī chrōicis, cxliii. Et ī hūc ē nrm epigrāma.

Chrysippus nimio suffusus munere bachi

Obscura & uertigine captus:

Nunq̄ porticibus priæq; animæque pepercit,

Persephones sed tecta subiuit.

Sūt q̄ dicāt risu cōprehēlū expirasse. Nā cū asinus māducaret ficus: aniculæ dixit
se uinū asino sorbendū daret: nimioque risu detētū exhalasse aīam. Videt̄ at̄ asp-
nator imodice fuisse: q̄ cū tam multa scipsit regū neminē nūq̄ laudauerit. So-
la at̄ anicula cōtentus erat: ut ēt demetrius ī homonymis ait. Denique cū Prolo-
mæus Cleātē lris orasset: ut uel ip̄e ad eū pgeret: uel quēpiā ex suis mitteret: sphæ-
rus quidē pfectus est. Chrysippus at̄ renuit. Accersitis aut̄ sororis filiis aristocre-
onte & philocrate coactis discipulis primus ausus ē sub diuo scolā ī lycio hre: ut
p̄dictus demetrius scribit. Fuit at̄ & alius chrysippus gnidius medicus a quo He-
rasistratus testat̄ multa didicisse: Alterque huius filius Prolo-mæi medicus q̄ ca-
lūniā passus flagris cæssus ac supplicio affectus ē. Alius itē herasistrati discipulus.
Quartusque poeta georgicorū scriptor. Porro hic ip̄e phūs q̄busdā ī hūc modū ī-
terrogatiūculis uti solebat. Qui mysteria pphanis dicit ip̄ius ē. Dicit at̄ myste-
ria pphanis hiærophāta. Est ergo ip̄ius hiærophāta. Itē ē q̄dā caput. id at̄ non
hēs. Est at̄ caput aliquod: nō ergo hēs caput. Itē quod ē ī urbe: id ēt ī domo ē. Nō
est at̄ puteus ī urbe: ne in domo iḡ. Aliud q̄ megaris ē: athenis nō ē. Est at̄ hō me-
garis: nō iḡ est homo athenis. Aliud q̄ loq̄ris: id p̄ os tuū transit: currū at̄ loq̄-
ris: currus ergo p̄ os tuū transit: Itē si quid nō amisti hoc hēs: cornua at̄ nō ami-
sisti: hēs ergo cornua. Alii ebulidis hoc eē aiūt. Nō desūt q̄ & chrysippū lacerent
dicētes: illū cōplura turpiter obsceneque scripsisse. Nā in eo ope quod de antiq̄s
physiologis scripsit fœda de lunone fingit ac loue ea dicēs sexcētis fere uersibus
quæ nemo nisi illoto ore dixisset. Turpissimā. n. aiūt hāc fingit historiā: & si ut na-
turalē laudat lustris magis cōuenientē q̄ diis. x. præterea & q̄ apud eos qui de ta-
bulis uel pugillaribus scripserūt sepata. neq; n. apud polemonē neq; ap̄d Ipsicra-
tē esse: sed ne apud antigonū quidē ab illo ficta eē. In libro at̄ de repu. matrib; cō-
gredi & filiabus & filiis. Eadē ī libro de his quæ p̄ se ipsa nō sunt appetenda statū
in p̄cipio loquit̄. In tertio aut̄ de iure ad mille uersus defunctos etiā uorare iu-
bēs. In secūdo aut̄ de substātia & copia puidere dicēs quo pacto sapiēti quæstus
sectandus sit & cuius rei grā sectandus. Nā siquidē ut iuuat uiuere īdifferens est:
Quod si ut fruāt uoluptate & ipsa īdifferens ē. Si aut̄ uirtutis cā sufficit ipsa ad
beatam uitā. Sunt aut̄ perridiculi & quæstus huiuscemodi. Quippe si a rege sup-
peditent̄: cedēdū illi erit necessario. Si aut̄ ab amicitia p̄ficiscant̄ uenalis & quæ-
stiosa erit amicitia: Sin uero a sapiā: mercenaria erit sapiā. Atque ista quidem
sunt illius crimina: Quoniam uero clarissimi sunt illius libri uisum est hoc ī lo-
co eos per spēs distinguere. Sūt aut̄ isti logici loci quæstiones: logica: philosophi.
Contēplationū terminorū dialecticorū ad metrodorū vi. de his quæ sunt ī diale-

Septimus

Etica noibus aduersus Zenonē: id est ars dialectica, ad Aristogoram unū: cōiūcto
 rum pbabiliū ad dioscoridem. iiii. Logici mōi eius circa res est. Constitutio. i. de
 ploqis. i. de nō simplicibus ploquiis. i. de cōplicato uel connexo ad Athenadē. ii.
 de his quæ negant ad Aristagorā. iii. de prædicabilibus ad athenodogz. i. de his
 quæ dicunt p priuationē ad theatz. i. de optimis ploquiis ad dionē. iii. de diffe
 rentia indiffinitogz. iiii. de his quæ secūdam tēpora dicunt duo: de pfectis ploq
 is duo. Cōpositio secūda: de uero disiūcto ad gorgippidē unū. de uero coniun
 cto ad gorgippidē quattuor. æresis ad gorgippidē unū: ad id quod de consequē
 tibus est unū. de eo quod ē ppter tria ad gorgippidē. i. de possibilibus ad clitum
 quattuor. ad id quod est de significationibus philonis unum: quæ nam sint fal
 sa. i. Cōpositio tertia de præceptis. ii. De interrogacione. ii. De responsione quattu
 or. Epitome de interrogacionibus: & epitome de responsionibus unū. questiōis
 ii. de respōsione. iiii. q̄rta cōpō de prædicamētis ad metrodogz. x. de rectis & obli
 quis ad philarchū unū. de corporibus siue cōiunctiōibus: ad apollonidē: ad pasy
 lum: de prædicamētis q̄tuor: q̄nta series de q̄nq; casibus. i. de enūciatis secundū
 subiectū diffinitis. i. de appellatiuis. ii. de subinsinuatiōe ad thesagorā. ii. logice locū
 circa dictōes & quæ ex eis cōstat orōnē. Compō prima de gētilibus ac pluralibus
 enūciatiōibus. vi. de dictōibus ad sofigenē & alexadrū q̄nq;: de iequalitate dictio
 num ad dionē. iiii. de soritis ad uoces orōnibus. iii. de soloecismis. i. de soloecifā
 tibus oratiōibus ad dionysiu. i. orōnes præter cōsuetudines. i. dictiōes ad dionysiu
 i. cōstructio secūda de elemētis orōnis. v. de constructione eoz quæ dicunt. iiii.
 de cōstructione & elemētis eoz quæ dicunt ad philippū. iii. de elemētis orōnis
 ad nicia. i. de eo quod ad alia dicif. i. cōpō tertia aduersus eos q̄ nō diuidunt. ii. de
 ambiguis ad apoliā. iiii. de tropicis ambiguis. i. de cōnexis tropicæ amphiboliæ.
 ii. ad id quod scripsit p̄thodus de ambiguis. ii. de introductione ad ambigua. v.
 Epitome ambiguoꝝ ad epicratē. i. cōiūcta ad introductionē ambiguoꝝ. ii. logici
 loci ad orōnes ac tropos. Cōpositio prima ars orōnum & modoꝝ ad dioscori
 dem. v. de sermonibus. iii. de modoꝝ cōstantia ad thesagorā. ii. cōpatio tropicoꝝ
 ploquiogz. i. de cōuertentibus orōnibus atque cōiūctis. i. ad agathonē siue de se
 quentibus pblematis. i. de cōclusionibus ad aristagoram. i. quod eadem orō
 pluribus modis ordinē. i. ad ea q̄bus cōtradicit. i. q̄ eadē orō & collecto & non
 collecto cōstruat mō. ii. ad ea que obiiciunt syllogismoꝝ solutionibus. iii. aduer
 sus id quod scripsit philo de tropis ad timostratū. i. logica cōiūcta ad timocra
 tem & philomathē: de orōnibus & tropis. i. Compō secūda de concludentibus
 orōnibus ad zenonem. i. de primis & demonstratione carentibus syllogismis
 ad zenonem: de solutione syllogismoꝝ. i. de fallacibus orōnibus ad pasylum. i.
 de speculationibus syllogismoꝝ. i. de iductis syllogismis aduersus zenonem. iiii.
 de syllogismis secundum falsas figuras quique. orationes syllogisticae p resolutio
 nē i his q̄ demōstratiōe carēt. i. tropice q̄ones ad zenonē & philomathē. i. hic fal
 so uidet scriptus. Cōpositio tertia de icidētibus orōnibus ad athenadē. i. falso iscri
 ptus orōes icidētes ad mesoteta. iii. falso iscriptæ aduersus disiunctiōes amenii. i.
Quarta cōpositio de ciuilibus q̄onibus ad meleagz. iiii. sermones hypothetici in

Liber

leges ad meleagrum: id est orationes hypotheticæ ad introductionem. ii. orationes hypotheticæ speculationum. ii. solutio hypotheticorū alexandri falso inscripta de expositionibus ad lodamantem. ii. Quinta compositio de introductione ad falsum ad aristocreontem. i. falsæ orationes ad introductionem. i. de fallaci ad aristocreontem. vi. Sexta compositio aduersus eos qui putant & falsa & uera esse. i. aduersus eos qui per sectionem soluunt fallacem orationem ad aristocreontem. ii. Demonstrationes quod infinita scindi non oporteat. i. ad ea quæ obijciuntur his quæ contra sectionem infinitorū scripsit ad pasylum. Solutio secundum antiquos ad dioscoridem. i. de fallaci solutione ad aristocreontem. iii. Solutio hedili hypotheticorū ad aristocreontem & appellam unum. Septima compositio ad eos qui dicunt maximas falsam habere fallacem orationem unum. de negante ad aristocreontem duo: orationes negantes ad exercitationem unum: de paruula oratione ad tesagorū. ii. de orationibus aduersus opinionationes & de quæsentibus ad onetorem duo: de opero uel obscuro ad aristobulum duo: de latente ad athenadem duo. Octaua compositio de utide ad menocratem octo: de orationibus quæ ex infinito de finito constāt ad pasylum duo: de utide oratio ad epicratem unum. Nona constructio de sophismatibus ad heraclidem & polidem duo: de ambiguis dialecticis orationibus ad dioscoridem quatuor: aduersus arcesilai artem ad sphærum unum. Decima constructio contra consuetudinem ad metrodorū quatuor: de consuetudine ad gorgippidem septem: logici loci quæ extra prædictas quattuor differentias sunt quæstionesque logicas sparsim continent non connexas & in corpus redactas: de numeratis quæstionibus. xxxix. Sunt omnia simul logicae partis uolumina. cccxi. Ethicæ rationis quæ ad emendationem moralium notionum compositio prima. Descriptio orationis ad theosporū. i. morales quæstiones. i. probabiles maxime ad dogmata ad philomathem. iii. Diffinitionum urbani ad metrodorū. ii. Diffinitionum rustici ad metrodorū. ii. Diffinitionum mediæ ad metrodorū. ii. Diffinitionum ad metrodorū per genera. vii. Diffinitionum secundum alias artes ad metrodorū. ii. Ordo secundus de similibus ad aristoclem. iii. de diffinitionibus ad metrodorū. vii. ordinatio. iii. de his quæ non recte diffinitionibus obijciuntur ad laodamantem septem. probabilia ad diffinitiones ad dioscoridem. ii. de speciebus & generibus ad gorgippidem. ii. de diuisionibus. i. de contrariis ad dionysium. ii. probabilia ad diuisiones & genera & species & de contrariis. i. Quarta series etymologiis ad dioclem. vii. etymologicæ ad dioclem. iii. Quinta series de puerbiis ad zenodotum. ii. de poematibus ad philomathem. i. quo modo oporteat audire poemata duo: aduersus criticos ad diodorū unum. Moralis loci circa eam orationem & eas quæ ex ipso constant artes & uirtutes. primus ordo aduersus rescriptiões ad timonactem. i. quo modo singula dicimus & cogitamus unum: de notionibus ad laodamantem duo. de opinionatione ad pitonactem tres. Probatio contra id quod dicitur non opinatur esse sapientem unum: de comprehensione & scia & ignorantia quattuor: de oratione duo. de sermonis usu ad leptinam. Ordo secundus quod recte antiqua dialecticam iudicet cum probationibus ad zenonem duo: de dialectica ad aristocreontem quattuor: de his quæ contradicuntur dialecticis tres: de rethorica ad dioscoridem quattuor. Ordo tertius de habitudine ad eleonem tres: de arte & iertia ad aristocreontem quattuor: de diuisa uirtutum ad diodorū

quatuor. quod uirtutes æquales sint unum: de uirtutibus ad polidem duo: mo-
rales loci de bonis & malis. Series prima de honesto & uoluptate ad aristocreon-
tem. x. probatio quod non sit uoluptas finis quatuor. probatio quod uoluptas
bonum non sit quatuor de dictis super.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum Liber octauus.

Actenus de ionica philosophia quæ a thalate mile-
sio initiū accepit: ac de uiris qui in ea memorabiles
fuere. Age uero iā & de ea quæ italica cognominata
est: loquamus. eius uero princeps fuit pythagoras
mnesarchi anulogæ sculptoris filius, ut hermippus
ait sanius: siue ut aristoxenus tradit: tyrrhenus ex
una insulæ: quæ eiectis tyrrhenis athenienses possede-
runt. Sunt qui marmacū illius præm: auū hippasū &
enthyphronē atauū cleonyūq; abauū qui phliunte
pugerit dicat: habitasseq; marmacū samiatq; ideo
pythagorā samiuū dici: idē migrasse lesbū: ibiq; & a
zoilo patruo pherecydi syro comēdatū: tres subin-
de argēteolos calices fuisse fabricatū: eosq; singulis in

ægypto sacerdotibus dono dedisse. Habuit & fratres maiorē quē nati eunomū
mediū tyrrheniū seruūq; zamolē cui gæte sacrificant saturnū ut herodotus ait
existimantes. hic ut prædiximus principio quē pherecydē audiuit syz. Post eius ue-
ro obitū pfectus samū hermodamati iā seni creophyli nepoti se in disciplinā de-
dit. Cū autē eēt iuuenis ac discēdi studiosissimus priam liquēs cūctis fere barba-
ris græcisq; mysteriis iniciatus est. Deniq; ægyptū petiit quo tpe polocrates ama-
sidi p epistolā illū comēdauit: illoq; linguā ut antipho tradit in eo libro quē de
his q in uirtute principes fuere scripsit: edidicit atq; apud chaldæos cōgressus ē ma-
gis. Deīde apud cretā una cū epimenide descēdit in idæū antrū: In ægypto quoq;
adyta ingressus est: ibiq; de aliis in arcano edoctus est. deīde rediit samū: offendēs
priam a tyrāno policrate icubari: Crotonē in italiā prexit: ibiq; leges italis dedit
atq; cū discipulis clarus habitus est: qui ferme trecēti rēpu. præclare administra-
bāt: adeo ut merito aristocratia optimog. s. dominatus uideret. Refert heraclī-
des pōticus hūc de se dicere solitū quod fuisset aliquādo æthalides: mercuriūq; fi-
lius putatus eēt: mercuriūq; monuisse illū: ut peteret præter. immortalitatē: quod
ueller: petiisse igit ut uiuēs & uita functus oīum quæ cōtingerēt: memoriā hret
Itaq; in uita meminisse oīum. Eādēq; memoriā & post mortē reseruasse. Lōgoq;
post tpe in euphorbū uenisse atq; a menelao fuisse uulneratū. Euphorbus autē di-
xit se aliquādo æthalidē fuisse atq; a mercurio p munere hoc accepisse: ut aīa il-
lius iugi circuitōe uagaret: & in quas uellet arbores uel animātes cōmigraret: &
quæq; in inferno aīa ppressa eēt: ac cæteræ animæ quænā patiant. Postea uero quē eu-
phorbus diē obiit: ingressū in hermotimū ipsius aīam: qui & ipse cū fidē uellet fa-
cere: brāchidas petiit: ingressus apollinis phanū ostendit clipeū: quē illic menelaus
affixerat. ait. n. illū cū extroia remeasset apollini sacrasse scutū iā putrefactū solāq;

perdurare eburneam faciem. Vbi autem & hermotimus uita fūctus est: Rursus in pyrrhū deliū piscatorē migrasse: illūq; oīa memorasse ut, s. primū aethalides fuerit: postea euphorbus: deinde hermotimus: ac postmodū pyrrhus effectus sit: ac deinceps post pyrrhū factū esse pythagorā: oīumq; meminisse: quæ prædiximus. Plæriq; pythagorā nihil scripsisse tradūt: sed id stolide putāt. Deniq; heraclitus physicus aptissime de illo ita loquit. Pythagoras mnesarchi filius se in historia rege exercuit ultra oēs hoīes: seligensq; hæc scripta suæ sapiētiae multæq; peritiæ & artis documentū dedit. Sic aut locutus est quod cū de natura Pythagoras scribere adorsus esset ita in p̄cipio dixerit. Nō per aerē quē spiro: nō p̄ aquā quā bibo nō admittā huius sermonis uituperationē. Scripsit aut pythagoras tria uolumina: de iſtructōe: de ciuilitate: de natura: quod aut ueluti pythagoræ legit: lysidis tarētini pythagorici est: qui cū thebas p̄fugisset epaminōdæ præceptor fuit. Refert heraclides serapionis filius in sotionis epitome scripsisse illum uersus & de toto secūdū itē sacrum sermonē cuius est initiū. O iuuenes hæc oīa cū quiete colite: tertiū de aīa: q̄rtū de pietate: q̄ntū elothalē epicarmi coi partē: sextū crotonē & alios. Porro mysticū sermonē aiūt hippasi fuisse: qui in iniuriā pythagoræ scripserit: plura itē ab astone crotoniate scripta pythagoræ iſcripta eē. Ait aut aristoxenus cōplura moralium dogmatū accepisse pythagorā a themistoclea sorore. Ion aut chius & triaginis ait ipm cū poema quoddā scripsisset orphei titulū adnotauisse. Scopiadas itidē ipsius esse aiūt: cuius operis initiū est. Nullius rex egēs esto. Socrates aut in: successionibus ait ipm rogatū a leonte phlasiog; tyranno: qs nā esset: dixisse philosophus. præsentēq; uitā dicebat celebritati esse simillimā. Quē admodū. n. ad hāc alii certaturi: alii negociaturi: alii optimi futuri spectatores ueniūt: ita & in uitā alios qdē gloriæ mācipia nasci & cupiditatis aucupes: alios uero ueritatis studiosos: & ista qdē sic se habēt. Sed. n. in tribus illis pythagoræ opusculis: quæ diximus serūtur ista in uniuersum. non pmittit quēq; pro se orare: quod ignoret qd sibi expediat. ebrietatē seorsum pniciē uocat: omneq; nimiū reprobat dicēs: nō debere quēpiā neq; laborē neq; cibog; transgredi modū. Ac de ueneris sic ait. ueneria hyeme nō æstate faciēda. autūno ac uere leuius. Omni aut tpe esse grauia: & ad sanitatē minime idonea. Rogatus itē quādo esset cōcubēdū: tūc inqt cū te ipso iſfirmior fieri uis. humanā ætatē ita distiguit puer. xx. annos iplet: Adulescēs. xx. Iuuenis. xx. senexq; xx. Sunt aut ætates istæ & anni tpibus accōmodatæ ueri puer: æstati adolescēs: autūno iuuenis: & hyemi senex. Adolescētē itelligit puerē: iuuenē uirē. Primus itē Timæo auctore amicog; oīa coīa dixit: amicitiaq; æq̄litatē. ipsius quoq; discipuli facultates oēs in unū deponebant: cōesq; faciebāt. qnquēniū itē totū silebant solū qui dicerent audientes: ac donec p̄barent nunq; pythagorā uidētes. Hinc iā ad domū ipsius aspectūq; admittebant. Abstinebant aut aceruo cypressino: quod ide sceptog; iouis factū eēt ut hermippus ait in secūdo de pythagora. Népe & uenustissimæ formæ fuisse tradit adeo: ut illum discipuli opinarent apollinē: qui ex hipboreis uenisset. Nudatū aliquādo illius femur aureū apparuisse fama est: nescūq; amnē cū trāsiret ab eo fuisse appellatū nō desuere qui dicerēt. Timæus quoq; in. x. historiarum ait dixisse illum: quæ cum uiris

habitarent eas deorū nomine cenferi: coras quippe ac nymphas & deinceps matres appellari. Hūc & geometriā p̄fecisse: cū antea mœeris initio elementorū eius iuenisset anticlides auctor est in.ii. de alexandro: maximeq; uacasse pythagorā circa sp̄m ipsius arithmeticā ac regulā quæ ex una corda est reppisse. ne medicinā q̄dem neglexit. Refert autem apollodorus supputator hecatombē illū imolasse: cum inuenisset trianguli orthogonii subiectum latus tantūdem ualere quātum quæ illum continerent. Et est epigramma sic se habens.

Clarum fecit opus pythagoras: nouam

Tradens ingenio pectore lineam

Propter quam iouis ara centeno maduit boue.

Ferē & primus athletas nutrisse carnibus. antea ut in.iii. cōmētariorū ait fauorinus caricis siccis & molli caseo & tritico solitos corpora nutrire: uti ait idē fauorinus in. viii. oīmodæ historiæ: alii uero pythagorā aliū quēdā alyptē athletas ita solitū enutrire dicūt: nō hūc: Quo. n. pacto? cū hic & necare uetuerit: ne dū gustare aīalia: quæ cōe nobiscū ius habeāt animæ: & istud qdē fabulosū est. Nā re uera aīatis abstinere iussit exercēs atq; assuefaciēs morrales ad faciliore uictū: ut cibos semp̄ parables haberēt: qbus igne ad coquēdū opus nō eēt: quiq; aquā simplicē biberēt. Hinc & sanitatē corpori & igenii acumen acq̄ri. Deniq; & arā delii tantū apollinis genitoris: quæ post ceratinū est adorare: frumētāq; & hordeū & placētās illi absq; usu ignis ip̄ponere solitū: cæterū nulla iecinora ut aristoteles in deliōre repu. testat. Primūq; hūc sensisse aiūt aīam circū necessitatis imutantē aliis alias obligari aīantibus: primūq; græcis pōdera mēsurasq; iuexisse: ut aristoxenus ait musicus. Primū itē uesperē atq; luciferū idē sydus dixisse auctore p̄menide. Adeo uero admiratōi oībus fuit: ut dicerēt familiares eius dei oīgenas uoces. Ipse quoq; scribēs ait post ducētos & .vii. annos ex īferis se ad hoīes uenire. Itaq; cū illo p̄durabāt atq; adibāt illū disciplinæ studioq; que cā & lucani & picentes messapiiq; & romani. erat aut̄ ignotū pythagoricū dogma usque ad philolai t̄pa. Hic. n. tres illos libros præclaros disseminauit: quos plato cētū minis sibi emi p̄ l̄ras orauit. neque uero pauciores sexcētis erāt: q noctu ad illū audiēdū cōfluebāt. Ac si q̄ præsentia illius frui meruisset scribebāt suis tāq; magnū qdā ac præclarū se adeptos. Metapōtini nēpe illius domū cereris delubrū uocabāt: uicūque sacratū musis: ut fauorinus in oīmodis historiis tradit: dicebātque pythagorici alii nō eē oībus p̄dēda oīa ut aristoxenus ait i. x. iustituētū legū: ubi & xenophilū pythagoricū iterrogatū quo pacto optime filii erudirent̄ dixisse ait: si ex bene iustituta ciuitate nati eēt: & alios igitur plurimos p̄ italiā p̄fecit bonos & doctos uiros: zaleucū quoque & charōdā legū latores. Erat præterea cōciliādæ amiciciæ ip̄t̄imis studiosissimus maximāque in ea re hēbat uim: ac si quē didicisset symbolis suis coicasse: eū cōtinuo sociū amicūque cōsciscebat. Erāt aut̄ ista illius symbola. ignē gladio nō fodiendū. Staterā nō trāsiliēdā. sup̄ choenice nō sedēdū. cor nō edēdum. onus una tollendū: nō adiiciendū. stramenta semper hēndū colligata. dei imaginem ī anulo minime circūferendā: ollæ uestigiū in cinere cōfundendū. oleo sedē non tergēdā. cōuerso ad solē uultu nō loquendum. extra publicā uiam non eundum

nō facile dexterā iniiciendā. sub eodē tecto hirūdines nō habēdas. quæ sunt un/
 guibus recuruis aues nō nutriendas. unguiū capillorūq; p̄tibus sup̄fluis resectis
 nō imigendū neq; insistentū. gladiū acutū deuitandū. In finibus peregre peregrī
 nanti nō redeundū. Erat autē hic sensus eius. ignē gladio nō fodiēdum. potentiū
 iram tumentūq; indignationē nō cōmouendam. In choenice nō sedendum. æq;
 & futuri faciendam curā. Choenix. n. diurna esca ē. Stateram nō transiliendam:
 hoc est æquum & iustū nō trāsgrediendū. cor non edendū. aīum angoribus do
 loribusq; nō excruciantū. Per id autē quod peregre p̄ficiscenti minime redeundū:
 admonebat ne q̄ uita excessissent: eos uitæ cupiditate teneri non oportere: neq;
 uoluptatibus uitæ præsentis manus dare. Ad hæc & alia iā exponēda sūt ne qd
 præterisse uideamur. Super oīa erythino & sepia uesci p̄hibebat: corde itidē ac
 fabis. addit aristoteles & uuluā & trigliā. solo plerūq; melle siue fauo aut pane cō
 tentum uixisse quidā autumant. uinūque quotidie nō gustare solitum. obsoniū
 illi erat ut plurimū cruda uel elixa olera: marinis raro utebat. stola illi candida sē
 per ac munda: stramētaq; itē candida ex lana. Lineorū q̄ppe usus nec dū ad illa lo
 ca penetrarat. Nūq̄ uero deprehēsus ē siue saturitati siue ueneris rebo siue ebrie
 tati operam dare. Risu abstinebat & facetiis & iocis: onerosi que narratiōibus.
 irascens n unq̄ uel seruū uel libeꝝ cædebat. diuinatione ea sola utebat: que fit p̄
 auguria & uaticinia. Minimū uero ea quæ fit per ignē thure tantū excepto: sacri
 ficiisque utebat inanimis. Sunt q̄ dicant solis gallis gallinaciis & hædis et lacte
 olis quos teneros dicunt: Agnis autē mīme. cæterꝝ aristoxenus cūcta illū aiata in
 cibum permisisse ait Boue aratore: & ariete exceptis. Dogmataque ab ea quæ in
 delphis ē temistoclea accepisse refert hieronymus: descendisse illum ad inferos
 atque hesiodi quidē aiā columnæ æreæ uinculis adstrictam: stridentēque ui
 dide. Homeri autē ex arbore pēdentē serpentesq; illam circūdantes p̄ his quæ de
 diis dixerat: eos item cruciari notauisse: qui suis uxoribus congregi nollent: eius
 q; rei gratia a crotoniatis honoratum. Aristippus autē cyrenæus in libro physio
 logorū ait illū pythagorā iccirco appellatū: quod uera pythio nō minus loquere
 tur. Ferē discipulos admonere solitus: ut ista quotidie cū domum ingrederēt di
 cerent. Vbi nā excidi? quid feci? Quid ex his que facere debui omisi? Cruētas ho
 stias diis offerri p̄hibebat: solāq; arā q̄ esset sine sanguine monebat adorandam.
 deierare itidem per deos uetabat. Quēq; n. id studiose curare oportere: ut ex ui
 tæ merito sibi fides haberēt. seniores honorandos: quodque tempore præcede
 ret: id honorabilius existimandū: sicuti occasu ortū. In seculo principiū sine. In ui
 ta autē generationē corruptione. Ac deos quidem semideis i honore preferēdos:
 hoībus autē heroas: parētes uero hoībus cæteris: iuicem ea rōne conuersandum:
 uti ne ex amicis inimicos: ueꝝ ex inimicis amicos faciamus: p̄priūq; nihil arbi
 trandū. legibus opem ferendā. iniquitatē debellandam: mitē arborem nō uiolan
 dam nec lædendā. Aiā itidē quod minime hoībus noceat. uerecū diam & pieta
 tem eē colendā. Risui æq; ac tristitiæ nō dandas manus. fugiendā carnis superflu
 am pinguedinē. Itinerationibus remisse intēteq; utendum. exercendam memo
 riam. In ira nihil aut dicendū aut faciendum. diuinationem oēm honorandam.

Octauus

cantibus ad lirā utendū: laudeque deoꝝ uirorūq; præstantiū: hēndam rōnabile
 grām. Porro fabarū interdicebat usum: quod uento eēt plenæ atq; aiato maxi
 me conuenirent. Ad hæc nisi sumant leuiore ac pudiciores fieri uentres: atque
 adeo quæ in sōnis cōtingunt imagines leues ac pturbatione uacuas perfici. Re/
 fert aut alexander in successiōibus philosophoꝝ & ista se in pythagoricis com
 mentariis notasse: principiū quidem oīum eē monadē. Porro ex monade idiffi
 nitam dualitatē ueluti materiā auctori monadi subiecisse. Ex mōade uero ac i/
 termiata dualitate numeros gigni: ex numeris puncta: ex punctis lineas surgere:
 ex quibus planæ figuræ cōstēt. Ex planis aut solidas figuras: ex quibus item soli
 da consistere corpora: quoꝝ & quatuor elementa eē ignē aquā terrā aerē: quæ p
 oia se mutēt ac uertant: ex quibus fieri mundū aiatum intelligibile rotundū medi
 am terrā cōtinentem. quā & ipsam rotundā eē & globosam ac circūhabitari. Esse
 aut antipodas nobisq; obuersa uestigia præmere. Aquis eēt partibus mūdo iesse
 lucē ac tenebras: calidūq; & frigidū & siccū & humidū: ex eis dū calor obtinet:
 æstatē: dū frigus. hiemē fieri. Ea dū æquis partibus sunt optima anni tpa confi
 ci. Nāq; uirescens ē ueris grata salubrisq; tēperies. Occidens uero autūni infirma
 fœcūditas. Diei quoque uirescere auroram: uesperā dilabi: quocirca infirmiorē
 esse eū. itē qui terrā cōplectit: aera imotum ac morbidū & quæque in illo sūt oīa
 esse mortalia. Porro summū æthera semper moueri & esse liquidissimum ac sa
 luberrimū & quæ in eo sunt imortalia oīa atq; iccirco diuina. Solem item & lu
 nam & reliqua sydera deos esse: quippe in illis superare calorē q; sit uitæ auctor.
 Lunā quoq; a sole illustrari: hoībusq; esse cū diis cognationē: quod & hō calor
 pticeps sit. Vnde & deū nrī p uidentiam gerere: fatū quoq; oīum & eoꝝ quæ sūt
 p partes administrandoꝝ cām eē: penetrare itē a sole radiū p æthera frigidum &
 corpulentū. Vocāt aut aerē quidē frigidū æthera. Mare aut & humore crassum
 æthera. Hūc uero radiū eēt profūda penetrare: atq; iō uiuificare oīa. Viuere item
 oīa quæq; colori pticipent: atq; iō & arbores eē aiantes: aiām tamē nō hēre oēs:
 aiām uero auulsionem ætheris eē & calidi & frigidi eo quod sit particeps frigidi
 ætheris. Differre aut a uita aiām: esseq; illā imortalem quando quidē & id a quo
 auulsa ē imortale sit. Porro aiālia & inuicem nasci seminali rōne: quæ uero e ter
 ra fiat: generationem nō posse subsistere. Semen aut esse cerebri stillam: quæ i se
 calidū contineat uaporem. Hāc uero dum infunditur uulua ex cerebro saniem
 & humorem sanguinēq; profluere: Ex quibus caro. nerui. ossa. pili totūque con
 sistat corpus. ex eo aut uapore sensum atque animam constare. Formari autem
 primo quidem concretū & cōpactum intra dies. xl. Iuxta uero rōnem harmōiæ
 intra septem aut nouem aut decē ut plurimū menses cōsumatū atque perfectū
 infantē gigni. Habere aut in se oēs uitæ rōnes: quibus sua serie cōnexis contineri
 iuxta congruentiæ rōnem. cū singula statutis tēporibus accedūt. Sensum quoq;
 cōiter oēm ac per speciem uisum uaporem eē quēdam nimis calidū: atq; ideo ui
 sua aerem aquāq; penetrare: affigi enī calidum in frigido. Nā si eēt frigidus i ocu
 lis uapor: distaret profecto aduersus aerē similem. Sed. n. in plerisq; oculos solis
 ianuas appellat. eadem & de auditu decreuit ac sensibus reliquis. Porro humanā

aiam trifariam diuidit in sensum & mentem & iram. Sensus igitur & iram ceteras quoque
 aiantes esse participes. Mentem uero ad solum pertinere hominem: Esse autem principatum aiae a
 corde usque ad cerebrum: & eam quidem quae sit in corde ipsius partem concupiscentiam esse. Men-
 tem uero atque aium in cerebro constare. Guttas autem nosse: ab his manaret sensus
 ac partem quidem prudentiae capacem esse immortalem: Cetera uero mortalia: nutri-
 ri ex sanguine aiam: eiusque rationes uentos esse. Ipsam uero unam cum suis rationibus esse
 inuisibile quod aether quoque sit inuisibilis. Ceterae aiae uincula uenas esse & arterias &
 neruos. Vbi uero inualuerit & secum fuerit quiescere: uinculaque ipsius fieri rationes
 atque opera: eiectioneque eam in terram in aere uagari corpori similem. Porro mercurium
 aiarum questorem esse atque ionem emissarium dici. lanitoremque ac terrenum: quod is ex
 corporibus & ex terra & ex mari aias imittat. & puras quidem atque purgatas
 in excelsum duci. Impuras uero illis ne appropinquare quidem: neque inuicem sibi
 ipsis: ceterae uinciri a furis fortissimis nexibus. Cunctum item aera plenum esse aiaibus:
 easque & daemones & heroas existimari: atque ab his hominibus imitti & signa & si-
 gna atque morbos: nec modo hominibus uerum & pecudibus ac iumentis reliquis: at-
 que ad hos referri lustrationes & expiationes: diuinationeque oem & uaticinia &
 cetera id genus. Maximam uero eorum quae in hominibus dixit aiam esse siue ad bo-
 num induceret siue ad malum. Felicesque ac beatos esse homines: quibus bona aia adue-
 nerit. Eam uero nunquam quiescere neque ipsius fluxum obtinere. Ius item uim ha-
 bere iuramenti: atque ideo & iouem iuratore dici. uirtutem & harmoniam esse &
 sanitatem: bonumque oem atque deum: ionemque ea congruentia constare omnia. amicitiam ite-
 dem esse aequabilem congruentiam. honores diis exhibendos. heroas item haud tamen aequo
 honore deducendos. Ceterae diis semper quidem cum laudibus amictuque candido &
 casto corpore honores adhibendos. Heroibus uero ex dimidio diei. eam uero mudi-
 titiam expiationibus lauacrisque atque asperginibus fieri uacando a funere & cubili &
 ignameto omni: morticinisque abstinendo & carnibus: triglisque ac sepiis: ouisque: & quae
 ex ouis nascuntur aialibus: fabis quoque & ceteris quae in monent: quae quidem in templis my-
 steria ritusque consumant. Ait autem aristoteles in libro de fabis ionem admonuisse illum
 fabis abstinendum siue quod pudendis similes sunt: siue quae inferni ianuis. Sunt. n. in-
 foecundae solae: siue quod corrumpant: siue quod naturae uniuersi similes sint: siue
 quod paucorum dominatu gaudent. Denique magistratus ipsis eligunt: quae uero ce-
 ciderint non tollenda: ut assuescatur non nisi castigate edere. Porro aristophanes he-
 roum ait ea esse quae cadunt dicentes in heroicis ne gustato quidem quaeque intra mensem decide-
 rint. Gallo plumis albis abstinendum: quod ioui sacer sit atque supplex. Mens quo-
 que sacratus est. Nam & horas significat. Pisces item non gustandos eos qui sacri sunt. Ne-
 que. n. fas esse eadem diis & hominibus apponi sicuti nec seruis & liberis: & candidum qui-
 dem quod est ad bonum pertinere naturam: atrum uero ad mali. panem non frangendum. Namque
 in unum ueteres amici coibant. quemadmodum nunc etiam barbari: neque diuidendum quod
 illos cogit. Alii id ad iudicium referunt: quod apud inferos sit. Alii quod in bello for-
 midinem faciat. Alii quod ab hoc incipiat totum: solidarumque figurarum omnium
 pulcherrima sphaera. planaque uero circulus sit. senectutem & oem detrimento obno-
 xium pari ratione teneri. Iuuentutem item & quicquid incrementa suscipit idem esse.

sanitatem speciei eē constantiam. morbum contra huius eē uiolationem. De sale apponendo necessario iccirco statuit: quod iustitiæ admonent. Hoc enī quicquid occupauerit seruat: & ex liquidissimis rebus aqua & mari fit. Hec alexāder in pythagoricis reperisse cōmentariis tradit. eadē ferme aristoteles. Enim uero pythagoræ ipsius grauitatem ac modestiā: & timō in sillis: cū illū carpere instituisset nō omisit in hanc sniam loquēs. Pythagoram quoque magia insignem opinione gloriæ grauitatisque celebrē. quod aut̄ alius idem alias fuerit xenophanes in elegia testatur: cuius est initium. nunc alia dicere aggrediar: quod uero de illo dixit sic se hēt: cū uidisset aliquando canē cædi miseratus ait desine hūc cædere. Est. n. cari sodalis aīa quā eius ex uerbis agnouit: atque ita xenophanes fugilat illū. cratinus in pythagoricis atque in tarentinis in hunc modū hæc inq̄t. eis consuetudo ē si quem simplicem undecūque nacti fuerint ingressum experimētūque cœpturum q̄tum illi dicendi uiribus præstent: pturbare illū obiectionibusque uersare. conclusionibus. inæqualitatibus. fallaciis. magnitudinibus non inde emergeret. Mnesimachus alcmæoni pythagoreo more soli imolamus animatum nil oīno cōmedentes. Aristophon in pythagoreo instituto ait. quod cū descendisset in dietam qui apud inferos sunt uidisse singulos. Pythagoricos uero multum oīno a mortuis differre. His quippe solis conuesci plutonem ob pietatem dixit. Facilem ais deum si plenis sorde cibus adeē gaudet. Item in eodē comedunt olera: & aquam in potu sumunt: pediculos & pallium atque squalorē nemo ex aliis perferre posset. Moritur autem pythagoras hoc modo. cōfederat in domo milonis cum sociis. Eam uero domum quispiam ex his quos ille admittere noluerat: per inuidiam incendit. Sunt qui crotoniatis ipsos tyrannidis suspicione ac metu hoc perpetrasse dicant. Pythagoram igitur incendiū incommoda uitantem cum egrederetur comprehensum esse & agro cuidam fabis pleno ppinquātem ibi cōstitisse ac dixisse capi præstat q̄ has dare pessum: cædique satius est q̄ quicq̄ loqui: atque ita iugulum persecutoribus nudasse: cōpluresque ex discipulis. nā secū ad. xl. erāt: fuisse iteremptos: paucosque effugisse ex quibus archytas tarētinus fuerit & lysis ille quem supra memorauimus. Porro dicæarchus pythagoram in delubrum musagæ: quod metapōti ē: confugisse: ibique cū quadraginta dies absque cibo pstitisset: defecisse ait. heraclides uero in epitome uitagæ satyri illū postq̄ deli pherecydi iusta p̄soluerat: redisse in italiā: & cū i domo milonis crotoniatæ celebritatē offendisset subinde metapontū perrexisset: ibique cū uiuere ulterius nollet iedia uitam finisse. Hermippus aut̄ ait bello inter agrigentios atque syracusanos exorto pythagorā exisse cū sociis agrigentinis opem latugæ. Versis aut̄ in fugā illū fabagæ capū circuisse: ibique a syracusanis fuisse interfectum. Reliquos uero ad trigintaquinque tarenti fuisse crematos cū primariis ciuitatis contraire uellent: atque ab eis in reipub. administratione dissentirēt. Aliud item quiddam huiusmodi de pythagora hermippus refert: Ait enim illum cum in italiā uenisset subterraneam fecisse domum: matricque mandasse quæque contingerent tabulis inscriberet tempusque adnotaret: deinde in illam descendisse: ac dum rediret: id matrem fecisse: Anno autem

exacto ascendisse pythagoram ex effossa domo squalidum ac macie confectum aduocataque contione dixisse ex inferis se ascendere: atque ut sibi fidem faceret recitasse quicquid euenisset. Eos uero his quae dicebantur affectos in lachrymas eiulatusque prorupisse pythagoraeque iam diuini quodpiam hinc existimantes: uxores suas illi in disciplinam certatim dedisse: ut quidpiam ex illo addisceret: easque pythagoricas uocatas esse. Haec hermippus. Erat autem pythagorae & uxor theano nomine brontini crotoniatae filia: hanc alii brontini uxorem: pythagoraeque discipulam tradunt. Erat illi & filia damo ut ly sis in epistola ad hipparchum ait de pythagora in hunc modum loquens. Aiunt autem plurimi publice te id quod pythagoras semper inhibuerat philosophari, qui cum damoni filiae commentaria sua commendaret iussit ne cui extra domum ea traderet. Ea uero cum ingenti pecunia posset illa distrahere omnino noluit. Inopiam quippe patrisque monita auro praeciosiora censuit. Idque cum esset mulier. Fuit autem illi & filius telauges: qui etiam patri successit: ac secundum quosdam Empedoclis praceptor fuit. hippobotus autem empedoclem dixisse ait telauges clara theane proles pythagoraeque. telauges quidem nihil scripsisse fertur: at ipsius mater nonnulla. rogata quando mulier a uiro munda sit: dixisse ferunt a suo quidem continuo: ab alienis uero nunquam. Ei uero quae ad uigilam pergeret in mandatis dabat uti cum ueste & uerecundiam poneret. Exurgensque denuo cum ipsis illam una resumeret. Rogata quanam haec inquit per quam mulier uocor. Igitur pythagoras quidem iuxta heraclidem serapionis filium. lxxx. aetatis anno moritur secundum propriam aetatum descriptionem. Iuxta plurimos autem nonagesimo. Extant autem & quae in hunc lusimus sic se habentia.

Non refugis solus: sed nos animata uetamus.

Vinibla pythagorae fercula nullus edit.

Ast ubi lixatum uel coctum siue salitum

Tunc edimus: quoniam spiritus omnis abit.

Aliud

Pythagoras sapiens habitusque tangere carnes

Nollet: ut iniustum: pauit at ille uiros.

Hunc admiror ego: iusta non tangere dixi:

Afficit ast alios forsitan obprobrio.

Aliud

Aspice in euphorbi radiantia scuta: renati

Pythagorae mentem noscere quisquis aues:

Ante ego dicit eram mortalis: nec finit unquam

Siue erat haud uel erat dicere semper eram.

Et aliud ut mortuus est.

Heu heu quid tantum proprio auditore seorsum

Pythagoras fabas perueneratus obis.

Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis

Agrigentino mortuus in triuio est.

Floruit autem olympiade sexagesima: ipsiusque schola durauit usque ad nonam siue decimam generationem. Postremi enim Pythagoreorum fuere quos & aristo

Octauus

xenus uidit zænophilus chalcidēsis ex thracia: & phanto phliasius: & echerates & diocles & polimnastus phliasii & ipsi. Erant autē auditores philolai & euriti tarētinorū. Fuerunt autē pythagoræ quattuor eodē fere tpe nec multum ab se iuicē distātes. Vnus quidē crotoniata tyrānicus uir: alter phliasius corpore exercitator aliptes: ut quidā aiunt. Tertius zacynthius cuius aiunt illud esse philosophiæ arcanū magisteriū in quo & illud ait puerbiū in mundū ueni. Sūt qui & aliū sculptorē rheginū fuisse dicāt pythagorā q̄ primus uisus sit numerorū ac modorū re-
pensor fuisse. Aliū itē sculptorē samiū: & aliū oratorē nō bonū: & aliū medicum qui de cela scripserit: ac de homero quædā cōposuerit. Aliū itē qui dionysio dori-
te scripserit auctore. Porro hūc eratosthenes: quē & fauorinus in oīmōda histo-
ria sequit̄ in libro octauo primū fuisse tradit qui. xlviii. olipiade pitus ac probus pugil effulserit: comatū atq; purpuratū selectūq; ex puerorū ludo atq; irrīsū cōti-
nuo uiros petisse ac uicisse. Simplex & huic epigramma quod fecit theatetus.

Sydera pythagoram quendam crinita canentem

Pythagoram samium si hospes amice teges:

Pythagoras ego sum: peteres si dogmata nostra

Eleidem: dices hic mihi mira refert.

Hūc fauorinus ait diffinitionibus ob mathematicā usum materiā: ampliāsse ue-
ro illā socratē & qui ab illo fluxere. Postmodū autē aristotelē ac stoicos: primoq; cælū appellāsse mundū terrāq; rotūdā. Id autē theophrastus parmenidi: zeno he-
siodo assignant. huic aiūt restitisse cydonē: sicut antidicū socrati. at uero philoso-
phi epistola legūt in hūc modū pugnās ad olympia cum pueris ephæbis uenit py-
thagoras crotonias. philosophus autē taliter scripsit pythagoras anaximeni at tu
uiorū optime si nihil pythagora & genere & gloria præstātor eēs. pfecto ad nos
iā ex mileto migrasses: nūc uero te cōtinuit paterna & auita gloria: quæ & me cō-
tinuisset si essem anaximeni similis. Cæterū uos si augurio urbes deseretis: eis q̄
dē ornatus adimist̄: medicū illis iustius iustabūt. Neque uero semp cōuenit astro-
accæli uestigare rōnes. præstat iterdū ad priam curas cogitatiōesque cōuertere:
& ego nō semp meis uaco fabulis: uerū & bellis iter sum q̄bus in se inuicē itali sæ-
uiūt. Quoniā uero de pythagoria diximus: dicendū iam de pythagoricis illustri-
bus uiris: post quos dicendū erit de his qui sparsim a plerisque referuntur. Tum
deinceps adnectemus successionis seriē memorabiliū uiorū usque ad epicurū: si-
cuti supra promisimus: de theana quidē & thelauge iam diximus dicendū modo
de empedocle primum: nam secundum quosdam pythagoræ auditor fuit:

Empedocles.

Empedocli ut ait hippodotus: meto pater: auus empedocles agrigen-
tinus fuit. idē & timæus refert in. xv. historiæ libro i signem fuisse
uirū empedocle poetæ auū. hermippus eadem ferme ait: heraclides
itidē in libro de morbis clara ex familia fuisse auū equosque nutris-
se tradit: dicit & eratosthenes in olympionicis. lxxi. olympiadem ui-
cisse metōis p̄rem aristotelis utens testimonio. Apollodorus autē grāmaticus in
chronicis metōis qdē samiū fuisse ait. cæterū ad thurios nup oīno conditos uenisse

glaucus ait: deinde post pauca. qui uero inquit domo profugum uenisse syracusas
 & cum illis aduersus athenienses bellasse aiunt prorsus id mihi ignorare uident.
 Aut enim iam defecerat: aut oino ualde senex erat: id quod minime probat. Namque &
 aristoteles ipsum & heraclitum. lx. ætatis anno uita excessisse ait: qui uero. lxx. & pri-
 ma olympiade uicerat eques eodem censebatur nomine. Ita & tempus ab apollodoro
 significat: satyrus autem in uitis empedocle ait filium fuisse exaneti. Reliquisse autem
 & illum filium exanetum: eademque olympiade ipsum quidem equestri certamine uicisse:
 filium uero illius lucta siue ut ait heraclides in epitome cursu. Verum enim ego in sa-
 uorini commentariis repperi empedocle & boue mactasse spectatoribus ex melle &
 farina: fratremque habuisse callicratidem. Telauges autem pythagoræ filius in epistola ad
 philolaum empedocle ait archinomi fuisse filium. Quod autem agrigentinus ex sici-
 lia fuerit ipse in principio lustrationum refert. haecenus de genere ipsius. audisse autem
 illum pythagoram Timæus auctor est in nono historiæ dicens: deprehensum quod
 orationem furatus esset sicuti & plato: atque ideo ad consortium sermonum admitti prohi-
 bitum: ipsumque meminisse Pythagoræ dum illum insignem doctrina uirum appellat: qui ma-
 xima nosset animique excelleret opibus. Sunt qui ista de parmenide dixisse putant.
 Refert neæthes pythagoricos usque ad philolaum & empedocle ad sermonum comu-
 nionem admitti solitos. Vbi uero ipse poemata illa uulgare cepit: latam esse legem uti
 uersificator omnis idem arcere. Idem & platonem pertulisse aiunt. quippe & hunc fuisse pro-
 hibitum. quem tamen illoque audiuerit empedocles non dixit. Eam enim quam telaugis ferit
 epistolam quod hippasum ac brontinum audierit: non usquequaque probari: enim uero
 theophrastus parmenidem illum imitatum dixit: ipsiusque æmulum & in poematibus fu-
 isse: quippe & illum uersu physice rationis apparuisse. Hermippus autem non parmeni-
 dis uerum zenophanis fuisse imitatorum tradidit: qui cum diu uersatus eiusque carmen
 imitatus sit: postmodum pythagoricis congressum esse. Alcidas uero in physico re-
 fert eodem tempore zenonem & empedocle una audiuisse. parmenidem demum ab se disces-
 sisse ac zenonem quidem seorsum phatum esse. Hunc uero anaxagoram & pythagoram audisse
 atque alterius constantiam & grauitatem uitæ atque habitus alterius de natura rationes fu-
 isse imitatum. Aristoteles uero in sophista primum empedocle oratoriam iuuentorem ait:
 zenonemque dialecticam. in libro autem de poetis asserit homericum empedocle acutumque
 in dicendo fuisse: translationibus item ac cæteris poeticis figuris usum. Atque ideo cum &
 alia poemata scripsisset & xerxis transitum & in apollinem phœmiu: ea postmodum
 ignibus tradidit soror quædam ipsius siue filia: ut hieronymus meminit: phœmi-
 um quidem imprudens. Persica autem prudens ac sciens quod ea imperfecta essent. Tragedi-
 as illum præterea scripsisse refert ac politica. Verum heraclides serapionis filius tragœ-
 dias alterius fuisse memorat. Hieronymus uero quadraginta tria illius opuscula
 se legisse asserit. Neæthes autem ad hunc iuuenem scripsisse & ipsum tragedias: in quas se
 postea incidisse. Porro satyrus in uitis refert & medicum illum fuisse oratoremque opti-
 mum: gorgiamque leontinum ipsius fuisse discipulum: uirum. scilicet in oratoria insignem: qui & ar-
 tem rhetoricam scripserit: quem tradit apollodorus in chronicis centum & nouem æta-
 tis impleuisse annos. hunc ait satyrus dicere solitum affuisse se empedocli magiam exercen-
 ti: ipsumque in poematibus id profiteri & complura alia: inter quæ profitetur phar-

Octavius

macha: quibus & morbi & senectus arceantur: & uentorum: uel noxii pellantur
flatus: uel salubres ac læti adhibeant: mortuiq; itē reuiuiscant. Multis autē modis
eū uix admirationi habitū timæus in. xviij. historiæ auctor est. Nāq; etesiis ple
rūq; uehemēter flātibus adeo ut fruges corrūperēt excoriari asinos iussit: factisq;
utribus eos collibus & mōtiū uerticibus admoueri ad cōpellēdos flatus: cessan
tibusq; uētis ab euētū rei, colyfanemā uocatū eē. Heraclides quoq; i libro de mor
bis ait ipm paufaniaē dictasse q̄ de apno ille scripsit. Erat āt paufanias: ut satyrus &
aristippus ait: amator eius: cui & de natura libros cōpositos ita declamauit.

Paufania sapiens anchiti percipe fili:

Sed & epigramma in eum fecit.

Paufaniaē medico anchito cognomine nato

Asclipiadeo patria clara gela est:

Qui languescentes uario plerosq; labore

Sæpe acherunteum linquere fecit iter.

τῆν γοῦν ἀπυοῦν. Heraclitus tale quiddam esse ait quod. xxx. dies corpus absq;
spiritu integrum incorruptumq; seruaret. Vnde illum & medicū & uatem dixit
ut ex eius uersibus patet: quibus icolas ampli agrigenti saluere iubet: a quibus &
deum se credi uult: diuinosq; sibi petit honores. Amplū uero agrigentum dixisse
ferunt q; in illa octīgēta hominū milia inhabitarent. Vnde & empedoclem illis
delitiis uacantibus dixisse agrigentini delitiis quidem ita quotidie se dedunt: ac si
postridie morituri: domos uero ita ædificant q̄si ppetuo uicturi. eas uero ipsas
expiationes in unum corpus coegisse fertur cleomenes compactor: quē admodū
& fauorinus in cōmemorationibus ait. fuisse uero eum i primis liberum atq; ab
omni p̄cipandi fastu remotissimum aristoteles tradit. siquidem & regnum cū
sibi offerretur: constanter renuit: sicuti xanthus in illius laudibus meminit sim
plicitatē uitæ. s. q̄ regū delitias carius amplectens. eadē & timæus refert causam
simul adiciens cur ita popularis fuerit. Inuitatus enim fuerat a quodam ex prin
cipibus ac procedente conuiuio cœna non inferebatur. Tacentibus aliis indigne
ille ferens inferri iussit. Qui uero illum inuitarat p̄stolari se curiæ ministrum
dixit. Vbi uero ille aduenit conuiuii princeps constitutus est: id eo agente qui illū
uocauerat. tum ille tyrānidis initia haud obscura p̄ se ferens iubebat aut bibe
re aut in caput effundi merum. Tunc igitur empedocles tacuit. Postridie uero co
acto iudicio damnauit utrūq;: ac peremit inuitatorem. s. & conuiuii principem.
istud enim eius reipublicæ tractādæ initiū fuit. rursus acrone medico locum si
bi ad construendū paternū monumentū a senatu postulante quod iter medicos
arte p̄cipue excelleret: in mediū surrexit empedocles ac fieri p̄hibuit: atq; iter
cætera quæ de æquālitate differuit ita illū rogare cœpit: cuiusmodi monumēto
icidemus elogiū? Num hoc? summū te medicū summi patris in summo uerti
cē summe patriæ cōditū? quidā autē secundū uersum ita p̄nūciāt. sublimis uerti
cis tumulus sublimis cōtinet. Hoc quidā simonidis esse tradiderunt. Postmodū
uero empedocles & mille hominū cætū antiq̄uit constituto triēni maḡratu: ut
non solū esset diuitū uerq; & mediocrium ac populariter sentientium. Denique

Liber

& timæus i primo & secūdo libro: ipsius. n. sæpe mentionem facit: contrariam
 reipublicæ tradit putatū eū habuisse sententiā: quādoquidē iactantia & amore
 sui ferebat imodice, quippe q̄ in carmine se deum dixerit: quādo item olympia
 adisset: in se cunctoꝝ uertebat ora: ut nullius inter loquendū tanta quāta empe/
 doclis fieret mentio. Postremo tamē cū agrigentū condere: obstiterunt illius in/
 stituto inimicoꝝ nepotes: quo ille mœrore accepto in pelopōnesum secessit: ibi
 q̄ diē obiit. Timon autē ne hūc quidē prætermisit: sed ipsū mordet dicens, & em/
 pedocles forensium formator uerboꝝ q̄tum ualuit tantū cæpit i perans qui di/
 sposuit magistratus indigentes aliis. De illius uero obitu uaria ferē opinio. Hera/
 clides. n. cū enarrasset de apno ut, s. empedocles maximā ex eo gloriam consecu/
 tus eēt: q̄ mulierem defunctam uiuā dimisisset, ait illū sacrificiū ad pisanactis
 agrum fecisse: cōuocatis plerisque ex amicis inter quos & paufanias erat. Vbi ue/
 ro conuiuio pacto alii quidē loco paululum digressi: alii sub arboribus uillæ se
 ad quiescendū cōposuerunt: alii quocūque uisum ē in loco quieuerūt: ipse ubi ac/
 cubuerat p̄mansit. Mane autē facto e sōno excitis cæteris solus ipse reptus non ē.
 Facta autē diligenti inq̄sitione seruis q̄ rogabātur unus affuit: qui diceret se nocte
 media ingentē audisse uocē empedocle uocantē: Tū uero ubi surrexisset cælestē
 uidisse lucē & splendore tædaz nihilque aliud. Illis uero i eo quod cōtigerat stu/
 pentibus descendit paufanias: ut mitteret qui quærerent. Postmodū uero prohi/
 bitus est ulterius quætere dicens uoti rē i primis cōtigisse: sibi que ueluti deo ho/
 stias offerri oportere. Hermippus autē illum cū p̄atheā quādam agrigentīnā de/
 speratā a medicis curasset hostias ob id litasse. Qui uero inuitati erant ad. lxxx.
 ferme fuisse. Hippobotus uero illum ait ubi exurrexerat a tnam petisse quo cū
 puenisset i ignis crateres se iniecisse: ibique dum fidem cupit facere famāque ad/
 struere quod deus effectus sit ignibus consumptū eē: postea ut sese res haberet
 agnitum & exploratum esse una ex illius crepidis ui flāmæ ex intimis ad exterio/
 ra reiecta, quippe calciari solebat ære, huic famæ paufanias reluctabat. Cæterum
 diodorus ephesius de anaximādro scribens ait illum huius æmulum fuisse imi/
 tādō tragicā grādiloquentiam uestisque grauitatē. Enim uero dū selenuntios ex/
 adiacētis fluiui fetore pestis iuasisset adeo ut & ipsi perirēt & uxores partu peri/
 clitarētur: excogitasse empedocle duos quosdā ex uicinis amnibus proprio sum/
 ptu in flumē illud imittere: ut ex ea cōmixtiōe aquæ dulcescerent. Hoc ordine
 sedata peste epulantibus selenūtiis empedocle apparuisse: illi eo cōspecto surre/
 xerūt: eique ueluti dō dīnos honores detulerūt. Eā de se opionē firmare uolentē
 se i ignes cōiecisse. Verē hisce timæus r̄fragat apte asserens illū ubi i pelopōnesū se
 recepit: nūq̄ oīno redisse atque iō illius incertū eē obitū. Heraclidi uero noīe illū
 denotās apte cōtradicit pisanacta syracusanū dicēs: neque uillā agrigentī hūisse.
 Verē a paufania factū amico monumētū. Is. n. hmōi uulgata fama siue breuē sta/
 tuā illi: q̄ppe diues erat: siue arā q̄si deo cōdidit: quonā ergo pacto iqt se i crateras
 iiecit: quoꝝ nullā unq̄ fecit mētione: & qdē cū p̄pe eēt: Mortuus igif ē i pelopō/
 neso: q̄ si illius sepultura nō cernit: nihil ē cur admiremur. Nāque & alioꝝ mul/
 toꝝ sepulchra ignorāt: ista & hmōi timæus refert, uerē sp̄ heraclidi consuetudo

Octauus

est miracula ista cōfingere: q̄ & ex luna cecidisse hoīem dicit. Porro hippobotus ait statuam empedoclis optam agrigenti primum stetisse. Postea uero ante romanorū curiā constitutā fuisse romanis eā illuc trāsserentibus aptam: picte q̄dē & nunc eiusmodi quādam inueniunt. Nearthes uero cyzicenus q̄ & de pythagoricis scripsit: refert menone uita functo tyrannidis pullulare exordia cepisse. Tum uero empedocle agrigentinos iduxisse: uti seditionibus omissis æq̄litate ciuile amplecterent: multas itidē ciuū quæ sine dote erāt ex relictis sibi opibus adiecta dote uiris tradidisse: atq; iō & purpurā se induisse: & strophium aureū circumdeditte fauorinus ī cōmentariis auctor ē. crepidas itē aereas & delphicā sumpsisse coronā. Coma itē illi plixa fuit: & pueri se deducentes & ipse grauis semper atq; in uno seueritatis habitu p̄stitit. Eiusmodi igit̄ p̄grediebatur ut ciuib; sibi occurrentibus ac p̄ magno id munere habētibus specimē quoddam & insigne regiū præ se ferre uideret. Postremo uero dum celebritatis cuiusdam cā messanā curru inuectus p̄geret cecidisse: coxāq; fregisse. Quo ēt ex morbo defunctū esse ætatis anno. lxxvii. eē itē sepulchr̄ eius megaris: de ætate uero ab aristotele distat. Ille. n. lxxv. annorū defecisse ait: alii centum & nouem uixisse annos contendūt. Floruit aut̄ circa. lxxx. & quartam olympiadē. Democritus aut̄ troezenius in libro contra sophistas refert illum iuxta homeg; informis letinodū sibi p̄cera ex corno ī fauste nexuisse. In ea uero quā prediximus telaugis epistola fertur illū ex senio in mare plapsum extinctūq; eē. Hæc de ipsius morte, fertur & nostrum in hunc p̄metro mordax quidam.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma

Aeternos ignes fortiter ore trahens:

Ultroneum taceam: te incēdia sæua petisse

Incidis inuitus delituisse uolans.

Et aliud.

Cruribus empedocles con fractis dicitur esse

Mortuus: e curru cū cecidisset humi.

Si se flagrantem uicturus iecit in ætnam.

Quomodo nunc megaris structa sepulchra uides?

Timō uero ne ab eo q̄dē laceffendo abstinuit dicens empedoclesq; forensiū opifex carminū & cætera. Hæc aut̄ illi uisa sunt. elementa eē quatuor ignē. aquam. aerē. terrā. amicitiaq; qua scēderant & discordiam qua dissideant. Ait aut̄ sic iupiter ac iuno regia & aidoneus & uenerāda nestis. louē ignē: iunonē terrā: aidoneum aerē: nestin aquā dicens: & hæc ait assiduas uersare uices: desinere nusq; est q̄ppe æternus iuxta illū hic regū ordo: deniq; īfert. Nāq; alias cōnectit amor hæc oia simul: sæpe etiā disiūcta iubet cōtentio ferri. solē ait ignis īgentē massam: lunaq; maiorē: lunā disci habere similitudinem. Cælū ipsum cristalli obtinere specie & aiām oigenum aialium atq; arborū species īdūi. Ait nēpe se aliquādo fuisse pueg; atq; puellam arborē & auē atque piscem. Quæ igitur ille de natura deque expiationibus scripsit: ad quinque milia uersuū p̄tingunt: quæ uero de medicina ad sexcentos. De tragœdiis supra iam diximus.

Epicharmus eous.

Epicharmus elothalis filius eous & ipse pythagoræ auditor fuit. Tri-
meniensis uero cū eēt e sicilia pfectus peruenit megara. inde con-
tendit syracusas: ut & ipse i suis testat libris. Eius statuæ istiusmo-
di carmen iscriptū ē: quo dicat tāto excellere doctis oibus & claris
uiris q̄nto uel syderibus sol cæteris uel mare anib; cūctis atecellat.

Quam superat phæton ingentis sydera cæli:

Quāto uis pelago maior inest fluuiis:

Tantū ego iam dico sophia præstare epicharmū

Cui dedit hæc patria florida ferta comis.

Cōmentaria iste reliquit i quibus de natura reg; de sententiis: de medicina dis-
seruit. Notasq; breues cōmentariog; locis apposuit: quibus aperte indicat ab se
elaborata opuscula. Obiit anno ætatis nonagesimo.

Archytas tarentinus.

Archytas mnesagoræ siue ut aristoxenus ait estiaei filius tarentinus
Pythagoricus nobilissimus fuit. Hic platonem: cū a dionysio necā-
dus eēt: per epistolam eripuit. admirationi sūmæ apud plurimos
habitus est in oī uirtutis genere. Nempe enim septies ciuib; præ-
fectus ē: cū cæteri plusq; annū i perare lege phiberentur. Ad hunc plato scribit epi-
stolas: quod is ad eū prior scripsisset: ita archytas platoni scilicet. facis tu quidem
recte quod nobis te conualuisse ex ægritudine significasti. de damisco item nun-
tians. De cōmentariis aut curauimus: uenimusq; ad lucanos: ibiq; conuenimus
occeli nepotes. Quæ igitur de regno legibus iustitia oiumq; generatione: & ipsi
habemus & ex his quædam misimus: reliqua mō repiri nō possunt. cū inuenta
fuerit ad te deferentur. i hunc modū archytas. Plato aut ita rescripsit. Plato ar-
chyte salutē. Quæ abs te nobis allata sunt cōmentaria: dici non potest: q̄ liben-
ter accepimus: quiq; illa scripsit i primis admirati sumus. ostendit enim pfecto
uir ille dignū se maioribus illis suis antiquissimis atq; optimis uiris. Feruntur at
isti uiri moerei fuisse. Hi aut ex illis fuere troianis: q̄ cum laomedonte migrarūt
uiri boni: ut de illis tradita fabula significat. quæ apud me sunt commentaria de
quibus scripsisti nondū satis lucubrata sunt: neq; unq; satis erunt. ea tamen misi.
De custodia uero ambo concorditer sentimus. Nihil itaque adhortatione opus
est. uale. in hūc modum illi ad se inuicem scripserūt. Porro archyte quatuor fue-
re: primus hic ipse: secūdus mytilenæus musicus: tertius qui de agricultura scri-
psit: quartus poeta epigramatū: quintū plæriq; addūt architectū: cuius proferūt
librum de machina: cuius istud initium ē. hæc de teucro charchedonio audiui.
de musico dicitur quod cū probro sibi daretur quod nō exaudiret: dixerit. orga-
num enim pro me pugnans loquitur. Pythagoricū uero aristoxenus refert cū ex
exercitui præesset nūq; fuisse superatum. Semel autem dum inuidiæ cederet sese
imperio abdicasse: moxque exercitū i ius hostium cōcessisse. primus hic mecha-
nica mechanicis p̄cipiis usus exposuit: primusq; motum organicum descripti-
oni geometricæ admouit ex dimidii cylindri sectione duas medias secundum p

Octauus

portionem sumere querens ad cubi duplicationem: & in geometria cubum pri-
mus: ut plato in repub. testatur inuenit.

Alcmæon crotoniata.

Alcmæon crotoniatae & ipse pythagoræ auditor fuit: ut plurimū ue-
ro in medicina uersatur. plerūq; itē de natura disputat dicēs multas hu-
manarū regū causas. Videtur autē primus de naturæ rōne scripsisse: ut
fauorinus in oimoda tradit historia: lunāq; hanc sempiternā habere
naturam dixit. Fuit autē perithi filius sicut & ipse in principio sui operis testatur.
Alcmæon crotoniatae hæc ait perithi filius brontino & lebni & bathyllo. de iui-
sibilibus de immortalibus rebus manifestam quidem sciam habent dii: quā tum
uero coniciere hoibus licet & cætera. Animam uero immortalem dixit: moue-
rique iugiter instar solis.

Hippasus metapontinus.

Hippasus metapontinus & ipse pythagoricus fuit. ait autē diffinitū esse
tempus mūdane mutationis: finitūq; hoc totum esse ac semper mo-
ueri. Demetrius autē in homonymis refert illū nullum opus reliquisse
Fuerunt autē hipasi duo hic. s. & qui laconum rempublicam quique libris com-
prehēdit. Erat autē ipse & ipse lacon

Philolaus.

Philolaus crotoniatae filius pythagoricus & ipse fuit. ab hoc pytha-
goricos libros emēdos ut curaret: dioni scribit plato. moritur autē
suspectus quod tyrānidem inuadere moliret. & nīm ē in ipsū sic.
Suspicio dico. cunctis est usq; cauenda.
Nil agis: infœlix cū uidearis: agis:

Patria sic croton philolaum sustulit olim
Regnum affectantes credula habere manus.

Opinatur autē oīa harmonia ac necessitate fieri: terrāq; secūdum primum circu-
lum moueri dixit. Alii Icetā syracusanum id sensisse affirmant. Scripsit autem li-
brū in quo hermippus quēpiā scriptorē dixisse refert platonem philosophū cū in
siciliā ad dionysium pfectus esset emisse a philolai consanguineis argēti minas ale-
xandrinās. xl. atq; idē trāscripsisse. Timæū alii platonē dicūt hæc a dionysio acce-
pisse reluctante licet abductū ex carcere adolescentē & philolai discipulis. Refert
demetrius in homonymis pythagorica de natura regū hūc primū edisse: quoq; ē
initiū. primo in mundo natura coacta ē ex infinitis ac finitis mundusque totus &
que sunt in ipso omnia.

Eudoxus.

Eudoxus æschini filius Cnidius astrologus. geometra. medicus ac legi-
gifer fuit. ac geometriā quidē ab archyta didicit. In medicā uero phi-
listiōe siculo præceptore usus ē: ut callimachus in tabulis ait. Porro so-
tione in successione platois quoq; auditorē fuisse scribit. Nā cū a nū. xxiii
tæatis ageit: summoque iter paupertatis āguustias discēdi studio flagraret socratico-
rū gloria pcutū athēas cōtēdisse cū theōedōte medico: a quo & nutriri solitū. nec
defuerūt q dicerēt ipius pædicā fuisse. Deuectus at in piræū athēas quotidie ascen-

debat ibique cum sophistas audisset ad portum regrediebatur. Duos autem ibi menses remoratus domum reuertit. Vnde rursus amicorum largitate suffultus in ægyptum cum chrysippo medico profectus est commendatitias ab agesilao litteras ad neestabim ferens: a quo & sacerdotibus intente commendatus est: Ibi annum unum & menses quattuor remoratus mento atonso atque supercilio, viii. annorum historiam secundum quosdam conscripsit: inde iã cizici atque in propontide phátus mausolum itidem uisere uoluit. Tum uero athenas rediit habens secum discipulos plurimos contristandi: ut quidam uolunt platonis gratia: q̄ is ab initio illum ab se dimiserat, sunt qui dicant conuiuium platonicelebranti ipsum adstantibus plurimis hemicyclium accubitú introduxisse. Enim uero nicomachus aristotelis filius illum ait uoluptatem bonú dicere. Exceptus autem in patria magno cum honore est: cuius rei indicio est honorificum de illo factum decretum. Apud græcos quoque clarissimus fuit: ciuibusque suis leges conscripsit: ut hermippus in quarto de, vii, sapientibus libro refert. scripsit item de astrologia & de geometria & de aliis quibusdam insignia opuscula. Tres autem habuit filias hæctidem: philtidem: delphidem. Refert heratosthenes in libris ad hecatonem ipsum & cynicorū dialogos composuisse: alii ægyptios quidem lingua sua illos conscripsisse. Hunc uero traductos græcis edidisse tradunt, eius chrysippus erinei filius Cnidius auditor fuit in his quæ de diis: de mundo: de cælestibus docentur. In medicina uero philistione siculo præceptore usus est. Reliquit autem & commentaria pulcherrima & eruditionis plena, huius filius aristagoras fuit: cuius chrysippus ethlii filius discipulus fuit: cuius feruntur modi illi ad uidendas speculatiões naturales: quæ in animam eius uenerant accommodati. Fuerunt autem eudoxi tres, primus hic ipse. Secundus rhodius historiarum scriptor. Tertius siculus. Agathoclis filius poeta comicus: qui ter urbana uicit certamina: quinquiesq; lenaica ut apollodorus in chronicis ait. Inuenimus & alium medicum Cnidium: quem ait eudoxus in terræ ambitu semper admonere solitum articulos iugi agitatione exercendos sensusque similiter. Idem uero refert eudoxum Cnidium circa centesimam & tertiam olympiadem claruisse atque lineas curuas repperisse. Moritur autem tertium & quinquagesimū agens annum. Cum uero adhuc in ægypto moraretur cum ichenophi heliopolitano apis illius pallium lingere uisus est. Celebrem ergo illum fore nec longæuum ex eo ostento sacerdotes dixerunt: ut fauorinus in commentariis refert, est & nostrū in hunc.

A boue cornuto propriam prædiscere sortem

Eudoxum fama est quondam memphitis in urbe.

At quia sermonem uitulo natura negauit:

Nil dixit: stolam lingens obliquus aperte

Hoc docuit moriere cito: non otius alter.

Illi igitur celeri uenit mors horrida passu

Annos intuito ter denos trisque uiginti.

Eudoxum ob famæ claritatem gloriamque appellabant.

Diogenis Laertii de uitis philosophorum Liber nonus.

Heraclitus ephesius.

Voniã ergo de nobilibus pythagoricis diximus: nũc
iã sparsum: ut aiũt: de claris qbusdã philosophis loq̃/
mur: ac primũ de heraclito dicẽdũ. Heraclitus bli/
sonis siue ut qdã uolunt herationtis filius ephesius
circa. lxx. olympiadẽ clarus est habitus. Fuit aut̃ ul/
tra cãteros alto aĩo & contẽnẽte oẽs: ut ex ipso eius
opere ostẽdit: ubi ait multa peritia mentẽ nõ docet
Hesiodũ siqdẽ docuit & pythagorã: rursusq; xeno/
phanẽ atq; hecataũ. Nã licere unũ scire sapientẽ sen/
tẽtiã qua gubernent̃ oĩa per oĩa: homerũq; dicebat
dignũ qui ex certaminibus eiiceret: colaphisq; cã/
dere: archilochũq; similiter. Dicebat aut̃ & iniuriã
extinguere oportet magis q̃ ardẽtẽ rogũ: plebẽq; pro

lege nõ secus ac p̃ muro pugnare. Acriter aut̃ ephesios carpit quod amicũ suum
hermodorũ eiecerat dicẽs. merent̃ ephesii oẽs adulti mori: impuberibusq; urbẽ
dereliquere: quoniã hermodorũ sui prãstãtissimũ expulerũt dicẽtes: nostrũ ne/
mo iãq̃lis sit: quod si q̃s erit talis: alibiq; & cũ aliis. Cũ aut̃ rogaret̃ a ciuibus ut le/
ges eis poneret: facere contẽpsit: q̃ iã ciuitas pessima cõsuetudine iũbuta esset. Sece/
dẽs uero ad phanũ dianã cũ filiis talo ludebat. Circũstãtibus aut̃ se ephesiis quid
ingt̃ miramini op̃diti: nõne prãstat̃ istuc facere q̃ uobiscũ ultra rẽ administrare?
tãdẽ hoĩum odio parcitus exiit: uitãq; in montibus ducebat olera comedẽs. eius
reigrã morbo aquã intercutis arreptus ad urbẽ descẽdit: medicosq; per ænigma/
ta sciscitabat̃ an possent ex iũbre siccitatẽ facere. Illis nõ itelligẽtibus seipm̃ boum
stabulo iccludẽs & fimo bubalino obruẽs eo calore arbitrabat̃ noxiũ ac exũdan/
tẽ humorem exhaurire posse. Vbi uero ne sic quidem aliquid proficere conspe/
xerat moritur. lx. ætatis agens annum: & est in ipsum nostrum sic.

Sæpe ego miratus quondam quonammodo posset

Hæraclitus uitæ uiuere difficilis.

Est tamen extinctus: cum corpora namq; rigasset

Lympha: diem extinxit: attulit & tenebras.

Hermippus aut̃ refert illũ medicis dixisse. Nũ potestis prãssis itestinis humorẽ
exhaurire? negãtibus se ipm̃ solis obiecisse radiis ac iussisse pueris boum fimo se
oblinere: eo calore maceratũ postridie obiisse diẽ: sepultũq; in foro fuisse. Nean/
thes uero cyzicenus ait illũ fimo bubulo cũ se eximere nõ posset ita pstitisse atq;
ob eã mutationẽ ignoratũ a canibus discerptũ esse. Fuit aut̃ a puero mirabilis: &
cũ esset iuuenis nihil se dicebat scire. Vbi uero ad uirilitatis annos euaserat nihil
ignorare. neminẽ qdẽ audiuit: ueq; semet iuestigandã ueritati dedisse: oĩaq; ex se
metipso didicisse ait. Sotion aut̃ quosdã dixisse refert xenophanis illũ frequẽtas/
se auditoriũ: aristonẽq; i libro de heraclito dicere aquã intercutis illũ curatũ ægri/
tudine: morbo alio uitã finisse. ei opinioni & hippobotus accedit. Eius uero qui

legitur liber generaliter quidem de natura est: cæteræ tris in partes scinditur. Namque & de uniuerso, & de republica, & de theologia differit. Illū uero in templo dianæ de-
 posuit: ut quidam putant: de industria obscurius scriptū: ut soli eruditi illū legerēt: ne si
 a uulgo passim legeret cōtēptibilis eēt. Hūc uero & timon descripsit appellās ma-
 ledicū & turbæ ifestū. Theophrastus illū atrabile laborātem alia semipfecta: alia
 alias aliter scripsisse refert. eius alti animi signū antisthenes in successionibus id
 asserit: quod fratri cōcesserit regnū. Tātū uero gloriæ pmeruit ipsius liber ut se-
 ctatores habuerit: qui appellarent heracliti. Sūt autē ista quæ illi summatim uisa sūt
 Ex igne cūcta constare in eūque resolui oīa: fato oīa fieri: & ex conuersione cōtraria
 quæ sint oīa cōgruere & coaptari. Aīaꝝ itē & dæmonū plena esse oīa dixit: & de
 his quæ in mūdo cōtingūt passionibus oībus, Solis eā esse magnitudinē quæ cer-
 nis oculis. Dicit & id de animæ sensisse natura. Nūq̄ illā reperiri posse q̄talibet q̄s
 uia cōficiat spacia: adeo pfundā eius eē rōnē, elationē siue æstimationē sacrū mor-
 bū appellabat: aspectūque mentiri. Lucide quidē interdū & apte in suo opere loquit &
 ut tardissimo cuique facilis ad itelligēdū sit. Breuitas quoque & itēptationis graui-
 tas incōparabilis est. Iā uero per partes digerēda sunt eius decreta. Ignē elementū
 esse dicit. Ignisque uicissitudine tū raritate: tū dēsitare cōstare quæ fiūt oīa. Aperte
 uero nihil explicat: fierique oīa per contrarietate & fluminis in morē uniuersa de-
 currere: finitūque esse hoc omne: & unū esse mūdū: eūque ex igne nasci: & rursus per
 quosdā ambitus per uices hoc omne seculū ignescere. Id autē fato fieri. Ex his ue-
 ro quæ cōtraria sunt id quidē quod ad generationē adducat uocari bellū & contē-
 tionē: quod autē ad icensionē cōcordiā & pacē. Mutationē quoque uia eē supra ifra-
 que ducentē secundū quā fieri mūdū. Densatum quippe ignē liquefcere: cōstantēque
 aquā fieri: cōcretā uero aquā in humū uerti eaque iter iferiora esse, humū ipsā de-
 nuo effundi atque ex ea fieri humorē. Ex eo autē reliqua ferme oīa ad euaporationē
 eā referēs quæ ex mari fit: ipsaque ad superiora uia esse. Porro euaporatōes ex terra
 fieri & mari: alias quidē pspicias & liqdas: alias uero tenebrosas, a liqdiōribus ignē,
 a reliqs humorē icremēta capere. Aerē uero cuiusmodi sit nō significat: eē tamē
 scaphas per cōcauū ad nos cōuersas: in quibus cōueniētes euaporatōes liqdas pfer-
 re flāmas: quæ sint sydera dicit. Esse autē lucidissimā candidissimāque solis flāmā:
 namque astra cætera remotiora esse: neque adeo terræ pxima. Atque ideo minus lucere
 minusque calefacere: lunā quæ terræ uicinior sit: nō per liqdū locū apparere, solē in
 suo splendore nulli admixtioni obnoxiiū durare certis a nobis spaciis mēsurisque di-
 stantē. Ex eo igit magis calefcere atque illustrare. Deficere itē solē ac lunā cum sca-
 phæ ad superiora uertunt: mēstruasque figuras lunæ fieri: dū in illā sensim uertit
 scapha. Diē itē ac noctē & mēses & annos anni que statuta tēpora pluuiasque & uētos
 atque his similia secundū euaporatōes uarias fieri. Nā liqdā euaporationē in solis cir-
 culo iflāmātā diē facere. Cōtrariā uero ubi obtinuerit efficere noctē: atque ex lumi-
 ne calorē augeri æstatēque pficere: ex tenebris humorē abūdare: unde hyems oria-
 tur, in hūc modū & de causis cæteris disputat. Eni uero terrā cuiusmodi sit peni-
 tus tacet: ac de scaphis itidē, ista eius dogmata fuere. Porro quod ad socratē atti-
 net quænā eius de illo snia fuerit cū eius legisset librū euripide sibi deserēte ut ari

Nonus

Non ait diximus: cum de socrate loqueremur. Seleucus tamen grammaticus ait crotoniatē quēdā in eo quē catacolymbitē īscripsit libro tradere cratē quēdā hūc librū primo græcis īuexisse: ac dixisse librū ipm delio aliquo īdigere natatore: q̄ ī illo nō suffocaret. īscribūt illū plæriq; musas: alii de natura. diodotus uero gubernaculū dītīgēs ad librā uitæ: qdā snīam moye unius oīm īstituti ornāmētū. Ait illū cū rogaret cur taceret dixisse: ut uos loq̄mini. Eius frui cōtubernio & darius optauit: scripsitq; ad illū ita. Rex darius hystaspis filius heraclitū ephesiū sapiētē uix salutat. librū de natura scripsisti obscurū ad itelligēdū: difficilēq; ad exponēdū ī plærisq; deniq; si ad uerbū exponat: uim quādā speculatiōis cōtinere uideat. mūdi qdē totius & quæ in eo fiūt oīum quæ sūt ī diuino motu cōstituta: ī qbus plurimi hæsērūt: assensūq; cōtinere: adeo ut & q̄ cōplura legerūt ambigant: cū re cta abs te rō cōscripta uideat. Rex igit̄ darius hystaspis filius auditor eē tuus cupit p̄ticepsq; græce eruditiōis fieri. Venias itaq; q̄primū ad cōspectū meū ac regiā domū. Græci. n. ut plurimū sapientibus uiris obseruādis minus dediti aspnanē quæ ab his recte fuerit ostēsa studiose & audiēda & discēda. Apud me aut̄ aderit tibi oīs honor: primatusq; oīs: quotidieq; sollicita obseruatio & grata allocutio: uitaq; tuis monitis p̄babilis. Vale. his ille ita respondit. Heraclitus ephesius regi dario hystaspis filio salu. Quiq; mortales in terris sunt a ueritate ac iustitia se longius remouēt: auaritiæ aut̄ & īani gloriæ īexplebiliter itendunt perditæ dementiæ cā. Ego aut̄ oīs īmemor neq̄tiæ fastidiūq; deuitās oīs iuidiæ domesticæ: sup̄biæ itē nunq̄ ī p̄saz solū aduenirē paucis cōtētus: quæ sūt secūdū meā snīam. huiusmodi ille & aduersus regē fuit. Demetrius aut̄ in æquocis ipm & athenienses aspnatū ait: apud quos magna de illo erat opinio: & cū ephesiis eēt cōtēptui nusq; alibi maluisse cōuersari: meminit illius demetrius quoq; phalerius ī socratis dēfēsiōne plurimiq; fuere q̄ illius exponerēt librū: q̄ppe & antisthenes & heraclides pōticus & sphærus stoicus. Pausanias præterea q̄ heraclitistes appellatus est. Nicomedes quoq; ac dionisyus: & ex grāmaticis diodorus: q̄ opus illud nō de natura sed de repu. dixit differere. Nā quæ de natura differit in exēpli spēm īserta illic esse. Hieronymus aut̄ scythinū quēdā iāboḡ poetā in illius librū metro iocari: illūq; euertere dixit. multa aut̄ epigrammata in ipsum feruntur. sed & hoc.

Heraclitus ego. quid me uexatis iniqui?

Non uos: sed doctos tam graue quærit opus.

Est mihi solus homo triginta milia: plures:

Nullus homo stygiis hæc quoq; narro deis.

Item aliud.

Noli heraclitum rapido percurrere passu

Est uia difficilis: luce papyrus eget:

In sua si doctus te duxerit atria uates:

Cuncta uidebuntur lucidiora die.

Quinque autem heracliti fuere: primus hic ipse: secūdus poeta lyricus: cuius est illa duodecim deorum laus: tertius elegiæ poeta alicarnasseus: in quem callimachus fecit sic.

Liber

Heraclite mihi quidam tua funera dixit
Et subito lachrymis immaduere genæ.
Venit & in mentem quotiens accessimus ambo
Ad solem: ut nobis mutua uerba forent.
Puluis es exiguus nunc hospes: sed tua musa
Viuit, plutonis non timet atq; manus.
Quartus lesbios qui macedonum scripsit historiam, quintus ex industria ridi-
culus qui ex citharæ pulsu transiuit ad speciem.

Xenophanes.

Enophanes dexii siue ut apollodorus ait orthomēis filius colopho-
nius a timone laudatur: deniq; ait xenophanē moderatū ac sine fau-
stu fuisse, pulsus aut patria in zacla siciliæ moratus ē atq; catina. Sūt
x qui neminem audisse dicant: neq; desunt qui botonis atheniensis
auditorē fuisse asseuerēt. Alii archelaū audisse atq; ut sotion ait ana-
ximādri ætate uixit. Scripsit aut uersu elegias & lābos contra hesiodū atq; home-
rum quæ de diis dixere illis exprobrās, ipse quoq; sua resarciebat poemata. Tha-
letis ac pythagoræ opinionibus cōtraria sensisse fertur: epimenidēq; sugilasse. Fu-
it aut & lōgæus maxime sicuti & ipse quodā in loco testat̄ dicens sexagita & se-
ptem annos se a patria peregrinatū eē cū tunc, xxv, esset annorū. Ait aut quatuor
eē oīum rez elemēta: infinitosq; mundos neq; uariabiles: nubes consistere cū so-
lis uapor sursum fert̄: easq; ī aerē cogit: dei substantiam rotundam eē & globos-
sam: nihilq; cū hoībus habere cōe, totū cernere totūq; audire: nō tamen respira-
re: simulq; eē oīa mētem, prudentiam, æternitatem, primusq; dixit oē quod fiat
corruptioni obnoxīū eē. Aīamq; eē spiritum ait: & plurima deteriora mente eē.
Tyrānis cōgrediendū aut minime aut suauissime. Empedocle aut dicēte sibi diffi-
cile iueniri iuuenē posse sapientē recte inqt. Nā sapiens sit necesse ē q̄ norit explo-
rare sapientē. Oīa incōprehensibilia eē primū hūc dixisse sotion auctor ē: sed fal-
litur. Scripsit aut de colophonis conditione & de italica in eleā colonia uersus ad
duo milia, claruit sexagesima fere olympiade. Refert uero demetrius phalereus
in libro de senectute: panætiusq; stoicus in libro de trāquillitate filios illū suos p-
priis sepelisse manibus sicuti & anaxagoram. Videtur aut a pythagoricis parme-
nisco & orestade: ut fauorinus ī primo cōmentariorū ait defecisse. Fuit aut & ali-
us xenophanes poeta iambicus ex lesbo atq; hi quidem sparsim.

Parmenides.

Parmenides eius auditor fuit: piretusq; eleathes. eū theophrastus ī
epitome anaximandrum audisse tradit, licet aut xenophanis audi-
tor fuerit: secutus tamē illū nō ē: sotion itē adiūctus ē & ameniæ &
diochetæ pythagorico: ut sotion ait paupi illi quidē sed honesto sa-
ne uiro ac bono: quē ēt potius secutus ē: ac uita functo sacellū ædifi-
cavit. Cū & genere & opibus illustris eēt atq; ab amenia nō a xenophane ad getā
uitā i ductus ē, primus hic terrā globosā dixit ac rotundā & in medio sitā. Duoq;
eē elemēta ignē, s. & humū, illū opificis: hāc materiæ tenere ordinē, Generationē

Nonus

itē hoīum ex sole primū eē ortā: solē ipsum calidū esse atq; frigidū: ex quibus cōstant oīa, aīam ac mentē idē eē: sicuti & theophrastus ī physicis meminit: cū fere oīum opinionones exponeret: philosophiā quoq; eē duplicem: aliā secūdam ueritatem: aliā iuxta opinionem, philosophiā & ipse carmine expressit quemadmodū hesiodus: & zenophanes atq; empedocles, iudicium rōis eē dixit: sensusq; minus esse exactos & idoneos ad iudicandum, floruit autē olympiade sexagesima nona: primusq; animaduertisse uidetur eundē esse uesperē atq; luciferum: ut fauorinus in quinto cōmentariog; ait, alii pythagoram dicūt, Negat callimachus: ipsius poema esse fertur: Ciuibus quoq; suis scripsisse leges: ut speusippus ī libro de philosophis ait, huius nomine plato dialogū inscripsit: uocauitq; parmenidem siue de ideis, Primus item sermone interrogasse achillem: ut fauorinus ait in oīmoda historia, Fuit autem & alius parmenides orator qui artem scripsit oratoriam.

Melissus.

Elissus Ithegenis filius famius parmenidis auditor fuit: & cū heraclito itē collocutus ē: quo tempore illū ēt ignorantib; cōmēdauit ephesiis: sicuti democritū hippocrates abderitis antea cōmendarat, Fuit autē & ciuilis imprimis uir ciuibusq; maxime acceptus atq; carus, Vnde & præfectus classis electus magna uirtutis documenta dedit, Videbatur autē sibi hoc omne infinitū eē: & imutabile atq; immobile: & unum sibi ipsi simile ac plenum: motumq; nō esse: uerum uideri eē, De diis nihil diffiniedum dicebat, neque enim illorum certam esse notionē, fuisse hunc circa, lxxxiiii, olympiadem apollodorus refert.

Zeno.

z Eno eleates pireti ut apollodorus ait in chronicis filius, parmenidem uero natura quidem teleutagoræ: adoptione uero parmenidis filium dixit, De hoc atq; melisso timō hæc ait,

Magnum robur non molle zenonis plato reprehensoris,

Melissi multas phantasias supra: paucas infra,

Platonē sūpsisse plurima: maximaq; ad phāndū uires comparasse, enim uero zeno parmenidis auditor ac pædica fuit, Fuit autē procera statura quēadmodū plato ī parmenide notat: idēq; in sophista ipsum eleaticum parmenidē uocat, iuentorē autē dialecticæ sicuti & empedoclem rhætoricæ fuisse aristoteles auctor est, Fuit & ī philosophia & ī repu, uir sane nobilissimus, Ferunt nēpe ipsius uolumina sapiæ plenissima, Is cū nearchū tyrannū siue diomedontē deiicere ac pfligare uoluisset cōprehensus ē: ut in satyri epitome ait heraclides quo tpe cū de conscis & armis quæ in liparis habuit iquireretur: uolens ipsum desertū destituruq; ostendere: oēs illius aīcos coniurationis eē conscios dixit: deinde cū de quibusdā dixisset quiddā sibi ad aurē loqui uelle significauit: eaq; mordicus apprehesam nō ante dimisit quā hanc dentibus perforaret, Idem passus quod aristogitō tyrānicida, demetrius uero in æquiuocis nasū ei abscidisse ait, porro antisthenes ī successibus illū cū aīcos nūtiasset rogatū a tyrāno eēt ne alius quispiā dixisse: tu ciuitatis pnicies: atq; adstātibus ita locutū eē, admiror equidē uīram uecordiā si hoc; grā quæ nūc ego tolero tyrāno seruire decernitis, Demū precisam liguā ī

ora tyrāni cōspuisse: ciuesq; cōtinuo facto īpetu lapidibus tyrānū obruisse: hæc oēs ferme ita tradiderūt. cæteꝝ hermippus illum in cauum lapidem iniectū cōtusumq; fuisse ait. & in hunc nos sic diximus.

Tu bona quæfisti crudelis cæde tyranni:

Eleus ut populus libera turba foret.

Fractus es aut inter mortaria sæua tyranni

Non ego te zeno. sed tua membra cano.

Præclarus & ī cæteris fuit zeno maiorūq; nō secus atq; heraclitus qdā animi altitudine cōtēptor. Nā & ipse prius quidē hylē: postmodū uero eleā phocensium coloniā suāq; priam ciuitatē humilē bonosq; tantū uiros nutrire solita dilexit: magis q̄ atheniensiu magnificentiā ad quos p̄gebat raro domi assidue commorans. Hic & achillē prius orōnem cōpellauit: quis fauorinus parmenidē & alios cōpluris pfert. Placet at illi mūdōs eē plures: uacuūq; nō eē: naturā oīum rez̄ ex calido & frigido aridoq; & humido fuisse p̄fectā: cū ista ī alterutrū cōmutētur: generationē hoīum e terra eē. aiām q; ita ex his oībus cōmixtā quæ prædiximus ut a nullo eoz̄ plusq; a cæteris obtineatur. Hūc aiūt cū maledictis agere indignari solitū: cau santibusq; q̄busdā dixisse: si maledicta æquo aīo admittā: ne laudes qdē sentiā. Octo uero fuisse zenones cū de cittieo loqueremur diximus. Floruit aut olympiade. lxx.

Leucippus.

Eucippus eleates siue secūdum quosdā abderites: aut iuxta alios milesius zenōis auditor fuit. Placebat illi īfinita eē oīa: & ī se ip̄a cōmutari: omneq; istud inane eē: plenūq; corporibus: mundosq; fieri corporibus ī hoc iane icidētibus: & iuicē īplicatis atq; ex motu secūdū illoꝝ icremēta naturā sydeꝝ fieri. Solē ī circo maiori sc̄dm lunā ferre: terrā uehi ac circa mediū uerti: figurāq; illius tympano similit. primus hic atomos p̄cipia subiecit. sūmatim ista illi uisa sunt: sed sunt explicāda p̄ partes. Oē qdē ut diximus īfinitū ait. huius p̄tē plenā eē p̄tem inanē & elementa ait: mūdōsq; ex eis īfinitos eē: & ī ea dilabi atq; dissolui. Sic aut fieri mundos ex īfinito p̄ abscissionē multa corpora figuris oīgena ī magnū uacuū ferri: eaq; in unū coacta unā uertiginē efficer e: secūdum quā offendere ac circuiꝝ modis oībus atq; ita discerni: ut seorsum si milia quæ sunt sui similia petant. Cæteꝝ æqlibra cū ob multitudinē mīme iā ci rcūferri possint: exilia qdē ad exterius uacuū cōtendere sic ordinante natura: cæt era sub sydere & īnexa atq; ī se īplicata iuicē cōcurrere: atq; ea cōcursione prius quādā cōcretionē efficere rotūdā. Hāc aut ueluti mēbranā subsistere cōtinentē ī se oīgena corpora: quæ dū secūdū mediū reluctationē circūuoluunt tenuē p̄ gyꝝ mēbranulā fieri iuxta uertiginis attactū corporibus p̄petuis sēp cōfluētibus: at q; ita fieri terrā: cōmanētibus quæ semel ī mediū iniecta erant: ipsūq; rursus cōt inētē mēbranæ istar augeri iuxta extremoz̄ effluētiā corpore & dum uertigie se r̄ q̄cūq; attigerit ea acq̄rere. Ex his qdā cōplicata cōcretionē facere. Primo qdē h ūidā ac luteā ex siccata. s. & circūacta cū totius uertigie: deīde icensa & ignita sydeꝝ efficere naturā. eēq; solis circulū extimū. Lunæ uero terræ p̄ximū: cæteris ī medio istoz̄ locatis: ac sydera qdē oīa ob celeritatē motus ignescere. So

le uero inflamari a syderibus: lunam solummodo ignis parte ad conuersionem admitti: solem lunamque deficere: quod terra ad meridiem uergat: quae uero ad septentrionem sunt niuibus spurgari & pruinis algere: in glaciemque conuolueri: ac solem quidem raro deficere: lunam uero perpetuis incrementis ac detrimentis affici quae sint in partibus circulis. Eni uero ut generatio: ita & incrementa mundi esse & diminutiones & corruptiones secundum quadam necessitatem: quae cuiusmodi sit ipse exponit ac differt.

Democritus.

Democritus hegesistrati siue secundum alios athenocriti uel certe damasippi secundum quosdam filius abderites siue ut alii putant milesius fuit. Magos autem quosdam & chaldaeos audiuit xerxe rege patris illius praecceptores quando apud illum hospitatus est reliquente: ut et refert herodotus: a quibus & theologia & astrologia didicit: cum adhuc puer esset. Postmodum uero leucippum conuenit & secundum quosdam anaxagoram: cum annis. xxx. iunior quam ille esset. Refert fauorinus in omni moda historia democritum de anaxagora dixisse non illius esse quae scripserit de sole ac luna opiniones: uerum illo antiquiores: ipsumque sibi eas furatum esse. derogasse ite his quae ille de mundi compositione & mente dixisset infesto aduersus illum animo. Cum ergo illum improbarit quo pacto ille eius auditor fuit? Demetrius autem in aequocis & antisthenes in successione tradunt: illum in aegyptum contulisse ad sacerdotes geometriae acceptum: & in perfide ad chaldaeos atque ad rubrum mare. non defuere quae dicerent & gymnosophistis in india congressum esse atque in aethiopia uenisse. Cumque tertius esset frater: diuisisse substantiam minorumque portionem: quae erat in pecunia sibi elegisse: qua illi peregre proficiscenti opus erat. hoc & illis dolo factum arbitrantibus. Demetrius ipsius parte centum talenta excessisse auctor est: eumque illa breui consumpsisse. Adeo uero studiosum fuisse: ut ex uicino hortulo sibi cellulam seligeret ibique seipsum includeret: & cum aliquando ipsius pater bouem ad imolandum adduxisset: ibique alligasset tam diu hoc ab illo non fuisse cognitum: quoad hunc ille sacrificii obtentu excitauit ac bouis admonuit. Constat inquit illum athenas uenisse: atque ob despectum gloriae agnosci noluisse. Et cum agnouisset socratem ipsum a socrate fuisse ignoratum. Veni enim athenas inquit & me nemo cognouit. Siquidem platonis illic riuales sunt ait thrasyllus hic profecto obscurus ac sine nomine uenisset: quae de cenopidis & anaxagorae esset familia: cum alter in colloquutione socratem de philosophia alloquaer: cui & dixit philosophum quinque certaminum uictori esse simile. Et erat reuera in philosophia perathlusi. id est. quinque certaminum. Namque naturalia moralia mathematica liberalium disciplinarum rationes artiumque omnem partem callebat. huius illud est sermo opis umbra. porro demetrius phalereus in socratis defensione ne uenisse quidem illum athenas dixit. Id autem profecto maius est. siquidem tantam contempsit ciuitatem: non ex loco gloriam aucupari uolens: uerum loco gloriam imponere. Constat autem ex scriptis eius cuiusmodi fuerit. Videtur autem ut ait thrasyllus: pythagoreorum fuisse imitator. Ipsius enim pythagorae meminit illum singulari admiratione uenerans in aequiuoco opere. Adeo autem cernitur ab illo accepisse omnia: ut nisi temporum ratio obsisteret: illum etiam audisse putaretur. pythagoreorum tamen quempiam audisse glaucus rheimus aequalis suus indubitanter affirmat.

Liber

Refert autem & apollodorus cyzicenus philolao illum in notitiam uenisse: illoque familiariter usum fuisse. Curabat autem ut ait antisthenes etiam uarie probare phantasias: saepe solitarius uiuens: atque etiam sepulchra incolens. regressum ex peregrinatione humillime uixisse. Ait quippe qui omnem substantiam consumpserat: atque a damaso fratre per summam inopiam nutritum fuisse. Vbi uero futura quaedam praedixerat sequensque regis euentus fide praedictionibus fecerat diuuis iam honoribus dignus a plerisque iudicatus est. Cum uero lege cautum esset: ut qui patrimonium consumpserat: sepulchro patrio non dignaretur: Eo cognito ut ait antisthenes ne inuidorum & detrahentium pateret calumniae: legisse illi constat magnum diacosmum: quod cunctis illius operibus facile excellit: quingentisque talentis honoratus est: neque id solum uerum & aereis imaginibus: uitaeque functus publice sepultus est: cum uixisset ultra centum annos. Caeterum demetrius propinquos eius magnum illud opus recitasse refert: solisque centum talentis fuisse honoratos. Haec & hippobotus ait. porro aristoxenus in naturalibus commentariis platonem democriti commentaria quaeque colligere potuit uoluisse comburere. Verum ab amycla & clinia pythagoricis fuisse prohibitum nihil id referre dicentibus. iam enim eos libros apud plerisque seruari. Quod item ex eo colligitur: quod cum antiquos ferme omnis memorauerit sapientes: plato democriti nusquam mentionem ullam fecerit: ne in eis quidem locis ubi illi quidpiam contradicendum erat sciens & prudens: ut intelligi datur: ne contra optimum philosophorum certamen inisse uideretur: quem & timon laudat illum caeteris praeferebat & auidissime legendum monens. Erat autem ut ipse in paruo diacosmo refert iuuenis quo tempore iam senior uiuebat anaxagoras illo minor natu annis. xl. Paruum uero illum diascomum ab se compositum refert anno post troiae excidium. dcc. xxx. fuit uero ut ait apollodorus in chronicis olympiade. lxxx. ut autem thrasyllus in eo libro qui inscribitur de legendis democriti libris memorat. lxxvii. anno maior natu quam socrates: aetate. s. archelai anaxagorae discipuli atque aenopicie. Namque & huius mentionem facit. Meminit item & opinionis parmenidis ac zenonis. De uno ut maxime sua aetate claro & abderite protagorae qui omnium consensu socratis aequalis fuit. Refert autem athenodorus in. viii. deambulationum libro: cum ad illum hippocrates uenisset: iussisse eum afferri lac: inspectoque lacte dixisse & capellae primi partus & nigrae est. Vnde maximam diligentiae suae miraculum hippocrati fecisse. sed & puellam hippocratis comitem primo die ita salutasse. Salue uirgo. postridie uero. salue mulier. Fuerat enim puella nocte illa uitiata. Moritur autem democritus iuxta hermippum in hunc modum. cum iam ex senio deficeret: & propinquus uideretur occubitus. moerentem sororem quod illo in celebritate cereali morituro ipsa deae uota exoluere nequireret: bono animo esse iussit: panesque calidos sibi quotidie afferre. eos igitur naribus admouens uiuum se dum ea transiret celebritas seruauit. Vbi uero dies illi transierunt: tres autem erant: quieto fine conclusit uitam: ut hipparchus ait centesimo & nono aetatis anno. nos sic lusimus in pammetro.

Dixit opus sapiens unquam quis tale peregit
Fecit quale sciens omnia democritus.

Nonus

Qui per tres tenuit præsentia funera soles

In calidis panum hospes anhelitibus.

Hæc uiri uita: hic occasus fuit. Sunt aut quæ ille opinatus est ista. principia oïum esse atomos atq; inane: cætera omnia legitimū esse opinari. infinitos esse mūdōs generationi & corruptiōi obnoxios. Nihil ex eo quod nō sit fieri: neq; in id quod haud quāq; sit corrumpi. atomos præterea & magnitudine & numerositate esse infinitos: ferriq; in hoc toto ac rotari: atq; ita concreciones omnes gignere: ignē: aquā: aerem: terrā. Quippe & hæc ex atomis quibusdā constare: esseq; passioni & imutationi ob firmitatē ac soliditatē minime obnoxia. Solē item ac lunā ex huiusmodi uertiginibus tumorūq; circūferentiis esse compositā: animāq; similiter quā idē esse quod mentē dicit inueniri nos incidentibus in obtutus nostros rez imaginibus: cūctaq; secundū necessitatē fieri: cū sit uertigo causa generationis oïum quā necessitatē dicit. Finē uero esse rectū quietūq; animi statū: quē euthymiā dicit quæ nō ut qdā male itelligētes dixerē idē sit qdā uoluptas: uerū secundum quē animus magna trāqllitate cōstātiaq; beatus est: dum nullo metu nulla superstitione aut alia quā pturbatōe agitur. Eundē uero & εὐεστῶ apellat a bonitate cōstātiæ cōpluribusq; noībus aliis: quæ uero siā eē legitima: natura uero idiuidua atq; inane. Ita ille opinatus ē. Ceterū ipsius libros & thrasylus notauit atq; in ordinē digessit secundū platonis quadripartitū sermonē. Sunt autē isti morales pythagoras. de affectu sapientis. de his quæ sunt apud inferos. tritogenia. i. qdā ex ea tria fiant quæ humana cūctā cōtineāt: de probitate amaltheæ cornu: de sedatiōe animi: cōmentariorū uel domorū. Nā is quē appellauit euesto non inuenit. atq; isti quidē morales. Porro naturales hi. magnus diacosmus: quē theophrastus leucippi eē ait. paruus diacosmus: mūdāna descriptio: de syderibus uagis: de natura priamus. de natura hoīs siue de carne. ii. de mēte: de sensibus: Hos quidā simul scribētes: de aīa inscribunt: de liquoribus: de coloribus: de differētibus fragoribus περὶ αὐαί ψιππυσῶν κρᾶτυν τηρία hoc ē iudicium ferētia: de supradictis: de imagine siue de prudentia. de pestibus norma. iii. ambiguorū. Et isti quidē naturales Porro icompositi sunt isti cælestes causæ: aeris causæ: planæ causæ: de igne & his quæ sunt in igne causæ: causæ de uocibus: cause de semibus: arboribus: fructibus: causæ de animalibus. iii. promiscue causæ de lapide. isti icompositi. Mathematici uero hi sunt: de sententiæ differentiis siue de cōtractu circuli & sphæræ: de geometria: geometricorū numeri: de mutis ac solidis lineis. ii. explicationes: magnus annus: siue astronomia παρατήρυματα: certamē: clepsydræ: cæli descriptio: terræ descriptio: poli descriptio: radiorū descriptio. Hactenus de mathematica: de musica hi sunt de rhymis & harmonia: de poesi: de carminis uenustate: de cōsonis & dissonis rebus: de homero siue uersuū rectitudine & liguis: de carmine: de uerbis & de noībus. Hæc ille de musica. de medicina & de his quæ sub artem cadūt ista scripsit. prænotio de regimine uictus siue medicinæ snia: causæ intēpestiuis & tempestiuis: de agricultura siue geometricis: de pictura: de re militari & armis ad pugnandū necessariis: de his hactenus. Sunt qui seorsū & cōmentariis ista cōstituāt: de sacris in babylone lrīs: de his quæ sunt in meroe oceani nauigatio: de

historia chaldaica: ratio: de febre & de his quæ ex morbo tussi agitantur: legales causæ: chernica siue pblemata. Cætera quæ ad illū quidā referūt partim ex eius opusculis decerpta: partim omnino aliena cōsensu omniū sunt. Hæc de illius uoluminibus. Sex autē fuere democriti, primus hic ipse: secūsus chius musicus: eodem autē tempore ambo uitam agebāt: tertius sculptor: cuius antigonus meminit: quartus qui de templo dianæ ephesiæ scripsit: quintus epigrammatum poeta clarus & floridus: sextus pergamenus orator clarus.

Protagoras.

Protagoras artemonis siue ut apollodorus & dion in persicis ait: mæandri filius abderites fuit: ut heraclides pōticus in libris de legibus tradidit: qui illū & thuriis leges dedisse ait. Ut autē eupolis ī tragoedia quæ inscribit colaces refert: teius fuit, ait. n. nāq; est in intimis ptagoras teius. Hic & p̄dicus ceus libros prælegētes ide emolumēta capiebāt. Plato deniq; in protagora graui uoce fuisse prodicū ait. Audiuit autē protagoras democritū: uocabaturq; sapientia: ut fauorinus in omnimoda historia refert: primusq; dixit duas oīum rege esse rōnes iuicem cōtrarias: quibus etiam iterrogādo utebatur. primus hoc agēs atq; in hūc ferme cœpit modū: oīum rege modus & mensura homo est eage quidem quæ sunt ut sunt. Quæ uero non sunt ut non sunt: dicebatq; nihil esse animam citra sensus: sicut & plato refert in theæteto: omniaq; esse uera. Alio autē in loco in hūc cœpit modū. De diis quidē statuere nequeo: neq; an sint: neq; utq; nō sint. sunt enī plurima quæ id scire phibeāt. quippe & sūma rei obscuritas: & breuis hominis uita. Ob hoc autē ille principiū operis pulsus ab atheniensibus est. libriq; illius in foro cremati sunt: sub præconis uoce a singulis: qui illos habebant requisiti. Hic primus mercedis gratia minas cētum exegit: primusq; tēporis partes diffiniuit: ac tēporis uires exposuit: orationumq; certamina fecit: & sophisma his qui contentionis studio delectantur iduxit: & omīssa mente de nomine disseruit: ac superficiale & apertū illud contentionis genus: quod modo in usu est genuit. Vnde & ipsum timon mixtū contentiosumq; appellauit. Hic & socraticū dicendi genus primus mouit: antisthenisq; rationē qua demonstrare nititur contradicere nō esse: ut plato in euthydemo loquitur: primus iste uersauit. primusq; ut ait artemidorus dialecticus in libro aduersus chrysippum: argumēta ad quæstiones docuit: ac primus quā nuncupauit τυλῆν in qua onera portant inuenit: ut aristoteles in libro de disciplina ait. Erat enim uasifer ut memorat sane epicurus: atq; aduersus democritū hunc in modum elatus est: cum ligna dedisse uisus esset. Diuisit autē orationē primus in quattuor: præcationē: interrogationē: respōsionem: præceptū: alii septē in partes distinxisse aiunt: narrationē: rogationē: respōsionem: præceptū: promissionē: præcationē: uocationē: quas etiā fundamenta orationis dixit. Porro alcidamas orationis quattuor partes dixit: dictionem: pronunciationē: interrogationē: appellationē. primū uero librorū suorū de diis recitauit eum: cuius initiū supra posuimus. Recitauit autē athenis in euripidis: siue ut quidā uolūt: in megalidis domo. Alii in lycio dicūt archagora theodoti filio sub discipuli persona recitāte. Accusauit autem pithodorus polizeli filius ad quadrin

Nonus

gentos. aristoteles euathlum accusasse ait. Sunt autem qui feruantur eius libri hi
ars contentionis: de lueta: de disciplinis: de republica: de libertate: de uirtutibus: de
prisco statu: de his quæ sunt apud iferos: de his quæ non recte ab hominibus ge-
runtur: de præcepto: de causa: de mercede: contradictionū. ii. Et ii quidē habentur
eius libri. Scripsit autē & plato dialogū in eum. Refert philochorus eo nauigāte in
siciliā nauim qua ferebatur submersam fuisse. Idq; euripidē in Ixione significare,
quidā illū in uia defecisse iter agentē cum ad nonagesimū ætatis peruenisset an-
nū. siue ut ait apollodorus. lxx. Porro in studiis philosophiæ uersatū annis. lx. ac
circa. lxxx. & .iiii. olympiadē claruisse. Est & in hūc nostrū ita se habens epigrāma.
Te quoq; protagoram redeuntem fertur athenis.

Nigra senem media regna petisse uia.
Cicropis urbs potuit: potuisti palladis urbem

Linquere: non potuit styx uiolenta fugi.
Fertur cū mercedē aliquādo exigeret: euathlusq; illius discipulus diceret: ac nedū
uici dixisse. At equidē si uicero quodcūq; uicero accipiā necesse est. sin uero tu ui-
ceris id in tuum ius necessario cōcedet. Fuit autē & alius protagoras astrologus: in
quem & euphorion epicedium scripsit: tertiusq; stoicus philosophus.

Diogenes apolloniates.

Diogenes apollothemidis filius apolloniates fuit uir physicus: & elo-
quētia & sapiētia imprimis clarus. Anaximenis auditorē fuisse anti-
sthenes tradit. fuit autē anaxagore tēporibus. Hūc ait phalereus de-
metrius in socratis defensione athenis magna iuidia laceffitum: ac
ferme periclitatū. opinatus est ista. Elementū esse aerē: mūdos ifini-
tos: & iane ifinitum: dēsumq; aerē ac rarescētē mūdos gignere. nihil ex eo quod
nō sit fieri: neq; ī id quod mīme sit corrūpi. Terram eē rotūdā atq; in medio
sitā: eāq; cōepisse constantiā secundū illā quæ ex calido est circūferentiā: ex frigido
cōcretionem ac soliditatem accepisse. Est autē initium opis sui. Qui docere aliqd
īstituit: ei mea quidē snia opæpreciū est certum & indubitatum præstare princi-
pium orationeq; simplici atq; pudica uti.

Anaxarchus.

Anaxarchus abderites diomenis smyrnei auditor fuit: alii metro-
dori chii auditorē tradūt. Hic se ne id qdē scire dicebat: q; nihil sci-
ret. Porro metrodox; alii nesum chiū: alii democritum audisse tra-
dūt. Anaxarchus igif alexādro etiā cōgressus ē. Floruitq; circa cete-
simam & decimā olympiadē. Inimicū autē habuit nicocreontem cypri tyrānū. &
cū illū alexāder aliquādo in cōuiuio rogasset qdnā de cœna illa sentiret dixisse se-
rūt cūcta pmagnifice o rex: ueq; oportebat iā caput satrapæ cuiusdā apponi nico-
creotē itues. Hoc ille audito īdignatus post mortē regis cum nauī ferret anaxar-
chus iuitusq; applicuisset cypæ: cōprehēsū eū ī saxū cōcauū iniecit: iussitq; ferreis
malleis cædi. Illū pœnæ suæ negligētē celebre id dictū īgeminasse aiūt. tūde tūde
anaxarchi uasculū. Nā anaxarchū nihil teris. lubēte uero illo ipsius præcidi liguā:
fama ē præcisā mordicus ī eius faciē cōspuisse, & ē nrm in ipsum sic.

Libet

Tundite' microcreon cælla est panaria: rursus

Tundite: anaxarchus sydera cælsa petit

Et te transmittens hæc uerbula nubila dicet.

O male percussor tartara nigra subi

Hic ob animi cōstantiam & facilem uictū fortunatus appellabatur: hēbatq; ad emēdandū maximā auctoritatē. alexandrum deniq; deū se eē arbitrantē cum ex ictu quodā sanguinē illi fluere uidisset: digito ostendēs ita affatus est. Hic nempe diuinus sanguis nō ē. plutarchus alexandꝛ ipsum amicis hoc dixisse refert. alias itē anaxarchū illi cū præbibisset: ostēdisse calicē & dixisse feriet deū quispiam humana manu.

Pyrrho heliensis.

Pyrrho heliēsis plistarum habuit præm: quod ēt diocles tradit. Is ut apollodorus ait i chronicis pictor fuit primū: atq; ut alexander in successiōibus scribit: drisonē stilpōis filiū audiuit. Deinde anaxarchum illi ubiq; adhærēs: ita ut & gymnosophistas in indiā adierit: magisq; cōgressus sit. Vnde & nobilissime phātus uidet: icōprehēsus assensuq; retinendi specie inuecta: ut ascanius abderites auctor ē. Negabat. n. qcq; aut turpe eē: aut honestū iustumue uel iniustū. eadē rōe & i oībus qcq; uere eē: cæterq; lege atq; cōsuetudine cūcta hoīes facere. Neq; n. esse qcq; istud potius q̄ illud. cōsequens ad hæc illi & uita erat. Nihil q̄ppe declinans: nihil q; deuitans sustiebat oīa: currus si forte occurrissent & prærupta & canes & quæq; talia nihil oīno sensib; pmittens. curari idē: ut carystius antigonus refert: a sequētib; se necessariis. Porro ænesidemus ipsum de assensu qdē retinēdo phātū eē tradit: nō tamē imprudenter gessisse singula. Vixit autē ad annos ferme nonaginta. cæterq; antigonus carystius i libro quē de pyrrhōe scripsit: hæc de illo memorat: ipsum p̄cipio quidē obscurū & pauperē pictorēq; fuisse. seruariq; eū i helide in gymnasio atq; egredi solitū: & solitariū uiuere: raroq; redire domū. Hoc at iccirco facere: q; audisset indū quendā anaxarcho exprobrantē: quod nullū doceret uig; bonū fieri: cū ip̄e regias aulas frequēs tereret: & regibus obsequerēt: semperq; eodē p̄seuerasse uultu atq; habitu: ut & si q̄spīā illū inter dicendū desereret ip̄se tamē quod cæpat pageret: & qdē cū in adolescentia mobilis fuerit: sæpe iqt p̄egre pficiscebat: nemini quo p̄geret prædicēs: & quibus uolebat cōgrediebat: & cū aliquando anaxarchus in scrobē icidisset: ille p̄trāuit nihil ei opē ferēs: idq; cū plærīq; culparent: anaxarchus ip̄se laudabat ut idifferēter ac sine affectu se habentē. cū secū loq; aliquādo deprehensus eēt: rogatus cur id faceret: meditator inqt bonus eē. in qōibus a nemine cōtēnebat: q; celeriter solūq; ad iterrogata diceret. qua ex re factū ē ut nauisphanes adhuc adolescentulus i eius retia ueniret. Aiebat deniq; oportere affectus qdē eē pyrrhōis: sui ipsius at uerboꝝ dicebatq; sæpe numero epicurū cōuersationē istitutūq; pyrrhōis admiratē ip̄m de se p̄cōtari iugiter solitū. Tāto at i honore priæ fuit: ut ipsū pōtificem cōstituerit atq; illius grāphōs publico d̄creto oīs imūitate dōauerit: cōplūrs itē hūnt istituti sui æmulos. āplectit hūc mirifice timō i pythōe & i fillis & i dalmis q; liber euaserit oīb; pturbatōib; sup̄stitōeq; & uāitate & captōe sophistica: ac d̄i istar iter hoīes regnarit.

Libet

sectatores semp addubitēt. atq; a pyrrhone pyrrhonii ut diximus denoiati sunt. Enimvero Theodorus i scepticis capitulis scepticā pyrrhoniā minime appellari oportere ait. Nā si qdem motus & agitatio mentis alterius cōprehēdi a nobis nō pōt: pfecto pyrrhonis affectū ignorabimus. At si illū ignoremus pyrrhonii quo pacto dicemur: prāterq; quod neq; pyrrho primus sceptices inuentor fuerit: neq; ea dogma aliquod habeat. Rectius aut diceretur pyrrhonis moribus similis. eius sectæ principē homez fuisse plæriq; autumant: q; is in suis scriptis de rebus eisdem prāter cæteros alias aliter loqitur: neq; diffinite qcq; dogmatis in morem aut ex snia asserit. Deniq; & septē sapiētes in hoc genere fuisse uersatos: quorum illa sint. nihil nimis: & sponsioni adiacet dānū: quo significetur qui firmiter ac sciens fideiussor existat: illū e uestigio incōmoda subseq. Archilochū item & euripidem id genus exercuisse: ubi archilochus dicit.

Leptime fili talis hominibus glauca mens
Mortalibus: qualem in dies facit iuppiter.

Item euripides.

Sentire quid dicunt miseros hos mortales?

Suspensi enim sumus facimusq; exta

Qualicūq; uelis forte tu libenter.

Sed & xenophanes & zeno eleates ac democritus secūdum eos sceptici sunt: ex quibus xenophanes qdem ait: atq; qdnā manifestū sit nullus uiroz nouit: neq; erit quispiā qui sciat. Zeno aut motū tollit dicēs: oē quod mouet neq; i quo ē mouetur loco: neq; i quo nō ē. Porro democritus exclusis qualitatibus ait lege calidū & lege frigidū. Est aut cā atomi & uacuū: ac rursum cā quidē nihil nouimus. Nā ueritas i pfundo ē. plato itē id quidē quod uez sit diis deorūq; filiis cōcedit. cæterz rōnem pbabilem pquirat. Euripides quoq; dubitat an uiuere sit emori: moriq; uiuere mortales putent. ēpedocles itē quedā uix dici posse: alia neq; auditu picipi neq; mēte cōprehendi ait: idq; solū probari quod quisq; putarit. Heraclitus itidē de rebus maximis quicq; cōiectandū adstruēdūq; temere negat. Hippocrates pari rōne ambigue atq; humano more loquit atq; longe antea homerus uersatilē ait mortaliū linguā: multosq; sermones ingentēq; eē uerboz legē: & q quispiā dixerit. Eadē & audituz: æqs uerboz uires: obiectionesq; significans. Itaq; huiusmodi sceptici sectaz oīum dogmata euertere pstabāt nihil ipsi dogmatis rōne asserentes: atq; ad cæteroz tantū enūcianda dogmata atq; enarranda pcedentes nihil diffiniēdo neq; hoc ipsum quidē: ita & ipsum quoq; nihil diffinire tollebant dicentes puta nihil diffinimus. Nā pfecto diffinirent: cæterz snias aliorū pferimus nræ ifirmitatis indiciū. Itaq; & si annuentes hoc indicare possibile eēt: at uoce diffinimus nihil. ex eo igit quod dicūt nihil diffinimus: morbus q; oppεψιζσ dicit: q; neutrā i partē snia ppenius iclinet insinuat: ac p id similiter quod pferunt nihil magis: atq; ob id oī rōni rō obiecta reperit & similia. Dicitur aut nihil magis ēt positie de qbusdā qsi similia sint: puta nihil magis pirata malus ē q; mēdax. uez ab hmōi scepticis nō positie sed negādo dī sicuti ab iprobāte cū dī: nō magis scilla fuit q; chimæra. Ipsū uero magis aliquādo p cōpationē pnu

ciat ut cū dicimus magis dulce mel q̄ uua eē: aliquādo itē, positie ac p negationē
 ut cū dixeris magis pdest uirtus q̄ obē. significamus. n. uirtutē pdesse nō obeē.
 Vex & ipsā uocē nihil magis eiusmōi hoies tollūt: sicuti. n. nō magis ē prouidē
 tia q̄ nō ē: ita & nihil magis ē q̄ nō ē. significat igif ea uox sicut & timō i pythone
 ait: nihil diffinire: uex hærere abiguū. Porro quæ uerbis oibus iest uox: ea quoq̄
 cogit assensus detentionē. Nā si quidē dissidentibus rebus uerba tātūde ualeant:
 ueritatis ignoratio sequif: ne huic quidem rōi deest rō q̄ aduerset. Quæ & ipsa
 cū tulerit reliqs a se metipsa sublata pibit nō secus atq̄ medicamēta q̄ ubi epota
 prius materiā exhauerint & ipsa egerunt ac peūt. Aiūt aut dogmatici se nō mō
 nō tollere uex & asserere rōnē. Solū itaq̄ ministris utebant rōibus. neque enim
 fas erat rōe rōem nō tolli: quēadmodū dicere cōsueuimus locū nō eē: & locū oī/
 no dicere oportet: & si nō dogmatis at demōstrationis rōne. nihilq̄ secūdū ne/
 cessitatē fieri: & tamē necessitatē dicere oportet. tali quodā interpretationis mō
 utebant. res nō eiusmōi p naturā eē: quales uiderētur: sed uideri tantū atq̄ ea iq/
 rere dicebāt nō q̄ itelligerēt. quod. n. itelligif liquet: sed quoq̄ pticipationē sensi/
 bus traderēt. Est igif pyrrhōis rō memoria q̄dā earū regū que uident siue quoli
 bet itelligunt secūdū quā oīa oībō cōferūt: eaq̄ cōpata lōge iutilia plēaq̄ pturba
 tōis eē cernunt. Sicut ait ænesidemus i introductōe ad pyrrhōia. Porro ad eas q̄
 i speculationibō sūt: oppositiones cū prius ostēderint quibō modis res quæq̄ p/
 suadeāt: eisdē mōis illarū fidē tollūt. Nā psuadere q̄dē ea quæ scdm sēsus cōcordi
 ter se hēt & quæ nūq̄ uel raro certe icidūt. Cōsuetā itē & quæ legibō uisa sūt: ob
 lectātia quoq̄ atq̄ admirationi patētia. Demōstrabant itaq̄ ex his quæ cōtraria
 sūt psualioēs æqs eē psuadētibō. porro ambigua scdm cōcordiā earū regū quæ uel
 aspectui uel itelligētīæ subiecta sūt. x. mōis tradebāt: q̄bō subiecta differre uidebā
 tur. Ex his primus ē q̄ cōstat ex aīaliū differētis ad uoluptatē & dolorē: cōmoda
 q̄ & icōmoda. Ex eo at colligif nō easdē ab eisdē phātasias icidere. quodq̄ eā pu
 gnā necessario seqf assēsū cōtinere: q̄ppe aīaliū alia absq̄ coitu gigni: ut sūt quæ i
 igni uiuūt pyribiaq̄ uocant: phænixq̄ arabicus atq̄ teredies: alia itē ex cōgressū
 ut sūt hoies & cætera: atq̄ alia sic: alia sic cōpata sūt. Quocirca et sēsibus differūt
 puta aq̄la acutissīe uidet: canis sagacissīe olfacit. Est igif ualde rōi cōfētaneū: quæ
 differēter oculis icidūt: eorū itidē differre phātasmata: atq̄ capræ q̄dē uirgulta ali
 mēto eē: hōi aut amaritudinē gignere. Cicutā quoq̄ coturnici nutrimentū: hōi
 i ferre pnitiē. Suē itē simū edere: quē mīme equus attigat: Secūdus ex hoīum i ge
 niis p gētes cōpationes p colligif. deniq̄ demophoon mēsis præfectus alexan
 dri ad ūbrā calefiebat: soleq̄ rigebat: adron itē argiuus ut ait aristoteles p arida
 libye loca absq̄ potu iter agebat: alius itē medicinæ: agriculturæ alius: alius mer
 caturæ studiosus ē. atq̄ ista quidē aliis prosunt aliis obsūt: q̄ ex re cōtinēdus assē
 sus ē. Tertius ex differētibus sensuū poris accipif. nāq̄ malū aspectui quidē palli
 dū: gustui dulce: tactui lene: olfactuiq̄ fragrantia odoris gratissimum incidit: ea
 demq̄ forma pro speculorum uarietate non eadem cernitur. Consequens igif
 est: q̄d appet nō magis id esse q̄ aliud. Quartus circa effectus cōiter uicissitudines
 q̄ uersatur: puta sanitatē: morbū: sōnū: euigilationē: gaudiū: tristitiā: iuuentam:

senectam: audaciam: metum: indigentiam: copiam: amicitiam: odium: calorem:
 frigus: spirare: spiritusque meatus intercludi: alia itaque uidentur quae incidunt praeter dis-
 positiones quae sibi libet. Neque enim qui uesani sunt praeter naturam se habent. Quid enim illi ma-
 gis quam nos. namque & nos solum ueluti stantem intuemur. Theon autem tithoreus stoicus dor-
 miens in somnis ambulabat: periculisque seruus in summo tecto. Quintus circa leges
 atque instituta fabulosasque probationes atque artificialia foedera dogmaticasque opiniones
 uertit. In eo continentur quae de honestis ac turpibus: uerisque & falsis: deque summo bo-
 no: de diis & generationibus & corruptione omnium quae apparent: disputantur: denique
 quod apud alios iustum: apud alios iniustum est. Idemque aliis bonum: aliis malum putat.
 Nam per se quidem filiabus misceri legitimum est: Id uero graecis nefarium existimat: atque
 massagetarum: ut eudoxus quidem in prima periodo refert: uxores habent communes: graeci eam
 communionem detestantur. cilices item ieiuniis gaudent: graeci non sic. de diis quoque alii aliter se-
 riunt. quippe illoque puidetiam alii confitentur: alii negant: aegyptii quoque condientes sepeliunt
 corpora: romani uero incendentes: paenonesque in stagna praecipientes. Vnde circa ueri pro-
 fessionem continentur assensio. Sextus in congregationibus societatumque consistit: secundum
 quae liquida nihil per se & integre apparet. sed cum aere ac lumine liquido ac solido calo-
 re: frigore: motu: euaporatione: ac uiribus aliis. Neque enim purpura colore sui uarium
 praefert ad solem ac lunam & lucernae igniculum. Color item noster diuersus sub meri-
 die apparet: & sol itidem: lapis item qui a duobus in aere tollitur in aqua facile transferretur.
 Siue enim grauis existens ab humore leuigatur: siue lenis ab aere grauatur. Ignoramus
 igitur quid seorsum sit: ueluti in unguento oleum. Septimus circa recessiones & positiones
 quaedam & loca & ea quae in locis sunt uersatur: per eum quae uidentur magna esse: modica ap-
 parerent: quadrata: rotunda: plana: tumulis plena: recta: profraeta: pallida coloris alterius.
 Sol denique longinquus quam sit abesse uideatur. motusque de longe aerei ac lenes: e uicino aspe-
 ri esse cernuntur ac praerupti. Sol itidem oriens quidem alius uideatur: alius cum medio caelo se
 fuderit. Atque idem corpus in nemore aliud: aliud in patulis campis apparet: effigiesque
 praeter propriam positionem & colubae collum in conuersione uideatur. Quonia igitur extra
 loca & positiones ista considerari nequeunt: illoque quoque natura ignoratur. Octauus in
 quantitate earum rerum siue calore uel frigore uel uelocitate uel tarditate siue pallore siue
 calore immutato consistit. Namque uinum modice sumptum firmat ac roborat: imodice
 statum mentis euertit. idem & de cibo & similibus. Nonus est qui praeter solentem natu-
 ram motum uel nouum uel raris contigit. denique terrae motus apud quos crebro contin-
 gunt admirationi non sunt. sol itidem quia quotidie cernitur. Decimus ex alterna colla-
 tione constat: puta graue ad leue: forte ad imbecillum: maius ad minus: superius ad infe-
 rius: dextrum enim non per naturam dextrum est: uerum ex sinistri collatione intelligitur. nam si tol-
 latur sinistrum: dextrum non erit. Eadem ratione & pater & frater quasi ad aliquid dicuntur: & dies
 ueluti ad solem: atque omnia ueluti ad mentem. quae igitur ad aliquid dicuntur per se ipsa incogni-
 ta sunt. Atque hi quidem x. modi sunt quos praediximus. Caeterum agrippa his quoque alios
 inuexit: eum qui ex dissonantia colligitur: & qui in infinitum progreditur: & eum qui ad aliquid
 dicitur: qui ex tanquam probatione: & qui per iuicem conficitur. Qui igitur ex dissonantia: quaestio-
 nem quaecumque fuerit apud philosophos proposita: ex consuetudine ingentis pugnae &
 perturbationis indicat plenam. qui uero in infinitum procedit quicquid quaesitum

fuerit affirmari minime permittit: quod aliud ab alio fidem capiat atque ita in infinitum res pdeat. Qui autem ad aliquid nihil percipi secundum omnia dicit: sed cum altero: quocirca & ignota esse. Porro tanquam ex probato constat modus: cum putat quidem ex se ipsis principia rerum oportere percipi quasi probabilia: neque ulterius inquiri quod futile atque inane est. Contrarium. n. quispiam subiiciet. per inuicem autem modus consistit cum quod quaesitam rem firmare debuit: ipsum opus habet ab eo quod quaerit fidem capere: puta si poros quospiam iccirco esse asseueret quod uapores fiant: ipsum ad affirmationem sumit: quod minime debuit. Tollunt autem isti omnem demonstrationem: omneque iudicium & signum & causam & motum atque discentiam & generationem: & quod natura quippiam aut bonum aut malum sit. Omnis. n. autem demonstratio aut ex demonstratis rebus constat: aut ex non demonstratis. Si igitur ex demonstratis & illa demonstratione aliqua egebunt: atque ita in infinitum perget. Sin uero ex non demonstratis siue omnia siue quaedam siue unum etiam solum dissideat totum etiam demonstratione carere: quod si uidentur inquirunt quaedam esse quae demonstratione non egeant: mira illorum sententia est. Si non intelligunt hoc ipsum imprimis quod fidem habeat ex eis probatione indigere. Neque. n. quattuor esse elementa inde astruendum est: quod quattuor sint elementa. praeterea si negentur particulares demonstrationes: generalis quoque demonstrationem tolli necesse est. Vt autem sciamus demonstrationem esse: iudicium erit necessarium. Itidem ut iudicium esse nouerimus: demonstratione opus erit. Unde utraque cum ad inuicem referantur incomprehensibilia sunt: quoniam ergo modo percipiantur quae manifesta sunt: si ignoret demonstratio? Quae autem non an talia appareant: uerum an per substantiam ita se habeant. Stultos uero dogmaticos dicebant. quod enim ex tanquam probato concluditur: non contemplationis uerum positionis rationem habet. Porro eiusdem ratione etiam in possibilibus argumetur licet. caeterum qui arbitrentur minime oportere ex iis quae secundum circumstantiam sunt uerum iudicare: neque ex his quae secundum naturam sunt leges ferre: eos dicebant modos rerum omnium sibi diffinire nequaquam intuentes quod appareat: omne id secundum reluctationem affectumque apparere. Siue igitur uera omnia esse siue falsa omnia dicendum est. Sin autem quaedam uera sunt: quoniam ea discernemus modo? Neque. n. sensu quae secundum sensum sunt: cum omnia sibi uideantur aequalia. neque intelligentia ob eandem causam. His autem explosis iudiciis nulla iudicandi uis reliqua cernitur. Qui igitur autem de aliqua siue sensibili siue intelligibili re astruit: prius quae de ea re sunt opiniones constituere debet: alii enim ista: alii ista abstulerunt. Necesse est autem uel sensu uel intelligentia iudicari: caeterum de utrisque contentio est. Non igitur possibile est opiniones de rebus sensibilibus intelligibilibusque iudicare: siue propter eam quae est in intelligentiis pugna: omnibus renunciandum est: tolle mensura: qua cuncta diligenter exacta uidentur. omnia igitur aequalia arbitrabuntur. Ad haec autem qui nobiscum inquirunt quod apparet probabile sit nec ne: si quidem probabile est nihil aduersus illum dicere poterit: cui contra uideatur. Sicut enim ipse probabilis est qui apparere dicit: ita & aduersarius. Sin autem non probabilis neque ipsi credetur qui apparere dicit: quod autem persuadet: uerum esse arbitrarium non est. Neque enim idem omnibus persuadet: neque eisdem iugiter. Fit autem persuasio etiam praeter id quod extrinsecus est: siue praeter dicentis opinionem: siue praeter curam: siue praeter suauitatem: siue praeter consuetudinem: siue praeter id quod gratum est. Tollebat autem & iudicium ista ratione. Siue iudicatum

est iudicium siue iniudicatum. At si quidem iniudicatum est improbatum consistit: exciditque a ueri falsique iudicio. Sin uero: iudicatum unum erit eorum quæ per partes iudicantur. Itaque si idem est & iudicare & iudicari: id quoque quod iudicium iudicauit ab altero iudicabitur. Illudque rursus ab alio: atque in infinitum procedet: præter quod quod de iudicio sententia concors non est: aliis hominem iudicium esse dicentibus: aliis sensum: aliis rationem: quibusdam item perceptibile phantasiam: atque homo quidem & secum & cum aliis dissidet: quod ex legum consuetudinumque differentiis constat. Porro sensus falsa renunciant. ratio autem discordat: perceptibilisque phantasia ab animo iudicatur: animusque ipse uariis motibus uertitur. hac ergo ratione ignotum est iudicium: ac per id ueritas quoque ignoratur. Signum item esse negant. nam si quidem signum est inquit: aut sensibile sit necesse est aut intelligibile. at sensibile non est. nam sensibile commune: signum uero proprium est: ac sensibile quidem secundum differentiam: signum uero eorum quæ ad aliquid dicuntur est. intelligibile itidem non est. Nam intelligibile non est siue quod appareat ex eo quod uidetur: siue quod non appareat ex eo quod non uidetur: siue quod non uidetur ex eo quod apparet: siue quod uidetur ex eo quod non apparet & apparet. signum ergo non est. Nam nullus istorum signum esse potest. Ex eo autem sequitur nihil incertum comprehendere posse. Nam per signa dicuntur obscura comprehendere. Causam itidem hac ratiocinatione tollunt. causa eorum quæ ad aliquid dicuntur est. quippe ad causale est. Quæ uero ad aliquid dicuntur solummodo intelliguntur: non autem existunt. & causa igitur tantum intelligitur. Nam si quidem causa est: illi deesse non debet cuius dicitur causa: alioquin causa non erit. At sicuti pater nisi adsit is ad quem pater dicitur: nequaquam pater est: ita & causa. Non autem adest ad quod causa intelligitur: neque enim generatione neque corruptione neque aliud quippiam. non ergo causa est. At qui si quidem causa est siue corpus corporis est causa: siue incorporeale incorporalis. Nihil est autem horum. non igitur est causa. nam utraque eandem habet naturam: & si alterum dicitur causa in quantum corpus est & reliquum corpus cum sit efficietur causa. At si communiter ambo causæ erunt nihil erit patiens. Porro incorporeum incorporei nequaquam causa erit. ob eandem rationem incorporeum item corporis causa non erit: quia nihil incorporeum corpus facit. corpus itidem incorporei causa non est: quia quod fit ex patiente subiecta materia esse debet. Nihil autem patiens ex eo quod incorporeum sit: nec ab aliquo quidem fit. non est igitur causa: atque ita colligitur minime subsistere principia rerum. Aliquid enim sit necesse est quod facit atque operatur. Enim uero neque motus est. nam quod mouetur uel in loco ubi est: uel in eo ubi non est mouetur. in quo autem non est neque mouetur. Non est igitur motus. Disciplinam item hoc modo auferebatur. Si quid aiebatur docetur siue quod est eo ipso quod est: siue quod non est eo ipso quod non est docetur. neque uero quod est eo ipso quod est docetur. Namque natura omnium quæ sunt: omnibus patet atque cognoscitur. neque id quod non est eo quod non est. Et autem quod non est: nihil contingit: ita ne doceri quidem: ne generatio quidem inquit est. Neque. n. fit quod est: est quippe. neque quod non est: neque. n. subsistit. quod autem non subsistit: neque est: neque fieri quidem meruit. Natura quoque bonum aliquid aut malum esse ita negat. si quid autem natura bonum aut malum est: omnibus bonum aut malum esse debuit: quemadmodum & nix omnibus æque frigida est. nihil

Nonus

est autem bonum aut malum quod sit commune omnium. non igitur est natura bonum aut malum. Aut. n. omne quod a quopiam putatur bonum dicendum est: aut non omne. At omne quidem dicendum non est. namque idem ab aliquo putatur bonum: sicuti uoluptas ab epicuro: ab aliquo e contrario malum. Contigit igitur id quod fieri non potest idem & bonum esse & malum: quod si non oem quod ab aliquo putatur bonum dixerimus: necesse erit nos discernere opiniones: quod pro parte rationum uim possibile non est. Ignoratur itaque quid sit natura bonum. Licet autem totum conclusionis illoque modum ex his: quae reliquere monumentis aduertere. At. n. pyrrho quidem ipse nullum reliquit opus: uerum discipuli & necessarii sui. Timon & aenesidemus numeni usque atque nausiphanes atque alii huiusmodi contradicentes dogmatici aiunt illos & comprehendere & dogmata asserere. nam in eo quod arguere: & caeteros euertere conantur perfecto comprehendunt: atque in eo ipso & asserunt & dogmata inserunt. Nam cum se nihil diffinire aiunt: oemque rationi contraria obiecta esse ratione: ea ipsa & diffiniunt & dogmata proferunt contra quos illi respondet. Atque ea quae patimur ut homines fatemur: nam & quod dies sit: quodque sit generatio: quodque uiuamus & caetera in hunc modum quae in uita nostra manifesta sunt scimus. caeterum in his quae dogmatici asserunt ea se ratione comprehendere dicentes: ueluti in certis continentem assensum. solas uero passiones agnoscimus. Namque & nos uidere confitemur nosque id intelligere scimus: uerum quo pacto uideamus aut intelligamus ignoramus: quodque hoc alibi uideatur narrando dicimus: non asserendo an uere ita sit. Porro de ea uoce: qua nihil nos diffinire dicimus atque similibus quae dicuntur non dogmatibus: neque. n. similia sunt his quae illi asserunt puta globosus sphaerae ista sit mundus: nam id quidem incertum est. haec uero certae consensiones sunt in eo. itaque quod nihil diffinire dicimus: neque hoc ipsum diffinimus. rursus illos dogmatici uita etiam tollere asserunt: dum omnia ex quibus uita constat euertunt. contra eos illi metiri arguunt. non. n. uisum se auferre sed quomodo se habeat uis uidendi ignorare se dicunt. Atque quod apparet ponimus non quod tale quale cernitur sit. ignis ite incedia sentimus: uerum an habeat incedendi naturam assensum continemus: quodque moueatur quispiam & quod intereat uidemus: uerum ista quo pacto fiat ignoramus. Eis igitur aiunt solum reluctamur: quae conspicuis rebus proxime assistunt incerta. Namque dum effigiem eminentias habere dicimus quod uideatur exponimus. cum uero non habere eminentias asserimus: non iam quod cernitur sed aliud dicimus: Vnde & timon in pythone ait non excessisse consuetudinem: atque in dalmis ita dicit. at quod uideatur omni robore quocumque puenerit: atque in libro de sensibus quod inquit. istud dulce sit non aio: quod autem uideatur assentior. aenesidemus quoque in primo de pyrrhonis rationibus nihil ait pro modum dogmatis diffinire pyrrhonen propter contradictionem: uerum quae sunt conspicua sequens eadem ferme ait in libro contra philosophiam: & in libro de quaestione. Zeuxis itidem aenesidemi necessarius in libro de duplicibus rationibus: antiochusque laodicens & appellas in agrippa ea solum ponunt quae uidentur. Est igitur iudicium secundum eiusmodi scepticos quod uideatur: sicuti & aenesidemus ait. in ea sententia & epicurus fuit. Porro democritus nihil se nosse ait eorum quae uidentur. Quaedam uero ex his ne eadem. Aduersus huiusmodi iudicium dogmatici aiunt ab eis ipsis uarias phantasias incidere quemadmodum a turre uel rotunda uel quadrata. Scepticus si neutrum praefert sine effectu erit. sin uero alteram sequitur: non iam inquit

unt æquas vires his quæ uidentur reddet: Ad quos aiunt sceptici: quæ quando uariæ incidit phantasiæ ueræque uideri dicemus: atque id uisibilia ponere quia uidentur: postremo autem sceptici assensus continentiam eam asserunt quæ sequatur: umbre in morem animi tranquillitate atque constantia: ut ait & timon & ænesidemus. neque enim ista aut fugeremus aut eligeremus quæ in nobis sunt: quæ uero in nobis non sunt sed pro necessitate uitare non possumus ut est scepticos esurire & sitire & dolere. neque enim ista ratione auferri possunt. dicentibus uero dogmaticis posse uiuere scepticos non detractando si iubeant et præm necare: respondent illi de dogmaticis quomodo uiuere poterit & abstinere quonibus non de mundanis & obseruandis: itaque & eligimus aliquid ex consuetudine & fugimus & legibus utimur. Sunt autem qui dicant scepticos sine dixisse tranquillum animi statum. Sunt item qui mansuetudinem.

Timon nicæus.

Timon appolloniates nicæus: de quo in .i. commentario & in sillos libro diximus: quod opus suum ille tiberio cæsari dedicauit: timonem asserit patre timarcho genere phlasiu fuisse: iuuenemque saltationi opera dedisse: choreasque duxisse. postmodum uero choreis repudiatis megara se ad stilponem contulisse: quod cum diutius commoratum rursus in priam redisse: uxoremque duxisse. Tum in elidem uenisse cum uxore ad pyrathonem: ibique moratum esse: quoad illi filii nati essent: quorum quod maior natu erat: xanthum uocasse: medicinamque docuisse: uiteque & instituti sui successorem reliquisse. Erat autem sicut & sotiō in .xi. eloquentia & sapientia insignis: cum tamen egeret alimentis in hellepontum propontidemque concessit: atque in chalcedone philosophiam & oratoriam exercens multum admirationis emeruit. Hinc iam locupletior factus athenas profectus est: atque illic ad obitum usque perseuerauit cum breue tempus thebis egisset: antigono item regi & ptolemæo philadelpho cognitus & carus fuit: sicut ipse in iambis illi attestat. Erat autem inquit antigonus & potationis studiosus atque philosophis interdum uacabat. Namque & poemata conscripsit & uersus & tragœdias & satyras & comoedias. xxx. tragœdias uero. lx. sillos item & cinædos. ferunt eius & libri uarii ad. xx. uersuum milia tendentes: quorum & antigonus carystius meminit: qui uitam ipsius conscripsit. sillos uero li. iiii. sunt in quibus utpote scepticus in dogmaticos omnes maledicta atque contumelia itorquet. ex his primus planam atque perspicuam habet interpretationem enarrationis in modum. porro secundus & tertius dialogi spem tenet. Videtur autem zenophanem colophoniumque de singulis inquirere. Illeque libi respondere. atque in. ii. quidem de antiquioribus. In. iiii. autem de posterioribus agit. Vnde illum quidam epilogum inscripsere. primus autem eadem continet preterquam quod poesis illa ex persona sua est. Hoc autem illius fuit initium. Mortuus est autem annorum ferme. lxxx. ut ait antigonus & sotiō in. xi. Hunc ego luscum didici. nam & ipse cyclopem se appellabat. Fuit & alter timon homines imprimis exosus. Fuit autem philosophus timon hortorum studiosus maxime ac solitudinis amans quemadmodum & antigonus refert. Fert hieronymus pipateticus de illo dixisse. sicut apud scythas & qui fugiunt & qui persecuntur: sagittas itorquet: ita & apud philosophos alii persequendo discipulos capiunt alii fugiendo: quemadmodum & timon. Erat autem acris ingenio atque ad irridendum promptus & uehemens: oratorque illustris: & poetis fabulas scribere aptissimus

Decimus

& poemata componere. alexandrum uero & homerum & tragoediae socios accersere gaudebat. & cum uel ab ancillis uel a canibus perturbaretur uersificare solitus erat. nihil aequo studens atque tranquillam uitam apprehendere. aiunt aratum ab illo quaesisse quo pacto quispiam homeri poema sine menda consequi posset: illumque dixisse: si antiqua legat exemplaria non ea que nuper emendata sunt: neglecta quoque apud illum poemata iacebant aliquando & corrosa adeo ut cum & zopyreo oratori quiddam recitaret euolueretque uolumen & quod occurreret legeret: in medio ferme operis principium notarit auulsum loco eatenus ignorans. Adeo uero indifferens ac facilis in uictu erat ut nullum prandii tempus obseruaret. aiunt autem ipsum cum uidisset arcesilaum assertorem icedentem medium dixisse quid huc tu uenisti ubi nos liberi sumus: assidueque dicere solitus erat ad eos qui sensus cum animi attestacione diiudicant conuenit atque tagasque & numenius. consueuerat & ista ludere. Denique ad eum qui cuncta mirabatur ait. quid autem non miraris: quia. iiii. cum simus. iiii. habemus oculos? Erat autem ipse luscus & dioscorides discipulus eius. Rogatus autem aliquando ab arcesilao cur ex thebis adesset: ait ut uos in aperto intuens rideam. arcesilaum tamen cum in sillis carperet: laudauit illum in eo libro: qui inscribitur arcesilai de canis. huius successor ut menodotus refert nemo fuit: sed eiusce defecit institutum: donec illud ptolemæus cyreneus restaurauit. Porro hippobotus & sotion ipsius auditores fuisse tradunt dioscoridem cyprium & nicolochum rhodium euphranoremque seleutiū: & praylū a troade: qui adeo constanter aio fuit ut tradit philarchus historicus: ut patere se iniuste ueluti proditorum cruciari ciues ne uerbo quod supplici exorans. euphranorem autem eubulus alexandrinus audiuit. eubuli uero ptolemæus auditor fuit. Eum uero sarpedon & heraclides audiere. Porro heraclidem ænesidemus gnosis audiuit: qui pyrrhoniae rom. viii. conscripsit libros. ænesidemum zeutippus polites: zeutippum uero zeucis qui goniopus dictus est. Hunc antiochus laodicensis ex lyco: quem rursus menodotus nicomedensis medicus empericus & theodas laodicensis audiere. menodotum autem herodotus ariei filius tarsensis. Herodotum uero sextus empericus audiuit: cuius sunt decem illa uolumina. Aliaque pulcherrima. Porro sextum saturnius audiuit cognomento cythinas & ipse empericus.

Picurus Neoclis & chærestratae filius patria atheniensis: pago chargettius ex philidagæ familia: ut methrodorus in libro de igne uitate refert: fuit. Sunt qui illum dicant & in primis heraclitus in sotionis breuiatione: cum athenienses samum sortiti essent: illic nutritum esse: ac demum. viii. x. agentem ætatis annum rursus athenas concessisse: quo tempore xenocrates in academia: aristoteles chalcide scholam habebant. Defuncto autem alexandro macedonæ rege & atheniensium sub pedita afflictis rebus colophonem se ad patrem contulisse. Vbi cum aliquodiu comoratus esset: congregassetque discipulos: athenas iterum redisse subanaxicrate: ibique aliquatenus cum cæteris coniter phatum esse: Deinde

seorsum sectam a se uocatam constituisse. quartodecimo uero ætatis anno philosophiæ dare operam cœpisse ipsemet testis est. Apollodorus autem epicureus in priorum de uita epicuri refert illum ad philosophiam se contulisse: grammaticos arguentem: quod percontanti sibi quidnam esset apud hesiodum chaos: exponere non potuissent. grammaticam uero illum docuisse primum ac demum lectis democriti libris philosophiæ dedisse manus hermippus auctor est. Idem timonem de illo dixisse: Ultimus rursus physicorum & extremus ex famo uenit: præceptiuus & inductiuus uiuentium. adiecti sunt autem illi ad philosophandum ipso hortante tres ipsius fratres: neocles. scilicet chæredemus & aristobulus: ut ait philodemus epicureus in. x. de philosophorum compositione. Seruus item illius mus nomine: ut myronianus refert in legibus historicis capitulis. Eni uero diotimus stoicus infesto aduersus illum animo acerrie illum insectatus est quinquaginta ferens impudicas & lasciuas ueluti ab epicuro scriptas epistolas: easque quæ chrysippi ferunt: ueluti sub eius nomine componens. Possidonius item stoicus & nicolaus & sotion in. xii. eorum quæ inscribuntur dioclis argumenta. Sunt autem fere. xxiii. & dionysius alicarnaseus una cum matre ædiculas circuisse purgamenta legentem: litterasque cum prædocuisse mercedis exiguæ stipe tradunt. Vnus quoque ex fratribus lenocinatum esse: ipsumque leontiam meretrici cogredi solitum. Democriti quoque de atomis aristippique de uoluptate libros ut suos asseruisse: neque fuisse legitimum ciuem: ut timocrates ait & herodotus in libro de pubertate epicuri: mithroque lysimachi dispensatori per epistolas fæde adulatum esse præanem illum ac regem appellando. Idomeneum item & herodotum atque timocratem: qui se eatenus obscuræ: suaque dogmata illustrarent per epistolas laudare: eisque ob hoc ipsum assentari. Scribens ad leontiam quod in hunc modum. præan rex o mea leontiarum cuiusmodi me impleuit plausu tuam epistolam legentem. ad themistam item leontis uxorem. Quotus. n. inquit ego sum nisi uos ad me perficiscamini? promptus ipse quocumque uos ac themista me arcessatis irruere. Ad pythoclem uero formosum adolescentem: consumor inquit atque deficio: amabilem tuum atque diuinum ingressum sustines. Rursumque ad themistam scribens: monere ipsam arbitrat: ut theodorus in quarto aduersus epicurum libro ait: aliis item compluribus meretricibus scribit & leontiam in primis quam & methrodorus amat. In libro quoque de finibus sic loquitur. Nam equidem nihil habeo: quod bonum intelligam: si saporem uoluptates: & quæ ex ueneris constant: & quæ auribus percipiuntur: quæque ex formæ uenustate blandiunt oculis auferam. Scribit item in epistola ad pythodæ. oem autem disciplinam o fortunate fuge. Epictetus quoque ut lasciuus loquentem sugillat maximisque probris lacerat & maledictis incessit. Timocrates item in his quæ inscribuntur de læticia. Metrodori frater ipsiusque discipulus eius relicta schola bis illum diebus singulis uomere solitum: & nimis ditius solutum refert: sequitur ipsum narrat uix effugere potuisse nocturnam illam philosophiam mysticam institutum. Epicurum quoque multa in oratione peccare atque in uita longe plura: corporeque adeo miserabiliter affectum: ut complures annos consurgere e sella nequerit: minaque quotidie in cibos consumere: ut ipse in epistola ad Leontiam scribit: atque in eis que ad mitylenses philosophos scripsit: Cogredi que sibi ac Metrodoro & scorta alia Marmarium & Hædeam & Erotium & Nicidium: in eis quoque uoluminibus quæ de natura scripsit. xxxvii. numero complura huiusmodi inserere. Contrariaque in ipsis

Decimus

ac cæteris libris Nausiphani plurima scribere: ita fere ad uerbiū dicens: Sed hęc habuit enī ille mœres oris gloriā sophisticā: quē admodum & alii complures ex mācipioꝝ numero. Ipsumq; Epicurꝝ in epistolis ista de Nausiphane dicere. Ad duxit illū hoc ī eiusmodi excessū uti ne maledictis ipeteretur: magistrūq; inuocaret: platonē quoq; ipsum ac deceptorem & scortū ac sine lris uocabat. Platonis item sectatores Dionysii assentatores. platonē quoq; ipsum aureū: & Aristotelē prodigū: q; paterna substātia cōsumpta militasset: & uenena uendidisset: appellabat. Baiulū Protagorā: & librariū Democritū: q; ī cōmæstationibus uixisset litterasq; docuisset. Heraclitū quoq; Cicetē merobibū. Democritū mutata prima lra Lemocritū & Antidogꝝ Sannidogꝝ: Cyzicenos inimicos græciæ & dialecticos nimīū inuidos: Pyrrhonē quoq; rusticū & iperitū appellabat: Sed hi profecto īsaniunt. Nāq; uiri huius ad oēm incredibilem gratitudinē p̄multi testantur. patria itē quæ statuis æreis illū honorauit. amici quoq; tā multi ut eos ne urbes quidē integre capere sufficiāt. Sotiiq; oēs ac discipuli quos illius dogmaticæ Sirenes occuparunt: præter unū Metrodogꝝ stratonicensē: qui ab illo se ad Carneadē cōtulit: cui forte grauis erat uiri ineffabilis & imensa bonitas: illiusq; scholæ iugis p̄petuaq; successio. quæ cæteris ferme oibus deficientibus sola persistit p̄petuis uicibus discipulis illius inuicē succedentibus. Summa præterea in parentes pietas: atq; præcipua in fratres beneficentia: mansuetudoq; in seruos: sicut & ex eius testamētis liquet. & q; secū illi una philosophati sunt: ex quibus tamen clarissimus fuit is quē prædiximus Mus. eximiaq; eius in oēs humanitas. Nā quid de cultu ad deos & de amicicia ad priā dicā: quā cōstātissime usq; ad finē tenuit: quippe per summam modestiam ad temp. accedere noluit. Et cum difficillima tempora tunc græciam premerent semper ibi perseuerauit. bis aut ter solummodo ad Ionix loca profectus ad amicos qui ad illum undique innumerossimi conueniebant: secumque in horto uiuebant: ut ait etiam Apollodorus: quē & octoginta minas compararat. Porro Diocles in tertio incursionis libro illos ait uilissimis & simplicissimis cibis uitam egisse. parcissimo enim inquit uini poculo contenti erant: omnisque aqua illis ad potum cedebat. nolebat autem Epicurus sectatores suos in commune substantias deponere ueluti Pythagoras: qui communia omnia amicorum dicebat. Id quippe infidorum esse non amicorū dicens. Ipse quoque in epistolis aqua tantum & cibario pane se contentum esse testatur: & mitte inquit mihi casei cythridi paululum: ut cum epulari præciosius uoluerō possim. Huiusmodi illius uita fuit: qui uoluptatem finem asserit.

Eum Athenæus ita suo laudauit Epigrammate.

In peiora trahat uos non explebile lucrum.

Præbeat & rixas sæuaq; bella uiri.

Census habet nimium non tempora longa superbus.

Iudicium finis nullus inane petit.

Hoc Epicurus ait quod musis audiit olim:

Aut phæbi tripodes edocuere sacra.

Sciemus id manifestius in sequētib; & dogmatibus & ex uerbis eius. Maxime uero auctore Diocle ex antiquis amplectebat Anaxagorā: & si in quibusdā illi cōtradixerit, Archelaum quoq; Socratis magistrū, exercebatq; iquit discipulos: ut etiā memoriter illius tenerēt libros. Hūc apollodorus in chronicis Nausiphane & Praxiphane audisse tradit. Verū hoc ille de se nō dixit. Extat eius ad Eurydotū epistola: Sed neq; Leucippū aliquē philosophum fuisse ait: neq; ipse neq; Hermachus quē Democriti fuisse præceptorē cum alii tradūt: tum etiā apollodorus Epicuræus. Cæterū demetrius magnesijs Xenocrates eū quoq; auditorē fuisse asserit. Ut autē in rebus uocabulis propriis: quæ quoniam simplicissima sunt: Aristophanes grāmaticus culpat. Adeo autē apertus dictione fuit ut in libro de oratoria nihil aliud q̄ perspicuitatē orōnis iquirendū ac persequēdū moneret: Atq; in epistolis ubi cæteri scribebāt χαίρειν: ipse ponebat εὐπρόστυχον: honeste uiuere præclare est. Alii tradūt in uita Epicuri normā illū scripsisse de Nausiphane tripode, cuius fuisse auditorē uolūt. Pamphiliq; platonici apud Samū, philosophariq; cepisse duodecimū agentē ætatis annū: scholāq; tenere trigesimo secūdo ætatis anno. Nascit autē iquit Apollodorus in chronicis cētesimæ nonæ olympiadis anno tertio sub Sosigene p̄cipe mēse gamelione. vii. mensis: septē annis post platonis obitū. Cum uero triginta duob; esset annob; primū mitylenæ & Lampfaci scholā instituit annis q̄nq;: demum idē Athenas migravit: ubi diem obiit anno secundo. Cxxvii. olympiadis sub Pytharato: cū septuaginta & duos uitæ impleisset annos. Successit illi in regimine scholæ Hermachus Agemarchi filius mitylenæus. Obiisse calculo urinæ exitū impediēte Hermachus in epistolis ait: morbo quatuordecim diebus fatigatum. Quo etiam tempore tradit Hermippus descendisse illum in peluim æream aquis calentibus plenam: petisseq; sibi merum ad sorbendum dari: atq; monentem amicos meminisse dogmatum inter uerba defecisse.

Hoc moriens caris Epicurus dixit amicis:

Dogmatis o memores usq; ualete mei.

Et calidam ingressus peluim: prædulce falernum

Hausit: & est stygias inde retractus aquas.

Hæc uiri uita: hic finis fuit. Testamentū quoq; ipsius legimus: Mea oīa Amynomacho Philocratis filio Bathiræ do: Timocratiq; Demetrii filio Potamio secundum eam: quæ in metroo scripta est: utriq; factā donationē: ea cōditione: ut hortum quidē & quæ in illo sunt Hermacho Agemarchi filio mitylenæo assignent: eisq; qui cū illo una philosophant: & quibuscūq; philosophiæ successoribus illū reliquerit Hermachus: ut in eo philosophiæ dare operā possint. Utq; semper hi qui a nostro nomine philosophi appellant perdurēt. Amynomacho & Timocrati eam: quæ in horto est scholā depositi iure cōmēdo: ipsorūq; posteris. Cauebūt autē ipsi mādabūtq; hæredibus hortū illū seruēt quē admodū & ipsi: tradātq; philosophantibus ex nostro nomine. Porro domū quæ est in melite: dabūt Amynomachus & Timocrates Hermacho inhabitandā: Vnaq; his qui secū philosophant q̄diu Hermachus uixerit. Ex eaq; autē reb; redditibus: quæ a nobis legatae sunt Amynomacho & Timocrati: q̄tum possibile est cū Hermacho curēt: ut natalis

dies parentibus & fratribus ac nobis quotannis solēniter agatur intra diē decimā gamelionis: ut etiā in conuētū solēni eorū qui nobiscū philosophant cuiusq; mēsis uicesima die in nostrā & Metrodori ordinationē. Curēt quoq; diē fratrum Poseidonis. si super curā habeant diē Poliani Metagitnionē sicuti & nos facimus. Curā autē sit Amynomacho & Timocrati Metrodori filiū Epicurū: filiūq; Poliani educare: dum philosophant & cum Hermacho degūt. Similiter & Metrodori filia curā habeat. & cū ad aetate peruenerit: tradat eā uiro: quēcūq; elegerit Hermachus ex his qui secū philosophant: sitq; illa obtēperās & pareat Hermacho: Dent autē Amynomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibū his annis singulis quodcūq; cōmode fieri posse uidebit id cū Hermacho deliberātibus. faciāt itē secū reddituū dominū Hermachū: ut ex eius cōsilio qui nobiscū cōsenuit in philosophia princepsq; relictus est scholae nostrae fiat singula. Dotē uero puellae cum ad annos nubiles uenerit: dare curabūt Amynomachus & Timocrates ex substantia nostra: quātum eis satis esse uidebit: deducto cum Hermacho cōsilio. curā itē habeat Nicanoris quēadmodum & nos haecenus: ut quicūq; nobiscū philosophati sunt atq; res suas in cōmunē usum cōtulerūt oēmq; alacritatem ostendētes nobiscū in philosophiae studiis cōsenuerūt: pro uiribus & modo facultatū nostrae nullius rei quae ad uictū necessaria est: egētes sint. libros autē oīs nostros Hermacho tradat. Quod si quid humanū Hermacho cōtigerit priusq; Metrodori liberi ad aetate perueniāt: curā sit Amynomacho & Timocrati: ut liberaliter illi educetur: accipiatq; ex facultatibus nostris quaecūq; illis erūt necessaria. curāq; ceterarum rerū ut a nobis institutū est agat: ut singula pro uiribus fiat. Ex seruis autē liberos dimitto: Murē: Niciā: & Lyconē. Phaedra itē dimitto liberā. Iā uero moriens scribit ad Idomeneū epistolā huiusmodi. Cum ageremus uitae beatū & eundē supremū diē: scribebamus haec. Tati autē morbi aderāt uesicae & uiscerū: ut nihil ad eorū magnitudinē posset accedere. Cōpensabat tamē cū his oibus animi laetitia: quā capiebā memoria rōnū inuentorūq; nostrorū. Sed tu ut dignum est tua erga me & erga philosophiā uolūtate ab adolescētulo suscepta: fac ut Metrodori tuae re liberos. haec illius extrema dispositio fuit. Fuerūt autē illi discipuli plurimi egregii & sapiētissimi Metrodorus Atheniēsis: Timocrates & Sandes Lampfacenus: qui & ex quo agnouit uix ab eo nunq; discessit: nisi tātū sex mēses quibus domū pfectus denuo ad illū reuersus est. Fuit autē uir per oīa bonus quemadmodū & Epicurus in praecipuis scribit. Attestat autē in tertio & Timocrati. huiusmodi autē cum esset sororē etiā Batidē idomeneo tradidit uxorē. Leontiāq; atticā meretricem assumens pelicē habuit. erat autē itrepidus aduersus turbationes omnis atq; mortē: sicut Epicurus in primo Metrodoro tradit. Aiunt illū septem annis ante Epicurū obisse diē quinquagesimū & tertiu agentē aetatis annum. Et ipse autē Epicurus in iis quae recitauimus testamētis ipsius ut uita functi filiorū curā haberi mādāt: habuit autē & praedictum familiarē quendā Metrodi fratrem Timocratē. Porro Metrodorus hos scripsit libros ad Medicos tres: ad Timocratem de sensu: de magnificentia: de infirmitate Epicuri aduersus dialecticos: aduersus Sophistas. ix. de itinere ad sapientiam: de mutatione: de diuitiis: Aduersus Democritum de

nabilitate. Fuit & Polyænus Athenodori filius Lampfacenus modestus & amabilis ut Philodemus ait. Successor item eius Hermachus Agemachi filius Mytilenæus uir insignis. patre quidem paupere. principio autem oratoriæ operam dedit. Feruntur & huius pulcherrima ista monumeta. De Empedocle epistolæ. xxii. de disciplinis aduersus platonem: aduersus aristotelem. Moritur autem apud Lydiam uir sane ut diximus illustris. Leonteus itidem Lampfacenus eiusq; coniunx Themista ad quam etiam scribit Epicurus. Colotes quoq; & Idomeneus & ipsi Lampfaceni: atq; isti quidē nobiliores ex Epicuri ludo fuere: adiecto & Polystrato successore hermachi: cui successit dionysius: cui Basilides Apollodorus quoq; qui Cepotyranus dictus est: clarus fuit. qui ultra quadringenta uolumina conscripsit. Duo quoq; Alexandrini Ptolæmei Melas atq; Leucus. Zeno quoq; Sidonius Apollodori auditor: qui infinita scripsit. Demetrius etiam cognomento Lacon. Diogenesq; tarsensis qui lectas conscripsit scholas: Orion item & alii quos hi qui germani Epicuri sunt sophistas appellant. erant autē & alii Epicurei tres: Teiontei filius & Themistæ: alter magnesius: quartus Oplomachus. Scripsit autem Epicurus infinita uolumina: adeo ut illoꝝ multitudine cunctos superarit. Nāq; Cylindri quidem ad trecentos sunt: in quibus nullum extrinsecus quæsitum testimonium est. solisq; referti sunt Epicuri sententiis. Emulatus est illum Chrysippus in scribendo multa: sicuti Carneades etiam refert: parasitum illum librorum dicens. Nam si quid Epicurus scriberet: tantūdem scribere & Chrysippus contēdebat: atq; ideo sæpius eadem scripsit. Vnde & ex tempore scribere ac paræ emendate illi ex festinatione contingebat. totq; testimonia inserit ut eis solis libri pleni esse uideantur: quemadmodum & apud Zenonem & apud Aristotelem inuenire in promptu est. Tam multa & tam præclara sūt Epicuri uolumina. Ex quibus ista uel optima sunt de natura. xxxvii. de atomis & uacuo: de amore: epitome eorum quæ aduersus phisicos scripta sunt: Aduersus megarenses dubitationes. Raræ opiniones: De sectis: de plantis: de fine: de iudicio: siue regula: Chæredemus: de diis: de sanctitate: Hegesinax: de uitis quattuor: de iusto opere: neocles: Ad Themistam. Symposium. Eurylochus: Ad Metrodorum: de uidendo: de angulo: atomi: de tactu: de fato: de perturbationibus opiniones: Ad Timocratem Pronosticon: Exhortatorius: de imaginibus: de phantasia: Aristobulus: de musica: de iustitia: de uirtutibus aliis: de donis & gratia: Polymedes. Timocrates. iiii. Metrodorus quinq; Antidorus duo: De austris opiniones: Ad Mithrē. Callistolas: De regno: Anaximenes: Epistolæ: Vnam autem ipsarum in ipsis conabor exponere: tribus eius appositis epistolis: in quibus omnem philosophiam suam breuiter collegit. Ponemus autem & κυρία αὐτοῦ λόγια ratas scilicet ipsius opiniones. & siquid uisum est eloqui electione dignum: ut omni ex parte cuiusmodi uir fuerit addiscas: Si tamen ego ad hæc iudicanda idoneus sum. Primam igitur epistolam scribit ad Herodotum Breuiarium rerum omnium naturalium: Secundam uero ad Pythoclem: quæ de cælestibus corporibus est: Tertiam ad Menæceum: Continet autem ipsa de uitis. Oriendum autem uidetur a prima: cum prius pauca dixerimus de diuisione philosophiæ iuxta ipsum. Tris igitur in partes & ipse phi

Decimus

Iosophiam diuisit Canoniam scilicet Physicam: Ethicam: Canonica igitur illa uel regularis accessum habet ad opus. Agitur de illa in libro qui inscribitur Canon. Porro physica naturæ totam speculationem continet: de qua in libris naturalium triginta septem atque in epistolis per elementa differitur. Ethica uero de electione & fuga differit: quæ in uoluminibus de uitis & epistolis ac libro de fine tractatur. Consueuerunt autem Canoniam naturali coniungere: appellantque illam de iudicio & principio siue introductione. Naturalem uero de generatione & corruptione & de natura. Cæterum moralem de his quæ eligi uel uitari debent: & de uitis: & de fine dicunt. Enim uero dialecticam ut de uis agentem: improbamque repudiant. Possent enim physicos abunde simplicibus & propriis rerum uocabulis agere. Ait igitur Epicurus in Canone sensus iudicia esse ueritatis & anticipationes & passiones: Epicurei præterea phantasticos intuitus mentis adiiciunt. Dicit autem & in ea quam ad Herodotum scripsit Epitome: atque in certis illis opinionibus. omnis enim inquit sensus irrationabilis est: nulliusque memoriæ capax: Neque enim a seipso mouetur: neque ab altero motus impotens est aliquid adicere siue auferre: nec est quod ipsos possit arguere. Nam neque similis sensus similem potest: quod par sit utriusque uis: neque dissimilis dissimilem. quippe qui non earundem rerum iudices sint: ne ratio quidem. Namque omnis ratio a sensibus ducta est: neque alter alterum: omnibus enim intendimus eoque asseritur sensuum ueritas: quæ sensu uigent ea subsistant. Porro & uidere nos & audire non secus ac dolere subsistit. Quocirca & de incertis oportet ab his quæ apparent signa colligere: Namque & cognitiones omnes a sensibus manant secundum incidentiam & proportionem & similitudinem & compositionem cooperante aliquid etiam ratione ipsa. In sanorumque uisa etiam in somnis uera sæpe sunt. Mouent enim: non autem mouet quod non est. Cæterum dicunt ueluti comprehensionem siue opinionem ratam siue cogitationem siue uniuersalem intelligentiam insitam: id est memoriam eius rei: quæ sæpe extrinsecus apparuit: puta eiusmodi homo est. simul enim atque homo nominatur: continuo per anticipationem forma etiam illius intelligitur: præcedentibus: ac ducibus sensibus. prorsus igitur quod prius omnibus nominibus ordinatum est: manifestum est: Neque enim profecto quæreremus quod inquirimus: nisi prius illud nouissemus. Verbi gratia quod longe est: equus ne an bos est: oportet enim antea per anticipationem agnouisse bouis & equi formam: Neque enim aliquid nominaremus nisi prius per anticipationem illius forma per oculos animo impressa esset: Euidentes sunt igitur anticipationes: quodque opinabile est a priore certo aliquo pendet: ad quod illud referimus: quod opinamur: puta unde nouimus: an sit istud homo: hanc enim opinionem appellant siue opinionem & ueram esse & falsam dicunt. Nam si quidem pro testimonio sumatur: pro illa siue contra illam agendum sit falsam esse. Vnde etiã introductum est. $\pi\rho\sigma\upsilon\epsilon\upsilon\epsilon\upsilon$. id est p̄seuerare: & prope turri accedere: & discere quilibet prope uideat. Perturbationes autem esse duas dicunt uoluptatē & dolorē: quæ in omne aial cadat. Ex his alteram propriam, alteram alie

Libet

nam eē: per quæ eas iudicari electiones & euitationes. Quæstionum quoq; alias esse de rebus: alias circa simplicē uersari uocem: Atq; ista de diuisione ac iudicio summam dicta sunt: Redeundū iam ad epistolam quam diximus.

Epicurus Herodoto salutem.

His q; nequeūt o Herodote singula quæ a nobis de natura scripta sūt ad pug; intelligere: neq; maiores de his rebus editos libros pscrutari: cōpendiū totius opis feci q̄tū satis eē putauī: ut itegerrimæ opinionū memoriā facile tenerent: quo p; singula tēpora ī his quæ sūt rata illis opē ferre possint: inq̄tum arripuerit naturæ speculationē. Quin eos ēt q; iam in cōtēplatione oīum formā & ueluti fundamēta totius operis iecerunt huiusce cōpendio adiutū iri, spero ad facile reminiscendum. Nā fūdamētis rei crebro indigemus : mēbris nō ita, pergendum igit; ad illa est: faciēdusq; ex iugi memoriæ exercitatione habitus: ex quo & ratus maxime ualidusq; ad res intuitus nobis obueniet: omnisq; p;iculariū rez; diligens notio reperietur: cū formæ plenissimæ animo uersant; memoriæq; tenent;. Nā ea summa totius diligentiaē isq; effectus ē: huiusce intuitu uti celeriter posse ad simplicia elementa atq; ad conclusionū uoces. Neq; enim fas ē cōdensationem ppetuæ rez; circuitionis eē: nisi possit paucis uocibus totū ī seipso cōplecti illud: quod ēt p; partes diligenter explicatū fuerit. Vnde cū oībus p;tilis sit qui sint illi familiaris dediti naturæ ratio: huiusmodi uiaē cōtinuationē fieri moneo ī physiologia eā: quæ maxime tranquillitatē afferat uitæ: & eiusce cōpendiū ac ueluti summā opinionū oīum tenere memoriter. Primum igitur o Herodote quæ subiecta sūt uocibus oportet cōprehendere: ut ea quæ opinamur: siue quærimus siue de quibus ambigimus ad ea referentes diiudicare possimus. At ne indiscreta sint oīa nobis ī infinitum demonstrantibus siue inanes uoces habeamus: necesse quidem ē primā notionē p; unāquāq; dispici uocē: nihilq; p; batione idigere. Siq;dem habebimus quæsitū uel dubitatū uel opinatū ad quod referamus: Siue secundū sensus obseruare oīa oportet ac simpliciter præsentēs intuitus siue mentis siue cuiuslibet iudiciog;. Eadē uero rōne ēt p;urbationes quæ adsunt ut & p;seuerans illud & incertum habeamus: q;bus notare possimus: hæc aut; ubi perceperimus: de incertis iam conspiciari opus est. Primum quidem q; nihil sit ex eo quod non est: omnia enim ex omnibus fierent seminibus nihil indigentia. Sed & si quid defluit interiret in id quod non est: omnia iandudum interissent: cum ea non essent: in quæ dissoluerentur. Atqui & omne semper huiusmodi fuit: quale nunc est: semperque tale erit: nihilq; est in quod mutari posset. Nam præter ipsum omne nihil est: quod in id ingressum mutationem operetur. Enimuero istud quoque etiam in maiore compendio statim a principio dixit: In primo item de natura ipsum omne est. Corpora nanque ista ut sese habeant : sensus ipse testatur in omnibus: secundum quem necesse est incertum cogitationum conicere: quemadmodum antea dixi: nisi enim esset quod inane & locum : & quæ tangi non potest naturam nominamus: nequaq; haberent ubinam essent corpora: neque per quod mouerentur: quæ p;fecto moueri perspicuum est. At præter ista

Decimus

nihil neque cogitatione comprehendi potest: neque per modum comprehensionis: neque
 secundum comprehensibilem proportionem. quippe quae per omnes naturas accipiunt: ne
 quae ueluti horum euentus accidentiae dicuntur. eadem ferme in primo de natura & in
 xiiii. & xy. atque in maiore compendio. Corpora alia quaedam sunt concretiones: alia uero
 ex quibus concretiones factae sunt. At ista indiuidua sunt & immutabilia: nisi omnia in id
 quod non est: interitura sunt: Caeterum in dissolutione concretionum plena per naturam suam
 sustinere ualent. Cum non habeant quorsum aut quo pacto solui possint. Itaque prae-
 cipua necesse est: indiuiduas esse corporum naturas. Praeterea & omne istud infinitum est.
 Nam quod finitum est: extremum habet. extremum autem praeter aliud quidpiam inspi-
 citur. Itaque quod extremum non habet nec finem quidem. Quod autem finem non ha-
 bet: infinitum sit necesse est: non finitum. Atqui & multitudine corporum & uacui
 magnitudine omne istud infinitum est: Siue enim esset infinitum uacuum & corpo-
 ra finita: nusquam manerent corpora: sed ferentur per infinitum inane dispersa: cum non
 haberent quo se figerent atque cohiberent: siue uacuum finitum esse: non haberent infi-
 nita corpora: ubinam subsisterent? Ad haec uero indiuidua corporum ac plena
 ex quibus & concretiones fiunt & in quae dissoluuntur: incomprehensibilia sunt
 figurarum differentiis. Neque enim possibile est ex eisdem figuris comprehensis
 tot factas esse differentias: at per unamque figurationem simpliciter infinitae sunt
 similes. Porro differentiis non simpliciter infinitae: sed tantummodo incomprehen-
 sibles sunt: Neque enim ait interius in infinita sectionem esse. Dicit autem quando-
 quidem qualitates immutantur: si quis eas non etiam magnitudinibus simpli-
 citer in imensum emissurus sit: mouenturque iugiter Atomi: Ait enim interius & aequi-
 celeritate motus illos agitari uacuo similem motum exhibente perpetuo grauissime at-
 que leuissime. Atque illae quidem longe a se inuicem distantes. Aliae uero agitationem
 ipsam continent cum fuerint complexione inclinatae siue ipsis complexionibus su-
 stentatae fuerint. Quippe uacui natura quae illos singulos dirimit: hoc efficit: quan-
 do quidem firmitatem siue affixionem facere ipsa non potest: Solidumque quod in illis in-
 est per collisionem agitationem facit: in quantum complexio illa ex collisione restitutionem
 dat. horum autem initium non est cum atomi & inane causae sint. Ait autem intrinsecus neque
 ullam circa atomos inesse qualitatem praeter figuram & magnitudinem & grauita-
 tem. Immutari autem colorem circa positionem atomorum in duodecim Institutioni-
 bus ait: omnemque magnitudinem circa illas non esse. Denique nunquam atomus sensu
 uisa est: haec autem uox cum ista omnia memorantur figuram idoneam amittit in-
 tentionibus seu comprehensionibus naturae rerum mundi item infiniti sunt: qui-
 que huic similes & qui dissimiles sunt. Atomi namque cum infinitae sint ut modo de-
 monstratum est: etiam longissime feruntur: Neque enim consumuntur eiusce ato-
 mi ex quibus fiat mundus: siue a quibus effectus sit: neque in unum neque in infini-
 tos: neque in similibus: neque in differentibus. Nihil igitur est quod huiusmodi mundorum
 infinitatem impediatur: Immo & formae similiarum figurarum solidis tenuitatibus longe ab
 apparentibus distat: Neque enim eiusce recessiones in aere fieri non possunt: neque apti-
 tudines per efficietiam concouorum atque tenuium: neque uapores consequentem positionem
 atque incessum obseruantes eam scilicet quam in solidioribus habebat, has autem

formas species siue imagines uocamus. Motus itē q̄ per uacūū fit nullo contra i/ cidentū occurſu fit: oēm longitudinē cōpræhenſibilē in incompræhenſibili cō/ ſumat tempore. Quippe tarditatis ac claritatis incifio aduerſa nec aduerſa ſimi/ litudinē accipit: neq̄ tamē ſimul ſecūdum tempora quæ per rōem ſpeculamur: iuxta id quod agitur: corpus ad loca plura penetrat: & nō cogitari nō pōt. Et hoc ſenſibili in tēpore ſimul adueniens undecūq̄ īfiniti nō ex quocūq̄ cōplectamur motū loco: recedens erit. Simile enim contrariæ illi incifioni erit etiam ſi tam diu celeritatem motus nō interſecādum relinquamus. perutile eſt autē & hoc tenere elementū: Deniq̄ quoniam ſimulacra tenuitatibus ſummis utunt. Nihil ex ap/ parentibus contra teſtaſ. Quocirca & celeritates hēnt inſuperabiles meatū oēm modicū habentia. Vti ne qd illoꝝ infinitatē uel minimū interſecet: plurimas at & īfinitas cōtinuo aliquid refringat. Ad hæc uero quoniā imaginū generatio ſi/ mul atq̄ cogitaſ contingit: Nanq̄ fluxus a corporibus eius q̄ ſit in multa angu/ ſtia notationi p̄ſpicuus nō ē ob contrariā repletionē ſeruās diutius ſolidi poſitio/ nē ordinēq̄ atomoz: & ſi aliquādo cōfunditur celerēſq̄ in aere conuentus ſunt: quod minime oporteat altius repletionē recedere. Sūt autē & alii modi a quibus naturæ huiusmodi gignant. Nihil enim hoz contra ſenſus atteſtatur: ſi recipiat aliq̄s quodāmodo actiones: ut ab exterioribus ad nos cōueniētiā referāt: & illud autē exiſtimandū ē: cū aliqd extrinſecus ſubrepat: Formas nos itueri atq̄ cogitare neq̄ enī p̄fecto reſignaret quæ exteriora ſunt: naturā ſuā coloris ſcilicet atq̄ for/ mæ p̄ aerē: qui inter nos & illā mediū ē: neq̄ p̄ radios aut qualeſcūq̄ fluxus: qui a nobis ad illa manarint: ita ueluti formis quibusdam a rebus ipſis ad nos pene/ trantibus: quæ a coloribus formæq̄ ſimilitudine nō differant: iuxta modū con/ grux magnitudinis ī aciem aut mentē celeri utentibus motu. deinde hac ex cau/ ſa eo q̄ unū & p̄petuū ē phantaſiam conſenſionemq̄ reddens a ſeruante ſubie/ cto ſecūdum eam quæ inde proficiſcitur: æqualē ī altioribus affixionem in ſoli/ do fictionis atomoz & quā animo ſiue ſenſibus phantaſiā irruentē accepimus ſeu formæ ſeu accidentiū: forma hæc ē ſolidi quæ fit iuxta ſubſequentē denſita/ tem ſiue ex imaginū cōpræheſione. Porro in eo quod opinamur mēdaciū ſemp ac falſum aſſeri: ſiue nō refelli poteſt. Sin uero minus aſſeratur per immobilem nobis ipſis cōnexum imaginalem intuitū p̄ceptione p̄ditiū: per quā mendaciū ſit. Quippe ſimilitudo uiſoz quæ ueluti ī imagine accipiunt ſiue illa ī ſomnis ſi/ ant ſiue per alios ituitus mentis aut iudicioꝝ reliquoꝝ nequaq̄ in his eſſet quæ q̄ ſunt: & uera appellant: niſi eſſent aliqua & hæc ad quæ iaculamur intuitum. falſum uero nō eſſet niſi accepiffemus & alium aliquem motum in nobis ipſis coniuñctum quidem cæterum perceptione p̄ditiū. Secundum hūc autem coniuñctum phantaſtico iactui perceptionemq̄ habentem: ſi quidem non aſſe/ ratur: ſiue refellatur fieri ut mendacium ſit: ſi autem aſſeratur aut non refella/ tur uerum. Et hæc igitur operæ precium eſt: ut opinio fortiter teneat: ut neq̄ iu/ dicia tollantur actionum neq̄ falſum dum æque firmatur cuncta perturbet. At qui & auditus ſit: dū flatus aliquis fertur ſiue a uocante ſiue a ſonante ſiue a ſtre/ pente aut quomodolibet audiendi paſſionem inferente. Porro fluxus hic inæq̄

Decimus

lium partium tumores una diffunditur quandam adinuicem seruantes consensionem atque unitatem propriam ad id quod emisit: atque ad sensum pertinentem qui in illo ut plurimum facit. Sin uero minus uel quod extrinsecus est tantum manifestat. Nam absque consensione aliqua inde adueniente nunquam profecto fieret huiusmodi sensus. Non igitur existimandum est aerem ipsum a procedente uoce formari: Siue ab his quae non dissimilis generis sunt. Multum enim ei deesset si hoc ab illa pateretur: sed eum ictum qui fit in nobis simul ac uocem emisimus huiusmodi facere ex quibusdam tumoribus: qui uentosum efficiant fluxum: deinde nobis passionem audiendi insinuent, hoc ipsum de odoratu item sentiendum quod de auditu diximus: nunquam scilicet ullam efficere passionem posse: nisi sint tumores quidam: qui a re ipsa ad hunc mouendum sensum debita mensura ferantur: dum partim quidem perturbati atque alieni sunt: partim uero quieti & conuenientes. Nepe enim & atomos existimandum est nullam qualitatem eorum quae uidentur: admittere praeter figuram & grauitatem: & magnitudinem & quaeque necessario figuram contingunt, quippe qualitas omnis immutatur: atomi uero nihil mutant. Oportet enim semper in dissolutionibus concretionum aliquid solidum atque insolubile subsistere: quod mutationes in id quod non est non faciat: neque ex eo quod non est: sed secundum transmutationes in plurimis: quorumdam uero accessus etiam ac recessus: Quocirca necesse est: ut ea quae non transmutantur: incorruptibilia sint: & ab eius quod mutatur natura prorsus aliena: uerum tumores habere: ac formationes suas: hoc enim subsistere necessarium est. Nam in his quae apud nos transformantur secundum ablationem figura accipitur infinita. Eni uero qualitates cum in eo quod mutatur: insitae non sint: secus atque illud relinquuntur ex corpore toto pereuntes. Sufficiunt igitur ista quae relinquuntur efficere concretionum differentias. Quippe aliqua necesse est relinquuntur: atque in id quod non est defluant. Sed ne semper omnem quidem in atomis magnitudinem esse putandum est: ne ea quae apparent reluctentur. Caeterum mutationes quasdam esse magnitudinum existimandum, praestat id quippe hoc aut si adsit: & quae secundum passionem & quae secundum sensum fuerit reddetur. Omnis aut subsistens magnitudo neque utilis est ad qualitatum differentias. Nam & ad nos ueniunt uisibiles atomi. Quod cum fit: minime cernitur: neque quo pacto fiat uisibilis atomus agnoscere possumus. Ad haec putandum non est in corpore finito tumores infinitos esse: neque qualescunque: Itaque non modo eam sectionem quae in finitum fit ad id quod minus est: tollere oportet: ne omnia infirma faciamus: cogamurque complexionibus repletorum ea quae sunt: in id quod non est: terendo consumere: uerum ne transmutationem quidem in his quae finita sunt: in infinitum: neque in minus fieri existimandum: Neque enim ubi semel quispiam dixerit tumores in plerisque infinitos esse: quales etiam sint intelligere potest. praeterea ne id quidem quomodo finita sit ista magnitudo: Quales enim quidam sunt constat: Nam si quidem tumores illi infiniti sunt: & hi ex quibus qualescunque hi fuerint: infinita profecto est etiam magnitudo: extremitateque finitam habentes perceptibilem: nisi & per se ipsum inspicendum non est: ne & quod

deinceps sequitur: huiusmodi intelligamus: atque ita per consequens in anteriora redēdo in infinitū contigat cogitatione pcedere: minimūque illud quod in sensu est cōsiderandū est: ut neque sit huiusmodi cuiusmodi id quod habet trāsmutationes: neque tamē oīno dissimile: sed habeat cōmune cū trāsmutationibus aliqd. Cæterę perceptione partiū careat: aliaque ppter cois illius similitudinē aliqd ipsius nō pcepisse arbitramur partim ad hæc: partim ad illa æq̄litate nobis oportet occurrere: ex qua ista cōspicimus. a primo ichoates: non in eodē: neque in partibus partiū: sed in pprietate sua metiēdo magnitudines: quæ maiores sunt magis: & quæ minores minus. hac pportione arbitradū & quod in atomo minimū est uti. Cōstat. n. differre illud paruitate ab eo quod secūdū sensus aspiciē: eadē uero pportioe uti. Nāque & quā magnitudinē habeat atomus secūdū hanc pportionē prædicauimus modice solā excludēdo lōgitudinē. præterea minimos atque imixtos fines esse putādū est: lōgitudinū dimētionē: & ex ipsis primis: maioribus ac minoribus paradō rōnis speculatione in his quæ sunt inuisibilia. Nā cōmune illud quod eis est ad imutabilia sufficit: qd̄ hactenus est pficere. Collationē autē ex his quæ motum habēt: fieri possibile nō est: Nepe & infiniti quod supremū aut ifimū sit prædicādum nō est: supra uel ifra esse. Nā quod supra caput sit: undecūque stemus: ducere in ifinitū: nunquā nobis istuc uisum iri. Ita & quod ifra id quod itellectū est: æqua rōne euadere in ifinitū: supra esse atque ifra iuxta idē. hæc enim itelligi possibile non est. itaque licet unā accipere superiorē itelligibilē loci mutationē in ifinitū unāque iferiorē: & si milies ad superiorū pedes id quod a nobis ferē ad ea quæ supra caput nostrū sūt loca pertigat: aut ad iferiorum caput quod a nobis ferē iferius. Nāque motus uniuersus nihilominus uterque utriusque oppositus in ifinitū itelligit. Verę enim & æqua celeritate atomos esse necesse est: cum per iane iuehant nullo reluctate: neque enim grauiā paruis ac leuibus celerius ferrent: quandoquidē nihil occurrit eis: neque parua itidē magnis: cū motū oīa habeāt cōmēsū: ubi ne illis qdē aliqd obluēt neque supnus neque obliquus per collisiones motus: neque iferior per ppria pōdera: In q̄rū enim utraq̄ cōtinēt in tantū una itelligendo habebit motū: quod aut extrifecus aut ex pōdere pprio reluctetur aduersus ferētis uim. Sed enim & per cōcretiones altera celerius q̄ altera dicef: quando atomos æqua celeritas sit: atque in unū ferant locū atomi quæ in cōuētibus sunt: & cōtra minima perpetuo tpe: nisi in unū secūdū tēpora quæ rōne cernunt: sed fræquēter obluēt: q̄diu sub sensu motus assiduitas fiat. quod. n. de inuisibili opinamur. quod. s. tpa quæ rōne cernunt ppetuū motū habitura sint in huiusmodi uerę nō est. Nam omne quod cernit: aut animo per ituitū picipit: uerę est. post hæc itpiciēdū est ad sensus passionēque referendo. Ita enim erit firmissima pbatio q̄ aīa sit corpus tenuibus partibus per totā congregationem seminatū. Cæterę spiritui simillimum calori quoddā tēperamentū habēti atque huic alicubi simile alicubi illi. Est aut pars quæ multā accepit imutationē exilitate partiū atque horę etiā ipsorę. Cōsentit aut huic magis ex reliquo cætui. At istud omne cōstat uires esse animi & pturbatōes agilitatesque motus & cogitationes & cætera qbus priuati morimur. Enim uero & id oportet tenere q̄ habeat aīa sensus plurimā causam. Non tamen istā accepisset:

Decimus

nisi a conuentu reliquo ferme roboraretur. Porro reliquus ipse conuentus eum ille hanc parauerit causam & ipse subide huiusmodi casus ab illa particeps fit: nō tamen omniū quæ illa possidet: iccirco discedente anima sensu caret. Neq; enim ipsum in seipso possidebat hanc uim: sed alteri quod simul factum fuerat: parabat: quod per consummatam circa ipsum uirtutem secundum uertiginem sibi ipsi continuo sensibilem incidentiam perficiens & illi per communem fluxū atq; consensum ut dixi: reddebat. Iccirco igitur & insita anima nunq̄ alia aliqua parte discedente priuatio sensuum fieret. Sed cum illa una periret soluto eo: quod continebat: siue toto siue etiam parte aliqua siquidem sensus animæ uigore persisteret. Porro conuentus reliquus permanens & totus & per partes non habet sensū illo abscedēte: quātalibet sit quæ se intendat atomorum multitudo in animæ naturam. ueq; enim & soluto conuentu toto disseminatur anima: neq; iam easdem uires habet neq; mouetur. Itaq; ne sensum quidem habet. Neq; enim intelligi potest sentire aliquid: nisi in conuentu isto atq; in his motibus utatur sensu quando ea quæ roborant: & quæ continent huiusmodi non sint in quibus nunc existens tales motus habet. Atqui & hoc in aliis dicit & ex leuissimis atomis atq; rotundissimis illam esse compositam multum ab illis differentibus: quæ igneæ sunt. pars tamen eius quæ ratione caret: corpori quoq; reliquo connexa est. rationalem aut partem in thorace sedem habere: ut ex metu & gaudio manifestum est: somnūq; animæ partium fieri: quæ per omnem concretionem disseminatæ sunt: aut continentur: aut euacuantur: deinde poris icidunt. Semen præterea ex omnibus corporibus fieri intelligendum est. Dicit enim per plurimam nominis familiaritatem in eo quod per se intelligitur: incorporeum autem per se intelligere non possumus: præter uacuum: Porro uacuum ne facere aliquid: neq; pati potest: Sed motum tantum per se corporibus præbet. Itaq; qui incorpoream dicunt esse animā: uani sunt. Nihil enim aut facere posset aut pati si esset huiusmodi. At nunc euidenter hæc utraq; in anima esse casus manifestant. has igitur de anima rationes si quis ad perturbationes sensusq; referens memoria teneat: quæ principio diximus satis intelliget ea quæ figuris comprehensa sunt in id quod particula est: ex his firmiter ac diligenter exposita. Verum enim & figuræ & colores & magnitudines & pondera & quæq; alia de corpore prædicantur: utq; per seipsa tendant siue ad omnia seu ad uisibilia & ea quæ per sensum cognita neq; per seipsas naturas esse opinandum. non enim possibile est id scire: neq; omnino ut non sunt: ut neq; alia quæ præexistunt huic incorporea: neq; ut huius particulae: sed ut corpus totum quod uniuersaliter quidem horum omnium quæ sua sunt: naturam sempiternam habeat: possibile nō est esse collatum. Sicuti cum ex ipsis tumoribus maior constiterit conuentus siue priorum siue uniuersi magnitudinum aliquo autem minorum. Sed ut dixi ex his omnibus solis perpetua habēs suam naturam. Atq; intuitus quidem priores habent hæc omnia & perceptiones. Cætereq; consequente multitudine subita & nusq; scissionem admittente: sed iuxta subitam agnitionem corporis prædicamentum percipiente. Quinimmo & corporibus contigit sæpe ut ea sequatur: & quod sempiternum non est neq; in inuisibilibus neque in

corporeis: Ita secundum motum plurimum hoc nomine utentes manifeste colligimus casus: neque uniuersi habere naturam: quam assumentes secundum repentinum corpus appellamus: neque item consequentium sempiternorum sine quibus corpus cogitare non possumus. per intuitus autem quosdam subsequente repentino singula appellarent. Ceterum quoadmodum contingit singula inspiciunt: non sempiternis casibus subsequētibus. Neque hæc actio expellenda ex eo quod est: quia naturam non habet uniuersi: quod contingit quod perfecto etiam corpus appellamus: neque item sempiternorum subsequētium: neque rursus per se existimandum. Neque enim hoc uel in his uel in sempiternis contingentibus intelligendum, sed id quod etiam apparet casus omnes corpora existimandum: etiam si non sempiternæ subsequantur, neque per se rursus naturæ ordinem habeant. Ceterum quemadmodum sensus ipse proprietatem inspicere faciunt. Sed enim & hoc uehementer præterea considerare opus est. Namque tempus minime querendum est: sicut & reliqua quæ in subiecto querimus: referentes ad eas quæ apud nos ipsos inspicuntur anticipationes: sed ipsam euidentiam per quam tempus aut multum aut modicum uocamus: hoc familiari quadam propinquitate circumferentes reputandum: neque locutiones quasi meliores persequendum: sed his quæ sunt ad manus in ea re utendum: neque aliud aliquid per seipsum prædicandum: quasi eandem quam proprietatem hæc substantiam habeat. Quod quidem faciunt quidam: sed solum quo proprietatem connectimus, hoc etiam submittimur maxime animaduertendum. Nam hoc demonstratione non indiget: sed animaduersione. Quippe diebus ac noctibus horumque partibus connectimus. Similiter & perturbationibus ac tranquillitate & motibus & statibus proprium aliquem præterea casum. Rursus hoc ipsum cogitantes secundum quod tempus nominamus. Ait autem hoc & in secundo de natura libro: & in magna epitome atque in his quæ prædiximus. Mundos & omnem finitam concretionem similem his quæ inspicuntur specie frequenter habentem: existimandum est ex infinito horum omnium prodisse ex conuersionibus propriis discretis maioribus atque minoribus: rursusque dissolui omnia celerius alia: alia tardius: cum alia hoc ab his alia ab illis patiantur. Constat igitur & mundos illum dixisse iterire: cum partes mutantur: & in aliis quæ terra aeri superuehatur: præterea & mundos neque ex necessitate arbitrari oportet unam habere figuram: imo & differentes eos in duodecimo de mundo esse ait, alios namque sphaeræ: alios oui præferre spem: aliosque aliam itidem formam: non tamen omnem formam admittere: neque animantes esse ab infinito discretas. Neque enim probaret quispiam ut in eo qui sit huiusmodi: comprehensa non sint efficientia semina: ex quibus & animalia & arbores & cetera quæ inspicuntur constant. In huiusmodi uero non potuisset: eadem autem ratione etiam inueneri. Pari modo & de terra existimandum: sed & naturam quoque opinandum est plurima & uaria ex rebus ipsis edoctam fuisse atque coactam: porro rationem quæ ab eo credita fuissent: ea postmodum diligentius explicuisse atque adiuuuisse, præterea in quibusdam celerius: in aliis tardius: & quibusdam evolutionibus atque temporibus ab his quæ ex infinito: in quibusdam uero secundum minores. Quocirca & nomina ab initio non positione facta: sed ipsa hominum ingenia per singulas rationes propriis affectas perturbationibus ac propria percipientes uisa, proprie aerem immittere imissum a perturbationibus singulis ac uisis: Ut esset quoadmodum etiam gentium per loca disse

Decimus

rentia. Postmodum autem communiter per gentes singulas fuisse imposita propria: ut significationes minus ambiguae fieret adinuicem: breuiusque significaret. quasdam insuper res etiam: quae non conspiciantur inferendo: ut eos qui essent conscii monerent in sonos quosdam erumpere coactos: illos uero ratione duce plurimis ex causis ita interpretatos esse. enim uero in meteoris motum & conuersionem ac defectum: ortumque & occasum & his similia: neque ministerio cuiusque facta existimandum est. Verum illius ordinatione & imperio qui omnem simul beatitudinem & immortalitatem habeat: Neque enim beatitati conueniunt negocia & curae & irae aut gratiae sed infirmitate ac timore & indigentia opis proximorum ista fiunt. Neque rursus cum ignis simul sit conuersus in se: quae beatitudinem possident secundum uoluntatem hos motus accipere. ueque omnem seruare decentiam per omnia nomina quae in huiusmodi feruntur notionibus: si neque contrariae honesto ex his opiniones fiant. Alioquin maximam in animabus perturbationem huiusmodi contrarietas faciet. Quocirca & eas quae ab initio sunt huiusmodi conuersionum perceptiones in mundi generatione oportet opinari: necessitatemque hanc & ambitum perfici. Sed enim causam eorum quae sunt maxime propria diligenter exponere Physiologiae opus esse putandum est: beatitudinemque in scientia de caelestibus corporibus huc cecidisse: & in eo quod naturae quaedam sunt quae inspectae secundum huiusmodi meteora & quaeque his propinqua sunt ad huius rei exactam diligentiam conferunt. praeterea non in huiusmodi ipsum multipliciter esse: ac ipsum se circa illa pro uiribus & alias quomodolibet habere: sed simpliciter non esse in corruptibili: ac beata natura eorum quae discretionem suggerunt: aut perturbationem ullam & hoc mente comprehendere simpliciter est esse. Porro quod in notitiam cadit de occasu & ortu & de conuersione ac defectu & quaeque his similia sunt nihil amplius ad beatitudinem scientiae conferre. Sed similiter habere metus eos qui ista considerant. quatenam uero naturae sint: nesciunt: & quatenam causae nel maxime ratae: & nisi ista difficilia nouissent: fortasse plurimi cum timore ex consideratione horum solutionem capere nequeat: ac dispositionem eorum quae sunt maxime propria. Idcirco & plures inuenimus causas conuersionum & occasus & ortus defectus & huiusmodi talium: sicut & in his quae particulatim fiunt: Aut existimandum non est horum usum diligentiam non accepisse: quanta possit ad tranquillitatem nostram beatitudinemque conferre. Itaque quasi per transitum intuentes quod apud nos similitudo sit de ratione caelestium omniumque incerti differendum est eos aspernando: qui ne id quidem sciunt quod uno modo se habet aut fit neque quod multis contigat modis: imaginationemque ex recessibus reddunt: ignorantque praeterea quatenam sunt quae perturbationem non ingerat. Si tamen arbitramur eo modo susceptum id fieri posse: & in quibus similiter perturbatione uacamus ipsum quod multis fiat modis non ignorantes: quoadmodum si quod ita se habeat nouerimus: perturbatione carebimus. Ad haec omnia illud omnino oportet intelligere: quod perturbatione humanis animis proprie omnino fit in eo: quod haec & beata opinentur: & incorruptibilia & una contrarias his uoluntates habeant: & actiones & causas: & in futura uita dignum esse aliquid secundum fabulas & sperent & suspicentur: siue hanc priuationem

sensus quæ in morte metuunt: quasi post mortem aliquid pati: & in eo quod non opi-
 nionibus ista patiantur: Verè ratione & commendatione quadam. Unde cum non diffiniant
 malum æquam siue etiam maiorem perturbationem capere: quam si hæc opinarentur tantum.
 Porro huiusmodi perturbationis uacatio est his omnibus euadere libere & absolutum
 perpetuamque omnium & eorum quæ sunt plane propriam uersare memoriam. Quocir-
 ca omnibus utendum est presentibus ac sensibus: communi quidem ratione communibus: propria ue-
 ro propriis: ac presenti omni per singula iudicia euidentia. Si enim hisce intende-
 rimus: id unde perturbatio metuque fiebat excludemus habita recta ratione: atque
 soluemus: deque cælestibus ac reliquis quæ semper incidunt: quæque summe terrēt
 reliquos: causas afferemus. Ista tibi o Herodote de natura omnium summam perstrinxi-
 mus. Quæ tu si diligenter per uiribus tenere studueris arbitror: & si non ad omnia
 semper per partes diligenter explicata sufficiet: incomparabile tamen ex eis firmita-
 tem atque constantiam aduersus homines cæteros percepturum. Nam te ex teipso promouebis
 plurimum ad ea etiam quæ in toto de natura opere sunt dicta per partes exponenda:
 Atque hæc ipsa mandata memoriæ: perpetuo emolumento erunt. Sunt enim hu-
 iusmodi: ut hi etiam qui iam particularia satis aut etiam perfecte digesserunt: ad huiusce ta-
 men intuitus plurimos haberent: plurimum iuari ex his possint in his quæ de tota
 natura differunt. Quæque autem non penitus cadunt in ea quæ conficiuntur. ex his autem
 secundum eum morem qui caret inuidia: simulatque intelligit ambitus eorum quæ sunt in
 primis rara ad tranquillitatem animi faciunt. & ista quidem de naturalibus eius epi-
 stola. Sequitur de meteoris alia. Epicurus Pythocli salutem. Reddidit mihi Cleon abs-
 te epistolam: in qua nos fouere atque diligere persistis: digne per nostrum in te studio: ne-
 que ignauiter earum meminisse niteris: quæ ad beatam uitam ducunt rationum. Præ-
 carisque ut tibi de meteoris breuem mittam facileque tractatum: quo facilius admonea-
 ris. ea quippe quæ in aliis scripsimus: difficilime teneri memoria: quis ea ut ais quis
 continue ferat. Nos autem per libenter præces admisimus tuas: magnaque de te ac iocun-
 da spe fruimur. Cum igitur cætera iam absoluerimus omnia: agimus quæ postu-
 lasti plurimis & aliis emolumento futura iuenta hæc: & his maxime qui rudes
 adhuc ueram nuper naturæ rationem degustarunt: his item qui alicuius disciplina-
 rum liberalium sunt grauioribus curis impliciti. Ea igitur rite percipe: mandataque
 memoriæ iugiter uolue: cum cæteris quæ in breui epitome ad Herodotum misi-
 mus. Primum igitur alium aliquem finem ex cælestium corporum scientia siue per conne-
 xionem: siue absolute dicantur: putandum non est quod perturbationis uacationem ac
 probationem certam sicuti & in reliquis: neque quod sit impossibile per uim aggre-
 di: neque speculationem habere per omnia simile aut his libris quos de uitis scri-
 psimus: siue de his quos de aliis naturalium questionum purgationibus: puta quod
 omne corpus in palpabilis naturæ sit: quod indiuisibilia elementa & omnia huiusmo-
 di: aut quæque unicam his quæ uidentur: concordiam habent: quod in meteoris non
 est. Verè ista quidem multiplicem habent generationis causam substantiæque prædi-
 camentum sensibus consonum. Neque enim secundum proloquiorum uanitatem legis-
 que sanctionem de natura differendum: sed sicut ea quæ uidentur hortantur. Non
 enim iam uita nostra aut stulticia aut gloriæ uanitate opus habet: sed solum tran-

quille ac secure uiuere: oia qdem immobili ac stabili rone fiunt p oia: ex his dūta
 xat quæ multiplici mō his q̄ apparēt: cōcorditer incidūt: cū quis quod pbabi
 liter de his dicit: cōgruēter omiserit. Cū uero quispiā hoc qdē omittit: hoc at
 eiicit quod æque ei quod uidet̄ consonū ē: eū pfecto cōstat oī naturæ excidisse
 rone: atq; ad fabulas eē deuolutū. Signa uero quædā eorū quæ ī supnis cōsumā
 tur fere quædā ex his quæ nobis apparent & quæ inspiciūt̄ aut sūt: nō ea quæ
 in supnis apparent. hæc enī multis modis fieri possunt: cuiusq; tamē uisum ob
 seruandū ē: atq; ī ea quæ illi adiūgun̄t diuidendū. Quippe nō contendit̄ pluri
 mis modis p̄fici ut ea quæ sūt apud nos. Mundus ē cæli quædā continētia: stel
 las & terrā: & quæ uident̄ oia continēs: abscissione m̄q; ex infinito hēns atq; īfi
 nem desinēs: siue rarū siue densū: quo soluto quæ ī illo sūt: oia cōfusione accipi
 ent: & desinens aut in eo quod circūagit̄: aut īstantiā habet: & rotundā aut triā
 gularē aut quacūq; circūscriptionē: oibus q̄ppe modis fieri possibile ē: quando
 eorū q̄ uidet̄ nihil obsistit mūdo huic: ī quo finē cōprehēdere neq̄mus. Quod
 aut̄ & huiusce mūdi sint īfiniti multitudie colligi pōt: & quoniā talis fieri mū
 dus pōt. & in mūdo & intermūdio: quod interuallū dicimus inter mūdos ī lo
 co uacui pleno & nō in magno puro & uacuo: quēadmodū aiunt quædā idone
 orum quorūdā seminū quæ ab uno mūdo siue intermūdio fluxerint: siue etiā
 a pluribus sensim. Abiectionesq; & cōpositiones atq; migrationes faciētibus ī
 locū aliū si sic cōtigerit: & irrogatiōes ex his quæ opportune eas suggerūt quo
 ad cōsument̄ accipiātq; cōstatiā: in quo ēt subiecta fundamenta susceptiōes hu
 iusmodi efficere possint. Non enim cōuentū fieri oportet solū neq; uertiginē ī
 eo uacuo ī quo fieri ē possibile mūdū secūdu quod ex necessitate putat̄: Au
 geriq; tādiu quo ad alterū offendat: ut ait q̄spiā ex his q̄ Physici uocant̄. hoc enī
 his quæ uident̄ repugnās ē. Sol itē & luna & sidera cætera seorsum facta post
 modum a mūdo cōprehensa sunt: quæq; præterea cōstantiam seruant: Conti
 nuo efficta sūt: atq; incrementum p̄ceperūt pari rōe & terra & mare p̄ cōparatio
 nes & uertigines quarūdā tenuitate partiū constatiū naturæ siue spiritaliū si
 ue ignis præferentiū speciē siue utrūq; simul & hæc enī ita suggerit̄ sensus. Por
 ro solis cæterorūq; siderū magnitudo q̄tum ipsi sapimus: ea ē quæ uidet̄. hæc ī
 undecimo de natura dixit. Nā si inq̄t magnitudinē interualli rōne amisisset lō
 ge profecto magis colorē. Alia nāq; huic rōnabilior distātia nulla ē. cæterū secū
 dū id quod p̄ ipsum ē: siue maior sit q̄ uideat̄ siue paulo minor: siue tātus nō si
 mul. Ita enī & apud nos lumina quæ ex īteruallo cernunt̄: p̄ sensum cōspiciūt̄
 tur: & ois aut̄ in hāc partē īstātia soluet̄ facile: si q̄s rebus certis intēdat: quod ī
 libris de natura mōstrauimus: ortus & occubitus Solis ac Lunæ siderūq; cæte
 rorū & p̄ incensionē & extinctionē fieri posse: cū talis sit circūstātia etiā p̄ alia lo
 ca: ut ea quæ prædiximus p̄ficiant̄. Nihil. n. eorū quæ uidet̄ obluēt̄. p̄ euidē
 tiā quoq; sup̄ terrā & præterea p̄ adiectionē quod prædiximus confici posset.
 Neq; n. refragat̄ aliqd̄ eorū: quæ cernūt̄. Ipsorū quoq; motus nō quidē fieri ī
 possibile scdm̄ uertiginē totius cæli siue secūdu ipsius quidē statum. horum
 uero uertiginem iuxta eam quæ ab initio ī generatiōe mūdi genita sunt ī eorū

necessitatem. Deinde calore per quandam ignis distributionē semp ad aērio-
 ra loca tendentiscōuersiones Solis ac Lunæ fieri qdē possibile ē p obliquū cæ-
 li ita tēporē necessitate coacti. Similiter & secū dum aeris obsistētiā: siue ēt mate-
 riæ aptæ quæ semp adiaceat atq; inflāmet. Partim uero deserētis: siue etiā ab ini-
 tio uertigo huiuscemōi istis sit distributa syderibus ut i gyre moueant. Cūcta
 enī huiusmōi atq; his similia i nullo euidētiae rōe dissentiūt. si q; semp i huius-
 modi partibus possibili adhærēs: hōz singula ad eoz quæ uident cōsonantiā
 possit adducere nihil metuēs seruales astrologoz artes: euacuationesq; Lunæ
 ac rursus i pletioēs euerfionēq; huiusce corpis. fieri enī pfecto possēt & p figu-
 rationes Aeris similiter: Atq; & quæ secū dū appositioēs & oēs alios modos p
 quos & ea quæ apud nos apparēt: euocant ad huiusce speciē reddendā: nisi for-
 te q; unico illo mō cōtētus reliquos nequicq; repudiet. Neq; speculatiuæ pos-
 sibile ē aliqd hōi aspiciere: & aliqd i possibile: atq; ideo i possible i spicere cupiēs:
 præterea possibile ē lunā ex seipsa habere lumen. possibile itē & a Sole n utua-
 ri: Et enī apud nos plæraq; cernunt: quæ plura ex seipsa habeāt: plura itē ab ali-
 is: nihilq; i pedit eoz quæ i celestibus uident: si q; multiplicis mōi semp memo-
 riam habeat: cōsequētēsq; ipsis una suppositioēs & cās simul aspiciat: & ne aspi-
 ciēs i ea quæ nō consequunt hoc ipsum defluere alias aliter i illū unicū modū.
 Porro faciei manifestatio fieri quidem i ipsis pōt & per imutationes partium:
 & p cumulatā adiectioē. modisq; oibus quotquot cernūt cū his quæ appent
 cōcordiā hēre. Naq; i oibus meteoris huiusmodi uestigare nequaq; adnitendū
 est. Si. n. aliquibus repugnare euidentiis cōtigat: nūq; uera tranquillitate poterimus
 frui. Solis ac Lunæ defectus pōt quidē fieri & p extinctionē: quemadmodū &
 apud nos plæraq; fieri uidemus. iamq; p i terpositionē quorundā alioz aut ter-
 ræ siue cæli siue cuiuslibet alterius eiusmodi. sicq; p prios adiuicē modos con-
 spiciendū: & q; cōiunctas concretiones fieri i possibile nō est. Porro in duodeci-
 mo de natura dicit obumbrāte Luna Solē: lunā uero terræ umbra se opponen-
 te deficere. ueq; secū dū recessū. hoc & Epicureus Diogenes i prio electaz opi-
 nionū tradit. Præterea circuitiois ordo sic accipiat: sicuti & quædā apd nos fi-
 unt diuiaz ad hæc natura nusq; admoueat. sed i munis a ministerio i oi sua ple-
 nissima beatitate seruet. Sin mius aut hoc fiat: ois de cælestibus ianis erit cō-
 tradictio: sicuti iā qbusdā fuit: q non modū attingere possibile: ueq; i uanitatē de-
 ciderūt: dū uno tātū mō arbitrant hæc fieri aliosq; oēs possibles excludūt: q; &
 ad id quod itelligi nequeat: & ad ea quæ appareant ferāt. Quæ uero signa su-
 scipere oportet: cū nō possimus ualere sinamus: q noctiū ac diez plixitates in-
 mutant. præter id quod solis motus celeres fiūt: rursūq; tardiores sup terrā p
 locoz lōgitudiē imutat: & loca quædā celerius pagūt siue tardius: sicuti & ap-
 ud nos quædā cōspiciunt: qbus cōsona de meteoris dicendū. Qui autē unū af-
 sumētes his quæ apparēt reluctant: eo etiā exciderūt: quod inspicere hōi possi-
 bile ē. Naq; significatioēs fieri possunt et p collatioēs tēporē: sicuti & i his quæ
 apud nos uidētur animātibus & i aliis sicuti aeris & mutatiois: hæc enī utraq;
 his quæ uidētur nō repugnat. Quilitatibus præterea si ab hoc aut ab illo sit

Decimus.

causa: Neque ualet aspici: qua fieri atque constare potest & concretiones aeris impressionesque uentorum atque implicationes se inuicem tenentium atomorum. & eorum quae ad hoc agendum idonea sunt: fluxumque ex terra aquisque conuentum atque modis aliis plurimis huiusmodi constantias fieri impossibile non est. Iam uero in his partim se collidentibus: partim uero mutantibus aquas perfici: & uentos item per relationem ex locis idoneis. Dumque per aerem mouentur ubi inundatio uehementior ex quibusdam ad huiusmodi immissionibus idoneis conuentibus facta fuerit tonitruus fieri posse: ac per spiritum in concavis nubium euolutionem sicuti in uasis nostris contingit: Atque ex igne inspirato sonitum in ipsis fieri & fractiones item nubium atque dissidentias ac confricationes nubium atque ordines quae concretionem Crystalli instar acceperint. Et totum ad hanc partem ut multis modis fieri dicere possumus: quae uidentur inducunt. Coruscationes item eadem ratione modis plurimis fieri. Nam per confricationem collisionemque nubium figuram illam ignis effectricem elabentem coruscationem gignere: flatumque ex nubibus talium corporum quae hunc splendorem efficiant. & per pressuram aut collisionem nubium fit: siue ab se inuicem siue a uentis & per complexione ea quae a Sideribus manat se inserente luce: siue a motu nubium uentorumque compulsa: & per nubes decedente siue per collationem tenuissimi nubium luminis aut ex igne coactas nubes efficere tonitrus & per huius motum & per ignis euaporationem quae fiat per constantiam motus: uolubilitatisque uehementiam. Fractiones quoque nubium a uentis casum esse efficientium ignis atomorum coruscationisque speciem peragentium. Aliis item modis pluribus facile erit inspicere ei qui & quae apparent teneat: hisque similia queat conspici: praecedit autem coruscatio tonitruum in huiusmodi circumstantia nubium: & quod simul atque flatus irruerit: emittat figura coruscationis efficiens. Postmodum uero spiritus inuolutus huiusmodi efficiat sonitum: & per utrorumque incidentiam Coruscatio maiore ad nos celeritate utatur. Postremo autem uenire tonitruum: sicuti in quibusdam quae ex interuallo inspiciuntur: ictusque quosdam efficiunt. Fulmina fieri possunt: ac secundum plurimos uentorum conuentus & euolutiones ualidamque euaporationem & fractionem partis eiusque uehementiorem ad inferiora loca descensum: fragore illo contingente: quod consequentia loca densiora sunt ob implicitas nubes. per hunc item inuoluti ignis lapsum sicuti fieri possibile est. Tonitruum quoque cum ignis amplior fuerit inspiratusque uehementius pertruperit nubem: quod in anteriore procedere nequeat: idcirco quod huiusmodi concretio fiat plurimum quidem ad excelsum aliquem montem ubi maxime fulmina cadunt adinuicem semper: Et aliis item modis plurimis fulmina fieri possunt: modo longe absit fabula: aberit autem si quis rite ea quae apparent sequens de his quae sunt occultiora ad eam normam iudicarit. Praeterea quoque & per positionem nubis ad inferiora loca aliena specie a repentino impulsae flatu fieri possunt: & per flatum qui una & feratur uehemens & nubem ad proxima impellat loca exterior flatus. Praeterea & per circumstantiam spiritus cum in circulum aer quidam superne compellitur: uehementisque uentorum collisione fit: neque ualet in transuersa diffluere propter eam quae circa est aeris densitatem: atque ad

terram quidem usque Prestere descendente strobili fiunt: ut generatio secundum motum spiritus fiat. Porro usque ad mare uertigines fiunt. Terræ motus autem & cum se in terram recipit uentus: fieri possunt: & cum hæc paruis tumoribus perpetuoque motu se obiicit: quando agitationem terræ parat hic uetus: aut exterior ex parte complectitur: dum in fundamenta ruit: aut in abstrusa speluncæ in moræ terræ loca desatus a uetis aer, propter hanc autem distributionem motus ex lapsibus fundamentorum plurimorum: itaque redditionem ubi condensationibus uehementioribus terræ obuiarit: terræ motus perfici possibile est: & aliis item modis pluribus has terræ agitationes fieri. Porro uentos in tempore fieri contingit: cum semper fiat sensumque subrepat alienatio quædam & per collectionem aquæ copiosæ. Venti autem reliqui fiunt: & cum pauci in concaua irruerint multa: horum dum diuisio fit. Grando perficitur & per concretione uehementiore. Undique autem uentosorum circumstantiam quorundam ac partitionem & concretione & moderationem quorundam pariter Aquæ præferentium specie eruptionem simul atque compulsionem ipsorum facientem: ac disruptionem ad id constare quod secundum partes concretas fit: & secundum soliditatem: Verum etiam circumferentiam fieri impossibile non est: extremis undique conuenientibus & in constantia omni ex parte ut dictum est & partes & plane siue aquosis quibusdam seu uetos circumstantibus. Niuem autem perfici fas est & cum aqua tenuis ex nubibus funditur uariis compositionis & præssuræ ex nubibus idoneis & ex seminis monumento: Deinde dum fertur concretione accipiente propter uehementiore quandam in locis inferioribus nubium congelationis circumstantiam. Sed per concretione huiusmodi lenem habens in nubibus raritatem: emissio hæc ex nubibus fit dum se inuicem collidunt: quæ aquæ specie præferunt: & quæque his una adiacent: quæ dum ueluti compulsionem se feriunt grandinem faciunt: quod maxime in aere fit: & per huiusmodi collisionem nubium: quæ coagmentum acceperunt: fit ut desiliat niuis iste congeffus: & aliis item modis nix confici potest. Ros autem efficitur & per conuentum adinuicem ex aere taliu: quæ sint huiusce humoris efficietia. Sed enim & per loci mutationem aut ex humentibus locis aut aquas habentibus maxime perficitur ros. Deinde cum hæc in idipsum conuenere: humiditatem peregerunt: motumque rursus ad inferiora loca quemadmodum fieri & apud nos pleraque huiusmodi cernimus: ubi humores hi rosidi concretione quandam suæ qualitatis acceperunt: ob circumstantem frigidum aerem efficitur glacies: & per detritione quidem globosæ formationis ac rotundæ ex aqua compulsionemque scalenorum & acutorum angulorum: qui in aqua sunt: & per eam quæ extrinsecus fit taliu collisionem: quæ compulsa ut aqua in concretione transfiret effecerunt: de tritis rotundorum quantitatibus. Iris fit dum Sol aquosum aera sua luce perstringit: siue per aeris propriam naturam: quæ lucis & aeris propria est: ex qua colorum huiusce proprietates fiunt siue omnes: siue unico modo ex ea item effulgente propinquiora quæque aeris eum percipient colore: quo partes has circumferentia fulgere conspiciamus. Fit autem huiusmodi uisum quod par omni ex parte interuallum luminibus pateat: siue quod cum huiusce compulsionem accipiant sectiones quæ uel in aere uel in nubibus sunt & ex eodem aere se ingerente dum ad Lunam referuntur atomi circumferentia quædam in hanc concretione demittantur.

Decimus

tur. Area circa Lunam fit: dum omni ex parte aer ad Lunam refertur: deinde qui ex ipsa manant fluxus leniter eatenus coercentes: quoad in gyro circa ipsam nubes consistat hæc: & non omnino diuidat: siue eum qui in circuitu est aerem ipsa undiq; cogente æquabiliter ad circūferentiā suam crassiorēq; constituyente: quod fit per partes quasdam: siue extrinsecus fluxu aliquo impulso siue calore idoneos poros ad id efficiendū nasciente. Cometæ stellæ fiunt siue igne plerisq; in locis temporibus suis in cælestibus coalescente: cum efficitur casus circūstantia: siue quod propriū quendā motū in tēpore cælū supra nos habeat ut huiusmodi appareant stellæ: siue ipse tēporibus quibusdā per quendā moueātur casum: atq; ad loca nostra deriuent & manifestæ oībus fiant: hæc item defectus fieri propter his oppositas causas: quod contingit non modo quod pars mundi huius stet circū quā uersentur reliqua ut quidam aiunt: sed quod aeris uertigo circularis ipsam circūstet: quæ impedimento sit uti ne circūeant sicut & stellæ reliquæ: siue etiam quod deinceps materia illis congrua non sit. Porro hoc in loco ubi constitutæ cernunt etiam aliis pluribus modis hoc fieri potest: si quis colligere studeat ex eorū quæ cernuntur congruentia: ut uaga quædam Sydera ferri contigat: si sic motibus suis utuntur: quædam uero imota durare, possibile est quidem ea ab his quoq; quæ in circuitu sunt: ita ab initio moueri coacta esse ut alia quidē secūdum eandē ferantur uertiginē: quæ lenis sit: Alia uero secūdū eam quæ simul in æqualitatibus quibusdā utatur: fieri aut potest ut quibus feruntur locis non intentiones aeris esse planiores: quæ in idipm deinceps compellant: leniterq; ac plane itendant neq; ita inæqualiter ut & quæ uidentur: imutationes fiant. Enim uero unā istarū rerū causam assignare: cum multiplicē ea quæ iconspectu sunt præbeant: insanū est: & minime congrue ab his fit: qui uanā astrologiā profitentur: inaniterq; quorūdam causas reddunt: quando quidē diuinā naturā nunq; huiusce absoluūt ministeriis. Sydera quædam aliis minora conspici contiget: tardioreq; motu circūferri: cum eundē orbē circūeant: contrarioq; ferantur motu ab eadem abducta uertiginē: & q; circūferantur alia maiore loco: minore alia: cum eandem uertiginē ambient. Porro simpliciter de hisce diffinire illis conuenit: qui prodigia cōfingere apud plerosq; uolūt. Quæ aut cadere dicuntur stellæ & ex parte & ex collisione sua fieri possunt & quod illic excidant quocūq; expirationis fuerit: Sicuti & de coruscationibus diximus, ex concursu quoq; atomorū ignis efficientiū consensu icidente ut hoc fiat: ac secūdū motū quocūq; ipetus a principio secūdum concursum fuerit. Ex collectione item uenti in condensationibus quibusdā nebulae præferentibus spēm secūdū euaporationē horū per uolutionē siue eruptionē continentium & in quē tūq; locū ipetus fuerit: motu quoq; in eum subsequente. Sūt & alii modi quibus hoc fiat: innumerabiles porro significationes: quæ in plerisq; animalibus fiūt per auctoritatē tēporis fiūt. non enim quæuis animalia necessitate aliquā iuehūt ut hyems fiat: neq; sedet aliqua natura diuina: quæ horū animalium obseruet exitus: ac deinde huiusmodi efficiat signa: Neq; enim in animal quodlibet modo id sit modico gratius huiusmodi fatuitas cadet: nedū in id quod plenissimam obtinet foelicitatem. Hæc igitur omnia Pythocles memoriter tene, longe enim euades

fabulam: & quæq; his propinqua & similia discernere poteris. Maxime autem te
 ipm dede ad speculanda principia: & infinitatē: & his quæ similia sunt. Iudicia præte-
 rea & perturbationes & cuius rei gratia ista colligimus. hæc enim imprimis confi-
 derata: causas quoq; particulariū rerū cognitu faciles faciēt. Qui uero istis uel ma-
 xime contēti non fuere: ne ista quidē ipsa rite conspexerunt. Neq; cuius rei gratia
 illa conspiciēda erāt consecuti sunt. Ista ille & de cælestibus corporibus opinatus
 est. Cæterq; de his quæ ad uitæ moderatiōem pertinent: quonā modo eligēda sint
 alia: & alia repudianda sic scribit. Primū itaq; quid de sapiēte opinet exponamus.
 Detrimēta quæ ex hoībus siue odii siue inuidiæ siue contēptus gratia fiūt Sapiētē
 autumat rōne superare. eum itē qui semel fuerit sapiens: in contrariū habitū trā-
 sire non posse: neq; perturbationibus cedēdo errare. Immo continendū ne quod
 ad sapiētiā impedimentū patiat: neq; tamen ex omni quidē corporis habitu: neq;
 in omni genere fieri sapiētē: siue aut crucietur excarnificeturq; sapiēs futurq; ni-
 hilominus foelicē: gratiaq; solū amicis præsentibus æq; & absentibus habituq; sa-
 piētē perq; uiā. Cū tamen cruciatur & igemiscet: & eiulabit. Mulieri itē non con-
 gressuq; sapiētē: quā leges interdicit: ut diogenes in epitome epicuri dogmatū mo-
 raliū ait: neq; cruciatu affectuq; seruos: ueq; misertuq; ueniāq; habituq; probos
 quoq; amatuq; sapiētē negat: neq; sepulturæ curā habituq; neq; a deo amorem
 imitti: Diogenes refert. Neq; itē oratoriæ datuq; operā: dicēs illā nihil quidē unq;
 profuisse: plurimū uero etiā obfuisse. uxorē tamen ductuq; ac liberos pcreatuq;
 sapiētē: ut epicurus in ambiguis & in libris de natura: cæterq; pro uitæ interdum
 conditione ductuq; uxorē: auersurūq; aliquos: neq; obseruatuq; in ebrietate: ut
 epicurus in symposio: neq; accessuq; ad rēpublicā: ut in primo de uitis: neq; tyrā-
 nidem quæsituq; neq; dominatū ut in secūdo de uitis: neq; unquā pauperē futu-
 rum. cæterq; & si illi eruantur oculi uitæ participatione fruituq;: ut in eodem ait.
 Mœrore itē non conficiendū sapiētē: ut ait Diogenes in decimoquinto electorū:
 nō litigatuq; libros atq; monumenta relictuq;: non aut celebritatibus datuq; ope-
 ram: acquirēdi curā ac futuri prouidentia non habituq; fortunæq; reluctatuq;
 amicūq; neminē acquisituq; gloriæ hæctenus curā habituq; quoad contēptui nō
 habeatur. plus aut aliis lætitiā in speculationibus afficiēdū. Peccata esse iæqualia:
 sanitatē quibusdā conducere: plerisq; idifferentē esse. fortitudinē per naturā nō
 contingere: sed rōne cōmodiq; notatiōe. Amicitia usus gratia necessitatiscq; ieuandā:
 a nobis tamē ichoandā. quippe & terrā serimus. Cōstare illā uoluptatē confor-
 tio ac societate: foelicitatē bifariā itelligi supremā illā: quæ in deo est: quæ icremē-
 tum non admittat adiectionēq; & ablationē uoluptatū. Images quoq; posituq;
 si habeat idifferentē plane accipies. solūq; sapiētē recte de musica & poetica uer-
 ba factuq; pangenda non fingēda poemata dixit. Non mouetur si alter altero di-
 catur fuisse sapiētior: sed ex sapiētia sola si affluat rite appellandū sapiētē putat:
 principē in tēpore obsequio delinituq; gratulaturūq; cuilibet resipiscenti. scholam
 item habituq; non sane ut turbas faciat: recitaturūq; in multitudine sed non spō-
 te. Dogmata quoq; illatuq; & non dubitatuq;. In somnis quoq; similē futuq; ac
 pro amico quandoq; morituq;. Ista illi opinantur, transeundum iam ad epistolā

est. Epicurus menœci salutem. Neq; iuuenis quispiam dum ē: philosophari negligat: neq; senex existēs philosophando fatigēt. Neq; enim intēpestiuus ullus est: neq; ad animæ sanitatem tempus nō habet idoneum. Qui autem dicit aut nōdum philosophādi tempus esse aut tempus præterisse: ei similis ē: qui dicit ad beatam uitam aut nō adesse tempus aut nō iam esse. Philosophandū igitur & iuueni & seni: illi quidē ut senescens in uirtutibus uigeat præteritorę gratia: huic ut iuuenis una & uetulus sit quod futuroę careat metu. Meditādū ergo quæ faciant beatam uitam. Siquidē si adsit illa: omnia suppetunt. Sin aut ablit: agimus omnia ut illam habeamus. Quæ aut assidue te admonebā: ea & age & meditare bene uiuendi elemēta hæc esse arbitrās. primū quidē deū esse animal imortale ac beatū: puta sicuti cōmunis de deo dictat itelligentia nihil illi aut ab imortalitate alienū aut a beatiudine applicās. Ceterę omne quod illius cū imortalitate beatitudinē seruare possit de eo opinare. dii nempe sunt ut certa ē illoę notio: non aut eiusmodi sunt cuiusmodi eos pleriq; arbitrātur. neq; enim eos quales putant obseruāt. Impius aut est nō qui tollit multitudinis deos: sed qui diis opintiones multitudinis applicat. Non enī sunt anticipationes: sed opinationes falsæ: quæ plurimi de diis sentiūt: hinc detrimēta maxima pessimis quibusq; a diis iferunt & cōmoda itē probis. Quippe uirtutibus p oīa delectati similes amplectunt: ac fouēt omne quod huiusmodi nō est alienū existimantes. Consuesce aut putare nihil ad nos esse mortē. Bonū enim omne ac malū ī sensu est. sensus autem priuatio mors ē. Vnde recta cognitio: quod nihil ad nos sit mors: id efficit ut mortale quod est: fruat uita: nō ambiguū adiciens tēpus: sed imortalitatis desiderū auferēs. Nihil enim ī uita malū est ei qui uere cōprehendit nihil esse in uitæ priuatiōe mali. Vanus ergo ē qui mortē se timere dicit: nō quia præsens mœrore cōficiat: sed expectata & futura contristet: Nā quod præsens nihil perturbat expectatū nequicq; cōficit. Itaq; quod acerbissimū malore ē & omnino pauendū mors nihil ad nos: quoniā cum nos sumus: mors nō est: cum uero mors adest: nos iā non sumus. Neq; igitur ad uiuentes: neq; ad mortuos est. Nam his qui sunt illa nō est: quibus uero adest iam illi nō sunt. Atqui plurimi mortē aliquando ut malore maximū fugiūt: aliquādo uero uti requiē eorę quæ ī uita sunt tristium cupiunt. Neq; igitur nō uiuere metuit: nec enim illi uiuendi amor iperat: neque opinatur mali aliquid esse non uiuere. Quem admodum uero cibus non qui plurimus: sed qui suauissimus ē eligitur: ita & tempus nō longissimum sed suauissimum cupitur. Porro qui iuuenem bene uiuere senem bene exuita discedere admonet fatuus est: nō modo ob amorem uitæ ac studium: uerum etiam quod eadem sit meditatio bene uiuēdi ac bene moriēdi. Longe autem deterius qui dicit: bonum quidem nō natura esse Naturū uero q̄ celerrime itrare inferi ianuas. Nā si quod ita crederet: hoc dixit: quo modo nō discedebat ex uita. Id quippe illi in promptu erat. siquidem hæc illi fuisset rata sententia. Sin autem inuehens uanus dum ī his quæ ratione carent inuersatur. Memoria uero tenēdum ut quod futurū est neq; nostrum sit neq; omnino nō nostrū uti ne tāq; futuroę prorsus expectemus: neq; itē quasi nō futu-

rum desperemus. Reputandū præterea cōcupiscentias partim esse naturales partim ianes: atque naturalium alias quæ necessarias: alias uero tantum esse naturales. Necessariae uero quæ sunt partim ad felicitatem: partim ad corporis tranquillitatem: partim ad uitam ipsam esse necessarias. Horum quippe sine errore speculatio est ut noverimus quod eligendum quodue fugiendum sit ad bonam corporis tuendam ualitudinem corporisque quietem. hic. n. finis est bene beateque uiuendi. Huius. n. gratia omnia gerimus ut neque doleamus neque perturbemur. Vbi uero id penitus consecuti erimus soluitur omnis tempestas animi: cum non possit animus tædere quasi ad minus aliquid: & aliud quare re re quo animi corporisque consumitur bonum. Tunc uoluptate nobis opus est cum illam non adesse dolemus: non est uoluptate indigemus. Quocirca uoluptatem finem dicimus ac principium beatæ uitæ. Hanc enim primum bonum atque ingenitum nouimus: atque ab hac electione omnem ac deuitationem: imochoamus: adque hanc occurrimus perturbatione tanquam norma bonum discernentes. Quoniam uero primum istud & insitum bonum est. Idcirco non omnem uoluptatem eligimus: uerum sæpe plerumque transgredimur: quando ex his maior molestia sequitur: doloresque non nullos uoluptatibus præstare arbitramur: quando scilicet ex diutina toleratione dolorum maior nos uoluptas sequitur. omnis itaque uoluptas eo quod naturam propriam habet bonum est: non tamen eligenda omnis. sicuti & dolor malum est: non tamen omnis repudiandum est dolor. Cōmensione itaque & utiliū inutiliūque discretione diligenti hæc omnia iudicare cōuenit. Utimur. n. bono pro tempore quodam ut malo: ita rursus malo tanquam bono. frugalitatem præterea magnū existimamus bonum: non ut semper utamur in odicis: sed nisi multa habeamus utamur paucis: credentes uerissime illos magnificentia frui suauissime: quod illa nimium indiget: quodque naturale sit omne esse parabile: noua uero difficile parari posse. Sapores item simplices æquam magnifico luxui ferre uoluptatem: quando omne quod dolet per inedia sublatum sit: & panis ergo cibarius & aqua summa uoluptatem afferunt: cum egens quæ illa in cibum sumit: itaque simplicibus & non magnifice paratis cibus consuescere & salubritatis efficiens est: & hominem ad uitæ usus necessarios impigrum reddit: magnificentioribusque si per interualla sumantur: nos commodius aptat atque aduersus fortunam interritos facit. Cum itaque dicamus uoluptatem finem esse non luxuriosorum uoluptates easque quæ in gustu sunt positæ ut quodam ignorantes aut a nostra sententia dissentientes: aut male accipientes arbitrantur: sed non dolere corpore animoque tranquillum esse: & perturbatione uacare dicimus. Non enim conuiuia & commensationes non puerorum mulierumque congressus: non piscium usus & cæterorum quæ affert preciosior mensa suauem gignit uitam: uerum ratio sobria: causasque perscrutans: cur quæque uel eligenda uel fugienda sunt: optionesque expelles pro quibus animos ut plurimum occupat tumultus. horum omnium iudicium maximumque bonum prudentia est. Quocirca philosophiam quoque prudentiam æstimatione antecellit. ex qua reliquæ uirtutes omnes oriuntur docentes ut non sit iocunde uiuere: nisi prudenter honeste iusteque uiuatur. quippe uirtutes suauis ac iocundæ uitæ acconiunctæ sunt: iocundaque uita separari a uirtutibus nequit. Nam quæ tu arbitraris eo præstantior esse: quæ & pie de diis opinatur mortemque semper interritus sustinet finemque naturæ rectæ estimat: finemque bonorum ut facilis ad implendum parabilisque sit cōprehendit. Malorum uero finem: ut aut tempus aut dolorem breuem habeat: dominamque omnium ut a plerisque inducitur nūciat: partim uero a fortuna

Decimus

partim a nobis quod necessitas obnoxia non sit instabilisq; fortuna. Quod autem a nobis est: dominatu caret: quod querimonia & contrarietas solet euestigio subsequi. praestat enim fabulam quae de diis traditur sequi q̄ naturalium seruire fato: illa enim spem excusationis obtendit honorem deorum: Haec ineuitabilem necessitatem habet: fortunam uero neq; dea: ut plures suspicant putat. Nihil enim deus agit temere: neq; instabile. cam nempe arbitratur bonum siue malum: ex hac ad beatum uiuendum hominibus dari principia: tamen magnorum bonorum aut malorum ab ista donari: praestat enim rationabiliter esse infelicem q̄ absq; ratione felicem. Melius est. n. in actibus quod bene iudicatum est per eam digerere. Haec igitur atq; his similia tecum si die noctuq; meditare nunquam per somnia in somnia uel perturbatione ulla capi poteris: uerum quasi deus inter homines uiues. Nihil enim similis est mortali aianti animal hominibus bonis inuersatus. Diuinationem autem omnem in aliis tollit sicuti & in parua epitome: dicens eam carere substantia: & si inquit substantialis sit: nihil ad nos existimes pertinere quae fiunt. Ista & de his quae uitam informant: pluraq; his aliis est in locis differit. Dissentit autem a Cyrenaicis de uoluptate. Illi enim non eam quae in statu est: sed eam solum quae in motu sit admittunt. Hic autem utraq; animi scilicet corporisq; complectitur: ut in libro de electionibus & fuga ait & in libro de fine & in primo de uitis & in epistola ad Mitylenenses amicos: similiter & Diogenes in. xvi. electorum & Metrodorus in Timocrate dicunt ita intelligi uoluptatem & quae in motu sit & in statu. At Epicurus in libro de haeresibus ita dicit. Namq; perturbationis dolorisq; uacatio constantes sunt uoluptates. Gaudium uero ac laticia actio secundum motum uidentur. Item aduersus Cyrenaicos: Illi enim corporis dolores q̄ animi deteriores arbitrantur. Corpore denique peccantes cruciari: Hic autem animi dolores. Carnem enim praesenti tantummodo dolore affici: animum uero & praeterito & praesenti & futuro. Ea ergo ratione maiores quoq; animi q̄ corporis esse uoluptates. Demonstratione uero utitur: quod sit uoluptas finis: quod aialia simulatq; nata sunt ista deliniri: offendi illo naturaliter absq; rationis adminiculo cernimus. Nostra ergo sponte dolorem fugimus: sicuti & Hercules ab tunica dum consumeret: clamat mordens atq; eiulans: Saxa circumgemunt locorumq; motani uertices: & Euboeae promontoria. Voluptatis uero causa uirtutes quoq; eligi non propter se sicuti & medicina propter sanitatem ut ait & Diogenes. in. xx. electorum: At uero Epicurus inseparabile quoq; dixit esse a uoluptate uirtutem solam: caetera uero separari: quippe mortalia. agedum igitur nunc uerticem apponamus: ut ita dixerim: & scriptorum omnium & uitae philosophi ratas ipsius opiniones adiicientes: hisq; omne hoc opus nostrum concludentes sine illo utentes quod felicitatis ac beatitudinis initium sit. Quod beatum atq; immortale est: neq; ipsum negotia habet: neq; alii praebet. Itaque ne ira quidem neq; gratia tangitur quippe huiusmodi omnia infirmitatis indicia sunt. In aliis uero ait deos ratione conspici alios quidem numero subsistentem: Alios uero secundum speciei similitudinem ex perpetuo similitum imaginum fluxu quae in id ipsum perfecta sint humana specie. Mors nihil ad nos. Quod enim dissoluit: sensu priuat: quod autem sensu caret nihil ad nos. Terminus magnitudinis uoluptatum omnis quod doleat sublatio est. Ubicumq; uero fuerit id quod delectat: quod diu ibi est: nihil est quod doleat: aut afficiat moerore aut utrumq; simul. Non moratur diutius in carne quod dolet: sed sumus dolor minimum temporis adest: Quod autem nimium

delectat: solū secundū carnē nō multos dies durare contingit. At diuturni morbi plus hēnt ī carne qđ oblectet qđ qđ doleat. nō pōt iocūde uiui: nisi prudēter ac honeste ac iuste uiuat: neq; prudēter hōeste ac iuste nisi iocūde. Quoto at cuiq; hoc nō cōtingit: is nō uiuit prudēter atq; hōeste: & cui iuste nō euenit: nō ē hūc iocūde uiuere: eo qđ cōfidat hoīb; aut scđm naturā p̄cipatus regniq; bonū ex qbuscūq; potuerit hoc parari. Gloriosi atq; cōspicui qđā eē cupierūt ita se ut ab hoīb; tuti sint adepturos existimātes. Itaq; si qđē tuta sit taliū uita naturæ bonū receperūt: sin minus: nihil hēnt cuius rei grā principio scđm naturæ p̄prietatē appetierūt. nulla p̄se uoluptas malū ē. sed efficiētia qđrūdā uoluptatū multiplices igerūt uoluptatū p̄turbatōes. Si cumulare uoluptas oīs & tpe & ābitu cōgregatio fieret: aut maxie p̄cipales naturæ p̄tes nequaq; a se iuicē differēt uoluptates si efficiētia uoluptatū luxuriosorū metus aī soluerēt qđ & d̄ cælestib; & d̄ morte & d̄ dolorib; sūt: p̄tereaq; uoluptatū doceret finē: nihil hēremus quo eos culpāre posse mus undiq; uoluptatib; hauriēdis istātes: nullaq; ex p̄te neq; qđ doleret neq; cōficeret hēntes. Quod p̄fecto malū ē: si nihil nos cælestiū suspitiōes p̄turbaret neq; mortis op̄ione forte sit aliqd ad nos. Adhuc cogitare audeo dolorū ac uoluptatū fines. Nō idigeremus physiologia nec liceret de his qđ maxie rata sūt metuentē soluerē: nisi plane nouisset quæ sit totius natura: sed fabulosū aliqd suspicaret. nō itaq; liceat absq; physiologia accipere sinceras uoluptates: neq; p̄desset aliqd hūanā sibi parare securitatē: cū & sup̄na & qđ sub terra sūt suspecta eēt: ac simpliciter qđ sūt ī īfinito cū hūana securitas fuerit usq; ad aliqd uirtusq; īnixa & purissia foecūditas sit: quæ ex q̄ete & quæ a multis recedēdo securitas p̄uenit. Naturæ & opes diffinitæ & parabiles sūt. Porro īaniū op̄ionē diuitiæ ī īfinitū excidūt. Breuis sapienti fortūa subīcidit. Quæ uero sūt maxia & īprimis rata disposuit rō: & p̄petuo uitæ tpe dispōit atq; dispōet. iustus a p̄turbatōe r̄motissimus. Iniustus uero p̄turbatōe plēus ē. Nō crescit ī carne uoluptas cū semel qđ p̄ idigētiā dolebat: ablatū ē sed solū uariat. Porro mētis finis finē qđ scđm uoluptatē ē: gēuit: horūq; ipsorū & eorū quæ his p̄pinq; sūt: electio qđcūq; maxios metus aīo parat. In īfinitū tps ac finitū æquā hēt uoluptatē si qđ uoluptatis ip̄ius fines rōe metiat. Quippe caro uoluptatis fines accepit īfinitos: īfinitūq; ipsā efficit tps. Porro mēs carnis finē ac terminū rōe p̄tractās: æternisq; exuta timorib; uitā oī ex p̄te cōsūtā fecit. Nihilq; ī īfinito tpe opus hūimus: sed neq; uoluptatē qđē effugit: ne tū qđē cū exitū ex uita molestie nūciarēt: qđsi aliqd beatæ uitæ d̄ficiat: ī qđ uitæ terminos noscēs nō ignorat qđ sit parabile: id quod idigētiæ dolorē tollat: oēm qđ uitā p̄fectā cōstituat. Itaq; nihil negotiis opus ē: qđ certamīa hēnt subsistētē finē uersare aīo oportet oēm euidētiā ad quā ea qđ opiamur referamus. Alioqn oīa rōnē iudicii d̄siderabūt: tumultuq; plēa erūt: si sēsib; oīb; repugnes: nō hēbis: neq; quoslibet ip̄orū mētiri dixeris quo pacto iudices: aut ad qđ te r̄feras: si quē simpliciter eiicias sēsū: neq; diuidas qđ opiaris iuxta id qđ accessit qđq; iā p̄ sēsū p̄sēs ē. Affectus īsup & oēm imaginale mētis ituitū cōfūdēs ac sēsus reliquos op̄ione īani: ut qđ iudiciū eiicias oē: porro si & qđ expectat oē īop̄iabilib; notiōib; firmes: idq; qđ attestatiōnē nō admittit: ut qđ falsū sit nō dimiseris: eris qđsi oē certamē obseruās: oēq; iudiciū rectū si

Decimus

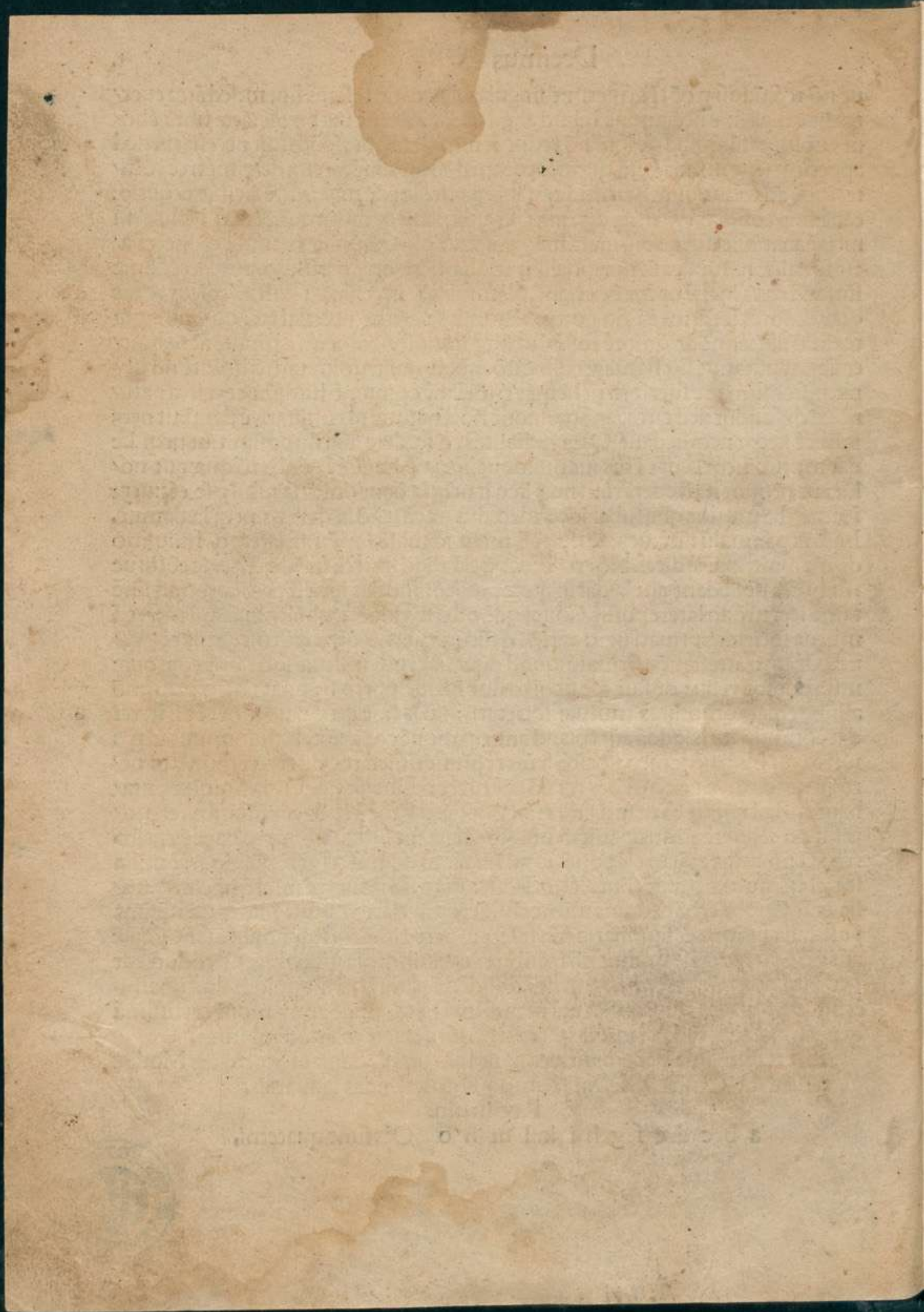
ue nō rectū: nisi p̄ oē t̄ps q̄ gerunt singula ad naturæ referas finem: sed ātea euer/
tes siue fugā siue iſectationē ī aliud aliqd faciēs nō erūt uerbis cōſētāe tibi actio/
nes uoluptatū: q̄q; ad dolorē nō reducūt nisi ipletæ fuerit nō sunt necessariae: sed
appetitū hēnt minus lætū quotiēs paratu difficiles auctoresq; detrimētī eē cōſti/
terit: q̄s ad totius uitæ beatitudinē sapiā parat. longe maximū ē aicitiaē acq̄ſitio:
eadē ſnia cōfidētiā parit. q; dixit nihil ſit æternū neq; diuturnū. & ea q̄ ī iſtis diffi/
nitis ē aicitiaē ſecuritas cōſumata maxie cōfert. Voluptatū aliaē naturales & neceſſa/
rie ſūt: aliaē naturales & non neceſſariae: aliaē uero neq; naturales neq; neceſſariae
ſūt. Sed circa inanē opionē uerſant. Naturales & neceſſarias exiſtiat epicurus eas
quæ dolores ſedāt: ut ē ī ſiti potus. Naturales uero nō neceſſarias: quæ uolupta/
tes ſolū uariāt: nō at̄ dolorē tollūt: ut ſūt præcioſi cibi. Neq; naturales at̄ neq; ne/
ceſſarias putat: ut ſūt ſtatuag; collocatōes. Naturaliū uoluptatū q̄ dolorē nō iſe/
rāt: niſi cōſumatae fuerit ſit uehemēs circa inanē opionē ſtudiū: neq; circa natu/
rā ſuā diffundūt: ſed circa inanē opionē hoīs naturæ ius utilitatis ē ſignū: ut neq;
ſe iuicē lædāt neq; lædant. Quæq; aiantes eo ſœdere iūgi nō poſſunt: ut neq; læ/
dāt mutuo neq; lædāt ī his ius nullū aut iniuria ē. Eadē ē ī gētib; rō quæ aut no/
lūt aut nequnt ita ſœderari: ut neq; lædāt neq; lædant. Iuſtitia nihil p̄ ſe eēt: ueq;
ī cōtractib; mutuis q̄buſlibet locis id ſœdus inīſ: ut nō lædamus neq; lædamur.
Iniuria p̄ ſe malū nō ē: ueq; ī ſuſpitōis metu id malū ſitū ē: niſi lateat q; huiusmo/
di ſūt iniuſtitiaē iudices. Nō credat eos q; clā aliqd facit cōtra id qd̄ iter ſe cōſtitue/
rūt hoīes ne lædant aut lædāt ſe latere poſſe: & ſimiles īpræſētiag; lateat: ad finē
tamē icertū ē an latere poſſit. Cōiter qd̄ oīb; ius idē ē. Utilitatis. n. aliqd cōfert ī
mutua ſocietate: priuati uero agri & q̄rūcūq; cāg; nō oīb; idē cōſeq; ius eē. Ali/
ud qd̄ oīm atteſtatiōe firmatū: quod expediat ī uſu mutuaē ſocietatis eoq; quæ
iuſta putant eē. ius dī ſiue idē ſit oīb; ſiue nō idē: porro ſi ponat tātū q̄ſpiam: nō
aūt pueniat cōmoditas mutuaē ſocietatis: nō iā hoc iuris naturā hēt ēt ſi iterci/
dat cōmodū iuris: qd̄dā aūt t̄pis ad anticipationē congruit. Nihilominus id t̄ps
iuſtū erat his q; nō ianib; uocib; ſemet cōfundūt: ſed res plurias cernūt. Vbi ue/
ro cū uariae fuerit circūſtātes res nō cōgruere ad āticipationē uifa ſūt: quæ puta/
bant iuſta. ī iſtis reb; ea iuſta nō erāt. Vbi uero uaneſcētib; circūſtātib; reb; ui/
fa ſūt nō cōgruere ad āticipatōem quæ exiſtiata ſūt iuſta. Vbi uero uaneſcentib;
reb; iā nō utilia erāt ea clā poſita iura. Hic at̄ tū qd̄ iuſta fuere quādo erāt utilia
ſocietati mutuaē ſimul cōuerſatiū. Poſtea uero nō iā fuerūt iuſta q̄ndo neq; uti/
lia erāt. Quib; reb; externis mīme cōfidere præclare cōſtituit. Hic ea qd̄ q̄ ſunt
poſſibilia p̄p̄iua & familiaria efficit. Quæ uero hmōi nō ſūt nō aliēa ſane. Quæ
aūt nō poterat: eis ſe ſtudit nō imiſcere: excluſitq; oīa quæ agere nō cōducebat
q̄cūq; uī accepūt ut ſe ex eis maxie ad cōfidēdū pararēt: q̄ ſūt p̄p̄iq; & finitima: Hi
ēt ad iuicē uixere ſuauiſſimā uitā firmiſſimā hēntes: fidē ac p̄bationē certifiſimā
q; p̄p̄iq̄tatē adſumētes lamētis p̄ſecuti nō ſūt defūcti celeriorē obitum.

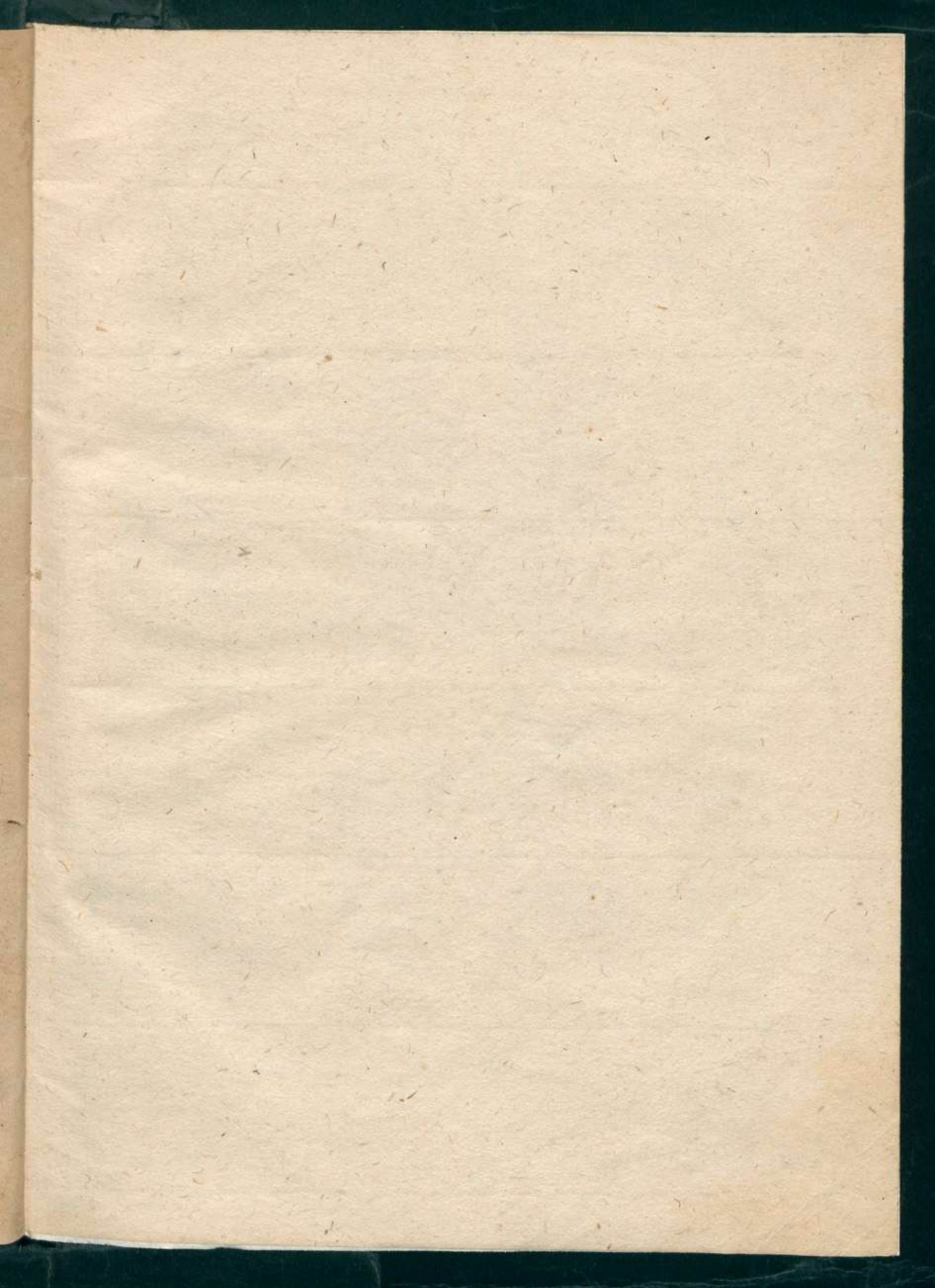
Impreſſum fuit Venetiis impenſis nobilis uiri Octauiani Scoti ciuis Modoe/
tiēſis. M. CCCC. LXXX. Decimoquinto kalendas Ianuarias.

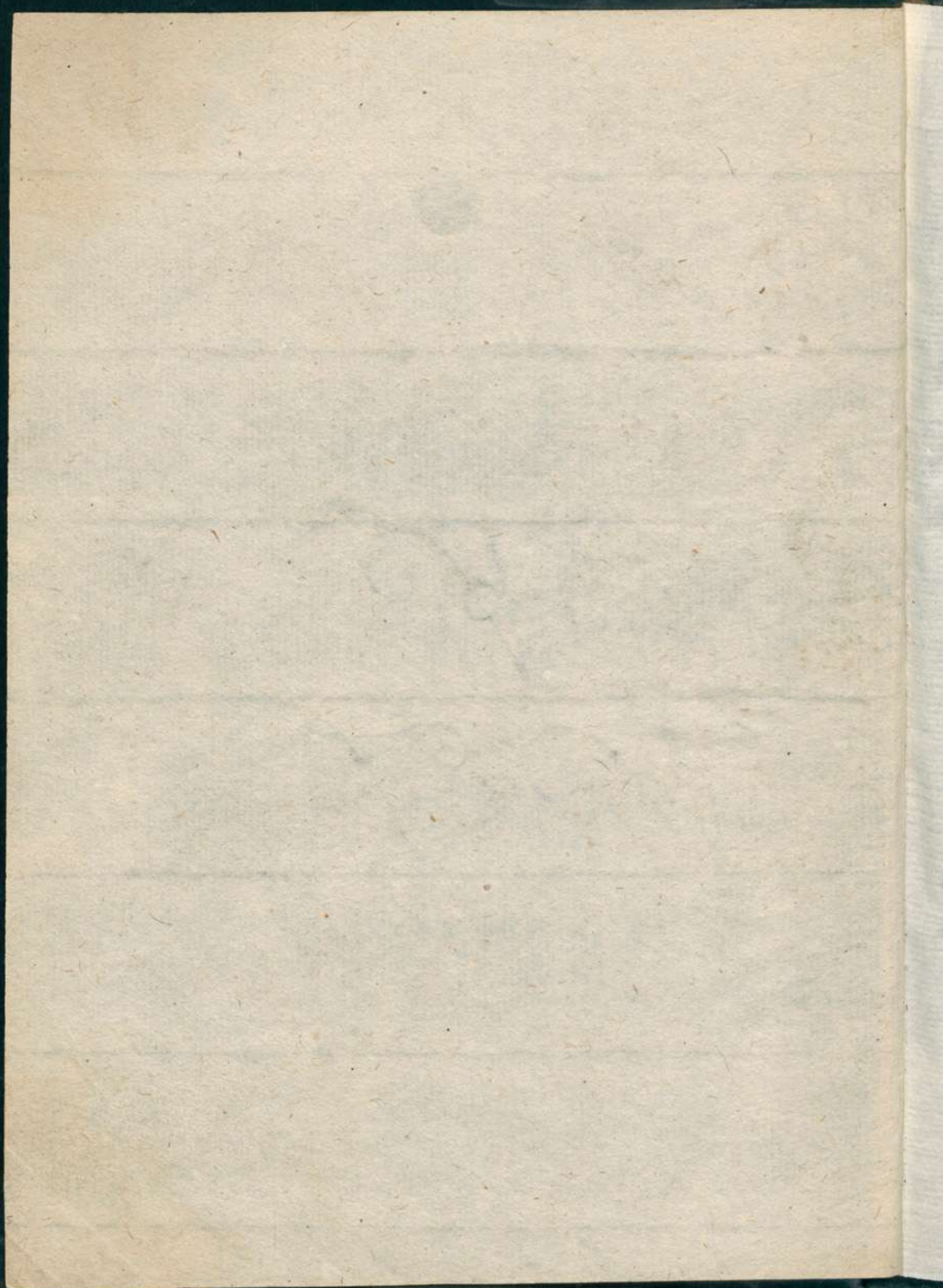
Regiſtrum

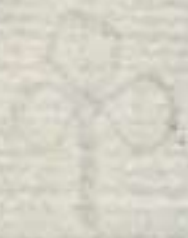
a b c d e f g h i k l m n o Oēs ſunt quaterni.

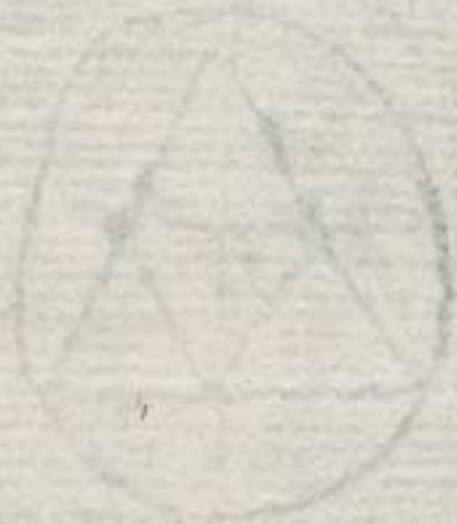

CAUTION

BERGHOFF

9
1874

1874

Reg. 501.910

Sig. _____

Incl. 109-80

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001801404

